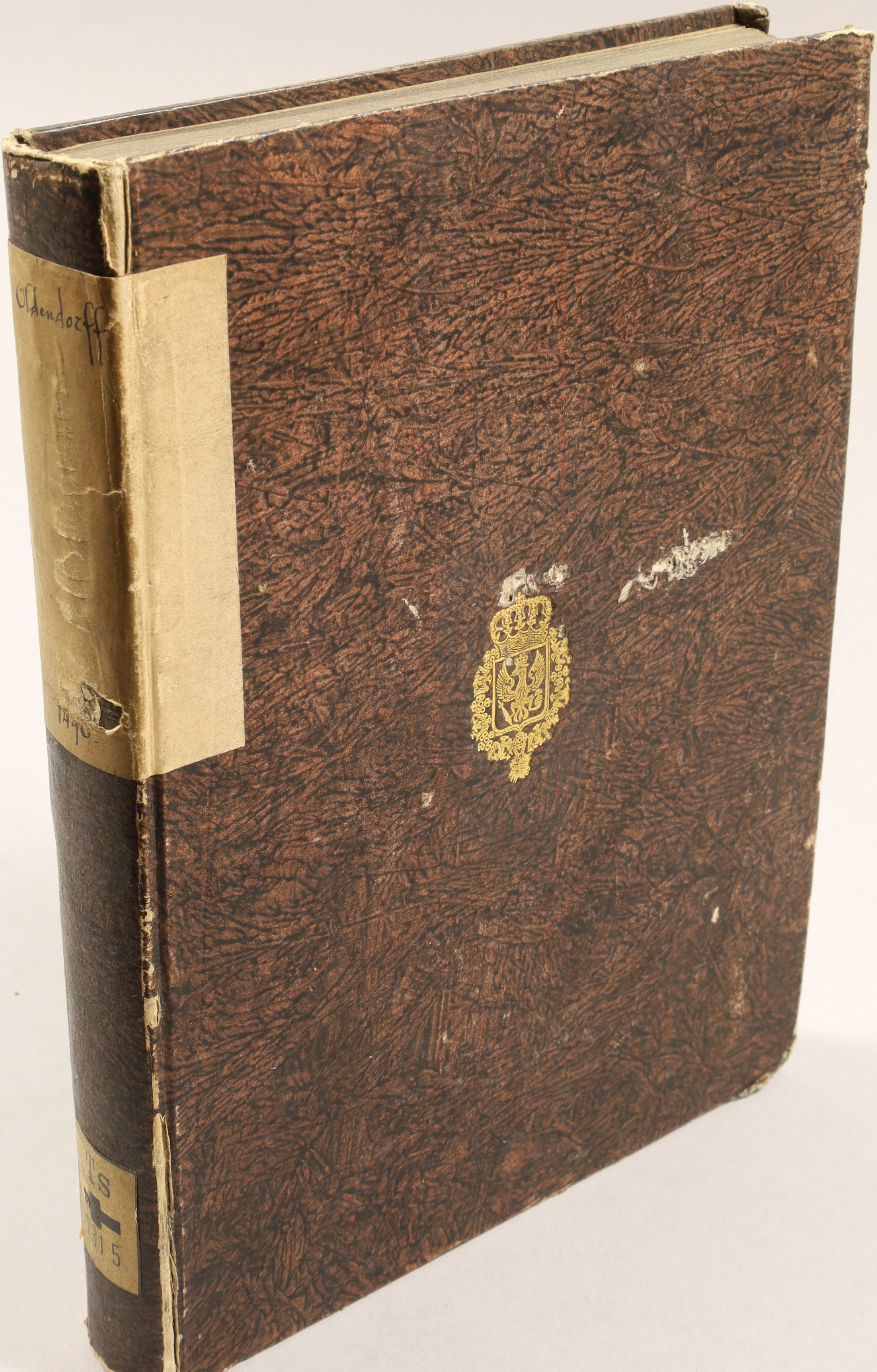
Oldendorff

BIBLIOTEKA UNIW. W POZNANIU
INKUNABUŁY
Inc. 56. Q

Oldendorff

1490.

Ts
7315

1911. 4165.

Repetitio Capituli Omnis vtriuſqȝ ſexus de penitentÿs et remiſſionibus.

H 8386.
Doubl
KAISER·W

Geschenk der Königlichen Bibliothek
zu Berlin. 1898. 1899.
E.D.d.j. 1898

dominus B. episc. Frising. in der Dedic.
ist der Berchtold von Wechingen, reg. 1381–1410.

in fine Lectura decretal' In Alma
universitate Wiennensi compilata per
Hainr. de Odendorff d' Colonia

Memm. 1490

(Hain *11,957)

KAISER-WILHELM-BIBLIOTHEK * POSEN

1911. 4165.

Repetitio Capituli Omnis vtriuſqʒ ſexus de penitentijs et remiſſionibus.

KAISER-WILHELM-BIBLIOTHEK * POSEN *
Ex Biblioth. Regia Berolinenſi.
VEND. EX BIBL. REG. BEROL.
1209285(5)
BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA * POZNAŃ
Jnc. 56

r Euerendiſſimo in criſto pa/
tri/ac dño dño meo precipue glorioſo
dño. B. dei gratia epo Friſingē. veſtre
paternitatē humilim⁹ et ſincer⁹ Heinrē
de Odendorff/ dͤ Colonia vtriuſqꝫ iurē
doctor ꝛ artiū profeſſor indignus/ re/
uerentiam tam debitam qꝫ deuotam/ quia ꝑ nonnullos
cariſſimos ſocios meos ſcolares iuris canonici facultatē
Alme ꝛ fructifere vniuerſitatis illuſtriſſimoꝝ principum
dominorum meorum ducum Auſtrie ſtudij Wienn̄. ad/
modum extiti ſtimulatus: vt q̄ legendo capitulū Omnis
vtriuſqꝫ ſexus de pe. ꝛ re. nuꝑ diſcreui ꝛ congeſſi/ conte/
xere. ac concepta cōmunicare deberem. Verū agnoſcēs
ꝓprium imꝑfectum ꝑpendenſqꝫ mittere non valebam qꝫ
ex aduerſo deteſtans ocius quo legendo vacaui/ ex infi/
delitate qua ipſi honori ꝛ precioꝝ ipſorum afficior pro/
fectui/ Preſens opuſculum ad reuerentiam ꝛ ſub prote/
ctione inclite paternitatis dominationiſqꝫ veſtre glorio/
ſiſſime compilaui/ qꝫ omni elaboratum mihi diligentia
poſſibili et eidem offero pro munuſculo/ cum humilima
mei recōmendatione venerandi qꝫ opto veſtri nominis
ad honorem/ p̄dictis meis ſocijs publicandū in quo deo
ꝓpicio talem ſi fortaſſis quibuſdam inconſuetam ſeruare
decreui/ videlicꝫ tam ꝑuatim in ea legentibus in ſcolis ſi
placeat ſit lectura. Et licꝫ dñi Jo. an. ꝛ Jo. de lig. textum
ſumma diuidant in tres partes mihi tn̄ ꝓpter dictas bi/
nas facies opis duplicati. Et vt ſingula in hoc opuſculo
contenta facilius reperiri cōtingat/ placuit hoc capitu/
lum ſecūdū ipſum opuſculum in ſex ꝑticulas diſtinguere.
Et ipſarum materias rubricis ſingulis deſignare. Par/
ticulas vero in textualia ꝛ in verſus. Ac ipſarum ma/
terias principales cōpendioſo ſpeculo tabulare.

¶ Prima enī pticula rubrice habebit de pnia. ¶ Scđa de eukariſtia. ¶ Tertia de pena ꝛ publicatione ſtatuti. ¶ Quarta de cōfeſſione alieno ſacerdoti fiēda. ¶ Quīta de iterrogationib⁹ ꝛ penitētijs iponēdis. ¶ Sexta de cō feſſionis reualatiōe ꝛ pena reuelātis. ¶ Ultra hec primā pticulā textualib⁹ expediti ſub q̄driptiti ꝓpter ꝓlixitatem ipſi⁹ ouct⁹ mēte ꝓut nōt i glo. ff. ꝺ leg. iij. ſup rub. vt re-miſſiones q̄s ad eam faciā / ac ipi⁹ materie inferi⁹ tabu-late q̄rentib⁹ ſe expediti⁹ valeāt offerre. Prima ps rubri de p̄ambulis ꝯtinebit. Scđa de cōtritione. Tertia ꝺ cō-feſſione. Quarta de ſatiſfactiōe. In alijs vero articulis breuioꝛ eſſe volo.

¶ Tabula tractandoꝝ in hoc volumine ꝛ oꝛdo eoꝛundē.

a Blutio oꝛis de mane ſicut aliq̄ ꝯſueuerūt fa-cere cū aqua an ipediat ſacramēti ſumptionē vide in. §. Quid de abluente. ꝟ. pceptione. pticula ſcđa. folio. lxxvj.
Abrogari vel derogari poſſit de cōſuetudine ſtatutū oīs vtriuſqꝫ. §. An ſtatutū. ꝟ. Uelamen. pti. iij. fo. lxxxv.
Abſoluere vtꝝ poſſit officialis epi in caſib⁹ epo reſuatos de confeſſione. §. Nūquid official. fo. xxxix.
Abſoluere vtꝝ poſſit ꝓprius ſacerdos pꝛochialis ab omi peccato. §. Sed nūquid ꝓpri⁹. de cōfeſſiōe. fo. xliij.
Abſoluere in quib⁹ ſacerdos ꝓpri⁹ poſſit ſunt caſus iuris vide in. §. Sunt aūt caſus. fo. xliij.
Abſoluere an poſſint aliquē in caſu quē ſibi eps reſuat ſic ante reſeruationē. In. §. Sꝫ ecce fr̄es. ſ̄. e. ti. fo. xliiij.
Abſoluere an poſſint mēdicātes i illis caſib⁹ ſi quos reſ-uatos ſibiipſis a iure epi alijs cōmittūt oībus curati. §. Econtra autē. ſ̄. e. ti. fo. xliiij.

Abſolūo hoc v̄bū ſacerdotꝭ q̄d opeꝛ cū ꝑus ꝑ ꝯtritōꝫ fuerit q̄s abſolut⁹. ¶. Sꝫ cū vt ꝑus dictū ē. s. e. ti. fo. xlvj
Abſolutio a pc̄o ul' crimē īfamāte an valeat quo ad īfamiā moꝝ ul' fc̄i abolēdā. ¶. Licꝫ āt abſol. s̄. e. ti. fo. xlvj
Abſoluē an fr̄es mēdicātes p̄ntati poſſint cāonicos ecc̄e cathedral'i caſib⁹ ep̄alib⁹. ¶. ſꝫ q̄ro ā fr̄es. s̄. e. ti. fo. lij.
Abſoluēdi p̄tatem an h̄eat official' ep̄i in caſib⁹ ep̄o reſ̄uatꝭ. ⁊ vn̄ h̄eat illā p̄tatē. ¶. Sꝫ q̄d dices. s̄. e. ti. fo. liij.
Abſolutio an fieri poſſit ſine ſatiſfactiōe. Silr̄ ⁊ v̄a pn̄ia ⁊ ꝯfeſſio. ¶. Sꝫ a v̄a. ď ſatiſfactꝭ. fo. lv. (vtꝝ p̄. fo. lviij
Abſolutō an p̄cedere d̄eat jniūctōꝫ ſatiſfactōis. ¶. ſꝫ q̄ro
Abſolui an q̄s poſſit a pc̄is p⁹ mortē. s̄. e. ti. ¶. Sꝫ nū-
Abſolui an q̄s poſſit ſine ꝯfeſſiōe (q̄d p⁹ mortē. fo. lviij vel cōtritione vel iuitus vel ipenitens. s̄. e. ti. fo. lvj.
Abſolui an excōicat⁹ poſſit a pc̄is manēte excōicatione ¶. Sed nūquid p̄ſbr̄. s̄. e. ti. fo. lviij.
Abſolutio ab alio q̄ꝫ ꝓꝛij ſacerdotꝭ ſnīa facta an valeat. ¶. Abſolutio g̊. v̄. Uel ligare. ꝑti. iiij. fo. lxxxv.
Abſolutio ī nc̄citate ab alieno ſacerdote facto an valeat. ¶. Sed pone q̄dam. s̄. e. v̄. ⁊ ꝑti. fo. lxxxv.
Abſoluere an poſſit ep̄s loci ſtudij ſcolarē a ſnīa excōicatiōis quā īcurrit ī ꝑtib⁹. ¶. Dico tn̄. s̄. e. v̄. ⁊ ꝑti. fo. 97.
Abſoluere an poſſit ꝓp⁹ ſac̄dos ſubditū ex territoriū. ¶. Sed nūquid. s̄. e. v̄. ⁊ ꝑti. fo. lxxxviij.
Abſoluere an poſſint fr̄es mēdicātes p̄ntati ex territoriū ⁊ ī hoc etiā differūt a curatꝭ ⁊ reſtringiꝛ eoꝝ p̄tas. vide in. ¶. fi. v̄. Uel ligare. ꝑti. iiij. fo. lxxxviij.
Abſtinere a ſūptiōe euka^e^ tp̄e paſce vtꝝ q̄s d̄eat de ꝓꝛij vel alieni ſacerdotꝭ ꝯſilio. Jn. v̄. De ꝓꝛij. ꝑti. ij. fo. 68.
An ꝓpt' iuſtū timorē lꝫ n̄ ꝯfitēti circūſtātiā pc̄i nō dicere. Jn. v̄. Sua. ꝑti. j. fo. xj.
An vxor greci vel latini p̄ſbr̄i ꝯcubina ſibi ꝯfiteri teneaꝛ.

Sup.v̄. Ad ligare. §. Sȝ nūquid vxor. pti. iiij. fo. 88
Aiaꝝ regimē ē ars artiū. In. v̄. pti medici. pti. v. fo. 99.
Arceri debet etiā q̄ntūcunqȝ q̇s credat̄ eſſe deuotus. In v̄. Arceat̄. in p̄n°. parti. iij. fo. lxxxij.
Attritio quid ſit ꝛ q̄ differētia inter attritionē ꝛ ꝯtritionē de cōtritione. §. Sciendū. fo. xxv.

b Aptiſati ſoli tenēt̄ ad hec q̄ i illa ꝯſtitutiōe hn̄t nā ꝛ hij ſoli ꝯtēi pn̄t. in. v̄. Fidel̄. ċca p̄n^m. f. v.
Baptiſare pueꝝ nō pōt mutus. §. Sic ꝛ mutus. de confeſſione. fo. xlvj.
Bn̄ficiat⁹ cleric⁹ an poſſit cōpelli vt ꝓmoueat̄ ad ſacros ordines. §. Cleric⁹ āt. v̄. Velamen. parti. iij. fo. lxxxv.
Bigam⁹ q̄re nō debȝ ordinari i ꝑlbr̄m. In. v̄. Sol⁹. pti. j. ċca p̄n^m. fo. ix.

c Anon nō ois eſt late ſn̄ie ſȝ iterdū ferēde. in. v̄ Velamē. ibi. Duodecimo. parti. iij. fo. lxxxv.
Celare an teneat̄ ſacerdos pc̄m ſibi ꝯfeſſum ī foro pn̄iali qd̄ ip̄e ꝑus ſciuit vidit ul̄ audiuit ex ꝯfeſſionē. §. Sȝ pōe q̇s. v̄. Detrudēdū. pti. vj. fo. c. xj.
Celare debet ꝯfeſſor ꝯfeſſionē ꝑpt̄ duo. ſ. ꝑpter ſacr̄m et ꝑpter ſcandalū. §. Vn̄ dicūt. s̄. e. v̄. ꝛ parti. fo. c. xij.
Celare nūquid teneat̄ ille cui ex lnia ꝯfitēti pc̄m reuelatū eſt. §. Sȝ q̇d de illo. s̄. e. v̄. ꝛ parti. fo. c. xij.
Celare nūquid tenet̄ ille q̄ ſtat ꝑpe ꝯfitentē ꝛ audit ea q̄ ille cōfeſſus eſt. §. Sed pone. s̄. e. v̄. ꝛ parti. fo. c. xiij.
Celanda eſt ꝯfeſſio nō ſolū ꝑpter ꝯfitentē ſȝ etiam ex pte ip̄i⁹ ſacri. §. Itē ꝯfeſſio celādi. s̄. e. v̄. ꝛ parti. fo. c. xiiij.
Celare nūquid tenet̄ layc⁹ ꝯfeſſionē ſibi in nccitate factā. §. Sed nūquid layc⁹. s̄. e. v̄. ꝛ parti. fo. c. xiiij.
Ceſſante cā abſtinēdi ſacr̄m tp̄e paſcali ceſſat effect⁹ ꝛ q̇s cōicare tenet̄. v̄. Perceptiōe duxerit. parti. ij. fo. lxix.

Circūſtantias cōfitens etiā nō requiſit⁹ tenet exprimere diligēter. In. v̓. Circūſtātias. parti. v. fo. c.
Circūſtātie pctoꝝ p ꝯfeſſorē inqrēde ſt̄ ⁊ pnīe iniūgende vide in pn̄. pti. v. fo. lxxxxviij. (parti. v. fo. c. j.
Circūſtantie aggrauāt. ¶. Nō circūſtantie. v̓. Diuerſis.
Clauis duplicꝫ ptās qb⁹ dat̄. vid̓ in. v̓. ꝓuidētia. fo. ij.
Clauis vſus ſeſe extendit ad eos q̄ ſacerdoti ſt̄ ordinarie ſubiecte. In dicto. v̓. ꝓuidētia. circa mediū. fo. iij.
Clauem auctis aut excellentie aut miſterij q̄s hēat. ¶. Et ratio. ⁊ ſe. de confeſſione. fo. xlix.
Clerici oēs q̄ntūcunqꝫ bn̄ficiati viuūt de elemoſinis. In v̓. Diuerſis expimētꝭ. ibi. Qꝛ oēs clerici. pti. v. fo. c. j.
Cōmunione tp̄e paſce nō recepta ſuſpect⁹ vtꝝ poſſit cogi ad cōicandū. ¶. Quero. v̓. pceptione. parti. ij. fo. lxx.
Cōmunio eukariſtie nō debꝫ denegari mulieri mēſtruoſe vel puerpa. ¶. Quid ḡ. s̄. e. v̓. ⁊ parti. fo. lxxvj.
Cōmunicare intēdens de mane q̄d ſi tota nocte p̄cedēti nō dormiuit an poſſit accedere eukariſtiā. ¶. Quid de xp̄ifideli. s̄. e. v̓. ⁊ parti. fo. lxxvj.
Confeſſio ꝓpter quid ⁊ ad quid valet. de confeſſione. ¶. Sed ꝓpter quid. fo. xxxiij.
Confeſſori an quis aliq̄d dare teneat̄ ⁊ ipſe recipe poſſit In. v̓. Diuerſis ex. parti. v. fo. c. j.
Confitens an debeat dicere quotiēs cognouit mulierem s̄. e. v̓. ⁊ parti. fo. c. iij.
Confeſſio cū in ſecreto fiat q̄liter cōſtare poterit ꝙ cōn⁹ feſſionē q̄s reuelauit. In. v̓. Detrudendū. ¶. Sed cum confeſſio. parti. vj. fo. c. xiiij.
Confitēs vel cōicans an metu hui⁹ pene veniā ꝯſequat̄. In. v̓. Velamen. ¶. Sed an ſolo. parti. iij. fo. lxxxv.
Confeſſionē ſuā an q̄s ſepius valeat variare. In. v̓. Vel ligare. ¶. Pōt ergo q̄s. parti. iiij. fo. lxxxix.

Cõfiteri volẽs mẽdicãti an credere poſſit dicẽti ſe pñtatũ
ul' ptatẽ hr̃e i caſib⁹ reſuati.ſup.v̓. Uel ligare. §. Sed
nũquid dicenti.pti.iiij.fo.lxxxj.
Conſtat quẽ cõicaſſe ſʒ nõ ꝯſtat ipm ꝯfeſſuz eẽ an penas
hui⁹.c̃.euitabit. §. Sed vt dixi.pti.ij.fo.lxx.
Cõfiteri an teneat̃ heretic⁹ an grec⁹ an ñ baptiſat⁹ ẽt ca
thecumin⁹ baptiſand⁹ reqre in.v̓. Fidel'.pti.j.fo.v.
Cõfiteri an qs teneat̃ facta añ ãnos diſcretiõis ul' i furio
ſitate fatuitate dormitõe coactõe ul' ebrietate p⁹q̃ꝫ fact⁹
fuẽt ſobri⁹ lib vigilãs ul' diſcẽt⁹.ſup.v̓.p⁹q̃ꝫ.pti.j.fo.vj
Confeſſio iterior vel exterior qũo diuidi poſſit re vel tp̃e
vel plib⁹ pſonis. Super. v̓. Dia.parti.j.fo.viij.
Confiteri an pl'es ſil' vel an qs ſil' plib⁹ ſacdotib⁹ valeat.
Sup.v̓.Solus.fo.ix. (Solus.parti.j.fo.ix.
Confeſſio ſacramẽtalis an publice fieri poſſit. Super.v̓
Cõfiteri an ſufficiat hñti ſola vẽialia gñalit' ſel' i ãno ꝓo
ſacdoti miſſaꝫ icipiẽti.Sup.v̓.Solus.parti.j.fo.x.
Cõfiteri opa ꝛ pcta qre qs teneat̃. ꝛ an vẽialia ꝛ an p er
rorẽ vel igrantiã an mala bõ itentione ꝯmiſſa ꝛ an futa
Sup.v̓.Pcta.pti.j.fo.xij. (Sup.v̓.Pcta.i fi.fo.xij
Cõfeſſio ul' ſatiſfactõis itentio ſi poſſint eſſe ꝯditionales
Confiteri an teneat̃ ſemel in anno q ſibi nõ cõſci⁹ d' pcto
Super.v̓.Semel in anno.parti.j.fo.xiij.
Cõfiteri an ꝛ qñ qs poſſit p aliũ vel p ſcripturã.Sup.v̓
Cõfiteat̃.parti.j.fo.xiiij. (parti.j.fo.xv.
Confeſſio an layco fieri poſſit. Super v̓bo Sacerdoti.
Confeſſio qd ſit.vid in de ꝯfeſſiõe poſt p̃n^m.fo.xxxj.
Cõfeſſiõis diffinitio.parti.j.fo.xvij. (parti.vj.fo.c.vj.
Confeſſio debet eſſe in ſecreto ꝛ recte. v̓. Aliquatenus.
Cõfeſſio a quo ẽ iſtituta qñ ꝛ vbi ꝛ an ſit d' jure poſitiuo
§. Sꝫ a quo ẽ.fo.xxxj. (vt ꝯfeſſores.fo.xxxij.
Confeſſores poſſunt p̃dicare de vicijs ſubditorũ. §. Et

Cõſiteri ne pctõr teneat͛ nũq̃d p̃pa poſſit diſpẽſare. §. ſʒ
Cõfeſſiõis ſacr̃m ſiue pnĩa ſi tolleret͛ (nũq̃d p̃pa. fo. 32
eccleſia ſubuerteret͛. vide in iam dicto. §. fo. xxxij
Cõfeſſio q̃re ẽ nccĩa ex quo ꝑ ꝯtritiõꝫ pcc̃a ſit dimiſſa. §.
Cõfiteri ã ſtatiꝫ cũ hõ peccat teneat͛ /Sʒ ex quo. fo. 32
an ſufficiat in anno ſemel. §. Sed an ſtatim. fo. xxxiij.
Confiteri ſufficit ſemel in ãno ſic vt tp̃e limitato fiat licet
tuti⁹ foret ſtatim poſt ꝯmiſſa ꝯfiteri niſi in q̃tuor caſib⁹
hic expreſſis. §. Et hoc q̃r. s̃. e. ti. fo. xxxiij.
Cõfeſſionẽ q̃ diuiſit obmittẽdo ſciẽt͛ mortale an eã totaꝫ
reiterare debeat. §. Sed pone diuiſit. fo. xxxv.
Cõfeſſionẽ an q̃s teneat͛ iterare. §. Et generalit͛. ſo. 36.
Cõfitẽs ſine ꝯtritiõe cũ xp̃o nõ abſtinẽdi vl' ſatiſfaciẽdi
vel ſine vecũdia nũquid nccẽ ẽ vt eadẽ pcc̃a adhuc ſcl'
ꝯfiteat͛ etiã ſi poſtea ꝯterat͛. §. Sed q̃d ſi ſine. fo. xxxvij
Confitentẽ nũquid vn⁹ ſacerdos põt audire ⁊ alius cuꝫ
abſoluere. §. Sed nũquid vnus. fo. xxxviij.
Confitendi ⁊ abſoluendi auctem an officialis ep̃i poſſit
ꝯmittere alteri. §. Ex p̃miſſis. fo. xxxix. /derc. fo. xliij.
Cõfitẽdũ cui ſit ꝑ quoſlibꝫ cui⁹cũqꝫ ſtat⁹ ſint. §. Et ſi vi-
Cõfiteri tũc pt̃ q̃s alicõ ſac̃doti cũ q̃s ĩ caſu nccĩtatꝭ ꝯfiteri
tenet͛ vt abſens a ſuo xp̃o ſac̃dote vel plebão ĩtratur⁹ ẽ
bellũ vel mare ⁊c̃. §. Tenet͛ g̊ quis. fo. xlv.
Confeſſor conſulendo ep̃m an poſſit pcc̃m dicere ꝑſona
noiata. Jn. v̉. Jllud abſqꝫ vlla. ꝑti. vj. fo. c. vij.
Confiteri põt q̃s layco tũc q̃n nõ põt hr̃e ſac̃dotẽ ĩ caſu
nccĩtatꝭ ymo etiã mulieri. §. Et ſi non. fo. xlv.
Confiteri an q̃s in caſu nccĩtatꝭ ſi deficiat ſac̃dos ⁊ aſſit
layc⁹ ip̃i layco ꝺ nccĩtate teneat͛. §. Jux̃ hec q̃ro. fo. 45
Cõfiteri nc̃o tenet͛ etiã ĩ nccĩtate h̃etico vl' excõicato. §.
Cõfeſſio ĩ nccĩtate facta an ſit tãte /Dico tñ. fo. xlv.
efficacie ſic̃ facta p̃lbr̃o. So. Sʒ nũquid ꝯfeſſio. fo. xlv.

Confitēs duplicē grām ꝯſequit. ſ. Vn̄ ſciendū. fo. xlv.
Cōfeſſio layco facta an ſit effectiua cogtiōis ſpūalis. ſ.
An aūt tal. fo. xlvj. (nūqd ſacdos ſurdꝰ. fo. xlvj.
Confeſſionē an audire poſſit ſurdus vel mutꝰ. ſ. Quero
Cōfeſſionē audire an poſſit ſuſpēſus ſacdos a diuinis. ſ
Et idē in eo. fo. xlvij. (ſurdus. fo. xlvij.
Confiteri an teneat ſurdus vel mutus. ſ. Sed nūquid
Confeſſio ſacramentalis introducta eſt a jure diuino. ſ.
Sed hoc tenet. fo. xlvij.
Confiteri qs debeat. ſ. Et ſic ptꝫ. fo. xlvij.
Confiteri quid aliqs debeat. ſ. Sed quid. fo. xlviij.
Confiteri qn̄ qs debeat. ſ. Sed qn̄. fo. xlviij.
Confitendi ad ꝓpoſitum hō tenet qn̄ ꝛ quotiēs pcta ad mēoriā occurrūt. ſ. Solutio. fo. xlviij.
Confitēdi ꝓpoſitū ſi qs hꝫ anteq̄ʒ tn̄ ꝯfiteat decedit an d eius ſalute ſit ſperandū. ſ. Sed ponamꝰ. fo. xlviij.
Confitendū cui ſit. ſ. Sed cui debet. fo. xlviij.
Confeſſiones vt mēdicātes poſſint audire qui ad hoc re quirant. ſ. Habemus enim. fo. l.
Confiteri cui debeant epi ꝛ ſupiores ꝛ inferiores prelati exempti. ſ. Cui debent cōfiteri. fo. lj.
Confeſſiones exemptoꝝ ꝛ alioꝝ nō ſubditoꝝ epis a qbꝰ fr̄es mendicātes liaꝫ receperūt hiidē fr̄es poſſint au dire. ſ. Ex hoc infero. fo. lj.
Confeſſiones religioſoꝝ q ex ſtatutis ſuoꝝ ordinū nō pn̄t ꝯfiteri niſi ſuis p̄latis nūquid fr̄es talit ꝑ epos admiſſi au dire poſſint. ſ. Sꝫ adhuc. fo. lij. (Sꝫ huc vſq̄ʒ. fo. lij.
Confiteri cui debeāt p̄lati īferiores epis nō exempti. ſ.
Confiteri cui teneant canonici eccleſiaꝝ collegiataꝝ. ſ
Sed cui tenent ꝯfiteri. fo. lij.
Cōfiteri q̄re nō teneāt canonici ecclie cathedral ſuo p̄po ſito ul decano ſic cāonici ecclie collegiate ſuo p̄poſito ul

ꝺ̓cano. vide rōnē diuerſitatꝭ jn. ʃ. Sꝫ q̄re cāonici. fo. liij
Cōfiteri an poſſit vicarioꝝ ꝛ altariſtarū cathedralꝭ eccl̄ie alter alteri. ʃ. Jtē cui confitenť. fo. liiij.
Cōfiteri an teneať altariſte ꝛ alij clerici eccl̄iaꝝ collegiatarū. Sil̓r ꝛ ꝓchialiū. ʃ. Similit̓ altariſte. fo. liiij.
Cōfiteri an q̄s iteꝝ teneať pcc̄a alio āno ꝯfeſſa ſi ſatiſfactionē tūc ſibi jniūctā n̄ ꝯpleuit. ʃ. Sꝫ pōe ſatiſfactionē
Confeſſionis ꝓprietatē. vide ꝑ ordinē in fi. (fo. lix.
dicti ti. de ſatiſfactione. ʃ. Vnū tn̄. fo. lxj.
Cōfiteri q̄s nō pť ꝺ̓ lnia ꝓprij ſac̄dotꝭ niſi bn̄ti exercitiuꝫ clauiū actuale ſec⁹ ꝺ̓ euka^a. Jn. v̓. Suſcipiēs. ʃ. Nā lꝫ
Cōficere corp⁹ x̄pi ul̓ ꝯſecrare an poſſit (ꝑti. ij. fo. lxij
p̄ſbr̄ i q̄ntūcūqꝫ ꝑtc. ʃ. ſꝫ nūq̄d an̄qꝫ. s̄. e. v̓ ꝛ ꝑti. fo. 72
Conſecrādi materia debet eſſe corā ſacerdote vn̄ nō pōt cōſecrare totū vinū in celario vel totū panē in foro. ʃ. Sꝫ nūquid an̄qꝫ. s̄. e. v̓. ꝛ ꝑti. fo. lxxv. (v̓. ꝛ ꝑti. fo. 72
Cōficere an poſſit p̄ſbr̄ mediā hoſtiā. ʃ. Sꝫ ſi n̄ frā. s̄. e.
Confeſſio an ꝛ qn̄ poſſit fieri alieno ſacerdoti. Jn. v̓. Si q̄s aūt. ꝑti. iiij. in p̄n.^o et. v̓. ſe. fo. lxxxvj.
Cōfeſſio an ꝓpť vnū pcc̄m qꝺ̓ q̄s ꝓpo ſac̄doti iuſta de cā ꝯfiteri n̄ vult alicō ſac̄doti ꝺ̓ alijs oib⁹ q̄ nō timet dicere fieri poſſit. v̓. Sua pcc̄a. ꝑti. iiij. fo. lxxxvj. (fo. c. vj.
Cōfeſſio ꝺ̓bet manere in ſecreto. Jn. v̓. Aliq̄ten⁹. ꝑti. vj
Cōfeſſor ā indigeat ꝯſilio relinq̄ť ſue ꝯſcie. jn. v̓. jndigeat
Cōfiteri ꝙ poſſit q̄s alicō ſac̄doti ſine (ꝑti. vj. fo. c. vj.
lnia ꝓprij ſac̄dotꝭ viꝺ̓ q̄tuor caſus i. v̓. Lnīaꝫ. ꝑti. iiij. fo lxxxvj. viꝺ̓ etiā ꝺ̓ hmōi mā. e. ꝑti. v̓. Obtineat. fo. 87.
Cōiugat⁹ vir quot dieb⁹ ab vxore ſua ꝺ̓bꝫ abſtinere ꝓpť cōionē. ʃ. Sic di.^o v̓. ꝑceptiōe. ꝑti. ij. fo. 76. (ꝑti. ij. f. 71
Corp⁹ x̄pi quot moꝺ̓ dr̄ ſumi. ʃ. Qr modis. v̓. ꝑceptiōe
Corp⁹ x̄pi an p̄ſbr̄ poſſit dare ei quē ſcit eē in pcc̄o mōrli
ʃ. Sed nūquid p̄ſbr̄. v̓. ꝑceptione. ꝑti. ij. fo. lxxij.

Corpus xp̄i petendi jus hʒ q̄libet xp̄ian⁹. ¶. Secũdo q̄
quilibet. s̄. e. v̇. 1. pti. fo. lxxij.
Corp⁹ xp̄i an p̄ſbr̄ dare d̄eat ei quē ſuſpectũ hc̄t de pc̄to
mōrli licʒ nō ſciat. ¶. Sʒ q̄d ſi. v̇. pceptōe. pti. ij. fo. 72.
Corp⁹ xp̄i a q̄druplicib⁹ ſac̄dotib⁹ recipi nō debet. ¶. jn
ſũma. s̄. e. v̇. 1 pti. fo. lxxiij. (q̄ſtio. s̄. e. v̇. 1 pti. fo. 78.
Corp⁹ xp̄i vtꝝ d̄ſcēdat i ſtomachũ ſumēt̄. ¶. Sed cōis ē
Corp⁹ xp̄i an ali⁹ hō quā p̄ſbr̄ vna die poſſit pluries ſu-
mere. ¶. Sʒ nũquid xp̄ifidel. s̄. e. v̇. 1 pti. fo. lxxvij.
Corpus xp̄i vtꝝ dari d̄eat amētib⁹ 1 puer̄. ¶. Quid d̄ a
mentib⁹. s̄. e. v̇. 1 pti. fo. lxxvij.
Corp⁹ xp̄i vtꝝ dari d̄eat d̄moniacis 1 obſeſſis. ¶. Quid
de demoniac̄. s̄. e. v̇. 1 pti. fo. lxxviij.
Corpus ſuũ veꝝ dedit xp̄us jude in cena. ¶. Sʒ in cena
s̄. e. v̇. 1 pti. ij. fo. lxxix.
Confeſſionē alieno ſacerdoti faciēdi lnīaʒ an dare poſſit
pleban⁹ nōdũ p̄ſbr̄ puta īfra annũ nōdũ ꝓmot⁹. ¶. Sʒ
nũquid. v̇. Vel ligare. pti. iiij. fo. lxxxviij.
Confitens alteri p̄ſbr̄o q̄ʒ ꝓprio lniam ſi ep̄s alicui dat ex
juſta cā nũquid nō eo min⁹ ſit nc̄cia ꝓprij ſacerdot̄. ¶.
Sed nũquid ſi ep̄s. s̄. e. v̇. 1 pti. fo. lxxxix.
Confitēs alieno ſac̄doti de lnīa ep̄i vel ſine lnīa frib⁹ p̄ui
legiat̄ data an teneat̄ nihilomin⁹ ſemel in ā̄no ſuo ꝓprio
ſac̄doti ꝯfiteri. ¶. Sʒ nũ quid alteri. s̄. e. v̇. 1 pti. fo. 90
Cōfeſſũ ſe dicēti alteri nũq̄d ſac̄dos d̄ʒ credere ſuo pro-
chiāo puta q̄n dic̄ ſe ꝯfeſſũ mēdicāti fr̄i vt ſic eũ ad eu-
kariſtiā admittat. ¶. Sʒ nũq̄d ſac̄dos. s̄. e. v̇. 1 pti. fo.
Confitendi lniam nũq̄d q̄ ex iuſta cā petit nc̄ce (lxxxxj.
hʒ cauſam exp̄mere ꝓprio ſacerdoti. ¶. Sed nũquid q̄
ex iuſta. s̄. e. v̇. 1 pti. iiij. fo. lxxxxj.
Confeſſores mendicātes p̄ñitatos an ep̄us reuocare va
leat. ¶. Quero g̊. s̄. e. v̇. 1 pti. iiij. fo. lxxxxj.

Confeſſores hmōi reuocādi cauſas quas eps hr̄e poſſit. vide. in. §. Cauſe. s. e. v. ⁊ pti. fo. lxxxxij.

Confeſſoꝝ pn̄tatoꝝ ptas an p mortē vel ceſſionē epi expiret. §. Ex pdictis. s. e. v. ⁊ pti. fo. lxxxxij.

Confeſſor pn̄tat⁹ quid ſi fiat eps poterit ne confeſſiones audire ſicut prius in dyocl. in qua fuerat pn̄tat⁹. §. Sꝫ quid ſi. s. e. v. ⁊ pti. fo. lxxxxiij.

Cōfeſſores an pn̄tare valeāt ſeipos ꝓuinciales pdicatorū ⁊ miſtri mioꝝ. §. An ꝓuinciales. s. e. v. ⁊ pti. fo. lxxxxiij.

Confeſſores mēdicātes pn̄tati an valeāt abſoluere exemptos. §. Sed an pn̄tati. s. e. v. ⁊ pti. fo. lxxxxiij.

Confeſſores fr̄es pn̄tati an poſſint hoīes eis ↄfitentes p ciuitatē ⁊ dyocl abſoluere ꝙ tn̄ curati nō poſſunt ſꝫ ſolū ſuos ſubditos. §. In alio tn̄. s. e. v. ⁊ pti. fo. lxxxxiij.

Confeſſores fr̄es audiētes ↄfeſſiōes hoīm an poſſint epi coherere vt ſibi de pn̄tatione fidem faciant. §. Sed an ſuſpectos. s. e. v. ⁊ pti. fo. lxxxxiiij.

Confeſſores fratres qualiter ꝓbabūt ſe fuiſſe pn̄tatos ſi requiſiti fuerint ſup oſtenſione admiſſionis. §. Sꝫ quo modo. s. e. v. ⁊ pti. fo. lxxxxiiij.

Confeſſiōes audituri fr̄es debent pſonaliter pn̄tari epo §. Sed ecce duo. v. Uel ligare. pti. iiij. fo. lxxxxiiij.

Confeſſor ydone⁹ ꝗs dicat. Et d̄ ↄfeſſionalib⁹ pape. vid in. §. Sed ꝗ quid ſi ↄcedat. s. e. v. ⁊ pti. fo. lxxxxvj.

Confitendi lnīam ſui plati mōch⁹ exiſtēs in ſtudio habet Silr ⁊ curat⁹ hn̄s lnīam a ſua ecclia abeſſendi. §. jdem de mōchis. v. Uel ligare. pti. iiij. fo. lxxxxvij.

Confitendi lnīam hn̄t ſcolares exiſtentes in ſtudio puilegiato ꝗ lnīa ſola ſufficit in ſcolarib⁹ nō curatl. §. Et licꝫ s. e. v. ⁊ pti. fo. lxxxxvij.

Confeſſor qualis eſſe debeat ſcilicꝫ diſcretus doctus. In v. Sit diſcretus. ⁊ ſe. pti. v. fo. lxxxxviij.

Confeſſor debet eſſe pitus. Nam impitia culpe annūe-
ratur. In. v̓. Periti medici. pti. v. fo. lxxxxviij.
Confiteri oportebit pctōrem oīa pcta q̄ hic in vita coram
ſacerdote reuelauerit/ depoſt in conſpectu totius curie
celeſtis amicoꝝ ꝛ inimicoꝝ. In. v̓. Diligēt. pti. v. fo. c.
Confeſſor nō ſemp iuſticiā ſed etiā miſicordiā debet ex-
ercere. In. v̓. Diuerſis. §. Nō ſacerdos. pti. v. fo. c. j.
Confeſſor nedū audire ſed etiam loqui ꝛ inq̄rere debet ī
cōfeſſione. §. Nō ſacerdotis. ſ̄. e. v̓. ꝛ pti. fo. c. j.
Confeſſor dulcis affabilis atq̧ ſuauis. Prudens diſcre-
tus mitis pius atq̧ benignus. v̓ſus ille continent ſub
v̓bo Diuerſis. pti. v. fo. c. ij.
Conſilio ſacerdotꝭ nō juriſpiti q̄s tpe paſce abſtinere pt a
receptiōe ſacri. In. v̓. Sacdotꝭ. et. v̓. Cōſilio. fo. lxviij.
Conſiliū non in ppetuū ſed ad tēpus abſtinēdi admittit.
In. v̓. Ad tempus. pti. ij. fo. lxix.
Conſiliariū decet eē prudētē. In. v̓. Quib⁹ prudēt. fo. c.
Conſilijs caute vti debet confeſſor. §. Item ſacerdos. v̓
Detrudendū. pti. vj. fo. c. ix.
Cōſuetudo an valeat ꝙ cāonici ecclie cathedral tenēat
ꝯfiteri d̓cano. ꝛ ꝙ poſſit eis dare lniam. ꝛ an poſſit pre
ſcribi. ꝛ quid requirat ad talem pſcriptionem. §. Ita in
ꝓpoſito. ti. de confeſſione. fo. liij.
Cōtritio an ſola d̓leat pctm. d̓ ꝯtrit. §. Ceſſat ḡ. fo. xxvij
Contritionis ī materia cōtinet pmo. Quid ſit cōtritio.
vide de ꝯtritione. §. pmo. fo. xxv.
Contritionis effectus ꝛ fructus. vide ibidez. §. Sed q̄s
effectus. de contritione. fo. xxvj.
Contritio an ſola vel quid deleat peccatum. §. Sed q̄ro
nūquid. e. ti. fo. xxvj.
Contritio quomō triplex eſt ſcilȝ paſſio actio ꝛ virt⁹. In
eodem. §. ꝛ ti. ſup. v̓. Dicit dn̄s Io. fo. xxvj.

Contritio an veniale delere poſſit/manente mortali vel ecōtra. §. Sed nūquid manēte. e. ti. fo. xxviij.

Contritione vel p cōtritionē q̄re poti⁹ quā p alias pnie ptes pctā delent̄. §. Sed ſequēdo. e. ti. fo. xxvij.

Contritio generalis an ſufficiat vel an ſit de ſingulis ſpecialiter cōterendū. §. Sꝫ nūquid ſufficiat. e. ti. fo. xxix.

Conteri vl' penitere q̄ poſſūt. §. Sꝫ q̄ poſſūt. e. ti. fo. xxix

Cōtritio vl' i ꝯtritiōe an tāta ꝯſtātia req̄rat̄ vt poti⁹ vellt mori vl' oē malū pati q̄ꝫ iterꝫ peccare. §. Sꝫ vt. s̄. fo. 29

Contritionis tpe an credere q̄s teneat̄ ꝙ poti⁹ moreret̄ q̄ꝫ iterꝫ peccaret. §. Sed nūq̄d tenet̄. e. ti. fo. xxx.

Contritionem habere non poſſunt iam dānati. §. Sed qui poſſunt. v̄. Item dicit ꝙ. e. ti. fo. xxix.

Contritionem an non baptiſati habere poſſint. dicto. § v̄. Nunc ergo. e. ti. fo. xxix.

Contritionē bt̄i hr̄e nō poſſūt. §. Itē bt̄i. e. ti. fo. xxix.

Cōtritio q̄l' ꝛ q̄nta dēat eē. §. Querit g̊ jnno. e. ti. fo. 29.

Contritio quelibꝫ pua ſufficit de nccitate ſalutl ad eripiendū pctorē a quocūq̄ꝫ pctō. §. ymo dico. e. ti. fo. xxx.

Contritio licꝫ ſola pctm̄ deleat nō tn̄ ſufficit cōtritio ſine ꝯfeſſiōe ad pfectā ſeu pmāſiuā inſtificatōꝫ ipꝫ ſi tp̄us ꝛ copiā hēat ꝯfitēdi. vide d' ꝯfeſſiōe in pn̄. fo. xxxj.

Cognoſcēs carnalit̄ decē mulieres vel d'cies vnā in quo caſuū q̄s pl⁹ peccet. §. Sꝫ cui. v̄. Diuerſ. pti. v. fo. c. j.

Copulatiua ꝓ q̄libꝫ ſui pte ſuppōit. jn. v̄. Admin⁹. circa (pnm pti. ij. fo. lxiij

Corrūpēs v̄ginē d'o ꝯſecratā q̄liter peccet. §. Nam corrūpens. v̄. Diuerſis. pti. v. fo. c. iij

Corrūpens v̄ginē cui⁹ occaſione ipā facta eſt meretrix nūquid re⁹ erit oīm pctorꝫ q̄ poſtea fornicatura ꝯmittit §. Circa hoc. s̄. e. v̄. ꝛ pti. fo. c. iij.

Cottidie ſacrm̄ eukariſtie ſuſcipe an ſit bonū ꝛ vtrꝫ expediat. Jn. v̄. Admin⁹. pti. ij. §. An aūt. fo. lxiij.

Criſtus an in die cene comedit ſeipſuz. §. Sed qd ſi xps particula ſecunda. folio. lxxix.
Credit quis cognoſcere ſolutam ⁊ cognoſcit maritatam an pro adulterio pnia iponatr. ſup vbo. Diuerſis expimentis. §. Pone credit. pti. ij. fo. c. iiij.
Culpa peccati tribus modis remittitr. §. Illud q nōt Archid. de confeſſione. folio. xlvj.
Culpe ad remiſſionē nunqd reqratr vt qs ſm ſuū vltimū poſſe maxime cōteratr. jn vbo jntegratr. §. Sed nunqd ad remiſſionē. de contritione. fo. xxx.
Cura animar quid ſit. vide in. §. Ex pmiſſis. de cōfeſſione. v. Occaſione illius. fo. xl.
Curati poſſunt iuocare brachiū ſecularē ſi pplus eſt idu ratus ⁊ regi non velit. de cōfeſſione poſt. §. Ex pmiſſis v. Sed nec obmittat. fo. xl.
Cura aiar ⁊ jura prochialia ex cōſuetudine ⁊ pſcriptiōe acquiri poſſunt. de cōfeſſione. §. Aut ꝯſuetudine. fo. xlj
Cura multiplex eſt. e. ti. §. Aduertendū. fo. xlj.
Cura quid ſit. Et de duplici cura. vide poſt. §. Nūc igitr appropinquando. folio. xlix.

D Ebitor ſolutionē differre non eſt niſi obligationem augeri. d ꝯfeſſ. §. Itē q2 pctor. fo. xxxv
Detrudere eſt iuitum deponere. In. v. Detrudendum. pticula. vj. fo. c. viij.
De naufragio hui mūdi. vide in pambulis. fo. xxij.
Diffinitio pnie. vide de pambulis. fo. xix.
Dyabolus an valeat poſſidere aiam vel corp hois. jn §. Quid de demoniacl. v. pceptione. pti. ij. fo. lxxviij.
Dioceſ tota eſt prochia epiſcopi poſt. §. Circa hāc curā ibi. Quia tota diocl. fo. l.
Diſpenſationē ſi cui papa facit ſine cā rōnabili an ille ſit

tutus quo ad deũ. §. Caueat igit̃ ppa. fo. xlvij.
Diſtãtia localis an valeat eẽ ĩter abſoluentẽ ⁊ abſolutuz a pctis. de ↄfeſſione. §. Sed nũquid inter. fo. xxxix.

e Elemoſina vt ordinare deƚ quid reqrat. §. Itẽ hoc vez. ti. de ſatiſfactione. fo. lv.
Epiſcop⁹ cui confitebiƚ caſum epalem. de confeſſione. §. Sec⁹ de epis. fo. xlij.
Errans p̃ſbyt' in ꝓlatione v̉boꝝ vtꝝ cõficiaƚ corpus xpi. vide p⁹. §. Sȝ q̇d ſi lr̃at⁹ ſtãs. v̉. pceptiõe. pti. ij. fo. 71
Eukariſtie ſacr̃m tp̃e paſcal ſuſcipiẽdo tractaƚ in. ij. pti. a p̃n: Et in. v̉. Suſcipiens. fo. lxij.
Eukariſtie ſacramentũ accipiendũ q̃liter debeat adorari In. v̉. Reuerẽter. ibi. O excellentiſſimũ. fo. lxiij.
Eukariſtia vñ dicaƚ. ⁊ q̇bus noib⁹ appellet. In. v̉. Eukariſtie. parti. ij. folio. lxvij.
Eukariſtie p⁹ ſũptionẽ vtꝝ xpifidel' ſtatiȝ poſſit ↄmedere vel bibẽ. §. Sȝ nũq̇d xpifidel'. v̉. pceptõe. pti. ij. fo. 77.
Excõicat⁹ an poſſit abſolui a pctis manẽte excõicatione. §. Sed nũquid p̃ſbr̃. de ſatiſfactione. fo. lviij.
Excõicatio gñalis nõ põt fieri ꝑ futuris ſȝ ꝑ p̃terit culpis §. Qr veꝝ eſt. v̉. Dettudendũ. parti. vj. fo. c. xij.
Expimẽtaliter debet cõfeſſor ꝓbare vires pctoꝝ qualem pniam portare poſſit. v̉. Diuerſis. parti. v. fo. c. j.

f Facies mulier vent⁹ vrens eſt. circa fi. v̉. Periti medici. parti. v. fo. lxxxix.
Fidelis vñ dicaƚ. ⁊ quis ſit fidelis. vide diffuſe in verbo Fidelis. folio. v.
Forũ pniale nihil cõe hẽt cũ foro cõtentioſo. de ↄfeſſiõe §. Nũquid officialis. fo. xxxix.
Frequẽter fit qđ bis fit. In. v̉. Frequẽt. pti. iij. fo. lxxxiiij

g Ratiā an hō poſſit mereri. ꝺ ꝯtritiōe. fo. xxv.
Gen⁹ eſt qꝺ logici vocāt gn̄aliſſimū. Genera
etiā ſubaltna. viꝺ i. ¶. Statutū. pti. iij. fo. 84.
Greci ꝯfitēr ſoli ꝺo. vide remiſſiue ꝺ hoc jn. ꝟ
Fidel. vltra mediū ibi. De grecl. fo. vj. ⁊ ꝺ ꝯtricl. fo. xxvj

h Ore canonice neglecte an ꝺēant reſumi ⁊ im
pleri. ꝺ ſatiſfactōe. ¶. Sz nūqd ꝑ pcco. fo. 98.
Hore canonice an poſſint ꝯmutari ꝓpt ſtudiū
vel ſilem caſum vel infirmitatē. ¶. Ex qb⁹. ibi.
Secus in horis. fo. lix.
Hoſtiā poſt bn̄dictā xp̄i in paſſiōe tūc futura triduo āte
reſ̄rectionē nūquid poterāt apli ꝯficer̄ eukariſtiā. jn. ¶
Sed nūquid poſt bn̄dictā. ꝟ. pceptiōe. pti. ij. fo. lxxix.
Hoſtiam nō conſecratā vtꝝ p̄ſbyter in aliquo caſu dare
poſſit. ¶. Sed an p̄ſbr̄. s̄. e. ꝟ. ⁊ parti. fo. lxxij.
Hoſtiā ꝯſecratā ab heretico ā q̄s ab alio fideli p̄ſbytero
recipe poſſit. ¶. Sz nūqd hoſtiā. s̄. e. ꝟ. ⁊ pti. fo. lxxiij.
Hoſtie ſi deficiūt in paſca an p̄ſbyt poſſit vnā frangere
¶. Sed qd ſi in feſto. s̄. e. ꝟ. ⁊ parti. fo. lxxiiij.
Hoſtie ſub q̄libz pte qūo xp̄s ē. vide exemplū. ¶. Exēplū
s̄. e. ꝟ. ⁊ pti. fo. lxxiiij. (. s̄. e. ꝟ. ⁊ pti. fo. lxxiiij.
Hoſtia fracta an frangat corpus xp̄i. ¶. Nūquid ergo.

i Eiuniū vtꝝ ſoluat ꝑ corꝑis xp̄i ꝑceptiōz. vide i
¶. Sz nūqd ꝑ r̄ceptōz. ꝟ. ꝑceptōe. pti. ij. f. 77
Jgr̄atia ꝺr̄ cecitas. jn. ꝟ. jgr̄atie. pti. iij. fo. 84
Jgnorātia felix maloꝝ multos reddit inocētes
Et ecōuerſo ſcīa ⁊ expientia maloꝝ multos corrūpit. jn
ꝟ. ꝑiti medici. circa finē. pti. v. fo. lxxxix.
Jgnorantia non excuſat in facto ꝺānato. ¶. Pone. ibi.
Quia in facto. ꝟ. Diuerſis. pti. v. fo. c. iiij.

Impitia culpe annũerať.ſup.v̇.piti medici.pti.v.fo.99
Indulgẽtie aliene an pſint fauore liberatiõis qñ ſacdos dic.pſint tibi remiſſiões oẽs a quocũqȝ facte.ď ſatiſfactione poſt.§.Sed quã.ibi.Dicit enĩ.fo.lvij.
Indulgẽtiaꝝ plures ãnos pt eps ꝯcedere ĩ foro ꝯſciẽtie. vide poſt iam dictũ.§.ibi.In foro tñ.fo.lvij.
Indulgẽtias an ꝓpri⁹ ſacerdos in foro pnĩe poſſit concedere.In.v̇.Soluere.parti.iiij.fo.lxxxviij.
Interdict⁹ pſbyť ab ĩgreſſu ecclie in ea celebrans an fiat irregularis.vide in.v̇.Arceať.circa mediũ.pti.iij.fo.82

l Ayc⁹ mẽoꝛ pcti in acceſſu ad ſacr̃m recedat et ꝯfiteať niſi ꝓpť ſcandalũ nõ poſſit poſtqȝ flexit genua ⁊ diſcooꝑuit caput corã pſbytero. vide ĩ.v̇.pceptiõe.fo.lxxx. (v̇.pceptõe.fo.lxxxj
Lepſus ſacdos ã poſſit celebrař miſſaȝ.§.Quid ď lepſo
Licentiã cõfitendi ſe hr̃e dicenti a ꝓprio ſacerdote vtruȝ ſolo verbo ſit credendũ.§.Sed nũquid dicenti.v̇.Uel ligare.parti.iiij.folio.lxxxxj.
Lingue lubꝛicũ viciũ eſt.In.v̇.Indigeat.pti.vj.fo.c.xj
Limites ꝓrochiaꝝ p epm̃ extendi ⁊ reſtringi ex cã poſſũt de confeſſione.§.Et notandũ.fo.xlj.

m Allum ſcire nõ eſt pcc̃m ſȝ malũ opari.In v̇bo piti medici.ibi.Nec eſt.pti.v.fo.lxxxxix.
Matrimoniũ an ſit vna res. vide in pambuľ.§.Scd̃o quero.fo.xix.
Medicus vti debet pſeruatiuis ne ab infirmo inficiať.in v̇.Periti medici.parti.v.fo.lxxxxix.
Mendicantes pñtati an poſſint dare licentiã alibi confitendi adiutoꝛes ſibi aſſumere vel vices ſuas alias cõmittere.Sup.v̇.Pꝛopꝛio ſacerdoti.pti.j.fo.xv.

Mēdicātes frēs licȝ ſint exempti nō tñ ꝓrochiani. ſ. itē
lȝ frēs. pti. ĩ. fo. xliiij. (Sȝ talib⁹ oib⁹. pti. ĩ. fo. l.
Mendicātes frēs an ſeruatꝰ ſeruādis dici dēant curati. ſ
Mendicantiū fratꝝ ptās an ſit ꝑpalis vel ep̄alis. ſ. Sȝ
quero an iſte abſoluere. pti. ĩ. fo. lj.
Mereaꝛ an aliq̄s magis faciendo aliq̄ ex ſatiſfactione q̄ȝ
ſi ſpōte facēt ex d̄uotiōe. ſ. Sȝ nūq̄d d̄ ſatiſfactꝰ. fo. 98.
Mora an eē valeat int̄ ꝯfeſſionē ⁊ abſolutionē. d̄ ꝯfeſſiōe
ſ. Sȝ vtꝝ int̄. fo. xxxviij. (. ſ. Sȝ nūq̄d int̄. fo. xxxix
Mortu⁹ cenſeꝛ eſſe p̄ſens qñ de ei⁹ ꝯmodo tractaꝛ. e. ti.
Moriꝛ ſi iſirm⁹ ex negligētia p̄ſbr̄i. p̄ſbr̄ idē reus erit aīe
ſue. ſ. Uñ ſi culpa. e. ti. fo. l. (parti. iij. fo. lxxxiij.
Moriens quis viuit ⁊ viuens moriꝛ. In. v̄. Et moriens
Mōch⁹ teꝛ ꝯfiteri abbati. ſ. Sȝ ecce. v̄. Alligare. fo. 88
Monach⁹ vtꝝ poſſit cōfiteri p̄ſbr̄o ſeculari cum lnia ſui
p̄lati. ſ. Sed nūquid ſi tūc. ſ. e. v̄. ⁊ pti. fo. lxxxviij.

n Ihil ⁊ iutile exq̄paꝛ. d̄ ꝯfeſſione. fo. xxxvij.
Not⁹ ñ examiaꝛ. In. v̄. Alligaꝛ. pti. iiij. f. 94

o Cecultū videꝛ q̄d ꝓbari non pōt. In fi. ſ. Sed
pone quis. v̄. Deturudendū. pti. vj. fo. c. xv.
Officiū diurnū ē vnū. de ꝯfeſſione. fo. xxxv.
Omino hoc verbū denōt diligentia exactiſſimā
q̄ȝ nec leuiſſima culpa p̄cedere debȝ. Silr̄ in mā irregu
laritatꝭ. In. v̄. Omino. pti. vj. fo. c. vj. (Ois. pti. ĩ. fo. iij
Ois poniꝛ h̄ in textu diſtributiue nō collectiue. Sup. v̄.
Ois fidelis vtriuſq̄ȝ ſex⁹ doli capax teneꝛ quolibȝ anno
ſemel oīa ſua pc̄ta cōfiteri ꝓprio ſacerdoti ⁊c̄. vid̄ caſum
lr̄alem in. v̄. Prouidētia. vltra mediū. Et caſuȝ breuem
vide in fi. ibidē. pti. ĩ. fo. iij. (Utriuſq̄ȝ ſex⁹. pti. ĩ. fo. v
Omnis ſexus tm̄ valet dici ſicut vtriuſq̄ȝ ſexus. In. v̄.

Opera miſericordie exteriora ſunt ſeptē. vide ṽ ſuꝫ pꝰ. ꝟ. Sꝫ ď q̇bꝰ rebꝰ. ti. ď ſatiſfactiōe. fo. liiij.
Opera ſex miſericordie ſpūalia. vide. e. ti. ſtatim pꝰ dictū ṽſum vnū alium verium. fo. lv.

P

Anis angeloꝝ cur ſacrm̄ eukariſtie dr̄. ṽ. ꝑcep/ptiōe. ꝑti. ij. fo. lxix. (Nūq̇d papa. fo. xliij.
Papa vtꝝ ſibiĳpi poſſit pniaꝫ iponē ď ꝯfeſſiōe
Papa vtꝝ poſſit ſibi remittere pnīaꝫ ei a con/feſſore jniūcta. ꝟ. Sꝫ nūq̇d igit̄. fo. xliij. (igit̄. fo. xliij
Pap̄ q̇d ſi idiget ꝯmutatiōe pnie ul' diſpēſatōe. ꝟ. Quid
Papa diſpēſare pt̄ vt hō ſel ī vita ꝯfiteat̄. ď ꝯfeſſi. fo. 32
Papa de rōne leg' poſitiue nō ligat̄ pēa huiꝰ ꝯſtitutōēs c. Ois vtriuſqꝫ. vide ď ꝯfeſſi. ꝟ. Sꝫ nūq̇d p̄pa. fo. xxxij
Papa vtꝝ cōfiteri teneat̄. ď ꝯfeſſiōe. ꝟ. Sꝫ q̄rūt. fo. xlj.
Papa cui ꝯfitebit̄. ꝟ. Sꝫ cui. fo. xlij. (nūq̇d. fo. xlij.
Papa cui cōfitebit̄ caſum epalem vel papalem. ꝟ. Sed
Paſcatis feſti dies certa ſtricte non deſignat̄ q̄ eukariſtie quis cōicari debet ſic vt ſatiſfiat. c. Ois vtriuſqꝫ. ṽ. In paſca. in p̄ncipio. parti. ij. fo. lxvij.
Paternus amor oēm amorē excludit. ꝟ. Sed cui maior ā offendēti p̄rem ꝛc̄. pꝰ ꝯtrariū. ṽ. diuerſ. ꝑti. v. f. c. iiij
Peccatū veniale aliq̄n fit mōrle. ꝟ. Scďo videamꝰ. ſuꝑ ṽ. jta ex. in p̄ambul. fo. xxiij. (Et ergo. fo. xxiij.
Peccata venialia ſeptem modis tollant̄. s. e. ꝟ. ſuꝑ. ṽ.
Peccata n̄ poſſūt ſine culpa reſuari vſqꝫ ad q̄dragelimā de ꝯfeſſiōe poſt. ṽ. Sicut eni. folio. xxxv.
Peccata malicia attēdit̄ ex ſtatu ꝑſone peccātis ex actu ſeu difformitate pcti ex mō peccādi. ṽ. Et pcti. ꝑti. v. fo. c.
Peccatū vniuerſitatis q̄s deat ꝯfiteri. tractat̄ ſuꝑ. ṽ. Ois
Peccatoꝝ tria ſunt gn̄a. ſ. originale veniale ꝛ (fo. iij. mortale. Et hoꝝ q̇dlibꝫ ſuo ſacro delet̄. vide in p̄ambul'

¶. Sed modo videam⁹.folio.xxij.
Pcta p ɔtritionē dimiſſa an eadē redeāt ſi q̄s recidiuet. vid' p⁹ jntegrat. ¶. Sꝫ nūq̄d pcta.fo.xxviij. (fo.xxiiij
Peccās mortalit' d'uiat ī duob⁹ vide d' pambul. ¶.ſꝫ nūq̄d
Penitere ꝛ cōicare nūquid non ſolū metu pene ſed pciſe poſſit q̄s ɔpelli. ¶. Ecce q̄ metu.parti.iij.fo.lxxxv.
Penitentiā negligētis q̄ ſit pēa ꝛ an ꝛ q̄ūo pniaꝫ q̄s ſibi ipi īponere poſſit. Sup.v̇.Et jniūctā.parti.j.fo.xvj.
Pnia an alteri p alt'o iniūgi poſſit. Sup.v̇.Sibi.fo.xvj
Penitētia quot modis accipiat. ꝛ in q̄b⁹ ɔſiſtat. Sup.v̇ (Pniaꝫ.fo.xvj
Penitentiā an ꝛ q̄n q̄s p aliū valeat adimplere. Sup.v̇.Proprijs virib⁹.folio.xvj.
Pniam tradēs obliuioni an id cōfeſſionē iterare teneat.
Pniam icipe nō ſuffic ul' ptē (Sup.v̇.Studat.fo.xvij
ei⁹ facē ſi iplere poſſit. Sup.v̇. Adimplere.fo.xvij.
Penitētia nō tollit ius alteri q̄ſitū nec reſtituit ad digni-tates.vide in pambulis. ¶. Ad grām.fo.xix.
Penitētia iterior eſt ꝛ exterior. ſcilꝫ baptiſm⁹ ꝛ extrema vnctio ɔfirmatio ꝛ corpus dn̄i. Sup.v̇. Pniaꝫ.fo.xvj
Penitentia q̄d ſit. vide in pambulis. in pn° fo.xviij.
Penitentie que ꝛ quot ſint ptes. ꝛ q̄re tot. ꝛ an pnia ſit ſacrm jn pambul. ¶.2°. q̄ro.et. ¶.ſe.folio.xix.
Penitentie ſacrm quare integrat ex trib⁹. vide in pam-bulis.v̇.De ſacramēto.folio.xx.
Penitentie quomō ſit ſacramentū. Quid in ea ſignum. Quid res. Quid mā. Quid fora. Jn. ¶. Sed q̄ dixi. vſq; ad. ¶. Sed mō videam⁹.ibidem.fo.xx.
Penitētia q̄re fuit adīuenta. Q̄ūo eſt ſcda tabula. Q̄ūo medicina. Et q̄ūo obſeruet ſumm⁹ medic⁹ ad ſananduꝫ peccatorē ifirmū. Jn. ¶. Sꝫ mō videā⁹. vſq; ad. ¶. Sꝫ nūq̄d p pniaꝫ.fo.xxij. (jn. ¶. Sꝫ nūq̄d p pniaꝫ.fo.24
Pnia ſiue p pniaꝫ an q̄s digne poſſit d'o recōpēſare.ibid'

Penitentia ſiue p pniam an tollat oīs obligatio qua d'o tenemur. ibidem in. §. fi. folio. xxiiij.
Penitētie in foro credendū eſt q̄ de' ſequat arbitriū rō-nabile ſacerdotl. de ſatiſfactl. §. Sȝ firmit. fo. lvij.
Penitentia an īponi debeat ei qui obeſſe voluit ⁊ pfuit. §. Sed an pnia. ſ. e. ti. fo. lviij.
Penitentiā iniūctam an ſacerdos poſſit abbreuiare vel diminuere. §. Sȝ nūquid ſacerdos q̄. fo. lix.
Pnia ā poſſit ꝯmutari ī aliud bo^m op'. §. Ex q̄b' appet
Penā ptimeſcat q̄ ſtatuto hui'. c. obtēpas. (fo. lix.
In pn^c. iij. pti. fo. lxxxij. (. v̄. Diuerſ. pti. v. fo. c. ij.
Penitētie ſīt arbitrarie ⁊ ī arbitrio ſacdotl. §. itē nō pnie
Penitētia maior cui īponēda ſit ā ꝯmedēti cū excōicato vel loq̄nti. §. Quero h cui. v̄.. Diuerſis. fo. c. ij.
Penitētia maior an iurāti p deū an p euangeliū imponi debeat. §. Sed cui maior. ſ. e. v̄. ⁊ parti. fo. c. ij.
Penitētia maior an iurāti p deos falſos vel p vex deuȝ īponi debeat. §. Sȝ cui pnia. ſ. e. v̄. ⁊ parti. fo. c. ij.
Pnia a^{or} an fornicatori ſimplici an mōrle mendaciū di-cēti īponat. §. Sȝ cui a^{or} an forni. ſ. e. v̄. ⁊ pti. fo. c. ij.
Pnia maior an cog̊ſcenti vxorē alienā vel filiā ſpūalem īponi debeat. §. Sed cui debȝ. ſ. e. v̄. ⁊ parti. fo. c. ij.
Pnia a^{or} an cog̊ſcēti decē mulieres ul' vnā d'cies. §. Sȝ cui a^{or} an cog̊ſcēti. ſ. e. v̄. ⁊ parti. fo. c. ij.
Penitētia maior an cognoſcēs ſolutā virginē vel mari-tatā corruptā. §. An maior. ſ. e. v̄. ⁊ parti. fo. c. iij.
Penitentia maior an clerico ſeculari in ſacris conſtituto fornicāti vel monacho nō in ſacris pnia debȝ īponi. §. Sȝ cui maior an clerico. ſ. e. v̄. ⁊ parti. fo. c. iij.
Penitētia maior an ſtanti in mr̄imonio ſ fornicāti an eo ſoluto quo ad thorū. Sup. v̄. Diuerſis experimentis. § Sed cui maior. folio. c. iiij.

Penitētia maior ā mrimonio stāte cogscēti alienā an co ppetuo soluto quo ad thoꝝ cognoscēti vxorē ꝓpriā ipo nat. §. Sꝫ cui maior an mrimo. s.e.v.ꝛ pti.fo.c.iiij.
Penitētia duplex an ei q̄ ꝯmittit sil' adulteriū ꝛ icestū/ qꝛ cogscit sororē maritatā dēat iponi vna ꝓ adulterio aliā ꝓ icesto. §. An ei aūt. s.c.v.ꝛ parti.v.fo.c.iiij.
Pnīa a°ꝛ an sit iniūgēda offendēti prez suū spūalē ꝙ carnalē ul' ecōtra. vid' in. §. Sꝫ cui a°ꝛ an offendēti prem. s.e.v.ꝛ parti.v.folio.c.iiij.
Pnīa a°ꝛ an offendēti prem ul' mrem vel cui in nccitate pl⁹ teneat̄. §. Sꝫ cui a°ꝛ an offendēti prez.s.e.v.ꝛ pti. (fo.c.iiij
Pnīa a°ꝛ an occidēti xpianū vel judeū seu he/ reticū iniūgi dēat. §. Sꝫ cui a°ꝛ an occidēti.s.e.fo.c.v
Penitētia maior an cogscēti pulcrā vel turpē iponi dēat §. Sꝫ cui maior.s.e.v.ꝛ parti.fo.c.iij.
Penitētia maior an occidēti mrem vel vxorē iniūgat̄. § Sꝫ cui maior an occidēti mrem.s.e.v.ꝛ pti.fo.c.v.
Pnīa maior an ad irā ꝓuocāti an ꝓuocato aut cōsulenti aut facienti. §. Sed cui maior.s.e.v.ꝛ pti.fo.c.v.
Pnīa a°ꝛ an occidēti veneno vel gladio iniūgi dbeat. §. Sꝫ cui maior an occidēti veneno.s.e.v.ꝛ pti.fo.c.v.
Penitētia maior ā adulatori ul' litigioso iniūgat̄. §. Sꝫ cui maior an adulatori.s.e.v.ꝛ pti.fo.c.v.
Pnīa maior an peccāti palā vel clā iponi dēat distingue §. Sꝫ cui maior an peccāti palā.s.c.v.ꝛ pti.fo.c.v.
Penitentiā ppetuā pagendū q̄s itrudit̄ qn̄qꝫ ē mōsteriū qn̄qꝫ ad tp̄s qn̄qꝫ al's punit̄ ꝓ pctis ꝛ excessib⁹.v.verū etiam. Et.v.Pniam.parti.vj.fo.c.viij.
Pena arti mōsterij ē ꝯueniēs reuelatori ꝯfessionē delicto qꝛ q̄s debꝫ puniri i quo deliquit. In.v.Artū mōsteriū.
Pollut⁹ i nocte pasce an possit acceder̄ (pti.vj.fo.c.viij ꝛ cōicari. In. §. Sꝫ videam⁹.v.pceptiōe.pti.ij.fo.7b

Pollutio ſiue effuſio ſeminis nõ afficit locũ ſacruꝫ quo ad rei veritatẽ ſed potius hoĩm opinionẽ. ¶. Sꝫ pone q̃s. ibi. Credo p̃mũ. v̓. Detrudendũ. parti. vj. fo. c. xv.
Preſcribit de ↄſuetudine p̃latꝰ jura ꝑrochialia in ſubditos alterꝰ p̃lati. ¶. Solutio talis. de ↄfeſſiõe. fo. liij.
Preſbr̃ occidẽtal' an poſſit ↄficere ĩ pane fermẽtato ⁊ ſi ẽ ↄfectꝰ ĩ hoſtie. ¶. Sꝫ põe ↄficiũt. v̓. ꝑceptõe. ꝑti. ij. f. 75
Preſbyter in foro pnĩe an poſſit ſupplere de facto. d̓ cõfeſſione. ¶. Sed nũquid in foro. fo. xxxviij.
Preſbr̃i ĩ nccitate ſr̃ cõcs ſic cibꝰ t̃reſtri. ¶. Vñ ſi cul. f. 50
Preſũpſit caꝰ ĩ mala ꝑte. In. v̓. Preſũpſit. ꝑti. vj. f. c. vij
Principem ſolutũ eſſe legibꝰ jura q̃ id dicũt qũo itelligũt̃ de cõfeſſione. ¶. Hoc vex. fo. xlij.
Princeps q̃ plures in terra ſua hẽt ep̃atus cui cõfitebit̃. ¶. Sed cui cõfitebit̃ p̃nceps. fo. xliij.
Prodere aliũ an ⁊ qũo q̃s valeat in ↄfeſſiõe vel an p̃ſbr̃ de ꝑſona cũ q̃ q̃s peccauit valeat iterrogare. Sup. v̓. Sua pc̃ta. fo. x.
Proditor quot modis quis dicat̃. vide remiſſiue in v̓bo Prodeat. parti. vj. fo. c. vj.
Publicari d̓ꝫ ſtatutũ hꝰ. c. Oĩs vtriuſqꝫ. ĩ p̃nº ꝑti. iij. f. 82
Puer qñ diſcretiõis annos cenſeat̃ hr̃e. Et quomõ quo ad ſui initiũ cõputent̃ vt cõfeſſionẽ facere teneat̃. Sup. v̓. Ad annos. parti. ĩ. fo. vij.
Pueri añ annos diſcretiõis nõ ligant̃ hac cõſtitutiõe q̓ꝛ añ nõ hñt affectationẽ ergo peccare nõ poſſunt. vide ĩ verbo. Poſtq̃ꝫ. in p̃ncipio. fo. vj.
Puniri licꝫ foren̄ ꝓ delicto in territorio alicuiꝰ cõmiſſo poſſit p̃miari tñ nõ põt pro actu meritorio ꝑ ep̃m non ſuũ. In. v̓. Omnis. parti. ĩ. folio. iiij.
Purgãdũ an ſtatiꝫ ſit viciũ ul' an ſufficiat expectare ep̃s ab eccl'ia ſtatutũ. ¶. pone is cui. v̓. Vclamẽ. ꝑti. iij. f. 85

Qui peccat ñ peccat auĉte legis ꝺ ꝯfeſſiõe. fo. 34
q Quid ſit ſatiſfacere. Sup. ꝟ. Om̄ia. circa me-
diũ. ibi. Nam ſatiſ. parti. ĩ. folio. viij.
Quid ſi deꝛ ꝑuilegiũ curato ꝑ ſedem aplicam
vel ep̄m cũ cõſenſu capituli an tũc etiã mendicãtes pñt
abſoluere. de confeſſione. folio. xlv. (parti. ĩ. fo. viij.
Qualiť mẽſureꝛ tp̄s diſcretõis diuerſimode. in. ꝟ. diuerſ

Regimen aĩaꝝ eſt ars artiũ. In. ꝟ. Periti me-
r dici. parti. v. folio. lxxxix.
Remediũ adhiberi debꝫ pc̄toꝛi c̄ca abſtinẽtiaꝫ
vt ãpli⁹ abſtineat ꝛ nõ recidiuet. in. ꝟ. Quale
ei debeat. parti. v. folio. c. (pti. vj. fo. c. viij
Reuelare peccatum qñ confeſſoꝛ dicaꝛ. In. ꝟ. Reuelare
Reuelatoꝛ q̄liter ꝛ q̄ntũ ſuſpẽſus eſt ab exercitio officij ſa
dotal. In. . ꝟ Nõ ſolũ. ꝛ. ꝟ. Deponẽdũ. pti. vj. fo. c. viij
Reuelatoꝛ ꝯfeſſionis q̄liter oib⁹ dieb⁹ vite ſue ꝑegrinãdo
ꝑgere dẽat qũo hoc itelligat. in. ꝟ. ꝺtrudẽdũ. pti. vj. fo
Reuelare nũquid debet ſacdos ꝯfeſſionẽ alicui⁹ (c. viij
ex qua intellexit ꝙ cõfitens intendit facere homicidiũ.
§. Querit h Inno. s̄. e. ꝟ. ꝛ parti. fo. c. ix.
Reuelata in cõfeſſione vel ex alicui in ſecreto vel conſilio
an ſint pena hui⁹ ſtatuti ꝑcellenda. §. Sed q̄d de hijs.
s̄. e. ꝟ. ꝛ parti. vj. folio. c. x.
Reuelata alicui debita vel alia q̄ de ſui naťa nõ ſunt pc̄ta
nõ vt cõfeſſoꝛi ſed al's vt iudici in ſecreto vel ſub ſigillo
cõfeſſionis vtputa ſe hr̄e pecunias ꝑ furtũ vel rapinam
ſubtractas/nũquid iudex celare teneꝛ. In. §. Sꝫ pone
aliquis. s̄. e. ꝟ. ꝛ parti. vj. fo. c. x.
Reuelata aũt talia ſecreta alicui nõ vt iudici vel ſacerdoti
ꝛc̄. Dicunt doctoꝛes ꝙ nõ ſunt reuelanda alijs. §. Sꝫ
pone ꝙ talia. s̄. e. ꝟ. ꝛ parti. folio. c. x.

Reuelare ſecreta eſt contra bonū totius pollicie. §. Item ſecreta. ſ̃. e. v̀. ꝛ parti. vj. folio. c. xj.

Reuelare an poſſit confeſſoꝛ confeſſionē de licentia confitentis id quod tm̄ ſcit in confeſſione. §. Sed nūquid. ſ̃. e. v̀. ꝛ parti. folio. c. xij.

Reuelare nūquid p̄ſbyt̄ poterit furtū ſibi in cōfeſſione ꝑ cōfitentē factū qꝛ tunc abſcidit ſibi burſam ſub ꝯfeſſiōe. §. Ultra p̄miſſa. ſ̃. e. v̀. ꝛ ꝑti. folio. c. xij.

Reuelare nō potero illud peccatū qd̓ audiui a p̄ſbr̄o quē credo pctm̄ de quo mihi dixit aliter nō ſcire niſi ex confeſſione illius quē tamen non noīauit. §. Dico ſi p̄ſbyt̄. ſ̃. e. v̀. ꝛ parti. vj. folio. c. xiij.

Reuelare nūquid poſſit p̄ſbyter pctm̄ poſt moꝛtē cōfitētꝭ. §. Sed nūquid. s. e. v̀. ꝛ ꝑti. vj. fo. c. xiiij.

Reuelare an tenear peccatū alicui⁹ qn̄ p̄latus me⁹ p̄cepit mihi vt dicam veritatē ſub aliquo facto d̓ quo ſuſpicat̄ me ſcire ex cōfeſſione ꝛ dicit̄ ꝙ nō. ymo ſn̄ia excōicationis in me ꝓpter hoc lata non tenet qꝛ continet in ſe intollerabilem erroꝛem. §. Sed pone. v̀. Detrudendum parti. vj. folio. c. xiiij.

Reuelationē ꝯfeſſiōis neganti credit̄ niſi ꝑ teſtes aut alit̄ ꝯuict⁹ fuerit. §. Sꝫ pōe ꝙ ꝑ. ſ̃. e. v̀. ꝛ ꝑti. fo. c. xiiij.

Reuelare an p̄ſbyter teneat̄ qn̄ quis cōfitet̄ ꝙ cōdoꝛmiuerit alicui mulieri in eccleſia qꝛ indiget recōciliatione. §. Sed pone quis. ſ̃. e. v̀. ꝛ parti. fo. c. xv.

Reuelans laycus confeſſionē vtꝝ debeat puniri. §. Sed nūquid layc⁹ q̇. ſ̃. e. v̀. ꝛ parti. fo. c. xv.

Reuelans ſecretū ſub ſigillo cōfeſſionis qualiter puniat̄. §. Sed qualiter. ſ̃. e. v̀. ꝛ parti. fo. c. xv.

Reuelans aduocat⁹ ſecreta ſue ꝑtis aut teſtis ei⁹ teſtimoniū ad quid teneat̄. vide in. §. de aduocato circa fi. v̀. Detrudendū. ꝑticula. vj. folio. c. xv.

Tabula

ſ
Acerdos ꝓprius an ratam hr̃e poſſit ꝯfeſſionẽ
ſine lnĩa ſui aliẽo ſacẽdoti facta.v̓.Vl'ligare.§
Sz q̇d ſi q̇s.pti.iiij.fo.lxxxx. (pti.iiij.fo.xx.
Sacẽdotẽ ꝓpriũ pt̃ q̇s ꝓpt' malã vitã dimittere.s̃.c.v̓.et
Sacerdos an infra limites ꝑochie ſue ꝯfeſſionũ audi-
tiões ꝯmittere poſſit ſimplici ſacẽdoti mõcho vel alteri ñ
curato.ſup.v̓.Vl'ligare.§.Sz nũq̇d ſac.pti.iiij.fo.96
Sacerdos ꝓpꝰ abſoluit a pcc̃o etiã ꝯmiſſo ex ſuã ꝑochiã
⁊ vbicũqꝫ.§.Idem d̓ mõchis.s̃.c.v̓.⁊ pti. fo.lxxxxvij
Sacẽdos ꝯfeſſor q̃lit' celare d̓bz pcc̃a ſibi i ꝯfeſſiõe d̓tecta
ſub penis ⁊c̃.in pn̄°.vj.pti.v̓.Caueat aũt.fo.c.vj.
Sacerdos audiẽs ꝯfeſſionẽ debet eſſe diſcretꝰ ⁊ doctꝰ.§
Nõ p̉mo.v̓.Diuerſ experimẽtl.parti.v.fo.c.j.
Sacerdotes oẽs ſiue p̃pa ſiue epi ſiue ſimplices ã ſint ex
iſtitutione eq̃lis auc̃tis ⁊ iuriſdictõis.dic ꝙ non.de quo
vide in.§.Sed nec ꝓpter hec.de ꝯfeſſiõe.fo.xlix.
Sacerdotẽ ꝓpriũ põt q̇s ꝓpter ſolã indiſcretionẽ dimittẽ
§.Sed nũquid ꝓpt.v̓.Vel ligare.parti.iiij.fo.lxxxviij
Sacerdotl ꝓprij de lnia nõ põt q̇s cõfiteri niſi hñti actu-
ale exercitiũ clauiũ ſecus de eukariſtia recipiẽda.§.Nã
licz.v̓.Suſcipiẽs.parti.ij.fo.lxij.
Sacẽdos ꝓpriꝰ ſi ẽ pticeps criminis an ſibi ſit ꝯfitẽdũ.in
v̓.iuſta de cã.pti.iiij.fo.lxxxvj. (⁊ pti.fo.lxxxvj.
Sacerdoti ꝓprio ex q̇bꝰ cauſ nõ tenet' q̇s ꝯfiteri.s̃.c.v̓.
Sacerdotal'ordo q̇d ſit.§.Vñ ordo.d̓ ꝯfeſſiõe.fo.xlix.
Sacẽdotes qñ dicũt' ſoluẽ ⁊ qñ ligar̃.§.Vñ ſac.fo.xlviij
Sacerdos an poſſit mediã hoſtiã cõficere ul' q̃tuor ⁊ ſũt
q̇nqꝫ q̃ pars vel hoſtie ⁊ an oẽs ſunt cõſecrate.§.Sed
ſi non frangit.parti.ij.folio.lxxv.
Sacerdos q̇libz nõ eſt p̃latꝰ cuiuſlibet in eccl'ia militante
cũ ip̃a ierarchia eccliaſtica d̓cat eẽ ſm pt̃atez iudiciariã
ordinata.In.v̓.Prouidẽtia.ante mediũ.folio.ij.

Sacerdos ꝓpriꝰ q̄s ſit. de ꝯfeſſione. in. §. Ex p̄miſſis. v.
Et dicit ꝙ ꝓpꝰ. fo. xl. Et. §. Sȝ vt ad ꝓpoſitū. fo. xlviij.
Et. §. Nūc igit̄ appropinq̄ndo. fo. xlix.
Sacerdotes ꝓprij q̄ dicāt̄ quo ad illū reſpectū ꝙ poſſint
dare liām alteri ſacdoti ꝯfitēdi. §. Circa hāc curā. fo.
xlix. Et q̄ ꝓpo ſcd̄o reſpectu vid̄ i. §. 2°. reſpectu. fo. l.
Sacramentū ſumendi tempꝰ deꝰ nō inſtituit ſed eccleſie
ꝯmiſit. v. Ad minꝰ. §. Et q2 xp̄s. pti. ij. fo. lxv.
Sacr̄m debȝ ſumi ſacralit̄ nō ad manū nec in pixide nec
ſuffic̄. ſ. crede ꝛ mādūcaſti niſi tp̄e neccitatis. v. Sacr̄m.
Sacramentū corꝑis ꝛ ſanguinis xp̄i (pti. ij. fo. lxviij.
ſint duo. in. e. v. fi. fo. lxviij.
Sacr̄m eukariſtie nūquid a p̄ſbr̄o ab eccl'ia reciſo recipi
poſſit. §. Sed nūquid eukariſtia. s̄. e. v. ꝛ pti. fo. lxxiij
Sacramentū eukariſtie an melius ſit recipe a bono q̄ȝ a
malo. §. Sȝ nūquid meliꝰ. s̄. e. v. ꝛ parti. fo. lxxiij.
Sacr̄m eukariſtie qn̄ appꝫet ī alia ſpecie q̄ȝ pāis an dēat
ſumi. §. Sȝ pone appꝫet. v. Perceptiōe. pti. ij. fo. 78.
Sacr̄m euka' ſi appꝫeat in alia ſpecie an dēat adorari vt
corpꝰ xp̄i. §. Sȝ nūq̄d ſi appꝫet. s̄. e. v. ꝛ pti. fo. lxxviij.
Sacramēti huiꝰ eukariſtie ſuſceptor qualis eſſe dēat. Et
dr̄ ꝙ debȝ h̄re duodecim conditiones vt in. §. Sed ex
predictis. s̄. e. v. ꝛ. pti. ij. fo. lxxix.
Sacr̄m eukariſtie digno ſuſcipiēs ꝯſeq̄t̄ ſimplicit̄ duode
cim fructꝰ ſpūales. §. Suſcipiēs. s̄. e. v. ꝛ pti. fo. lxxx.
Sacr̄m accedēs laycꝰ ſi mēoret̄ pc̄ti r̄cedat ꝛ ꝯfiteat̄ niſi
ꝓpt̄ ſcandalū nō poſſit vtputa flexit genua ꝛ diſcoopuit
caput corā p̄ſbr̄o. in. §. iā dicto. ibi. Aliud dicēdū. f. 80
Sacramentū eukariſtie vtr̄ manducās q̄libȝ ſac̄mētalit̄
vitam cōſequat̄ ſpūalem ꝛ eternā. In. §. Sed dubitat̄
v. Suſcipiens. pti. ij. ad finem. fo. lxxxi. (fo. liiij
Satiſfactō q̄d ſit. vid̄ d̄ ſatiſfactōe. §. j° q̄ īcipit Quero ḡ

Satiſfactio q̄re attribuit̄ deletio pene t̄palis poti⁹ q̄ȝ cō-
feſſioni vel ꝯtritioni. §. Sed cū in ꝯtritiōe. fo. liiij.
Satiſfactio quottuplex ſit. §. Sed q̄rit dn̄s. fo. liiij.
Satiſfacē de q̇b⁹ reb⁹ q̇s debet. §. Sȝ q̇b⁹ d̓ reb⁹. fo. 54
Satiſfactorijs i reb⁹ q̇s ordo ſit. §. Int̓ has āt. fo. lv.
Satiſfactione p̄termiſſa an vera pn̄ia ſeu ꝯfeſſio aut ab
ſolutio fieri poſſit. §. Sed an vera. fo. lv.
Satiſfactio ſeu pn̄ia an poſſit īponi ſine ꝯfeſſiōe q̇ n̄ pec
cauit. Sȝ v̇tēdo. fo. lvj. (Sed quā. fo. lvj.
Satiſfactionē quaȝ ⁊ quantā debet p̄ſbyter iponere. §.
Satiſfacere an q̇s ꝑ aliū ꝓ pc̄tis ſuis poſſit. §. Sȝ nūq̇d
ſatiſfactōȝ ſibi. fo. lix.
Satiſfactio i mōꝛli facta an dēat iterari. §. Sed nūquid
ſatiſfactio in moꝛtali. folio. lix.
Scia nō maxima vel pꝛudētia ſȝ media req̇rit̄ ⁊ ſufficit i
p̄ſb̄ro. v̇. Requirat caute. parti. vj. fo. c. viij.
Secreto ul̓ ꝑ ſecretū n̄ p̄t q̇s ad iniquū ul̓ iuſtū obligari
min⁹ q̄ȝ ꝑ expſſuȝ pactū. §. Preterea. v̇. Detrudendū.
Sepatoꝝ ſepata eſt ratio. de ꝯfeſſione (ꝑti. vj. fo. c. xj
v̇. Quanto ad hanc. fo. xxxiiij.
Sepultura xp̄iana q̄lis ſit. vid̓ i. v̇. xp̄iana. ꝑti. iij. fo. 83
Sepulture carentia ſequit̄ ſn̄iam ſuſpēſionis ab ingreſſu
eccleſie. In. v̇. Careat ſepultura. ꝑti. iij. fo. lxxxiij.
Si ipedit⁹ nō poſſit q̇s in feſto paſce cōicare an ſub hac
pēa alio tēpoꝛe teneat̄. §. Quid ſi i paſca. ꝑti. ij. fo. 70.
Solus de⁹ delet pc̄ta. de ꝯtritione. §. Dico ḡ. fo. xxvij.
Soluere. i. pn̄iaȝ diminuere ul̓ ꝯmutare. In fi. v̇. Dimi-
nuere. parti. iiij. fo. lxxxvij.
Statutū quos liget an ſubditos an etiā alios. vide i. §.
Opponit̄ ꝯtra tex. ⁊ ſequētib⁹. fo. xlvij.
Statutū. c. Oīs. obligat quē ad duo. ſ. ad cōfeſſionez et
eukariſtie receptionē. v̇. Sacerdotī. ꝑti. ij. fo. lxix.

Tractandorum

Abule due nobis tradite ſūt a xp̄o.ſ.baptiſm⁹
t ꝛ pnia.v̓.Prouidētia.parti.j.fo.ij.
Totū vbi fieri reqͥrit̓ faciēs ꝑ pte nō liberat̓.d̓
ꝯfeſſiōe.§.Item qꝛ dicit.fo.xxxvj.
Tria gn̄a diſcretiōis anoꝝ.In.v̓.Annos.pti.j.fo.vij.

Agabūd⁹ cui ꝯfitebit̓.§.Sꝫ ꝗs audiet.pti.j.
v Verſus qualis dēat eſſe cōfeſſio. (fo.xliij.
de ſatiſfactione.folio.lxj.
Viciū eſt ab alijs diſcere que ꝗs ipſe ſcire debꝫ
In.v̓.Requirat caute.parti.vj.fo.c.vij.
Vinū in ꝓpoſito.i.rigoꝛ iuſticie ſiue grauis pnia.Oleū.i
tēperātia equitatꝭ ꝛ leuis pn̄a.In.v̓.Super infundat
Et.v̓.Vulneribus.parti.v.fo.lxxxxix.
Vir ꝛ vxoꝛ ſunt ſocij diuine ꝛ humane dom⁹.v̓.Diuerſ
circa fi.ibi.Primū credo.parti.v.fo.c.v.
Vn̄ dicat̓ hermofrodita.vid̓ in.v̓.Vtriuſqꝫ.pti.j.fo.iiij
Volo hoc verbū ſua naturali ſignificatōe cōnotat liber-
tatē ſeu bn̄placitū.Sup.v̓.Voluerit.pti.iiij.fo.lxxxvj
Vſurarij ſt̓ oēs ciues ꝗ fuerūt ꝯſciētes qn̄ vniuerſitas d̓-
dit pecunias ad vſuras.v̓.Oīs.§.Singli ꝙ̊.pti.j.f.3
Vtriuſqꝫ ſexus an etiaꝫ ibi contradici poſſit ꝙ nullus ſit
vtriuſqꝫ ſex⁹ etiā hermofrodita ſm artiſtas.vide in.v̓.
vtriuſqꝫ.in ꝑncipio.parti.j.fo.iiij.

In nomine domini Amen. Cum timoꝛe ꝛ au-
xilio eiuſdem domini omnipotentis dei ad lecturam de-
cretalis omnis vtriuſqꝫ ſexus ſituate ſub rubꝛica de pe.ꝛ
remiſſi.pꝛogrediendo omnia quoqꝫ dicenda ꝛ recitāda
declarationi ſuppoꝛtationi ꝛ emendationi venerabiliuꝫ
ꝛc̄.Verꝫ tn̄ vnū de meo capite ꝓpꝛio ſed eoꝛdem dn̄oꝝ

doctoꝝ ꝛ alioꝝ doc. ſcripta q̄ hr̄e videre ac colligere potui ꝓnūciando hāc decretalē/ Ois vtriuſq₃ ſex⁹/ diuiſim ꝑticulas ꝛ quālibꝫ ꝑticulā ꝑtinētib⁹ materijs gloſellis ac poſtillis grā faciliorís eruditionis ſm ordinē ꝓſequor. Nam diuiſio dat faciliorē itellectū. inſtit. de lega. in pn̄.

Hic ergo materijs breuiter tabulatis Accedā⁹ cū timore ꝛ auxilio diuino ad laborē. Et qr formā ſum⁹ iduti legētes tex. edende cā lecture. Item diuiſionē ſalua ipi⁹ opuſculi. diuiſione p̄miſſa/ deinde totū ca^m^ integrū ꝑmittem⁹/ totāq₃ lrām nudā ſil legam⁹ vt iacet. Ne caſum ꝛ lrām mutatiꝫ p ꝑticulas recitādo audientiū aios p iterpoſitas ꝓlixe mās ſuſpēdam⁹. Quo poſito fūdamēto q̄ꝫlibꝫ d'inde ꝑticulā ꝑtinētib⁹ q̄b⁹ poterim⁹ materijs in gloſellis ordinatā ꝓſeq̄mur ab alijs ſeꝑatim. Et ſi viſus fuero fortaſſis aliq̄b⁹ min⁹ clar⁹ excuſet me breuitatis affect⁹. Caueas aūt ſcriptor vt ꝓpt' remiſſiōes ꝛ tabulas rubricas ꝛ capitalia ꝛ paragr̄phos bn̄ ſignes Igit̄ c. Ois vtriuſq₃ ſex⁹ cōciliū eſt/ nō recipiēs breuē ſummā ſm doc. ꝓ ſūma diuidit̄ in tres ꝑtes. ſtatuit p̄°. d' ꝯfeſſiōe ꝛ pnīa ſel in āno faciēda. Et de eukariſtia/ recipiēda niſi cauſa ꝛc̄. Et de pena ꝯtra faciēt ꝛ publicatiōe ſtatuti. z°. de ꝯfeſſione alieno ſac̄doti faciēda. 3°. iſtruit cōfeſſorē in trib⁹. ſ. in circūſtātijs inq̄rendis. p̄ītentijs imponēdis. ꝛ pc̄tis occultādis. ꝛ vltimo penā apponit hoc totū itēdit z^a^ modificatō. 3^a^ iſtructio Prima ꝯtinet tres ex ꝑticulis an̄ dict. p̄mā in pn̄. ſcd'am ibi ſuſcipiēs. tertiā ibi. alioq̄n z^a^ ꝯtinet q̄rtā. ibi. Caueat. 3^a^ ꝯtinet ſcd'aꝫ. ibi. Sacdos aūt/ ꝛ ſexta ibi. Caueat. Et ꝑticule p rubricas ſupi⁹ ſunt ſumate ꝛ hāc diuiſionē in ꝓceſſuꝫ ꝓſeq̄mur. Caſus igitur lr̄alis pt̄ ſic poni. Cōgregato cōcilio ꝛc̄. Sequit̄ lr̄a tota ſimul/ Ois vtriuſq₃ ſex⁹ fidelis ꝛc̄.

Omnis vtriuſq; ſexus fidelis / poſtquā ad ānos diſcretionis peruenerit omnia ſua peccata ſolus / ſaltem ſemel in anno fi/ deliter confiteatur proprio ſa cerdoti / et iniūctam ſibi penitentiam pro prijs viribus ſtudeat adimplere. ☞ Suſci piens reuerenter ad minus in paſca euka riſtie ſacramentū / Niſi forte de proprij ſa cerdotis conſilio / ob aliquā rationabilē cauſam / ad tempus / ab eius perceptione duxerit abſtinendum. ☞ Alioquin et vi/ uens ab ingreſſu eccleſie arceat / et mori/ ens careat eccleſiaſtica ſepultura. Unde hoc ſalutare ſtatutū / frequenter in eccle ſijs publicet / ne quiſquam ex ignorantie cecitate / velamen excuſationis aſſumat. ☞ Si quis autem alieno ſacerdoti volue rit iuſta de cauſa / ſua confiteri peccata / licentiā prius poſtulet / ⁊ obtineat a pro prio ſacerdote / cum aliter ille ipſum non poſſet ſoluere / vel ligare. ☞ Sacerdos āt ſit diſcretus et cautus / vt more periti me dici / ſuper infundat vinum ⁊ oleum vul/ neribus ſauciati / diligenter inquirens / et peccatorum circumſtantias et peccati /

quibus prudenter intelligat/ quale ei de/
beat prebere conſiliũ/ ⁊ cuiuſmodi reme/
dium adhibere/ diuerſis experimentis v/
tendo ad ſanandũ egrotuꝫ. ☞ Caueat ãt
omnino/ ne verbo aut ſigno/ aut aliquo
quouiſmodo prodat aliquatenus pecca/
torem. Sed ſi prudentiori conſilio indi/
guerit/ illud abſqꝫ vlla expreſſione perſo/
ne caute requirat/ quoniam qui peccatũ
in penitentiali iudicio ſibi detectum pre/
ſumpſerit reuelare/ non ſolum a ſacerdo/
tali officio deponendum decernimus/ ve
rum etiam ad agendam penitentiam per
petuam/ in artuꝫ monaſterium detruden
dum ⁊c.

¶ Expoſitio capituli Omnis vtriuſqꝫ ſexus ⁊c. jn vulgari.

AIn yeglicher baider geſchlecht ge/
laubiger menſch / Nach dem vnd
er zů den jaren der vernunfft kumẽ
iſt/ ſol allain all ſein ſünde beuor
an. ain mal jm jar ſeinẽ aigẽ brie/
ſter getrůlichen peychten / vñ ſich
vleiſſigen/ die pueß jm auffgeſetzt.
mit aigenkrefften zů volbringen/ vnd ſol wirdiglich
enphahen/zum mynſten zw oſterñ/ das hailig ſacra
ment des fronleichnãs criſti. Es ſey dañ daß er nach
ratt ſeins aigẽbrieſters. von etlicher vernunfftiger
vrſach wegen/ ain czeit von der ſelbigen enphahung

ſich enthalt/ Sunſt ſol er lebēdig von einganckh der kirchen verbotten werden/ vnd ſo er ſtirbt manglen kriſtenlicher begrebnüß. Dauon iſt das kriſtēliche geſatze offt jn den kirchen ze offenbaren/ daß nyemant auß plinthait der vnwiſſenhait. ain ſcheyn der entſchuldigung. ym zů ziehe/ Ob aber yemant einē frōmden brieſter wölte vō rechter vrſach wegē/ ſeyn ſünd peychten/ der ſol vorhin vrlaub vorderen/ vñ erlangen/ vō dem aigen brieſter/ wā anderß er jn nit mag entlöſen oder entpinden. Aber der brieſter ſol beſchaiden. vnd fürſichtig ſeyn/ daß er geleycherweyß/ alß d verſtanden artzt wein vñ öll eingieſſen jn die wnnden des verſerten krancken/ vñ ſol vleiſſigklich erfragen die vmſtendt des ſünders vñ der ſünde/ dar auß er weißlich verſtee wie er jm ainē ratt gebe/ vñ waß artznei. ſulle zůfugen/ da mit er mangerlai erfarung geprauche ze haylen den kranckē. Doch ſol er ſich vor allen dingen bewaren daß er mit worten/ ob czaichē jn kain weiß. mit nichte offenbar den ſünder/ dañ ob er ains weyſen rattes bedarfft/ den ſol er an alle vermeldung/ der perſon fürſichtigklich erfragen/ wann wer die ſünde/ die jm jn dem gericht der peycht. ſind fürpracht/ vnderſtunde zů offenbaren/ den ſelben erkennen wir/ nicht allain von dem brieſterlichē ambt zů entſetzen/ Sunder daß er zů ewiger pueß/ ſüll jn aines ſtrengen ordens kloſter verſtoſſen werden ꝛc.

¶ Tranſlatum per Reuerendum in xp̄o patrem ꝛ dominum dominum Sixtū Epiſcopum Friſingeñ ꝛc.

Particula

p

Rouidentia caſus longi premitto q cum plapſum pmiparentl corruptela peccati venit in pellagū huius mūdi in quo nobis piculoſe nauigātib⁹ Et qn̄qꝫ fluctuantib⁹ ne mergaremur et naufragiū paciamur duas tabulas nobis tradidit xp̄s ih̄us omniū dn̄s/ quarū tabularū pma eſt baptiſm⁹ i quo vet⁹ hō exuit̄ ꝛ nouus induit̄ de quo dc con. diſt. iiij. p totū. Scd̄a vo tabula ē penitētia q̄ poſt baptiſmū naufragiū paſſi p pc̄m mortale reuocari pn̄t qꝫ diu ſunt in ſtatu pn̄tis vite qn̄cunqꝫ ꝛ quotiēſcūqꝫ voluerint diuinā clementiā īuocando/ ip̄a nāqꝫ pnia elongatū a deo ad deū facit ppinquare Hinc eſt q̄liter cūqꝫ ꝛ quotiēſcūqꝫ pc̄coꝛ peccauit ad ſacramētū pnie pōt hr̄e refugiū p qd̄ ſibi fiat remiſſio pc̄coꝝ. Uerū qꝛ oīs etas ab adoleſcētia pꝛona eſt ad malū. xij. q. j. ca. p̄. Et p malū aīa vulnerat̄ qn̄qꝫ letalit̄ qn̄qꝫ venialit̄. Jō i emendationē hui⁹ mali māifeſtari debet ip̄i⁹ xp̄i iudicl īmēſa iuſticia. Et qꝛ i ip̄a ꝓp̄a pſona nō ē iudicās an̄ vltimū ꝛ finale iudiciū. Jdeo ad pticularia iudicia an̄ finale iudiciū debuit iudices inſtituere ꝛ qꝛ judices iſti int̄ deuꝫ offenſum ꝛ hoīem offendentē/ ſunt q̄ſi ītermedij ꝛ ꝓximi xp̄o rōne officij q̄ ſunt eius p̄cipuo miniſterio conſecrati ſcilꝫ ſacerdotes. Jdeo oīb⁹ in ſacerdotali oꝛdine ꝯſtitutl ꝛ ſolis talib⁹ dat̄ poteſtas duplicl clauis/ ſcilꝫ clauis ſcīe ad diſtribuendū/ ꝛ clauis q̄ eſt pt̄as ligandi atqꝫ ſoluēdi ſoli deo ad iudicandū ꝛ abſolutionis bn̄ficiū īpendendū Quia vo ꝓpter ꝯfuſionē vitandam non q̄libet ſacerdos p̄latus eſt cuiuſlibet in ecclīa militāte/ cum ipſa jerarchia eccliaſtica debeat eſſe ſm poteſtatē iudiciariā oꝛdinata. Jdeo hec pt̄as ligandi ꝛ abſoluendi conceſſa eſt. pꝛimo vni p̄mo ꝛ ſummi ſacerdoti cui collata eſt tanqꝫ ſummo

Tabule due nobiſ tradite ſunt a xp̄o. s baptiſmus ꝛ penitentia

Clauis duplicis pt̄as q̄ bus datur

Sacerdos q̄ libꝫ n̄ ē p̄lat⁹ cl'libꝫ i ecclīa militāte cum ip̄a jerarchia ecclīa^ca dꝫ eē ſm pt̄atē iudiciariā oꝛdinata

capiti poteſtas vlis. Et demū ſm pticulares ecclias diui dit in ptes. Ita q̄ pmo in epos deinde in pſbros cū di-cat cuilibet pſbro. Accipite ſpm ſctm ⁊c. Sed licȝ vnus quiſq̄ſacerdos hēat ordinē ⁊ clauē tñ vſus clauis ſeſe ex tendit ad eos q̄ ſibi ſunt ordinarie ſubiecti niſi ab eo q̄ hȝ ampliorē ptatē ⁊ iuriſdictōnē ordinariā ſibi ɔmittat ſiue itaq̄ illa iuriſdictio pncipalit ſit i capite ſūmo. Et deind i epo. poſtremo in ſacerdote curato. Pōt igit a quolibȝ il loꝝ ɔmitti alteri/ ſufficit q̄dā ab infimo/ magl aūt a me-dio. Et maxime a ſūmo qui papa merito appellat. tanq̄ vnus por ⁊ ſumm⁹ pr ſpūalis oīm fidelium a quo tanq̄ ſūmo deriuat ordinaria ptas vſq̄ ad īfima ecclie mēbra verū qꝛ vt ſ. Ois etas ⁊c. ☞ Ideo Innocēti⁹ terti⁹ in ɔcilio generali cui pſidebat ſtatuit q̄ oīs fidelis vtriuſq̄ ſexus doli capax/ tenet quolibet āno ſemel oīa ſua pcta cōfiteri ꝓprio ſacerdoti ⁊ ɉniūctaȝ ſibi pniam adimplere. ac ſacrm eukariſtie reuerenter ſuſcipe/ admin⁹ in paſca niſi d ɔſilio ꝓprij ſacerdotis ex cauſa duxerit abſtinendū Si vō ſemel in āno nō ɔfiteat vel eukariſtiā nō recipiat aut ſaltem de cōſilio ſui ꝓprij ſacerdotl abſtinuerit extūc ſuſpēſus eſt ab īgreſſu ecclie. ⁊ in morte carebit eccliaſtica ſepultura. Et quāuis ꝓprio ſacerdoti deberet fieri ɔfeſſio tñ de ipſi⁹ licentia pōt ſubdit⁹ ſibi alium eligere ɔfeſſorē/ hoc aūt ſtatutū ꝓ ſalute animaꝝ eſt inductū frequēt dbet publicari. ne quis poſſit ignorantiā ptendere ● aſſūmere excuſationis velamen. Prouiſum eſt quoq̄ contra con-feſſores publicātes crimina eis in foro aīe detecta q̄ de⁹ auertat. qꝛ ſi quis talis īuentus fuerit/ non ſolum depo-netur ſed etiā in artius monaſteriū detrudet ad agendū ꝑpetuā penitentiā. ☞ Caſus breuis quilibȝ fidelis an-nos diſcretionis hñs ſemel in āno ꝓpo ſacerdoti cōfiteri tenetur ⁊ agere penitentiā ſibi ɉniunctā. Et ſaltem in die

Clauis vſus ſeſe extēdit/ ad eos qui ſa cerdoti ſunt ōdinarie ſub iecti.

Caſus lit-teralis

Omnis fidel utriuſq̄ ſexuſ doli capax te net q̄libȝ āno ſemel oīa ſua peccata con-fiteri ꝓprio ſa cerdoti.

Sūmariū

paſce recipere eukariſtie ſacramentū/ alias carere debet eccliaſtica ſepultura ⁊ eccleſie ſacramētis. hoc primo. Si quis voluerit alieno ſacerdoti peccata ſua confiteri/ debet a ꝓprio licentiam petere. hoc ſcđo. Sacerdos confeſſionē audiendo debet eſſe diſcretus. hoc tertio. Nullo modo prodat confitentē alias deponet̄ ⁊ in artum monaſterium detrudetur. hoc quarto.

Omnis ponit̄ hic in textu diſtributiue non collectiue.

O

OMnis. Et ſic includit̄ papa. quia hoc ſignum omnis ponit̄ hic diſtributiue non collectiue vt in ꝓhemio digeſtoꝝ. ⁊ infra in v̄bo omnia/ ſic diſtingwit̄ in hoc ſophiſmate logicoꝝ. Oēs apoſtoli dei ſunt duodecim. hoc dico ꝑ tanto. q꞉ hoc ſtatutum non ligat vniuerſitatē collegium vel collectionē. q꞉ licꝫ peccare poſſit ī certo peccato mortali vt ſymonia vel ſimili. nō đ ſymo. dilectꝰ. xij. q. ij. eps qui mancipiū. Non tm̄ poteſt/ nec tenet̄ confiteri ſacramentalit̄/ nec eukariſtie ſumere ſacramentū đ ſen. excōi. ſi ſentencia li.º vj.º Ratio quia contritio ⁊ gratia q̄ in hijs infundunt̄ ſunt in anima ſubiectiue/ modo licꝫ vniuerſitas ſit ficta pſona habens caput ⁊ mēbra non eſt tamen vna pſona habens animam de ſen. excōi. romana. §. in vniuerſitatē li.º vj.º Alia ratio eſt/ quia vniuerſitas nō poteſt confiteri niſi ꝑ ſindicum. Sed in confeſſione illa nō interuenit ꝓcurator vel nūcius ſicut dicam ſuper verbo confiteat̄ ar. ff. de pub. iuđ. l. penultī. §. aliud crimen de accuſa. veniens. ☞ Singuli ḡ de vniuerſate q̄ ſunt culpabiles tenent̄ peccata vniuerſitatis confiteri quia eorū ꝓprium eſt ar. dicti. §. in vniuerſitatem. Et. xxiiij. q. iij. ſi habes. Sic ⁊ ſi vniuerſitas vt vniuerſitas dederit pecu-

Peccatū vniuerſitatiſ quis debeat confiteri.

Vſurarij ſūt omnes ciues qui fuerūt cōſciētes qn̄ vniuerſitas đdit pecunias ad vſuras.

nias ad vſuras omnes ciues ſunt vſurarij qui fuerunt conſencientes nõt Archidia. xviij. di. quoniaƺ multi. Et cuilibet tali repetenti vſuras quas proprio nomine ſolverit obſtat exceptio vſurarum ab vniuerſitate datarum ar. nõ p Innoc. de vſuris Michael p glo. Archidia. xlvj di. c. fi. Si eſt ita in foro contencioſo. fortius in foro anime ⁊ conſcientie/ ⁊ ſic eſt caſus in quo dedecus ⁊ malum vniuerſitatis eſt ſingulorum culpabilium vt hic et dicto ca. ſi ſentencia. Et tamen bonum vel honor vniuerſitatis non eſt ſingulorum cõmendabilium. l. intantum. §. vniuerſitatis. ff. de rerum diuiſi. xij. q. ij. qui manumittit ſicut ⁊ al's epiſcop⁹ forenſem in territorio ſuo delinquentem punire poteſt de fo. compet. ca°. fi. Attamẽ meritorie agentem non poteſt p indulgentias premiare. ſ. c. ꝙ autem. Secus tamen de non ſacramentali ſcilƺ judiciali vel extra judiciali confeſſione quam facere poteſt vniuerſitas per ſindicum vel eius maiores vt. ff. de conditi. et demon. l. minor. C. de jura calup. l. ij. §. hoc etiaƺ de ꝓcurato. conſulti cum ibi nõ. de ſynõ. ca°. vno. Debet ergo dictio omnis hic recipi diſtributiue. Et ſi quis diceret ꝙ non ſolum ꝓpter materiam ſubiectam ſed ꝙ nec ex ſui natura poſſit hic capi collectiue cum referatur ad terminũ ſingularis numeri preſertiƺ non collectiuũ hic habet expreſſe contra ſe. l. jn vſu juris. ff. de verb. ſigtione. Ulterius dico ꝙ hoc ſignum omnis diſtribuit hic ꝓ ſingulis generum vt in. c. ſolite/ de ma. ⁊ obe. ff. de heredũ jnſti. l. hec articulo quiſqƺ. Non autem diſtribuit pro generibus ſingulorum ſicut in. l. quam tuberonis ſententiam. §. in peculio. ff. de peculio ibi dicit textus poſſunt omnes res ⁊ cuiuſlibet generis rerum aliqua res jnſti. de fideiuſſoribus. §. vltimo eodem libro de ſatiſdatione tutorum. §. ſicut dicunt logici in hoc ſophiſmate.

Puniri licƺ forenſis pro delicto in territorio alicuiuſ ꝯmiſſo poſſit premiari tamen non põt p actu meritorio p epm non ſuum

Omne animal fuit in archa Noe. ⁊ etiam nos. xxiiij. q. j. quoniã vet⁹. xxij. q. ij. nupcie. De iſtis duab⁹ diſtribu- tionib⁹ nõ. xxij. q. ij. cauſa humilitatis. ff. de iuſticia ⁊ jure l. j. §. jus naturale. Qꝛ aũt hoc ſignũ omnis diſtribuat h̃ ꝓ ſingulis generũ ⁊ nõ ꝓ generib⁹ ſingulorꝫ. hoc ꝓ tãto dico/ quia duo ſunt genera hoĩm clerici puta ⁊ layci ſc̃m diuiſionẽ canonũ. xij. q. j. duo ſt̃. Scd̃m diuiſionẽ legalẽ liberi ſcilz ⁊ ſui juris. d̓ jure patro. in p̃n. Et i nullo illorꝫ generũ aliquis xp̄ifidelis qui ſit capax horꝫ ſacramẽtorũ excuſat̃ ab hoc ſtatuto nec papa nec jmꝑator Ar. nõtorꝫ ꝑ Jo. an. de foro cõpe. ſignificaſti. ⁊ devoto/ magne in glo. hoc patet poſt principiũ vt infra dicet̃ in mat̃ia cõ- feſſionis in. §. ſed querũt hic doc. cum ſequẽti. nec liber nec ſeruus de cõiugi ſeruo. c. j. xxix. q. ij. oĩbus. jn aut. d̓ mõachis. §. j. colla. j. ar. ff. de accuſa. l. hos accuſare i fi.

Dis diſtribuit h̃ ꝓ ſinguliſ generꝫ et non pro generib⁹ ſingulorum

Vtriuſq₃ ſexus. Contra diceret artiſta nullus eſt vtriuſqꝫ ſexus etiam hermofrodita quia inſpicit̃ q̃s ſex⁹ magis in eo qui incaleſcat. ff. de ſtatu hoĩm. l. querit̃. iiij. q. iij. hic hermofrodit⁹. Vbi dicit Archidia. ꝙ dicit̃ ab hermo qd̓ eſt maſculus ⁊ frons femina. jnde hermofro- dita q̃ſi ſimul maſculus ⁊ femina/ gerens ſexũ maſculinũ in dextera ⁊ femininũ in ſiniſtra. i. cuz vno generat ⁊ cũ alio concipit. Vñ licz quo ad ferendũ teſtimoniũ vel cõ- dendẽdũ teſtamentũ iſpiciat̃ q̃litas in caleſcẽtis ſeu ꝑdo- minãtis vt ibi. non tñ in caſu nr̃o hic/ vt ergo ſatiſfaciat logice q̃ cauillat de ꝓprietate verborꝫ ⁊ virtute ſermonũ ff. ad legem falci. l. vltis. de verborꝫ ſigtiõe. l. nam cauilla tiones. ff. de regul' juris. l. ea eſt. C. de conſti. peccu. l. ij. di cetis Omnis vtriuſqꝫ ſexus. jd eſt oĩs cuiuſcũqꝫ ſexus ſiue maſculus ſiue femina ſit. C. de in pub. ⁊ alijs ſubſti. l. hũanitatis. jnſti. de pupillari ſubſtitutiõe. §. q̃ ratione. Nam quotiẽs ſignũ diſtribuit ꝓ duob⁹ tm̃ cõfundit vel

Vtriuſqꝫ ſexus an etiam ibi cõtradici poſſit ꝙ nullus ſit vtriuſqꝫ ſex⁹ etiam hermofrodita ſc̃m artiſtaſ

Vnde dicat̃ hermofrodita

determinat eq̄uipollet ſigno vniuerſali ⁊ facit orationes eq̄pollere rōne ſcȝ materie. licȝ non rōne forme. Tm̄ eni valet dicere oīs ſexus ſicut vtriuſq̧ ſexus cū non ſint niſi duo ſex⁹. ff. de iur. oīm iudi. l. ſi q̄s id q̄d. §. vtrūq̧ ſexū xxix. q. j. §. pmo circa pncipiū. Ex quo ptȝ q̄ alˢ ucȝ pō deret quis ſexus in hermofrodita incaleſcat hoc tn̄ eſſet ſupuacuū hic ponderari. qꝛ actus cōfeſſionis ⁊ receptionis eukariſtie eſt indifferēs cōueniens tam maſculis q̄ȝ feminis ſicut baptiſm⁹. xxxiij. q. ij. de hys. et. c. fi. ſec⁹ in differenti vt in receptione ordinū de quo an hermofroditus valeat ordinari dixi nup poſt Archidia. xxvij. q. j. diaconiſſa. et. c. ti. ca. noua. Dicit ergo vtriuſq̧ ſexus. i. maſculus femina ⁊ hermofrodita tn̄ quo ad pniaȝ ī ſexu non diſparitas ⁊ ratio ſit eadē. facit de vi. ⁊ ho. cle. c. pᵒ. in fi. de hermofrodita enī ſoluȝ dubitaꝛ ꝯuenictes vtriq̧ ſexui ſm Jo. an. qui remittit ad. c. forus de ver. ſignificatione v̄. de hoc.

Omnis ſexus tantum valet dici ſicut utriuſq̧ ſexus

Fidelis. Fide baptiſmi. iij. q. j. nulli. C. de here. l. manicheos. e. ti. c. pᵒ. Alˢ fidelis dicit a fidei virtute vt mirabilia ſciant. hoc nō. xvij. q. ij. nullus mortuus. Dicitur fidelis a fide pactōnis vel obligatōis in vſ. feo. qui. mo. feud' āmittaꝛ. §. itē ſi fidel'. xxij. q. v. d' fora circa fi. Propterea fidelis dicit ex ſpōtanea legalitate ſeu animi pmtitate inſti. de ſuſpec. tu. §. fi. ff. de tu. ⁊ cura. l. ſcire oportet. §. penl'. ff. de ver. obli. ſi quis ſciſmatic⁹ in fi. Itē dr̄ fidelis. i. verax a fide veritatis ſic dicit confeſſio ptis vel teſtˢ fidelis. xv. q. vj. c. pᵒ. Alibi dicit fidelis. i. ſine crimie ij. q. j. deus oīpotens cum nōtˢ ſup v̄bo fidelib⁹. et. ī. ſup v̄bo fideliter. ⁊ alijs modis plurib⁹ dici poteſt fidelis ſic ⁊ fides. de quo p Ber. ⁊ Jo. in no. ſ̄. de ſum. tri. c. pmo Sed hic capit pmo mō quia non baptiſati non ligant hac ꝯſtitutiōe d' diuor. gaudem⁹. Nec etiā cathecumini

Fidelis vnde dicaꝛ. ⁊ quis ſit fidelis

Pro quo facit id quod ſcribam in pticula ſcd'a. §. Sed ex pdictis. v. tertio. ſicut enim ad fidem. i. ad baptiſmuz iuiti nō ſunt cogendi. C. de judeis. l. judeos. et. l. die ſab bati. xlv. di. de judeis. Ita nec ad ſacramenta que omia fidem preſupponunt excepto ſacramento matrimoniali non rati. xxviij. q. j. §. jtem id. Itē decre. īponit q viuuſ d'bz ab ingreſſu eccleſie arceri τ mortuus eccleſiaſtica ſe-pultura carere. hoc non eſſet iſtis penale ſed affectatum. C. ut infra certum temp. queſtio crimina. terminet. l. ij. ff. de injurijs. l. jtem apud. §. Ait pretor. Et ſuppoſito q eſſet penale/ penam tamen ſpiritualē non imponit eccl'a niſi regeneratis quia non habet ſubiectum aptuz ſed cor-poralem vel pecuniariā. xxviij. q. j. ſepe τ ibi nō. demptis cathecuminis quib9 penalis eſſet expulſio ab eccleſia añ canonem miſſe. xxxv. q. iij. de hijs cū ibi nō. de con. diſt. ij. epiſcopus nullum. ſed non carentia eccleſiaſtice ſepul-ture cuius non ſunt capaces niſi morte preuenti baptiſ-mate flaminis ſint regenerati. xiij. q. ij. non eſtimem9 cū ibi notatis ſup verbo omnibus. ☞ Soli enim baptiſati tenent ad hec q̄ in illa conſtitutione habentur. naz τ ſoli conteri poſſunt. vt ſcribitur in materia cōtritionis. §. ſ3 qui poſſunt. ſine qua contritione non poſſunt fieri hic contenta. vt infra in materia confeſſionis. §. S3 q̄d ſi ſine. Et in ſcd'a pticula ſup verbo textus reuerent. Soli ergo baptiſati tenent etiaz ſi ſunt infideles puta heretici vel ſciſmatici. j. q. j. S3 obicit/ quia ſignum in anima in delibile receperunt ratione cuius ſubſunt nec ſe ſubtra-here poſſunt de here. ſup eo li. vj. cum nō. p Innoc. de voto. c. ſup hijs. niſi tempore huius ſtatuti rebellaſſent/ τ adhuc continue rebellarent Ar. C. de ſum. tri. l. j. C. de cōmer. τ merca. l. mercatores. d' tre. et pa. c. p. de re judi. paſtoralis in Clem. Et hoc ſentire videnť Ber. et Hoſt.

Baptiſati ſoli tenētur ad hec que i illa conſtitutione habent. Naz τ ſoli conteri poſſunt.

de conſtl.c.p°. Spe.e.ti.in fi. Jo.fabri inſtl.in phemio. in.§.omnis populi. ꝛ ſic tenui in repetitione.c.generaliter.xvj.q.j.ſup verbo cum terra. De grecis autem cõſtat ꝙ confeſſionem non receperunt vt ſcribam in materia confeſſionis.§.ſed a quo ē iſta.v.iſte oppiniones. Alij vero criſtiani tenent etiam ymo magis ſi fidem habeant informē de quo p Innocl.in.c.p°. in fine de ſum. tri. Et adde quod ſcripſi in pticula ſcda.§.primo quero ꝛ.ſ.pti.j.ſup verbo ſtudeat Et in pticula tertia.§.Ecce q.Idem dico de excõicato etiā maiori vt ſcribaꝫ in particula ſcda ſup verbo ſacerdotis conſilio in fine.in tm̄ vt dicit dñs Jo.an.in hac decre.ꝙ preſūmeret contra eos de heretica infidelitate qui hanc conſtitutionem non obſeruant. Qui enim longo tempore non reuertitur per penitentiam ad eccleſiam animū reuertendi depoſuiſſe videtur.inſtl.de rerum diuiſio.§.in hijs. Et adde qd ſcripſi infra in dicta pticula ſcda ſup verbo in paſca.v. Et i tantū. Nam per hec preſumitur aliter ſentire de penitētia ꝛ ſacramentl quaꝫ ſentiat ꝛ doceat eccleſia. de here. ad abolendam. Item qui ſe ab eccleſia ſeparat hereticus appellatur ſcdm Hoſti.ſ.ti.pmo.c.fi.dicimus alterum ex hijs duobus videlꝫ ꝙ aut inſanus ſit aut de fide non ſentiens. Si igitur eſſet alias ſane mentis eo fortius pſummeretur infidelis.

Greci confitent ſoli deo

Poſtquam. Ante non tenet/qꝛ ante non hēt affectionem. ergo peccare non poteſt. C. de falſis mo.li.j. ff.de iurl ꝛ facti igno.l.fi. Uaſis ire.xxiij.q.iiij.xv.q.j.§ p°. ꝛ in.c.multo cū ibi nōtl.xxx.q.ij.nō pōt. Etatis enim infirmitas grauat hoīem vt vſqꝫ ad certū temp⁹ nō ſit ī eo neqꝫ virt⁹ neqꝫ viciū d pe.di.ij.ꝙ vere.nec obſtat. d pe.di.iij.adhuc inſtāt.v.gerit vitatē. Ubi dic ꝙ nec infans vni⁹ diei pōt eē ſine pcc̄o qꝛ intelligit de originali.

Pueri añ annos diſcretionis nō ligāt hac cōſtitutione qꝛ ante nō hñt affectōnem ergo peccare non poſſunt.

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA POZNAŃ

Confiteri an qs teneat fa cta añ annos diſcretiõis ul' in furioſitate fatuitate dormitione coactione vel ebrietate p⁹ q̃ factus fuerit ſobrius liber vigilãs vl' diſcretus.

Actuale aũt nõ hz niſi doli capaces. Et ergo ante confiteri non teneant de con. di. iiij. puulis. et. ca. eos in fi. jn tantũ q etiam prius anteq̃ ad annos diſcretionis peruenerint non tenentur ea que ante fecerunt confiteri ar. de ſen. excõi. c. fi. niſi ea forte rata habuerint. ff. de ritu nup. l. iij. de jure patro. c. cura/ eoꝝ q̃ dicim⁹ de dormientibus qui non peccãt quãdo dormiũt de homi. ſi furioſus. jn Clem̃. vna. ff. d acq. poſſ. l. j. §. furioſus. d bap. maiores. §. verum tamẽ ſi culpa maliciã ꝑueniat vel ratihabitio ſequat confiteri tenent vt colligit ꝛ nõ. x j. di. teſtamentũ. et. c. non eſt peccatũ. Et. xv. q. j. ſi cõcubinariũ. Idem q de pupillo dico de furioſo ꝛ mente capto. ff ad legẽ pompe. de ꝑricidio. l. penl'. xv. q. j. aliquos. ſic arguit lex de v̉bo ad verbum. ff. de jniurijs. l. jllud relatum canonizata. xv. q. iij. Etiam ſi furioſitatem vel fatuitatẽ ſua culpa inciderint vt de illis qui temporib⁹ indebitis et indebite ſua capita ſuſtendo al' ſuſcitando grauant/ licet quidã dicerunt illis penitentiã ĩponendã reuerſis ad ſanitatem. xv. q. j. ſi quis inſaniẽs. vt ſcribã infra in matia cõfeſſionis. §. Sed vertendo mantellũ. q non approbat in dicto. c. p doc. quia ſatis ipſe furore puniũt. ff. de offi. ꝑſi. l. diuus. iij. q. ix. judicas. Idem de abſolute coacte qr licz diſcretionẽ habeat nihil tunc tamen poterit ei imputari quia non conſenſit. ff. qui teſta. facere poſſunt. l. qui teſtamentũ. ff. de. auc. tu. l. j. §. fi. de his que vi metuſve cã fiunt. c. ſacris cum ibi nõt'. Aliud eſt de ꝑfecte ebrijs. quia licz peccent ꝛ tamen diſcretionẽ non habent/ quia cum culpa ad ebrietatem ordinata inciderũt que non eſt eis pena ſed potius delectatio facta in ebrietatẽ cõfiteri tenent. xv. q. j. ſane. et. c. inebriauerũt Loth. ff. de penis l. reſpiciendũ eſt. §. fi. ff. de re mili. l. omne delictum. §. Propter.

Ad annos. Id eſt poſtq̄ ad tēpꝰ diſcretionis ꝑuenerit.i.ex quo incepit eſſe diſcretꝰ ꝛ peccare ſcit de ꝯſe. diſt. iiij. oi tpe cū ibi nōt. Nam licꝫ als hoc verbū ad annos exigat q̄nq̄ ānos eſſe completos. Et q̄nq̄ ſufficiat ipos ānos eē iceptos de quo dic vt nōt Archidia.lxxvij. di. pſbyt. ad hoc.ff. q̄n dies leg. cedat.l. ex hijs v̄bis in fi.ff de condi.et demō.l.nō putabā.ff. de jur imu.l.maiores ff.de mio.l.ij. §.minorē de vſucap.l.in vſucapionibꝰ.ff de mu.ꝛ hone.l.ad rem.ff.de decurio.l.ſpurias.§.p°.d elect.cū incūctis.§.inferiora.e.ti.licꝫ canon li°.vj°.ꝛ.c.i dempnitatibꝰ ſuꝑ v̄bo ipleuerint.ꝛ in.c.ſi annū de judi. e.li°. Et vtrobiq̄ ꝑ Archidia Hic nō ſufficit annū iceptū eſſe nec req̄rit euꝫ cōpletū eē ſiue annū ꝯputemꝰ ab hora natiuitat ſue vt.ff.de ſta.hoim.l.q̄ etate.ff. de jur imu. l.maiores.ff.de mio.l.iij. §.minorē. ſiue a januario ſiue ab introitu ſolis in arietē vel ab icarnatione vel a natiuitate dñi. lxxvij.di. jeiuniū.xxiij.di.jn noīe dñi. de quo in ſpe.de inſtru.edi.in pma colūna cū nō in Clemē.vna de ſumma tri.ſuꝑ v̄bo ex tēpore. Sed pciſe tps diſcretionis inſpicimꝰ ꝛ ab illo ānos incipimꝰ. ſic alibi a tpe ſcie lv.di.nullus cū ibi nō. C.de fideicōmiſ. Aut.hec āplius ꝑ doc. cum tūc liberā hēat ꝛ actualem voluntatē ꝛ peccare poſſit ꝛ ꝑ ꝯſeq̄ns ſtatim ꝯfiteri vel penitere tenet. Alia etiā rōne bñ exponit ad ānos diſcretionis.i.ex quo incipit eſſe diſcretꝰ/ ꝓpter furioſos ꝛ mente captos ꝛ ſat ānoſos q̄bus nō deficiūt diſcretionis anni. ſed diſcretio iur dicta ſuꝑ v̄bo poſtq̄. Et q2 repit puer centū annorū ij.q.vij.paulus dic.ꝛ in.§.q̄bꝰ. Ex hijs notāt Hoſti.ꝛ Jo.an. q annoꝝ diſcretionis hēmꝰ tria genera. Primū quo ad ꝯfeſſionē itelligēdo vt glo.dicit. Scdm ē puberū quo ad votū mrimonij ꝯtrahendū d regu.c.p°.li° vj°.de ſpon.tue de ſpon.in pube.c.ij. Tertiū quia maior.xxv.

Puer quādo diſcretōis annos cēſeatur hēe. et qūo q̄ ad ſui initiuꝫ cōputent vt confeſſioneꝫ facē teneat

Tria genera diſcretōis annorum

annis/ ꝛ quo adminiſtrationem ꝺ bonis ꝓꝛijs. de hijs duob⁹ habet̃ in. c. jn pꝛeſentia de pꝛoba.

Diſcretionis. Q̃n eſt hoc dico attẽdendũ/ ad hoc quãdoqꝫ diſcretionẽ menſuram⁹ vt quis poſſit effectualiter cõtrahere ꝛ ſua ꝛ ſe ꝛ alios gubernare. ꝛ tunc. xxv. annũ inſpiciam⁹ tam in femina q̃ꝫ maſculo. ff. de mino. l. j. de pꝛoba. jn p̃ſentia. qꝛ temp⁹ cure eſt vniformе jnſti. de curato. in pꝛ. Quãdoqꝫ ad hoc ꝙ quis poſſit mr̃imoniũ ꝯtrahere vel vouere. ꝛ tunc inſpicimus pubertatẽ de regu. c. p̃. li. vj. ꝺ ſpon. tue. Sed hec dꝛñt quia quo ad mr̃imoniũ iudicam⁹ pubertatẽ ſeu hanc diſcretionem ex habitu coꝛpoꝛis. Sed ad votũ ex annis ꝛ vtꝛ̃qꝫ diffoꝛmiter in maſculis vel feminis. qꝛ citi⁹ pubeſcit femina q̃ꝫ maſculus jnſti. q̇. mo. tu. finit̃ i pꝛ. nõ ꝺ de ſpõ. in pube. i. c. puberes Aliqñ vo mẽſuram⁹ diſcretionẽ quo ad hoc vtrũ quis peccare poſſit vel non ꝛ tunc dic vt hic in glo. qꝛ doli capacitas inſpicit̃. Omne enim delictuꝫ cadit in pupillũ doli capacem. ff. de regꝉ iurꝉ. l. pupillũ ꝛ. l. pupillus. ff. de furtꝉ. l. in puperem. §. ſi aduerſus delictum de ꝺlic. puer. c. p̃. nõ de con. di. iiij. puuli. nõt Hoſti. ꝛ Jo. de lig. in. c. cum cõtingat de jure juran. excepto vicio carnis. ff. de adulte. l. minoꝛ. ff. aduello. l. j. §. i puberes. et. l excipit̃. ymo etiam quãdoqꝫ ex delicto carnis malicia ſuplet etatem. Narrat eniꝫ beat⁹ Gregoꝛi⁹ ꝙ quidã puer nouennis grauidauit nutricẽ ſuam nõ. xx. q. j. in ſumma

Qualit̃ menſuret̃ tempus diſcretionis diuerſimode

Nõ ꝺ puero q̇ ipꝛegnauit nutricẽ ſuam

Peruenit. Hoc per deſignat totum in diſcretionis temp⁹ elapſum. ff. de ver. ſig. l. nomen filioꝝ. §. ſi ſic. ff. de ver. ſigni. l. vꝛbana. §. ꝓnoctare. nõ in Clem. cãm de

elec. ſup verbo plecto Archidia. lxxxvij. di. quãdo qdaz ſup vbo glo. verbi ſi plegat/ vt nec al's hec duo ſacramenta alicui cõcedant eo ſaluo qp legit ⁊ nõt. xxvj. q. vj. js qui. ⁊ qd ſcribã infra in pticula ſcda. §. quid de amētibus. vbo ſed alijs. Nec tñ requirit diſcretio intenſa ſed ſufficiens ar. ff. de ver. ſigni. l. edificio. §. pfeciſſe. Nec qp pmanet ſed quid pueneri t ⁊ exiſtat cum ſufficiant dilucida interualla. jnſti. qui. non eſt pmiſ. facere teſta. §. furioſi/ adde qp ſcribam in particula ſecunda. §. Quid de ſymoniacl. Non tamen originale quia p baptiſmum deletur in infante. jn adulto p cõtritionē de pe. di. j. tres actiones de bap. maiores. v. certum ⁊. v. veruz de quo infra ſup verbo peccata.

Omnia. Unde hoc verbũ hic recipit collectiue vt in principio ffo⁊ omnē rei publice ſcientiam ⁊c. qſi dicat. qp non debet confeſſionē ſuã diuidere aliqua tacendo. Nec debet vnam ptem vni ſacerdoti dicere ⁊ aliam alteri de pe. diſt. v. ca. p°. ar. ff. de ſeruitu. ruſti. pdio. l. pfundum. Tum quia pdicta adiunctione illorum fiunt grauiora. Tum quia ypocriſis eſſet aliqua obmittere. Tum qz ſacerdos al's plene conſulere non poſſit. Et tum quia mendax videtur conſcientiã peccati retinendo. ymo ſi oblit⁹ ſit in ipſa confeſſione aliquib⁹ eadem eidem confeſſori ⁊ non alteri. confiteri debet. ſi copiam eius habere poſſit. Alias ſi non poſſit licet non teneatur omnia iterato ſingulariter alteri confiteri quia illa ex certo propoſito non obmiſit debet tamen hoc facere in generali propter rationes dictas vt ſic omnino cõfeſſio ſit indiuiſa. facit qp ſcribam in particula quarta. §. Poteſt ergo quis confiteri. ⁊ adde qd ſcribã in materia confeſſionis. §. ſꝫ pone diuiſit. hoc autē quod dictum eſt qp non debet diuidere.

Confeſſio interior vel exterior an ⁊ quomodo diuidi poſſit re vel tempore vel plib⁹ pſonis.

Verꝫ eſt, ꝓpria ſua auctē ⁊ ſine cauſa. Nam ſi impeditus ep̄us vel pniari⁹ eius nō poteſt oīa audire dicere pōt dic mihi talia q̄ mihi ſunt reſ'uāda. reſidua dic tuo ſacerdoti ſicut al's incident' ſcripſi in repetitiōe decreti Heinri. de ele. pung. iduello ſup ꝟbo voluiſti. Aliū caſum potes col ligere ex hys q̄ ſcribaꝫ in maṫia ꝯfeſſionis in. §. Quid ſi pla hꝫ Itē hoc verꝫ de diuiſione pc̄oꝝ. ſec⁹ de diuiſione tp̄is. Quid enī ſi in trib⁹ dieb⁹ totū dicere nequeat. Aut ſi ꝯfeſſoꝛ deliberādi tp̄s accipiat/ vt ſcripſi in maṫia ꝯfeſ. in. §. Vltꝫ ꝯfeſſionē in oīno recurrere. Sed certe fingiť tūc vno ꝯtextu dixiſſe. ar. ff. de teſta. heredes palā. §. ſi. C. e. cū antiq̄t⁹. Dico ꝙ nec̄e eſt ꝙ de oibus ſil' peniteat ſeu ꝯfiteať licꝫ oꝛis ꝯfeſſio poſſit ſic diuidi re tp̄e vel ꝑſo⸗ nis coꝛde tn̄ nequaq̄ꝫ de pe. di. iij. ne ples. qꝛ manente moꝛtali nulla eſt facta remiſſio de pe. di. j. nō pōt cū non poſſit ſimul eſſe bon⁹ ⁊ malus de pe. di. ij. §. ſi aūt. ar. ff. de here. inſti. l. quotiēs. §. ſi q̄s ita dixerit Alias reſtaret ꝙ meritoꝛie agere ⁊ eē in pc̄o moꝛtali ſtarēt ſimul oꝛdi⸗ nate/ ꝯtra ea q̄ ſcribā. j. i maṫia ſatiſfactōis. §. ſꝫ nunq̄d ſatiſfactio ptꝫ ꝯn̄a. ☞ Nā ſatiſfacere de pc̄o vel facere ꝙ peccatū remittať eſt meritoꝛie agere. vt apꝑebit ĩfra i dc̄a maṫia ſatiſfactōis i p̄n̄. ⁊ in. §. ſꝫ nūquid aliq̄d faci⸗ endo/ nō pōt ḡ liberari ab vno pc̄o q̄n libereť ab alio ſic̄ dicim⁹ de pignoꝛe. C. de diſtra. pignoꝝ. l. q̄ꝫdiu. ff. fami lie hirci. l. heredes. §. jdē obſ'uať. ff. de pig. acti. l. ſolutū §. ſi creditoꝛi. Et rō hui⁹ ē qꝛ xp̄s q̄ in hac re eſt medicus q̄ totū hoīem ſaluū fecit ⁊ ſeptē demonia eiecit nec nouit opus ĩꝑfectū de baptiſ. maioꝛes. ſꝫ oppone ⁊ ſolue vt in §. Illud autē Greg'. de pe. di. iij. Et oīmode adde quod ſcribā infra in materia ꝯtritionis. §. ſꝫ nūquid moꝛtali. Pōt etiā hoc ꝟbū oīa capi diſtributiue vt ſcribā i maṫia ſatiſfactionis. §. vnū tamē. ꝟ. hoc debet.

Quid ſit ſa⸗ tiſfacere

Solus. Non cũ alio vel aliis. Confitent̃ enim alicubi de cõſuetudine ſimul. ſ3 iſta hic rep̱bat̃ de pe. di. j. quãuiſ ſm doc. Et rõ ſm Holt. q̃re ſolus. vt liberi⁹ cõfiteat̃. de elec. q2 ꝓpter. Aliam rõnem do/ q2 ꝯfeſſio debet fieri ſa/ cerdoti q̃ h3 claues. ſ3 tunc etiã fieret mulieri ⁊ layco qð̄ eſt rep̱batũ niſi in nccitate. de pe. di. j. quē penitet/ ⁊ qñ fieret mulieri ꝯtra. c. noua de pe. ⁊ remiſ. Itẽ cõfeſſio eſt ſacramentũ vel ps ſacm̃ti. vt dicã in p̃ambulis. §. ſcð̄o q̃ro. Sed ſoli dõ cõfitet̃ q̃s non plurib⁹ diis. Confeſſor enĩ typũ dei gerit audiẽdo ꝯfeſſionẽ. de offi. ordi. ſacer/ dos/ſicut alias declaraui in materia bigamie. Eſt nã igit̃ bigam⁹ nõ p̃ſbyteradus/ q2 p̃ſbyt̃ gerit typũ xp̄i q̃ duxit vnicã virginẽ. s. eccliam q̃ nunq̃ꝫ fornicata eſt cum diis alienis. Ex quo infero q̄ etiã non põt q̃s plib⁹ ſacerdo/ tib⁹ cõfiteri ſed vni ſoli ſicut vni dõ ⁊ nõ plurib⁹ ſicut nec plurib⁹ diis vt ſit oĩno ipa ſit ſacr̃alis/ p̃terea ipa ꝯfeſſio debet fieri in ſecreto in ſignũ q̄ dõ q̃s ⁊ nõ hoi cõfitetur cui⁹ judiciũ eſt de occultis ⁊ in occulto. ij. q. j. de⁹ Etiã ex inde non põt p̃ſbyt̃ in teſtẽ adduci de hiis q̃ in cõfeſſionẽ audiuit. ymo ꝯſtãter etiã ſi p̱ iuramentũ fuerit requiſitus h3 negare vt. ĩ. dicet̃ in p̱ti. fi. §. ſ3 pone p̃lat⁹ me⁹. Igit̃ deb3 ſolus ⁊ ſoli ⁊ cõfiteri. Item cõfeſſio debet in ſecreto manere vbi plures ſciũt. ſic qñ vn⁹ ſcit. C. de teſti. l. nullũ de accuſa. inq̃ſitionis. §. p̄. Cõclude ğ q̄ ſi plures vellẽt ſimul ꝯfiteri vt hẽrent maiorẽ v̄ecundiã q̃ eſt magna p̱s ſatiſfationis vt ſic citius veniã ꝯſequent̃/ p̃ſbyt̃ nõ debet eos audire niſi forte in nccitatl articulo q̃ legẽ non habet de obſ̃. ieiu. cõſiliũ. de reg̃l. iur̃l. qð̄ nõ eſt/ vel ſi q̃s vellet hac de cauſa plib⁹ ſimul ſacerdotib⁹ ꝯfiteri vel layco ⁊ ſa cerdoti nõ deberet audiri. Et facit ad hoc ille tex. cũ dicit in nũero ſingulari ſolus. Sec⁹ ſi diuerſis tp̱ib⁹ de pe. di. j. quē penitet. et di. vj. q̃ vult. ⁊ ibi nõt̃. dũ nõ ꝯfeſſiones

Confiteri an plures ſimul uel an q̃s ſit̃ plurib⁹ ſacer dotib⁹ valeat

Bigam⁹ q̃re non debet or dinari in pre ſbyterum.

Confeſſio ſacramental' an publice fieri poſſit.

cum re non diuidat. ut ſcripſi ſup verbo. Omnia. ☞ Ex hijs infero ꝓbabilit' ꝛ hũiliter oĩ ſemp reuerẽtia ꝛ corre- ctione ſalua. ꝯtra dictũ Jo. an. q̃ dicit hec ꝙ cõfeſſio pe- nitẽtialis ſeu ſacr̃alis pcc̃oꝝ manifeſtoꝝ põt fieri in ma- nifeſto. Idem/ dicit ipe de occult. s̃. de diuor. ex lr̃is. dũ modo fiat ex multa contritiõe/ ſicut interdũ ꝓpter multi tudinẽ pegrinoꝝ fert̃ factũ in centenario nõ tñ gloriãdo debet ſe ꝓdere in manifeſto maxime cleric⁹. d' exceſ. p̃la. quã ſit g̃ue/ ad hoc ꝙ dicã p⁹ ipm ĩ pticula fi. §. Sꝫ cũ ꝯfeſſio. Iſtud nõ ſequor nec videt̃ taliter cõfitentẽ ſatiſfa cere huic ꝯſtitutioni qꝛ nec menti ei⁹ nec v̂bis juxta pre- miſſa qꝛ dicit ſolus. Vñ dico ꝙ licꝫ ꝑ manifeſt peccatis debeat ſatiſfactio manifeſta jniũgi ut. s̃. ca. p̃°. ꝯfeſſio tñ eoꝝ in foro pnĩe/ in ſecreto fieri hꝫ. Nã licꝫ ꝯfeſſor illorũ pcc̃oꝝ cõſcientiã h̃eat ut hõ cũ ſint manifeſta qꝛ non ſcit ipa ut de⁹ ſeu ut judex oportet eoꝝ ꝯfeſſionẽ fieri ſm exi- gentiã fori ſui ar. nõtoꝝ doc. de triplici ꝯſciẽtia ſacerdot in. c. ij. de offi. or. de pe. di. vj. ſacerdos in prima glo. de exceſ. p̃la. dilect⁹. ff. de offi. p̃ſi. l. illicitas. §. v̂itas. Nec obſtat mihi ꝙ ſi dicat̃ ꝙ quo ad hãc cõſcientiã ſufficit ĩ publico cõfiteri: tñ qꝛ tex. nr̃ ꝯtra dicit qꝛ dicit ſolus ꝙ d' terminat nomẽ fidelis nõ verbũ ꝯfiteat̃ ꝙ arguit ĩterpo ſitio illaꝝ triũ dictionũ. ſua pcc̃a fidelit'/ jnter nomẽ ſolus ꝛ verbũ ꝯfiteat̃/ ut ſit ſenſus ꝙ debeat q̃s ſolus eſſe dum confitet̃ nõ ut ĩter plures non cõfitentes ſolus ipe exiſtat Similis determinatio hui⁹ dictionis ſolus. xxxij. q. j. jnte gritas cum ibi nõt. ſic di. x. qm̃ in glo. fi. Nec accipit̃ h ſolus non ut paucos ſꝫ multos excludit juxta nõ. ij. q. j. ſi peccauerit. añ mediũ ꝑme glo. Tum etiã qꝛ manifeſta ĩ publico cõfeſſa non poſſunt ſciri ut cõfeſſa ſꝫ ut mãifeſta cum naturale trahat ad ſe accidẽtale. ff. de tutelis. l. q̃ hꝫ ff. de arbitris. l. ſi ſuũ. §. ſi q̃s judex ar. nõ. doc. de ferijs

c.fi.neceſſe eſt ergo ut fiat in ſecreto. Et ſic erit tota ſacra mētal' juxta p̄dicta. Etiā ſi peccatū ſit manifeſtū et multo magis ſi peccatū ſit occultū. ⁊ ad hec induco nō in ſumma Hoſt.e.ti. §.q̄lis ſub. §.diſcreta.v̄.nō tñ eſt multū vbi dicūt ꝙ ſeducūt ſe p̄ſbyteri q̄ de nocte cum muliere ſunt polluti ⁊ de mane ad altare accedētes in generali ꝯfeſſione q̄ publice fieri ſolet adiungūt ꝙ ſunt polluti credētes hoc ſufficere. Nec credo ꝙ niſi interim eſſet ſolus īcluſus ꝙ teneaẜ in nccītatis articulo pp̄lo in plateis eunti pcc̄a ſua generalit' cōfitendo clamare/ qꝛ non maneret in ſecreto. Juxta p̄dicta facit qđ ſcribā in matia cōfeſſio. §. Teneẜ.v̄.juxta. ymo min⁹ q̄ꝫ ſoli p̄ſbr̄o confiteri quē de reuelatione ſuſpectū h̄ret ut ſcribā in pticula q̄rta. Etiaꝫ qꝛ nō teneẜ poſt mortē negligere famā ſuā jnſti.q̄ ex cau manu licꝫ. §.p̄mͦ. adde in dicto. §.Teneẜ.v̄.juxta. Nec obſtant rōnes dn̄i Jo.an.in.c.ex lr̄is.qꝛ loquiẜ de confeſſione judiciali q̄ pōt fieri in manifeſto de pcc̄o occulto ſedēte judice p tribunali. C.quoꝝ appel.nō reci.l.ij.cum ibi nō. Nec obſtat qđ de pegrino dr̄ qꝛ hoc nccītas facit cū nō pn̄t eſſe tot p̄ſbyteri in roma q̄ oēs ſufficiāt pegrinos audire. Et ita ē ī alio caſu nccītatis qꝛ licite poſſꝫ fieri dūmō diſcrete fieret ſine p̄iudicio alioꝝ ar.ff.đ offi.ꝯſu.l j. ⁊ ī regl'a q nō ē licitū s̄ all'.jura āt ſi q̄ pmitterēt ꝯfeſſione pcc̄oꝝ ī publico fieri ītelligi pn̄t de ꝯfeſſione generali q̄ fit cottidie in p̄dicatiōe ad pp̄lm ⁊ ī miſſis/ qꝛ ſic ẜuat ꝯſuetudo q̄ eſt optima legū intp̄res đ ꝯſue.cū dilect⁹ q̄s vnquā enī pcc̄a ſua publice cōfitereẜ Vel meli⁹ poſſet intelligi de confeſſione ſacramentali ſcilꝫ de ea q̄ eſt opus virtutis ypocriſi repugnās de quo ſcribā ſtatiꝫ ſup v̄bo ſacerdoti/ q̄ eſt quedā ſuiip̄ius culpatio ſeu redargutio q̄ fieri pōt in publico etiā de pcc̄o occulto qꝛ dicit malefeci tali pena dignus ſum ad hoc ꝙ nō.de pe.diſt.j.porro.

Nota de preſbyteris.

Confiteri an ſufficiat hñti ſola venialia generalit̃ ſemel in anno ꝓprio ſacerdoti miſſaz incipienti.

Et ſic poteſt intelligi dictũ dñi Jo. an. ꝛ qḋ nõt Hug. et Archidia. in dicto. c. porro. ☞ Ex iſtis infero ꝙ reſperſus ſolis venialib⁹ q̃ ꝑ generalẽ cõfeſſionẽ tollũt̃ ut dicet̃ ſup̱ v̉bo pcc̃a. ꝛ ꝙ dicit non ſatiſfacit huic ꝯſtitutioni ſi ĩ anno ſemel ꝓprio ſacerdoti miſſaz incipiẽti vel ad vulg⁹ p̃dicanti/ generalit̃ ꝯfiteat̃ dicẽdo ſecũ vel poſt eum confiteor in latino vel vulgari. Etiã ſi ſolus ei ſuiat ad miſſã q2 non eſt de nat̃a ꝯfeſſionis illi⁹ qḋ fieri d̉bz in ſecreto. Item q2 al̉s q̃s de facili ſatiſfaceret huic ꝯſtitutioni quo ad ꝯfeſſionẽ. ymo ſic eſſet ip̃a ꝯſtitutio de lubrio. Contra l. ſi p̃tor. ff. de judi. C. de bo. q̃ libe. l. fi. §. penul̃. ff. ne q̃d in loco pub. l. fi. Et ſic ĩpoſita v̉bis ꝛ non reb⁹ ꝯtra. l. ij. i fi. C. ꝯmunia delega. l. fi. de vſur̃. c. ꝯmiſſa de elec. li. vj. Et q2 illa general̉ confeſſio non eſt ꝯfeſſio ſua ſ3 eccl̃a. nõ xxij. q. ij. cã hũilitatl. nec fit in ea pniẽ jniũctio nec abſolutio ut freq̃uẽt̃. Ex quo ſequit̃ ꝯfiteri tenet̃ q̃ quo ad deũ ꝛ eccliam e ẽ abſolut⁹/ q2 ut dictũ eſt venialia ꝑ hãc confeſſionẽ tollũt̃/ ꝛ tñ ſolum venialia hñs ſemel in ãno confiteri tenet̃/ Et hac ꝯſtitutõne ligat̃/ ut ſcribã ſup̱ v̉bo ſel̉ in ãno/ ꝛ ſic erit caſus in quo ꝯfeſſionẽ iterare tenet̃/ quẽ adde ad alios caſus in mat̃ia ꝯfeſſio. §. ꝛ generalit̃. Sz certe alia eſt confeſſio generalis. alia ſpecialis. alia eccl̉e alia ſua. ymo ꝛ ĩ ſpeciali hoc contingit/ qñq3 ut ſup̱ v̉bo dicto. ſemel in anno.

Prodere aliũ an ꝛ qũo q̃s valeat in confeſſiõe vel an preſbyter de pſona cũ qua quis peccauit valeat int̃rogare.

Sua. Non ergo aliena ſicut ruſtici dicentes/ dñe non ſum vſurari⁹ ut vicinus meus. Non enim debet q̃s aliuz in confeſſione reuelare. de pe. di. j. q̃uis. Vñ in pſalmo. Dixi confitebor aduerſum me iniuſticiã meam dño/ niſi forſitan in hereſi vel ſi non poteſt ſuũ peccatuz confiteri niſi confiteat̃ aliena vel ſi matrẽ vel ſororem cognouiſſet ſm Hoſti. de quo remittit ad ſummã. e. ti. §. qualit̃. Et forte hoc caſu poteſt q̃s licite ꝓpriũ ſacerdotẽ dimittere

⁊ cõfiteri alieno de licentia ꝓprij vel ſine licentia fratribꝰ ꝓuilegiatis ꝙ non noſcũt mrẽm eiꝰ vel ſororẽ. preſertim ſi aliqs iuſtꝰ timor ſit/ qꝛ ſacerdos ꝓpꝛiꝰ ꝙ noſcerꝫ mrẽm uł ſororẽ eius qd machinaret/ vel ĩpedite ſe hr̃et contra vł circa illa nam cũ ille non ſint ſibi cõfeſſe redarguere eum non poſſent de ꝑditione cõfeſſionis. ar. C. qbꝰ res judi. non nocet. l. j. et. ij. de re judi. c. quis. de fide inſtru. ĩter dilectos. Adde. ĩ. in ꝑticula. vj. ſuꝑ v̓bo peccatũ. Et hoc caſu ꝑdicti timoris ſi confitẽs nõ poſſit hr̃e aliũ ſacerdotẽ. cõfiteat pctm̃ illud ſine circũſtãtijs vel circũſtantiã valde generalit̓ exꝓmat. ar. coꝝ ꝗ ĩfra dicã poſt Inno. ĩ ꝑticła qrta. §. tertio. q̃rit h. Et ſicut pctor non d̓bet ꝑſonã alienã etiam cum ꝗ peccauit noĩare. Ita nec ſacerdos debet de ea ĩterrogare/ niſi forte bona fide de ea inqreret ut eã corrigat in occulto ſꝫ caute ut oret ꝓ ea. vel ad correctionẽ eius laboret ſi ꝑſbyt̓ vel talis ſit ꝙ non põt obeſſe ſed ꝓdeſſe. ar. xxij. q. v. hoc videt ſcḿ Hug. ar. tñ ꝯtra ĩ hijs q dicã in vltima ꝑticula. §. q̃runt h 3º. ⁊ coꝝ ꝯtra dicam ibi ſuꝑ textu. illud abſqꝫ vlla expꝛeſſione. ¶ Et nõ ꝙ pctm̃ cõplet ex ſugeſtione/ delectatione/ ⁊ conſenſu. ¶ Sugeſtione ſcilꝫ dyaboli. ¶ Delectatione ſcilꝫ carnis. ¶ Conſenſu ſcilꝫ animi. Vñ ꝑmo ſerpẽs culpã ſugeſcit. Eua d̓lecta eſt velut caro. Adã cõſenſit velut ſpũs/ vñ cũ malignꝰ ſpũs pctm̃ ſugeſcit ĩ mẽte hoĩs ſi nulla d̓lectatio ſequat pctm̃ non eſt. ſꝫ ꝑ delectationẽ incipit naſci. ꝑ conſenſum aũt ꝑfici. In ſugeſtione ergo pctm̃ ſeminat. In d̓lectatiõe nutrit. In cõſenſu aũt ꝑficit. vj. di. c. teſtamẽtũ

Peccata. Non ergo bona facta ſicut begute ⁊ antique vetule ſeu mulieres faciũt que occupãt ꝑſbyterũ in multiloqo tota die. Ratio eſt/ qꝛ ſpecies eſt jactancie. vj. q. j. jmitare petrũ. Item confeſſio debet eſſe fortiter accuſans/ ut ĩfra dicet in matia ſatiſfactio. §. fi. v̓. ſexto d̓bꝫ.

An ꝓpter juſtum timorem lic3 confitẽti circũſtantiaꝫ peccati nõ dicere.

hoc verum ꝓprio motu. ſed interrogatus a presbytero pōt rñdere ꝙ ieiunat vel orat. Nec etiam debet ex hūilitate dicere de ſe aliqua peccata q̄ non credit ſe cōmiſiſſe quia graue mendaciū eſt. Secus de cōfeſſione generali non ſua ſed eccleſie. xxij. q. j. cum humilitati cum ibi nōti ⁊. c. p̄mo. Si vero de quibuſdam dubitet confiteatᷣ ſub conditione. ar. de bap. c. ij. ⁊ eoꝝ q̄ dicam in ꝑticula. ij. §. Sꝫ ſi lr̄atis in fi. Et ꝙ dicit peccata. dicit Jo. an. ſcilꝫ actualia / etiam ſi ſunt venialia ſi recordetᷣ. Idem glo. qđ maxime verum eſt ſɓm eos ſi ſint īueterata ⁊ in conſuetudinē deducta. xv. di. §. criminis. de iure iuran. ⁊ ſi xp̄us. in fi. ar. de iure patro. l. j. ff. de penis. l. ante dānum. §. ſi quiſquis. C. ad legem iul. de vi pub. l. ſeruus in fi. đ ſɓuis fugi. l. quicūqꝫ. C. de ep̄ali audiē. l. fi. Alia autē venialia tolluntᷣ ꝑ confeſſionē generalē. ut tactuꝫ eſt. nō de pe. di. j. ꝑfecta. ⁊ dicto. §. criminis. Sicͭ ī modicī ſufficit tutorē rōtionē reddere generalē. nō in. l. j. §. officio. ff. de tutel ⁊ rōibꝰ diſtrahē. ar. l. fi. § penl. C. đ bo. auctē iuđ. p̄nci. poſſi. ff. de tuto. ⁊ cura. dandis. ab his. l. ſciri oportet. § Sufficit. Et tamē nihilominꝰ ea ſemel in anno confiteri tenetᷣ / etiam ſi non habet alia. ut dicam. ī. ſuꝑ v̓bo Semel in āno. Tolluntᷣ etiam aliis modis de quibꝰ ītendo tangere in p̄ambulis in. §. Sed modo videamꝰ. Peccata aūt originalia quis confiteri non tenetᷣ qꝛ ꝑ baptiſmū indi tincte tolluntᷣ in pueris. Sed in adultis cum diſtinctione ſi ſint contriti / quia tunc recipiunt gratiā cum caractere alˀs ſolum caracterē ſine gratia. de baptiſ. maiores. §. Ceterū. v̓. verum. de pe. di. iij. tres actiones. xvj q. j. firmiſſime. C. đ nup. l. ſi q̄s alūnaꝫ. ī fi. Et ē rō diuerſitatis qꝛ peccata actualia ꝓpria culpa contraximꝰ / igitur actu ꝓprio dolere đbemꝰ ut qui ꝑ ſeip̄m peccauit ꝑ ſeip̄m erubeſcat qđ eſt penitencie ꝑs. ar. C. de penis. l. ſatis. §

his que fiunt a ma. pte ca. c. queſiuit. Sed peccata originalia. cōtraxim⁹ a pentib⁹ non culpa ꝓpria/ nam formata embrione in vtero mr̄is ex ſeminib⁹ pentū infect̄. neceſſe ē ut ipa aīa q̄ āmodo īficiat̄ a vaſe eni vetido liquor infuſus ſapore ꝯtrahit ⁊ fetorē. ff. accu. l. in reb⁹. § fi. ff. loca. l. ſʒ addes. §. p̊. ff. ď accu. empti ⁊ ven. l. tenet̄ §. Si vas. j. q. iij. §. iā itaqꝫ. xxiiij. q. iiij. §. hys itaqꝫ. ṽ ver. p pcc̄o. Cū igit̄ in hoc nō laborem⁹ ꝓprio ſʒ alieno morbo/ nec ꝓprio actu ſcilʒ p pnīaʒ ſʒ alteri⁹ ſcilʒ p baptiſmū abluit̄ aīa q̄ ex vaſe fuit deturbata. Et hinc eſt q̄ ſe ipm q̄s baptiſare nō pōt. de bap. debitū. qď dic ut ibi. et ut nō. j. q. j. baptiſmat̄. ⁊ tn̄ a pcc̄o ꝓprio p pniaʒ pt̄ abluere. Et q̄ dicit text⁹ pcc̄a. i. ꝯtra colſcientia facta/ Naʒ licʒ de nat̄a ſui nō ſunt de genere mōrtaliū ſʒ indifferētia de q̄b⁹ p doc. in. c. cū ab oī. ď vi. ⁊ ho. cle. qꝛ cū ſint ꝯtra cōſciaʒ facta/ ꝯfitēda ſt. ď ſymo. p tuas. ď ſen. excōi. jnquiſitōi. xj. q. iij. qm̄ mltos. xxij. q. iij. ſi ad pcc̄m Et ſi poſtea cōſciaʒ depōat qꝛ īſpicim⁹ tp̄s act⁹ ꝯmiſſi. ff. ď ver. obli. fili⁹familias. ď reſcript̄. c. eā te. c. ti. ſi tibi. et. c. ſi duob⁹ li. vj. jdē extra ſi n̄ eēnt ꝯtra ꝯſciaʒ fcc̄a ſʒ al's ď ſui nat̄a pcc̄a puta qꝛ erāt ď iure nat̄ali ul' aīo/ c⁹ trāgreſſio pcc̄m īducit. ff. ď iur̄ ⁊ fac. ig̃. l. j. cū ibi nō. C. ď ī jus vocā. l. ij. ff ď adult. l. ſi adulteriȷs cū īceſtu. ff. ď pe. l. reſpiciēdū. §. fi. xxxij. q. vij. quēadmoď. ⁊ ibi nō. Pt̄ eni q̄s hr̄e pcc̄m de quo n̄ credit ſe teneri. ď pe. di. iij. §. jllď. ⁊ di. v. ꝯſideret. fac̄ qď ſcripſi ī rpetitōe. c. ď hijs. ď accuſa. ſup. ṽ. crimib⁹ ſec⁹ ſi ꝓbabilit̄ erret ī facto. xxxiij. q. ij. ī lcctū. ď ſen. excō. ſi ṽo. ff. loca. l. ſi igrās. ff. de īiuriȷs. l. jtē apď. §. ſi q̄s ṽ gl xxix. q. j. §. p̊. Quo caſu licʒ qn̄qꝫ pnia iponat̄ ut ſcribā in materia ſatiſfactiōis. §. Sʒ vertēdo. nō tn̄ cōfiteri tenet̄ p hūc tex. niſi p̄iorib⁹ ſuis peccat̄ īputet. ar. illi⁹ qď dicā in materia confeſſio. §. Et generalit̄. ṽ. alius forte.

Cōfiteri opa ꝛ pcta quare qs teneatur. ꝛ an venialia ꝛ an ꝑ errorem vel igrantiā an mala bona intētōne cōmiſſa ꝛ an futura.

☞ Item ꝙ dicit tex. peccata etiaȝ bona intentione facta q̄ licȝ attenuāt non tn̄ excuſant. ar. bonum. ff. de no. opis nūciatī. l. pupillus. §. Si quis vni⁹. xiiij. q. v. dixit dn̄s. cuȝ ibi nō. Sic ꝛ ecōtra confitebit̄ bona opa mala intentione facta. j. q. j. vide cū ibi nōt̄. Et ꝙ dicit textus oia peccata. intelligatis p̄terita non futura/q̄ non diſpoſuerūt ſe futura qꝛ non ſunt peccata. de pe. di. iij. Sane cauere. ff. de vſurī. l. j. ff. de aqua plu. arcē. l. tici⁹. §. penl' ꝛ ꝙ nō. xvij. di. epus. Quidā etiā ſimplices vel maliuoli cōfitent̄ penitēciarijs dn̄i pape vel epoꝶ ſe cōmiſiſſe peccata q̄ cōmiſſura ſe ſuſpicant̄ credentes ꝙ ꝓpter hoc non oporteat eos iteꝶ accedere ad pniarios ſi forte illa pcta poſtea cōmittāt. Audiui de quodā q̄ īpetrauit diſpenſationē ſuꝑ duob⁹ homicidijs/quoꝶ vnū ꝯmiſit ꝛ dicebat ꝙ aliud habebat in vaſe. Aliud ſi ſine mēdacio cōfitent̄ peccatū futurū qđ diſpoſuit ſe facturū. s̄. e. ꝙ quidā. qđ ſcribā in ꝑticula. ij. ſuꝑ v̓bo Sacerdotī conſilio. qꝛ confiteri tenent̄ tale peccatū. Pnia tn̄ poterit ſibi jniungi ꝑ futuro pcto ut quotiens hoc feceris legas tn̄ hoc ꝓpter jus preſens ſcilȝ ꝓpter culpaȝ iam cauſatā. ar. C. de fidei cōmiſ. l. j. cuȝ ibi nōt̄. ff. de judi. l. nō quēadmodū. d' ſen. excōica. romana. §. caueant. Et ſic pnia poteſt eſſe conditionalis ꝛ incerta. ff. de pactis. l. jtem qꝛ cōuentiones. §. p̄mo hoc in futuro/ſed in p̄teritum non verificat̄ ut ſi feciſti hoc legas pſalteriū. ff. ſi certum pe. l. jtaqꝫ. jnſti. de oblig. §. cōditiones. Niſi in caſu ut ſtatim dicam.

Confeſſio ul' ſatiſfactionis itentio ſi poſſint eſſe conditionales.

Confeſſio vero non poteſt eſſe cōditionalis ꝛ incerta ut īfra in materia confeſſio. circa principiuȝ. niſi in caſu ut iam ſupra circa principiū huius glo in verbo Si vero de q̄buſdam. jn quo penitētia poteſt eſſe cōditionalis de preterito/ut ſi recorderis te hoc feciſſe legas pſalteriū. Secus ſi pure confiteat̄ ut infra ſuꝑ verbo. Semel in anno

ſed nec tunc niſi in defectum penitentie pure. vt ubi gratia hoc facias et ſi non feceris facias id. Et idem ſi a precedenti conditione incipiat. ff. de ver. oblig. l. ſi ſtipulatus fuerim. et. l. Si pupillus. in fi. Conditionalis autem non relata ad peccatum imponi non poteſt ut facias ſi rex ſedeat licet tota poſſet remitti. ut ſcripſi in materia ſatiſfactionis §. Sed an vera. Contritio vero conditionalis eſſe non poteſt. ar. de elec. c. ij. li. vj. et eius quod Innoc. nōt de voto. c. ſcripture.

Saltem ſemel. Quaſi dicat/ quia homo ſepius cadit ſepius confiteri debet. de pe. diſt. iij. ſepties. nō. ff. de juſticia et jure. l. prima. §. juſticia. Sed ad minus in anno ſemel hoc faciant. Et adde quod ſcribā in materia confeſſio. §. Sed an ſtatim. In particula ſcda ſup verbo. Ad minus. v. Preterea. vbi de hoc late tractabo quare ibi videre potes et alia plura. Per hec cōſulit hijs qui poſtquam cōfeſſi ſunt ſua integraliter ſeu omnia peccata non peccauerūt quia nihilominus debent confiteri cum non debeant ſe nimis aſſecurare. v. diſt. ca. ad eius. et hoc ſecurius ſm Jo. de lig. Sed contrariū verius/ quia penitētia ad reparationē vere eſt adiuenta qua non eget qui non peccauit. vnde dico quod talis in ſignum humilitatis et quod obediat eccleſie in hoc precepto debet ſe ſemel in anno corā deo exhibere confitendo ſicut ceteri criſtiani. ſed ſufficit quod confiteatur valde generaliter ſi nullum nouerit ſibi peccatum ineſſe. ymo ſi eſſet oīno ſibi certus per reuelationem quod nulla macula etiam peccati venialis vel vnquā reſperſus fuiſſet. ſicut pie creditur de beata virgine et multis alijs. de conſe. di. iiij. c. ij. cum ibi nō. Et nō. xxv. di. §. Nūc aūt. adhuc deberet ſe pñtare et dicere/ dñe libenter confiterer et obediens eſſem eccleſie ſi in aliquo conſcius mihi eſſem/ orate deum pro me/ non tamē debet dicere ſe eſſe

Confiteri an teneatur ſemel in anno qui ſibi non eſt conſcius de peccato.

criminoſum cum hoc non credat. xxij. q. ij. c. pº. et. ij. Sꝫ
nec tunc penitētia ſibi iniūgeret nec abſolueret niſi con-
ditionalit' vel d' oblit' iuxta peccata ſup v'bo peccata. ar.
ad iſta/ quia ſi omnes officiales alicui' pncipis vel ſerui
alicui' dñi vocarent ad ratione reddendū ⁊ reſidua reſti
tuendū adhuc iſte q nihil deberet ⁊ q nihil miniſtrauit qꝛ
caſus ſe nō obtulit deberet venire ⁊ dicere. dñe ego nihil
debeo. ⁊ tutoꝛ licꝫ nihil debeat ratione tamē reddat pu-
pillo. ff. de tutelis ⁊ raci. diſtrahendū. l. j. Cui redditioni
rationū cōfeſſio merito cōpat. ut ſcribā in matia cōfeſſi-
onis. §. Sed an ſtatim: v'. Sic eni de viginti. Item nō
pōt eſſe certū eſſe aliquē abſqꝫ pcto ſtetiſſe p annū maxi-
me non cōfeſſum cum nō nouerit hoim cogitat'. ij. q. j.
deus oipotēs. ff. d' iterro. accio. l. voluit. cū nō. ergo hūc
q reuera eſt abſqꝫ pcto poterit ad cōfeſſione arcere p hūc
tex. Sed abſqꝫ dubio ecclie obedire tenet. de reſti. ſpo.
lrās. ff. de re mili. l. iij. §. in bello. ergo pciſe ⁊ añ cōpul-
ſione confiteri tenet. Preterea licꝫ cōfeſſio ſimplicit' di-
cta ad repatione ſit adiuenta ⁊ hoc reſpectu neceſſariuꝫ
non ſit confiteri ei q ſibi non eſt conſcius. Tñ q in anno
ſemel cōfitendū ſit adiuentū eſt ad reuerentiā eukariſtie.
ut infra dicet in pticula ſcda ſup v'bo Reuerent'. v'. debet
ergo. Ad quā eukariſtiā recipiendā nō minus ymo ma-
gis tenent boni quā mali. de hereti. ad noſtrā in Clem.
xxij. q. ij. ne qs arbitret. cuꝫ ibi nōt. Igit vnuſquiſqꝫ te-
net ad confitendū. Et hoc maxime qui confeſſus eſt alio
anno ⁊ p pniam ſatiſfecit/ hic enim habet qd' cōfiteri pt
ſcilꝫ peccatū quondā cōmiſſuꝫ de quo ſemp debet cōteri
ut ſcribā in materia confeſſio. §. Et generalit' in pncipio
Et hoc caſu tenet ꝓpter reuerentiā ⁊ eukariſtie ⁊ pceptū
eccleſie. Et ſic eſt caſus maioꝛ qꝫ is qui dictus eſt ſup v'bo
Solus in fi. Et iterū caſus in quo confeſſio iterat/ quem

adde ad alios caſus in dicto. §. Et generaliter. Nec ob eſt ratio dñi Jo. de lig. quia non eſt pciſa cauſa confeſſi-nis. Sed iunge etiam iſtam ⁊ qd̓ ſcribã in materia con-feſſionis. §. Sed ex quo p cõtritionẽ/ Verũtñ dicit dñs Jo. de confeſſione interiori ſcilꝫ de contritõne/ ⁊ ſi ab in icio ad repationem eſt adinuenta expoſt facto. tamen p conſtitutionẽ extenditur ad aliud ſicut bonorũ poſſeſſio contra tabu. jnuento ꝓ preterito extendit̃ ad inſtitutũ. ff de bonoꝝ poſſeſſione cõtra tabulas. l. iij. §. Si quis ex liberis.

In anno. Monachi omni menſe ſemel confiteri te-nent̃. Et in prima dominica menſis excõicari. qd̓ dic ut ĩ Clem̃. ne in agro. §. ſanc ẜm Jo. an. ⁊ Jo. de lig. Et ad uerte quia non dicit quo tempore ãni vnde ſufficit qñqꝫ ad euitationẽ huiꝰ pene ut infra in materia confeſſionis §. Sed an ſtatim. v̓. Hec opinio. Et in pticula ſcd̓a ſup verbo Jn paſca. Et hec iterpretatio preciſe multum fa-uorem inducit/ Tuꝫ quia liberat videlꝫ huiꝰ. c. Tũ quia non nulli forſitan differrunt hac ſola de cauſa ſi non pñt quo ad confeſſionis articulũ ab hac pena eximi alio tpe q̃ꝫ in q̃dragеſima confitẽdo. Et ideo credo cũ magna vi gilia ⁊ ex certo ꝓpoſito conditores huiꝰ canonis certum tempꝰ confeſſionis non adieciſſe ſicut eukariſtie adiece-runt ſcilꝫ qñ fauore liberationis ne dum ut dictum eſt a pena huiꝰ. c. ſed potius a peccatis cũ confeſſio ſit ps pe-nitentie qd̓ eſt ſacramentũ neceſſitatis ⁊ non eukariſtia juxta nõ. de tranſac. veniẽs. hoc dico ꝓpter hanc opini-onem quã tenebo in dicto. §. Sed an ſtatim.

Fideliter. Omnia detegendo vñ nihil velando cuꝫ debitis circũſtantijs q̃ peccatum aggrauant non in ge-nere. l. jta fidei. ff. de jure fiſci. nec verbis nec nominibus

terminū palliatꝭ.ff.de pactꝭ.l.veterib⁹/ de ſymo. ĩn tm̄.
Sicut dixit ille monialis/Dn̄e cōfiteor ꝙ tecta fui cum
vna cappa. ſꝫ intendebat ꝙ monach⁹ fuiſſet in ea/ q̄n-
tumcūqꝫ eni turpe eſt pctm̄ vel horribile circūſtantia tn̄
eſt exprimēda adinſtar infirmi ſanitatē deſiderātꝭ ut tota
ſanies apoſtematꝭ expellat. Adde.ĩ.in pticula q̄nta ſup
v̄bo diligent̄.Et ſup v̄bo pctoꝝ circūſtantias.Propter
qd̄ etiam dicat fideliter/ut ſcribam in materia ſatiſfacti-
onis. §.fi.v̄.nono.

Confiteri an ꝛ quādo quiſ poſſit p aliū vel p ſcripturam.

Confiteatur.Per ſe ꝛ non p aliū. de pe.di.j.quem
penitet.Nec p ſcripturā/niſi ex iuſta cauſa q꞉ eſt nimis
ſimplex vel ſurdus/mut⁹ vel ita infirmus ꝙ abſqꝫ piculo
non pōt loqui vel alteri⁹ lingue/tūc poſſit p aliū vel ſcri-
pturā confiteri.xxx.q.v.§.fi. Non tn̄ nego q̄n ex mēo-
rali confitēs poſſit hr̄e cedulā ꝛ bonū eſt hoc/vt cōfeſſio
ſit magis integra/q꞉ memoria eſt labilis ꝛ p ſcripturam
iuuat̄.ff.de acq̄.poſ.l.pegre. C.de teſta.l.jubem⁹ cū nō.
de cenſi.c.p̄.li.vj. Et ar.eoꝝ q̄ dicā ſup v̄bo Studeat.
quā cedulā ſi alter īueniat celare tenet̄ ſub pena ut in p-
ticula fi.§.Sꝫ pone ꝯfiteor ſacerdoti.Nec repbat̄ con
feſſio p ſcripturā pn̄te cōfitente/ꝛ abſente/ p aliū tamen
pn̄te confitēte non ꝓhibet̄/niſi ut ſupra in.c.quē penitet
Et hoc verbū confiteat̄/ne dū p̄ceptiue legit̄ de pe.di.j.
ſimilit̄. Sed etiā cōſultiue ſed exhortatiue. q꞉ piculuꝫ eſt
ſine pn̄ia ſtare,ꝓpter incertitudinē hore vel modi mortis
ꝛ ſerotine penitentie.ff.de condi.ꝛ demō.de pe.di.j.ſup
tribus.de homi.c.pro humani li.vj.

Proprio. Propriū apud dyaleticos ſuis modis re-
cipit̄ ꝛ apud nos ſuis.ff.quādo appella.ſit.l.j.§.jmpro
pria.ij.q.vj.biduū.C.de teſta.l.oībus.de ita.mo.ſup
quodā.xij.q.j.nolo.et.c.non dicatꝭ. ſꝫ hoc ſubſtantiue.

hic v̂bo ponit̄ adiectiue ut dicat̄ ꝓpꝛiꝰ ſacerdos. i. appꝛo-
pꝛiatꝰ/ qꝛ ip̄e ſolus debet audire cōfeſſionē illiꝰ vel cui q̄s
eſt ad hoc appꝛop̄atꝰ ut ſibi ſoli debeat cōfiteri. Expedit
enī ut ſit ꝑmiſcuꝰ vſus ſacerdotū/ ſicut in ſili dicimꝰ d̄ vx-
oꝛibꝰ. xxvij. q. j. nupciaꝝ. Et rō huiꝰ expiētie int̄ ceteras
eſt/ ne quis q̄rat ſibi gratioſuꝫ ꝛ ita ꝯtingat pniaꝫ fauoꝛi
carnali ſubici qd̄ eſt vitandū. ī. e. cum ex eo. §. ad hoc de
ſymo. nemo. Et ex hoc infero ꝙ non ſemꝑ expedit ꝙ ab
bas dat licentiā mōchis ut ſibi inuicem cōfiteant̄/ ne ſocij
ſimiliū criminū ſibiīuicē deferāt/ ꝛ ita ꝯtingat pniaꝫ ener
uari ꝛ fieri gratioſaꝫ. ff. de peti. herc. l. ſꝫ ſi lex cōmit̄. §.
conſuluit ff. mādati. l. ſi remunerādi. §. jnde papinianꝰ
ar. ff. de offi. p̄ſi. l. obſ̄uare. xvj. q. ij. viſis poſt mediū ibi
hūani moꝛl ꝛc̄. Sꝫ ꝯtra nunq̄d cuicūqꝫ ſacerdoti miſſaꝫ
īcipiēti/ poſſumꝰ ꝯfiteri ymo ꝛ ip̄e ſacerdos clerico ꝯfitet̄
ſꝫ certe ꝓpꝛiꝰ ſacerdos ecclīe ꝯfitentl eſt deꝰ ſummꝰ ſacer-
dos. Adde qd̄ dicā ſuꝑ v̂bo ſolus. v̂. Ex iſtis. ¶ Dr̄ autē
in ꝓpoſito ꝓpꝛiꝰ ſacerdos cui cura ꝑrochialis eſt cōmiſſa
ſiue ſit rectoꝛ ſiue vicariꝰ ſ̄m Hoſti. Qꝛ curā. ī. d̄ſcribemꝰ
in matia ꝯfeſſionis. §. ſꝫ textꝰ nr̄. de rectoꝛe non ē dubiū
de elec. cū incūctl. §. inferioꝛa. Idē de vicario ne dū ſi ſit
ꝑpetuus/ qꝛ ille hꝫ curā aiaꝝ. d̄ offi. vi. c. fi. de p̄ben. ſuꝑ
eo li. vj. Sed etiā ſi tp̄alis in caſu licito datꝰ auc̄te ep̄i. d̄
elec. cū ex eo li. vj. Sūt ꝛ q̄dā alij ut. ī. in ꝑticula q̄rta. §
ſꝫ nunq̄d ſi ep̄s. §. Eſt enī ep̄s. Et ꝓpꝛiū facit antiq̄ con-
ſuetudo/ ſ̄m quā poterit q̄s alieno ꝯfiteri. vt ſcripſi. ī. ꝑ-
ticula ſcd̄a ſuꝑ v̂bo ſuſcipiēs in fi. ibi oīno de hoc vide.
☞ Ex quo infero ꝙ licꝫ mendicātes p̄ītati hēant p̄uile
giū ꝓpꝛij ſacerdotl quo ad hoc ut poſſint audire confeſſi
ones ut in Clem̄. dudū. §. ſtatuimꝰ de ſepul. non tn̄ quo
ad hoc ſunt ꝑ oīa ꝓpꝛij ſacerdotes/ qꝛ cura ꝑrochialis n̄
eſt eis ꝯmiſſa. Idem nō in dicto. c. ſuꝑ v̂bo impendant.

Quis dica-
tur pꝛopꝛius
ſacerdos nō.

Mendicātes
p̄ītati an poſ
ſint dare li-
centiam alibi
cōfitendi ad-
toꝛes ſibi aſ-
ſumē vl̄ viceſ
ſuas alijs cō
mittere.

Et ideo licȝ poſſint confeſſiones audire nõ tñ poſſunt licentiã dare ꝯfitẽdi alibi. Nec ſibi coadiutores aſſumere ad audiendũ ꝯfeſſiones ꝓpter multitudinẽ forte eis confiteri volentiũ. Nec vices ſuas alijs ꝯmittere. Nec ea q̃ ſcribã ſup̱ v̉bo Arceat̃ q̃ oĩa pñt ꝓprij ſacerdotes ut ĩfra dicet̃ maxime/ qꝛ hoc non exprimit̃ in dicta Clem. ar. in Autl. de mãda. p̉nci. §. ſi q̃s aũt. ⁊ in. c. porro de p̉uile. ⁊ ſi papa voluiſſet. Ita de his ſicut de alijs dixiſſet ar. l. vnice. §. fi. C. de cadu. tollen. de deci. ad audientiã. Itẽ qꝛ hec nõ ſunt p̱tes ꝯfeſſionis al's ꝯfeſſorl ut debeãt eoꝝ jure cuȝ cõfeſſione cenſeri. ff. ꝺ vſurl. euȝ q̃ edes. lxxxxij di. jllud. ymo ſiũt extra ꝯfeſſionẽ/ Modo ſep̱atoꝝ ſep̱ata eſt ratio. l. pr̃ ſeueri. §. fi. ff. de ꝯdi. ⁊ ꝺmõ. l. q̃ hoĩem. ff. de ſolu. de reſti. ſpolia. frequẽs. §. fi. li°. vſ°. In alijs etiaȝ eſt reſtrictioꝛ p̱tas eoꝝ ut ſcribã. ĩ. in p̱ticula q̃rta. §. Et ĩ hoc. Itẽ et. ĩ. p̱ticula ſcd̃a ſup̱ v̉bo ꝓprij ſacerdotl. In q̃buſdã tñ latioꝛ ut ſcribã in p̱ti. iiij. §. ſȝ an pñtati.

Confeſſio an laico fieri poſſit.

Sacerdoti. Nõ alteri clerico ul' layco jux̃ nõ. Poſt. de arbi. c. ꝯtingit. Niſi in caſu nc̃citatl de quo nõ. ꝺ offi. oꝛdi. c. paſtoralis. cum hec p̱tas depẽdeat ex vi clauiũ ⁊ ex vi caracteꝝ ſicut plene deduxit Gwil. de monte lauꝺ. in ſacr̃ali de claue oꝛdinis. Et hoc loquẽdo de confeſſiõe ſacramẽtali vt p̱tȝ ꝓut oꝛdinat̃ ad reconciliationẽ q̃ fit p̱ abſolutionẽ de qua ad ꝓpoſituȝ. Sed aliq̃n confeſſio eſt opus virtutis repugnãs ypocriſi in q̃ ſeipm q̃s accuſat ne appareat ali⁹ q̃ʒ ſit vel mala ſua app̱it ad ĩueniẽduȝ remediũ. Et tunc põt fieri cuilibet q̃ habet adiuuare conſulendo inſtruẽdo coꝛrigẽdo ĩcrepando vel oꝛãdo etiam layco de cle. p̱ ſal. p̱mo. c. vno. C. de hijs q̃ ſe deferunt. l vltl. li°. x°. C. ꝺ pena judi. q̃ temere ⁊ male iudicauit. Autl Nouo jure. ff. de jure fiſci. l. edicto. ff. de alie. judi. mutã. cauſa fac. l. iij. §. fi. de pe. ⁊. remiſ. Si cp̱us in glo. fi. li°.

vſ. Et ꝙ ſacerdoti in numero ſingulari facit ad id quod dixi ſup ꝟbo Solus. ꝟ. Conclude ergo.

Et. Proprie poniť non pro diſiunctã. ff. de ver. ſigtõe l. ſepe de elec. in pleriſqȝ in Cleṁ. cum ibi nõ. de qua qñ copulat vel diſiungit ꝑ doc. in. l. cum quidã. C. de verb. ſigtione. dixi in repetitione canoñ. reintegrãda in tertio contrario. iij. q. j. Sic ergo ad euitandũ penas huiꝰ. c. oportet pniam non contẽni. qḋ eſt nõndũ. inſti. ḋ here. inſtitu. §. ſi plurı. de Reſcriptı. c. ij. cum ibi nõtı. Adde q̃ dicam ſup verbo Adimplere. Ex quo tñ eſt ꝯfeſſus preſumendũ eſt ex p̃cedenti/ niſi aliud cõſtet ꝙ ꝑ eũ nõ ſteterit quo minꝰ ſatiſfactionẽ impleret non ſic pſumiť quẽ confeſſum niſi etiã ⁊ aliud ſequať vnde ⁊ hec preſumptio ut ſcripſi in ꝑticula ſcḋa. §. Sed ut dixi.

Penitentiam negligentis q̃ ſit pena. Et an ⁊ quomõ penitentiã qſ ſibijpſi imponere poſſit.

Iniunctam. Non ergo ſibimet iniũgat ḋ pe. di. j. in actione. ⁊ nõ de pe. di. iij. inter hec. Et. c. porro. Et. c. q̃ ſanctꝰ. Et ꝙ dicit iniũctam diſtantiã ḋnotat ⁊ diſtinctionem cum inter iniũgentẽ ⁊ recipientẽ debeat eſſe diſtinctio ꝑſonalis. ff. de offi. preſi. l. p̃tor. ff. de aucte to. l. j. de inſtitu. c. fi. de jure patro. ꝑ tuas. de baptiſ. debitum. Et adde qḋ ſcribã. ĩ. i matia confeſſio. in. §. Nũquid papa ſibijpi. Et hoc verũ niſi confeſſor conſenciat ⁊ eius aucte fiat. ar. C. de veteri jure enucli. l. j. §. ſed oĩa. maxime ſi ip̃a pnĩa fuerit ipſi p̃ſbytero expreſſa ⁊ ſpecificata. Secꝰ ſi in genere qꝛ tũc ſibi iniũgeret ar. ff. de atq̃. here. l. ſi q̃s bõ. Ar. nõ ꝑ Inno. in. c. ſup hijs de accuſa. De generali aucte data filio familias ſtandi in judicio qḋ non valet ar. nõ ꝑ dñm Jo. de lig. de cõfir. vti. vel inutili. exaĩata de ſnĩa excõica. ꝯfirmata ꝑ papã Itẽ hoc verũ niſi nccitas vrgeat vel qꝛ eſt in heremo/ vel in turri vbi nõ pť copiã ſacerdotũ ſeu cõfeſſoꝝ hr̃e ar. ḋ regu. jurı. quod non eſt.

Alia āt bona opa q̄ q̄s ſibi aſſumit ꝓ pctoꝝ remedio nō ſunt pnie jniūcte. Et ideo nec ad ea idulgētie ſe extendūt ꝺ qb⁹. s. in. c. q̄d āt ꝑ glo. ⁊ doc. et. j. e. cū ex eo circa fi. **Sibi.** Nō ꝗ jniūget alteri ut ſuo filio uľ vxori pr̄i ꝺn̄o uľ marito. C. ne fili⁹ ꝓ pr̄e. Et. C. ne vxor ꝓ marito ꝑ totum. C. de penis. l. ſanccim⁹. ꝺ his q̄ fiūt a ma. ꝑte ca. c. q̄ſiuit niſi forte ꝯſitēs puniret. Si diceret ꝯfeſſor volo ꝙ filiū tuū facias mōchū vel ꝑegre. mittas ar. ff. ꝙ met⁹ ca l. jſti quiꝺ. Et ar. nō ꝑ Jnno. ⁊ doc. in. c. mulieres. ⁊. c. relatū. ꝺ ſen. excōi. ⁊ nō de pe. di. iij. penitentia.

Penitētia an alteri pro altero jniungi poſſit.

Penitentiam. Siue ꝯſiſtat in elemoſinis. orōnib⁹ diſciplinis. jeiunijs. vigilijs ⁊ ſilib⁹ ſm Jo. an. de quo ꝑ Archidia. de pe. di. j. quā obrem. Et ꝙ dicit pniā ꝺicatl i. ſatiſfatione qꝺ eſt maxime ꝑs hui⁹ ſacramēti. Et dicatl ſatiſfactionē. s. exteriorē/ qꝛ illa eſt magna. Alia āt ſcilꝫ iterior de ſua nat̄a p̄cedere debet. Eſt eniꝫ pnia ⁊ iterior ⁊ exterior. s. ⁊ baptiſm⁹ ⁊ extrema vnctio. ꝯfirmatio et corp⁹ dn̄i. Nōt Archidia. j. q. j. corꝑalia. ¶ Unde pn̄ia multipliciť accipiť. ¶ Uno mō ꝓ iteriori dolore q̄ eſt ſatiſfactori⁹. ¶ Alio. ꝓ virtute quadā poſt attritionē infuſa. ¶ Tertio. recipiť ꝓ toto ſacramēto hoc qꝺ ex cordis cōtritione. oris confeſſione. ⁊ operis ſatiſfactione conſiſtit ⁊ hoc valet ad infra dicenda.

Penitētia q̄t modis accipiatur ⁊ in qb⁹ conſiſtat.

Penitētia iterior ē ⁊ exterior. s. baptiſmus et extrema vnctio cōfirmatio ⁊ corpus domini.

Proprijs. Non ꝑ aliū niſi nēcitas imineat. xiij. q. ij. anime defunctoꝝ. Uel qꝛ corꝑaliť vel ſp̄ualiť ipotēs/ ad portandū pniaꝫ/ ad hec. lxxxij. di. p̄ſbyť. Et adde ꝙ nōt Archidia. de pe. di. iij. pnia. ꝺ electi. c. Ut circa li. vj. Et lati⁹ dicā in mat̄ia ſatiſfactiōis. §. ſꝫ nūquid ſatiſfactonē **Viribus.** Ultra poſſe viri nō vult de⁹ vlla requiri. ff. de ꝯdi. ⁊ dimō. l. jure ciuili. ſꝫ tūc auctē ſuꝑioꝝ cōicari pē s̄. de voto/ ex multa. Non ꝓpria ut nō in dicto. c. p̄ſbyť.

Penitentiam an ⁊ quando quis ꝑ alium valeat adimplere.

⁊ ꝑ Hoſti. in dicto. c. ex multa in fi. Adde quod ſcripſi i matia ſatiſfacti. §. Ex quibus appet.

Studeat. Non aio ſolo ſ; ope ut recipiat verbū ſtudeat cū effectu. j. q. j. quicūq;. cū ibi nōti. C. de offi. pfecti vrbis. l. ſtudētib⁹. ḡ nō negligat ul' ɔtēnat. Alias ad hoc ꝑ cenſurā ɔpelli pōt ⁊ tandē ꝑ brachiū ſeculare. ꝺ ſpon. ad audientiā in ti. ſi pctm ſit publicū / ſec⁹ ſi eſſ; occultu; vj. q. j. ſi oīa. de ſymo. ſicut in fi. ſm Hoſti. Adde qꝺ ſcribā in ꝑticl'a. iij. §. Ecce ḡ. ymo nec ꝑ obliuionē obmittat q2 al's iterato cōfiteri tenet. vt ſcribā in matia ɔfeſſio. § Et generalit'. v̄. Aut neglexit. ⁊ ꝺ pe. di. j. quē penitet. Et ſi iterato confiteri nollet cōpelli poſſet ⁊ ſic ad cōfeſſionē nouā vt ſcribā in ꝑticula. ij. §. q̄ro p̄. Et nihilomin⁹ in p̄dictis caſib⁹ īcurrit penas hui⁹ ɔſtitutionis vt ſcripſi ſuꝑ v̄bo jniūctā. ⁊ eſt hoc verbū ſtudeat p̄gnās ut pt; in materia ſatiſfacti. §. fi. circa finem.

Penitentiam tradens obliuioni an ideo confeſſionem iterare teneatur.

Adimplere. Nō ſufficit incipe vel ꝑtem ei⁹ facere ſi implere poſſit. ff. de ver. ſig. l. ſaluādo. ff. de edendo. l. j. §. Edere nō videt. q2 nihil reputat actū dū adhuc aliq̄d reſtat agendū. C. de hijs qui. ut idig. l. penl'. in fi. ſufficit tñ icepiſſe eā ut judicet penitēs quo ad eccliam. de eta. ⁊ q̄litate. ex tenore. ſ; non vt ſatiſfeciſſe dicat. C. de diſtra. pig. l. q̄ diu. Et debet ea; adīplere ifra tp̄s ſibi aſſignatū ſicut fecit jmꝑator. xj. q. iij. cū apud. Debet etiā eam viriliť aſſumere ⁊ deuote incipe. de pe. di. iij. talis / ⁊ libenti aīo ſufferre / maxime ꝓpter ea q̄ ſcribā in matia ſatiſfacti §. S; nunq̄d ex ſatiſfactiōe. Et in. §. S; nunq̄d ſacerdos. ut ſic poſſit fiducialiť adimplere. Et hoc de p̄ma ꝑcula hui⁹. c. quā vt p̄miſi gr̄a faciliori eruditiōis ꝓſequar ab alijs ꝑtib⁹ ſepatim / q2 diuiſio faciliorē dat intellectū. jnſti. de le. §. Sed ne in primis.

Penitentiam icipe nō ſufficit vel ꝑtē ei⁹ facere ſi iplere poſſit.

Ex hac enim prima particula poſſunt colligi notabilia ſiue cõcordantie e intuitu breuitatis. ¶ Primo ꝙ ſoli fideles ligantur ſtatutis eccleſie editis circa ſacramẽta quia fidelis. ¶ Scḋo ꝙ ante annos diſcre- tionis non tenetur quis confiteri/ quia poſtquã. ¶ Tertio ꝙ confeſſio non eſt diuidenda/ quia omnia. ¶ Quarto ꝙ cõ feſſio debet eſſe ſecreta/ quia ſolus. ¶ Quĩto ꝙ aliquis nõ debet aliena pctã cõfiteri/ quia ſua. Sexto ꝙ in cõfeſſione ſua pctã ſunt dicenda non alia/ quia pctã. Et facit ad ea q̃ dicã in ꝑticula fi. §. Sꝫ q̃d de hys. ¶ Septimo ꝙ q̃libꝫ catholicꝰ maſculus vel femina tenetur ad minꝰ ſemel ĩ ãno ¶ Octauo ꝙ cõfeſſio debet eſſe fidelis ideſt d'nudatoria vel ideſt cum magna contritione. vt ſcribã ĩ materia ſa- tiſfactionis. §. fi. v̓. nono. ¶ Nono ꝙ debet q̃s ꝑſe con fiteri non ꝑ alium. ¶ Decimo ꝙ confeſſio debet fieri ꝓꝓo ſacerdoti. ¶ Undecimo ꝙ cõfeſſio non debet fieri layco hoc verũ niſi in nccĩtate ut dixi. ¶ Duodecimo ꝙ q̃s ſa- tiſfacere hꝫ ꝓ peccatis ſuis. Et ſub hac pena nõ ſolũ ſuffi- cit cordis cõtritio nec oris confeſſio/ niſi ſequatur ſatiſfa- ctio. ¶ Tredecimo ꝙ non ſufficit eaꝫ incipe niſi impleatur ¶ Ultimo nõ q̃d ſufficere ſemel fieri ad euitationẽ cuiuſ- dam pene qḋ non ſufficit ſimpliciter fieri. ptꝫ ſupra ⁊ ĩfra ĩ maria ꝯfeſſio. q̃ debꝫ p̃cedere illũ tractatulũ recto ordine ☞ Item nõ ꝙ papa ĩuigilat ſaluti aĩaꝝ in eo ꝙ ſtatuit de confeſſione ⁊ pnĩa faciendũ ſemel in anno. Nam cõ- feſſio a morte aĩam liberat/ ꝑadiſum aperit/ ⁊ ſpem ſal- uandi tribuit. d' pe. di. j. v̓ jlla ꝯfeſſio nos liberat a morte q̃ fit cuꝫ pnĩa vbi refert deſcriptionẽ ꝙ ſm Johem criſo.

Confeſſionis diffinitio. ☞ Cõfeſſio ẽ ſalus aĩaꝝ/ diſſipatrix pctoꝝ/ reſtauratrix v̓tutũ/ expurgatrix d'monũ/ q̃d plura? obſtruit os ĩferni portas aperit ꝑadiſi ¶ Scḋo nõ ꝙ hoc conciliũ in eo ꝙ

dicit omnis includit papā ad hoc facit ꝙ nōt Jo.an.de fo.cōpe.ſignificaſti.ſup ṽbo juriſdictionē. Jtem quo ad pniam ꝛ confeſſionē non eſt diſparitas in ſexu natura ꝛ idem ī hermofrodito/ qꝛ eadē ratio pꝛobat tex. vtriuſqꝫ ſexus. Jtem ad confeſſionē faciendā annoꝝ numerꝰ nō eſt determinatꝰ a jure/quia ad annos ꝛc̄.

Js ergo pꝛelibatis intendo quedaꝫ generalia pꝛeambula ꝑmittere circa penitētie ſacramentum. Et poſtea veniaꝫ ad quedam ſpecialia recitanda doc. quos in hac materia vidi Jnnoc. Hoſt. Archidia. Jo.an. Gwil. d̕ mōte laud̕. Hainricū. ꝛ Jo.de lig. tribuēdo vnicuiqꝫ qd̕ ſuū eſt/ ꝛ addēdo qd̕ mihi dn̄s deꝰ miſtrauit De ſumma aūt dn̄i Hoſt. recipiā q̄ſi nihil/ qꝛ cuꝫ cōis ſit facilit̕ hr̄ recurſus ad eam. Si q̄ vera dicta doc. ignoꝛāt̕ poſuero neminē allegādo ꝓpter virtutē memoꝛatiue d̕fectū/vel q̄rendi toꝛpoꝛē q̄ tāto magis gauiſus gr̄as refero ꝙ mihi becilles teſtes recipiūt̕ īgenioli ꝛ ad metā ṽitatis aliquo mō ſagitaui. ☞ Quia igit̕ dicturi ſumꝰ de pn̄ia q̄rit hic Jo.de lig. q̄d ſit pn̄ia. dicit ip̄e ꝙ pn̄ia eſt ꝑterita plangere ꝛ ꝓlāgenda vlteriꝰ nō cōmittere. de pe.di.iij. pn̄ia.ſ. ꝛ hoc ſm Ambroſiū. Sꝫ ſm Augꝰ. Pn̄ia ē vindicta dolentis puniēs in ſe ꝙ dolet ſe ꝯmiſiſſe. de pe.di.iij pn̄ia.ij. Jp̄e ſequēdo gloſatoꝛē ꝯcoꝛdat has diffinitiōes dicēs ꝙ pn̄ia q̄nqꝫ accipit̕ ꝓ actu ꝛ tūc eſt plangere ꝑterita ꝛ ꝓponere nō ꝯmittere/ſm Ambꝛo.q̄ d̕ſcribit pn̄iaꝫ ꝓ affectu. Q̄nqꝫ accipit̕ ꝓ habitu mētis ꝛ tūc ꝓcedit diffinitio Auguſtini. Pōt dici ꝙ pn̄ia q̄nqꝫ recipit̕ ꝓ virtute poſt attritionē infuſa qua q̄s ſemꝑ pꝛonꝰ ē ad dolendū d̕ ꝑteritis ꝛ ad ꝓponēdū de futuris cauere ꝛ hāc diffinit Augꝰ. Penitētia q̄d ſit.

Alio modo accipit pro ipſo actu penitēdi ſeu ſatiſfacti-
onis interi⁹ p dolorē/ ⁊ exteri⁹ p opis ſatiſfactionē/ ⁊ ſic
diffinit Ambroſi⁹. Uel pōt dici q pnia qn̄q recipit pro
habitu mentl qui conſiſtit in dolore de p̄teritis ⁊ ꝓpoſito
circa futura/ ⁊ ſic diffinit Aug⁹. vt vindicta ſit ip̄m fla-
gellū quo, q̄s vindicat ſcilꝫ ip̄e dolor. Aliqn̄ p actu ſe af-
fligēdi ad itra vel extra qđ eſt idem q penitere/ ⁊ ſic diffi
nit Ambroſi⁹ Pnia ē p̄terita plāgere ⁊ plangēda vlteri⁹
non ꝯmittere. i. virtus illa iuſticie de qua dictum eſt facit
ip̄m p̄terita deplāgere Et tunc p duplicē actū diffinit ip̄a
virtus. Unus reſpectu p̄teriti. Alius reſpectu futuri. Pri
mus in re/ ſecūdus in ꝓpoſito. Scđm Augl ſic. Pnia eſt
dolentis vindicta. i. virt⁹ q̄dam puniēs mentalit libere p
dolorē ſeu p quā mēs libere ꝓuocat ad dolendū ⁊ ſeip̄m
puniendū. Cōtinuo eni qn̄ pctm ad memoriā reuocat/
eſto etiam q dimiſſum ſit ⁊ p ſatiſfactionē purgatū do-
lendū eſt de eo. vn̄ penitere. i. penā tenere. ymo pactam
q ām̄odo reflexū dolendū eſt de ſe cōmiſiſſe. de pe. di. iij
paſtoralis. Q aūt dolor ſit ſufficiēter penitēs ⁊ ſit vindi
catiuus q̄libet in ſe experit/ quāta pena iterior ſeu cordis
ſit q̄ dolet de morte pr̄is/ mr̄is/ vel amici/ dilecti vel ſe fa
tue egiſſe. Sꝫ ſolus dolor ille niſi ſit gr̄a informat⁹ vel a
virtute ꝓcedat non pōt dici pnia. de pe. di. iij. judas. vt
dicet in materia cōtritionis circa materiā diffinitiōis cō
tritionis. Et ergo ambe hee diffinitiones retorquēde ſūt
ad veritatē hanc/ ⁊ ſimili modo pn̄t aptari p euꝫ q̄ inſi-
ſtere vellet ad habitū mentis ſeu dolorē cum ꝓpoſito/ et
ad actum penitēdi. Uextū videt q non ſic deſcribit pe-
nitentie ſacramentū/ q2 hee diffinitiones non competūt
pn̄ie ineſſe ſacramēti totalis ſed ſoli cōtritioni ſiue contri
tio recipit pro virtute paſſione vel actu. juxta ea q̄ ſcribā
in materia ꝯtritionis. ¶. Sed q̄ro nūquid. v. dicit dn̄s.

Adde quod ſcripſi ſup verbo Penitentiam/ niſi verbis velimus facere violentiã recipiendo plura gere ⁊ vindictam dolentis ꝓ aggregata ex confeſſione contritione ⁊ ſatiſfactione opis. hoc faciat q̃ velit quodãmodo tamen tetigi in. v̓. Alio mõ. Et in. v̓. Aliqñ ꝓ. Vñ cum in hiis ꝑambulis diffinitionẽ pñie in generali ⁊ inferius dicturi ſum⁹ de ꝑtibus pñie ſeꝑatiꝫ. Adde qđ nũc ibi dixi ut ſatiſfacerẽ recitationi doctoꝝ ad ea q̃ ſcribã circa diffinitionem contritionis. ¶ Et dic hic ꝙ pñia eſt ſacramentuꝫ ad hoc ꝑncipalit̓ inſtitutũ ut ſit actualiter peccantiuꝫ ad gratiã reꝑatiuũ. ¶ Sacramentũ ponit̃ vt gen⁹ ad differentiã coꝝ q̃ ſunt res ſacre ⁊ pctã delent/ ut ſcribam infra in. §. Sed mõ videam⁹. circa ꝑncipiũ. Item eukariſtia non delet peccatũ ex capite qđ eſt ſacramentũ. ſed q꞉ ſacrificiũ. ut ſcribã ĩ ꝑticula ſcđa. §. Ex capite. Alia ponũt̃ ad differentia alioꝝ ſacramẽtoꝝ pctã actualia delentiuꝫ ſeu purgantiũ. v̓bi grã/ ut baptiſm⁹/ que nõ ſunt ad hec ſed ad aliud ꝑncipaliter inſtituta. vt dicam in. §. Sꝫ mõ videam⁹. v̓. hec ergo tabula/ et. v̓. hec aũt ſcđa tabula. Nec delent niſi actualit̓ penitentib⁹ ſeu contritꝪ. ut ſcripſi ſup v̓bo Peccata. v̓. A pena aũt. ¶ Et bñ dixi reparatiuũ/ q꞉ licꝫ ſola cõtritio reparet amicitiã iter deũ ⁊ peccatorẽ. vt dicaꝫ in materia ꝯtritionis. §. Sꝫ q̃ro nunq̃d Ita ut reſtat ſolus act⁹ juſticie ſcilꝫ pena quã exercet de⁹ licet diligat reꝑatos/ ut patebit in hoc paſſu ꝑambuloꝝ̃ §. fi. Quo ad eccliam tñ requirit̃ confeſſio abſolutio et operꝪ ſatiſfactio/ al̓s non plenarie eſſent reꝑati. vt dicaꝫ in materia cõfeſſionis in ꝑncipio. Et in. §. Sꝫ ex quo ꝑ contritionẽ. jn. §. Sꝫ tñ ut dictũ eſt ĩ ꝑncipio. ⁊ in. v̓. fi. ⁊ in. §. Sed an ſtatim. circa ꝑncipiũ. ☞ Ad grãm dixi q꞉ pñia non reſtituit aliquẽ dignitati nõ. xv. q. v. ꝑ̃lbyt. ff. de edi. edic. l. quis ſit fugitiuus. ff. de furtis. l. ea mẽte.

Diffinitio penitentie.

Penitẽtia nõ tollit jus alteri q̃ſitũ nec r̃ſtituit ad dignitates.

de pe. di. iij. qui vult. Nec tollit accuſationes exceptiões vel jus queſitū priuato ſiue rei publice ſiue fiſco. xxxij. q. ij. admouere. Nōt Jo. de lig. de accuſa. de hijs. ꝺ̄ diuor. gaudem⁹/ jo. xxvj. di. deinde. et. l. di. ſi q̄s ſit/ diffinit hec vera pnīa cui⁹ ꝑs eſt contritio informata non falſa. xv. q. ſi. c. ꝑmo. de pe. di. v. fratres. q̄ ſi non repet non eſt ꝺ̄ fectus ex ꝑte ſacramēti qꝺ̄ eſt ſemꝑ repatiuū. ſʒ ex ꝑte hominis. ☞ Secundo q̄ro an ne pnīa ſit res indiuidua vł q̄ ſint eius ꝑtes. Rn̄det dn̄s Jo. de lig. ꝙ adeſſe pnīe requirit̄ contritio cordis/ oris confeſſio/ ⁊ opis ſatiſfactio Cordis contritio/ q² peccatū habet ortum ex jmpio voluntatꝭ. xxiiij. q. iiij. vaſis irc. Oris cōfeſſio vt erubeſcat Opis ſatiſfactio ut recompenſet. Et ꝑ hoc pnīa reducit̄ ad juſticiā q² cui remittit̄ debet ſatiſfacere ita facti ſunt q̄ non diuidunt̄. ff. de verb. oblig. l. ſtipulationes nō diuidant̄/ loquēdo ergo de pnīa ut eſt ſacramentū tres ſunt eius ꝑtes predicte q² licʒ in contritione dimittat̄ peccatū oportet tn̄ tunc cōfeſſionē ⁊ ſatiſfactionē eſſe in ꝓpoſito/ ⁊ poſtea ſequi in oꝑe ⁊ effectu ad extra ſi pōt vt īfra patebit in materia ꝯtritionis. §. Sed q̄ro nunq̄d Unde in hoc ſacramēto materia eſt actus hoīs. vt ſtatim dicet̄ in. §. Hijs g̊ ſic ꝑmiſſis. Modo in actib⁹ hūanis eſt ſucceſſio tēporalis ⁊ ſunt gradus. ff. de verb. obli. l. ꝯtinu⁹. §. Cū ita. Eſt eni in eis incipiēs anim⁹ deinde opus ad extra vſqʒ adeſſe rei ꝑfectū. xiij. q. ij. §. Ecōtra adā. Sic in pnīe ſacramēto eſt act⁹ quo incipit puta cōtritio/ quo ꝑficit oris cōfeſſio ſcilʒ ⁊ quo finalit̄ ꝑfectū eſſe facit ſcilʒ opis ſatiſfactō. Nec q² ſequit̄/ ſunt tres act⁹ diſtincti igit̄ ſunt tria ſacramēta ſʒ ex eis reſultat vnū pnīe ſacramētū ſicut alꝭ in ſimili dixi. xxvij. q. ij. Et ibi nōt̄ in ꝑn.ᵒ ꝺ̄ ſacro mr̄imonij. Mr̄imoniū enī eſt non vna res ſʒ eſt vnū ſacramentū/ mr̄imoniū enī due relationes conſenſuū vna

Penitentie q̄ ⁊ quot ſint ꝑtes. ⁊ q̄re tot ⁊ an pnīa ſit ſacramentū.

Matrimonium an ſit vna res.

viri ad mulierem alia econtra. Nam eſt contractus vl-tro citroqꝫ obligatoꝛiꝰ/ ꝛ ī talibꝰ naſcūt̄ due obligatiões hinc inde q̄rū q̄libet eſt vinculū. inſtl. ď obliga. que ex cō ſenſu naſcūt̄. ff. fi. Ita ꝙ ibi ſunt duo obligationes/ due res/ duo vincula/ q̄ vnica appellatiōe ꝛ exiſtētia vocant̄ ꝛ ſunt m̄rimoniū nō m̄rimonia ꝓpt̄ vnitatē ſacramēti ſic eſt hic ſiliter. nō. Archiď. xcv. di. c. Illud. De ſacro vn-ctionis extreme/ q̄re aūt ex hys tribꝰ integrat̄ hoc ſacr̄m ſolet cōiter reddi ratio/ qꝛ in quolibet pcc̄o eſt triplex cul pa/ delectatio/ īpudentia/ ꝛ ꝑpetratio. Vn̄ hoꝝ expedit qd̄libet ſuo cōtrario ꝛ ſua pena ꝑ ſe purgari. ff. de regu. iuri. nihil tam nat̄ali. ff. de pactl. l. ab emptoꝛe. de conſe. di. ij. Ego beregari/ purgat̄ eni delectatio ꝑ coꝛdis cō tritionē in q̄ doloꝛ eſt ꝛ pena vt ſic doleat ſic̄ delectatꝰ eſt Impudētia ꝑ oꝛis ꝯfeſſionē in q̄ eſt vereciidia q̄ eſt īpu-dentie ꝯtraria. l. di. dn̄o ſcc̄o. Perpetratio aūt ꝑ opeꝝ ſa tiſfactionē in q̄ penitētl hūilitas demōſtrat̄/ ut ſicut tunc oꝑabat̄/ vnū ſuꝑbe reſiſtēs mādatl dei. Nūc aliud hūilit̄ opet̄ ꝯtrariū in quo obtēperet ꝛ oñdit ſe ꝯtrariā volun-tatē hr̄e. de pe. di. j. ꝑfecta. cum ibi nōtl. Ex hys ꝗ tribꝰ vnū vngentū p̄cioſuꝫ cōficit̄ ꝑ qď oīs peccati fetoꝛ tōlit̄ abolet̄. c. diſt. q̄ntiſlibet. ☞ Sed qꝛ dixi ꝙ eſſet ſacra-mentū ꝓ iunioꝛibꝰ/ q̄ro quomō pnia ſit ſacramentū/ q̄d in eis ſignū: quid res: q̄d materia: q̄d foꝛma: Ad cui-dentiā huiꝰ ut fundamētalit̄ habeatis debetis ſcire ꝙ in ſacramētl habemꝰ ſigna. et res ꝑ ſigna p̄ſentatas hēmꝰ ꝛ foꝛmā ex quibꝰ ſacramēta conficiūt̄/ ꝛ in hys conſiſtit tota ſacramenti natura. Signum duplex quoddam na-t̄ale/ qďdā datū. Nat̄ale ex cauſis nat̄alibꝰ ut ī hoc ṽſu. Palida luna pluit/ rubicumda flat/ alba ſerenat. Cum ergo aer plenis exalationibꝰ ſiccis q̄ſiuit materiam ven-toꝝ/ negredinē tendunt Viſa ꝑ nigrū apparet rubicūda

Penitētie ſacramētū q̄re itegratur ex tribus.

Pnia q̄uo ſit ſacr̄m. q̄d ī ea ſignū. q̄d res q̄d materia. quid foꝛma.

De pluribus ſignis.

Nō auruſpi-cū ex iudicio coloꝝ luna.

Cum plenus eſt vapoꝛib⁹ aqueis q̄ ſunt materia pluuie apparet palida quādo non ſunt in medio talia impedi-menta apparet luna in ſuo naturali ſplendoꝛe ſerena. vl' capiam⁹ exemplū ſicut facici mutatio interioꝛē animum deſignat. ff. de queſtioni. l. de minoꝛe. §. penul'. ff. ð offi. pꝛeſi. l. obſeruare. nota. ff. de teſti. l. iij. Signa data ſunt ad placitum vel ad vſum. vt duȝ ponūtur rami viridi añ domū ſignum eſt ꝙ ibi vendit᷑ vinum/non quia rami de ſui natura deſignāt/ſed quia ad hoc ſunt poſiti ut ſignēt de conſe. di. ij. ſignum. Uel cum ſeruus ligat᷑ manibus ⁊ pedibus ſignat᷑ ꝙ eſt fugitiuus. ff. de edili. edic. l. ſi tamē §. ij°. Alia exempla de hys ſignis poni poſſunt vel capi ex glo. c. dilectus. ij°. de appella. xj. q. iij. eſtimat. ¶ Ma-teria eſt ex qua aliquid fit/ ex lignis fit domus. ff. de vſu capio. l. rerum mixtura. et. l. eum qui edes. Et ex vino et melle fit mulſum. ⁊ ex aqua ⁊ oꝛdeo fit cereuiſia. inſt'. de rerum diuiſione. §. Cum ex aliena materia. ¶ Foꝛma eſt que dat eſſe rei ⁊ rem ſub certa ſpecie reponit. ff. ad hibē-bendū. l. julia. §. Si quis rem. ff. de auro ⁊ argen. lega. l. ſeya. Sicut dicim⁹ de foꝛma electionis. de elec. qꝛ ꝑꝑt'. talis materia ⁊ foꝛma ſunt in ſacramentis. Nam ſicut ma teria ⁊ foꝛma componūt compoſitū ⁊ certam ſpeciē cō-ſtituūt. de hereti. cum xp̄us. Sic ſimiliter ꝑtes in ſacra-mentis certum ex pacto dūmodo conſtituūt ſacramen-tum. Nunc ergo in quolibet ſacramento eſt ſignum ideſt res vel actus ad extra viſibilis vel cognoſcibilis ꝑ quem interioꝛ ſignificat᷑. Nōt Archidia. de conſe. di. ij. cū xp̄s ſuꝑ verbo. cum ſacramento. Et illa interioꝛ eſt res ſigni/ vnde illud ſignum exterius debeat eſſe tale/ꝙ habeat ſi-militudinē cum re interioꝛi quam repreſentat/alias non eſſet bonum ſignum. Ad hoc enim ꝙ vnū ꝑ aliud intel-ligatur opoꝛtet ꝙ in aliquo ſint ſimilia. ff. de hys q̄ no.

Quid ſit ma teria.

Foꝛa dat eſſe rei.

infa.l.iij.de penis.degradatio li. vj. Et ſup hoc fundãt omnes ſenſus miſtici ⁊ morales vt plene pꝫ p diſcurſuꝫ libri/qui dicit Rationale diuinoꝝ.Et patebit infra in particula quĩta.jn notabili quarto. ¶ Verbi gratia.ut junioribus loquar in ſacramento baptiſmatis eſt aqua cuius ꝓprietas eſt abluere ⁊ mundare. Preſbyter ⁊ baptiſans ad extra leuat ĩmergit ⁊ eleuat ſiḡt mundationẽ interiorem peccatoꝝ originaliũ ⁊ actualiuꝫ ablutionẽ. ⁊ caracterum ⁊ gratie infuſionẽ.de baptiſ.maiores.Jn criſmate oleum ſignat gratiam diuinã ⁊ conſcientie nitorẽ/ qꝛ leue eſt ⁊ ſuauificat ſicut gratia/lucidũ ſicut nitor. Balſamus ſignat bonam famam ꝓpter bonum odorem. vnde deſignat ꝙ js qui criſmat adintra recipiat gratiam ſi nõ ſit defectus ex pte ſui. Et ꝙ debeat eſſe nitidus in conſcientia quo ad deum.Et ad extra odorifer⁹ p bonã famaꝫ quo ad ꝓximũ.ut in. §.ad excipiendum. in.c.vnico. de ſacra vnc.Et ita de alijs ſacramentis digne receptis ad curandũ ſpũales infirmitates. ſicut herbis ⁊ lapidibus ad curandũ corpales infirmitates.xxvj.q.j. demoniũ. Vel verius ex pacto diuino p applicationem exteriorem ſub debita forma factam fit interius virtute diuina qđ exterius deſignat. j.q.j.cum multi. ſicut medicamenta non opant ſanitatẽ ſed natura ꝑ ea.ff.de vſuris.l.ſi q̃s in ſolutionẽ. C.qđ vi aut clam.l.iij.in ꝑncipio. ¶ Eſt ergo in quolibet ſacramẽto ſignum exterius ⁊ res ſignata ⁊ ſanctificans ⁊ hec ſimul dicunt ſacramentũ. Et tũc ĩterpretatur q̃ſi ſacrans mentẽ. Sed qñqꝫ ſolum ſignum dicitur ſacramentũ/⁊ tunc interp̄tat q̃ſi ſacre rei ſignũ. de cõſe. di.ij.ſacramentũ. Aliqñ ſola res dicit ſacramentũ/⁊ tũc interpretat q̃ſi ſacrum ſecretum/ ſed ⁊ in quolibet ſacramento eſt materia ⁊ forma ex q̃bus cõſiſtunt ſacramẽta. de cele.miſ.cum marthe. Nam fiunt de corpalib⁹ rebus

De acceptione hui⁹ termini ſacrãmentum.

vel actibus ſenſibilibus qui ſunt loco materie ꝛ non ſpe-
cificant vel viuificant ſicut materia nullius eſt actiuitatꝭ.
ꝛ de verbis cum intentione q̃ ſunt loco forme ꝛ ſpecifi-
cant ꝛ agũt/ quia ſtatiʒ applicata materie ex virtute di-
uina ſuũ habent effectuʒ ꝛ certum conſtituũt ſacramen-
tum.xxvj.q.vj.Nec mirũ.de cõſe.di.ij.quid ſit ſanguis.
ff. de rerum diuiſi.l.ſacra.jnſtꝭ.e.§. Sacra. Exemplum
ſufficiat in ſacramento baptiſmatis/ vbi aqua eſt mate-
ria/ verba cum intentione ſunt forma ex quibꝰ conſiſtit
hoc ſaramentũ/ ꝛ ſine altero coꝝ nihil agereẽ. Vñ dicit
beatꝰ Auguſtinꝰ.j.q.j.detrahe/detrahe verbũ aque q̃d
aliud erit niſi aqua accedit verbuʒ ad elementũ. jdeſt ad
materiã ſeu aquã ſequaẽ ꝛ fit ſacramentũ. Et ſic ſubaudi
v̓bũ eſt forma ꝛ ſequiẽ. Vñ iſta tanta vis aque ut corpꝰ
abluat ꝛ cor extergat ꝛ ſubaudi non ex ſe ꝛ ſequiẽ niſi fa
ciente verbo ſupple/nec verbum ex ſe ageret ſed ex iten
tione ꝛ fide/ ꝛ ſequiẽ/non/ quia ut diciẽ ſed quia ut cre-
ditur. Nam ꝛ in ipſo aliud eſt ſonus tranſiens/ aliud vir
tus manens. hec tex. p quem clare patet exemplum ſub-
tiliter intuenti. Et adde ꝙ nõ Archidiaco.j.q.j. dedit.

Quid i pñia ſe hẽat ex pte materie ꝛ q̃d ex pte forme

☞ Hijs ergo ſic premiſſis videamꝰ quid in hoc ſacra-
mento ſe habeat ex pte materie/ ꝛ quid ex pte forme/ et
certe actus hoĩs ſcilʒ verba confitentꝭ doloꝝ mentis et
fletus corpalis ꝛ verecundia. ſatiſfactio ꝛ ſacerdotis ab
ſolutio ſunt pro materia exteriori Sed verba cum iten-
tione abſolutionis ꝑ forma vt ptʒ ꝙ conſideratꝭ pctĩs ꝛ
conſiderato quanta ſit ſatiſfactio neceſſario preſbyter ſic
dicat vel ſimile. Ab oĩbus hijs pctĩs ꝛ alijs q̃bus nõ re-
cordaris. Abſoluo te auctoritate dei oĩpotentis ꝛ apo-
ſtoloꝝ petri ꝛ pauli nobis in hac pte cõmiſſa ꝛ volumus

Quid ſignuʒ quid res i penitentia.

ꝙ facias hoc vel hoc. ☞ Sed quid eſt ſignũ quid res ĩ
hoc ſacramento/quedã ſunt ſignum tm̃/quedã ſunt res

ſignum. quedã res tm̃. Signum ſeu ſacramentuꝫ tm̃ et non res ſunt actus exteriores tm̃/ ſcilꝫ verba confitenti ꝛ humiliatio abſolutio ſacerdotis iniũctio pnie ꝛ ei⁹ ſuſceptio/ q̃ ſignant interiorẽ confeſſionẽ. i. contritionẽ. Et non ſignant̃. ſicut enĩ abſolutio exterior in baptiſmo eſt ſignum interioris abſolutionis. Ita confeſſio exterior in penitentia eſt ſignum interioris confeſſionis ſcilꝫ cotritionis. Res ꝛ ſignuꝫ ſcilꝫ contritio/ res quia cauſa primi ſigni ſcilꝫ confeſſionis. nam confeſſio preceſſiſſe ꝛ ineſſe contritionũ. ſignum quia ſignat gratiam q̃ imponit̃ ſeu peccatorũ remiſſionẽ. Recte ſicut didici pariſi⁹ in vico ſtraminis conceptũ conceptui ſub ordinare ꝛ ad placituꝫ ex impoſitione ſignificare ſicut concept⁹ naturaliter repñſentans hui⁹ vocis hõ. Sicut enĩ exterior cõtritio ꝛ ſatiſfactio eſt ſignũ interioris cõtritionis. Ita cordis cõtritio ẽ ſignũ pctã eẽ ꝯmiſſa/ ꝛ grãꝫ eẽ collatã. nõ de pe. di. j. in ſumma. Vñ contritio eſt ſignum ſeu ſacramentũ iuſtificationis ꝛ res cõfeſſionis. Res tm̃ eſt ipa iuſtificatio ſeu mundacio q̃ vltimate ſignata eſt ꝛ nihil ipa ſignat. Patent ergo penitẽtie elementa ꝛ miſteria/ ꝛ ꝑ conſequens quomodo ſit ſacramentũ. Nam ut concludaꝫ in ipa diuina virtus ſub rebus in diuiſibilibus ſeu ſenſibilibus ſeu confeſſione ꝛ contritione ſecrete ꝛ ſacramentalit̃ opatur remiſſionẽ peccatorũ. j. q. j. multi. Adde quod ſcripſi in ſcd'a ꝑticula ſuꝑ verbo Eukariſtie. ☞ Sed modo videamus quare fuerit pnĩa aduenta/ dicit dñs Io. de lig. ꝙ ad hoc ut eſſet ſcd'a tabula poſt naufragiũ. Item dicit ipe ut eſſet medicina contra peccata/ non plus dicit ipſe

Penitẽtia q̃re fuit aduẽcta qũo fuit ſcd'a tabula. qũo medicina ꝛ qũo ob/ fuet ſum⁹ me dic⁹ ad ſanandũ peccatorẽ

Pro iſtoꝝ d'claratiõe aduerte ſi placꝫ ꝙ tria ſunt genera pctõꝝ/ originale/ veniale/ ꝛ mortale/ ꝛ horũ quodlibet ſuo ſacramento delet̃. Originale ꝑ baptiſmũ. Mõrle ꝑ pnĩam. Veniale ꝑ ſacrm̃ qd' dr̃ res ſacra ſcilꝫ ꝑ ieiuniu ac

Pctõꝝ tria ſũt genera. s. originale. vẽiale ꝛ mortale.

De naufragio hui⁹ mundi.

orationes elemoſinas ⁊ ſimilia ut colligit̃ ⁊ nõ. de pe. di. j. tres ſunt. Vñ in hoc mũdo q̃ſi in mari ſpacioſo ſumus in quo pirate ſunt crudeles maligni ſcilꝫ ſpũs. de conſe. di. v. c. ij. vbi dicit̃/ Et quia in hoc mundo tota etate victuri inter viſibiles hoſtes ⁊ ꝑicula gaudendum eſt/ jlluc ſemꝑ tentationũ ventis ⁊ ꝓcellis agitamur. Nec eſt aliqua quies niſi ad portũ ſalutis ſcilꝫ a d celeſtem patriam veniam⁹. Et ꝙ eſt delectabile ſtatim in primo momento qñ hoc mare intrauimus/ hoc eſt/ qñ in utero naſcimur hoc ip̃o patimur naufragiũ/ ⁊ niſi ꝑ aliquã tabulã nauiſ ſcilꝫ fracte ſubleuaremur ⁊ leuaremur in ꝑpetuũ ſubmergeremur. Naue enĩ fracta ĩ mare js ſolũ a morte liberat̃ q̃ aliquã eius tabulã arripe põt ꝑ quã leuiet̃ ⁊ ſupnatet. ff. ad le gẽ rodiã de jactu. l. deꝑcatio. jn Autent. naufragia. C. de furt. Hec ergo tabula qua tunc leuiamur ⁊ a morte ꝑpetua cui ſum⁹ obnoxij rõne originalis pcũ liberamur eſt baptiſm⁹ ad quẽ nos tenemur ⁊ ꝑ ip̃m reſtitui incipim⁹ in ipſo mari nauigari. Et qꝛ ſic nauigantes hoſtibus ventis ⁊ ꝓcellis p̃dictis multiplicit̃ agitati pluries jterum ⁊ ſecundo naufragamur peccando ſcilꝫ mortalit̃ jta ꝙ iterum ſumus conſtituti in ꝑiculo ꝑpetue dãnationis ⁊ niſi aliqua tabula arrepta ſubleuaremur utiqꝫ ꝑpetuo ſubmergeremur. Jõ vera pnĩa q̃ nos totiens quotiens poſt naufragium ſubleuat dicit̃ ſecunda tabula. de pe. di. ij. q̃ſi non poſſum⁹. niſi ſemel releuari ꝑ pnĩam ut q̃dam dicebant. de pe. di. iij. adhuc. quia hoc eſt falſum. de pe. di. iij. ſiue autem. C. d̃ nup. l. jmꝑialis ſed ꝑ excluſionem tertie/ quia quotiens peccamus ſemꝑ eadem tabula ſubleuamur ſicut quelibet ſubſtitutio dicit̃ ſecunda ĩſtitutio. ff. de lega. ⁊ fidei cõmiſſis p̃mo. l. ſi q̃s a filio in principio. ff. ad legem falcidiam. l. ſi quis. l. jn ratione. § Qꝛ vulgo. de vulgari ⁊ pupillari ſubſtituti. jn rubro. Et

ſic omnes nupcie poſt primas ſecūde vocāt. C. de ſecū. nup. in rubro ⁊ in nigro. Sūme ergo ſunt hec duo ſacramenta ſiue hee due tabule neceſſarie. vñ in quolibet generali inter dicto ſpecialiter reſeruant. de ſpon. non ē nobis. ⁊ nō de pe. di. j. ne forſan. Hec autē ſcd'a tabula non indiget in hoc mari hui⁹ mundi qui venialibus tm̄ peccatis madidat/quia non patit naufragiū nec ſubmergitur ſed reſpgitur vndis ⁊ ꝓcellis. vñ nō indiget niſi ꝙ ſe extergat vel ſiccet ī ſole vel in vento ꝙ facilit fieri pōt. Et ergo peccata venialia faciliter dimittunt maxime ſeptem modis q̄ in hijs verſib⁹ continent. Aqua pater nr̄ pſulis bñdictio corp⁹. Confiteor pct⁹ jeiunia dant veniale. de quo remitto ad Jo. an. in glo. in ſuo ꝓhemio. ſexti q̄ ponit illos verſus. Addens elemoſinā ⁊ ſacrā ſeu extremā vnctionē. ⁊ ad Archidia. de pe. di. iij. de cottidianis. ⁊ adde ꝙ de confeſſione venialiū pctoꝝ nōt jo. de pe. di. j. pfecta pnīa. ⁊ Hoſt. in ſumma hui⁹ ti. §. de q̄bus. q̄ diſtinguit tres gradus venialiū. Sꝫ ſemp meli⁹ ⁊ pfecti⁹ eſt ſm Inno. ꝙ quis cōfiteat ſi recordet ut tetigi ſup v̓bo pctā. maxime ſi ſunt cōtinuata qꝛ ſicut palatim continu⁹ vndis tandē nauis repleta mergeret. Ita ex multis venialib⁹ fit mortale ad bonū ſenſum qꝛ actus venialis iterabilis fit mortalis differūt enī ſpecie vēiale ⁊ mortale. Et ita ītelligit illud Auguſtini. xxxij. di. §. criminis. Nil adeo veniale q̄n fieri poſſit mortale dū placꝫ jta nōt Archidia. de pe. di. j. tres ſunt actiones. Et h jo. de lig. ſimile ſcripſi in matia ꝯfeſſionis. §. Sed tñ ut dictum eſt. ☞ Sꝫ etiā pnīa eſt adīuenta ut eſſet medicina ⁊ hoc tangit hic in textu/ homo ergo ad ymaginem dei creat⁹ erat totus ſanus. C. de penis. l. ſi q̄s in metallū. l. di. q̄ v̓o. xxxiij. q. v. hec ymago. Et ex hoc ſurgit illa preſumptio ꝙ q̄libet pſumit bon⁹ q̄litate intrinſeca ⁊ natali

Peccata venialia ſeptem modis tollūt

Peccatū veniale aliquādo fit mōrle.

Penitentia q̄ modo ſit medicina.

De ſtatu hominis añ peccatū ꝛ q̄liter jam ſit corrupta humana natura.

bene ornatus niſi ꝓbeť contrariū. de preſump. c. fi. ff. de māumiſſis in teſta. l. ſeruos. ff. ď lega. ij. l. cū pr̄. §. rogo Nam qualis fuit creat⁹ talis adhuc preſumiť/ niſi ꝓbeť contrarui. C. de ꝓbatio. l. ſiue poſſidetis/ ď quo ꝑ Hoſt. ꝛ Jo. de lig. de ſcrutinio. c. vno. Sed ꝑ peccatū p̄morū parentū tota maſſa humane nature fuit effecta morbida ꝛ infecta que ꝑ baptiſmū ab illo morbo curať. de pe. di. iiij. c. ij. remanent tamen adhuc reliqnie ꝛ fomes peccati ut ex vulnere cicatrix. ff. de his qui ad eccle. ꝯfugiūt l. fi. ¶ Ratione quorum faciliter quis recidiuat ut ex hoc inſurgat illa regula Qꝫ omnis etas ab adoleſcentia ꝓna eſt ad malum. xij. q. j. omnis etas. Et in Autent. de monachis. §. Si quis igitur. colla. prima. Et in prohemio Clem̄. xx. q. iiij. procliuus. ꝛ ideo opus fuit ut ſummus medicus ipſe ſcilꝫ deus. de pe. di. j. verbum. xj. q. iij. q̄ro. Adhuc nouam adhiberet medicinam ꝑ quam curaret ſi non eſſet. jterum contingeret ꝑ peccatū infirmari/ quia quot medicina morbis tot jura adhibēt remedia negocijs. Jn Autent. hec queſtio jnnouať. in p̄ncipio. colla. viij. ff. de interroga. acti. l. de etate. §. ex cauſa. l. diſt. vt conſtitueňť. Nō de jura. calump. c. ceterum. Hec autem medicina eſt ipſa penitētia vel gratia q̄ in pnīa infundiť

De mō quem ſeruat ſummus medic⁹ in ſanādo egrotū

j. q. j. ventum. de pe. di. j. quia diuinitat. ¶ Vn̄ libeat videre quē modū obſeruat ille medicus ſcilꝫ de⁹ ad ſanandum infirmū ſcilꝫ peccatorē/ ꝛ certe primo accedit cum hoc eſt ꝙ infirmū ꝑcutit ꝛ vocat eum. ſicut vocauit paulum. de pe. di. j. deniqꝫ videt eum ꝛ cognoſcit an infirm⁹ ex illo morbo ſit curabilis ꝛ videt hunc curanduꝫ ꝛ non illum/ alias ſe non intromitteret ad inſtar ꝑfecti medici. ff. ď varijs ꝛ extraor. cogniti. l. j. §. medicoꝝ. xxiij. q. iiij vaſis ire. ¶ Secundo iuſtificat eum/ effectus enim vocationis ꝛ gratie conſecutio/ effectus gratie eſt iuſtum. xj.

q.j.tunc non. ¶ Tertius actus eſt finalis p̄miatio in pa-
tria.de ſum.trini.firmiter.circa medium. Et ſicut in hac
cura tres ſunt actus medici. ita ꝓporcionabilit᷑ tria ſunt
ex ꝑte infirmi. ¶ Primū ꝙ audita vocatione ipſius me-
dici ſtatim libere ꝛ ſponte ꝓfundendo rigat arbitriū ſuū
qḋ eſt liberū ad reſiſtendū diuine vocatiōi vel ad obedi-
endū ad deū ꝛ ꝯtra p̄ceptū/ qꝛ tūc incipit ſe diſponere et
materiā p̄parare ad medicine ſeu ad gr̄e infuſionē/ qꝛ ut
cōiter dr̄ mot⁹ liberi arbitrij in deū/ ꝛ contra peccatū eſt
diſpoſitio ad gr̄am q̄ eſt medicina. ¶ Sc̄d'o qꝛ hec diſpo
ſitio nō ſufficeret.ḋ pe.di.j.reſuſcitantē/ req̄rit᷑ ꝙ ipo ſic
diſpoſito infundat᷑ ſibi gr̄a ꝑ quā incipit conualeſcere ꝛ
aliquantulū reſpirare/ quia ſic iuſtificat⁹ incipit multum
dolere ꝛ ſe recognoſcere ꝛ totum interius ſe contererc/
mens ſua prius ordinata modo incipit bene diſponi/ et
ſic gratia ſeu medicina vbi īuenit mentē bene diſpoſitam
magis inualeſcit/ ꝛ in tantū omnino culpam ꝛ tandem
etiam penam ſi tanta ſit contritio expellet ꝛ tūc eſt plene
ſanus ſeu reſtitutus. ¶ Tertio qꝛ adhuc eſt aliqualit᷑ du-
bium ꝓpter ꝑiculum recidiuationis. Ideo debet cautus
eſſe ut pugnet contra conſuetudines priores ꝛ de lapſu
caueat diligent᷑. Uulnus enim iteratū ꝛ īfirm⁹ recidiuās
tardius ſanant᷑.de pe.di.iij.īnanis.ꝛ in.c.nā ꝓphetam
Adde qḋ ſcribā in ꝑticula.v.ſup v̇bo Cui⁹mōi. ☞ Sꝫ
nunq̇d ꝑ p̄niam pōt q̇s digne recōpenſare deo/ dic̄ dn̄s
Jo.ḋ lig.aduertendū/ qꝛ mortalit᷑ peccās ī duob⁹ ḋuiat
ab amicitia quā h̄uit cū ḋo quē diligere debet ſup oīa.de
pe.di.ij.caritas.qꝛ hꝫ ab ipo totū ſuū eſſe. ¶ Sc̄d'o pec-
cat ī articl'o juſticie/ nā fuit igrat⁹ b̄nfactori trāſgrediēdo
mādata ei⁹/ dicit g̊ ꝙ pōt digne ꝛ pōt nō digne ꝯpēſare
Nō digne/ qꝛ creatura q̄ nō pōt creatori digne ꝯpēſare
Sꝫ digne pōt/ qꝛ fiet vna amicitia ſic̄ p̄us ſcd'm eū quo

Recidiuans tardi⁹ ſanat᷑.

Penitētia ſi-ue ꝑ pn̄iaꝫ an q̇s digne poſ ſit ḋo recom penſare.

Peccās mor taliter ḋuiat in duobus.

ad effectū ergo juſticie non pōt ꝯpenſare digne/ ſʒ q̄ntū
eſt poſſibile. Rationē do/ qꝛ cū contra infinitū bonū pec
cauerit ĩfinitā penā ĩtenſiue ⁊ extēſiue meruerit ꝺ̓ rigoꝛe
de hereti. c. vergent. ſʒ oēs actꝰ hūani ſunt virtut finite
Aliud aūt eſt de pꝛincipe terreno cui offenſo pōt q̄s di-
gne ꝑ oīa ꝯpenſare. ff. de cōſt. l. j. §. fi. jnſt. de jure nat̄a
gen. et ciuili. §. plane. poſtquā tñ pena eterna ꝑ pniam
ĩ tꝑalem eſt mutata/ dico ꝙ extūc quo ad effectū juſticie
poteſt digne cōpenſare ꝑ pniam quo ad penā iſtā. Naʒ
tanta pōt eſſe contritio ꝙ cum pena cōpenſet̃. de pe. di.
j. mēſura. ymo ſic eſt de oībꝰ conſtitut. ut ſcribā in matia
ſatiſfactionis. §. Sʒ an v̓a ꝯfeſſio. ☞ Sed nūquid per
Penitētia ſiue ꝑ penitentiam tollatur omnis obligatio qua ꝺ̓o tenemur.
pniam tollit̃ oīs obligatio q̄ deo tenemur dicatis ꝙ nō/
qꝛ non quo ad reatū pene niſi ut iam dictū eſt fuerit ſa-
tiſfactū. Sed quo ad reatū culpe ſic de q̄bus nō. xv. q. j.
in ſumma. Reſtituta eñ amicitia non reſtituit̃ qꝺ̓ ꝑ actū
juſticie fuit ablatuʒ ſcilʒ honoꝛ ⁊ obſequiū ſeu gratitudo
deo debita. vñ ꝑ hec durat reatꝰ pene ſatiſfactoꝛie. nōt
Archidia. de pe. di. j. Si agamꝰ. Nec tamē vnquā con-
digne punit̃ vel puniri poteſt a deo/ ſed ſemꝑ citra con-
dignū licʒ ſeipm̄ quis ꝑ penā contractā poſſit ad condi-
gnū/ ymo vltra punire ut al̓s declaraui in. c. nabucho-
donoſoꝛ. xxiij. q. iiij. Et ſcripſi in repetitione. c. heinricꝰ
pꝛeſbyt̃. de cle. pung. induel. circa ꝓbationē cōcluſionis
ſecunde articuli pꝛimi materie magne duelloꝝ. Adde in
ꝑticula. v. ſuꝑ verbo Et peccati. hec ꝺ̓ p̄ambulis. Sicut
intuli tibi jniuriā aliquā licʒ ſim tibi reconciliatꝰ quo ad
conſoꝛtiū cōmune vel quid ſimile vel quo ad ſuꝑnam di-
lectionē qua me teneris diligere non tñ quo ad actū ju-
ſticie qꝛ nihilominꝰ poteris pꝛoſequi jus tibi queſitum ⁊
ſatiſfactionē ꝓ jniuria tibi illata petere vt ĩfra in. §. q̄n-
tum ad contritionē jn. v̓. non volo dicere.

¶ Secunť nunc tres partes penitentie Et primo de Contritione.

Integratur penitentie ſacramentũ ex trib⁹ actib⁹ ſcilʒ cordis cõtritione/oris cõfeſſione/ ⁊ opis ſatiſfactione/ ſicut ſuperi⁹ incepim⁹ dicere. Nũc ĝ ꝓpinqndo ad materiã. c. hui⁹ videamus de ſingulis pnie hui⁹ ptib⁹ ſepatiʒ ut ſic de hoc ſacro plena noticia hẽať.

☞ Quantũ ĝ ad contritionẽ q̃ro pmo q̃d ſit contritio/ dic ꝙ eſt dolor ver⁹ ⁊ anxius p peccatꝭ aſſumpt⁹ cũ ꝓpoſito confitẽdi ⁊ ſatiſfaciẽdi. ď pe. di. j. lacrime. Jdem Archiď. de pe. di. iiij. pfecta. Jſta diffinitio nõ videť valere/ qꝛ cõpetit attritioni. Jtem q̃s hʒ contritionẽ poſtquã cõfeſſus eſt ⁊ ſatiſfecit ut ſcripſi. š. in. §. Mijs ĝ plibatis. ṽ. Cõtinuo. vñ neqꝫ actui ꝯpetit neqꝫ dolori neqꝫ virtuti. Jũge qď dicã. ĩ. in. §. Sʒ nunq̃d adhuc. ṽ. dicit dñs jo. *(Contritio q̃d ſit.)*

☞ Sciendũ eſt igiť ſic al's plene dixi in. c. nabuchodonoſor. xxiij. q. iiij. et. c. vaſis ire/ ꝙ eſt attritio ⁊ contritio Attritio p̃cedit ꝯtritionẽ/ ⁊ eſt ex ſe ⁊ de bonis gratꝭ datꝭ qꝛ ſtat ſine grã gratũ faciente. ut qñ hõ ex dono ĩduſtrie vel ſciẽ/ cogitat q̃ʒ piculoſuʒ ⁊ q̃ʒ malũ ſit ei ſic ſtare ĩ peccatis/ qꝛ etiã hõ citius ſic moriť ꝓpť peccatũ. xj. q. ij. epi. nõ de appel. qua frõte. Et ſic cogitat ďliberat ⁊ diſponit de emẽdatione ſua puta jniuſte poſſeſſa reſtituẽdo. xv. q. fi. c. p⁹. remittẽdo jniurias ſibi factas/ ⁊ alia ſine q̃b⁹ nullus põt ad contritionẽ venire. de pe. diſt. iiij. dimitte. vel verã pniam agere. de pe. di. v. fratres. Non volo dicere ꝙ actionẽ ad vindictã vel ad dãna remittere teneať/ qꝛ al's nullus bon⁹ xpian⁹ actiõe jniuriaꝝ agere poſſet. qď ẽ abſonũ ſʒ rancorẽ ut dicere ꝯſucui. jn. §. fi. jnſtꝭ ď jniurijs *(Attritõ quid ſit ⁊ q̃ differentia inť attritionẽ ⁊ cõtritionem.)* *(An q̃s teneatur dimittẽ iniuriaʒ ſibi illatam.)*

Nō pro hijs qui agūt actione iniuriaꝝ

nō de maledi.c.j.º xc.di.ſi q̃s contriſtatꝰ/ſic ꝙ̄ peccaſſe ſe
igemiſcit tūc dr̄ atteri ⁊ tm̄ tandē atterit̄ ꝙ vere penitet
Et ex toto corde ſe peccaſſe dolet cum ꝓpoſito confitendi
ſatiſfaciēdi ⁊ amplꝰ non cōmittendi rogās ꝓ venia/tūc
dr̄ conteri tunc infundit̄ ſibi gr̄a gratū faciens ſup natu
ralis caritas q̄ deo cōiungit̄/ ⁊ hec vocat̄ ꝑ̇ma gr̄a/ ⁊ cō
ſequēter ſaltem natura poſteriꝰ infundit̄ ei virtus quedā
ſequēdo.qͦ īfra ſcribā. ¶. Sʒ q̄ro nunq̇d ad hoc.v̇. dic̄
dn̄s Jo. de lig. q̄ quidā virtute ſemp ꝓnꝰ eſt ad dolendū
de p̄teritis ⁊ cauendū de futuris q̄ vocat̄ ꝑ̇ma virtus ſeu
pn̄ia vel cōtritio ꝑ̇ma. Et oēs iſti habitꝰ prime gr̄e ſeu ꝑ̇
me virtutū ſunt mere gr̄e/qꝛ non ſunt merite. De ratione
enī ꝑ̇me gr̄e eſt ꝙ ſit mere liberalitatis.ff.de dona.l.j.in
ꝑ̇n.º et.l.donari. Al's ſi eſſet quoquo merita/eſſet potius
retributio ꝙ̄ gr̄a ut in p̄dictis legibus apparet.Et.j.q.j.
gr̄a. Iniuſtꝰ aūt erat antequā hij habitꝰ vel hee gr̄e in
funderent̄/g̊ non potuit eas mereri.de ꝯſc.di.iiij.gratia
nō de ꝯſe.di.ij.qꝛ corpꝰ. Ar.iij.q.vij.in grauibꝰ.Et hoc

Nō an poſſit mereri gr̄am

de merito cōdigni cui non ſubſunt ꝑ̇ma gr̄a ⁊ virtus ſic
debet intelligi qͦ nōt Archid.viij.di.ꝯſuetudo. ſʒ bn̄ ex
tali merito īpoſterū augent̄/ſecꝰ de merito congrui/qꝛ ſi
hō faciat qͦ in ſe eſt diſponēs ſe ad recipiendā gr̄am di-
uinā/nec ponit obſtaculū/congruū eſt ut deus gr̄aʒ ſuā
vel contritionē ſeu pn̄iam ⁊ virtutē ſibi cōcedat. Attri-
tio g̊ eſt bonū gratis datū. Cōtritio virtꝰ gr̄am faciens.
Clem̄.vna.de ſum.tri.¶.fi.ſup v̇bo oibus. Attritio pre
cedit ⁊ eſt p̄patoria ſeu p̄ambula cōtritionis. Contritio
ſequit̄ ut actio ad exhibendū ē p̄patoria rei vendicatiōis
ff.ad exhidendū.l.j. ⁊ q̄rela.in officioſe petitionis here-
ditatꝭ.nō.ff.d peti.heredi.in rub.º Abſolute tn̄ nō eſt ne-
ceſſariū ꝙ attritio contritionē p̄cedat/qꝛ abſqʒ talibꝰ pe
nitencijs deꝰ pōt īfundere gr̄am ſicut forte actu fecit ſcto

Paulo in conuerſione. Ita ꝙ actus primus quem tunc habuit fuit cõtritio informata non attritio īformis. xxiij q. iiij. nimiū. et. c. diſplicet. ¶ Ex hijs põt apparere qd ſit contritio/ qꝛ eſt virtus informata q̄ quis pronꝰ eſt ad dolendū de peccatiſ ſuis/ vel doloꝛ informatꝰ/ vel actus dolendi informatꝰ ſi ꝑ dolore capit̄ vel ꝑ actu. Et ſm hoc ħ ſitua diffinitiões pnīe Auguſtini ꝛ Ambrſ. que attritioni ꝯuenire vident̄. ut pꝫ in remiſſioñ. ☞ Sed qs eſt effe- ctus huiꝰ cõtritionis qs fructꝰ. Archid. xxiij. q. iiij. nabuchodonoſoꝛ. et. c. vaſis ire. ſentit ꝙ triplex. Vnꝰ tēpalis ꝛ hic põt hri ſine gr̄a gratum faciēte. Alius ſpūalis/ ſcilꝫ pcc̄oꝝ remiſſio ꝛ hic non põt hri ſine illa gr̄a. Tertiꝰ fructus vite eterne ꝛ hic ne dū reqrit gr̄am gratū facientē/ ymo ꝑſeuerantiā in bono. Primū fructū hūit nabuchodonoſoꝛ ex cõtritione ſua qꝛ recupauit regnū. Scd'm. qꝛ dimiſſa fuerūt ei pcc̄a. Tertiū non/ qꝛ recidiuauit ꝛ finaliter fuit dānatus. vt ibi nõ. ☞ Sed q̄ro nunqd ad hoc ꝙ veniāt ꝛ ſurgant fructꝰ pnīe ſeu ad deletionem culpe ſufficiat ſola contritio. vel nunq̄d reqrat̄ etiā oꝛis ꝯfeſſio ꝛ opis ſatiſfactio. Mgr̄ gratianꝰ diſputat hāc queſtionē de pe. di. j. ꝑ totum. ꝛ in fine cõmittit arbitrio lectoꝝ. In hoc ſunt varie opiniones. Aliqui dicunt ꝙ ſufficit contritio. Alij cõtra. Alij ꝙ ſufficit quo ad remiſſionē culpe ꝛ non pene. Alij ꝙ ſufficit conditionalit̄ ſi non hr̄et ſacerdotem. Et oēs hee opiniones fundāt̄ ex ſcriptura. Scindite coꝛda veſtra non veſtimēta diuerſimode intellecta de quo remitto ad ſummā. de pe. di. j. Dicit dñs Jo. de lig. ꝙ ponderandū eſt ꝙ triplex eſt contritio/ q̄dā paſſio q̄dam actio/ quedā virtus. Contritio. paſſio eſt q̄daꝫ cõdolentia pcc̄a/ hec non delet pcc̄m. Nullus enī humanꝰ actus eſt deletiuꝰ peccati. vel ītroductiuꝰ virtutis. Actio ē q̄n quis ſeipm affligit puta doloꝛe. Ille actus non delet.

Contritio

Contritionis effectꝰ ꝛ fructus.

Contritio an ſola vel quid deleat peccatum.

Cõtritio quō triplex eſt. ſ. paſſio actõ ꝛ virtus.

Sed contritio virtus q̄ eſt dū quis ꝓponit nunquā pec-care humiliat ſe d'o recognoſcēs peccatū cōmiſſuȝ ꝛ ꝓpo nens non iterare. jlla ē virt⁹ nō hūana ſed diuina īfuſa/ ꝛ hec bñ ī delet maculā pcti/ ꝛ hec ſola ſuffic̄ ſine orl ꝯfeſſiōe Nō qꝛ orl ꝯfeſſio ꝑ ſolā ꝯſtitutōȝ ecclie ē īuēta. vt. j. dicet̄ ī matia ꝯfeſſio. §. Sȝ a quo. Uñ ꝛ greci non ꝯfitent̄ niſi ſoli deo. nec reprobāt̄ in hoc/ quia conſtitutionē eccleſie ſuꝑ confeſſione non receperūt/ ſicut nec ſuꝑ matrimonio de pe. di. j. c. fi. Et ſcripſi ſuꝑ verbo Fideliter. Sȝ ex quo ſub precepto eccleſie cadit confeſſio contēnens eam pec-cat mortaliter. Uñ quantūcunq̧ ſola cōtritio deleat pec catum tamen contēptus confitendi inducit nouū pecca tum mortale ꝛ ꝓinde nunc habet̄. Ac ſi nulluȝ fuiſſet di-miſſuȝ ꝑ ꝯtritionē. hec ſ͞t dicta dñi Jo. de lig. Et i hoc qꝺ dicit ꝙ triplex eſt contritio/ volo ꝯtradicere. Eſt enī con-tritio actio ſcilȝ qñ quis adiuat̄ ꝛ incipit calefieri ex gr̄a diuina ꝛ ꝑ fidem in caritate feruere ꝛ ſeipm̄ arguere ꝛ cō dēnare. Actus ille ſeu oꝑatio illa actualis dicit̄ contritio vt ſit nomen verbale actiuū. ¶ Eſt etiam contritio paſſio qꝛ totum cor conterit̄ ꝑ̄ nimia anguſtia ꝛ dolore. de pe. di. j. ſcindite. Et ideo cū ſit magn⁹ dolor ꝛ magna paſſio quāplurimū eſt ſatiſfactoria. de pe. di. j. quem penitet ſic ꝙ vt ſupra dictū eſt/ poteſt eſſe tanta ꝙ nihil de pena re maneat. e. di. menſurā. Nam hoc non eſt ratione con-tritiōis actiue ſed ratione penalitat̄l. Nōt Archid̄. ꝺ pe. di. iij. ꝑfecta. Eſt etiā contritio virt⁹ q̄ ſcilȝ infundit̄ poſt attritionē vt. s̄. dixi. licȝ nō male dicat̄ actū ſeu paſſionē cum gr̄a ſufficere. Nec oporteret virtutē aliā poni a ca-ritate infuſa. ar. qꝛ fruſtra fit ꝑ plura. de reſcriptl. c. audi tor in Clem̄. ff. de ꝯdi. indebiti. l. dñs teſtamēto Sed ne videar theolog⁹ qualis non ſum in hoc nolui recedere a nōtl Jo. ymo ſ͞m hanc opinionem in toto iſto oꝑe ſum

Greci confi-tent̄ ſoli deo.

locutus/ymo in hoc quod dicit q contritio actio & contritio paſſio non delent peccatū ſto content⁹. ¶ Sed in hoc qd dicit q cōtritio virtus deleat videt mihi ꝯtrariū. Tum qꝛ peccatū non eſt quid poſitiuū ſed nuda ꝑuatio ſeu defoꝛmitas. de pe. di. ij. §. fi. de pe. di. j. §. hoc jdem i glo. ij. & de pe. di. iij. adhuc. & al's dixi in. c. fi. de trāſac. Tum quia contritio eſt actus vel paſſio qui ſunt act⁹ humani non delent. multominꝰ delebit habitus mentis cū actiuitas mentis magis attribuit ſubſtantijs q̄ꝫ acciden tibus. Nec gratia ſeu caritas q̄ eſt virtus theologica licꝫ peccatū moꝛtale compati non poſſit. de pe. di. j. nō pōt. quia tamē contrariat peccato foꝛmaliter tollit peccatuꝫ liberius tū ponit obicem pcti ne fiat qꝛ ſine gratia pctm vitari non poteſt. de conſe. di. iiij. quiſquis. et. c. placuit. ¶ Dico ergo q ſolus deus tollit pcta & infundit gratiaꝫ q̄ non ſtat cum pcto/ & ita īmediate iuſtificat ſine inſtrumento & conſequēter ſaltē natura poſteri⁹ licꝫ nō oꝛdine infundit grām. deinde natā poſteri⁹ contritionē. xxxij. q. j. cum renūciat. cum ibi nōtl. Hanc opinionē fundo ꝑ. l. jmꝑialē. C. de nup. ꝑ. l. finalē. C. de dona. inter virum et vxoꝛem ꝑ. c. Nemo tollit peccata mundi niſi ſolus xp̄us de conſe. di. iij. de pe. di. j. verbum dei. j. q. j. vt euidēter. xxxij. q. j. apud miſicoꝛdiā. in fi. ¶ Preterea hoc pꝛobo quia vindictā penam & culpas tēpoꝛales ſolus pꝛinceps tollit oīno ſua nuda volūtate. C. de hereti. l. manicheus. C. d generali aboli. l. fi. canoniſata. j. q. iij. C. d ſen. paſſ. l. j. ibidē canoniſata. ff. d ver. ſig. l. ꝑnceps. g foꝛti⁹ culpā ꝓ q̄ eterna pena debet delet ꝑnceps etern⁹. Et hūc mod arguendi a ꝑncipe terreno ad celeſtem habes ꝑ Auguſtinū. viij. di. quo jure. Uel ſi magis placeret ponere aliquod poſitiuū in anima quod delet peccatū mō hūano loquendo/ ymaginādo videlꝫ entitatem peccati adhuc

Solus deus dlet peccata

illud ꝓprie non deleret ſed deus delet illud vtputa p̄ inſtrumentum. ar. ff. de vſuris. l. ſi quis in ſolutione. §. fi. ff. q̄ vi aut clam. l. iij. §. ſi quis patus. ff. de furtis. l. iij. et. l. ſi quis in ſeruitutē. ff. de bo. auctē judicis poſſi. l. cum vir. ⁊ eius qđ ſcribam ſup̄ verbo Diſcretus. jn q̄nta pticula. Hoc aūt inſtrumentū poſſet poni. jlla cōtritio īformata q̄ eſt virtus iuſticie ꝯtraria iniuſticie qua ſoluit̄ qđ debet̄ qua tollitur obligatio. inſt. quib⁹ mo. tollit̄ oblig. in p̄n. ymo eodem modo delerent contritio actus vel paſſio informati ſeu ex gratia procedentes. Nec oporteret hanc virtutem poni ut tetigi. Uel verius hoc inſtrumentū eēt gratia a qua contritio ꝓcedit. Cum enim non ſit contritio niſi gratia informata. ut ſupra in principio hui⁹ materie eſt dictum. Et contritio tanquā natura priorē gratiam p̄ſupponit. vt iam dictum eſt potius debet attribui gratie deletio culpe cuꝫ qua ſtare non poteſt q̄ꝫ ꝯtritioni de pe. di. iiij. ecce. et. c. placuit vt quicūqꝫ dixerit. ⁊ di. ij. caritas eſt a q̄. ⁊ di. iij. ſunt plures. Dicit Gwil. đ mōte laud. in de ſacris ti. de pnīa. §. Sexto. Quis eſt effect⁹ q̄ oēs auctēs q̄ oſtendūt / q̄ contritio delet peccatū itelligende ſunt. i. gratia dei informās cōtritionē hoīs đlet peccatū qꝛ ad ipam gratiā tm̄ ſpectat hoc facere. de pe. di. j. verbū. ☞ Ceſſat ergo. qđ an ſola contritio deleat peccatū. Dico q̄ non. ſed dum q̄s contrit⁹ eſt ⁊ ad gratiam ſe diſponit deus delet peccatū ⁊ dat grām / penitētia in tm̄ q̄ ſi non ſequit̄ confeſſio vel op̄is ſatiſfactio exterior eadem peccata non redeunt. Jam ſtatim ut infra dicet̄ in. §. ſed nnnq̄d pcta. Sed al's obmittēdo cōfeſſionē mortalit̄ peccat. ut ſupra dictū eſt. ☞ Sed ſcđ̄ndo comunē modū loquēdi q̄ cōtritio deleat peccatum ſiue paſſio virtus vel actio q̄re potius p̄ contritionē vel eius actus q̄ꝫ p̄ alias ptes pnīe ſcilꝫ oris cōfeſſionē ⁊ op̄is ſa-

Cōtritio ā ſola deleat peccatum.

Contritione vel p̄ ꝯtritōeꝫ q̄re poti⁹ quā p̄ alias pnīe ptes peccata delentur.

tiſfactionē. Rñdeo addendo ad Gwil. de mon. laud. ꝙ de mō eſt initiū oīs peccati. de pe. di. ij. principiū. Vñ ꝑ ꝯſequēs naturā illius a quo ꝓceſſit poſſeſſorē ſuū pecca/torem facit eſſe rigidū ⁊ ſupbum ⁊ duruʒ ſicut eſt auctor ar. ff. de edili. edic. l. ꝙ ſi nolit. §. q̄ mācipio. cū ibi nōt. Sed qꝛ cōtraria non curanť niſi contrarijs. de ꝯſe. di. ij Ego berengari⁹. Et cōtritio ⁊ hūilitas ſunt rigiditate et ſupbie/ꝯtraria/igiť huic actui potius attribuim⁹ deleti/onem culpe. ar. etiaʒ qꝛ nil natale. C. qñ liceat ab emp. rece. l. j. de regu. jur. Omnis res. Sed ꝯtra hāc rationē opponiť/qꝛ non de mō ſed mala cogitatio hoīs ē origo peccati quā non īmittit de mō licʒ accendat de pe. di. ij. ſi enim inquit. cū ibi nōt. Diabolus enī nihil menti ſug/gerendo īmitari pōt/cum mentē neſcire valeat niſi ꝑ ex teriora cōiecturare/⁊ decipi pōt ⁊ multa pcc̄a ignorare. xxvj. q. iij. et. iiij. c. fi. et. c. ſciendū. ⁊ ibi nō. Non ergo de modo ſed mala voluntas eſt cauſa pcc̄i. xv. q. j. jlla. et. c. non eſt. Rñdeo veꝝ eſt ꝙ diabolus non eſt initiū peccati ꝑ ſuggeſtionē vel īmiſſionē vel ꝑ īmitationē qꝛ ipſuʒ qui pri⁹ peccauit īmitať. xxij. q. ij. §. fi. Vel hoc veꝝ habito reſpectu ad pcc̄m ꝑmoꝝ parentuʒ qđ eo ſuggerēte fuit fa/ctum ſic nō. de pe. di. ij. Si enim inq̄t. ſup v̄bo diabolo. ordinem autē quo diabolus decipit aīam infelicem nōt Archid. de pe. di. ij. i. c. ſup trib⁹. ☞ Sed nunq̄d pcc̄a ꝑ contritionē dimiſſa redeunt eadem/ſi q̄s iterū peccet. De hoc iterum ſunt multe opiniones de quibus remitto de pe. di. iiij. jn ſumma. Comunis eſt opinio ꝙ non nec quo ad eſſentiam jdempticā nec quo ad ſimilitudineʒ in ſpē. Sed ꝓpter nouū peccatū tm̄ puniť extenſiue non in tenſiue quantū punit⁹ fuiſſet ſi nulla remiſſio facta fuiſſet Jdem nōt Archid. de pe. di. j. Jtem taciturnitas. vnde nec de rigore ipſa iterum confiteri teneať. ut ſcribā infra

Peccata ꝑ cō tritionem di miſſa an eadē redeant ſi q̄s recidiuet.

in materia confeſſionis. §. Et generaliter. circa pncipiũ Sz ↄtradicit ca°. cos in fine. de ſen. excõi. li°. vſ°. ſz ibi rõne cenſure illudanť/ deus aũt decipi non põt/ qm̃ ſemp ſcit an vera ſit contritio ⁊ al's ipſe peccatũ nõ remitteret vnde cum remiſit non reſtituet. ar. l. queris. §. arena. ff. d' ſolutionib⁹. ff. de furtis. l. ſi cũ quis. §. fi. de jure fiſci. l. eius qui. §. fi. Bona tñ mortificata p mortale redeunt ⁊ reuiuiſcunt p penitentiã ⁊ fiunt digna eterno premio. vt ſcribam in materia ſatiſfactionis. §. Sed nunq̇d ſatiſfactio. jn mortali fit ectõra in ↄpoſito. ar. de regu. juri odia ff. de libe. ⁊ poſtu. l. cum quid. ☞ Sed nunq̇d manente mortali p contritionẽ remittunť venialia. Archid. d' pe. di. iij. §. hec auctas. nõt q̄ nõ jdẽ Jo. de pe. di. j. pfecta multo ergo min⁹ mortalia. vt ſcripſi ſup verbo Omnia Nihil ergo quo ad hoc pdeſt aſpſio aque benedicte exiſtentib⁹ in pcc̃o mortali. nec alia de quib⁹ eſt dictũ ſupra in. §. Sed mõ videam⁹. in fi. Sed mortale deleť remanente veniali. Ratio diuerſitatl q2 ſi mortale adeſt nulla eſt caritas ſed ea ſublata adeſt. mortale enĩ opponiť caritati. veniale feruori caritatl. vñ mortale caritatẽ tollit veniale nec minuit/ quia al's p venialia q̇s dãnari poſſet arguendo vt glo. arguit tempus/ nõ obſtante ſolutione illius glo. quia falſa eſt licz ſubtilis ut al's ibi declaraui. Nec eſt preſentl ſpeculationis ⁊ quia mortale ⁊ veniale differunt ſpecie. vt ſcripſi in preambulis. §. Sed modo videamus in fi. Non ergo veniale opponiť caritati quã non tollit vel minuit ſed feruori quem tollere ⁊ minuere poteſt. Et ideo infundi poteſt caritas remanente veniali non mortali/ dico tamen q̄ vnum veniale poteſt tolli remanente alio/ quia non habent cõnexionem adiuicem ſicut mortalia. Jtem ſi mortale poteſt tolli ut dictum eſt forti⁹ veniale. ☞ Sed nunq̇d ſufficiat cõtritio general'

Contritio an veniale deleť poſſit manẽte mortali vl' econtra.

vel eſt neceſſe q de ſingulis peccatis non oblitis ſpecia-
liter conterat. qd videt vt dixi de confeſſione ſup verbo
peccata. Dico q quãuis pctori ut a peccatis ſuis abſol-
uat ncce ſit oim peccatoꝝ habere contritionẽ. ut ſcripſi
ſup verbo omnia. diſtinctam tamen habere de ſingulis
non oportet contritionẽ. ſubito de pctis dicẽte ſcriptura
In quacũqz hora cõuerſus fuerit pctor ⁊ igemuerit vita
viuet. ⁊ oim iniquitatuz eius non recordabor amplius.
Ezechiel. viij. et. xxxij. di. põderet facit. xxiiij. q. j. ſi pe-
trus. xxvj. q. vj. §. ecce. et. c. preſbr. et. c. cognouimus.
Conſtat autẽ q ſubito non pñt ei occurrere oia peccata
ar. xij. q. ij. §. Ecõtra adã. de fide inſtru. inter dilectos.
Congruũ tñ eſt ut infuſ cõtritione/ ⁊ gra poſtea ſi tẽp9
hz dicurrat dolendo p ſingula pcta/ qr non ſolum ſemel
⁊ in pncipio dolendũ eſt de pctis ſz ſemp. vt ſcripſi circa
diffinitionẽ pnie interptando hoc ẽ q penitere. Si vero
nõ occurrãt ſingula ⁊ maxime circũſtãtie ſinguloꝝ/ ſuffic
contritio generalis. ar. eius q nõt Inno. de depoſitiõe
teſtiũ. de accuſa. qliter ⁊ quãdo. Et qd dicam. ĩ. in pticla
qnta. §. An aũt. ☞ Sed q poſſunt cõteri vel penitere/
Dicit dñs Jo. de lig. q ſoli hic in vita exiſtẽtes non in ĩ
ferno vel purgatorio/ qr nec mereri nec dmereri poſſũt
ſed ſolũ ſunt i actu ſatiſfactorio. Cõcordat Gwil. d mõ.
laud. in ſacramẽtali ſuo rubrica de pnia/ dicẽs q in con
tritione tria ſunt. ſcilz genus forma ⁊ eſſentia. Dolorem
vocat gen9. Uirtutẽ autẽ diuinã vocat formã. Eſſentiaz
vo vocat ſatiſfactionẽ. ☞ Itẽ dicit q iaz dãnati cõteri
nõ pñt/ qr gra ⁊ virt9 in eis eſſe nõ pt ⁊ ſic deficit vnum
de ſubſtãtialib9 cõtritionis. ☞ Itẽ bti cõteri nõ pñt cũ
non poſſint dolere/ ⁊ ſic deficit eis vnũ de ſubſtãtialib9
cõtritionis. ¶ Uos dicetis q in cõtritione tria pſiderãt
dolor ſeu paſſio. gratuita virt9/ qr cõtritio eſt virtuoſus

Contritio general' an ſuffi ciat vel an ſit de ſingul' ſpe cialiter con- terendum.

Conteri vel penitere qui poſſunt.

Contritionẽ hñe non poſ- ſunt iam dã- nati.

Contritionẽ beati hñe non poſſunt.

actus grā informatꝰ ſeu ex grā ꝓcedens/effectꝰ ſeu fructus. s. ipſius ſatiſfactio ſeu meritū. Eſt enī ſatiſfactoria ⁊ meritoria vt. ſ. pluries dictum eſt. ☞ Nūc ḡ non baptiſati non pñt cōteri/ qꝛ deficit in eis dolor gratuitus ſed atteri poſſunt. Jtē iam dānati non pñt ⁊ ſi dolent/ dolent de penis/ ⁊ ſine ſpe non de culpa/ habēt forſitan illi iuſtā longi doloris excuſationē q̄ vitā alterā neſciunt q̄ de hoc ſeculo ad melius eſſe tranſitū non cōfidunt. xiij. q ij. c. hn̄t. Jtem nec illi q̄ ſunt in purgatorio qꝛ mereri nō pñt ex quo exuti ſunt ex hoc ſeculo. de ſum. tri. c. pͦ. circa mediū. Seq̄t̄ ḡ ꝙ tm̄ js viator q̄ eſt in hoc ſeculo qꝛ ille ſolus dolere/ grām hr̄e/ ⁊ mereri pōt ꝑ penā doloꝝ. xiij. q. ij. tp̄s. ☞ Sed ut ſupra dictū eſt huiꝰ cōtritionis ps ē ꝓpoſitū firmū de vlteriꝰ non peccādo. de pe. di. j. nō pt̄. ⁊ di. iij. pniā agere. et. c. ne pniā. ☞ Querit ḡ Jnno. qualis ⁊ quāta debet eſſe cōtritio/ quo ad hoc dicit aliq̄ ꝙ debet eſſe talis ac tanta ꝙ ille vellet potiꝰ oēm penā ymo mortē pati vel paſſus eſſe q̄ȝ peccaſſe vel iterū peccare. xxxij. q. v. jta ne. ſed certe ſcd̄m hoc pauci ſaluarēt̄. Dicit ergo ipſe ꝙ ad hoc ꝙ culpa deleat̄ non dicit pena ſatis eſt ꝙ doleat peccaſſe ⁊ deum offendiſſe ⁊ velit ſatiſfacere ⁊ deum vltra non offendere. Vñ debet inniti et orare pro magna cōtritione ſed ſi maiorē habere nō pōt ſufficit ꝙ doleat ſe peccaſſe. Nam dicit ipe ſi doleret non de offenſione dei ſed forte de infamia q̄ȝ icurrit vel quia ꝓpter hoc honorē vel beneficiū amiſit talis pnīa non eſt ſufficiens neq̄ȝ digna. l. di. ut conſtituerēt̄. Et hoc verum de p̄terito pc̄o/ pro cuiꝰ deletione non eſt neceſſe deuenire ad latam artitudinē cōtritionis/ poſſet tm̄ eſſe tanta ꝙ etiā pena tollerēt̄/ ſicut iam dictum eſt. ſicut in latrone in cruce. ⁊ in beata maria magdalena. Si ſi nūc iminet actus peccandi potius debet omnia mala pati q̄ȝ facere

Contritionē an non baptiſati habē poſſunt.

Cōtritio ulꝫ i cōtritione an tāta ꝯſtantia req̄rat̄ ut potiꝰ velit mori vel oē maluꝫ pati q̄ iteruꝫ peccare.

Cōtritio q̄lis ⁊ quāta debeat eſſe.

ſcd'm eũ facit. ff. qd metus cauſa. l. iſti quid. de ſen. excõi. ſacro. Archid. de pe. di. j. dicit poſt beatũ Thomã q cõtrit⁹ teneat̃ i generali mag velle pati quãtamcũq penã q peccare. ideo q cõtritio non põt eſſe ſine caritate poſt quã peccata dimittũt̃. ut ſupra dixi circa diffinitionẽ cõtritionis. Ex caritate aũt plus hõ diligit deum q ſeipm. vñ caritas hoc requirit ut quãlibet penaz p̃eligat culpe. Sed in ſpeciali deſcendere ad hanc vel illam penam nõ tenet̃/ymo faceret ſtulte qui ſe vel alium p talem contritionẽ ſup pticularib⁹ ſollicitaret. quia pticularia mag tenent ꝛ temptãt ſm eos. Ad hoc Clem. vna. de exceſſi. p̃la. circa fi. de hereti. ſi aduerſus. xxiiij. di. quidq̃d. Nec obſtat ratio/q quãlibet penã p̃eligere tenet̃ culpe/ſufficit ergo in genere cõterere pctm vel deteſtari ꝓpter deũ vel dilectionẽ dei ſup oĩa/nec eſt anim⁹ hoĩs ampli⁹ temptandus ꝓpter fragilitatẽ. Verũ eſt tñ q magne pfectionis eſſet expiatiuũ pene vel in toto vel in tẽpore qui extẽſe appeteret vel multas penas pati q̃ten⁹ nõ peccaſſet ☞ Sed nunq̃d tenet̃ conterẽs eẽ tante conſtãtie ut credere teneat̃ q potius oẽ malũ/ ymo mortẽ ſuſtineret q peccaret in futurũ ſi forte neceſſitas incumberet. Innoc dicit q non/quãuis ſi p̃ſens eſſet/ neceſſitas d'beret potius eligere mortẽ q peccare/ſufficit ergo ſm euz q quo ad futurum temp⁹ ſperet q illa neceſſitas non eueniat. Aut q dñs dabit in tẽtatione ꝓuentũ. ĩ. ad Corinth. x°. Eſt enim humilitat timere in talibus ſed vere fidei eſt et ſpei nunq de dei oĩpotentia vel miſericordia deſperare. Et ideo in oratione dñica petimus ꝛ ne nos inducas in tẽtationem. Ideo dicit beatus Auguſtin⁹. Proice te in deũ nec enim tam crudelis ut ſe ſubtrahat ꝛ te cadere p/mittat. Sed ꝛ diſcretiõis eſt tales tẽtatiões fugere ſicut criſtus docuit fugiens in egiptum. vij. q. j. cum ergo

Contritõnis tẽpore an credere quis teneat̃ q poti⁹ moreretur q̃ itez peccare

Culpe ad remiſſionē nunquid requirat ut quis ſcd̄m ſuū vltimum poſſe maxime conterat

☞ Sed nunq̄d ad remiſſionē culpe requirit q̄ peccator ſcd̄m vltimū ſue potentie ſeu itenſiue maxime conterat. Dico q̄ non/ q: tunc cuilibȝ contrito tota pena remitteret. Et tunc non eſſet purgatoriū neceſſariū ſȝ icontinēti oēs aīe euolarēt ad celum vel ad infernū/ ꝯtra. c. fi. d̄ pe. di. vij. Nec ſuffragia defunctoꝝ ꝓdeſſent. ꝯtra. c. nō eſtimem⁹. xiij. q. ij. vſq̄ȝ ad. §. lugere aūt. jūcto q̄ n̄ ē orādū pro ſanctꝭ. d̄ cele. miſ. cum marthe. §. Tertio loco. neq̄ȝ pro dānatis. de furtꝭ. c. ij. d̄ ſtatu mo. jnſup quodā. xxiij. q. v. placuit. Eſt enim quedā contritio ſufficiens quedaȝ ſufficit ad remiſſionē culpe ⁊ cōmutationis pene eterne i tempalē. ⁊ hoc requirit. Alia vehemēs ſeu ſupabundās q̄ ut dictum eſt tollit omnē penā. Hec nō eſt neceſſaria ſȝ maxime cōueniens cui deus eam dederit. Ar. eoꝝ q̄ dicā

Cōtritio q̄libet pua ſufficit de nēcitate ſalutis ad eripiendū peccatorē a quocūq̄ȝ peccato

in pticula fi. ſup verbo Requirat. ☞ ymo dico q̄ q̄libet pua cōtritio ſufficit de neceſſitate ſalutꝭ ad eripiendū peccatorē a quocūq̄ȝ pcc̄o/ ptȝ q: talis contritio eſt iformata caritate ut ptȝ ex differētia inter attritionē ⁊ ꝯtritionē ſ. circa pncipiū hui⁹ materie dicaȝ. Sed caritas nō patitur aliquem gradū culpe mortalis. ut dictū eſt in. §. ſȝ nunq̄d manēte. An aūt quis hēat contritionē ſciri non poteſt naturalit ſed bn̄ attritionē. d̄ purga. ca. c. accepimus. de obſer. jeiu. c. conſiliū. v. di. ad eius. Et ideo d̄bet quāto poteſt vehementi⁹ dolere. Naȝ ut dicit Math. in Clem̄. dudū. d̄ ſepul. §. ſtatuim⁹. Peccator dolere d̄bet acriter/ q: deum offendit. Acrius q: p̄rem celeſtem qui nos p ſanguinē filij ſui redemit. Et certe quanto magis peccauit tanto magis dolere debet/ q: non qualiſcunq̄ȝ dolor ſufficit ad contritionē ſed menſurat ad quantitatē culpe licȝ quātumcūq̄ȝ contritio ſufficiat ad delctionem ipſius culpe vt dixi.

¶ Secunda pars peniten-
tie de Confeſſione.

Cõtritio licȝ ſola pcc̄a deleat nõ tamẽ ſufficit ↄtritõ ſine ↄfeſſione ad pfectã ſeu pmanſiuã juſtificatõȝ ipij ſi tp̄s ꝛ copiã hẽat cõfitẽdi

Sed quia licet ſola contritio pc̄tm deleat non tñ ſufficit cõtritio ſine ↄfeſſione ad pfectã ſeu pmãſiuã iuſtificationẽ impij/ſi temp⁹ ꝛ copiã habeat confitendi. de pe. di. q̄ntumcunqȝ. et. c. non põt. et. c. agite. Vñ nõt hic Inno. ꝙ niſi q̄s confiteať dum poteſt nihil ꝓdeſt ſibi precedẽs contritio. Adducẽs exemplũ de leproſis ꝛ lazero. de pe. di. j. q̄cunqȝ hora. Idem Archid̉. de pe. di. j. tm̄ taciturnitas. Igiť ſequiť videre de ſcd̉a pte hui⁹ ſacramẽti. ſcilȝ de confeſſione. ☞ Videndũ eſt ğ q̄d ſit confeſſio/ dicit Gwil. de mon. laud̉. ꝙ eſt certiſſima pctoꝝ coraȝ ſacerdote declaratio. Archid̉. de pe. di. j. porro. addit coram ſacerdote hñte vſum clauiũ quo ad ıſtum qui ei confiteť.

Confeſſio q̄d ſit.

¶ Sed ↄtra hãc arguo/ nã ſi in cõuiuio vel joco d̉claras pcc̄a tua corã ſacerdote non eſt cõfeſſio ſacralit. ar. inſti de teſta. milita. circa mediũ. ff. de jure codicillo. l. lr̄e. Itẽ qꝛ admittiť confeſſio non certiſſima. ſ. e. ꝙ q̄d. Item et fieri põt corã layco in caſu nec̄itatꝪ juxta nõ. de offi. ordi. paſtoralis. Vñ poſſet ſic dici ꝙ ↄfeſſio eſt pctoꝝ reuelatio corã hoīe facta vices in hoc dei gerente i foro pnīali cũ cõtritione ꝛ ꝓpoſito ſatiſfaciẽdi ꝛ abſtinẽdi/ hoc poſſȝ declarari ſed ptȝ ex p̄dictꝪ ꝛ ſequentib⁹. Sic enĩ cõtritio requirit ꝓpoſitũ cõfitẽdi ꝛ ſatiſfaciẽdi ꝛ ampli⁹ abſtinẽdi/ ꝛ alias non eſt vera contritio vt ptȝ ex p̄dictꝪ jã in materia contritionis. S. ſȝ ut dictũ eſt. ita ꝛ cõfeſſio p̄ſupponit et req̄rit cõtritionẽ ꝛ ꝓpoſitũ abſtinẽdi ꝛ ſatiſfaciẽdi/ ſicͣ alia ps hui⁹ ſacramẽti. ſcilȝ ſatiſfactio p̄ſupponit cõfeſſionẽ ꝛ contritionẽ nec ſufficit ꝙ quis eam ꝓpria auc̄te aſſumat

Cõfeſſio a q̄ eſt iſtituta qñ ⁊ vbi ⁊ an ſit de jure poſi- tiuo.

vt ſcripſi ſup v̓bo jniũctaȝ.ct.j̄.dicet. ☞ Sed a quo eſt iſta cõfeſſio iſtituta ⁊ qñ ⁊ vbi/ Dicũt q̄daȝ ꝙ a deo ⁊ in ꝑadiſo ſtatim poſt pc̄m dicēte dño. Adaȝ vbi es: Geñ. 3.° d̓ pe.di.j.Et venit.Jō enī q̄ſiuit vt ip̄o confitēte pc̄m forma daret̄ alijs ī poſterũ confitēdi. Sȝ qꝛ in illa īterro gatione dñs nr̄ expreſſe videbat̄ ad cõfeſſionē monuiſſe Jdeo expreſſius poſtea q̄ſiuit a Cayn fratricida.Ubi eſt frater tuus.Geñ.iiij. Et ſ̄m hoc ante legē fuit confeſſio ī ſtituta.de pe.di.j.ſerpens.Alij dicũt ꝙ ſub lege qñ joſue p̄cepit Achoꝛ crimē ſuũ confiteri ⁊ baptiſat⁹ eſt. j.q.iiij. §.Jtē p̄dicta. Alij dicũt ꝙ in nouo teſtamēto a Jacobo dicente in ep̄l'a ſua. Cõfitemini alterutrũ pc̄a veſtra vt ſaluemini.jo.de pe.di.j.glo.mag̃ in p̄n.° in ſumma tenet ꝙ oꝛtũ h̄ũit ex ꝯſtitutione eccl'ie. Nam añ legen non fuit nc̄c̄ia/ qꝛ ſuffecit iterioꝛ pc̄i recognitio. Tēpoꝛe v̓o ſub lege fuit q̄ſi iniciata qñ pc̄oꝛē opꝫtebat hoſtias offerre ꝓ pc̄o. Sed tp̄e gr̄e iſtituta eſt a tota vl'i eccl'ia. Et iō tra- ditio eccl'ie obligatoꝛia eſt ſub p̄cepto eccl'ie.xj.di.jn hijs reb⁹. Sȝ apud grecos non eſt nc̄c̄ia/ qꝛ nō recipiũt hāc ꝯſtitutionē/ſicut nec conficiũt in azimis ſȝ in fermētato. Theologi dicũt ꝙ ip̄a eſt de jure diuino ſup nat̄ali poſi- tiuo/jdeo diuino qꝛ ab oꝛe dei. Jō poſitiuo qꝛ a xp̄o po ſitũ ⁊ expreſſatũ Joh.xx.dũ dixit. Quoꝝ remiſerit pc̄a ⁊c̄. Loquit̄ enī ap̄lis quoꝝ ſucceſſoꝛes ſunt ſacerdotes. Jdeo ſup nat̄ali qꝛ de⁹ hoc non ꝯmiſit nature miniſtris ſȝ ſibi retinuit ſicut ⁊ opationes miraculoꝝ ſacramētoꝝ ī ſtitutiones ⁊ reuelationes q̄ ſunt opa ſup nat̄alia q̄ſi ſup naturā opantia.de teſti.nup.d̓ hereti.cũ ex jniũcto. Cũ ḡ a xp̄o ſit apparet ꝙ nō eſt a Jacobo/qꝛ iſte xp̄i inſtitu- tionē p̄ſupponebat. ¶ Jſte opiniones p̄nt ſic cõcoꝛdari ſicut ⁊ tangit dñs Jo.de lig.ꝙ cõfeſſio ſimplicit̓ dicta in troducta ſit de jure diuino/ ſȝ ꝙ hoīm ⁊ tali ⁊ tali tp̄e ſub

Concoꝛ.opi. a quo ꝯfeſſio ſit itroducta

hac forma vel ſub hac ſatiſfactione/hoc ꝓcedit ex cõſti-
tutione ecclie ꝛ ꝑ ꝯſeq̄ns neceſſariũ ad ſalutẽ ſm eũ. Eſt
q̊ ꝑtim de jure diuino ꝑtiꝫ de jure poſitiuo. Et eſt ſimili ꝙ
ſcripſi in lectura arboꝛ ꝑte ſcd'a articl'o. x°. hoc ptꝫ/ q2 vt
dictũ eſt greci hñt ſacramentũ pnīe/ ꝛ tñ ſoli deo ꝯfitent
ꝛ ꝯſtitutionẽ ecclie ſuꝑ ꝯfeſſione nõ recipiũt ſicut nec ſuꝑ
mr̄imonio. d' pe. di. j. c. fi. Et reuera optima fuit practica
iſta ecclie/ cũ ꝑ iſtã oris confeſſionẽ multo citius veniam
pctoꝝ ꝛ pene remiſſionẽ conſeq̄mur ꝛ ꝑ ipam ꝯſtitutionẽ
ad oris ꝯfeſſionẽ quodãmõ cogimur ſiue inuitamur Quã
confeſſionẽ pauci facerẽt veracit' niſi hoc mõ conſtitutio
ordinaſſet ☞ Et ut cõfeſſores in ſpẽ poſſint crimina cõ-
fitentiũ in cõfeſſione redarguere ꝛ eos emẽdare vt q̄ vi-
cia in ſubditꝛ magis vrgeãt ſciẽtes de hys valeãt vulgo
ĩ genere ꝑdicare. d' offi. ordi. jnt'cetera. ¶Preterea ordo
exterioris judicij req̄rit alterã eſſe ꝑſonã rei ꝛ judicis. ff.
de judi. l. julian⁹. de ver. ſig. forus. g̊ ꝛ ordo judicij ſp̄ual'
in foro conſciẽtie. Hoc aũt ordinate fieri non poteſt niſi
ꝑ oris cõfeſſionẽ vbi alter audit ꝛ judicat alter ꝓponit et
judicat'. ſimile ar. feci in materia duelloꝝ articulo. xj° v̊.
ſed q̄s dabit primũ jctum jn repetitione capituli Heinrꝛ
de cle. pug. in duello. ¶Preterea nullus eſt ydoneus judex
in cauſa ſua. ar. ne quis in propria cauſa jus ſibi dicat jn
rubro ꝛ nigro. Sed pro peccato debet quis ſatiſfacere/
ergo confiteri tenetur vt ſatiſfactio moderetur ꝛ prodeſt
hoc ad multa ꝙ confeſſio ex conſtitutione eccleſie eſt itro
ducta vt infra patebit. ☞ Sed nunq̄d papa diſpenſare
poteſt cũ pctore mortali ꝙ nõ teneat' ore cõfiteri/ videt'
ꝙ ſic. cum confeſſio ſit de jure poſitiuo. de conceſ. ꝑben.
ꝓpoſuit. Inno. videt' in hoc ibi ꝙ nõ pt'. Rõ q2 ſubſtãtia
ꝛ matia de q̄b⁹ ecclia fundata ẽ ſunt ſacr̄a quoꝝ vnũ eſt
pnia q̄ ſacr̄a tollere non eſſet niſi eccleſiam ſubuertere qd'

Confeſſores ꝑdicare pñt de vicijs ſubditorum.

Confiteri ne pctor teneat' nũquid papa poſſit diſpenſare.

Confeſſionis ſacr̄m ſiue penitẽtia ſi tolleret' eccleſia ſubuerteret'.

Papa diſpē- ſare pōt vt ſe mel ī vita hō confiteatur.

Papa ꝺ rōne legi poſitiue ñ ligaẗ pena hꝰ conſtitutiōis c.omīus.

Cōfeſſio q̄re eſt neceſſaria ex quo ꝑ con tritionē pcc̄a ſunt dimiſſa.

ipſe nō pōt q2 ſolū vicariꝰ.xxv.q.j.ꝑ totū.ſm eū. Oꝛis eniȝ confeſſio eſt ꝑs huiꝰ ſacramēti. Dico tñ ꝙ bñ diſpē- ſare pōt ut q̇s non cōfiteaẗ hoc ſacro tp̄e vel ꝙ vltra an- nū differt vel vt q̇s ſemel in vita ſua confiteaẗ.ar.dicti.c ꝓpoſuit.licet non deceat cū non pt̄ ſub eſſe iuſta cā diſpē ſationis iuxta.c.magne.de voto.cuȝ ibi nōt͛ ſm Hoſti. Ex quo ſequiẗ ꝙ licȝ papa cōfiteri teneaẗ q2 peccare pōt vt infra in hac materia diceẗ.§.Sȝ querūt hic doc.non tñ teneẗ ī anno ſemel confiteri quantū eſt de ratione iur͛ ⁊ legis poſitiue nec īcurrit penas huiꝰ.c.ſecꝰ quo ad legē ꝯſciētie.ar.ff.ꝺ legibꝰ.l.p̄nceps.et.l.digna vox.☞ Sȝ ex quo ꝑ contritionē pcc̄a ſunt dimiſſa q̄re eſt ḡ confeſſio nccc̄ia. ¶ Prima rō eſt iam poſita q2 trāſgrediaremur p̄- cepta ecc̄lie/nā licȝ pcc̄oꝛ moꝛtuꝰ ꝑ contritionē ſit effectꝰ viuus ⁊ mūdus non tñ ꝑ oia ē liber ⁊ ſolutꝰ ꝓpt͛ vinculuȝ quo ecc̄lie ſic ſtatuenti teneẗ exemplo de Lazaro tradito aplis ad ſoluendū quē tñ p̄us ſola vocatio xp̄i viuū fecit xj.q.iij.tūc nā.de ſen.excōi.a nobis.ij°. ſic opoꝛtet ꝑ con tritionē viuificari cōfiteri ⁊ abſolui ⁊ ſatiſfacere/ al̓s pec cat moꝛ̄lit͛.ꝺ pe.di.magna.⁊ quo ad regnū celoꝝ ꝓinde eſt ac ſi non eſſet ꝯtritꝰ. ¶ Scḋa ratio eſt/ q2 ignoramꝰ an dimiſſa ſint pcc̄a dicēte iob.⁊ ſi ſimplex fuero hoc ip̄m ignoꝛat aīa mea.ꝺ pur.ca.c.fi. Si ḡ non ſit remiſſū mō remitteẗ ſi p̄us non fuit ꝯtritꝰ ſufficient͛.vel iteꝝ ꝯtereẗ anteq̄ȝ vel dū confiteẗ. Et quo ad hoc adde qꝺ iā ſcripſi ī hac materia in.§.Sed a quo eſt illa confeſſio.circa fi. Et etiam q2 illa confeſſio eſt ſacramētalis ⁊ gr̄e effectiua ¶ Tertia ratio eſt/q2 dato ꝙ ſumꝰ ſine pcc̄o moꝛtali vbi ꝑ ꝯtritionē deleta ſunt tñ vt ſatiſfiat huic conſtitutioni ec cleſie eſt neceſſe ad minꝰ confiteri venialia ſemel in anno ¶ Quarta ratio/ q2 pcc̄m dr̄ donari ꝑ deū/ deleri īteriꝰ ꝑ coꝛdis contritionē/ ⁊ tegi exteriꝰ ꝑ oꝛis confeſſionē ⁊

opis ſatiſfactionē. nōt Archid. de pe. di. iij. ille rex. ergo licȝ donatū ſit ⁊ deletum non eſt tectum/ ymo nudum et aptum quouſqȝ ſit congrua ſatiſfactio facta. Vñ Beati quoꝝ remiſſe ſunt iniqtates ⁊ quoꝝ tecta ſunt pcta. Ad hoc ergo eſt neceſſe confiteri. Et adde qd ſcripſi ſupˀ vbo īiūctam. Et ſcribā in hac materia. §. Sed an ſtatim in vltimo articulo. in fine. ☞ Sed ꝓpter qd ⁊ ad qd valet confeſſio. Rñdet poſt Inno. Johā. de lig. ꝙ ꝓpter cru- beſcentiā q magna eſt pena ⁊ ita ſatiſfactoria ſcribam in materia ſatiſfactionis. §. fi. ¶ Scdo ꝓpter fidē quā pec- cator in ꝯfeſſione exercet/ qꝛ ꝑ hoc oſtēdit ſe credere po- teſtatē ligandi ⁊ ſoluēdi eſſe apud eccliam ⁊ ſacerdotes. xxiiij. q. j. qdcunqȝ. Habere enī fidem de ſacramētꝪ ecclie eſt meritoriū ⁊ ꝓ peccatis ſatiſfactoriū/ ſicut hr̄e fidē de articulis fidei. de hereti. ad abolendā. ¶ Tertio ꝓpter hu militatē quā exhibet ⁊ obedientiā cum flectendo ⁊ iun- gendo manꝰ humiliat ſe coram deo ⁊ ſacerdote quod eſt multū meritoriū ⁊ ſatiſfactoriū. vt. ī. in matia ſatiſfactꝪ. §. Sed nunqd ex ſatiſfactiōe. ¶ Quarto ꝓpter grām q cōfitenti īfundit maxime ꝑ manꝰ īpoſitionē. xxiiij. q. iij. nōnduȝ. de quo. ī. in hac materia. §. Sȝ nunqd ꝯfeſſio. ¶ Quinto valet ꝓpter iterdictoꝝ amiſſoꝝ recuperationem qꝛ ſacerdos recōciliat deo ⁊ pctorem reſtituit ad ſacra- mentoꝝ pceptionē. de pe. di. j. multiplex. et. c. nōnulli. d vita ⁊ ho. cle. qm̄. in fi. ymo concedit indulgentias alie- nas. vt in dicto. §. v. Apparet ergo. ¶ Sexto valet ꝓpt id qd ſcripſi. s. in. §. Sed a quo. v. Et reuera. Et ſupra §. primo. ☞ Sed an ſtatim cum homo peccat teneat confiteri an ſufficiat in anno ſemel/ ⁊ hoc ꝑ iſtam decrꝪ. Inno. nōt hic ꝙ ſi habet tempꝰ confitendi poſt contri- tionē ⁊ non confiteẗ nil ꝓdeſt poꝛ contritio. Debet ergo ſtatim confiteri cū pōt ꝑ. c. j. v. q. j. Et rō ſua qꝛ nunquā

Cōfeſſio ꝓpt quid ⁊ ad qd valet.

Confiteri an ſtatim cū hō peccat tene- at an ſufficiat in anno ſemel

a deo abſoluit̄ quis qui ſe ligauit peccato/ niſi prius ab/ſoluat̄ a p̄ſbytero ſi aſſit cui dictum eſt. Quodcū̄qꝫ liga/ueris ⁊c̄. Et hoc oīno eſt tutius ſm eum. Jo. de pe. di. v. in ſumma tenet qꝫ ſi pcc̄m eſt manifeſtū debet ſtatim confiteri. nam cum oēs ſciunt non debet differri. Sed ſi oc/cultū eſt non credit eum peccare ſi differret vſqꝫ ad tēpus pn̄ie deputatū. vt hic q̄dam ut Bonauētura ⁊ ſequaces dicūt. qꝛ illa decrl. nō dat licētiā differēdi ſꝫ ꝓhibet negligentiam ⁊ dilationem vltra annū/ ſicut etiam prohibet ne quis vltra annū in excōicatione maneat. de hereti. ex cōicamꝰ. juncto. §. Si vero. nō tn̄ dat licentiā differēdi vſqꝫ ad horam/ dicit beatꝰ Thomas. Jdem Hugo car/dinalis vt recitat Archid̄. d̄ pe. di. v. ſup ſumma que ꝓ/babilius eſt qꝛ non tenet̄ ſtatim ad cōfitendū. ☞ Et hoc qꝛ eccleſia certum tempꝰ limitauit licꝫ hoc ſit ꝑiculoſum ⁊ ideo tutius ſit ſtatim cōfiteri. Cauere debet tn̄ ne aliqd̄ opꝰ interim exerceat/ in quo reuerētia reqnirit̄/ ſicut eu/kariſtiam recipe vel celebrare ⁊ ſacramenta eccleſiaſtica tractare/ neceſſariuꝫ eſt ſtatim confiteri. Alias ſufficit in anno ſemel in q̄dragesima qn̄ quis recepturus eſt euka/riſtiaꝫ ꝑ hoc. c. Ratio iſtoꝝ qꝛ preceptū affirmatiuū ligat niſi ꝓ loco ⁊ pro tempore maxime p̄ceptū diſcipline q̄le eſt illud. ij. q. j. ſi peccauerit. ſm Archid̄. in ſcd̄a q̄ſtione. Et hoc verum eſt ſm eum niſi in q̄tuor caſibꝰ. Unus iaꝫ tactus eſt qn̄ vult celebrare vel cōicare. Alius ſi ſit in ꝑi/culo mortis. Tertius ſi dictet ſibi conſciētia qꝛ ſtatim te/neat̄. Quartꝰ ſi non ſperat ſibi copiā ſacerdotꝭ amplius occurrere vt ſi hꝫ caſum papalē ⁊ mō hēat copiā pn̄iarij pape/ ymo qn̄qꝫ ſm eos meritoriū eſt differre cōfeſſionē dūmodo non vltra annū puta ſi q̄s differret vt cōfiteret̄ prudentiori vel vt tunc deuotiꝰ confiteat̄ ꝓpter ſacrum tempus. ¶ Aduertendum/ iſti non debent penitere ſed

Cōfiteri ſufficit ſemel ī anno ſic ut tp̄e limitato fiat. licꝫ tutiꝰ foret ſtatim pꝰ cōmiſſa cōfiteri niſi in q̄tuor caſibꝰ hic expreſſis.

confiteri/q2 ſemp tenent penitere cum pposito confitēdi eo tempore quo eccleſia ſtatuit ꝛ ordinauit. Hec opinio fundat p hoc/ſed in veritate non videt ꝙ bene fundet/ quia hoc.c.tempus non adicit niſi receptioni eukariſtie ergo nec nos adicere debemus.l.ſi vero. §. Si viro.ff. ſolu.matri.xxxj.q.j. qui dormierit.xxvij.q.ij. lex diuina xxviij.q.j.ydolatria. Niſi forte dicere velles ꝙ ex mente tex. habeat qui in paſca vult recipe eukariſtiaꝫ ob cuius reuerentiā inſtituta eſt hec confeſſio hoc tempore. Sed ſtatutū penale non ampliabo.ff.de libe. ꝛ poſtu.l.cū q̇/buſdam.de Reſcriptis. ſtatutum li. vj. ꝛ ſi ipſa voluiſſet vtiqꝫ penitentie ſicut eukariſtie tempus adieciſſet. ar.l. vnice. §.penultimo. C.de caducis tollendis.et.c. audi/entiam.de decimis. Et quia ad hanc reuerentiaꝫ ſufficit ſemel in anno confiteri/ dūmodo tempore ſuſceptionis a peccato ſit īmunis. Adde infra in pticula tertia ſuper verbo Alioquin.vbi epilogando non addit tempus cō/feſſioni ſed eukariſtie. ¶ Secunda quia nō tenetur con/fiteri niſi in quadrageſima vt illi dicunt/ergo non ītutuꝫ eſt non ſtatim confiteri. Nam cum auctoritate legis con/feſſio differtur licite/ cur ergo intute. ar.l.gracus. C. de adulte.xxiij.q.j. qui peccat. ¶ Tertio hec decrl.non eſt inducta pro eis qui confiteri negligunt vel differūt/ſicut dicim⁹ in pſcriptione. C. de annali preſcrip.l.fi. de pre/ſcrip.vigilanti. Intendit enim artare non ampliare. Sꝫ inductum ad vnum effectum non debet opari contrariū l.cum tale. §.fi.ff. de condi. ꝛ demon.l. qui hominē. §. fi.ff.de verboꝝ ſigtione.c.fi. ¶ Quarto q2 illa decrl. nō dicit ꝙ ſufficiat ī anno ſemel cōfiteri vel eukariſtiā recipe ſꝫ ſolū quo ad euitationē penaꝝ hic poſitarū ſufficit/ nec liberat criſtifideles qñ alias continuo cū indigent ꝛ op⁹ eſt/ confiteri teneantur ꝛ recipere corpus criſti. de pe.

Qui peccat nō peccat au ctoritate legi

di.iij. ꝛ ſi non frequētius. Simile ſi impator alicui īfami puta ꝑiuro dat priuilegium ꝙ non agatᷣ contra eum vel accuſetᷣ ad penam quā meruit/non ꝓpterea liberatᷣ ab infamia/ſed ſolum a pena quam non ſuſtinebit ſi nō agatᷣ contra eū. C. de generali aboli. l. generali. Sic hec decrl ſolum eximit ab eius pena confitentē ſemel in anno ſed non a confeſſione. ¶ Quinto ante hanc decretalē confeſſio ab eccleſia ſtatuta non fuit nec erat certum tempus limitatū/niſi dicere velles ꝙ ter in anno ꝑ. c. ꝛ ſi nō frequentius allᷣ. ſed loquitᷣ receptione eukariſtie/ ꝛ ſepatoꝝ ſepata eſt ratio. l. pater. ff. de condi. ꝛ demon. Modo pē ꝛ tenetᷣ quis confiteri quādo tenetur recipe eukariſtiam quia vnum eſt mere neceſſitatl / qđ etiā ex humilitate obmitti non poteſt non aliud. Nō de tranſactio. veniens. Item ſicut hic non ſufficit ſemel ſic nec ibi ter/quia eadeȝ dubitatio q̄ eſt hic ē ꝛ ibi. Olim cōtinuo tenebatᷣ ſȝ nihil hic circa hoc īmutatᷣ cur ergo ſtare ꝓhibetᷣ. C. de teſta. l. ſanctimꝰ. C. de appel. precepimꝰ. Hoc confirmatᷣ quia ſuppoſito ꝙ diceret hoc capitulū ꝙ ſemel confiteri teneatur. ar. ff. de edendo. l. veluti. §. fi. eo. ꝙ non vtitur dictione excluſiua tm̄/ſilᷓ ē de ſen. excōi. rn̄ſo. vbi ſemel in ebdomoda fieri non excludit pluries fieri/ ſcđm Hoſti. Et huic opinioni fauere videtur ſaltem in textu poſitum. nec contraria ſunt ſaltē ſemel ꝛ pluries confiteri. ar. ff. de judi. l. cum pretor. C. de ꝓcura. l. maritus ¶ Sexto dicit textus. jmputari debet peccatori ſi oblitus ſit quia forte diſtulit cōfiteri. de pe. di. iij. Si autem quis dicat. et. c. judas. et. c. jn ſaltibus. bene facit lex. ff. locati ꝛ conducti l. jtem queritᷣ. §. fi. et. §. fullo. C. de reſcinden. ven. l. ſi quis. de Reſcriptl. ab excōicato. cum in allegatis. Sed hec opinio dat occaſionem huic obliuioni peccati. Igitᷣ tanquam occaſionem peccati dans ꝛ malum inducens

Sepatorum ſepata eſt rō

debet remoueri. ar. ff. de pactis. l. cōuenire. Et hoc con/firmat̄ quia ex quo memoria hominū eſt labilis. l. ꝑegre ff. de acqui. poſſeſſi. ſine dubio. vnūquēq; vrget conſci/entia/ vel vrgere debet vt ſtatim confiteat̄/ quia timere habet ne obliuiſcat̄ ſed ex quo vrget ad hoc conſcientia ſtatim habet confiteri. ar. de ſymo. ſicut. de ſen. excōica. inquiſitioni. vt etiam illi dicunt igit̄. Item confirmat̄ q2 ſi quid obliuiſceret̄/ affectata ignorantia eſſet q̄ non ex/cuſat. s̄. de clam. de ſpon. cum inhibitio. Sicut enim de viginti libris denariatim vel diminuatim expoſitis non poteris patrifamilias reddere rationem. nō. C. de ſacro ſanc. eccle. Autentica. hoc ius porrectū. ꝑ doc. d' fideiuſ. c. qd' quibuſdā. de creditore eccleſie qui non habet ꝓbare de ſingulis minimis. ī utilitatem eccleſie conuerſis/ quia non poſſet. quātominꝰ bonam rationē reddit qui ad q̄/dragesimā totius anni peccata reſeruat. vn̄ hoc nō pōt fieri ſine culpa igit̄ ⁊c̄. ¶ Septimo q2 hanc ꝑtem ſeruat ꝯmunis conſuetudo ſiue deuotio maxime laycoꝝ ⁊ ſim/pliciū clericoꝝ q̄ etiam exteriori motu iudicant ſtatim eſſe confitendū poſt mortale. Vn̄ ꝯtrariū tenere deuotioni p̄iudicat ⁊ occaſionē īdurationis p̄ſtat. Adde qd' dixi in §. Sz a quo. v̓. Et reuera. ⁊ fi. ꝓ hac ꝑte facit. de pe. di. iij. Ille rex. vbi idem ſentire videt̄ Archid'. nā ⁊ ſic dicimꝰ de reſtitutiōe. ar. de ſymo. matheꝰ in fine. Vn̄ Eccliaſtici vij. Ne tardes cōuerti ad dn̄m ⁊ ne differas d' die in diē ar. ad hoc. de ꝯſue. c. fi. xxiiij. q. i. ſciſma. ¶ Item q2 pec/cator eſt fur aīe ſue quā furat̄. ar. C. de ſer. fugi. l. 9. lꝫ fur ſemꝑ eſt in mora. ff. de condi. furti. l. iure furtiua. §. p̄mo ⁊ quā p̄mo rem poteſt reſtituere tenet̄. vt dictū eſt plene ⁊ cum omni caſu. Igit̄ ⁊ maxime cum ſatiſfactio que ex ſacerdotis iniūctione fieri habet ſic maior ps huius ſa/cramenti quomō bene conteri poteſt/ niſi ſatiſfaciat cum

Peccata non poſſūt ſiñ cul pa reſeruari vſq; ad q̄dra geſimam.

Debitū ſolue differre nō ē niſi obligatōʒ augere.

poſſit debitum enim differre ſoluere non eſt niſi obliga-tionē augere. ff. mandati. l. hoiem. §. tempore. inſti. de accu. de depoſi. c. bona fides. Sed ſatiſfactio fieri debet aucte ſacerdotis ex iniūcta pnia, vt dictum eſt ſupra ſup verbo iniūctam. qd non fit niſi in confeſſione/ igit̄ ⁊ fi-naliter pro hoc induco. c. ille tantus. de pe. di. v. Dico ergo totiens quotiēs peccat mortaliter confiteri tenetur qſs peccat ſi cōmode poteſt ⁊ non facit. Tn̄ non dico cū p q̄libet mora vnū peccatū nouū cōmittere cum oēs iſte more circa vnū ſint. Sed auget̄ peccatū ex diuturnitate more. ff. de furti. l. cuʒ. C. de annali excep. l. fi. de ſymo. nō ſati. vj. q. j. imitare. vbi de hoc/ ſimile qd nōt Archid. xcj. di. in palea. preſbyter/ q non ſunt tot pcta quot di-urnas horas eccliaſticas omittit Sʒ quāto plus omittit tanto grauius peccat/ qꝛ totum diurnū officiū eſt vnum

Officiū diurnū eſt vnum.

vel vnū negligēdo continue peccat pcto obmiſſionis ſic fur ſemp eſt in mora. ff. de condi. furtiua. l. fi. ff. d vi ⁊ vi ar. l. penl. Adde. ī. in matia ſatiſfacti. §. Sʒ nunq̄d ſati-ſfactio in mōrli. v. In eo tn̄. Nō volo tn̄ dicere q ſubito poſt lapſuʒ tenet̄ ad confitendū ſub pena noui peccati ſʒ cū comode pōt vt dixi ar. ff. de conſti. pecunia. l. pmiſſor Inſti. de iutil' ſtipula. §. fi. cum nōti. inſti. de ver. obliga. §. oīs ſcia. ſup vbo cōfeſtim. i. ſtatim. ☞ Sed ponc di-uiſit confeſſionē ſuam obmittēdo ſcient' mortale nunq̄d debet eaʒ totā reiterare. Quidā dicūt q nō oportet/ qꝛ deo p cōtritionē ſatiſfecit/ ſʒ ſufficit cōfiteri id qd obmiſit ⁊ de illo ſatiſfacere ⁊ q cōfeſſus fuerit ſilr̄ate. Alij contra de pe. di. j. §. non ita. ⁊ ibi p Archid. ⁊ p Hoſti. c. ti. §. an pcta. Et hoc credo verius p hunc textū/ cū dicit oīa/ q̊ non ſatiſfecit eccleſie/ licʒ q̊ ſatiſfecerit deo p ɔtritionē/ oportet tn̄ cum adhuc ſatiſfacere p integrā confeſſionē/ ymo hoc caſu errat clauis p̄ſbyteri abſoluenti vt ſcribit

Cōfeſſionē q̄ diuiſit obmittendo ſciēter mōrle an eaʒ totam reiterare debeat.

B wil. de mon̄. laud. in ſacrmentali de claue ordinis. §. ſeptimo. Quero. ☞ Itē qꝛ dicit lex q̄ aliq̄d facere tenet faciendo ꝑ ꝑte non liberat. ff. de ver. oblig. i excutionib⁹ ad hoc. ff. fami. herciſcūde. l. in hoc iudicio. ff. de eden. l. j. §. penl. de hoc nō. de offi. ordi. ex ꝑte. d ſen. excōi. cū pro cā. Particularꝭ eni ſolutio non admittit inuito credi- tore qn̄ debitor confitet ſe totum debere. ff. fami. herciſ. l. plane. ff. de vſurꝭ. l. tutor. §. luci⁹. ff. de pig. l. q̄ pignori ff. d accu. empti. l. julian⁹. §. offerri. ff. ſi certū petat. q̄dā exiſtimauerūt. ſatis tn̄ credo ꝙ ſi ad eundē confeſſorem infra paucos dies redeat ⁊ ille prius ſibi dicta habeat ꝑ reſumptꝭ cum eorū recordet ſufficit generalis reſumptio ⁊ de ſimulatione cōfeſſio. Sec⁹ ſi alteri ſacerdoti vel eidē poſt longum temp⁹ confiteat. ar. ff. ad carbonianū. l. iij. §. due. ff. de dam. infecto. l. q̄ bona. §. ſi. cū nō. de ꝓba. tertio. Si aūt non obmiſit ſcient vel nō habet priorꝭ ſa- cerdotis copiā iterabit i generali. vt ſcripſi ſuꝑ vbo oia. in ꝓn°. Aliud dici pōt ſi circūſtantiā aliq̄ȝ ſciēter obmittit niſi illam poneret in aliam ſpeciē peccati. ar. nō ꝑ Jo. de pe. di. v. ꝯſideret. vbi nōt ꝙ ſi aliq̄s ꝑ negligentiā obmit tit circūſtantiā q̄ nō reponit in aliā ſpēm pcti circūſtātia loci crimen in ſpēm ſacrilegij non eſt necē eam iterū cōfi teri deme circūſtantiā quotitatꝭ infra in ꝑticula. v. deme etiam circūſtantiā q̄ pctm enormit aggrauat vt ſi forni- cator non dixerit ſe pſbyterꝫ. in ꝑticula. v. §. ſꝫ cui maior an clerico. ergo ⁊ ſi ſcienter obmittat non eſt necē ipſum totum confiteri. ſed ſufficit circūſtantiā iſtaȝ dici. ar. ꝯtra in Clem̄. conſtitutionē. §. ꝓmo. de electione. ☞ Et ge- neraliter ſi q̄ras qn̄ teneat q̄s confeſſionē iterare dicetis ſic addendo ad ꝓdicta. Cōfeſſio ē in remediū ⁊ in ꝓceptū In remediū. ſi q̄s vult confiteri bonū eſt ad maiorē gra- tiam ⁊ remiſſionē citius conſequēdas. de pe. di. j. quem

Totū vbi fiēi requirit faci- ens pro ꝑte n̄ liberatur.

Cōfeſſionem an quis tene atur iterare.

penitet.v.vñ patet. Et nõ de pe.di.vj.qui vult. Sed in vim p̃cepti non tenet̃. de pe.di.j.lauant lacrime. et. §. hijs auctoritatib⁹.et. §. ſequēti. ⁊ ſi recidiuet ſʒ recidiuū confiteri tenet̃ dicendo/ ingratus fui dño deo meo/ licʒ ĩ magnis peccatis me liberauit qđ pauci aduertūt hoc ptʒ quia cyrographus quo diabolo fuit obligat⁹ fuit caſſa-tus.xxiij.di.c.ij°. Et obligatio ſemel extincta non reſurgit l.qui res. §. q̃ antea.ff.de ſolu.de reſcriptis.grã.in Clem. Hoc fallit qñqʒ ꝓpter defectū confeſſoris dupliciter/ qꝛ aut ei deficit clauis potentie eo ꝙ non poteſt abſoluere ⁊ tunc remittenduʒ eſt ad ſuperiorem.s.e.ſignificauit. Et quandoqʒ cum lr̃is ſi hoc placet confitenti. ar.xxij.q.v. hec veſtra. Dico ꝙ eſt caſus ĩ quo licʒ d̃ficiat clauis po-tentie valet tñ abſolutio nec tenet̃ iterū confiteri. vt ſcri-bam in pticula q̃rta. §. Sed pone quidā exiſtens. Aut ſi non valet abſolutio tunc licʒ teneat confeſſio iterare te-netur. vt ſcribā.ĩ.in. §. Tenet̃ g°.v. Et ideo ſi talis. Aut deficit ei clauis ſcientie qꝛ neſcit diſcernere/ ⁊ tunc iteruʒ diſcretiori eſt confitendū. de pe.di.vj.placuit. Idē dico ſi p̃ſbyter fuit ſurdus.vt infra dicā in. §. penl̃. hui⁹ matie ¶ Propt̃ defectū confitentis etiā duplicit̃/ qꝛ aut ſcienter diuiſit confeſſionē tacendo mõrle.de pe.di.iij. ſunt pl'es Aut neglexit ſatiſfacere vel pniam ſibi iniūctam pagere ⁊ oblitus eſt ea. Secus ſi ſcit eam. de pe.di.iij. ſi aplus. de hoc ē glo.de pe.di.j. §.nõ ita. Dico ꝙ ē caſus in quo licʒ nec clauis potētie nec ſciētie deficit tñ tenet̃ confiteri Ut ſi ĩ neceſſitate cõfeſſus eſt p̃ſbr̃o alieno vel nõ curato ceſſante nc̃citate/ ꝯfitebit̃ ꝓprio.vt.ĩ.ſcribā ĩ pticula.iiij. in. §. Abſolutio g° facta. ⁊ ĩfra in hac materia. §. Tenet̃ ergo q̃s. Ali⁹ forte ꝓpt̃ reliquias peccati prioꝝ vt ſi poſt cõfeſſionē forte paciat̃ pollutionē nocturnam ex peccato priori. Ipſam enim pollutionē ꝓpter ſe non confitebitur

cum caruerit tunc volūtate peccandi/ſed ꝓpter peccatuꝫ prius ꝯmiſſum. Et hoc nihil eſt aliud ꝙ̄ ipm̄ peccatū iteꝝ confiteri. juxta ea q̄ infra ſcribā in ꝑticula. ij. §. Sed vi⸗deamus de xp̄ifidelib⁹. ⁊ nō. vj. di. in ſumma in. c. teſta⸗mentū. Alius caſus ſm̄ Inno. hic qꝛ ſi poſt pn̄iam rela⸗bitur in peccatū debet de noua oīa confiteri/ qꝛ quanto maioꝛ gr̄a ſibi facta eſt in remiſſionē pc̄ti tanto magis ē ingrat⁹ dum relabit̄ in pc̄m̄. de pe. di. iij. circa ꝑ̄ncipiuꝫ ⁊ ꝑ totū. Sed hui⁹ ꝯtrariū iam ꝓximo in eodē. §. ſcripſi v̄. fi. Et. s̄. in mātia ꝯtritionis. §. Sꝫ nunq̄d pc̄ta. Sa⸗tiſfecit eni ecclie a qua cōfeſſio eſt inducta vt ſcripſi ī ꝑ̄n.ͦ hui⁹ materie. §. Sꝫ a quo. in fine. Et deo ſatiſfacere pōt ꝑ cōtritionē. vt ſcripſi in materia ꝯtritionis. §. Sed q̄ro nunq̄d ad hoc. Iſta tn̄ mātia Inno. locū hr̄e pōt de con feſſiōe coꝛdis/ qꝛ iſtā hō ſemꝑ quā diu viuit facere tenet̄ vt ſcripſi circa diffinitionē pn̄ie. Ali⁹ caſus eſſe pt̄ in eo q̄ cōfeſſus eſt ⁊ poſtea non peccauit q̄ ſi voluerit ī hoc feſto accedere ad ſacramentū ob ei⁹ reuerentiā ꝯfiteri debꝫ. vt ſcribā. ī. in ꝑticula. ij. ſuꝑ v̄bo Reuerent̄. Et cōfiteat̄ niſi id de quo eſt ꝑ̄us ꝯfeſſus qd̄ ptꝫ vt iam ꝓxime dixi. v̄. jn remediū. ⁊ hoc caſu debet niſi p̄ſbr̄ ea ſciens hēat ꝓ con⸗feſſis. vt ſcripſi. s̄. in ꝑ̄n.ͦ ſuꝑ v̄bo Semel in anno. in fi. Ali⁹ caſus pt̄ eſſe in eo q̄ credidit peccatū eſſe ꝑuū dū cō fitebat̄ qd̄ peccatū eſt magnū. vn̄ cum non ꝓdeſt pn̄ia ī juncta in hoc caſu. vt nōt Archi. de pe. di. j. quē penitet. neceſſe eſt vt adhuc confiteat̄. ar. coꝝ q̄ ſcripſi ſuꝑ verbo ẜniūctam. ⁊ iam. s̄. in. §. Sꝫ an ſtatim. v̄. jgit̄ ⁊ maxime Ali⁹ poni poſſet. ī. in. §. q̄d ḡ ſi plura. vide tn̄ ꝙ in fine il lius. §. dicā. Ali⁹ caſus eſt in eo q̄ mutat confeſſoꝛē ſuuꝫ vt ſcribā ī ꝑticula q̄rta in. §. Pōt ḡ q̄s cōfiteri. Et ſupꝛa in ꝑ̄ma ꝑticula ſuꝑ v̄bo Omnia. Alius ſuꝑ v̄bo. Alius circa finē. Alius in. §. ſequēti in fi. Hij caſus placeāt cui

Cōfitēs ſine ↄtritiōe cum ꝓpoſitō nō abſtinēdi aut ſatiſfaciēdi vl' ſine v̄ecūdia nunq̄d necē eſt vt eadē pctā adhuc ſel' ↄfitea tur etiā ſi po ſtea conterat̄

Nihil ⁊ īutile equipant̄.

placeant. ☞ Sed quid ſi ſine contritione quis confiteat̄ oīa peccata ſua vel cum ꝓpoſito non abſtinendi vel ſine verecundia nunq̄d neceſſe eſt ut eadem peccata adhuc ſemel confiteat̄ etiam ſi poſtea conterat̄. Et videt̄ ꝙ ſic/ quia nihil ⁊ īutile equiparant̄. ff. qui ſatis dare cogunt̄. l. quotiens. de renū. niſi cum p̄dem. Contrariū poteſt dici quia oris confeſſio eſt ex conſtitutione eccl'ie cui ſatiſfecit tn̄ ſi p̄ſbyter hoc ſciat non debet eum abſoluere/ qꝛ confeſſio illa quo ad deū a peccato non liberat/ ergo nec p̄ſbyter qui eſt miniſter liberare debet. de pe. di. j. ecce nūc qui cle. vel vo. c. p̄°. C. de hereti. l. maniche⁹. de heretic̄l. ſup eo li°. vj°. Adde in materia ſatiſfactionis. §. Sed an vera. v̄. Alius. Sed confitens abſolutionis fructū non ꝑcipit niſi ſupueniēte contritione. ar. bonū de cōſe. di. iiij tūc valere. ff. d̄ his q̄ no. iſa. l. furti. §. q̄ iuſſus. poſtea tn̄ confiteri tenet̄ de hac fictione ⁊ de hoc agere penitētiā Nec obſtat quādo dicit̄/ nihil ⁊ īutile equiparant̄. Verum eſt de illo qd' omni īutilitate nullum eſt. ita legit̄ ⁊ nō. de conſang. ⁊ affi. c. vno. li°. vj°. Sed hoc quo ad eccleſiam non erat talis confeſſio nulla /ſecus in caſu q̄ſtionis iam mote in. §. Sed pone diuiſit. v̄. Non ſatiſfecit eccleſie/ poteſt tn̄ dici ſecur⁹ ꝙ licȝ quo ad penā hui⁹. c. euitandā ſufficiat talis confeſſio. s̄. e. ꝙ quidā. cum eccleſia non iudicat de occultis quo ad deū iterari debet. ar. in. c. tuam in fine. de ſymo. cum cōcoꝛ. Niſi dicere velis ꝙ quo ad deum non requirit̄. confeſſio oꝛis ſed coꝛdis iux̄ p̄miſſa ⁊ confeſſioni oꝛis ſatiſfactū eſt/ vn̄ ſufficit ſup uenire confeſſionem coꝛdis/ ſicut dicim⁹ de ꝓmot̄l p ſaltum. liij. di. c. vno. Preterea clauis ſacerdotis cum ſine volūtate p̄ncipalis agent̄l. ſcilȝ dei moueat̄ ergo non valet abſolutio ſacerdotis vn̄ confeſſionē iterare tenetur. Et hoc ſentit Guil. de monte laud'. in ſacramentali. de claue oꝛdi. v̄.

ſeptimo. q̄ras quod tutius eſſe credo. Aliud ſi abſolueret ſine iniūctione pnīe / quia valet abſolutio cum deus ab‑ ſoluit iam contritū. vt infra ſcribaꝫ in materia ſatiſfacti. §. Sed an vera. ☞ Sed nunq̄d in foro pnīe preſbyter poſſit ſupplere de facto / videt̄ ꝙ non. ar. C. de appel. l. ampliorē. C. de temp. ꝛ repa. appel. l. ij. §. fi. cum nōt. C. de tranſac. l. age. cum jermaniano. Ad hoc nō in. c. j. de re judi. li°. vj°. Contrariū credo / quia ſacerdos loco dī eſt. vt in. c. ſi ſacerdos. de offi. ordi. qui eſt omniū conſci⁹ ff. ſi certū petat̄. l. inſpiciendū. ff. de judi. l. ſꝫ ꝛ ſi reſtituat̄ §. fi. de ſymo. tua. in fi. jn iudicio eniꝫ occulto licꝫ ꝓpor‑ cionabilit̄ de occultis ſupplere vel iudicare. xxxij. di. eru‑ beſcāt. iij. q. j. ſi oīa. de ſymo. ſicut ꝑus tn̄ interrogat an alibi ſit ꝯfeſſus / ꝛ facit qđ ſcribā. j. in ꝑticula. v. ſuꝑ v̀bo circūſtātias. Si tn̄ penitēs reſiſtat ſuppletioni ſacerdoti ſtabit fortaſſis cōſcientie confitenti vel confeſſionē alteri p̄ſbr̄o nihil de facto ſcienti delegabit audiendā. ar. bonū ff. de juri. oīm judi. l. p̄ter. Vel veri⁹ ſi p̄ſbyt̄ oīno đ facto ſit certus / nec cōfitens ſ̄m ꝓpriam conſcientiā ꝛ menteꝫ ſuaꝫ quā confeſſor ignorat factū poterit excuſare vel pa‑ liare. Nullomō euꝫ abſoluat ſed eukariſtiā īterdicat ꝛ re‑ conciliationē deneget donec ille plenius fateat̄. Et adde qđ ſcripſi in. v̄. s̄. p̄cedenti. licꝫ in publico eukariſtiā pe‑ tenti nō valeat denegare. vt dicto. §. Sꝫ nunq̄d p̄ſbyt̄. Et hec vera dūmō p̄ſbyt̄ confeſſionē alteri⁹ / vel ſecretuꝫ fidei non reuelat ꝙ nec in cōfeſſione licꝫ ꝑ ter. §. caueat hui⁹. c. ꝛ qđ ibi ſcilꝫ in vltima ꝑticula ſcribaꝫ in. §. Sed pone ꝙ talia. cum duob⁹ verſib⁹ p̄cedentib⁹. Preterea ꝛ extra confeſſionē pōt quis in ſecreto etiā q̄ non eſt p̄ſbyt̄ zelo bono aliū redarguere de pc̄c̄is ſuis dūmō nō ꝓdat ſecretū ſibi ꝯmiſſuꝫ. ar. nō ꝑ Inno. đ appel. ſollicitudinē ij. q. j. ſi peccauerit. Ideo fortius p̄ſbyter in confeſſione.

Preſbyter in foro peniten tie an poſſit ſupplere đ fa cto.

Nec obſtāt jura in ꝯtrariū allegata q2 loq̄mur de judice
Confitentem fori contēcioſi q̄ de facto ſupplere non pōt/ d' quo p Jo.
nūquid vnus de lig. de poſtu. p̄la. c. bōe mēorie. ☞ Sed nunq̄d vnus
ſacerdos pōt ſacerdos pōt confitentē audire/ ⁊ ali⁹ cū abſoluere/ po⸗
audire ⁊ ali⁹ ne ep̄us ip̄edit⁹ dicit audias eum/ego abſoluo cū/videt̄
eum abſoluē. ꝙ ſic/q2 ſic poteſt totā cauſaꝫ ꝯmittere. ſnīa ſibi reſ̄uata
ff. de offi. ꝓconſul'. l. ſolūt. in p̄n°. d' offi. deleg. c. ſup q̄ſti⸗
onū. et. e. ti. judex. et. c. ſi delegat⁹ li°. vj°. Cōtrariū credo
q2 ſacramentū hoc non eſt diuiſibile. Sacrā enī vnitati
ſunt. de elec. ꝙ ſicut. §. ſup eo. d' ꝯſe. di. ij. q̄ paſſus. vni⸗
tas aūt ſectionem non recipit/vn̄ vnus nūerus non dr̄/
nec eſt nūerus. ff. locati. l. ſi q̄s dixerit. cum ibi nōtl. Sic
dicim⁹ de ep̄o q̄ in ordinatione clericoꝝ manū īponebat
⁊ alius ſacerdos verba ꝓferebat. xxiij. di. quoꝝdā. Pōt
tamen audire confeſſionē ⁊ confitenteꝫ pro abſolutione
ſua remittere ad ep̄m in hijs q̄ ſunt ep̄o reſ̄uata/ ſꝫ certe
tunc hēt iterū ep̄o illud peccatū confiteri. Et ſic nō ē ali⁹
abſoluens ⁊ alius audiēs/non tn̄ hꝫ tunc neceſſe oīa cō⸗
fiteri/q2 prius eſt alia confeſſus/⁊ ſic quodāmodo eſt ca
ſus in quo confeſſio diuidit̄. Ex poſt facto ſecus/ſi primo
ꝓ confeſſione ep̄m acceſſiſſet/ q2 tunc oīa cum reſeruatis
confiteri deberet. niſi ep̄us ip̄m cuꝫ reſeruatis remitteret
ad ꝓpriū ſacerdotē. vt ſcripſi ſup v̄bo oīa. Et idē ecōtra
ſi primo ꝓprium ſacerdotē accedat/ quia non ſilebat de
reſeruatis vt ſic ſacerdos quantitatē culpe tuti⁹ cogno⸗
ſcens ipſum remittat. ar. s. e. ſignificauit. xxxij. q. ij. la⸗
Mora an eē torem. Adde qd' ſcripſi ſup verbo Omnia. ☞ Sed vtꝝ
valeat int̄ cō inter confeſſionē ⁊ abſolutionē valeat eſſe mora ſeu di⸗
feſſionē ⁊ ab ſtantia tempor/videt̄ ꝙ non. ff. de teſta. l. heredes palā
ſolutionem. §. fi. ff. de ver. oblig. cōtinu⁹. ff. de duobus reis ſtipu. l.
duas. §. fi. cū nō. d' ꝯſe. di. iiij. ſi nō ſanctificat̄. ꝑ hoc qd'
ꝓxime ē dictū de vnitate ſacramenti. Contrariū puto ne

dum modici temporis interuallū/ſed etiaȝ magni/ ſi ad actus extraneos ſe non cōuertāt/ hoc eſt dūmodo preſbyter ⁊ confitēs mentē abſolutionis non poſtponāt/ut dicendo. Cariſſime redeas cras iterim deliberabo. ar. ff. de adulte. l. qđ ait. in fi. ⁊ nō. ff. de vi ⁊ vi armata. l. j. §. cum igiť. Et ptȝ ꝑ tex. §. fi. huiꝰ. c. in ṽbo Prudenciori conſilio/ aľs niſi pſbyť pro reſumpto hēat cōfeſſionē reſumat. Non obſtat q̄ſtio ꝓxima qꝛ hic in continenti fieri videť/ex quo adhuc ad actꝰ ex̄neos ſe non cōuertāt/ ut in juribꝰ ꝓ ꝯtrarijs allegatꝭ. ☞ Sed nunq̄d iter abſoluē tem ⁊ abſolutū pť eſſe diſtātia localis/ videť ꝙ ſic/ qꝛ ar² de tp̄e ad locū ⁊ ecōtra. ff. ſi certū pe. l. vnū. Jtē mortuꝰ pť abſolui. ut ſcribā in matia ſatiſfactꝭ. §. Sȝ nunq̄d pꝰ mortē. Jtē ab excōicatione pť abſens abſolui nōt Spe. in ti. de ꝓcura. §. ij.º ṽ. jtē opponiť. Doc. in. c. cū deſiderēs. de ſen. excōi. dicūt ꝯtrariū ꝑ dicta ſup ṽbo cōfiteať. Etiā fortaſſis ſi captiuꝰ in ſcriptis cōfeſſionē mittat. ar. eiꝰ qđ ſcribā in ꝑticula. ij. §. Sȝ nunq̄d āteq̄ȝ. ⁊ mortuꝰ cenſeť eſſe p̄ſens cuȝ de eius cōmodo tractať. ff. de ſtatu hoīm. l. q̄ in vtero. de poſtu. herc. inſti. l. j. et. ij. C. đ ſidei ꝯmiſſa. liber. l. cū iter. Et qđ ſcribā i ꝑticula fi. §. Sȝ nūq̄d pꝰ mortē. ṽ. ar. ꝯtra. Nec trahi poterit ad captiuatū Jtē excōicatꝰ ꝑ ꝓcuratorē abſoluiť a vinculo fori ꝯtēcioſi non a pctō/ ſimile qđ ſcribā i matia ſatiſfactꝭ. §. Sȝ an abſolui. Satis tñ dici poteſt ꝙ abſens abſoluať a papa cū ⁊ fructū abſolutiōis accipiat a tp̄e date ut nōt Gwil. de mon. lauđ. ⁊ Jo. de lig. in ꝓhemio Clem. ¶ An autē confeſſor in vna dyoceſ pť audire ⁊ i alia abſoluere/dic ut. j. in ꝑticula q̄rta. §. fi. ☞ Nunq̄d officiaľ epi i caſibꝰ ep̄o reſuatꝭ hȝ abſoluere/ videť ꝙ ſic/ qꝛ vnū ē ꝯſiſtoriū đ ꝯſue. nō putamꝰ li.º vj.º Contrariū ſentit Hoſt. i ſumma §. cui ꝯfitendū in tertia colūp. ṽ. q̄d ſi ep̄us et. ṽ. ſeq̄nti.

Diſtantia localis an valeat eſſe inť abſoluentē ⁊ abſolutū a peccatis.

Mortuus cēſetur eē p̄ns quādo eiꝰ cōmō tractať.

Abſoluať vtꝝ poſſit officiaľ epiſcopi i caſibꝰ epiſcopo reſeruatꝭ.

Et nouellator in.c.ſi epus.e.ti.li. vj. hoc verū puto niſi ſpecialiter exprimatur. ar. C. de pcura.l.mādato. de offi. vica.c.fi. 7 penl.li. vj. pōt eſſe rō/qr nihil ꝯmune hȝ forum pniale cum cōtencioſo. de ſpon.tue. ſicut nec ſpūalia cuȝ temporalib⁹. de reſti. ſpo. frequēs li. vj. ſimile.ff. de acq. poſſe.l.naturalit. §.vlt. Sed hoc caſu qñ ſpecialiter exprimit ſi officialis non eſſet pſbyt dubiū eſt an tranſeat ut poſſit 7 dcat ſaltē in hoc ꝯmittere alteri pſbro vices ſuas ar.de ꝯſe.ec.vel al.aqua.de elec.trāſmiſſaȝ.7 videtur q trāſeat.ar.nō p Jo.an.in no.de jure patro.c.vno li. vj. de caſtro vēdito expreſſo jure patronat⁹. Sed certe jus patronat⁹ trāſire cū vniuerſitate pōt.jdeo ibi expſſio nō nocet hic vo non pdeſt.jtem ibi in capace h nō i capace ad hoc.ff.de leg.j.l.apud.§.fi.ff.de leg.ij.l.mortuo.§ labeo.ar.nō p Inno.de deci.phibem⁹.ar.nō p Hoſt.7 doc.d ſen.excōi.cū deſideres.d elec.venerabilē. Archi. de elec.vt circa.et.c.nulli li. vj. Nec obſtat.c.aqua.et.c trāſmiſſaȝ.qr ibi pt̃as ordinis virtualit platis competit mō ſuo.☞ Ex pmiſſis ſequit q etiā ſi officialis ſit pſbyt 7 caſus ſpecialit ſint expſſi nō poterit vices ſuas alteri cōmittere nec lniaȝ ꝯfitendi i ipis cuicūqȝ voluerit dare peccatori nec aliquē aſſumere ſic nec q̃libȝ alter pſbyt cui ſpecialit eſſent ꝯmiſſi/non enī vt ordinario ꝯpetūt ſȝ vt delegato/qr nulla mixtura īter ipos 7 juriſdictionē/ſec⁹ de juriſdictione q̄ tranſit cū vniuerſitate q̄ ſpecialit expreſſa jure/ordinario ꝯpetit. Et ſic poterit delegari juxta dicta in.§.penl.7 fi.de offi.vica.li. vj. Hoc forte verum niſi pt̃as ꝯmittēdi caſus illos ſpecialit fuerit ſibi data. ar.nō de pt̃ate ſubdelegādi data.de offi.deleg.p totū li. vj. Et p Jo.an.de appel.cū cām. Et pter hoc cōſueuerūt conſtitui pniarij p dyoceſim epoꝝ.q̄ pt̃as ꝯſtituēdi pniarios poteſt etiā pſbytero demādari/qr nudū miniſteriū cuius

Forū pniale nihil comune habȝ cū foro contencioſo.

Confitēdi et abſoluēdi auctoritateȝ an officialis epi poſſit ꝯmittē alteri.

capax eſt qꝛ nullius fori iuriſdictio. ar. in regula. q̄ ꝑ aliū ꝛ in. c. fi. de offi. deleg. dūmodo nō layco ꝑ epm̄ ſꝫ ꝑ papam. ar. nō ꝑ doc. de arbi. contingit. ſed de mādata nō poterit demādari/ qꝛ electa eſt īduſtria ꝑſone/ niſi expſſe forent ꝑſone pniarioꝝ vel aliud forma cōfeſſionis hēret de offi. deleg. ꝭs cui li° vj°. iuncto ꝙ ꝓcurat ad negotia qn̄qꝫ pt̄ ſubſtituere. ff. mādati. l. ſi ꝓcuratorē. §. ꝭs q̄ mādauerit. ꝑ Cy. ꝛ doc. in. l. ꝗquā. C. d̾ ꝓcurat. ꝛ ſunt hec ſupius dicta de officiali. ¶ Generalr̄ aūt epi vicari⁹ ꝓpri⁹ ē ſacerdos. vt ſcribā in ꝑticula q̄rta. §. Sꝫ nunq̄d ſi eps Et tranſeunt caſus epales ꝛ non expreſſi non minus iuri diſpoſitiōe q̄ꝫ hois ꝯmiſſione. Ratio ꝓpter ſpūalia in q̄b⁹ anneCti pn̄t. ar. ff. de tritico vino ꝛ oleo legat. §. fi. ī fine de ꝓcur. c. ij°. in Clem̄. maxime ſi ſit epus/ qꝛ in hn̄tibus ſymbolū facili mō eſt tranſit⁹. l. ꝭn rem. §. quecunqꝫ. ff. d̾ reꝝ vendi. ꝛ ſiue ponat̄ ordinari⁹ ſiue delegat⁹ ad vniuerſitatē/ ꝯmittere non poterit/ tum qꝛ ad hoc eſt ſpecialr̄ ꝯmiſſio/ tum qꝛ induſtria eſt electa. de offi. deleg. c. fi. vt iā dictū ē in. v̄. hoc forte. ¶ Hec oīa poterit coadiūtor de ele. eg̊. c. vno. li° vj°. cū nōt. c. ti. ex ꝑte. ¶ Itē vacant eccl̄ie viſitator. d̾ elec. ꝭs cui. li°. vj°. de ſupplē. ne. ꝑla. c. fi. c. li°. vj°. ☞ Sed tex. nr̄ hic dicit ꝙ illa confeſſio ſacrālis debꝫ fieri ꝓprio ſacerdoti. Et dicit ꝙ ꝓpri⁹ ſacerdos ē cui cura ꝑrochialr̄ eſt ꝯmiſſa ☞ Occaſione illi⁹ q̄rit h̄ Hoſt. q̄d ſit cura. ꝛ licꝫ cā breuitatis merito ꝑſcindi poſſit hec diffinitio Hoſti. qꝛ cōis eſt oībus legentib⁹ illud. c. tamē vt lectura iſta magis ſit cōpleta placuit mihi eaꝫ ponere maxime ꝓpter ꝑſbr̄os curatos vt ex ea officij veſtri d̾bitū ꝑpendat. dicit ḡ Hoſti. Cura eſt vigil ꝛ oneroſa ꝛ ſollicita cuſtodia aīaꝝ cōmiſſa alicui ut curent/ ne pereāt ſed ſaluent̄ q̄ competit ex lege vel canonica ꝯmiſſione vel cōſuetudine ſeu ꝑſcriptione ꝑ ſedē aplicaꝫ nō īprobata. de

Itē hic de vicario generali.

Itē hic de coadiutore.

Itē de viſitatore eccleſia vacan̄.

Sacerdos ꝓprius quis ſit

Cura animarum qualiter diffinitur.

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA POZNAŃ

offi.ordi.inter cetera. Iſta diffinitio pbat̃ p ſingula. Dr̃ pmo ꝙ cura eſt vigil ⁊ oneroſa ac ſollicita cuſtodia aiaꝝ de eta. ⁊ q̃li. intelleximꝰ. Et ibi nõ. de homi. p hũani.li. vſ. de offi.archi.c.fi. ð offi.archipſbri.c.fi. ð offi.pmice. c.vno.xviij.q.j.q̃ epatum. Cõmiſſa alicui vt curent/ ne pereant ſed ſaluent̃. inſtruẽdo ſibi ꝯmiſſos ⁊ moribus de vicijs fugiẽdis ⁊ bonis moribꝰ exercẽdis.x.q.j. placuit. de vita ⁊ hone.cle.vt q̃ſquis.et.c.clericoꝝ.et.c.deꝰ qui. Ex quo ſeq̃t̃ ꝙ ſi male.i.negligent̃ curet obligat̃ ð o. inſti de inutili ſtipula. §.ſi q̃s aliũ.cũ ex inde teneat̃ reddẽ rõm de offi.ordi.irrefragabili.de ſtatu mõchoꝝ.cum ad monaſteriũ. §.abbas. ⁊ non ſolũ p̃dictis modis curare ðbꝫ ſꝫ etiam viſitãdo/corrigẽdo/puniendo/ eccliaſtica ſacrã miniſtrãdo.de elec.dudũ.ij. de tranſac.veniẽs. j. rubro Caueat igit̃ dicit Poſt. ut ſemp hẽat pre oculis obligationẽ ne repiat̃ negligẽs vel dormiens/ q2 dicit pſ. Nõ dormitabit neqꝫ dormiet q̃ cuſtodit iſrl̃. Nec mirũ q2 nõ dormitat neqꝫ dormit q2 ipugnat iſrl̃. Jõ dr̃ curato pro uerbioꝝ.vſ. Deduxiſti apud extraneũ manũ tuã illaqãtus es verbis oris tui. Si g̊ hoc diligent̃ fuauerit eſto ꝙ preduritia ppli non pficiat tutus erit.xliij.di. ſit rector.

Curati ðbẽt brachiũ ſeculare iuocare ſi ppl̃s in peccato ſit indurat⁹ nec velit regi.

☞ Sꝫ nec obmittat brachiũ ſeculare iuocare/ eſto ꝙ ñ poſſit pctores ſine ſanguinis effuſiõe coartare. ð homi. poſtulaſti. Dr̃ vltra in diffinitione/ ex lege ſcripta ul̃ jure cõi/ſicut ptꝫ de epis.de offi.ordi.ꝯq̃rente. ⁊ p̃latis qui p electionẽ creant̃ ⁊ rectoribꝰ prochialiũ eccliaꝝ q̃ ſt̃ auc͞te ſui judicis inſtituti vt hic. ⁊ nõ de cle.pegri.c.fi. de offi.archid.cũ ſatl.ð offi.ordi.ſi ſacerdos.et.c.cũ ab eccliaꝝ ¶ Et nõndũ ſcd̃m eum ꝙ hec cura ad oẽs habitãtes ĩfra limites p̃dictoꝝ q̃ rõne ⁊ puentꝰ ſpũales inde pueniẽtes pcipiũt i vſus ſuos neceſſarios ꝯuertendos in ti.primo c.nup. §.ij. et in ſumma.e.ti. §.cui confitendũ.j. rubro

Et de ſen. excõi. §. quis poſſit. de his q̃ fiunt a p̃la. c. paſtoral. de proch. ſup co. niſi in aliquib⁹ obſtet cõſuetudo de deci. cum ſint hoies. et. c. apoſtolice. Hij aũt limites quantũ ad prochias p diſpoſitione epoꝝ extẽdi poſſunt ex cauſa ⁊ reſtringi. de exceſ. prela. ſicut. de eccle. edi. ad audientiam. Et de hac cura tenent̃ etiam curati reddere rationem. de priuile. cum ⁊ plantare. §. cum in eccleſijs. de p̃ben. jn lateraneñ. Uel cõmiſſione canonica ab epo generalit̃ facta vel ſpecialit̃ ut pꝫ. ꝺ offi. archi. c. p̃mo. ⁊ de offi. archip̃ſbyteri. c. fi. p totum. ⁊ de officiali ſuo. de jnſt. c. iij. de appel. c. romanã. ij. rub. li. vj. Et ĩ vicarijs eccleſiarũ ppetuis. de offi. vica. ad hec. ⁊ etiam ex cauſa ad temp⁹ conſtitut. de appel. c. puenit. de offi. ordi. cuꝫ vos. vel a papa p p̃uilegiũ ⁊ ſpeciale. xxij. di. c. p̃⁰ xxv. di. c. p̃. xxij. q. j. c. ij. de tranſla. c. ij. de offi. ꝺleg. qm̃ ab bas. in fine. vel p cõpoſitionẽ ex certa ſcientia ꝯfirmata. de trãſac. veniẽs. in fi. ☞ Aut ꝯſuctudine vel p̃ſcriptiõe nam metropollitani in ſua puincia ⁊ aliena / ⁊ epi ĩ alienis dyoceſib⁹ abbates archiꝺ. in capellani ⁊ ſimiles alij jura prochialia. ⁊ curã prochialẽ ⁊ ad hoc ptinentia q̃ntum in eis eſt eadẽ poſſunt cõſuetudine ⁊ p̃ſcriptiõe acq̃rere. de conſue. pbat̃. de elec. dudũ. ij. de offi. ordi. q̃rta. et. c. duo ſimul. et. c. jrrefragabili. §. exceſſus. De p̃ſcriptione pbat̃. de p̃ſcrip. ex trãmiſſa. et. c. audit. et. c. cum oliꝫ. Nõ. xij. q. ij. ĩ ſumma. Alij tñ dicũt ꝙ p ꝯſuetudinẽ nõ acq̃rit̃ cura / niſi ſit p ſedẽ aplicã a pbata. qꝺ nõ a pbat Hoſt. p jura ſtatim ĩducta / ⁊ exp̃ſſe ꝯtradicit. c. duꝺ ij. §. tandẽ all. Sequit̃. p ſedẽ aplicã nõ ĩprobatã. hoc ideo qꝛ conſuetudo non pficit niſi p̃ſcripta rõnabilis. de ꝯſue. c. fi. Rõnabilis aũt non iudicat̃ p ſedẽ aplicam ſi exca limites cõfundãt̃. de deci. cũ ſint hoies. vel ſi alijs g̃ue preiudiciũ infertur. de deci. ſuggeſtum. de ma. ⁊ obe. c.

Limites per rochiaꝝ per epm extendi ⁊ r̃ſtringi poſſunt.

Cura aĩaruꝫ et jura prochialia ex cõſuetudine ⁊ p̃ſcriptiõe acq̃ri poſſunt.

cum inferior. de consue. cum olim. Et quantū ad ꝑsonaꝫ
priuatā reprobat̄ ut nec curam acq̄rat ex ꝯsuetudine nec
ſibi eligat confeſſorē. vt nōt ī ſumma. e. ti. §. cui ꝯfitend.
ꝛ. c. ſi epus. li. vj. In ꝑſcriptione v̄o taliū requirit̄ bona
fides ꝛ iuſtus titulus alioq̄n p ſedē aplicam reprobat̄. de
deci. dudū. de ꝑſcrip. ſi diligēti. de offi. ordi. conq̄renti. d
ma. ꝛ obe. inter q̄tuor. de reſti. ſpo. olim. p° ꝛ tertio. hec
Cura multiplex eſt. glo. Hoſti. ☞ Aduertendū ſicut alias dixi in repetitiōe
c. generalr̄. xv. q. j. qꝛ quedā ē cura rerꝫ q̄ vocat̄ negocōꝝ
ꝛ ē duplex/ qꝛ aut publica qñ q̄s de mādato ſupiorꝫ mu-
nere ꝛ onere ciuili grauat̄ ꝛ aliena gubernat. de q̄ ī dicto
c. generalit̄. ꝛ inſti. de curato. p totū. ꝛ diſtinguūt̄ cōtra
tutelā vt tractat̄ p doc. in. c. ex pte. de appel. aut puata.
puta qñ q̄s de mādato priuati ei9 negocia pcurat. de q̄ ī
ti. de pcura. de q̄ de nego. geſti. C. et. ff. p totū titulū. ne
cle. vel mo. Et de iſtis curis non loquit̄ Hoſti. Sꝫ ē cura
aīaꝝ q̄ vocat̄ paſtoralis q̄ p̄latis eccliaꝝ ꝯpetit ſup oues
ſuas ꝛ hanc diffinit. Et illa qñqꝫ ipo jure ꝯpetit qñqꝫ ex
ꝯmiſſione vt apparet ex diffinitione ꝛ optime pro oībus
membris ſuis facit glo. l. ꝛ qꝛ. ff. de juri. oīm judi. Et hec
duplex qꝛ alia eſt fori ꝯtencioſi/ vt corrigere. excōicare.
viſitare. ſuſpēdere. īterdicere de q̄ ſpecialit̄ in. c. dudū. de
elec. de offi. archid. ad hec. Alia eſt foro pnīalis quā hēt
preſbyter prochialis. ſcilꝫ audiendi cōfeſſiones/ ꝯſulēdi/
dirigēdi/ ī eas ꝛ abſoluēdi/ pnīas iniūgendi. Et hee ābe
cure trahunt̄ ex diffinitiōe. De hijs etiā nōt Genzel. in
Clem̄. gratie. de reſcripti. ſup v̄bo curato. dicēs ꝙ pmā
pōt hr̄e non ſacerdos nō ſcdam. De pma tn̄ oino non
agimus in materia. c. nr̄i. ſed de ea in. c. cū ab eccliaꝝ. d
Papa vtrum ꝯfiteri teneat̄ offi. ordi. et. c. paſtoral. cū iaꝫ allegati. De ſcda v̄o ſic ꝛē
☞ Sed q̄runt hic doctores nunq̄d papa cōfiteri teneat̄
Arguo ꝙ non/ qꝛ peccare non poteſt. xl. di. c. pmo. Itē

confeſſio eſt a lege canonica cui non ſubiacet. de pben. ꝓpoſuit. Itē nullus eſt eius ꝓpꝛi⁹ ſacerdos cum non hēat ſupioꝛē in hoc mūdo. ix. q. iij. cuncta p mundū. Jo. an. ꝯtra/remittēs ad nōta p eum. de foꝛo. ꝯpe. ſignificaſti. Idem Jo. de lig. non tñ attenta lege canonica q̄ induxit certuꝫ modū ꝛ foꝛmā confitēdi ad cui⁹ obſuantiā papa non tenet ſm eum. hoc credo cū papa peccare pt ut ali⁹ xj. di. ſi papa. Rōne hūane nate q̄ i eo fragilis eſt a tota ſua ſpē ſicut in altero. jn Autētꝫ. de mōchis. §. p̄ᵒ. d' judi. c. nouit. de pe. di. iiij. jlle tex. Jdeo etiam ſm legis diuine oꝛdinationē cui ſubiacet. Siliter ut alter neceſſe hꝫ confi teri ꝛ penitere cui⁹ ſacramēti pnie ps eſt oꝛis ꝯfeſſio. jgit ꝛc. Preterea vt. ſ. dictū eſt in. §. Sed a quo iuentū eſt illō ſacrm a jure diuino. Jtē vt. ſ. dictū ē in. §. Sꝫ a quo ꝛ in. §. Sꝫ nunq̄d diſpēſare/ Papa nō aliū eximere pt a confeſſione/ergo min⁹ ſeipm. Sꝫ a lege canonica mo⸗ dū hui⁹ cōfeſſionis exp̄mente abſolut⁹ eſt. C. de legi. di⸗ gna vox. de conceſ. pben. ꝓpoſuit. ꝛ ſcripſi in dicto. §. ſꝫ nunq̄d papa. v. Ex quo ſeq̄t. ☞ Hoc verū/q2 nō habꝫ in ſeculo ſupioꝛē q̄ eū puniat vel cōſtitutionē illā exequat ꝛ ſic intelligunt oia illa jura q̄ dicunt pncipē ſolutum eſſe legib⁹ ſcd'm dñm meū in legib⁹. Sed reuera peccat ſi cā non ſeruat ut minim⁹. jnſtitꝫ. qui. modis teſta. infirma. § fi. ff. de leg. iij. l. ex īpfecto. ar. de conſti. cum oīs. Nec ob ſtāt nōta. xl. di. c. p̄ᵒ. Quia verū quo ad pſumptionē/nō eni pſumit peccare/ex eo/eo ꝙ eius ſedes aut ſcm recī⸗ pit aut ſanctū facit. Vñ q̄s dubitat ſanctū eſſe quē apex tante dignitatis attollit vt ibi. ☞ Sed cui ergo confite bitur dñs papa. q̄dam dicūt ꝙ ſoli deo. de pe. di. j. c. fi. q2 eius vicari⁹ eſt ꝛ ſubdit⁹ īmediat⁹. de tranſla. quanto ꝛ hoc eſt ꝯtra iam dicta. Alij ꝙ epo a quo conſecrat. de elec. venerabilē. Alij ꝙ cardinalibus/quia vices gerunt

Principē ſo⸗ lutū eſſe legi bus jura q̄. d. dicūt q̄ūo in telliguntur.

Papa cui cō fitebitur.

metropollitanoꝝ.xxiij.di.c.j. Dñs Jo.ď lig.dicit ꝙ cõ
fitebiť electo ꝑ eum. Idem Spe.e.ti.circa finẽ.nam cuꝫ
non hẽat ſupioꝛeꝫ/loco dei conſtituit vnũ ſupꝛa ſe. ar.ij
q.vij.nemo ſimile.ij.q.ij.mandaſtis.xv.di.multi. ſi enĩ
in contencioſo ſubmittit ſe minoꝛi magis in voluntario
ff.de juri.oĩm judi.l.eſt receptũ.juncta.l.ij.ff.de offi.pꝛo
ꝯſul.ꝛ nõ de offi.leg.c.nouit. hoc confirmo qꝛ ipẽ con-
cedit alijs pꝛiuilegia ut ſibi eligant cõfeſſoꝛes.e.c.fi. jgiť
foꝛtius ſibiipſi poterit eligere. Jtẽ ar.contra in eo ꝙ nõt
Gwil.de monte laudꝰ.in Clem̃.j.de religi.domi.ꝙ exco
municatꝰ non poteſt alteri abſolutionẽ ſuam cõmittere/
ſed certe papa ſua conſtitutione non ligať. C.de legi.di-
gna vox. Ex quo ſequiť ꝙ hereticus papa/ꝑ ſolã pniam
ſeu confeſſionẽ de qua conſtat eccleſie recõciliať. Jn alijs
ſecus/ q̃ epoꝝ recõciliatione ꝛ abſolutione indigent. de
hereti.abolendã.cum ibi nõtł.ꝛ nõ.l.di.de co. ☞ Sed
nunq̃d papa habẽs caſum de jure vel ꝑ eum epis vel ſibi
vel ſedi aplice reſeruatũ teneať epo vel ꝓpꝛijs pniarijs
confiteri. Credo ꝙ non/nec de rigoꝛe juris/ nec de ne-
ceſſitate conſciẽtie/ qꝛ hec pťas ſimplicibꝰ ſacerdotibꝰ cõ
cedi poteſt.vt dixi in. §. Nunq̃d officiaľ. ☞ Secus de
epis ꝛ alijs ſupioꝛibꝰ/qꝛ electus ꝑ eos nõ abſolueret eos
in caſibus epiſcopalibꝰ niſi ꝑ ſemetipõs vel coꝝ pdeceſſo
res vel ex conſuetudine ſpeciali reſeruati fuiſſent. ar.nõ.
ꝑ doc.de conſti.c.fi.liᵒ vjᵒ ꝑ Jo.de lig.in.c.qualiť/pmo
de accuſa.ꝑ Cy.in.l.cum ipſe. C.de ꝯtrahen.emp.ſic in
telligo.c.fi.ĩ.e.ar.ff.de pig.l.obligatione. Naꝫ aľs pari
ratione abſolueret eos in papalibꝰ/ſic dictum.c. genera
liter ĩtelligereť qď reputo abſurdũ.ſ.ď offi.leg.excõicatł
ꝟ.ꝛ qui eccleſiaꝝ/ vñ ſicut epus ꝓ papalibꝰ ad papam.
jta ꝓ epalibꝰ ad archiepm̃ recurrere/licꝫ a foꝛtioꝛi ratiõe
diſtantie maioꝛł.ar.nõ.de offi.deleg. ſi contra liᵒ. vjᵒ. ſup

Papa cui cõfitebiť caſum epiſcopalẽ uľ papalem.

Epiſcopꝰ cui confitebiť caſum epalem.

v. Epiſcopi/ ꝛ hoc niſi haberet ſaltem generalez licentiā ab archiepo/ confitendi cui voluerit q̄ extendit̄ ad caſus epales cum al's nullū operetur effectum. vt dicto. c. fi. ar. ff deleg. l. l. fi. de ꝑuile. in hijs. c. ti. ſi papa li. vj. ꝛ ſic non obſtat. c. ſi eps. e. ti. li. vj. ☞ Nunq̄d papa ſibiipſi pniaz poſſit iponere/ Dico ꝙ non/ ar. l. penul. ff. de arbi. ff. de iudi. l. iulianus. ff. de iuri. oīm iudi. q̄ iuriſdictioni. d' inſti. c. fi. ꝛ eius qd' dixi ſup verbo iniūctam. Itē cum confitet̄ non confitet̄ vt vicarius eius ſcilz xp̄i qui eſt in peccabil' ſed tanquā homo ꝛ humiliat⁹ igit̄ ꝛc. ☞ Sed nunquid igitur poterit poſtea ſibimet remittere pniam a ꝯfeſſore ſuo iniūctaz. Jo. de lig. dicit ꝙ non. Idem Spe. e. ti. in fine. Idem Archid'. e. ti. c. fi. li. vj. de pe. di. v. vltra me/dium. v. ponat ſe oīno/ Ratio eſſe pōt/ qꝛ confeſſor ei⁹ eſt loco dei ꝛ inferior non hz p̄tatem i ſupiorē. ff. d' arbi. naz mg̃rat⁹. ff. ad trebelli. l. a quo. §. tempeſtiuū. d' ma. ꝛ obe. cū īferior. ☞ Quid igit̄ ſi indigeat ꝯmutatōe pe nitentie ſeu diſpēſatione nunq̄d erit peioris cōditionis q̄ȝ alij xp̄ifideles abſit. ar. l. non ſolum. ff. d' noxalib⁹. ff. ꝙ vi aut clam. l. ſeruus. de ꝑben. cum q̄. li. vj. idem ḡ qui elect⁹ eſt ꝑ eum vel quiſcū̄qȝ alter etiā ſi cōfeſſus eſſz epo vel maiori ꝯmutabit eidē. ar. p̄dictoꝝ. Secus in alijs qꝛ pnia ipoſita ꝑ maiorē non pōt cōmutari ꝑ inferiorem. ꝑ nouellatorē. e. ti. c. fi. li. vj. ꝛ minus relaxari videt̄. Ar/chidia. xl. di. accedēs. xv. di. c. ij. in fine. vbi dixi. ꝛ adde qd' ſcribam in materia ſatiſfactionis. §. Sed nunq̄d ſa/cerdos q̄ pniam. ☞ Sed cui ꝯfitebit̄ princeps q̄ plures habet epos vel epatus in regno ſuo/ verius videt̄ ꝙ epo loci vbi fouet larē. ar. de teſti. conſtitut⁹. ij. cū nō. d' ma. ꝛ obe. cuȝ oēs. ¶ Quid ergo ſi hz plura domicilia eq̄liter in locis diuerſis/ qd' eſſe pōt. ff. ad municipa. l. aſſumptō et. l. ei⁹ q̄. §. celſus. d' reſcripti. dilect⁹. ij. videt̄ ꝙ diuidet

Papa vtrum ſibiipſi poſſit penitentiaz i ponere.

Papa vtrum poſſit ſibi re mittē pniam ei a cōfeſſore iniūctam.

Papa q̄d ſi i diget cōmu/tatione pnie vel diſpēſati/one.

Princeps qui plures in tra ſua hēt epat⁹ cui confitebit̄

confeſſionē ⁊ cuilibet ꝑtem dicet. ar. de ſepul. cum q̄s. §. p̄. li. vj. de teſta. relatum. Sed abſit hoc ꝯtra tex. hunc. Confiteat̄ ergo vtriq̧. ff. ad municipa. l. labeo. et. l. ſi q̄s Nam ⁊ utrq̧ poterit eum excōicare. nō. xcvj. di. duo. Et erit caſus in quo confeſſio iteratur. vel ſm Hoſti. in loco ſtatiȝ allegando ab vtroq̧ epō licentiā petat. ar. de ſen. excōi. cum illoꝝ. §. ſi vero clauſtralis. vel recurrat pro ea ad metropollitanū. ar. de deci. q̄m. qḋ non credo niſi ꝓuinciā viſitaret. de cenſi. c. fi. li. vj. Uel ſi ſunt epi diuerſarū ꝓuinciaꝝ/ad papā ſm eum dico ꝙ cōuenient' confitetur illi a quo vult recipe eukariſtie ſacramentū. nō tn̄ nego q̄n ſufficiat alteri confiteri. iuxta ea q̄ ſcribā in ꝑticula q̄rta. §. Sed nunq̄d ſi epus. circa ꝑncipiū. Nec erit

Cōfitēdū cui ſit ꝑ quoſlibȝ cuiuſcūq̧ ſtatus fuit.

caſus confeſſionē iterādi. ☞ Et ſi videre velles plene de q̄buſdā ꝑſonis cuiuſcūq̧ ſtat⁹ de ſummo vſq̧ ad īfimos cui cuilibȝ confiteri teneat̄ vides in ſumma Hoſti. §. cui confitendū. ꝑ totū. ⁊ ꝑ Gwil. durādi ī reꝑtorio ſuo hoc

Uagabūdus cui cōfitebit̄.

titulo. ☞ Sed q̄s audiet cōfeſſionē vagabūdi. dicendū ſm Hoſti. vbi. s. ꝙ q̄libet curat⁹/qꝛ iſte vbiq̧ ſortit̄ forū ff. ḋ iudi. l. heres. abſens etiā rōne ḋlicti. C. vbi ḋ crimie agi opoꝛtȝ. l. j. nō ꝑ doc. ḋ fo. ꝯpe. c. fi. licȝ inno. ꝑ. c. p̄m de rap. talē aſſerat remittendū. Idcȝ de eo q̄ q̄rit domiciliū. iter faciēs relinquēs ꝓpriū. l. qꝛ ⁊ hic ſine domicilio eſt. ff. ad municipa. l. labeo. et. l. ei⁹. §. celſus. Hāc q̄ſti

Abſoluē vtꝝ poſſit ꝓprius ſacerdos ꝑrochial' ab oī peccato.

unculā h̄ poſui ꝓpter id qḋ ſcribā in ꝑticula q̄rtā ſuꝑ v̄bo Licentiā. ☞ Sȝ nunq̄d ꝓpri⁹ ſacerdos ꝑrochialis de oī pctō pōt ſubditū ſuū abſoluere. Dic ꝙ ſic/niſi ſit ei directe vel ꝑ ꝯſequētiā a iure vel hoīe interdictū. ar. de iudi. At ſi clerici. de ſen. excōi. nuꝑ. de tranſla. inter coꝛpalia.

Abſoluē in q̄b⁹ ſacerdos ꝓprius poſſit ſūt caſus iuris.

☞ Sunt aūt caſus iuris in quib⁹ non poſſunt. de q̄b⁹ ꝑ glo. ⁊ doc. c. ti. ſi epus. li. vj. ⁊ ꝑ Hoſti. in ſumma. §. cui ꝯfitēdū. Alios caſus ponit Archiḋ. de pe. di. vj. placuit

de papalib⁹ nõ |Poſt. de renũ. niſi cum pridem. §. ꝓpter ꝯſciam. ⁊ ponit |Deinr| vſus de hoc in. c. de⁹ q̃. s̃. e. In neceſſitat| tñ articulo q̃libet p̄ſbyter in p̄dictis pt̃ abſolue̅ xxvj. q. vj. c. fi. de ſepul. c. fi. Adde. j̃. in maria ſatiſfact|. §. Sz nunq̃d poſt morte̅. in fi. ☞ Sz ecce fratres minores ⁊ p̄dicatores hn̄t ꝑuilegiũ in corpe jur| clauſum. Auguſtineñ. ⁊ carmelite nõ clauſum / ſm qđ nõt Jo. an. de regula. ꝯſtitutiõe li°. vj°. q̃ eoꝝ pn̄tati / jn caſib⁹ epis ñ reſuatis abſoluere pn̄t. Pone ep̄us facit caſum ep̄alez ꝑ reſuatione̅ ſuã poterunt ne mendicãtes in illo abſoluere ſicut ante. videt̃ q̃ ſic qꝛ exempti ſunt ⁊ a cõtrario ſenſu eius qđ ſtatiz ĩfra dicã in. §. Ecõtra aũt. Cõtrariũ tenet doc. i glo. c. dudũ. ⁊ eſt veꝝ maxime ſi juriſdictio ⁊ pt̃as eoꝝ ſit ep̄alis / ⁊ idem ſi ponãt̃ nudi miniſtri / qꝛ al's reſuatio modici eſſet effect⁹ ⁊ p̄cluſa eſſet epis in effectu reſeruãdi pt̃as cum in caſib⁹ illis pplo ſoli ſufficerent mendicãtes. Item minor eſſet eoꝝ pt̃as q̃ curatoꝝ ꝯtra illđ c. ☞ Item licz fratres ſint exempti / non tñ ꝓchiani. đ ꝑuile. ex ore. e. ti. ꝑ exemptione̅ li°. vj°. Itẽ ſi ep̄i pn̄t reſtringere pt̃atem ordinariã ſubditoꝝ / forti⁹ extraordinariã q̃ min⁹ eſt fauorabilis. Adde. j̃. in ꝑticula q̃rta. §. fi. jdez dico ſi ꝯſuetudo caſuz alique̅ faceret ep̄alem / qꝛ locũ reſpicit ⁊ jus facit. vñ ⁊ ꝯſuetudo patrie ligat fiſcũ ⁊ dñm terre q̃ eſt exempt⁹. vt dicit Jo. fabri jnſt|. de jure natali gen. ⁊ ciuili. §. ex nõ ſcripto. forti⁹ g̊ alios exemptos / et qꝛ vt dictũ eſt ꝓchiani nõ ſunt exempti / hec aũt reſeruatio debet fieri iuſta đ cauſa ⁊ ſine fraude / qꝛ nec curat| nec fratrib⁹ jus eoꝝ diminui debet jn regula jndultũ. de regu. jur| li° vj°. ⁊ ſi ep̄s oẽs caſus vel excellenter multos reſeruaret p̄ſumeret̃ de fraude maxime ſi tunc in caſibus ep̄alib⁹ ſolis p̄ſbyter| cũratis ⁊ ſecularib⁹ ꝯmitteret vices ſuas. ar. bonũ. ff. de his q̃ in frau. credi. l. oẽs. §. lucius.

Abſoluer̃ an poſſint aliquem in caſu que̅ ſibi ep̄us reſuat ſic añ reſeruatione̅

Mendicãtes fratres licet ſint exempti non tamen ꝓchiani.

Abſoluer an poſſint mēdicantes in illiſ caſib⁹ ſi quos reſuatos ſibi ipis a iur̄ epi aliis ꝯmittūt oibus curati

Et nō inſti. de actī. §. Si q̄s in fraudē. Econtra autē ſi epūs in aliq̄b⁹ caſib⁹ ſibi reſuatī a iure etiā oib⁹ curatis concederet p̄tatem/non ꝓpter hoc fratres poſſent abſol uere in eiſdem/ qꝛ in hys curati auctē epi non ꝓpria fun-gerent̄ nec ipi ſꝫ epūs abſoluere cenſeret̄ cui nō parificat cos. Clem̄. dudū. d' ſepul. ar. ff. de relig. ꝛ ſump. funeꝝ. l eſſa. §. fi. ff. de ver. obliga. l. ſi ſtipulat⁹. de offi. delega. ſane. hoc ꝓbat̄ ꝑ ipam Clem̄. in. §. ſtatuim⁹ in fine. quia iſta p̄tas non a iure ſꝫ ab hoīe eſſet ꝯceſſa curatiſ ḡ non ex tenderet ſe ad fratres vt ibi Et hoc indubitatū ē ſi cuilibꝫ coꝝ hāc p̄tatem ſingularit' concederet ꝛ ſeorſuꝫ/ idem ſi oib⁹ ꝛ vniuerſis/ne dū fr̄es exp̄ſſe excludēdo/ ſꝫ etiā ta-cite p̄tercūdo. ar. ff. de pacti. l. in traditionib⁹. C. mādati l. in re mādata. Nec ꝯqueri p̄nt fratres cū de iure ipſoꝝ nihil diminuere nec augere tenet̄. Itē hoc indubitatū ſi ad certū temp⁹ ꝯcederet̄. Idē ſi ſine p̄uentione tēporis/ qꝛ ꝑſonalis cōceſſio foret nec ſucceſſorem aſtringeret. de tranſac. c. veniēs. cum ibi nōtī. Et ideo ipis non cenſeret̄ ꝯpetere iure ſuo. Ex quo ſequit̄ ꝙ ꝑ obliquū vel ꝑpetuo vel ad valde longum temp⁹ poſſent hys caſib⁹ fruſtrari puta ſi multi epi poſt inuicem ſic facerent q̄b⁹ directe non poſſent. ut iam ſtatim dicā in ar. inſti. de adoptio. Sec⁹ forſitan ſi ex ſtatuto vel cōſuetudine vel p̄ſcriptione ple-bani in aliquo p̄dictoꝝ caſuū p̄tatem h̄erent tūc eni fr̄es in hijs caſib⁹ abſoluere poſſent ut plebani/ qꝛ hec appel latione iuris continet̄. iij. di. § porro. qꝛ tunc plebano ꝯpeteret iure ꝓprio/ ḡ ꝛ fratrib⁹ ꝑ dictū. §. Nec obſtat ꝙ ſtatuta ꝛ p̄ſcriptiones ſtricti iuriſ ſunt vt ſic ad alias ꝑſo-nas non extendāt̄/ qꝛ nihil acq̄rit̄ curatis ſꝫ cure quā in ꝑte vel ſaltē ei⁹ p̄uilegiū fratres ſaltē h̄nt. Nec obſtat ꝙ dictio a iure anologa ꝑ ſe poſita ſtat ꝓ ſuo ſigto famoſi-ori videlꝫ ꝓ iure cōi. inſti. de iure naturali gen. ꝛ ciuili. §. ſꝫ

quotēs.cū nōt.s̄.e.ſignificauit.in p̄ma glo. qꝛ diuerſis reſpectibꝰ diuerſa eiꝰ ſignificata aliȷs ſunt famoſioꝛa vt ptꝫ ex nōt de multiplici acceptiōe huiꝰ termini ius p Jo. d lig. in phemio decr. p Gwil. in phemio Clem. Ex qbꝰ ſequit ꝙ nec eps in tali ſtatuto poſſet/ nec curati pnt p/ſcribēdo excludē mēdicātes qnqꝫ ſoli h oc iure vſi fuiſſent cū hoc ipo ꝙ curat ꝯpetit iure ſuo extendit cōſtitutio ad fratres vt ibi quā extēſionē eps ꝛ curati tanquā iferioꝛes ipedire non pnt qi qdamodo ſe natalit dilatantē. ar. bonū. ff. de leg. i. l. nemo pt. niſi foꝛte cū fratres vti vellent phibiti ceſſaſſent. ff. de ſerui. vꝛba. pdio. l. hec iura. qd. s̄ dixi de ſtatuto ꝯſuetudine vel pſcriptione. Idē ſat credo de puilegio p ſedem aplicā curat dato vel p epm cū conſenſu capituli. Idē de cōceſſis epi ſiue puentione tpis facta p ſedē aplicam ex certa ſciā cōfirmata q oia iur appellatiōe ꝯtinent. iij. di. puilegia/ vn ꝯtingūt etiā mēdicantes. Et qꝛ vt dictū eſt cenſet puilegiū cure datū ſicut alibi dignitati. de offi. leg. c. i. cū nōt. e. ti. excōicat / fauoꝛabile etiā eſt aiabꝰ ꝛ liberationi. Et qꝛ tūc curatis cōpetit iure ſuo/ ſimile. ff. d mīo. l. ꝙ ſi mioꝛ. ff. d admiſtra. tuto. l. ꝙ ſi ex pluribꝰ. Eo ſaluo ꝙ papa i puilegio vel cōfirmatōne ſua/ non eps/ pōt mendicātes ꝛ ipius conſtitutionis curſuꝫ naturalē ipedire. de ꝯceſ. pben. c. ꝓpoſuit

☞ Tenet g qs confiteri ꝓpꝛio ſacerdoti vt tractatū eſt niſi in caſu nccitatis vt q infirmat ad moꝛtē vel itraturꝰ eſt ad bellū vel mare/ tunc eni in defectū ꝓpꝛii pōt alieno ſacerdoti cōfiteri/ ꝛ abſolutione ſacrali abſolui. nō. e. ti. ſi epus. li. vi. xxvi. q. vi. Si pſbyt. ☞ Et ſi non pōt hr̄e ſacerdotē pt etiā layco confiteri. de pe. di. i. quē penitet. ꝛ di. vi. c. p. poſt pncipiū. ymo mulieri. nō Spe. in repertoꝛio. c. iſto. §. nūc aliqs. v. nō ē iure cautū. Sꝫ ab hiis non pnt abſolutione ſacrali abſolui. nō. e. ti. ſi eps. li. vi

Quid ſi det puilegiū curato p ſedē apoſtolicā vl' epꝫ cū cōſenſu capituli an tūc etiaꝫ mendicantes.

Cōfiteri tūc pōt qs alieno ſacerdoti cuꝫ qs in caſu neceſſitat cōfiteri tenet. vt abſens a ſuo ꝓpo ſacerdote vel plebāo itraturꝰ ē bellū vel mare.

Cōfiteri pōt qs layco tūc qn nō pt hr̄e ſacerdotē in caſu nccitat. imo et mulieri

de offi. or. paſtoral'. tñ nec layc⁹ ꝑlat⁹ nec cleric⁹ nec pſbr̄ ab excōicatiōe poſſʒ abſoluer̄/licʒ hoc juriſdictōis exiſtat ſm inno. ď ſen. excōi. cū illoꝝ. ⁊ Archid. xcvj. di. bñ q̄dā pt̄ ꝯfiteri eis ad audiendū fidē ⁊ ꝙ penitet. vñ ſi ſic mo// riat̄ ſaluat⁹ ē nec icurreret penā hui⁹. c. ſʒ deeſt ſacr̄m. ar de ſum. tri. c. j. §. vna. Et iō ſi talis ꝑiculuʒ euadet debet iteꝝ ſacerdoti ꝓprio ꝯfiteri. ar. de ſen. excōi. ď cetero. e. ti. ea noſcit̄.

Cōfiteri ā q̄s i caſu nc̄citatꝭ ſi deficiat ſa// cerdos ⁊ aſſit layc⁹ ipi laico ď neceſſitate teneatur.

☞ Iux̄ hoc q̄ro nunq̄d i caſu nc̄citatꝭ ſi ďficiat ſacerdos ⁊ aſſit layc⁹ teneat̄ q̄s de nc̄citate layco ꝯfiteri bt̄s Tho. vt recitat h̄ Heinrꝭ tenet ꝙ nō q: ꝯfiteri pſbr̄o eſt ꝑceptū vt h̄ nō layco/ymo qñq3 eēt valde ꝑiculoſuʒ/ qñq3 etiā ſtultū layco cōfiteri/q: poſſʒ ꝯfeſſionē reuelare Eſt tñ licitū ei cōfiteri/ ⁊ ſi aſſit ydone⁹ congruū/ ⁊ ita in telligenda ſunt jura q̄ dicūt layco in neceſſitate eſſe confi tendū. de pe. di. j. quē penitet. et di. vij. q̄ vult. ſm eum.

Cōfiteri nēo tenet̄ etiaʒ in nc̄citate he// retico vel pa gano.

☞ Dico tñ ꝙ q̄s layco vel heretico ul' excōicato nō de// bet in nc̄citate cōfiteri/ymo poti⁹ ſine ꝯfeſſione mori/ꝙ met⁹ cā. c. ſacrꝭ. Ratiōnē vide. ī. in ꝑti. ſcd'a. §. ſʒ nunq̄d eukariſtiā. Idē dico ꝙ nec judeo vel pagano/q: nō eſſet cōgruū/ nā cum ipi nobiſcū nō ꝑticipēt in ſacramētꝭ nec nos debem⁹ eis ꝑticipare in eiſdē. ar. xxviij. q. j. nullus. ⁊ c. ſeq̄nti.

Confeſſio in nc̄citate laico facta an ſit tā te efficatie ſic̄ pzelbytero.

☞ Sʒ nunq̄d cōfeſſio i neceſſitate facta layco ſit tante efficacie ſicut ſi pſbr̄o facta eſſet certū eſt ꝙ nō/ naʒ ꝑ abſolutionē ſacramētalē gr̄a cōfert̄ ⁊ pena minuit̄ rōne ſacramēti vt. ſ. tactū eſt. ⁊ iam dictū eſt ꝙ illam nō pt̄ facere layc⁹ igit̄ ⁊c.

Confitēs du plicē gratiam conſequitur.

☞ Vñ ſciendū ꝙ confitēdo du// plicē conſeq̄t̄ q̄s gr̄aʒ ⁊ pene remiſſionē. Vnā ex ꝑte cō// feſſionis cū cōfeſſio ſit ſatiſfactoria. Aliaʒ ex ꝑte pſbyteri manū iponentꝭ cum ſit ſacramentū. Nō licʒ ille q̄ layco confitet̄ q̄ntum eſt ex ꝑte ſui cōfeſſionē faciat confeſſionē tñ non facit ſacramētalē. Et ideo bñ cōſequit̄ remiſſionē pene quantū eſt ex vi cōfeſſionis/ ſicut ſi cōfiteret̄ pſbr̄o

hȝ ruborē ⁊ verecundiā q̄ ſunt ſatiſfactorij ſic etiā cōmu tationē pene eterne in tēporalē q̄ dependet ex cōtritione tñ nō ↄſequit̄ diminutionē illā pene q̄ fit p ſacramentalē abſolutionē ex vi clauiū/ quā non pōt q̄ nō hȝ caracterē p̄ſbyteralē. Igit̄ ex hijs ſeq̄t̄ ꝙ feliciores ⁊ magi̾ fortūati ſit q̄ ↄfitent̄ p̄ſbr̄o ī extremis q̄ꝫ q̄ layco. ☞ An aūt talis cōfeſſio layco facta/ effectiua ſit cognatiōis ſpūalis vt ñ poſſit layc⁹ ducere eā cui⁹ ↄfeſſionē audiuit/ vide qđ nōt̄ xxx. q. j. oēs. Et puto ꝙ nō p dicta cū nō abſoluit ⁊ ſic nō regenerat. aliud igit̄ in baptiſmo vt ī dicto. c. oēs. Oritur etiā ad q̄daȝ alia cōfeſſio ē tante efficatie layco ſic̄ p̄ſbr̄o facta. vt. ī. in ꝑticl'a fi. §. ſȝ nunq̄d layc⁹ Apparet ḡ ma- gn⁹ effect⁹ hui⁹ ſacerdotal' abſolutiōis/ qꝛ licȝ iam añ p deū ſit abſolut⁹ a culpa. vt. ſ̄. in mā ↄtritiōis. §. ſȝ nūq̄d ad hoc. Et. ī. ī ꝑti. iiij. §. ſȝ nunq̄d ꝓpt̄ malā. quā etiā ab ſolutionē hō ipedire nō pt̄/ nō tñ a pena/ ad cui⁹ diminu tionē ſeu abſolutionē cōfert abſolutio ſacerdot̾. jtē ſacer- dos r̄ſtituit ad ſacra. đ pe. di. j. m'ltiplex. et. c. nulli. ⁊ nōt hic Inno. jtē cōicat īdulgētias alienas vt ſcribā ī matia ſatiſfact̾. §. ſȝ quā ⁊ q̄ntā. v̄. ſpeculator. q̄ oīa ſunt layc̾ denegata. ☞ Sed cū vt p̄us dictū eſt/ ſit q̄s a đo abſo- lutus. q̄d ḡ īportat verbū ſacerdotis abſoluo. R̄ñdeo ſ̄m Inno. ſ̄. e. ſignificauit. ⁊ Hoſti. in ſumma. e. ti. ſub rub. đ remiſ. §. ſ. ⁊ Archid. đ pe. di. j. v̄bū. Abſoluo. i. abſolu tū te dico/ ꝙ nō eſſes niſi abſolutionē peteres/ hoc veꝝ ī telligo quo ad effectū cōſequēdi vitā eternā. iux̄ illud qđ ſcripſi in. §. ſȝ q̄ro nunq̄d. v̄. ſed ex quo. vel abſoluo te a pena eterna in tēporalē ↄmutata. đ pe. di. j. ſi pcc̄m. et. c ſicut p̄mi. ⁊ di. vij. c. fi. Itē ſ̄m eos licȝ ſacerdos culpā ñ remittat auc̄te miſterij/ tñ remittit. de ↄſe. di. iiij. Aliud. xv. q. j. nō q̄s. Itē pt̄ eē ꝙ añ ↄfeſſionē pcc̄oꝛ nō ſit ↄtri- tus ⁊ in abſolutione attritio ex vi clauium fiat contritio

Cōfeſſio lay co facta ā ſit effectiua co- gnationis ſpi ritualis.

Abſoluo hoc verbū ſacer- doti q̄d opet̄ cū p̄us p ↄtri tionē fuēit q̄s abſolutus.

nō q̄dā idē act⁹ in nūero ſ3 ali⁹ ad quē diſponebat prior vt in ſili ſcripſi. s. i pambul. §. ſ3 mō videam⁹/ vt ſic due abſolutiones dei ꝛ hoīs fiāt ſimul. Et hoc caſu ꝓpriiſſime ꝛ veriſſime dicit ſacerdos abſoluo te. Itē idē eſt iudiciū d̄ hijs q̄ nō ſunt ꝛ de hijs q̄ nō apparēt. ff. de ꝯtrahē. emp. l. jn lege. S3 abſolutio diuina nō apparet quo ad eccliā3 cui exuitit obligat⁹/ ḡ debet ab hoīe abſolui. Eadē enī culpa in plures ꝯmiſſa ab oīb⁹ deb3 remitti. de ſen. excōi. cū deſideres. §. fi. ff. d̄ jniurijs. l. j. §. fi. cū. l. ſe. ☞ Lic3 aūt abſoluat ſic pſbyt' a pcc̄o/ nō tn̄ ab īfamia juris ul' facti ꝑ pcc̄m ꝯtracta. ij. q. iij. §. hinc colligit᷑. cū ibi nōtl. q2 hoc ad forū aliud ſpectat ꝛ ſoli p̄ncipi ꝯpetit. de re judi. cū te cū ibi nōtl. ꝛ min⁹ ab iteriori pena pcc̄i. xxxij. q. ij. admouere. nō de accu. d̄ hijs. adde tn̄ p̄miſſis. ☞ Illō qd̄ nōt Archid̄. j. q. j. remiſſionē videl3 ꝙ trib⁹ modis culpa pcc̄i remittit᷑/ ꝑ auctem vt. e. cā et. q. euident᷑. ꝑ miniſtrū vt. e cā et. q. ſic vrgeri. ꝑ miſtrantl meritū vt in ſolis ſacerdotib⁹ bonis. d̄ ꝯſe. di. iiij. qūo. Et ꝙ ipſe nōt in. c. remittūt᷑ xxiij. q. v. S3 ſt' q̄dā boni ſocij q̄ q̄rūt ſacerdotes ſurdos ☞ Quero nunq̄d ſacerdos ſurdus ul' mut⁹ poſſit audire ꝯfeſſionē. Dicetis ꝙ nō/ q2 ſurdus no pt᷑ audire ꝯfitentē Mut⁹ nō pōt v̄ba abſolutiōis ꝓferre/ nec pnīa3 īponere de hoc ꝑ Jo. an. ꝛ ꝑ Jo. de lig. de ſpon. cū apō. Adde. ī in ꝑticula. v. ſuꝑ v̄bo diſcret⁹. Hoc verū ītelligo d̄ oīno ſurdo vel muto. Sec⁹ de iſto q̄ tardi⁹ exaudit vel loquit᷑. inſtl. q̄ teſta. facere nō pn̄t. §. jtē ſurd⁹. C. e. l. diſcretiōis ☞ Sic ꝛ mut⁹ baptiſare non pt᷑/ nec puerū leuare ſic nō j. q. j. detrahe. ar. d̄ ꝯſe. di. iiij. puuli. Sec⁹ ē de illo ſacerdote q̄ eſt corpe viciat⁹ grauit'/ q̄ lic3 nō poſſit altarl miniſteriū exercere/ pt᷑ tn̄ ꝯfeſſiones audire. nōt Archid̄. lv di. c. fi. vbi al's dixi. Idē puto de ceco vtroq3 lumine orbato. ar. ff. de judi. cec⁹. ꝛ maxime poterit cec⁹ ꝯfeſſionē

Abſolutio a pcc̄o vel crimine īfamāte ā valeat q̄ ad infamiā mor vel facti abolendam.

Culpa peccati trib⁹ modis remittit᷑.

Confeſſionē an ſurdus vel mutus poſſit audire.

Baptiſar᷑ puerum nō pōt mutus.

mulieris audire. ar. ei⁹ qđ ſcribam in pticula. v. ſup v̄bo Periti medici. circa. fi. §. fi. ☞ Et idē in eo q̄ ſuſpēſus ē a celebratiōe miſſaꝝ ſec⁹ ſi ab officio ſacerdotali. ar. eius qđ dicā in pti. fi. ſup v̄bo Sacerdotali officio. Et forti⁹ ſi ſua culpa q̄s irregular͛ ſit effect⁹ An aūt ebri⁹ ꝯfeſſionē audire poſſit/ decidi pt̄ ex p̄miſſis cū hys q̄ uo. p glo. fi. j q. j. dedit. ☞ Sed nunq̄d ſurdus vel mut⁹ cōfiteri poſſit videt̄ ꝙ nō/ qꝛ ſurdus nō audit pnīe īpoſitionē/ mut⁹ nō loquit̄. Ecce ſi lr̄at⁹ eſſet cōfeſſionē ſcribere poſſꝫ ⁊ pniaꝫ facere ſibi ſcribi ſicē de Zacharia. vel ſi nō ſit lr̄at⁹ p aliuꝫ q̄ ei⁹ ſigna noſcit cōfitebit̄/ ⁊ pnīe īpoſitionē recipiet. ff. đ leg. iij. l. nutu. Nec obſtat de pe. di. j. quē penitet. vbi q̄s nō debet cōfiteri p nūciū vel ſcripturā. veꝝ eſt đ abſente ⁊ ſine cā. ſꝫ pn̄s ⁊ cū cā pōt. vt dixi ſup v̄bo Cōfiteat̄. ſi aūt nullo mō poſſet ab eo cōfeſſio hr̄i/ tūc ꝓ eo orandū ē ſm Hoſti. jn ſumma. e. ti. §. penl̓. đ nuteſcētib⁹ aūt ī egritudine eſt claꝝ ꝙ non negat̄ eis recōciliatio dūmō ſigna pnīe appareāt. xxvj. q. vj. hys q̄. et. c. cognouim⁹. j. q. ij q̄ recedūt. đ ſen. excōi. a nob. ij°. de ꝯſe. di. iiij. egrotātes. de pe. di. j. multiplex. Adde qđ ſcribā in matia ſatiſfact͛. §. ſꝫ nūq̄d p⁹ mortē. ¶ Hec ſunt dicta đ tractatulo ꝓ dictoꝝ aliq̄li repetitōe ſūmaria. ☞ Oppo² ꝯtra tex. ſupi⁹ expoſitū qꝛ tex. ꝯp̄hēdit p̄pā Ar² ſic/ ſtatutū nō ligat niſi ſubditos. de ſen. excōi. a nob. j°. et. c. rōna ī pn°. li° vj°. jgit̄ ⁊c̄. tenet ꝯñā cū papa ſibijp̄i nō ſit ſubdit⁹ facit de jnſti. c fi. ¶ 2°. cū nō hēat ſupiorē in terr͛. de elec. licꝫ. §. fi. ymo tenet locū di viuētis. Ut ecclia. bn̄fi. c. jſto. §. j° v̄. porra de trāſla. q̄nto. ptꝫ ꝙ nō pōt vti q̄s clauib⁹ in ſupiorem ſuū cū īferior ſupiorē nō poſſit abſoluere vl̓ ligare. ⁊ p̄pa ſupiorē nō hꝫ vt dictū ē. ¶ 3°. ſic videt̄ eni ꝙ papa pnīa nō egeat q̄s eni ſanctū dubitet quē apex tante dignitat͛ attollit. xl. di. nō vos. ¶ 4°. hoc cōciliū eſt jus poſitiuū ſeu

Confeſſionē audire ā poſ ſit ſuſpēſus a celebratione miſſarum.

Confiteri an teneat̄ ſurduſ vel mutus.

Statutū q̄s liget an ſubditos ā alios

juris poſitiui ſed jure poſitiuo papa nō ligat/ q2 eſt ſupra ipm. de pceſ. pben. ꝓpoſuit. cū pcor. Itē ppa ſolut9 eſt legib9. ix. q. iij. cūcta p mundū. Solutio/ ptrariū verū eſt/ q2 papa hō eſt/ 7 peccare pōt. ix. q. iij. aliorū. 7 grauius q alius/ q2 q̄nto gradus altior tāto caſus ſublimior. d pe. di. ij. pncipiū. xl. di. hō xpian9. ☞ Sed hoc tenet ex inſtitutione diuina/ q2 cōfeſſio ſacralis que ſaltē eſt ps ſacramēti de q̄ illa decret. loquit eſt itroducta jure diuino/ quo certe papa ligat facl nō p doc. de pe. di. v. in ſūma. et p Archid. ibidē. de pſti. cū oēs. de foro pe. ſigſti. ſup vbo iponi. Nō tn̄ ex ncc̄itate legl canonice/ q̄ inducit certam formaz cōfitendi ad cui9 obſuātiā nō pſtringit/ q2 ſolut9 ē legib9. d elec. licz. et. c. ſigſti. xxv. q. j. pſidum9. et. c. ſe. Sz licz ex juſta cā papa poſſet dclinare a jure poſitiuo nō tn̄ ē decēs ipm ptrauenire. nā ſm jura decet ipm viuere. C. de legi. digna vox. de ſta. mōch. jn ſingul. de pſti. cū oēs vbi allegat vbū ſapiētl. patere legē q ipe tulerl. ☞ Caueat igit ppa i diſpēſatiōib9 faciēdis/ d quo d elec. dudū ij. jnſup caueat etiā i puiſiōib9 eccaꝝ. de pben. ḡue generalit caueat in oīb9 gratijs faciēdis q̄ pure 7 groſe ſūt faciēde. d hoc/ de voto. c. j. et. c. ſup eo. vbi dicūt doc. q js cūi ppa diſpēſatōz fac ſine iuſta cā nō eſt tut9 quo ad deū p illo facit. c. ſi motu ꝓpo. de pben. li. vj. vn̄ dicūt doc. q ppa pnīe alteri9 ſe ſubmittē hz. ij. q. ix. audit. et. c. i mādatl. nec ſeipm pōt abſoluere. nec ſibi pniam remittere p ſimplicē ſacerdotē jniūctā. jta tz vincl. j. e. cū ex eo d quo 7 cui ppa pfiteri dēat 7 vtrū cū alio diſpēſare poſſit ne cōfiteat. d quo vide plene i tractatulo ſuo d mā pfeſſionis. Et ſic pclude q̄ntū eſt de mēte capituli ppam aſtringi. De quo 7 an eps 7 archieps liget ſuis ſtatutl p archid. d pſti. c. ij. li. vj. 7 ar. p et ptra. in mā noꝝ i regl̄a cui licz li. vj. ☞ Et ſic ptz q̄s dēat pfiteri/ q2 oīs fidel a fid baptiſmatl

Cōfeſſio ſacramētalis introducta ē a jure diuino.

Diſpēſatiōes ſi cui ppa fac ſine cā rōnabili an ille ſit tut9 q̄ ad deū

Confiteri q̄s debeat.

Etiā ꝓpa poſtquā ad ānos diſcretiōis ꝑuenerit ☞ Sed q̄d/certe oīa pcc̄a ſua. itē dixi pcc̄a q̄ non bō facta vt. ſ. patuit. ⁊ dixi ſua/q̄ nō alieā vt ibi. Sʒ q̄lr̄ debʒ ꝯfeſſio fieri certe ꝑ ſe n̄ ꝑ aliū ul' ſcripturā ul' nūciū. Sʒ ꝯtra. xxx q. v. q̄l'. Solu°. ſuꝑ v̉bo ꝯfiteat̄. Sʒ ꝯtra originale n̄ nec vēialia ⁊c̄. Solu° patuit ſat' ſuꝑ v̉bo oīa pcc̄a Et dic oīa actualia mōrlia ⁊c̄. q̄i nō dēat diuidere ꝯfeſſionē. ☞ Sʒ qn̄/dr̄ h̄ ꝙ ſemel in ano. Cōtra q̄ q̄libʒ fideliū ter ī āno ꝯfiteri ⁊ cōicare te᷑. ſcʒ ī paſca/ penth. ⁊ feſto natal' dn̄i. d' ꝯſe. di. ij. ⁊ ſi nō freq̄nti⁹. Solu°. hoc oliʒ erat diſpoſitū vt ibi. hodie ſaltē in āno ſel'/vel ſm̄ Inno. hoc ītelligit̄ in hijs q̄ ſūt ī mōrli. Sʒ ꝯtra/ne dū ſemel ī āno ſʒ ꝙ ſingul' mēſib⁹ debʒ ꝯfiteri/⁊ ꝑma dn̄ica menſ̄ cōicari. in Clem. ne in agro. §. ſanc. d' ſta. mōch. Solu°. ſuꝑ v̉bo. ſemel in anno/q̄ hoc ſpeciale ī mōchis. ☞ Sʒ ꝯtra ſtatiʒ cū q̄s peccauit ꝯfiteri debʒ ſi copiā ſacerdot' hr̄e poterit. d' pe. di. iij. ille rex. Solu°. dimiſſis illis opinionib⁹ plib⁹ videt̄ dicendū vt reputat Archid'. ꝙ dicat bt̄s Tho. ſuꝑ q̄rto ſnīaꝝ di. vij. hāc q̄ſtionē practicās/ꝙ hō te᷑ ad ꝓpoſituʒ cōfitēdi qn̄ ⁊ quotiēs pcc̄a ad mēoriā occurrūt eo ꝙ ꝓpo ſitū ꝯfitēdi ē ānexū ꝯtritiōi/ q̄ v̉a ꝯtritō n̄ ē abſq̄ ꝓpo^{to} ꝯfitēdi. Sʒ actualr̄ ad ꝯfitēdū nō tenet̄ ſtatiʒ p⁹quā h̄et ꝓpoſitū cōfitendi. ita ꝙ ſi nō ſtatiʒ cōfiteat̄ mōrlr̄ peccet Pt̄ tn̄ ex talis cā dilatiōis vt puta ꝯtēpt⁹ vel aliq̄d hmōi ꝙ mōrlr̄ peccaret. ꝑ accidēs tn̄ bn̄ te᷑ hō ad ꝯfeſſiōeʒ vt ſcʒ qn̄ te᷑ ad aliq̄d faciēdū qd' nō facē pt̄ ſine pcc̄o. niſi cō feſſus/vt ſi dēat ꝑcipe ſacrm̄ eukariſtie ul' ordinē ſacꝝ ul' hmōi ⁊ tūc ꝑus d'bʒ ꝯfiteri/⁊ ide venit obligatō q̄ ecclia obligat hoīeʒ ad ꝯfitēdū ſel' in āno. In alijs aūt caſib⁹ et tꝑib⁹ nō tenet̄ q̄s ſtatiʒ ꝯfiteri/ ſʒ cū optūitas ſe offert ēt ſi maior optūitas n̄ expectet̄ ſaltiʒ ſub pēa pcc̄i mōrlis q̄ꝫ uis ꝑiculoſiʒ ſit differre. ☞ Sed ponam⁹/ꝙ aliq̄s h̄eat

Confiteri q̄d aliquis d'beat

Confiteri qn̄ quis debeat.

Confitēdi ad ꝓpoſitū homo tenet̄ qn̄ ⁊ q̄ tiēs pcc̄a ad mēoriā occur runt.

Cōfitēdi ꝓpoſitū ſi q̄s hēt anteq̄ tñ cōfiteat̄ decidit ā de eius ſalute ſit ſperandū.

ꝓpoſitū cōfitendi ⁊ p̄uent⁹ morte nō confitet̄. Mathe⁹ i Clem. nc in agro. §. ſane. de ſta. mō. dicit ſatis ē ſufficit enī ꝙ nō ꝯtēpnat̄ vt nō d̓ trāſac. veniēs in fi. de hoc. de pe. di. v. in ſuma/ſic ptꝫ qñ. ☞ Sed cui debꝫ cōfiteri dr̄ ꝙ ſuo ꝓprio ſacerdoti. lꝫ ꝯtra cū cōfitendū ſit meliori. de pe. di. vj. c. p̄. Solutō glo. ibi ſoluit du^r. ¶ p̄. pt̄ intelligi qñ eccl̓a pl̓es ſacerdotes hꝫ/tūc ꝯfeſſio faciēda ē meliori ¶ 2º. ſoluit glo. s. ꝙ illud ītelligit̄/ qñ ꝓp⁹ ſacerdos ē ipit⁹ tūc de ipi⁹ inia q̄rat diſcretū. vt h̓ qd̓ etiā tenet glo. iij. h. Nec ꝓdeſt abſolutio quo ad deū ei q̄ q̄rit īdiſcretū ſacerdotē vt ipenitentē illū abſoluat/vt nōt glo. xj. q. iij. quo^d. ſacerdos. ☞ Sed vt ad ꝓpoſitū. s. q̄s ſit ſacerdos ꝓpri⁹ poſſim⁹ venire/libet q̄dam breuia ꝓfunctorie ꝑ modū ſuſpicionū abſqꝫ multa declaratiōe p̄mittere. ¶ p̄. ꝙ de⁹ q̄ ſolus aucte pc̄ta dimittit. p̄m⁹ debet eē cōfeſſor videlꝫ ꝙ p̄mo pc̄tor ei ꝯfiteri debꝫ. deinde eſt cōfitendū ſacerdoti q̄ vt miſter abſoluit. de pe. di. j. v̓bū. Dedit enī de⁹ ſacerdotib⁹ p̄tatem ligādi ⁊ ſoluēdi. i. oñdendū ligatos ⁊ ſolutos/ vt ptꝫ de leꝓſis q̄ erāt mūdati āteqꝫ ad ſacerdotē miſſi fuiſſent Luce. v. de pe. di. vj. c. ſ. Silr Lazar⁹ a xp̄o reſuſcitat⁹ poſt fuit diſcipul̓ relict⁹ ſoluēdus. Inſignuꝫ ꝙ cum q̄s apud deū eſt ſolut⁹ nō tñ h̄r ſolut⁹ in faciē ecclie cum ꝑ iudiciū ſacerdotꝭ ecclie etiā cū foꝝ dei ⁊ foꝝ ecclie diſtincta ſint tūc vnū. s. forū ecclie cōtingat falli ⁊ d̓cipi ꝓpter facti ignorantiā q2 ipi⁹ eſt de manifeſtis tm̄ iudicare ac nō nūqꝫ fallere ⁊ decipe ligando vel ſoluendo. Aliud v̓o ſcilꝫ dei/falli vel decipi nō poſſit cū etiaꝫ de abſconditis ⁊ occultꝭ iudicare nō ſit ei alienū/vt clare ptꝫ d̓ ſen. excōi. a nob. ij. ☞ Vñ ſacerdotes dicūt̄ ligare duꝫ ſatiſfactionē pnīe iponūt. Soluere aūt dum aliq̄d de ea dimittūt/vel ꝑ eaꝫ iam purgatos ad ſacramētoꝝ cōionē admittūt ſm mgr̄m q̄rto ſniaꝝ di. xviij. Et hec p̄tas hēt̄

Confitenduꝫ cui ſit.

Sacerdos ꝓprius quis ſit

Sacerdotes q̄ dicunt̄ ſoluere ⁊ quādo ligare.

ex ordine ſacerdotali ſaltē ī habitu licʒ nō in actu vſu ſeu exercitio. ☞ Vñ ordo ſacerdotal' ē ſpūalis ptās verum corp⁹ xp̄i ꝯficiēdi ⁊ ī foro pnīe ſoluēdi ⁊ ligādi/ ſm Gwil ď mō. lauď. jn ſacrāli ti. ď ordine p̄ſbyterali/ ⁊ daṫ a ſolo ďo ꝑ miſteriū epoꝝ. xxj. di. jn nouo teſta^ro. Et hec ptās ꝑ quā ſacerdos judicat ⁊ diſcernit ac ligat ⁊ ſoluit dṙ clauis aut claues eccľe. de quo. xxj. di. c. p̄°. §. p̄mo ſup nomen claues. ¶ Et rō q2 ſic̄ clauis maťialis dṙ inſtrumentū quo oſtiū appiṫ. jta ptās ſpūalis q̄ remoueṫ obſtaculū regni celeſtis dṙ clauis. Et hec ptās ſolı⁹ dei ē auc̄tē ⁊ ſolus de⁹ hʒ auc̄tꝭ clauē/ xp̄us aūt in q̄ntū hō/ clauē excellētie/ Sʒ ſacerdotes q̄b⁹ ſolis tradite ſunt/ hn̄t clauē miſterij nam ſunt diſpēſatores ſacr̄oꝝ/ ⁊ hn̄t appire regnū celeſte nō virtute ꝓpria ſʒ diuina ⁊ merito paſſionis xp̄i. Non aūt oēs ſacerdotes hn̄t has claues in actu ſeu exercitio vt ſacerdotes nō hn̄tes pplm in quē exerceāt ſuū miſteriū. hij hn̄t nc̄cio ceſſare adinſtar fabri q̄ licʒ ſit bon⁹ ceſſabit neceſſario ſi nō hʒ materiā in quā exerceat actū ſuū ſeu artē ſuā. Sic ē in p̄ſb̄ro cui ſi detrahiṫ mā. i. ppl's ceſſat vſus clauiū/ ſic etiā ſi ďtrahiṫ ſibi materia ſacramēti eukariſtie puta pāis ⁊ vinū nūquā ꝯficeret. ď ꝯſe. di. ij. c. ſ. ij. et. iij Et hoc īpedimentū nō ē expte clauiū ſʒ defect⁹ maťie. vñ vſus clauiū req̄rit ꝑ mā aliq̄d ſibi ſubiectū. ☞ Sed nec ꝓpť hoc cr̄edi debʒ ſic̄ nōnulli heretici nō verebāṫ aſſentire. ſcılʒ ꝙ oēs ſacerdotes ſiue papa ſiue epi ſiue ſimplices ſint ex īſtitutiōe eq̄lis auc̄tis ⁊ juriſdictiōis quē errorē ⁊ q̄tuor alios dānat/ ex vagās jo. xxij. que incipit/ licet juxta doctrinā apli. ymo maiorū vel minoꝝ diſtinctio in nouo teſtamēto a xp̄o ſumpſit exordiū/ q̄ duodeci apľos tanquā maiores/ ⁊ ſeptuaginta duos diſcipulos miores ſacerdotes auc̄te inſtituit. Luce. x. Petrū ⁊o q̄ſi ſummū ſacerdotē elegit. Math. xij. Ne gregem ſuuʒ preciſo ſuo

Sacerdotal' ordo quid ſit

Clauē auc̄tis aut excellētie aut miniſterij quis habeat

Sacerdotes aūt ſiue p̄pa ſiue epi ſiue ſimplices an ſint ex inſtitutione equalis auc̄tis ⁊ juriſdictionis.

ſanguine redemptũ/ pꝰ redẽptionẽ aſcẽſurꝰ ad patrem abſqꝫ paſtore deſerreret eiꝰ gregꝭ curã terreni ſil' ꝛ celeſtis imperij aplõꝝ ꝑncipi Petro ꝯmiſit dicẽdo. Paſce oues meas. ꝺ hoc de homi. ꝓ hũani. in ꝑn°. li°. vj°. Poſtea Petrꝰ pplm virtute ſue ꝑdicatiõis ad fidẽ adduxit ꝛ cõſiderãs auctũ gregẽ ꝛ augeri ãplꝰ in futurũ/ epoꝝ ꝛ ſupioꝝ

Sacerdos ꝓprius quis ſit

ꝑtatez ĩſtituit gduũ aucte xpi. ☞ Nũc igiẽ appropinqndo ꝓpoſito q̃s ſit ꝓpriꝰ ſacerdos/ ꝛ dicit Hoſti. ꝙ eſt cui cõceſſa eſt cura ꝑrochial' ecclie/ rector vel ꝑpetuꝰ vicariꝰ q̃ Hoſti. deſcribit hic curã/ ꝛ deſcriptionẽ ſuã declarat/ ſꝫ alij vt dñs Fran. ꝺ zaborell' vertzelleñ. dic̃ hec ꝙ cura nõ eſt aliud niſi ꝑtas admĩſtrandi ſacr̃a eccãca. Vñ dicit

Cura' q̃d ſit.

Hoſti. ꝙ cura aĩaꝝ ꝯpetit ex diuerſis ſcilꝫ ex lege ſcripta ſiue ꝯmiſſiõe canonica aut cõſuetudine ꝑſcripta ꝑ ſedem aplicã nõ ĩprobata. Sed qꝛ hec Hoſti. ꝛ Jo. an. Inno. poſt eũ hec tractãt ꝛ poſui ĩ matia ꝯfeſſionũ. jõ h̃ buitatꝭ

Cura duplex eſt.

gr̃a reſcindo qꝛ etiã ſatis ẽ cõe. ☞ Sed aduertendũ ꝙ duplex ẽ cura. ſcilꝫ fori cõtencioſi vt viſitare. inq̃rere. corrigere. ſuſpẽdere. excõicare de q̃. ꝺ elec. dudũ. ijo xxv. di. pſectꝭ. de offi. archid̃. ad hec. et. c. fi. Et pt̃ ꝯpetere etiã ñ ꝑſbr̃is/ ꝛ de illa nil ad ꝓpoſitũ. Alia ẽ fori pñial' ꝛ illã hẽt ꝓpriꝰ ſacerdos de q̃ h̃ et. e. ti. ꝑ totũ. ꝛ exercitiũ huiꝰ cure ꝯpetit ſolis ꝑſbr̃is bonis ꝛ malis q̃nqꝫ ſoli boni digne et licite mĩſtrẽt ſacr̃a ꝛ ꝑ bonos tm̃ ĩ q̇bꝰ habitat ſpũs ſctus digne ꝛ recte fit remiſſio vel retentio vñ ſacerdotes non retribuũt bñdictionẽ vel abſolutionẽ/ niſi ꝑ virtutem xpi ꝑ quã oĩa ſacr̃a hñt efficatiã nec pt̃ pollui a malis ꝑſbr̃is ☞ Circa hãc curaz fori pñialis põt q̃ri q̇s dicaẽ ꝓprius

Sacerdotes ꝓprij q̇ dicanẽ q̇ ad illũ r̃ſpectũ ꝙ poſſint dare lĩaz ꝯfitẽdi aliũ ſacerdoti

ſacerdos. Vno°. quo ad hoc ꝙ q̇libet de ꝑrochia poſſit ſibi cõfiteri vel ab eo lĩiam petere cõfitẽdi alteri. Altero reſpectu ꝙ q̇libꝫ illũ ꝓ audiẽda cõfeſſione accedere põt/ licꝫ nõ poſſit dare lĩiaz alteri ꝯfitẽdi. ¶ Primo reſpectu

ꝓprius ſacerdos eſt papa ſūm⁹ vicari⁹ xp̄i pniari⁹ pape legat⁹ in ꝓuinciā ⁊ ei⁹ pniarij/ ep̄s ⁊ ei⁹ generał vicari⁹ in ſpūalib⁹ ⁊ pleban⁹ ꝑrochialis inſtitut⁹ ad curā. Oēs iſti ſunt ꝓprij etiam īmediate ſufficit ꝙ alteri⁹ illoꝝ lnia, ar. de hereti. excōicam⁹. §. qz vero. ſm̄ Hoſti. Et poſuit hoc Jo. an. ſuꝑ v̄bo ꝓprio ſacerdoti. ⁊ de offi archipſbr̄i c. iij. ſuꝑ vlt. glo. de papa ptz ꝑ jura vulgaria/ de ep̄o de offi. ordi. qm̄. et. c. jnter cetera. et. c. ti. c. fi. li° vj°. qz tota dyoc. eſt ꝑrochia ep̄i. xxj. q. iij. licet. Et alij curati dicunt̄ coadiutores ei⁹. de offi. archipſbr̄i. c. fi. d̄ pſbytero ꝑrochiali ptz hic. de legato pape ſi ē in ꝓuincia ⁊ ei⁹ pniarijs ſatis de offi. d̄leg. c. j°. ſm Jo. an. h. De generali vicario ep̄i de offi. ordi. jnter cetera. Si ꝙ de p̄dictoꝝ vel alteri⁹ eoꝝ lnia qs cōfiteat̄ tenet cōfeſſio ⁊ abſolutio/ qz facta a ſuo judice. ¶ Sc̄d̄o reſpectu ꝓpri⁹ ſacerdos eſt quē ꝗlibet accedere ꝓ audiēda cōfeſſione pōt/ licz nō ſic poſſit alteri dare lniam. ⁊ ſic archipſbr̄ cathedrał ecclie. ſ. ciuitat. eſt ſacerdos ꝓpri⁹. de offi. archipſ. c. iij. vbi de hoc mult. glo. Itē generales pniarij pape in rōna curia deputati ⁊ tres q̄tuor ordinū mēdicātiū de quoꝝ p̄tate. i. dicet̄. Itē in mortis articulo ꝗlibz p̄ſbyt̄ ſiue malus ſiue bon⁹. xxvj. q. vj. c. vlt. et. c. ſi pſbr̄. ☞ Vn̄ ſi culpa uł negligētia p̄ſbyteri moriat̄ īfirm⁹ ſine cōfeſſiōe re⁹ erit aīe illi⁹. vt ibi. ⁊ in. c. cognim⁹. qd̄ de quolibz pſbr̄o vel moriēte ītelligit̄ qd̄ placz i Jo. dicēti/ ꝙ tēpe nccītatis pleban⁹ cōis eſt ſic cib⁹ terreſtr. xlvij. di. ſic hij. lxxxvj. di. paſce. xij. q. ij. auꝝ Nec talis pſbr̄ audiēs ſic in nccitate cōfeſſionē vel dans ſacr̄m īcideret in canonē ep̄alem quē ep̄s ſtatuiſſet excōicantē pſbr̄os dantes ſacramēta alienis ꝑrochianis. Nō quia facit hoc ex ꝑmiſſione juris vt ibi/ ⁊ quia gerit vtile negotium alterius. ar. ix. q. ij. lugdunen̄. Et hoc tenet Archidia. ſuꝑ verbo. Morientib⁹. ymo hoc caſu etiam

Dyocef tota ē ꝑrochia ep̄i

Sacerdotes ꝓprij ꝙ dicant̄ ad hanc rē ꝙ quilibz poſſit eis ꝯfiteri ipi n̄ poſſūt lniaꝫ dare alijs cōfitendi.

Morat̄ ſi īfirmus ex negligētia pſbr̄i rō re⁹ erit aīe ſine

Preſbyteri in nccītate ſunt cōes ſic cibus terreſtris.

An ſnīa ep̄i fulminātā ex ꝯicatōꝫ ꝯ audiētes aliēos ꝑrochiāos lꝫ in neceſſitate

layc⁹ poſſet audire cõfeſſionẽ/licȝ nõ abſoluere vl'pniam iniũgere/ q: hic caret pt̄ate clauis. s. caractere ⁊ ordine ¶ Ex p̄miſſis ꝙ q̄libȝ de dyoceſi exiſtẽs nõ exempt⁹ p̄ſbyt' cleric⁹ layc⁹ hñt i dyoc̄ tres ordinarios ꝯfeſſores. s. ep̄m archip̄ſbr̄m cathedral' ecclie. q̄ quo ad hoc ẽ vicari⁹ ep̄i ⁊ ꝓpriũ ſacerdotẽ. ptȝ ꝑ iura ſep̄i⁹ alle^{ta}. ¶ 2° īfero ꝙ q̄libet de dyoc̄ pt̄ ad illos recurrere ꝓ pnia/ ⁊ ab eis ⁊ alt'o eoꝝ abſolui/ except̄ caſib⁹ ſpecialit' ep̄o reſ'uat̄. qδ tenet glo. i. c. ij°. e. ti. li°. vj°. ¶ 3°. īfero ꝙ q̄libȝ ex̄ dyoc̄ hȝ papã ⁊ ei⁹ pniarios legatũ/ ſi eſt in ꝓuincia ⁊ ei⁹ pniarios/ hij ſunt veri ꝓprij ſacerdotes. ☞ ꝟdẽm⁹ enĩ etiã fr̄es q̄tuor ordinũ mẽdicantiũ p̄ñtatos ⁊ admiſſos/ ſ'm Clem̄. dudũ. § ſtatuim⁹. δ ſepul. in quo. §. circa articulũ ꝯfeſſionis quo ad dictos fr̄es pl'a ſtatuũt/ p̄us obſ'uãda ãteq̄ȝ ip̄i hẽant pt̄atez ꝯfeſſiões audiẽdi/ pnias iponẽdi/ ⁊ abſoluẽdi/ q: ibi ꝓuidet δ lnĩa petẽda a dyoceſanis. 2°. de ip̄is fr̄ib⁹ cõfeſſorib⁹ eligẽdis ⁊ p̄ñtandis. 3°. limitat locuȝ ⁊ numerũ eoꝝdẽ. 4° ꝓuidet qñ lnĩa dat' ⁊ electi acceptant'. Jteȝ qñ lnĩa denegat'/ dat lnĩam cũ certo moderamĩe vt ibi ſatis ptȝ/ ⁊ hoc eſſet nimis ꝓlixũ ⁊ tedioſuȝ declarare. ☞ Sȝ talib⁹ oĩb⁹ de ip̄is fr̄ib⁹ p̄ſuppoſit̄ dubitari põt/ p̄mo et q̄ri an tunc ſint vel dici debeãt curati/ hãc q̄ſtionẽ tangit glo. Jo. an. i dicto. §. ſtatuim⁹ ſup v̄bo vſurpãt/ ⁊ icipit cum determinatiõe ⁊c̄. ⁊ tenet cũ Jo. mõ. ⁊ ꝯcor. ibi paul'. ꝙ iſti fr̄es nõ ſunt curati q: ñ aſtricti vt ꝯfeſſionẽ audiãt pnĩas iponat ⁊ abſoluãt/ nec fideles tenẽt' ad eos i hoc recurrere. Et licȝ ex p̄uilegio ꝑ talẽ Clem̄. hoc poſſint. ꝑ hoc nõ cenſent' curati cũ nõ hẽant curã nec p̄ncipalẽ cuȝ nõ ſint cõfitentiũ p̄lati/ nec delegatã cũ tñ ad hmõi officium nõ teneant' ſiue obligent'. nec quo ad ſubditos qui non obligant' eis confiteri. Et ſic etiam patet ꝙ nec ipſi poſſunt lnĩam dare cõfitendi alteri. Et de pluribus hanc

Confeſſiones vt mẽdicãtes poſſint audir̄ qui ad hoc requirantur.

Mendicãtes fratres an ꝑ'uatis ſ'uãdis dici debeant curati.

materiā ↄtingentib⁹ e videre. ī. in q̄rta ꝑticl'a vbi tractaẽ ꝺ lnīa obtinēda a ꝓpo ſacerdote cū q̇s vult ↄfiteri alieno Et ibi vtꝝ nihilomin⁹ confitēs illis teneaẽ ꝓpo ſacerdoti ꝑrochiali ↄfiteri. Itē obtēta lnīa a ꝓprio ſacerdote ad cō fitendū alteri an tūc q̇s poſſit non pn̄tato ul' admiſſo fr̄i cōfiteri de ordine mēdicantiū vel alteri mōcho vt cyſter-cieñ. aut alteri ſacerdoti nō curato. ☞ Itē cui debēt cō-fiteri cardinales. pn̄archę. ꝓmates. archiepi. epi. ⁊ ceti p̄lati exempti. Dicūt q̇dā ꝙ pape q̇ eſt ſumm⁹ pr̄ ſpūalis oīm pr̄m vel ei⁹ pniario. Hn̄t tn̄ hij priuilegiū corꝑe iuri clauſū vt poſſint ſibi eligere cōfeſſores vt. e. ti. c. fi. De alijs inferiorib⁹ non exempti daẽ doctrina ſupi⁹ dicta / ꝙ q̄libȝ de dyoci nō exempt⁹ ſiue ſit p̄sbyť cleric⁹ layc⁹ hn̄t tres ordinarios ↄfeſſores. s. epm̄. archip̄sbr̄m eccl'ie ca-thedral'. ⁊ ꝓpriū ſacerdotē. Hn̄t ⁊ fr̄es q̄tuor ordinū mē dicantiū pn̄tatos ⁊ admiſſos coadiutores p̄dictoꝝ. Sȝ quo ad oēs alios fr̄es pn̄tatos ⁊ etiā ad alios quoꝝcūqȝ ordinū religioſos adhuc hodie ſtaẽ huic iuri. ☞ Sȝ q̄ro an iſti abſoluere exemptos ⁊ alioꝝ epoꝝ ſubditos q̄ȝ coꝝ a q̇b⁹ hn̄t lniaȝ. Et hec q̄ſtio p̄ſupponit aliā. s. An ptās fratꝝ ſit epalis vel papalis Et videẽ ꝙ ſit epalis qꝛ videẽ depēdere a volūtate epoꝝ ſiue coꝝ ptāte a q̇b⁹ teneẽ pe-tere hūiliter vt ꝺ lnīa gr̄a ⁊ bn̄placito eoꝝdē poſſint au-dire ↄfeſſiones volentiū ī dicta Clem̄. dudū. §. ſtatuim⁹ Si g̊ fratꝝ ptās depēdet a ptāte ⁊ volūtate epoꝝ. ergo videẽ epalis / ymo ipſi videnẽ ↄmiſſarij epi ⁊ auctem ab eo recipiūt / ꝓpť lnīam quā eis tribuit / qꝛ oīa vr̄a facim⁹ q̇b⁹ auctem ip̄timur. nō de' Reſcripti. cū aliq̇b⁹. g̊ eorūdē ptās eſt epalis. epi aūt non hn̄t ptatem in exemptos g̊ nec fr̄es. nam epi nō hn̄t fr̄ib⁹ ↄcedere ꝙ ipſi nō hn̄t de iure patro. ꝙ āt. j. q. vij. dyabolicū. Scd'o videẽ ꝙ ptās fratrū eſt ſilis ptati curatorū qꝛ nō hn̄t maiorē ptateȝ q̄ȝ

Cōfiteri cui debeāt epi et ſupiores ⁊ in feriores p̄lati exempti.

Mendican-tiū fratꝝ po-teſtas an ſit papalis vel e piſcopalis.

curati/niſi epi eis tribuant vt in dicta Clem. Tertio epi hnt reſuare caſus de qb⁹ curati poterāt ante p̄ allegata Clem. abſoluere/ ⁊ ſic reſeruatio caſuū p̄iudicat fratrib⁹ vt tenet ibi glo. g̊ eorū pt̄as eſt ep̄alis. Jn contrariū ꝙ eoꝝ pt̄as ſit papalis/ p̄ qꝛ cōcedit a papa p dictā Clem. de trāſla. c. ij°. circa mediū. de elec. ſignificaſti. de offi. or. irrefragabili. in fi. ⁊ de hereti. ne aliq. et. c. ſe. li°. vj°. Si g̊ eoꝝ pt̄as cenſeri debꝫ papalis/ g̊ debꝫ etiā ꝯplecti ad exemptos. Solutio ſm Gwil. i dicta Clem. nec ꝓprie ſunt ordinarij nec delegati nec aliqs obligat eis cōfiteri/ ſꝫ volentes eis cōfiteri audire pñt. vt ibi in. §. Si v°. Eorū tñ pt̄as poti⁹ papal' eſt q̄ꝫ ep̄alis cū dicta cōfeſſio ſit qdā groſa ⁊ ſpecialis ꝓuiſio pape in fauorē aīaꝝ ⁊ ex plenitudine ſue pt̄atis īducta q̄ in nullo ſubiacet ſeu depēdet ab alijs ordinationib⁹ a iure cōi ſtatutꝭ. Vñ ſicut ꝓuiſio ſpecialis pniarie cunctꝭ tā exemptꝭ q̄ꝫ nō exemptꝭ clericis uł laycis ꝓuidet. ſic etiā dicta ꝯſtitutio dudū. ☞ Ex hoc infero ad ſolutionē p̄ncipal' q̄ſtionis ꝙ fr̄es pñt audire cōfeſſiones exemptoꝝ ſiue religioſoꝝ vel alioꝝ. Et hoc tenendo rñdet ad ꝯtraria. Ad p̄mū dicit Gwil. de petēda lnia epi ꝙ ſit ad q̄ndā reuerētiā/ ⁊ etiā ad recōpenſatiōꝫ ſubiectiōn quā p hoc relaxat ⁊ in mēoriā natalis vinculi qd̕ eſt īter ep̄m ⁊ ei⁹ ſubditos ⁊ ꝓpter veſtigia ⁊ reliquias ſubiectionis q̄ quo ad alia adhuc remanet. Simile in liberto cui patron⁹ ſuccedit ꝓpter veſtigia ſeruitutꝭ/ prelati enim in hoc faciūt de neceſſitate virtutē qꝛ ſi denegant lniam dicta ꝯſtitutio eis concedit/ ſimile de deci. nup. Et ſic p̄bent nudū miniſteriū in concedēdo lniam ſicē miſter ī baptiſando. j. q. j. ſicē. Ad aliud qñ dicebat ꝙ pt̄as eorū ⁊c. Dicit Gwil. ꝙ hoc reſpectu vberioris pt̄atis tribuendo in caſib⁹ reſeruatꝭ ſꝫ reſpectu pt̄atis confeſſoꝝ volentiū eis confiteri dependet a dicta Clem. Ad aliud ꝙ

Cōfeſſiones exemptoꝝ et alioꝝ nō ſubditoꝝ epis a qbus fratres mēdicātes licentiā recepe rūt hijdē fratres poſſint audire.

epi pñt reſeruare ꝛc. Rñdent qdaʒ ꝙ ptās eoꝝ fratrum hꝫ limitari ꝑ p̄latos reſuādo ſibi caſus aliquos āte nō reſeruatos quo ad ſubditos p̄latoꝝ tm̄/nō tñ quo ad alios qꝛ ipoꝝ fratꝝ ptās nō tminat in ſubditos epoꝝ. Sꝫ ipi volētes quoſcūqꝫ audir pñt vt. s. dictū ē. Paul. vo i dicta Clem̄. §. ſtatuim⁹. tenet ꝙ frēs pñt audire ꝯfeſſionē eoꝝ tm̄ q ſubſt epis a qb⁹ frēs hñt lniaʒ. Sꝫ alioꝝ illis ñ ſubditoꝝ audire nō pñt etiā ſi ſint i loco hoc tenet ꝑ tex. ibi ꝯfeſſiōes ſubditoꝝ ſuoꝝ ſibi cōfiteri volentiū. Ex quo g tex. dic ſubditoꝝ ſuoꝝ īfert paul⁹ g nō alioꝝ. ☞ Sꝫ adhuc circa confeſſionē religioſoꝝ q̄ro/aliq ſt religioſi q ſm ſtatutū eoꝝ ordinū nō pñt ꝯfiteri/niſi ſuis pꝛelatis. nunqd frēs pñt audire ꝯfeſſioes taliū religioſoꝝ Gwil. tenet ꝙ ſic/ꝑ rōem. s. in ꝓrima. q. ſcilꝫ ꝙ dicta Cleñ. ſit qdā groſa ꝛ ſpālis ꝓuiſio ꝑpe i fauorē aīaꝝ iducta ex ple nitudine ptāt Sꝫ glo. ibi q icipit forte tꝫ ꝯtrariū ꝛ videt vioꝛ cū q tꝫ ibi paul. dicēs ex quo ſtatuta religioſoꝝ eis ꝓhibēt ꝯfiteri alijs q̄ʒ ſuis p̄lat ꝙ i talib⁹ religioſ nō hꝫ locū hec ꝯſtitutō eo ꝙ ñ hñt velle. xij. q. ij. nolo. d elec. ſi religioſus li. vj. Etiā i eligēdo ꝯfeſſorē. ar. xvj. q. j. c. j d ſta. regu. ne i agro. §. ſane i Cleñ. nō pñt g dici volētes q ñ hñt velle ꝛ ſic nō hꝫ locū i tex. volentiū. s. eis confiteri. ☞ Sꝫ huc vſqꝫ vidim⁹ d exēpt / videam⁹ mō d p̄lat ñ exēptis vt īferiōib⁹ epis puta abbatib⁹ ꝑpoſit dcanis archidiacōis cāonic eccle cathedral ꝛ alijs. De hijs g q̄ro cui dbeāt ꝯfiteri. dic Hoſt. d offi. oꝛ. ꝯq̄rēte. ꝙ bñ dbeāt vidē cui ꝯfiteāt. vñ ſolutō/ debꝫ ꝯfeſſio fieri epo ul archip̄ſbr̄o ciuitat ſiue ei⁹ vicario i ſpūalib⁹. d offi. archip. c. ꝫ niſi ꝯſuetudo aliud īducat. puta ꝙ decā⁹ eccle cathedral hoc pt loco archip̄ſbr̄i ul niſi vellēt ꝯfiteri frib⁹ ꝑuilegiat ſm opi. s. poſitā. Et ſic īferioꝛes p̄lati ñ exēpti ꝛ canōici ecclie cathedralis hñt epm̄ vel archip̄ſbr̄m ul frēs illos.

Cōfeſſiones religioſoꝝ q ex ſtatut ſuoꝝ ordinū nō pñt ꝯfitēi niſi ſuis p̄lat nunqd fratres tales ꝑ epos admiſſi audire poſſint.

Cōfiteri cui debeāt p̄lati inferioꝛes epi nō exempti.

Abſoluer̄ an fratres mēdi cantiū pñtati poſſint canonicos eccleſie caehedral' in caſib⁹ ep̄aüb⁹

☞ Sed q̄ro an fr̄es illi pñt abſoluere canonicos ecclie cathedralis in caſib⁹ ep̄o reſeruat̄ꝛ videt̄ ꝙ ſic ꝑ dictã Clem̄. vbi ptꝫ ꝙ eoꝝ p̄t̄as eſt ſilis p̄tati aie ꝯceſſe curat̄. Sed ep̄s eſt illoꝝ curat⁹ quo ad canonicos ecclie cathedralis q̄ nō h̄nt aliū p̄latū imediatū/ ꝛ videt̄ ꝙ fr̄es pñt eos abſoluere in omni caſu quo pt̄ ep̄s. In ꝯtrariū q̄ in eccleſijs cathedralib⁹ eſt vel eē debꝫ archip̄ſbr̄ q̄ hꝫ imediate curã iſtoꝝ d̄ ecclia. d̄ offi. archip̄ſbr̄i. c. iij. qd̄ placꝫ Gwil. dicēs/ etiã ſi ep̄s gerit curã ĩ hoc ē ip̄e alit̄ tanquã curat⁹ ꝛ alit̄ tanquã ep̄s cui ꝯcoꝛ. d̄ ꝯceſ. p̄ben. poſtulaſti Si igit̄ ꝯtingat ꝙ ep̄s eſt ĩmediat⁹ tūc ep̄s ꝯſiderat̄ tanquã curat⁹ ꝛ nō hꝫ abſoluere in caſib⁹ ſibi ut ep̄o reſ̄uat̄ ſꝫ ſolū qñ ꝯſiderat̄ vt ep̄s.

Confiteri cui teneant̄ canonici eccleſiaꝝ collegiatarũ

☞ Sed cui tenēt̄ cõfiteri canonici eccliaꝝ collegiataꝝ. Dicendū ē ꝙ p̄ncipali p̄lato collegij. Rō qꝛ p̄ncipalis p̄lat⁹ ecclie collegiate ex electōe ꝛ ꝯſuetudine atq̄rit ꝯuenientiã vtriuſq; foꝛi in oēs ꝛ ſingulos. Ita nōt Inno. in. c. cū ab eccliaꝝ. de offi. oꝛdi. et c. q̄nto. Idē ſi daret̄ collegio ꝑ viam ꝓuiſionis/ qꝛ ꝓuiſio hꝫ inſtar electōis ꝛ ꝯfirmatiōis vt nō in glo. int̄ canonicos. d̄ elec. Et li⁰ vj⁰. e. ti. in glo. iij. c. j⁰. ꝛ glo. ij. c. vt circa e. ti. et. c. li⁰.

Cõfiteri q̄re nō teneāt̄ canonici ecclie catedral' ſuo p̄poſito vel d̄ cano. ſic̄ canonici ecclie collegiate ſuo p̄poſito ul' decano.

☞ Sed q̄re canonici ecclie cathedralis non tenent̄ cõfiteri ſuo p̄poſito vel decano ſic̄ canonici ecclie collegiate ſuo p̄poſito vel decano. Rō diuerſitat̄ h̄r ex iã dictis/ qꝛ oēs p̄ncipales p̄lati collegij quo ad foꝝ pniale̅ fundãt itentionē ſuã de iure cōi taꝫ in illos de collegio q̄ꝫ in ꝓrochianos q̄ h̄nt ꝓrochiã. Non aūt ſic in ꝓpoſito de decano ecclie cathedral'/ q̄ licꝫ eligat̄ a capitulo etiã ꝛ cõfirmet̄ non t̄n ip̄o iure atq̄rit oĩmodã iuriſdictionē in eligētes ſeu ſingulos de ecclia/ qꝛ nō eſt p̄ncipalis p̄lat⁹. ſꝫ ep̄s cui vel archip̄ſbr̄o q̄ eſt quo ad hoc ei⁹ vicari⁹ debet cõfiteri. Idē Gwil. in p̄reall'. Clem̄. dudū. Iuriſdictionē aūt ſi quã habet p̄poſit⁹ vel decan⁹ ecclie cathedralis in

canonicos vl'alios de ecclia/vt ſũt vicarij ⁊ altariſte hoc eſt ex cõſuetudine vel ꝯmiſſiõe epi ſm Inno. in. c. qm̄. de offi. ord. Sꝫ ꝯtra ſi hꝫ ex ꝯſuetudine illa ꝯſuetudo dãnat̄ p. c. ij. e. ti. li. vj. ☞ Solutõ talis cõſuetudo valꝫ/ quia vnꝰ platꝰ pſcribit jura ꝑrochialia i ſubditos alteriꝰ plati. nõ in. c. ꝯquerẽte. ď offi. ordi. Nõ aũt valet ꝯſuetudo vt ſubditꝰ ſine lnia poſſit eligere aliũ cõfeſſorẽ vt ibi. Nõ qꝛ hoc eſt pſcribere ꝯtra obediẽtiã qď nõ licꝫ. ď pſcrip. c. cũ nõ liceat. ☞ Ita in ꝓpoᵗᵒ valet cõſuetudo ꝙ ſinguli canonici ⁊ alij bñficiati in ecclia cathedrali teneãt̄ decano vel ď eiꝰ lnia alteri ꝯfiteri/ dũ tñ ďcanꝰ vtꝛq; poſſiderit ſcilꝫ auctẽ audiẽdi ⁊ etiã licẽciandi/ Tm̄ eni pſcribit̄ qn tũ poſſidet̄/ ⁊ nõ vltra. Preſcriptio eni nõ currit ſine poſſeſſione. vt in regula. ſine poſſeſſione. de regu. juri li. vj. Et ne dũ reqrit̄ poſſeſſio pſcribẽti ſꝫ etiã vt vtat̄ iſto jure epo ſciente vel paciẽte Hec ẽ vna nõbilis nõ in. c. ꝯqrẽte alleᵗᵒ. vbi ď hoc. ⁊ ď poſtu. pla. bonc. ij ad hoc. ď pſcrip. c. j. et. c. vigilãti. et. c. ſi diligẽti. tũc eni ďcanꝰ pſcribꝫ jus hoc in ſubditos nõ aũt in ſemetipo/ qꝛ hoc eſſet pſcribere ꝯtra obediẽtiã/ puta ſi diceret ſe hre ex ꝯſuetudine vt nõ tenerent̄ ſuo epo cõfiteri. Et ſic in pſona ſuiꝑiꝰ pſcribere vellet illa ꝯſuetudo dãnat̄ jn palloᵗᵒ. c. ij. e. ti. li. vj. Nam hoc jus nõ poſſidet̄ a ſubditi ſꝫ ab ipoꝝ plato ſꝫ ipi ſũt illi a qbꝰ hoc jus qi poſſidet̄. facit. c. olim. de reſti. ſpo. cũ ibi nõi Cũ nõ poſſident hoc jus ſequit̄ ꝙ nullo mõ pſcribat Sed alit' platꝰ q acqrit qi poſſeſſionẽ hmõi cũ titulo ⁊ bõ fide q in hoc reqrit̄. de deci. dudũ. de pſcrip. ſi diligẽti. et e. ti. c. j. li. vj. Vñ pſcribit hoc jus i ſubditos alteriꝰ ꝯtra coꝝ platos. Si vo ďcanꝰ ecclie cathedral' tenet locũ archipibri qꝛ nõ curamꝰ de noie. de ꝓcuri. petitio. tũc ceſſarũt oia iſta qꝛ ne dũ canonici ecclie cathedral'/ ſꝫ qlibꝫ de dyoce põt ad illũ recurrere. vt. ſ. dictũ eſt. ☞ Sed quid

Preſcribit de ꝯſuetudine p latus jura ꝑrochialia i ſubditos alteriꝰ prelati.

Cõſuetudo q valeat ꝙ canõici eccẽ cathedral' tene ant̄ ꝯfiteri decano ꝙ poſſit eis dare lnias ⁊ an poſſit pſcribi ⁊ qd reqrat̄ ad taleꝫ pſcriptionẽ.

Abſoluendi pſtatem ā habeat officialiſ epi in caſibus epo reſeruatis / et vnā hēat illā poteſtatem.

dices ō officiali epi quē nec tex. nec doc. noīant īter ꝓpꝛiū ſacdotē ſiue ꝓpos ſacerdotes / vnī ḡ hȝ pſtateȝ abſoluēdi ī caſibꝰ epo reſuatꝭ ꝛ etiā hoc alijs ꝯmittēdi. Solu. puto dicendū ꝙ hoc nō pōt niſi ex ſpeciali ꝯmiſſione epi ꝛ licȝ hēat oꝛdinariā iuriſdictionē in foꝛo ꝯtencioſo. de appel. rōna. vjᵒ li. in glo. nō tn̄ in foꝛo pnīali. ☞ Itē cui ꝯfitēt vicarij ꝛ altariſte ecclie cathedral' pōt ne vnus alteri confiteri. Dic ꝙ nō / ſed tenēt ꝯfiteri epo vel archiſbr̄o ciuitatis ſi eſt ī ecclia ꝛ hoc de iure cōi / vel decano ex ꝯmiſſione epi vel cōſuetudine / poſſent etiā alijs cōfiteri. vt. s. poſui de ꝓpꝛijs ſacerdotibꝰ / vicarij ꝛ altariſte eccliaꝝ collegiataꝝ vbi ecc̄a collegiata nō eſt ꝑochialis vel non eſt exempta cū ſuo clero a iure ꝑochie modis ꝑ quos cura acq̄rit / debēt ꝑochiali p̄ſbr̄o in cuiꝰ ꝑochia degūt cōfiteri. ☞ Similit' altariſte in eccleſijs ꝑochialibꝰ ul' alij ſacerdotes aut clerici ītra limites ꝑochie bn̄ficiati ul' domiciliū hn̄tes tenēt cōfiteri rectoꝛi ꝑochial' ecclie / ꝑ hoc de deci. nouū. de ꝑoch. ſuꝑ eo. rōnē. s. dixi poſt Hoſti. ꝛ Jo. an. q2 hec cura extendit ad oēs nō exemptos habitātes īfra limites ꝑochie ſm eos. ☞ Sed cui cōfitebūt rectoꝛes ecc̄aꝝ ꝑochialiū ꝑ ciuitatē ꝛ dyocꝭ ꝯſtituti Dic ꝙ epo vel archip̄ſbr̄o aut ꝑſonis q̄ cū iſtis duobus veniūt ꝑ modū accuſatiōis q̄s ſupꝛa dixi / hēt tn̄ alicubi cōſuetudo ꝙ ī ſingul' archidiaconatibꝰ ſeu decanatibꝰ ſit archip̄ſbr̄i ſeu decani rurales q̄ ab oībꝰ eligūt ꝛ ab epo ꝑficiūt. ō offi. oꝛdi. adhuc. q̄bꝰ ꝓpt' ꝑuitatē peccādi ꝛ difficultatē ſemꝑ req̄rendi epm ꝯmittūt epi generaliter vices ſuas tūc ſinguli rectoꝛes eccliaꝝ de tali archidiaconatu vel decanatu pn̄t illi archip̄ſbr̄o vel decano confiteri al's nō ſȝ nec vicino plebāo niſi de eiꝰ lnīa / excepto caſu neceſſitatꝭ. Ex quo infero ꝙ ruralis decanꝰ vniꝰ ōcanatus nō pōt audire ꝯfeſſiones rectoꝝ eccliaꝝ alioꝝ ōcanatuū

Confiteri an poſſit vicarioꝝ ꝛ altariſtarū cathedral' ecclie alt' alteri

Cnofiteri cui teneāt altariſte ꝛ alij clerici eccliarū collegiatarū ſilr' ꝛ ꝑochialium.

Confiteri cui teneāt rectores ꝑochialiū eccleſiarū

niſi hoc hẽat ex ſpeciali ꝯmiſſiõe epi/ de plib⁹ ꝯtingẽtib⁹ materiã rept‧ ſcilꝫ cõfeſſionis ſacramẽti pnie ſat‧.s.dixi.

¶Tertia pars pnie de Satiſfactione.

Hnc videamus de tertia parte hui⁹ ſacmẽti ſcilꝫ de ſatiſfactiõe. non tñ ſufficit cõtritio ⁊ cõfeſſio. niſi q̃s ſat‧/faciat. Sic nõ ſufficit ſatiſfacere niſi q̃s cõteraẽ ⁊ cõfiteaẽ. vt ſcripſi. s. in matia ꝯfeſſio. circa pn^m. v. ſic eni. Nã licꝫ mi/ſicordie dei nõ poſſum⁹ mẽſuras ponere. de pe. di. j. multiplex. xxvj. q. vj. js q̃. C. d nup. l. jmpial. cũ orbis terraꝝ plen⁹ ſit eadẽ atqꝫ ſup nos al's vos ſit ꝯfirmata. teſtante ꝓpha. jta tñ adeo imptiẽ largitas venie vt nõ d'ſeraẽ iu/ſticia diſcipline. de pe. di. j. nullus. ☞ Quero q̃ q̃d ſit ſa/tiſfactio dicit bt̃s Aug⁹ ꝙ ẽ cauſas pctoꝝ excidere ⁊ eoꝝ ſuggeſtionib⁹ aditũ nõ pbere. de pe. di. iij. ſatiſfactio eſt. ⁊ ita vide ibi qũo dcat ĩtelligi. Dicit bt̃s Anſelm⁹ ꝙ ſat‧facere eſt deo debitũ honorẽ ĩpendere. hanc diffinitionẽ ꝓſeq̃ẽ Archid'. in all'. c. ſꝫ certe nos loq̃mur de ſatiſfactõe ꝓ pcto Quãuis aũt oĩs diffinitio mĩme piculoſa ſit/ paꝝ enĩ eſt qd' ſubuerti non poſſit. l. oĩs diffinitio. ff. de regu. jur‧. tñ quo ad ꝓpoſitũ nr̃m ſic põt deſcribi. Satiſfacere ẽ peccati penã ad eq̃tiuã ineq̃litat‧ juſticie quã ip̃m pctm induxit volũtarie luere. Volũtarie dico/ qꝛ licꝫ flagella ⁊ aduerſitates de⁹ ĩ hoc ſeculo ꝓpter pcta nr̃a nobis trãſ/mittat ipſa ꝙ nos puniãt ⁊ vindicẽt. vt ĩ Autẽtico vt nõ luxuria. hoĩs ꝯtra naturã. circa mediũ. coll'o. j. nõ tñ ſũt ſatiſfactorie niſi volũtarie ⁊ pacient' aſſũmãẽ cũ recogni/tiõe ꝙ ꝓ pctis ſuis q̃s talia patiaẽ. xiij. q. j. pat⁹. maxime oblit‧. Hoc nõt Archid'. d' pe. di. iij. §. jllud aũt greg‧. v.

Satiſfactio quid ſit.

ſtem illud Ambroſij ſup v̓bo releuat. Ad equatiuā dixi/ qꝛ ſatiſfacere eſt ſatis ⁊ ſufficiēter facere vt ſic debitū vel obligatio remittat.l.ſi in rem.§.ſatiſfactū.ff.de pigno. act.l.vt res.ff.de ꝯtra.emp.xc.di.ſi q̇s cōtriſtatus. nōt Jo.an.de jure juran.ad audientiā. ☞ Sed cū in cōtri/tione dolendo/in cōfeſſione rubeſcēdo/ quis ꝓ maxima pte ſufficiat/q̄re hec pnīe ps potius vocat ſatiſfactio vel q̄re hoc ſibi attribuit qd̓ fit in alijs. Rn̄deo ſm Gwil.de mon.laud.qꝛ iſta eſt clauis ⁊ finis aliaꝝ q̄ntum ad hoc. ☞ Sed q̄rit dn̄s Jo.de lig.quotuplex ſit ſatiſfactio ſeu pnīa ſatiſfactoꝛia. Rn̄deo addendo ꝙ triplex. Priuata. Publica. ⁊ Sollēnis. Et publica nō ſollēnis. Priuata q̄ iponit a quolibꝫ p̄ſbr̄o/ qꝛ ꝓ occultis delict̄ ſemꝑ occulta ꝓ publicis publica.xxvj.q.vj.q̄ recedūt.xj.q.iij.cū apud Publica nō ſollēnis qn̄ q̇s vadit diſcalciatus cum ſacco. xxiij.di.p̄ſbyteri.cū nōt̄ Sollēnis v̓o hꝫ foꝛmā ſuā ſpi/ritualē q̄ nunquā iponit clerico nō depoſito ſic intelligit Archid̓.in.c.⁊ ſi ſacerdos.de pe.di.j. Et eſt rō ſm eū qꝛ poſtea nō pōt reſtitui ꝓpter ſcandalū/ ⁊ fit certis modis ⁊ certo tꝑe ſcilꝫ i capite q̄drageſime nec eſt iponēda. niſi ꝓ crimine publico ⁊ manifeſto qd̓ totā vꝛbē cōmouet.de qua.l.di.in capite. Ita eſt ⁊ triplex recōciliatio. Primas duas facere pt ſimplex p̄ſbyt. Tertiā ſolus epus ⁊ in die cene dn̄i.de q̄bꝰ oībꝰ plene in ſūma Hoſti.§.vtrū pena deat. ☞ Sed de q̄bꝰ rebꝰ debꝫ q̇s ſatiſfacere xpo offēſo Rn̄deo addēdo ad Gwil.de mō.laud̓.⁊ Archid̓.de pe. di.j.q̄ꝫ obꝛē.ꝙ d̓ tribꝰ ſcilꝫ de bonis foꝛtune corꝑis ⁊ aīe de bonis foꝛtune dādo largit elemoſinā ſubtrahēdo ſibi ipi ⁊ alteri idigēti dādo. Et ſic ſe pnniēdo/ ad quā elemoſinā reducūt ſeptē oꝑa miſicoꝛdie qꝛ illa nō fiūt/ vt i plurimū ſine alicuiꝰ boni tēpalis p̄ſtatione.v̓.Viſito/poto cibo/redimo/tego/colligo/cōdo. Hec elemoſina ſpēalit

Satiſfactiōi q̄re attribuit deletio pene tpalis potius q̄ ꝯfeſſioni uł contritioni.

Satiſfactio q̄tduplex ſit.

Satiſfacē de quibꝰ rebꝰ q̇s debet.

Opa miſericoꝛdie.

reſtringit ↄcupiſcētiā ocłoꝝ/q꞉ q̄ multū videt multū ap-
petit. Et ſūt tres ſpēs elēoſinaꝝ int̄ q̄s ē etiā ordo vt nōt
Archid. de pe. di. iij. q̄ vult. hic vo d̄ corꝑali ſeu manuali
de hac itelligit̄. lxxxvj. di. paſce. Scd̄o de bonis aīe ſub-
trahēdo ſibi qd̄amō ſibi debita ſubmittēdo ſe orōni. Ad
quā reducūt̄ oꝑa miſicordie ſpūalia. v. Cōſule/ caſtiga
ſolare/remitte/fer/ora. Et hec ſpecialit̄ reſtringit ſupbiā
vite ꝛ facit hoīem hūilē. Et ſūt q̄tuor ſpēs orōnis multa
etiā reqrūt̄ ad eā vt nōt Jo. an. jn Clem. vnica. d̄ reliq.
ꝛ vene. ſctoꝝ. in glo. magna. v. de 3°. et. v. de ſeptimo ꝛ
eſt magni effect⁹ vt nōt Archid. de pe. diſt. j. tres ſunt. ꝛ
vj. q. j. jmitare. 3°. de bonis corꝑis ſcilꝫ ꝑ jeiuniū ꝑ qd̄ ſub
trahim⁹ corꝑi nccīa. Et ſic punim⁹ ꝛ ad hoc reducūt̄ oīa
q̄ carnē affligūt ſic ꝑegrinatio ꝛ ſpecialit̄ reſtringit ↄcu-
piſcentiā carnis ſic etiā multis modis jeiuniū. vñ Jeiunat
medic⁹ iuſt⁹ ſilat̄ auar⁹. Hic ad ꝓpoſitū d̄ jeiunio iuſti qd̄
eſt triplex. vt de obſerua. jeiu. c. j°. circa p̄ncipiū. ☞ Jnt̄
has aūt ſatiſfactiones eſt ordo nature vel dignitatis quia
plenior eſt ſatiſfactio q̄ fit ꝑ elemoſinā q̄ꝫ ea q̄ fit ꝑ orōnē
ꝛ ea q̄ ꝑ orōnē q̄ꝫ ea q̄ fit ꝑ jeiuniū. vt nōt Archid. de pe.
di. j. nō ſufficit. Sicut eni in medicamētis ſeu electuarijs
eſt dare baſem ſeu herbā p̄dn̄antē/ ſic in pnīa elemoſina
predn̄at̄. de pe. di. j. medicamentū. xij. q. j. quia in fine.
xvj. q. j. decimas aplo. in fi. ꝛ hoc de elemoſina ad quaꝫ
q̄s al's nō tenet̄. jlla aūt ad quā q̄s al's tenet̄ non eſt ſatiſ-
factoria ꝓ pcc̄is ſed p̄ambula ad hoc qd̄ nōt Archidi. in
dicto. c. non ſufficit. niſi emolimentū aufferat rōne forte
rep̄ſentatiōis vel al's. ff. de le. l. ſi creditori. cū. l. ſequenti
jnſti. de le. §. ex ↄtrario. ☞ Jtē hoc vex ſi elemoſina or
dinate fuerit data ad qd̄ reqrūt̄/tā ordo/juſtū/ꝛ ītentio
Juſtū vt nō fiat d̄ illicite acq̄ſitis. j. q. j. nō ē putāda. vbi d̄
hoc plene ꝑ Archid. Ordo vt p̄mo ſibi ītētio ſit vt n̄ ad

Opa ſex miſericordie ſpiritualia.

Satiſfactorijs in rebus q̄s ordo ſit.

Elemoſina vt ōdinate d̄tur q̄d requiratur.

vanā gloriā vt nōt Archid'. de pe. di. iij. q̄ vult jn Clem.
ſi dn̄m. de reliq̄. ꝛ vene. ſcꝭoꝝ ꝛ ſicut pene mentis ꝓcedūt
corꝑales. vt. s. circa diffinitionē pnie. v̄. continno. C. d'
epi. audientia. l. nemo. ſic oratio jeiuniū. Hic ergo ordo
eſt dignitatis nō tēporis qꝛ pōt ſacerdos quācunqꝫ haꝝ
ſatiſfactionū ante aliā jniūgere aut vnam ſolam ſicut ſibi
videbiť expedire. vt patebit. j. in. §. Sed quā ꝛ quantā
☞ Sed an vera pnia ſeu cōfeſſio eſſe poſſit ꝛ abſolutio
fieri ſine jniūctione ſatiſfactionis. Dicetis ꝙ ſic. ꝛ ē tex.
xxvj. q. fi. ab infirmis. nō. xxxij. di. ad hoc. l. di. js vero.
de pe. di. vij. ſi quis poſit⁹. jnfirmis enī non eſt pnia jniū
genda ſed inoteſcēda quā iplebunt/ cum ſanati fuerint.
ymo credo ꝙ cum etiaꝫ ſanis valeat abſolutio ſine jniū-
ctione ſatiſfactionis ſufficit enim quo ad ſacramentū ꝙ
confitens habeat ꝓpoſitum ſubeundi ſatiſfactionē q̄ ſibi i
jungeť. Adde ſupra in materia confeſſionis in. §. ſed q̄d
ſi ſine. Sed videat ſibi cōfeſſor ne alienaꝫ culpam faciat
ꝓpriam. ff. de varijs ꝛ ex̄or. cognitio. l. fi. ff. d' judi. l. ſi fi-
lius. Caueat etiā ſibi cōfitēs qꝛ qd' hic nō luit/ ſine ꝓpor-
cione magis luet in igne purgatorij q̄ ꝛ ſi eternus nō ſit/
excellit tamen oēs penas quas vnq̄ꝫ aliquis paſſus eſt in
hac vita. de pe. di. vij. c. fi. Sole enī pnie in canonibus
ſtatute ꝑfecte ſunt ſatiſfactorie/ jta ꝙ ipis ꝑactis ſi peni-
tens moriret̃ incontinēti ad celum ſine purgatorio euo-
laret. de pe. di. j. tres ſunt. ꝛ di. vij. qui egeret. cum nōt͞l.
Alij aūt tanto plus in purgatorio puniūť quāto minus
hic ſunt purgati. de pe. di. j. q̄cunqꝫ. Et ſi hic in nullo/ ibi
in toto. hoc dico cōtra illos q̄ libenter viderūt ſibi ꝑuas
pnias iponere reſpiciētes ꝑ̄ſentia nō futura q̄ reuera bn̄
luent. ar. ff. de tranſac. l. cum hijs. cū nōt͞l. De intrātib⁹
aūt religionē nō de voto. c. ſcripture. de pe. di. j. §. hijs
auctoritatib⁹/ ꝙ non jniūgiť eis pnia pro peccatis ante

cõmiſſis/ymo iniũcta remittit̃ ꝓpter cõtinuationẽ pnĩe ⁊ exercitij monachalis cum totũ temp⁹ vite in pniam ex-tendãt. ar. de ſen. excõi. cum illorũ. Plus dico ꝙ tantaꝫ cõtritionẽ poſſet ſacerdos in cõfitente ſentire ꝙ nullã ei pniam ĩponeret qꝛ in talib⁹ nõ tam cõſideratur mẽſura tẽ-poris ꝙ̃ doloris. de pe. di. j. in actore. cum nõt. ⁊ nõ. e. di. menſura. Nam ꝓut ꝓximo dixi interior pnĩa maior ẽ pena/ vñ ſic cõtrito ſacerdos audacter dicere põt vade ⁊ ampli⁹ noli peccare. de pe. di. j. nullus debite. cum nõt. Alius põt eſſe caſus in quo nõ ĩponit̃ pnĩa ↄfitenti puta ſi quis fuerit baptiſandus eo ꝙ vt dictũ. s̃. eſt ſup verbo Peccata. ꝑ baptiſmũ oĩa pccã deleant̃. de pe. di. iij. ſiue pnĩa. Alius ſi cõfitens nõ fuerit cõtrit⁹ ne ĩpaꝫ ↄtẽpnat. de pe. di. iij. inter hec. de quo. s̃. e. ꝙ q̇dam. licꝫ aũt p̃ſbr̃ poſſit nullã pnĩam in p̃dictis caſib⁹ ĩponere/ ↄditionalẽ vel junctã tñ ĩponere non põt. de quo dic vt. s̃. in ꝑticlã p̃ma. ſup v̓bo Pccã. in fine. ☞ Sed vertendo mãtellũ q̃ro an ſatiſfactio ſeu pnĩa poſſit ĩponi ſine cõfeſſione ſeu ei q̇ non peccauit ſeu ꝓ actu q̇ nõ eſt peccatũ. videt̃ ꝙ nõ ꝑ deſcriptionẽ ſeu ethimologiã eius qđ eſt ſatiſfacere ſup̃ dictam. hoc verũ niſi in caſib⁹. Prim⁹ vt hũilitas exer-ceat̃. de pe. di. j. ſicut p̃mi. Scđs ne diſciplina ecclie de-ſerat̃ vt ei qui ꝫelo ecclie incorrigibilẽ excõicatũ occidit. xxiij. q. v. excõicatoꝝ. Terti⁹ vt ecclie q̃ ſcãdaliſata ẽ ſatiſ-fieri videat̃ vt in eo q̇ credẽs in lecto ſuo iacere cũ vxore ſua nocte ignorãt̃ acceſſit ad cognatã. vt. xxxiiij. q. ij. in lectũ. ſcripſi ſup v̓bo pccã. v̓. ſec⁹ ſi ꝓbabilit̃. vel in eo cui de⁹ pccã ⁊ penã ꝑ intimã cõtritionẽ dimittit. de pe. di. j. in actiõe pnĩe. Quart⁹ ad cautelã vt in eo q̇ in furore q̇d ↄmiſit. nõ. xv. q. j. ſi q̇s inſanicẽs. de hoc tñ dixi ſup v̓bo poſtquã. Hec colligũt̃ ex nõt. in dicto. c. ſicut primi. Et põt eſſe quitus vt alij timeãt peccare. xxiij. q. ij. de hijs.

Satiſfactio ſeu penitẽtia an poſſit ĩpo ni ſine cõfeſſi one q̇ nõ pec cauit.

Abſolui ā qs poſſit ſine cō tritiōe vł cō feſſiōe vel īui tus vel impe nitens.

ſimile.xiij.q.ij.poſtquā. ☞ Sed an abſolui quis poſſit ſine cōtritione vel cōfeſſione. Dic ꝙ ſic.in caſu quem iaꝫ ſtatim ponā in. §. Sed nunqd poſt mortē.ſed nō īuitus vel īpenitens/qꝛ malū culpe nō tollit ab īuito.xxxiij.q.ij ligat.et.xxiij.q.vij.quēadmodū.ſecus de malo pene.ff. ꝺ appel.l.nō tm̄.ff.de qſtio.l.j.§.ſi qs altero.ff.de ꝯſti. pecunia.l.j.§.plane.Ex quo ſequit ꝙ ab excōicatiōe pt̄ qs īuitus abſolui quo ad eccliaꝫ militantē/nō a peccato/ ꝓ quo excōicat⁹ erat quo ſemꝑ ligat⁹ manet ecclie triū/ phanti.Sic ſcripſi.ſ.in matia cōfeſſionis.§.ſꝫ nunqd inter abſoluentē.ſic nōt Jo.de lig.de eo q dixit in mat. quā pol.ꝑ adul.c.ſignificaſti.⁊ al's dixi ī.c.ab excōicato de Reſcriptꝭ. ☞ Sed quā ⁊ quantā ſatiſfactionē debet

Satiſfactio nē quā ⁊ qn̄ taꝫ debꝫ ꝑſbr īpom.

ꝑſbyter īponere. Dicit hic Inno.ꝙ arbitrariā ponde/ rata cōtritione pctoꝝ q plus eſt deo grata qꝫ modificatō alioꝝ.vel exuberatio pecuniaꝝ.de pe.di.j.mēſura. Adꝺ qꝺ dixi in.§.Sed an vera.ꝟ.plus dico.ſemꝑ tn̄ debet fieri reſtitutio īniuſte poſſeſſoꝝ īniuriaꝝ illatarū leſis ſi īue niant al's fiat.vt nō ꝺ vſuris.cū tu.īn quo ſacerdos gra tiam facere non pōt/īn aliꝭs ſic ſm cuꝫ.vn̄ mirat Hoſt. in.c.ꝙ ſuꝑ hiꝭs.de voto.de cōfeſſoꝛib⁹ pꝛincipū ꝯtinue guerrantiū/creditoꝛ tn̄ gratiaꝫ facere pōt.C.qbus mo. pig.vel ypo.ſoluit.l.ītem liberat.in pncipio.vel penam coꝛꝑalem petere ſi debitoꝛ non ſit ſoluendo.ff.de īn ius vocan.l.fi.de dolo ⁊ cōtu.finem.vbi de hoc.quo caſu ꝺ bitoꝛ liberat/ſecus ſi eam paſſus fuerit īudice vel alio ꝓ/ cedente/ſic alias cōcoꝛdaui.ī.de homi.ſicut dignum.§. eos. Adde illud qꝺ nō.xiij.q.fi.c.j° ⁊ in glo. Ad hoc de bitoꝛ ex contractu ſi non eſt dolo fact⁹ non ſoluēdo cedit bonis.C.qui bonis cedere pn̄t.l.fi.niſi in caſu.l.fi.ff.de capti.⁊ poſt limi.reuerſ.quem non audeo extendere ad alios caſus ī foꝛo pnīe licꝫ magne ꝑfectiōis eſſet vt ſaltē

obſequia ꝑ debitis ſoluam⁹ creditori q̄ ſine ſuo dedecore facere poſſet alś ſec⁹. ff. de opis liber. l. eius. §. fi. et. l. jn terdū. §. fi. e. ti. An autē quis teneaṫ ad reſtitutionē ei⁹ qđ debꝫ jure naturali vel ciuili tm̄ qđ habuit ex meretricio ſeu ludo vel ratione aduocationis preſcriptionis vel officij vel ypocriſis. remitto ad Jnnoc. ⁊ doc. in. c. quia plerisqꝫ. de emuni. eccle. Jn alijs autem ſacerdos poteſt facere gratiā. Vn̄ dicit jnno. Sacerdos imponēdo penitentiā debet eſſe miſericors ⁊ beniuolus. đ pe. di. j. Si ſacerdos. Debet tamen exponere confitenti quantā penam ſeu penitentiā debet agere ⁊ quantum deliquerit. Et ſi peccator dicat ꝙ ꝑatus ſit eam facere debet ſacerdos aliquid de gratia dimittere vnum annuꝫ vel plures conſiderata multitudine peccatorū ⁊ numero annorum ꝑ quos penitere debet. xxvj. q. fi. c. alligāt. ſm eū. Spe. etiam in reꝑtorio huius ti. Dicit enim ꝙ ſacerdos debet dicere/ ⁊ dico tibi ꝙ ꝓſint tibi omnes remiſſiōes a quocunqꝫ facte alś enim non ꝓdeſſent. ſ. eo. ꝙ autē. Pium eſt credere jndulgentias alienas ꝓdeſſe fauore liberationis. Jdem ſentiūt Jnno. ⁊ glo. non tamen video quomodo fundeṫ quia. c. ꝙ ante ipoſitum eſſet verbis jndulgētie aūt ꝓprioꝝ epoꝝ ꝓſunt abſqꝫ tali ꝯceſſiōe ſacdotū. vt nōt ibi jo. đ lig. ſm vberiorē opinionē. Magnū aūt ē ſi ſacerdos ſiue locoꝝ viſitatiōe erogatione vel ſimili oꝑe meritorio ꝑ quo a jure vel ꝑlatꝭ ſūt cōceſſe quēadmodū ſuo miſterio penā eternā cōmutat in tēpalē i[illegible] ſua auctē in foro pnīe ꝑ ſola cōtritione indulgentiā nouam pene tēꝑalis futuri ſeculi creando cōcedere poſſet/ ſicut ſcribit Jnno. de epis. ĩ. e. cum ex eo. dicēs ꝙ licꝫ poteſtas epiſcoporum reſtricta ſit in dedicationibus eccleſiarum jn venialib⁹ ad annū. Jn alijs ad. xl. dies. Jn foro tn̄ ꝯſcīe plēs ānos ꝯcedere poſſet. jdē nōt nouellator in. c. fi. e. ti.

Jndulgētie aliene an ꝓſint fauore liberationis qn̄ ſacerdos dic̄ ꝓſint tibi remiſſiones oēs a q̄cūqꝫ facte.

Jndulgētiaꝝ plures annos pōt eps concedere i foro conſcientie.

li. vſ. Addere debes. ī. in pticula q̄rta. ſup v̄bo Soluere redeūdo ad glo. Inno. Subdit Inno. ꝙ ſicut ſacerdos debet eſſe miſ̄icors ⁊ benign⁹ ſic ⁊ pc̄tor ad obediendū debet eſſe volūtari⁹ ⁊ pat⁹ q̄ꝛ de nullo pc̄to ſiue ꝑuo ſiue magno pōt q̄s plene ſine pnīa purgari. de pe. di. iij. ꝓdu ctior. ⁊ ideo debꝫ ſe oīno ponere ī iudicio ſacerdotꝭ nihil ſibi reſeruās ꝓ recuꝑanda vita aīe ſm eū. Dico tn̄ meli⁹ eſt ꝙ difficilē pnīaꝫ ſibi iniūctā nō recipiat hō q̄ꝫ receptā nō ipleat. ar. C. de actꝭ. ⁊ oblig. l. ſic. Si aūt pc̄tor nō ſit ita pat⁹ tūc ei ſacerdos pniam etiā q̄ntācunqꝫ leuiſſimā iniūgat ⁊ dicat ꝙ oīa bona q̄ faciet ⁊ oīa mala q̄ tollera bit ſint ſibi in remiſſionē pc̄toꝝ. ⁊ ſic abſoluat eū quātum pōt ⁊ debꝫ/ alꝭ ſec⁹ ſicut q̄daꝫ ſimplices faciūt q̄ ꝑ hoc ſe ipos ligant ſm Inno. Sꝫ caueat pc̄tor de eo qd̄ dixi. s. i. ſ. Sꝫ an v̄a. v̄. hoc di. An aūt tꝑis tāti pniam debꝫ ſacd̄os iniūgere licꝫ vt dictū ē leuiſſimā q̄nto tꝑe pecca uit videt̄ ꝙ ſic. iij. q. ij. c. ſ. qd̄ ꝯueniēs eſſet ar. ei⁹ qd̄ i. ſ ſequēti ſcribā. ymo q̄nqꝫ longiorē/ graue nāqꝫ peccatuꝫ vna hora ꝯmittit̄ qd̄ lōgo tꝑe eſt expiandū. nō d̄ pe. di. iij. ꝓductior. Arbitrio tn̄ ſacerdotꝭ ꝯmittit̄ tꝑis menſura ſic etiā pnīe modus nec tāto tꝑe oportet quē eſſe in pur gatorio ſufficit enī tꝑis extenſionē cum intentione pene vel pnīe ꝯpenſare. vide. ī. in pticula. v. ſup v̄bo pc̄toꝝ circūſtātias. v̄. ⁊ in ſumma. Scd̄m tn̄ q̄ntitatē culpe d̄ bet pc̄tor magis ⁊ magis dolere. ſcripſi ī matia ꝯtritōis. ſ. fi. in fine. nec eſt ſm Inno. multū querendū quantum ſacerdos poſſit remittere. ☞ Sed firmiter credendum eſt ꝙ deus qui facit oīa in pondere ⁊ menſura ſequatur arbitrium ſacerdotis rationabile regulatum ⁊ mode ratum. Idem nōt Archidia. de pe. diſt. j. quem penitet. ☞ Sed nunquid pro peccato obmiſſionis debeat im poni penitentia reiteratiōis operis obmiſſi vt pone nō

Penitentie ī foro ardēduꝫ eſt ꝙ deus ſe quat̄ arbitriū rōnabile ſacē dotis.

legiſti horas debet ne pnia īponi vt neglectas reſumas Et certe hec ē ɔueniēs pnia qꝛ nulla legalioꝛ pena ꝙ ea ī q̄ quis deliq̄t. ſcribā. ī. in ꝑticula fi. ſuꝑ v̊bo Detrudēdū Si tn̄ p̄ſbr̄ hoc nō crederet ꝓficere ɔfitēti mutabit etiam aliā ſic nōt Jnno. ī. c. pꝰ d̄ cele. miſ. Archid. xcj. di. clericꝰ victū. et adde qđ ſcribā ī. §. Sꝫ nunq̇d ſacerdos. v̊. ſecꝰ ☞ Sꝫ q̄ro vtꝝ p̄cederet dēat abſolutio jniūctionē pnie uł ecōtra. Sꝫ cōiter ſac̄dotes pꝰ abſoluūt ⁊ poſtea pniaꝫ jniūgūt qđ fieri nō deberꝫ/ vt oꝛdo īnuit jn Clem̄. dudū §. ſtatuimꝰ. d̄ ſepul. vbi. glo. Gwil. Gēze. hoc tenēt. Rō qꝛ matia hꝰ ſacri ꝑtim ɔſiſtit ex ſatiſfactiōe/ ſaltē quo ad effectū. vt dictū eſt ī p̄ambulo. §. hys g̊ ſic p̄. Vn̄ nō pōt debita foꝛa ītroduci q̄ ɔſiſtit in v̊bis abſolutiōis niſi p̄us matia fuerit p̄ꝑata/ qꝛ vt dicūt artiſte. Actꝰ actiuoꝝ ſūt ī paciēte p̄diſpoſito. Nōt Car. in regula pcti. d̄ regu. jurł. li. vj. ff. d̄ jurł. oīm judi. l. fi. de offi. leg. c. excōicatł. de eo q̄ duxit in mat. ſigſti. cū nōtł. Alia rō eſſe pōt foꝛte pꝰ ab ſolutionē nō ſumeret pniam q̄ ſibi īponeret̄/ ⁊ ſic fruſtra fuiſſet abſolutio. vn̄ pꝰ debꝫ pnia īponi vt eā aſſumat ſi tn̄ dicēt ɔfitēs ꝙ nō poſſet īſtā pniaꝫ ſubire vel nō vellet ſacerdos d̄bet mīoꝛē jniūgere etiā vſqꝫ ad vnū pr̄ nr̄ nec dimittere eū ꝓpt̄ hoc r̄cedere ſꝫ bn̄ dicat ſibi ꝙ mł̄tomagł in purgatoꝛio ſupplebit vel h̄ ſuppleat eandē. Adde. s̄. ī §. Sꝫ quā ⁊ q̄ntā. ☞ Sꝫ nunq̇d poſt moꝛtē aliq̇s pt̄ a pctis ſuis abſolui. viꝫ ꝙ nō. xxiiij. q. ij. c. ſ. Nā dixit dn̄s Petꝰ. Q̄dcūqꝫ ſoluerł ſuꝑ terrā. e. cā et. q. ligat̄. et. c. nec q̇sꝙ. Cōtrariū dici pt̄ ſi ɔtritiōis ſigna hūerit. vt ibi nōt̄ Et idē ſi int̄ ɔfeſſionē ⁊ abſolutionē ſit diſtātia tp̄is īfra ꝙ ɔfitēs moꝛiat̄. iux̄ ea q̄ ſcripſi. s̄. ī mā ɔfeſſiōis. §. ſꝫ vtꝝ Sꝫ ī hoc ē dr̄a/ qꝛ infirmꝰ foꝛtaſſis abſoluit̄ a quocūqꝫ mōtuꝰ n̄/ ſi caſus h̄eat r̄ſuatos. ar. nō. xxvj. q. vj. ſi aliq̇s ⁊ ita ē cāꝰ quo q̇s abſoluit̄ q̄ n̄ ɔfitet̄ ſꝫ hoc ɔtritō opat̄.

Hoꝛe canonice neglecte ā d̄beāt reſumi ⁊ impleri.

Abſolutō an p̄cedere dēat jniūctionē ſatiſfactionis.

Abſolui ā q̇s poſſit a pctis poſt moꝛtē.

Excõicat⁹ an poſſit abſolui a pc̄tis manēte excõicatione.

☞ Sed nunq̄d p̄ſbr̄ pt̄ ſatiſfactionē iniūgere excõicato ⁊ ip̄m a pc̄tis ſuis abſoluere manēte excõicatiõe. dico q̄ nõ/ etiā ſi ſit excõicatio mioꝛ nā talis eſt a pticipatõe ſa⸗cramētoꝝ alien⁹. ꝺ cleri. excõi. mi. ſi celebꝛat. de excep. a nob. ¶Pnia aūt ē ſacr̄m ḡ añ oia ꝺebꝫ p̄ſbr̄ ab excõicatõe abſoluere ul' abſoluendū remittē ⁊ poſtea a pc̄tis ſiue iu⸗ſte ſiue iniuſte ſit excõicat⁹ licꝫ quo ad deū ꝑ ꝯtritionē ſit abſolut⁹ ſi ꝑ eū nõ ſtet quo min⁹ ab excõicatiõe abſoluat̄ p̄ſertiꝫ īiuſta. ff. ꝺ ꝯdi. ⁊ demõ. l. jure ciuili. ff. qñ dies le⸗

Penitētia an īponi ꝺeat ei qui obeſſe voluit ⁊ pꝛofuit

gati cedat. l. v. §. itē ſi q̄. ☞ Sed an pnia ꝺeat īponi ei q̄ obeſſe voluit ⁊ ꝓfuit vt ei q̄ aio furādi ſegetē ſecuit ma⸗teriā ⁊ ea relicta receſſit. videt̄ q̄ nõ. qꝛ ꝯditionē dñi fec̄ melioꝛē donauit eni ei laboꝛes ⁊ expēſas. ar. ff. ad legem aqui. l. ſi ſuus ſuū. §. ſi oliuā. glo. nõt ꝯtrariū de pe. di. j vulgari. ꝓpt' malā volūtatē q̄ deū offēdit/ licꝫ ex ea bonū ſit ſecutū. xxiij. q. v. relegātes. ff. ꝺ re mili. l. tia. §. i bello ⁊ pnnit̄ ꝺ malus affect⁹ licꝫ nõ ſequat̄ effect⁹. C. de epi. ⁊ cle. l. ſi q̄s nõ dicā. de quo ꝑ Jo. de lig. in. c. j° ꝺ eo q̄ mit.

Mereat̄ an aliq̄s mag' faciēdo aliq̄ ex ſatiſfactõe q̄ ſi ſpõte facēt ex ꝺeuotione

in poſſ. ⁊ ꝑ Archid. xvij. q. j. q̄ bõ. ☞ Sed nunq̄d ex ſa⸗tiſfactiõe iniūcta magl' mereat̄ q̄ꝫ ſi ſpõte id idē ex ꝺuoti⸗one vel ꝯtritiõe ſibi ꝓ pc̄tis aſſumeret faciend. videt̄ q̄ ñ qꝛ in nec̄itate nemo liberal' exiſtit. j la eni iūr in vr̄is offi⸗cijs groſioꝛa q̄ cū liceret vobis nõ ipendere cā tñ dilecti onis ipendim⁹ jam nūc Cõtrariū puto verū ſic js ꝺbitoꝛ q̄ poſt ꝯtractū debitū ꝓmittit ⁊ ſoluit eleganti⁹ facit q̄ꝫ q̄ ſoluit ⁊ nõ ꝓmittit/ qꝛ duplicē fidem ſuar. ff. mandati. l. mādauero. §. interdū. ff. ꝺ fideiuſſo. l. heredes. §. j°. Sꝫ ecõtrario turpi⁹ faceret q̄ꝫ q̄ nõ ꝓmiſit ⁊ qꝛ a pn̄° ſponte acceſſit ad ꝯfeſſionē qꝺ attēdi ꝺbꝫ. ar. l. q̄ illꝺ. ff. ꝺ dona. l. iij. C. ad macedo. cū allegatl'. de elec. dudū j°. Jtē qꝛ ex iniūctione ſatiſfaciēdo hūilitatl' ⁊ obediētie noꝛmā ſeruat q̄ ſūt maximi meriti. vt. ſ. ꝺ maio. ⁊ obe. illud. et. c. hūilis.

viij.q.j.ſciendū.xxiij.q.iiij.diſplicet.ꝑ hoc ꝙ nōt Jo.an de reliq̄.ꝛ vene.ſctoꝝ.in Clem.ſi dñm.ſup v̄bo.ſcip̄m. de obſua.ieiu.c.fi.ꝛ Archid.j.q.ij.Si q̄s ꝓpter. Adde q̄ ſup v̄bo oīa dixi.v.al's.ꝛ hoc debꝫ vnūquēq; allicere. ꝛ illud etiā qd ſcripſi in.§.Sꝫ an v̄a.v.hoc dico. vt q̄s diligēter dēat adiplere qd in cōfeſſione ſibi eſt iniūctuꝫ.ꝛ hoc nōnt dixi in themate q̄ſtionis ꝓ pctis/qꝛ al's ceteris parib⁹ idem op⁹ magis meritoriū eſt in eo q̄ nō peccauit q̄z in eo q̄ hoc facit ꝓ pctis ſuis cū ille ſua culpa ſe ad hoc aſtrinxerit/ille nō hic ſoluit qd debꝫ ille donat.ar.inſti.d lega.§.ecōtrario.☞ Sed pone ſatiſfa ctionē alio anno iniūctaꝫ nō feciſti nunq̄d adhuc tenearis iterato mō cōfiteri pcta tūc cōfeſſo cum pctis nūc cōfitēdis. Dic ꝙ nō. ſi recordaris de ſatiſfactiōe ꝛ idē ſi ſis in actu ſatiſfaciēdi ꝛ forti⁹ ſi maior q̄z annal' teneris tñ cōfiteri ꝙ ſatiſfacere neglexiſti vel cōtempſiſti ſec⁹ ſi nō recorderis.vt ſcripſi.ſ. in matia ꝯfeſſiōis.§.ꝛ generalit' ſi q̄ras.v.aut neglexit. de dubitāte aūt an ſatiſfecerit vel nō/ dic ꝙ ſatiſfaactiōꝫ debꝫ iterare.xlij.di.q̄eſcam⁹.xxiiij.q.iij.corripiāt. Tum ꝓpt'ea q̄ ſcripſi.ſ.in.§.ſꝫ an v̄a ꝯfeſſio.v.alij aūt. qꝛ ꝓdeſt ad remiſſionē pene future. Tū qꝛ nō pōt deo digne ꝯpēſare.vt ſcripſi.ſ.i pambul'.§.ſꝫ nunq̄d ꝑ pniaꝫ pt̄ q̄ſ ꝛ qꝛ p̄ſumere hꝫ ꝙ nō fecit. Tū qꝛ in facto ꝓ°o nō eſt ꝓbabilis igrantia. C.de reſcin.vēdi.l.ſi q̄s.ff.ꝓ ſocio.l.ſi. de Reſcriptis.ab excōicato. Tū qꝛ hec eſt tutior.de ſpon. iuuenis.d homi.ad audientiā.☞ Sꝫ nunq̄d ſatiſfactionē ſibi iniūctā q̄s poſſit ꝑ aliū implere/tetigi ſup textu. Archid.dicit ꝙ duplex ē effect⁹ ſatiſfactiōis. Vn⁹ ſolutō debiti pctoꝝ p̄cedentiū. Ali⁹ extinctio cauſaꝝ pctoꝝ ſeq̄ntiū. Quo ad ſcḋm nō pōt qꝛ ꝑ ieiuniū vni⁹ caro alteri⁹ non maceraē. Quo ad p̄mū/ſi eſt potēs idem licꝫ iuuari poſſit ꝑ aliū q̄ ſecū ieiunet. Sec⁹ ſi eſt ipotēs corꝑalit' vel

Confiteri an q̄s teneat' iterū pcta alio āno confeſſa ſi ſatiſfactiōꝫ tūc ſibi iniūctā nō com-

Satiſfacē an q̄s ꝑ aliū ꝓ peccatis ſuis poſſit.

ſpiritualiter ad portandū penā3 illam tunc alius in cari-
tate exiſtens ꝑ eo poteſt facere ad hoc bene faciunt iura
ꝛ id qđ ſcripſi in repetitiōe. c. Heinr. de cle. pug. iduell.

Penitentiam jniūctam an ſacerdos poſtea poſſit abbreuiare vel diminuere.

in magna materia articulo. iiij. ☞ Sed nunquid ſacer-
dos qui penitentiam impoſuit eam poſtea poterit abbre
uiare vel diminuere. Dico ꝙ ſic. ſi confeſſus eam de-
uote ꝛ cū lacrimis facere incepit. xxxij. q. ij. latorē. đ pe.
di. v. Illi cū nōtꝭ. xxxj. q. j. de hijs. xxxij. q. vij. ſi qs. đ pe.
di. j. mēſura. ymo poterit ſacerdos ſi videať pnīa nimis

Penitētia an poſſit cōmutari in aliud bonum opus

difficilis pcťoꝝ onus ſuꝑ ſe recipe ꝛ pcťorē exonare. de
pe. di. j. nōnulli. cū nō. licz alia ꝑſona hoc nō poſſet vt iā
dictū eſt. ☞ Ex qb' appet ex fortiori ꝙ pnīa poterit cō-
mutari ī elemoſinā vel pſalmos vel al's. xxij. di. p̄ſbr̄. dū-
mō nō fiat ꝓpria auctē pcťoꝝ ſ3 ei' q̄ eā jniūxit cum hēat
eandē pťatē ſic p' in dicto. c. nō. et. xxvj. q. vj. c. j° xxxiij.

Hore canonice an poſſint cōmutari ꝓpť ſtudiū vl' ſilē3 caſu3 vel īfirmitatem.

q. ij. latorē. ꝛ qđ ſcripſi. s̄. in mā ꝯfeſſiōis. §. q̄d igiť ſi idi
geat. ☞ Sec' in horꝭ canonicꝭ nō legēdis q̄s nec ep̄s ī
clerico nec abbas in mōcho ꝓpť ſtudiū vel ſilēm caſu3 po
terit ꝯmutare ſ3 ſola īfirmitas excuſat etia3 totū ſm Ar-
chid. xcij. di. eleutheri'. Ex poſt facto aūt neglectas ho-
ras ſimplex p̄ſbr̄ poterit ꝯmutare. vt ſcripſi ī. §. ſ3 nū q̄d
ꝑ pcťo neglecta pnīa ꝓpť īfirmitatē reſumi deb3 ar. cui'
qđ ſcribā in pti. ij. §. q̄d ſi ī paſca. licz vt dictū eſt aliud ſit

Satiſfactio ī mortali facta an debeat iterari.

in horis canonicꝭ. ar. ff. de ſtatu libe. l. heres. §. ſtich'. cū
nōtꝭ. j. q. ij. c. fi. ☞ S3 nunq̄d ſatiſfactio ī mōrli facta de
beat poſtea iterari. videť ꝙ nō/ne bis ꝑ eodē puniať. ff.
naute caupo. ſtabu. l. fi. đ judi. c. at ſi clerici. cū ꝯcor. Cre
do me al's audiuiſſe ī q̄da3 diſputatiōe ꝙ licz talis ſatiſfa
ctio nō ſit ꝑ pcťis ſatiſfactoria nec p̄mij eterni meritoria
cū nullū opus ex caritatē factū ſit tale qꝛ nō ꝑ oīa ē nulla
cū ſit meritoria p̄mij tēporalis. s̄. e. ꝙ q̄dā. iux v̄ſus illos
ꝯmunes. Que cū mortali bona fiūt dant bō terre. Cor

faciūt abile mitigāt toꝛmēta jehēne. Nō eſt nccē ꝙ iteret̄ licȝ confiteri de hoc debeat ꝙ ſatiſfecerit in mōꝛli ⁊ tunc ſibi noua penitentia imponetur non tamen tanta ac ſi nulllam penitentiam ꝑegiſſet quia pꝛeſumendum eſt ꝙ pꝛopter illam penitentiam q̄ȝ extra caritatem fecit deus eum ad cōtritionē ꝑduxit iux̄ v̄ſus p̄dictos. Ad hāc opi-nionē facit. c. vnicū. de ꝯſang. ⁊ affi. li°. vj° vbi cū non eſt oīmoda nullitas/ ꝓducit̄ effect⁹ publice honeſtatꝪ iuſticie ȝ. in matia ꝯfeſſiōis. §. lȝ q̄d ſi ſine ꝯtritiōe. v̄. nec obſtat ad hoc. l. oēs. C. de penis. vbi dr̄ ꝙ detēt⁹ ꝑ q̄nquenniū in carcere litꝪ pendēte poſtea ꝯfitens nō debȝ in q̄nq̄nale exiliū relegari ad hoc. c. de hijs. de accu. cū ꝯcoꝛ. ibi allꝫ. Aliter dici pōt ꝙ oīmode iterare tenet̄/ qꝛ op⁹ moꝛtuum natū viuificari nō pōt iux̄ hos v̄ſus Illa reuiuiſcūt q̄ mō-tificata fuerūt. Uiuere non pn̄t q̄ moꝛtua nata fuere. de pe. di. iij. jllud aūt. cū nōtꝪ. ⁊ ꝑ hoc facit ꝙ iniciū ſꝑam⁹. ff. de pub. judi. l. js q̄. ff. de jurꝪ. oīm iudi. l. cū q̄dā. de fo. ꝯpe. c. ꝓpoſuiſti. vn̄ remanet obligatio p̄ſtina q̄ nō tollit̄ niſi ſolutione ei⁹ qd̄ debet̄. jnſtꝪ. q̄b⁹ modis tollit̄ obli. in pn°. Jn hoc dicerē ſic. Aut ꝯfeſſionē iterare tenet̄ qꝛ ſcient̄ tacuit mōꝛle ⁊ ꝓ alijs ſatiſfecit ⁊ hec ſatiſfactio nō ꝓficit ymo illa vel alia de nouo debȝ imponi. Nō qꝛ acceſſoꝛiū ſequit̄ p̄ncipale vt ī regula jurꝪ/ acceſſoꝛiū hoc nō ſentire videt̄ Archid. de pe. di. j. §. nō ita. ſuꝑ glo. de caſib⁹. et de pe. di. iij. §. fi. ſuꝑ glo. fi. Aut nō tenet̄ iterare cōfeſſi-onē ⁊ tūc aut pena ſatiſfactiōis durat aduenīte caritate aut non. Primo caſu non eſt neceſſe iterare. Secūdo ſic verbi gratia multum ieiunauit ita ꝙ manet debilitatio coꝛpoꝛis vel elemoſinas dedit vel pontem fecit ita ꝙ manet euacuatio burſe non eſt neceſſe ꝙ iteret cum tem-poꝛe caritatis adueniente puniat̄ adhuc in coꝛpoꝛe ⁊ in burſa. Secus ſi oꝛauit peregrinauit vel aliud quid fecit

cui⁹ reliq̃e nō manēt. ar. ad hoc. jnſtl. q̇b⁹ alie. nō licz. §. fi. ff. de ſolutio. l. ī pupillo. vbi dr̄ ſi īutiliter ſoluis pupillo ꝛ ille ꝑdit adhuc ſemel ſolues pupillo ſi locupletioꝛ eſt/ et ſi adhuc durat exceptiōe tueris. Jta in ꝯtractu innoīato facto vt des ſi hēs/ abeſt faciēti ꝛ alteri adeſt daṫ p̄ſcriptl verbis actio al's de dolo qꝛ iſto caſu res eſt ītegra/ ſic cō⸗coꝛdaṫ lex cōmota. C. de trāſac. ad hāc ꝑtē all'. in artū. l fi. de decurio. vbi q̇ fuit decurio ꝛ deſijt eſſe nō q̄ſtionaṫ ꝓpter reliq̇as p̄ſtine dignitatis. C. de queſtio. l. p̄mas. C de ſen. paſſ. l. fruſtra. de eo q̇ renū. epi. c. j°. De illis aūt q̇ excōicati ſunt iniuſte ꝛ hoc ſciūt ꝛ excōicatiōe durāte ſatl faciūt nō credo ꝙ opteat eos iterare. Adde. s̄. in. §. Sz nunq̇d p̄lbr̄. i fi. niſi tale q̇d eſſet jniūctuz qḋ ꝑ excōicatū ipleri nō poſſet. de reſti. ſpo. lr̄as. de ſen. excōi. a nob. et c. jnq̇ſitōni. jūcto de cle. excōi. c. ꝓpoſuit. De legētib⁹ aūt horas canonicas ī mōꝛli vel excōicatiōe claꝝ eſt ꝙ non tenenṫ iterare/ qꝛ iſti tunc legere tenēṫ ne ſint melioꝛis cō ditionis q̄ʒ boni vel ſoluti. ar. ff. de noxa. l. nō ſolū. de p̄⸗ben. eū q̇. li°. vj° ad hoc. de cele. miſſa. c. j°. vbi hoc notat Jo. de lig. ꝛ dixi in. c. p̄ſbr̄m. xxviij. di. ꝛ in. c. dolētes. de cele. miſſa. vbi nōṫ ꝑ Hoſti. ꝛ Jo. an. s̄. e. ꝙ q̇dā Excōi⸗cat⁹ tn̄ ſatiſfactionē ſuā ꝛ horas ſuas legere ōbz ex̄ eccaz nōt Archid̄. xj. q. iij. ſi q̇s ep̄s dānat⁹. Hoſt. ď cle. excōi. jllud. Nec placet mihi qḋ dicūt q̇dā tales legēdo peccaṙ jdē dicerē de ſatiſfaciēte iux̄ diſtinctionē p̄miſſaꝫ in mōꝛli pcc̄oꝛe/ dicūṫ enī nullū op⁹ moꝛaliṫ bonū ſine pcc̄o poſſe fieri ī moꝛtali/ nō placet/ qꝛ js a pcc̄o ſe liberat legēdo/ g̊ ſe legēdo nō obligat. ar. l. q̇ hoīez. §. fi. de ſolu. §. fi. l. cū tale. ff. de ꝯdi. ꝛ demō. ꝛ de baptiſ. maioꝛes. de ver. ſig. c. fi. Jtez bona facta ꝓ ī mōꝛli ꝓſunt ad diminutionē pe⸗ne iam ꝯtracte iux̄ materiā verſuuz p̄dictoꝝ g̊ foꝛtius ad euitandā penā ꝯtrahendā. ar. l. p̄re furioſo. ff. de hijs q̇

ſui vel alie. iur ſūt. c. rurſus. et. c. veniens. q̄ cle. ul'vonē. Ad hoc iduco qd nōt Archid. ij. q. j. ſi peccauerit. in q̄ſtione an crimioſus poſſit corrigere crimioſuȝ. Jn eo tn̄ q̄ qs in pcc̄o manet ꝛ ita in pcc̄o orat vel ſatiſfacit peccat nō rōne act⁹ quē facit ſȝ rōne more. s̄. e. q̄ q̄dā. d pe. di. v. falſas. ꝛ ꝯtinue pcc̄o omiſſionis nō ꝯmiſſiōis. ſcripſi. s̄ in matia ꝯfeſſiōis. §. Sȝ an ſtatiȝ. circa fi. Et hoc veꝝ d ſimplicib⁹ actib⁹ bonis moralib⁹ ſcilȝ ōronib⁹ elemoſinis ꝛ ſilib⁹/ ſec⁹ in bn̄ficijs reuerētialib⁹ vt eſt tractare ſacr̄a q̄ nullo mō debēt fieri i mōrli. vt dicto. §. ſȝ an ſtatiȝ. v̇. caueat tn̄. vn̄ ſi celebrās in mōrli mortalit' peccās. d cele. miſſa. de hoīe. de tēpo. ordi. c. fi. de ꝯſe. di. ij. cottidie. Et hec ſufficiāt de tertia pte hui⁹ ſacmēti ſcilȝ de ſatiſfactiōe ꝛ p ꝯſequēs de pma pticula hui⁹. c. ☞ Unū tn̄ addere q̄ i iſta pma pticula tangūt' p ordinē oēs ꝓprietates ſeu q̄litates q̄s debet in ſe hr̄e ꝯfeſſio. Et hoc debēt iuniores ſigre. ¶ p°. eni ꝯfeſſio debet eſſe diſcreta ꝛ ꝓuida vt dlibe ret pus ꝛ q̄rat ſacerdotē potentē eū ꝛ ſcientē ſoluere ꝛ ligare. vt i textu hui⁹. c. §. ſi q̄s aūt. ꝛ hoc tangit' i verbo diſcretiōis. ¶ 2°. debet eē diſtincta ꝛ nō general'. d appel. ſigntib⁹. ff. de jniurijs. l. ptor edixit. ff. de rei vendi. l. ſi in reȝ. ꝛ hoc tangit' i v̇bo oia capto diſtributiue. ¶ 3°. debȝ eſſe īdiuidua. ſcilȝ q̄ ſcient' nō diuidat eā. de pe. di. iij. ſūt pl'es. ff. d ꝯdi. ꝛ demō. l. q̄buis. ꝛ hoc ca' in eodē v̇bo capto collectiue. ¶ 4to dbȝ eſſe diſcreta vt. s̄. p textū ꝓbaui ꝛ hoc tangit' in v̇bo ſolus. ¶ 5to debȝ eſſe ꝓpa q2 nō dbet eſſe dilatoria. ꝛ hoc tangit' in v̇bo ſua. v̇. dixi. ¶ 6to debȝ eſſe accuſans nō excuſans vel ꝯmendās. d pe. di. iij. jllud v̇e. ¶ 7mo debȝ eſſe v̇ecūda ꝛ h duo tangūt' cū dr̄ pcc̄a cū eni naᵗalit' hō ordinet' ad deū ad cui⁹ ymaginē fact⁹ eſt. Nā facere jniuſticiā eſt ꝯtra naᵗaȝ ſuā/ q2 q̄libȝ debȝ eſſe v̇ecūdus q2 v̇ecūdia cū pena dbȝ eſſe ſatiſfactoria iuxta

Confeſſionis proprietatē.

p̄dicta ⁊ iō valde ꝯmēdat̄.ff.ď alie.judi.mutā.cauſa fac. l.Item. §.pōt. ¶ 8uo debꝫ eſſeītegra q̄ntū ad circūſtan/tias.xxiij.q.viij.occidit.ff.de accu.l.libellorum. ¶ 9no debꝫ eē amara.de pe.di.j. §.hijs auctib⁹. hec duo tangūt̄ in v̄bo fideliť/qꝛ nō ꝯfitet̄ fideliť q̄ nō hꝫ ꝯtritōēꝫ ſm̄ inno. h. ¶ 1mo debꝫ eſſe ꝑſonal̄ nō ꝑ nūciuꝫ cū dr̄ ꝯfiteat̄/vt ibi dictū ē. ¶ 11mo debꝫ eē hūilis/qꝛ ſacerdoti ďbꝫ ſe hūiliare ⁊ ad genua ponere ⁊ ī cinere ⁊ ſacco. ď pe.di.j.p̄dixerat ¶ 12mo debꝫ eſſe frequēs vt pluries ꝯfiteat̄ ne īdureſcat ⁊ inabil̄ fiat ad ꝯuerſionē. ¶ 13mo debꝫ eſſe volūtaria/ non enī ďbꝫ expectare donec cogat̄.xv.q.j.merito.Itē q̄,ꝓpť ꝑn̄teꝫ pudorē penitet rem ⁊ meritū ꝑdit.xxiij.q.iij. §.fi. ¶ 14mo debꝫ eſſe feſtina/ ne differat de die in diē ꝓpť īcer titudinē hore mortł ⁊ finalē ꝑiculoſaꝫ pn̄iaꝫ ⁊ ꝯuerſionē ff.de ꝯdi.⁊ demō.l.j. ¶ Ultimo debꝫ eſſe ſatiſfactoria q; hēat ꝓpoſitū ſubeūdi pn̄iaꝫ īniūgendā.⁊ hec oīa tangūt̄ in v̄bo ſtudeat.de hijs ⁊ alijs remitto ad Archiď.de pe. di.v.c.ſ.⁊ ad ſūmiſtas ⁊ licꝫ aptari ꝯſueuerūt ad verſūꝫ illū. Dixi cōfitebor. Placuit tn̄ mihi aptari ad tex.nr̄m ⁊ ꝑ ipi⁹ reuerētia ⁊ honore ſolent de hijs dari v̄ſus. Sit ſimplex hūilis confeſſio pura fidelis.Integra ſecreta la/crimabilis accelarata.Fortis ⁊ accuſans ⁊ ſit pere pata.

Verſus q̄lis debeat eē cō feſſio.

Expedita ergo prima parti/cula hui⁹.c. ſequit̄ ſcďa in qua tractat̄ de hui⁹ bn̄dictiōe hoſtie agni paſcalis ſuſceptiōe ſcilꝫ poſtq̄ꝫ q̄s ad annos di/ſcretiōis ꝑuenit ⁊ ꝯfeſſionē fecit eukari/ſtie ſacramentum ſemel in anno ſcilꝫ in paſca ſumere debet in qua breuiter modicum placet in ſtare ꝓpter reuerentiam inſtantł feſti paſcalis ⁊ expedito caſu ſequitur littera iterato.

Suſcipiens. ſcilꝫ oīs vtriuſqꝫ ſexꝰ poſtqꝫ ad annos diſcretionis puenerit q̄ntūcunqꝫ enī pfecti tenenť recipe eukariſtiā/ qꝛ ex p̄cepto dei teneť oīs hō Jo. vj. Niſi mā ducaueritꝭ carnē filij hoīs ꝛ biberitꝭ eiꝰ ſanguinē nō habetis vitā in vobis. de pe. di. ij. p̄ma. Et alibi loq̄ť pfectꝭ ſcilꝫ aplis. hoc facite in meā ꝯmēoꝛationē. Luce. xxij. de reliq. ꝛ vene. ſanc. ſi dn̄m. jn Clem̄. Tēpus aūt quo hoc nccē hēat fieri determinat p penā appoſitā h. Vn̄ non eſt noui jurꝭ edictū in hoc. c. niſi quo ad penas ꝛ publicatōꝫ ſtatuti dicit ǧ ſuſcipiēs ſꝫ nō dicit a quo ſic in. v̓. p̄cedēti dixit cui faciēda ſit ꝯfeſſio. vn̄ ſufficit ꝙ q̄s eā a ſeip̄o recipiat legēdo miſſaꝫ ſi ſit p̄ſbr̄ nō ſic vt q̄s ſibijp̄i cōiteať. volo dicere ꝙ p̄ſbr̄ vt euitet hāc penā teneť i feſto paſce legere miſſaꝫ ſi pōt de jure ꝛ de facto alˀs ſufficit vt cōicet īter ceteros. ſilˀe dicimꝰ i ſucceſſoꝛio edicto. §. ſꝫ videndū l. j. ff. de ſucceſſo. edic. l. iure mariti. C. ď adulte. ff. vn̄ legittimi. l. ij. in p̄n̄. niſi foꝛte in ꝓximo ipedimētū ceſſabit tūc poťit expectare ꝛ cōicare ſeip̄m. ar. qꝛ ī moꝛa modici tēpis nullū eſt piculū. l. ſi debitoꝛi. ff. de judi. ꝛ q̄ ī ꝓximo fiunt ineſſe videnť. ff. ſi certū petať. l. lecta. §. diccbam. de teſti. cogen. p̄terea/ dum aūt inter ceteros recipit vel in lecto debet eſſe ſcola ſup vtroqꝫ humero circūcinctus. xxiij. di. eccliaſtica. ꝛ ibi alˀs dixi. Alij aūt qui nō ſunt p̄ſbyteri recipe teneňť a ꝓꝛio ſacerdote. de ꝯſe. di. j. tribꝰ in fine. non ab alienis q̄buſcunqꝫ nec a mendicantibus/ quia licet pꝛiuilegiati ſint in audienda confeſſione nō tn̄ in iſto. vt in Clem̄. dudum. [de licentia tamen ꝓꝛij ſacerdotis ab illis recipi poteſt etiam ſi non ſint pꝛeſentati. ☞ Nam licet de licentia ꝓꝛij ſacerdotis non valeat q̄s confiteri niſi hn̄te actuale exercitiū clauiū ꝛ aīarum curā vt infra diceť in pticula quarta. §. Sed q̄d ſi ꝯcedať. de l̄nia tn̄ eiꝰ pōt recipe eukariſtie ſacr̄m a quocūqꝫ ſac̄dote

Eukariſtie ď ſacramēto tē poꝛe paſcatiſ ſuſcipiendo.

Stola

Confiteri q̄s nō pōt ď lnīa ꝓꝛij ſacerďtis niſi hn̄ti exercitiū clauiū actuale. ſecus de eukariſtia

catholico in vnitate ecclie exiſtēte.c.ſ°. de puil. in Clem. cū ibi nōtꝉ p jo.an.ſup v̓bo ſpēali ꝛ Gēzeli/ qꝛ hec ptas pcedit imediate ex vi caracterꝉ ſacerdotal' cui⁹ exercitiū i euka^e ꝯfectiōe nō ex vi ſeu exercitio clauiū ligādi vel ſol/ uendi/ debet ḡ ſuſcipe hoc tpe a ꝓprio ſacerdote ymo a dyacono.xciij.di.dyaconi.et.c.pnte.j.q.j.nullus.cū ibi nōtꝉ.ymo etiā ſm quoſdā a layco pt dū tn catho^co.ymo a ſeipo.xxiij.di.ver̄ tn nōt Archid. de pe.di.ij. puenit. Sꝫ illud loqr d̓ fornicarijs p̄ſbr̄is a qb⁹ recipi pōt ſic nōt Inno.d̓ ꝯſue.c.qnto.Alias aūt ē rō q̄ de oib⁹ q̄ ad offi/ ciū ſacerdotꝉ ſpectāt id ſolū ē licitū laycis ꝛ in nccitate qd̓ expſſe repit eis ꝯmiſſuꝫ/ ſic i nccitate pōt q̄s ſocio ꝯfiteri de pe.di.j.quē penitet. Sꝫ nō recipe ab eo vel a ſeipo eu kariſtiā.nō.xxiiij.q.j.cepit.ꝛ ibi al's dixi p quo dictuꝫ.c. puenit. Cōſuetudo etiā antiq efficere pt vt q̄s ab alieno p̄ſbr̄o recipiat eukariſtie ſacrm p.c.qꝛ cōtingit. de relig. domi. §.fi.in Clem.ꝛ ibi nōt Gwil.de mō.laud. ad qd̓ d̓ prochijs ꝛ alie.proch.c.fi. Sꝫ certe rōne ꝯſuetudinis ꝓpri⁹ eſt fact⁹.vt ſcripſi in pma pticula ſup v̓bo ꝓprio.v̓ ꝛ ꝓpriū facit. Et dic ſuſcipies ſupple in ecclia ſi aſſit alias ſuſcipi pōt ſub vmbraculo vel tētorio.d̓ ꝯſe.di.j.ſicut. cū nōtꝉ.nō ḡ excuſant hoc tpe in expeditiōib⁹ ꝯſtituti ſꝫ cōi/ cent in campis a p̄ſbr̄o in altari viatico celebrāte de lnīa ꝓprij ſacerdotꝉ vel ſine lnīa ſi inſtet iaꝫ bellū iux iaꝫ dicta.

Reuerenter. Et d̓uote vt ſcribā in v̓bo penl'.ꝛ certe magis reuerent' ꝛ deuote q̄ꝫ cetera ſacr̄a rōne matie ſub iecte/ qꝛ dignior.d̓ ꝯſe.di.ij.nihil. cū nōtꝉ. nōt Archid. xcv.di.ecce.i glo. Dic ḡ reuerent'.ſcilꝫ jeiun⁹ qd̓ ob reue/ rentiā ſacri īſtitutū ē.viij.q.j.nihil. Itē aſſurgēdo ꝛ ad al tare eūdo i quo reuerētia ꝯſiſtit.nō.xciij.di.in ſūma. qd̓ eſt ꝯtra mulieres illas q̄ vt dicūt nolūt tm̄ a ꝯtēplatione ſua diſtrahi vt accedant ad altare ſꝫ faciūt ad ſe portari

niſi eēnt moniales vel icluſe. Ad nr̄m. de here. v̄. octauo jn Clem̄. de ꝯſe. di. ij. nihil. Et capucio depoſito in viris genuis flexis mūdādo os ꝛ dētes iducēdo meliora veſtimēta q̄ q̄s hꝫ n̄ ad pompā ſic pſbr̄i ꝛ alij miſtri ihoneſto hitu accedūt altare jux ea q̄ nōnt in dicto. c. ad nr̄m. Rō qꝛ tenemur eā adorare adoratiōe latrie ꝛ g̃ cū oī reuerētia accedere eam ꝛ ſalutare. l. j. li. xij. C. de domeſti. ꝛ protecto. l. j. C. d' ſen. paſſ. Hoc dicēdo O excellētiſſimū ſacmētū o adorādū venerandū colendū glificandū p̄cipuis magnificandū laudib' dignis p̄conijs exaltandū/ cūctis honorādū ſtudijs/ deuotis ꝓſeq̄ndū obſequijs ꝛ ſinceris mētib' retinēdū. c. ſi dn̄m. d' reliq. ꝛ vene. ſanc. jn Clem̄. Nō ſolū in reuerētijs q̄ in faciēdo ꝯſiſtūt. ſꝫ etiā in nō faciendo. nō. C. de jn ius vocan. l. j. liiij. di. q̄cūqꝫ. vt eodē die nō vadat ad ſpectacula etiā licita. C. d' ſpecta. l. j. li. x de expen. ludo. publi. li. xj. p totū. d' ꝯſe. di. j. c. q̄ die ſollēni. ꝛ di. iij. c. ij. nec ludat nec lucte etiaꝫ licite. d' homi. lator. de judi. c. exhibita. Nō t̄n volo dicere ex hoc p̄cepto ſine hac pena ad exteriores act' teneri ymo cuiuſlibꝫ fidelis arbitrio ꝯmittūt. ar. l. j. ff. de jure de liberā. dēpto p. ſcilꝫ jeiunio ad qd' p̄ciſe tenet. d' ꝯſe. di. ij. liq̄do. ꝛ facit ad id qd' ſcribā i. §. ſꝫ q̄d d' xp̄ifidelib'. ꝛ in. §. penl'. Sꝫ maior debet eſſe reuerētia mētalis ad q̄ꝫ indiſtincte p̄ciſe ex hoc p̄cepto ſub hac pena tenet. Et ſi de hac reuerētia vtputa de occultis nō valeat eccl'ia iudicare ſic d' corpali nō t̄n deficit jus ſꝫ jur' ꝓbatio. l. duo ſunt titij. ff. d' teſta. tute. Debet g̃ nō ſolū penitere ſꝫ etiam cōfiteri ꝛ abſolui qd' ob reuerentiā hui' ſacmēti eſt ordinatū. vt etiā dictū eſt. s. in pticula. j. ſup v̄bo ſemel i anno. ꝛ in mā ꝯfeſſio. §. ſꝫ ex quo p ꝯtritionē. ꝛ ſic domū ſuā ītra mūdare ꝛ ornare q̄n ītratur' eſt tant' rex nec p̄us ad corp' xp̄i accedere anteq̄ꝫ bona ꝯſcia muniat. d' pe. di. v. c. j. v̄. caueat

Eukariſtie ſacmentuꝫ accipiendū q̄uo debeat adorari.

Et q̄ indigne ꝛc̄. de ꝯſe. di. ij. hec ſcīa. ar. xiij. q. ij. c. q̄bꝰ et. c. cū grauia/ſaluo eo qđ dicā in. §. ij. huiꝰ ꝑticule. v̄. purgat. vbi caſus in quo pctōꝛ mortalis ſine oꝛl cōfeſſiōe pōt accedere coꝛpꝰ xp̄i. Et alius caſus ī quo ſine abſolu-tione poteſt accedere. vt dicam in ꝑticula quarta in. §. Sed quid erit de peccatis.

Adminus. ymo etiā in feſto natal' dn̄i ꝛ in penthe-coſten. de pe. di. ij. c. ꝛ ſi nō freq̄ntiꝰ/qđ jus nō coꝛrectū ꝑ illud ar. l. p̄cipimꝰ. C. đ appel. l. ſanctimꝰ. C. đ teſta. de elec. cū expediat. li. vj. Sʒ ad euitandā hꝰ. c. penā ſuffic̄ in paſca recipe/niſi foꝛte dicas ꝙ ꝯciliū icipit a p̄cedenti ſtatuto ꝛ nō a p̄cedenti pēa. ar. optimū. ff. đ ver. obli. l. ita ſtipulatꝰ. §. fi. vt aliud ſit dicere adminꝰ in paſca reci piat eukariſtiā Alioq̄n ꝛc̄. Et aliud ſi adminꝰ ī paſca non recipiat eukariſtiā Alioq̄n viuꝰ ab īgreſſu eccl'ie ꝛc̄. qꝛ co pulatiua ꝓ q̄libꝫ ſui ꝑte ſupponit/ꝯditiōal' nō. Et bn̄ dic̄ adminꝰ q̄i dicat ꝙ quotiēs peccamꝰ hoc ſacr̄o indigemꝰ totiēs vel vt nos ipi ſuſcipiamꝰ ſi pctm̄ fuerit mōꝛle ul' ꝓ nobis offerat̄. đ ꝯſe. di. ij. iterat̄ ꝑterea ꝙ cottidie ſuſcipe poſſumꝰ ꝛ in oī die dn̄ico ad ſuſcipiēdū hoꝛtamur. đ ꝯſe. di. ij. cottidie. Sʒ ad minꝰ ſel' in āno ſub hac foꝛā ſuſcipe tenemur. ſil'e qđ ſcripſi ī p̄nº ſuꝑ v̄bo ſemel ī āno. ☞ An aūt expediat vel bonū ſit cottidie ſuſcipe/doctrina eſt vt reſpiciat hō vtꝝ feruoꝛ đuotiōis ꝑ ꝯtinuā ſuſceptiōꝫ au-geat̄ tūc ſic al's ſi minuit̄ vel tepeſcat tūc expedit īterpel-lare ſic nōt in celebrāte Jo. de lig. de cele. miſſa. c. q̄dam Mōchi aūt in mēſe ſemel tenēt̄. vt in Clem̄. ne in agro. ſane. đ ſtatu mōchoꝝ. ꝛ ibi vide. Jtē nō ꝙ etiā circūſcri-pto ſtatuto ecc̄e tria ſūt q̄ p̄ncipalit' allicere debēt quēlibꝫ xp̄i fidelē ad ſūptionē hꝰ ſacr̄i. Primū ē nēcitas accipiēdi dictū cibū ſalutiferꝝ a pio dapifero gratuite đſiḡta jo. vj. q̄ mādūcat meā carnē ꝛ bibit ſanguinē meū ī me manet

Copulatiue ꝓ q̄libꝫ ſui ꝑte ſupponit/cō ditionalis nō

Cottidie ſac̄ mentū eukaꝛe ſuſcipe/ſit bo nū/ꝛ vtꝝ ex-pediat.

⁊ ego in eo. qꝺ neccĩuȝ eſt ad ſalutē ꝯſeq̄ndā vite ſcilȝ grẽ in preſenti. ⁊ glorie in futuro. vñ modicũ vbi. s̄. q̇ manducat carnem meam ⁊ bibit meum ſanguinē habet vitā eternam. quaſi diceret ⁊ ſolum ille ergo neceſſariũ eſt mā ducare ⁊ bibere. hinc eſt qꝺ dr̄ p̄ceptiue. Accipite ⁊ ꝯme dite hoc eſt corpꝰ meũ. ⁊ poſt. Accipite ⁊ bibite Math. xxvj. Item Jo. vbi. s̄. Niſi mādu caueritꝭ carnē filij hoīs ⁊ biberitis eius ſanguinē nō habebitꝭ vitā in vobis/ ecce q̊ neccĩtas. ⁊ hoc doc. cōiter exponūt ꝺ māducatōe ſpūali videlȝ btͥs Thōs Bōuētura Richardus armicariꝰ Thōs de argentina/ dn̄s durandi. Un̄ caro xp̄i vel ſanguis q̄ eſt res ſacramēti q̄ntuȝ ſufficit capit̄ dupliciť ꝯm Guil. pſien̄. in ſacr̄ali ti. de eukariſtia. Primo ꝓ ipa ſba xp̄i de v̉gine maria eiꝰ mr̄e ſūpta ⁊ in ara crucis oblata Scꝺo mō ꝓ tō ſocietate ſiue vnitate ſcꝫoꝝ aut ecc̄e i p̄deſtinatꝭ vōtꝭ iuſtificatꝭ ⁊ gl̄ificatꝭ/ hec ē ſpūal' illa caro ac diuina. ſ miſtica ⁊c̄. Tertio modo carnes dn̄i ſunt ipſa kariſmata quibus ipſe dn̄s cunctis hoībus p̄minet icompabiliter ꝯm q͛ homo vel etiam ipſe gratie ſeu ſacramentoꝝ ſpiritualis effectus. Prima caro xp̄us ymo ⁊ totus xp̄us per carnem ſuā deſignatus vnde inuit illud Caro mea vere eſt cibus. i. veritate. i. deitate ſcilȝ deitate quam continet eſt cibꝰ ſpūs enī eſt q̇ viuificat caro nō ꝓdeſt quicquā ſcilȝ ex ſe ſola q̄cquā. hoc māducat̄ ſpūaliter cū māducās fide ⁊ dilectiōe xp̄o vnit̄ ⁊ i corpat̄ ⁊ in vita ſpūali ꝯſuat̄ cuȝ voto ⁊ deſiderio p̄cipiēdi ſacr̄m. vñ māducatio ſpūal' ad os ſpūale eſt cognitio fide concipiens xp̄m deum ⁊ hominem/ vbi fide recipitur/ meditatione maſticatur/ amore glutit̄ vt vniatur de hac loquens Auguſtinꝰ dicēs q̄d paras dentē ⁊ ventrem crede. i. fide firmata ſiue fide ⁊ dilectōe traicias te i xp̄m deū ⁊ māducaſti dixi aūt hāc manducationē ad vitam glorie ⁊ gratie eſſe neceſſariam

qꝛ ſic neccē eſt deficere vitā nature in aīalib⁹ ex defectu ſu⸗
ſtētatōis ſine nutrimēti ꝯueniētꝭ ⁊ neccij qḋ nō ē niſi cib⁹ ⁊
pot⁹ ſic neccē eſt vitam grē ſine glorie in aīa deficere ſine
hoc cibo ⁊ potu ſpūalit ⁊ eſt ꝓbatio/ jgit̄ a cā ſili ⁊ ꝓpoꝛ
tione. Nā ſbtrahe diuinā v̇itatē ab hūano itellectu ⁊ di⸗
uinā bōitatē ab affectu videbis vtꝝ moꝛtuū ſit q̄ntuꝫ ad
vitā grē. Intellect⁹ eni deū igrās ⁊ affect⁹ deū nō amās
inique viuūt dū d̄o nō viuūt dū ſe ⁊ ſua in ei⁹ honoꝛē et
obſeq̄uꝫ nō ꝯuertūt q̄ a ſolo d̄o hn̄t ¶ Sed ꝙ māducatō
carnis xp̄i ſcḋomō ſit neccīa ptꝫ qꝛ ſine hac nō pt̄ eē ſalus
nulli eni ptꝫ adit⁹ ſalutꝭ ex̄ vnitatē eccē ſin̄ coꝛꝑis aut car
nis xp̄i miſtici. d̄ ſum. tri. c. ſ°. ff. vna. ⁊ ſic ex̄ archā Noe ī
diluuio ſiḡntē ecclīaꝫ ꝑme petri 3° ca°. ⁊ modū ſumēdi illo
ſcḋo mō carnē xp̄i tractat Gwl. ꝑiſieñ. vbi. s̄. iter cetera
ſic dicēs. jllū veꝝ xp̄ianū v̇e ꝙ carne miſtica refectū eſſe
nullaten⁹ dubites q̄ totā xp̄i ecclīaꝫ in viſcerib⁹ beniuo⸗
lentie ac pietatꝭ geſtat/ adeo ꝙ illi vnit⁹ eſt vt oīm ac ſin⸗
guloꝝ bōis cognitꝭ cōgaudeat ⁊ ꝯpatiat̄ malis. ⁊ ſic ptꝫ
ꝙ ſ̄m doc. Augꝭ. videlꝫ ⁊ alios. s̄. tactos illa q̄ dicta ſūt
de māducatiōe coꝛꝑis ⁊ ſanguinis xp̄i Jo. vj°. Niſi mā⸗
ducaueritꝭ ⁊c̄. itelligi debēt de māducatiōe ſpūali. Unde
Richardus armicari⁹ dic̄. jdē ē g̊ māducare ⁊ bibere eius
ſanguinē ꝙ venire ad eū ſ̄ꝛ credere in eū nō g̊ d̄ māduca⸗
tione ſacr̄ali itelligit̄. Cū dic̄. Niſi maducaueritꝭ ⁊c̄. Sed
de fide coꝛꝑis ⁊ ſanguīs filij hoīs ſic ſpūs viuificat ꝑ hāc
fidē caro aūt ſi ſumat̄ nō ꝓdeſt q̄cquā niſi ꝑ fidē. Itē non
eſt dubiū q̄n fideles baptiſati ⁊ cōfirmati accipiāt ſpiritū
ſcm̄/ ſic dr̄ exp̄ſſe Actuū. viij. de baptiſatꝭ in ſamaria. jn
noīe dn̄i jhu xp̄i. q̄ aūt hn̄t ſpm̄ ſcm̄ nō dubiū q̄n hēant
vitā eternā. Un̄ ⁊ ſubiūxit ſaluatoꝛ. Uerba q̄ ego locut⁹
ſuꝫ vob̄ ſpūs ⁊ vita ſūt. Ex q̄b⁹ v̇bis ⁊ alijs ibi poſitꝭ ꝯſtat
ꝙ loquit̄ de māducatione ⁊ potatiōe ſpūali ſcilꝫ ꝑ fidē q̄

ꝯſiſtit in fideli māducāte q₂ vnusq̄ſq₃ adult⁹ debet credē deū hr̄e carnē ⁊ ſanguinē ſic eni dԑuote credēdo māducat ſpūalit̄ ei⁹ carnē ⁊ bibit ei⁹ ſanguinē q₂ ex illa fidei deuo tione aīa ei⁹ ſuſtentat̄ reficit̄ ⁊ etiā ꝯfortat̄ ſiue roborat̄. Per hoc pt₃ ſm dictos doc. ꝙ ſacr̄alit̄ ⁊ ſpūalit̄ māduca re ⁊ bibere nō eſt de nccitate ſalutis hoīm q̄ntū eſt de ſui inſtitutiōe ſ₃ ſi eſt hoc ē ex aſſūpto officio vel de mandato ecc̄e ſup̱ addito. pt₃ ex ſup̄dict. Itē pt₃ ex illo vt dic̄ mgr̄ q̄rto ſniaꝝ effect⁹ hui⁹ ſacr̄al ⁊ ſpūal māducatiōis ⁊ bibi tionis ē deletio venialiū ⁊ augmētatio virtutū ſ₃ neutrū hoꝝ eſt de nccitate ſalut. Itē ſicut auc̄tas dic̄. Niſi mā// ducaueriti ⁊c̄. ꝙ effect⁹ hui⁹ māducatiōis ſit vita ſpūalis ſ₃ hec vita p̄ſupponit̄ ⁊ de nccitate req̄rit̄ aūt ſacr̄alē ſū// ptionē/ ē eni cib⁹ ⁊ pot⁹ viuoꝝ nō mortuoꝝ/ dico viuoꝝ p̱ baptiſmū vel ſi illa vita eſt p̱dita p̱ pniam q̄ eſt ſecūda tabula. Scd̄a p̱s p̄ᶻ. q₂ p̄ſbr̄ curat⁹ ex officio aſſumpto te net̄ ſacr̄alit̄ ⁊ ſpūalit̄ māducare ⁊ bibere nō ſolū ꝓ ſe ſ₃ ēt ꝓ pplo ſibi ꝯmiſſo/ q₂ bn̄ficiū dat̄ ꝓpt̄ officiū Itē d̄ man// dato eccl̄ie pt₃ hoc totū. Vn̄ ſc̄ts Thōs in tertia p̱te ſū// me ſue. q. viij Spūalis inq̄t māducatio icludit votu₃ ſeu deſideriū p̱cipiēdi hoc ſacr̄m. ⁊ ideo ſine voto p̱cipiendi hoc ſacr̄m nō ē hoi ſalus. fruſtra aūt eēt votū niſi ipleret̄ qn̄ oportunitas adeſſēt ⁊ iō manifeſtū eſt ꝙ hō adultus hn̄s vſu₃ rōnis tenet̄ hoc ſacr̄m ſumere n̄ ſolū ex ſtatuto eccl̄ie ſ₃ etiā mādato dei. xxvj. hoc facite in meā ꝯmēora tionē. ☞ Et q₂ xp̄s nō exp̄ſſit tp̄s determinatū ſ₃ ecc̄e ſue exp̄mendū reliq̄t ⁊ ꝯmiſiſit cū dixit. Eūtes in mundū p̄di cate ⁊ baptiſate oēs gētes docētes eas ſuare oia q̄ mā// daui vob. Math. xxviij. ex ſtatuto g̊ eccl̄ie ſūt d̄termiata ipa exequēdi xp̄i p̄ceptū ſic̄ ⁊ apl̄s olim chorint deſiḡuit ſe p̱cepiſſe cū dixit Ego eni p̱cepi a dn̄o ꝙ ⁊ tradidi vob j. Chor. xj°. Vn̄ g̊ Richardus armicari⁹ dicit ſup̱ illam

Sacramētū ſumendi tp̄s deus nō inſti tuit ſed eccl̄ie cōmiſit.

auctem. Niſi mãducaueritꝭ ꝛc̃. Si de ſacr̃ali mãducatõe velis itelligere tũc cũ modificatiõe itelligendũ ẽ ſcilꝫ vt ꝑ certo tp̃e vellẽ ſumere hoc ſacr̃m vt eſſeꝫ pat⁹ ad ſumẽdũ ꝛ hoc q̃ntũ in ei⁹ eſt p̃tate eſt neceſſariũ ad vitã ſpũalem hñdaꝫ qꝛ niſi q̃s adult⁹ xp̃ian⁹ eẽt pat⁹ ad hoc q̃ntũ i ipo eſſet ɔtẽpneret fidei ſacr̃m ꝛ vita careret. Textũ g̊ nõ ẽ negandũ ymo firmit̃ aſſerendũ ſacr̃alem ſũptionẽ multũ ꝓdeſſe fidelib⁹ ad ſpũalẽ vitã augendã ſꝫ hoc ñ fac̃ niſi ꝑ fidẽ. hec ille Itẽ dicit ſctũs Thõs in q̃rto di. xij. ꝙ hoc ſacramentũ de ſui iſtitutiõe eſt neceſſariũ q̃uis nõ ſit ꝺ neceſſitate ſalutꝭ ſꝫ tñ ex inſtitutiõe eccl̃ie efficit̃ neceſſariũ ꝛ ſine hoc neceſſariũ eẽt ñ ſimplicit̃ vt ſine quo nõ eẽt ſalus ſꝫ ex ſuppoſitiõe finis ſi ſcilꝫ hõ in vita ſpũali firmus ſubſiſtere vellet vt ex dictis ſufficiẽt̃ ptꝫ ɔtra hereticos exponẽtes illud Io. vj°. ad l̃ram Niſi q̃s ꝛc̃. qꝛ ex quo eccã ex rõnabili cã poťat r̃laxare fideles ab obligatiõe cottidiana cõionis ꝛ poſtea triũ tp̃oꝝ ſolẽpniſatiõe/ ꝛ i vno coꝝ dũtaxat reſidere vt tũc ſcilꝫ in paſca ſacr̃alit̃ cõicet a ſili potuit eã rõnabili exigẽte tollere obligatõꝫ cõionis ꝛ vulgarꝭ ppl̃i a ſũptiõe ſacri eukaͤ ſub vtraqꝫ ſp̃ẽ. ymo ꝛ ꝓhibere ſub vtraqꝫ ſp̃ẽ ꝛc̃. quẽadmo^{m} fecit in plib⁹ ɔcilijs ꝛ p⁹ hoc ɔcilio ɔſtañ. ẜm q̃ꝺ allicẽ ad ſumẽdũ eukariſtiaꝫ ẽ v̾itas cibi mãducãdi ſb̃ ſp̃eb⁹ pãis ꝛ vini ɔgrue figurata Nã addit̃ carnẽ meã ꝛ ſanguinẽ meũ. q̃ nõ ſolũ ꝑ dictas ſp̃es ſit̃ figurata. veꝝ ẽt v̾acit̃ ꝛ realit̃ ɔtẽta ad q̃ꝺ ſigndũ xp̃s dix̃. Accipite ꝛ mãducate hoc ẽ corp⁹ meũ q̃ꝺ ꝓ vob tradet̃. nõ dixit h̃ figurat̃ corp⁹ meũ ſꝫ dix̃/ Eſt/ q̃ꝺ ad rei ꝑtinet ſb̃aꝫ ꝛ eẽntiã. vñ jo. vj Caro mea v̾e ẽ cib⁹ ꝛ ſanguis me⁹ v̾e ẽ pot⁹. i. in v̾itate nõ figuratiue tm̃ ſic̃ fuere mãna ꝛ aq̃ q̃ fluxit ꝺ petra. De p̃°. Exo. xvj. De z°. nũeri xxj°. Quare erroneũ ꝛ hereticũ ẽ dicere corp⁹ ꝛ ſanguinẽ xp̃i ſolũ ſub ſp̃eb⁹ ſic̃ i ſigno mãducari ꝛ bibi qꝛ ſignũ nõ

mãducatᷣ ꝛ bibitᷣ ptȝ hoc auc̃tib⁹.ſ̃.all̃. ꝛ etiã rõne ſic qꝛ
dictis p ſac̃dotẽ v̓b in pſona xp̃i rite oꝛdinatũ ſm claues
eccl̃ie hñtẽ ĩtentõȝ ↄſec̃ndi ſup matiaȝ d̓bitã coꝛp⁹ xp̃i et
ſãguinẽ eẽ ibi eſt articul⁹ fidei eo mõ quo v̓itas alic⁹ ſacr̃i
ptinet ad artic̃los fidei ꝛ illi⁹ oppoᵐ ẽ heretᷣ. Sȝ diceres
auc̃tes p̃dicte hoc nõ ꝓbãt nã xp̃s etiã dixit. Ego ſuȝ vitꝭ
v̓a. Jo.xiiij. ꝛ.j̃.Choꝝ.x. Petra aũt erat xp̃s q̃ nõ ĩtelli-
gũtᷣ niſi figuratiue. Pꝛo quoꝝ ſolutõe dic̃ btũs Aug⁹ vlitᷣ
ĩtellect⁹ v̓boꝝ xp̃i an loq̃tᷣ figuratiue vel nõ pt̃ colligi ex
p̃cedẽtib⁹ vel ſeq̃ntib⁹ v̓bis euãgelij vel epl̃aꝝ. Sȝ ꝙ hic
figuratiue loq̃tᷣ nõ appet ex talib⁹ q̃ v̓e ꝛ realitᷣ ẽ ibi caro
xp̃i. vñ dic̃ ſe vitem p⁹ ſtatiȝ dicit diſcipulos palmites qđ
vtiq̃ȝ nõ natᷣalitᷣ ſȝ ſolũ figuratiue ẽ veꝝ/ ꝛ ita d̓ v̓bo apl̃i
petra aũt erat xp̃s ad deſig̃ndũ ſe figuratiue loq̃. Ad id
dic̃. bibebãt aũt d̓ ſp̃uali ↄſeq̃nte eos petra. jtẽ dic̃ ibidẽ.
Oĩa in figura ↄtingebãt illis. Sȝ cũ apl̃s lo⁹.xj.ca.º ↄñtᷣ
ñ dat aliq̃d taliũ ĩtelligere ymo oppoᵐ exp̃ſſe eũ aꝓbat
ꝙ xp̃s ſibi al̃s ſe tradidit alijs tradendũ hoc ẽ coꝛp⁹ meũ
qđ ꝑ vob̃ tradetᷣ. Jtẽ q̃ mãducat coꝛp⁹ meũ ꝛ bibit meũ
ſanguinẽ ĩdigne re⁹ erit ſanguis ꝛ coꝛpis Jtẽ judiciũ ſibi
mãducat ꝛ bibit nõ dijudicãs coꝛp⁹ dñi/ nõ dix̃ ſigᵐ dñi
nec obſtãt v̓ba ſaluatorꝭ ꝛ Auglꝭ. vbi.ſ̃. Sp̃ualitᷣ ĩtelligi
te q̃ locut⁹ ſuȝ nõ hoc coꝛp⁹ qđ videtis.i. q̃le videtis mã
ducaturi eſtis ꝛ ſanguinẽ bibituri quẽ effuſuri ſunt q̃ me
crucifigẽt ſacr̃m aliqđ ↄmẽdaui vobis ſp̃ualiter ĩtellectũ
viuificabit vos caro autem non pꝛodeſt quicquã. Nam
reſpondet magiſter quarto ſentenciaꝝ diſt.x. ꝙ nec xp̃s
nec Aug⁹ volunt negare veritatem coꝛpoꝛis xp̃i ibi eſſe
realiter ſed ꝙ non ſit in ſacramento ſic carnaliter ſicut
ip̃i ĩtellexerũt vt ſcilȝ viderẽt in ꝓpꝛia foꝛma. ꝛ vt al̃ car-
nes ↄmedere d̓berẽt dẽtib⁹ diuidẽdo ꝛ maſticãdo qꝛ di-
xerũt/ dur⁹ ẽ ſmo iſte ꝛc̃. ꝛ q̃uo pt̃ h carnẽ ſuã nob̃ dare

ad mãducandũ ſʒ oppoſitũ ad illũ modũ intelligẽdi eſſet ibi ſpũaliter īuiſibilit' nõ vt cib⁹ corꝑis ſʒ cordis nõ vẽtrl ſed mẽtis. Jtem ꝯfirmat' ꝑ dictũ ſaluatorẽ Math. xxviij. Ego vobiſcũ ſum ⁊c. ſcilʒ ad ꝯſumationẽ ſeculi ⁊ illud nõ ẽ dictũ q̃ntũ ad apl'os tm̃/ q2 iam añ cõſumationẽ ſeculi oẽs mortui ſũt g° q̃ntũ ad oẽs credẽtes Sʒ neqʒ q̃ntũ ad pñtiaʒ diuinitatl vel grẽ effectũ/ q2 q̃ntũ ad diuinitatẽ ẽ cum oib⁹ hoib⁹ ⁊ creaturl ſm grãm aũt nõ eſt ſemꝑ cum oib⁹ xp̄ifidelib⁹ ⁊ dicet' q intellexit caritatẽ hñtib⁹ tunc nihil noui nũciaſſet ul' ꝓ ꝯſolatiõe eoꝝ ꝓmiſiſſʒ ⁊ p̄dicari alijs ꝯmitteret/nec obſtat qđ de alijs ſacm̃ẽtl dr̃ ſcilʒ q i aq̃ baptiſmi nõ eſt ſpũs ſctus neqʒ ei⁹ grã ſit ibi ꝯtẽta ſʒ ſolũ ſic in ſigno tm̃/ q2 nõ eſt ſil'e de alijs ſacm̃ẽtl ad hoc q2 in ſacr̃o altarl ip̄e vite panis q̃rit' a fidelib⁹ vt ip̄emet ſeip̄o eos reficiat ⁊ replcat/cis qʒ ip̄e in viſcerib⁹ cordiũ inhereat ⁊ vniõe īſeꝑabilis amoris eiſdẽ ip̄e vniat' ⁊ ipſi illi. Jn baptiſmo aũt vel alio ſacr̃o ſpũs ſctus non vt ip̄e neqʒ ꝓpter ip̄m ſʒ magis mun⁹ ab ip̄o licʒ ꝓpter ip̄m. i. ad gl'iam eius ⁊ ꝓpt' bñplacitũ ip̄ius q̃rit' cui⁹ exemplũ eſt in aq̃ q̃ nõ q̃rit' ꝓpter ſe ſʒ ꝓpter ei⁹ effectũ ſcilʒ vt lauacrum vel vt pot⁹. Et licʒ verꝝ ſic q baptiſmali ſctificatiõe p̄ſtet' fidelib⁹ vt vnione grẽ vnũ efficiat' cũ ip̄o deo ⁊ tota etiã trinitas bñdicta ſe illis vel īfundat vel vniat dicta vniõe cum illo ſacr̃o ꝓprie ⁊ ꝑ ſe mũdatio renouatio ſeu regeneratio ⁊ in eo q tales querũt' ⁊ nullo mõ refectio vel ſaucietas. nullus eni baptiſandus īterrogat' an velit refici ul' ſauciari ſʒ an velit baptiſari. Tertiũ v° alliciẽs ẽ vtilitas dicti cibi mãducati largiflue cõicata/ qđ elicit' ex hoc cũ concludit' in fine. Jn me manet ⁊ ego in eo/ hic fert fructum multũ qđ eſt ſũme fructuoſuʒ ſine cui⁹ mãſiõe nemo pt̄ fructificar'. Cũ đ ſe dicat. ſine me nihil poteſtl facẽ/ al's aũt vtilitates q̃s ꝯſeq̃t' q̃s ex đuota mãducatiõe. vide. j.

i fi. hui⁹ materie corpis xpi vbi dr̃ q̈. xij. fruct⁹ q̇s ꝯſeq̇r̃
In paſca. Non deſig̃t ſtricte diem paſce ſ; ſufficit q̈ in cõtinentib⁹ dieb⁹ fiat maxime vbi eſt ppli multitudo. ar. ff. d̕ ver. ſig. l. ij. et. l. edificia. juncto q̈ arguim⁹ d̕ tp̱e ad locũ ⁊ ecõtra. ff. ſi certũ petat̃. l. viuũ. vbi large deſig̃t totũ temp⁹ inter paſca ⁊ penthecoſten q̈ lic; ꝑ vno die paſce recipit̃ quo ad officiũ ⁊ orones ⁊ jeiunia nõ fiẽda. lxxvj. di. ſcire. cum conſequeñ nõ tñ quo ad ppli cõicati/onẽ ꝓpter rõnes iam infra dicẽdas. Dicit ġ jn paſca/ q: nõ ſufficit alio tempe ad euitandũ hanc penã q: verbis edicti inſuire debem⁹. l. j. §. jn re igit̃ dubia. ff. de exerci/toria actione. ff. d̕ lega. j°. l. ſi qñ. de p̄uile. c. ſi p̄pa. li°. vj°. niſi in caſu quẽ ponã infra in. §. q̇d ſi in paſca. ⁊ in pti/cula. iij. i. §. pone js cui lic;. quo ad hoc ſufficiat alio tp̱e cõfiteri. s̃. in matia ꝯfeſſiõis. §. ſ; an ſtatim. v̇. hec opi/nio fundat̃. Et. s̃. in p̄ma pticula ſup̱ v̇bo jn anno. Et rõ hui⁹ ſtatuti/ q: hoc tẽp⁹ eſt apti⁹/tum ꝓpter tp̄s q̄drage ſimale p̄cedens in quo purgãt̃ crimina/ tu; q: in mẽoriã paſſiõis dñice eſt iſtitutũ hoc ſacr̃m vt i Clem̃. ſi dñm. d̕ reliq̇. ⁊ vene. ſctoꝝ. q̄ in ꝑximo ẽ actũ. ſcil; in die veneri facta/ q̄ aũt in ꝑximo facta ſunt recenter hñt̃ in mẽoria. ff. de arbi. l. celſus. de ꝓba. c. tertio loco. ij. q. j. in primis Et intm̃ hoc tẽpore debet recipi ſacramentũ qd̕ non hẽt̃ ꝑ catholico q̇ ñ recipit/ ymo p̄ſumit̃ ꝯtra eũ d̕ iſidelitate de ꝯſe. di. ij. ſeculari. et. c. oĩs hõ. niſi ob hũilitatẽ ul̕ pc̃i ꝯſciam ip̃m obmiſiſſe ꝓbet̃. vt nõ in dicto. c. ſeculares. et c. oĩs hõ. Vñ dicit lex q̇ ſe ab ecclia ſepat nec ſanctã cõ/munionẽ recipit heretic⁹ eſt credẽdus. jn Aut. de p̄uile. doti. circa mediũ. colla. viij. qd̕ cõiter intelligit̃ d̕ cõione corp̱is xpi. juxta illud qd̕ ſcribam ſup̱ verbo eukariſtiam. Item qui p̱ longa tẽpora ſacramẽta non petit ip̄a ꝯtẽp/nere videt̃/ſicut de abſolutione ab excomunicatiõe dr̃ de

Paſcatis feſti dieſ certe ſtricte nõ deſig̃t q: eukariſtie q̇s cõicari d; ſic vt ſat ſiat c. oĩs vtriuſq;

Boſsa

ſen. excõi. p tuas. Idẽ aũt eſt de cõtempnẽte fidẽ ꝛ ſacrã fidei. de hereti. ad abolendã. vñ merito ↄtra talem de infidelitate pſumit ꝛ maxime ꝙ ſentiat male de ſacramẽtis in tm̃ ꝙ ei tanq̃ de hereſi ſuſpecto põt indici purgatio/ quã ſi pſtare noluerit/ ꝛ cõtumacit reſtiterit nec morã ſuã purgauerit cõfitendo ꝛ eukariſtiã ſuſcipiẽdo excõicãdus eſt. In qua excõicatione ſi p annũ pſeuerauerit pſumptio illa efficit violenta ꝛ ſine alia ꝓbatione vt hereticꝰ debet condẽpnari. de hereti. excõicamꝰ. §. j°. et. c. cũ ↄtumacia li°. vj°. Et adde qđ ſcripſi. s. i pma pticula ſup vbo. Fidel.

Eukariſtia vnde dicat et quibus noibꝰ appelletur.

Eukariſtie. Dr ab eu qđ eſt bonũ ꝛ charis qđ eſt grã q̃i bona grã. Nõt Jo. an. in Clem̃. j. de priuile. ſup vbo eukariſtie/ ꝛ bñ bona grã/ ꝓpter ea q̃ ſcribã. j. in pticula fi. Immunitatis tñ grã nõ pſtat ſuſcipiẽti eam. qꝛ eſt cibus aie non corpis. ar. de penis. c. p° In Clem̃. de tornea. felicis mẽorie. ſecus ſi confugiat q̃s ad eam nõt Jo. fabri. Inſt. de hys q̃ ſunt ſui vel alie. iuris. §. fi. ad inſtar eiꝰ q̃ ad ſtatuã pncipis confugit vt ibi. ꝛ ar. ad hoc. v. di. ad eiꝰ. ff. de offi. prefec. vrbis. l. j. §. j°. Idem Hoſti. de cele. miſ. ſane. ꝛ Archid. xiij. q. ij. c. fi. vbi đ hoc. dr ꝙ eukariſtia q̃i bona grã. Alibi vocat viaticũ. xxvj. q. vj. ſi q̃s de corpe. et. s. e. qđ inte. qꝛ ſacmentũ viaticoꝝ ꝛ iam ↄphenſorũ. Aliã rõnem dabo. j. in penul. pticula. ꝛ aliam iam ſtatiȝ

Viaticum.

Vocat etiã cõmunio. xiij. q. ij. q̃ſitũ. xvij. q. iiij. miror. ꝛ ſcripſi ſup vbo In paſca. qꝛ oliȝ miſſa finita oẽs cõicabãt đ ↄſe. di. j. eps deo vel qꝛ ipm eſt ſacrm vnionis vt ſcribã in. §. ſȝ nunq̃d meliꝰ. ꝛ in. §. ſȝ nunq̃d pſbr. v. Idẽ ſi publice. Võt etiã pegrina cõmunio. xiij. q. ij. clerici. qꝛ dat morientibꝰ q̃ incipiũt pegrinari ꝛ hac rõne etiam viaticũ vt. s. Alibi vo fructꝰ pnie. nõ. xxvij. q. j. q̃ in xpo. vulgariter vo p anologiã dr ſimplex ſacrm. de ↄſe. di. ij. ponis rõne dignitatis/ ſcripſi ſup vbo reuerent in pn. ſile Inſt. đ

Comunio.

Comunio pegrina võt et ſacrm eukaᵉ

Fructus pnie

Simxˣ ſacrm

jure natura. gentiū. §. Sed quotiēs. Dicit̄ etiā miſteriū vt de ꝯſe. di. ij. in ṗn°. q2 ſecretā ⁊ reconditā h3 diſpenſa tionē. j. q. j. multi. Et hac rōne eſt ſacramentū q2 ſub tegu mento corꝑaliū diuina virtus ſecreti⁹ veri corpis ⁊ ſan guinis opat̄ effectū. vt dicto. c. multi. ⁊ de ꝯſe. di. ij. Ego Berengari⁹. juxta ea q̄ ſcripſi. s̄. in ꝑticula. ī. in ṗambul. §. Sed q̄d eſt ſignū. cū ṗceden̄. Dicit̄ etiam pn̄ie bn̄di ctio. l. di. js vero q̄. Dicit̄ etiā exemplū. de ꝯſe. di. ij. nos enim. Item dr̄ ſacrificiū q̄i ſacrū factū q2 ṗce miſtica cō ſecrat̄. j. q. j. multi. Dicunt etiam corpus dn̄icu3. de hijs q̄ fiunt a ma. ꝑte ca. c. ṗmo. in fine.

Miniſteriu3

Bn̄dictio pe nitentie dr̄.

Exemplum.

Sacrificium

Corp⁹ dn̄icū

Sacramentum. Denotat ꝙ dēat ſūmi ſac̄mētalit̄ Non enī ſufficit ad manu3 ſūmi vel in pixide nec ſufficit ſpūalit̄ ſcil3 credere ⁊ mādicaſti niſi tēpore neceſſitatꝭ. de ꝯſe. di. ij. vt q̄d paras. Adde. ī. §. S3 quot modis. Vtrꝫ aūt ſacramentū corꝑis ⁊ ſanguinis ſint duo ſacramenta vel vnum. tractat btūs Tho. in q̄rto ſn̄iaꝝ di. viij. circa ṗncipiū. ⁊ de ꝯſe. di. ij. cū oc̄. et. c. ꝯꝑim⁹. et. c. q2 corp⁹.

Sacramētu3 deb3 ſumi ſac̄ mentalit̄ non ad manū nec i pixide n̄c ſuf ficit. s. crede et mādicaſti niſi ṫꝑe neceſ ſitatꝭ.

Niſi. Exceptiue ponit̄ multis alijs modis accipit̄ niſi vt nōt Archid. xv. q. iij. non eſt. ij. q. j. motū. Cynus de tranſac. l. actione ⁊c̄.

Sac̄m cor pori ⁊ ſangui nis vtru3 ſint duo.

Forte. Hoc forte nō eſt nō dubij vel incertitudinis. ff. de jurꝭ ⁊ facti ignorātia. l. jn omni. de ꝯſtitu. c. j. li°. vj°. te tigi in repetitione. c. reintegranda. iij. q. ij. ⁊c̄.

De proprij. Non extranei in quo ſe multi decipiunt. vn̄ etiam forte videt̄ ꝙ non ſufficiat in hoc tm̄ conſilium ṗuilegiatoꝝ mendicantiū lic3 quis eis valeat confiteri ſ3 in hoc remittere hn̄t confitentē ad ſuū ꝓpriū ſacerdotem Niſi forte dicere vellem⁹ ꝙ hoc conſiliū ſit ꝑs ꝯfeſſionis ſicut in cōtractib⁹ bone fidei apposita cōtract⁹ informāt ff. de pactꝭ. l. juris gentiū. §. q̄nimo. Cū in foro pn̄ie det̄

Abſtinere a ſumptiōe eu kariſtie tēpe paſce vtꝝ q̄s dēat ꝓprij vel alieni ſacer dotis cōſilio.

vt ſtatim dicā. et ideo cui liceat confiteri etiam ab eo hoc liceat recipe conſiliū. Primū tuti9/ qꝛ miſterio ꝓpꝛij ſacer dotis nec alteri9 recipit hoſtia/ ḡ ei9 miniſterio debet ab ſtinere vt ꝯtrarioꝝ ſit eadem diſciplina. ff. de hijs qui ſūt ſui vel alie. iur. l. ij. xxxv. di. hoſpitiolū. maxime quia alś hoibus tepidis via p hoc capitulū fraudādi daret. ꝯtra l. in fūdo. ff. de rei vēdi. l. q̄re. ff. d pact. dota. d Reſcrip. c. ſedes. Reddet ḡ ratione ſacerdoti ſuo cū ipius ſit cōpel lere eū ad cōmunionē ſi op9 fuerit nō fratrū mendicātiū Et hoc clari9 ptz ſubtilit intuēti circa verbū illius Clem. niſi velim9 eam ampliare ibi non opoꝛtet. Nam et licꝫ bn̄ fateat q voluntatē h̄eat accedere ad coꝛp9 dn̄i nō opoꝛ tet fidē facere de cōfeſſione mendicātib9 facta. vt. j. pate bit in pticula q̄rta. §. ſꝫ nunq̄d ſi eps. in fine. et. §. ſꝫ nū q̄d ſacerdos pꝛochial. Nō tn̄ volentē abſtinere ſufficit ſe dicere cōſiliū mendicātꝰ h̄re niſi ꝓbet vel a ſacerdote ſuo conſiliū recipiat. Sit alia ratio potens/ qꝛ recipiēs euka riſtiā a ſacerdote ꝓpꝛio p̄ſumit eſſe cōfeſſus. vt ſcribam in §. ſꝫ ut dixi. ꝓpterea ſi nō recipiat nō eſt vn̄ valeat hoc p̄ ſumi. Cū ergo ꝓpꝛi9 ſacerdos ſit p̄cipuus executoꝛ penaꝝ hui9. c. vt apparet. j. in pticula tr̄tia i v̄bo Alioqn. et p id qd̄ ibi ſcribā ſup v̄bo arceat. nō bn̄ cōſulit q̄ in hoc men dicantiū cōſilio cōtentat. Et ibi erit ſpecialis caſus i quo cōfitens remittit vltra illū q̄ poſit9 eſt ſupꝛa in matia cō feſſionis. §. ſꝫ nunq̄d vnus ſacerdos. v̄. poteſt tn̄.

Cōſilio ſacer dotis nō iurꝭ periti q̄s tp̄e paſce abſtinē pōt a recepti one ſac̄menti

Sacerdotis. Non ḡ ſufficit conſilium iuriſpiti licꝫ in alijs ſufficeret. l. in bonoꝝ. ff. d bonoꝝ poſſ. ff. quis oꝛdo in bo. poſſ. ſerue. l. ij. §. fi. ff. de here. inſtiu. l. ſequit. Nō quia caret clauiū pt̄ate q̄ntūcunqꝫ etiam h̄eat claues ſci entie et diſcretionis. Simile eſt qd̄ dicere ſolem9 in. c. nō debet. de cōſang. et affi. non debet a pſona conſilij rece dere. ff. de ver. oblig. l. ſi quis arbitratū. de arbi. cū olim

de elec. cum in veteri. Et ex hoc ꝙ dicit ſacerdoti conſilio nõt ꝙ hoc conſiliũ debet dari in foro pnie. Ex hoc ſequit ꝙ licz quis habeat caſum abſtinẽdi ab eukariſtia/ nihil/ omin⁹ tñ confiteri hꝫ oĩa pcta ſua eo tpe ſub hac pena/ qđ eſt ꝯtra eos qui gaudent ſe tales caſus habere vt cõ/ feſſionem euitent. Statutũ enim hoc obligat ad duo. s. ad confeſſionẽ ⁊ eukariſtie receptionẽ. vñ ſi reuelatur ab vno non ꝓpter hoc ab alio ſi dici reuelatio mereat. ſi pro non. ar. ff. de ꝯtrahen. emp. §. ſi emptio. l. ſi in emptiõe. ff. de ſeruitu. vrba. predio. l. ſi domus ad hoc. de dolo. et ꝯtumatia. cuꝫ dilecti. de reſti. ſpo. c. fi. ff. de arbi. l. celſus de offi. deleg. ſuꝑ verbo omni. viij. di. c. quo jure. Item hoc conſiliũ debet recipi in foro pnie ergo cõfiteri habet vt recipiat/ ſed confeſſio non valet niſi oĩa confiteat vt dictũ eſt in materia cõfeſſionis. §. Sed an ſtatim. v. Et maxime. Non ergo ſufficit ꝙ diceret ſacerdoti ſoluꝫ cri/ men ꝓpter qđ abſtinet ſicut putant aliqui jmꝑiti quia nõ euitarent hãc penã. Idem puto de excõicato maiori. nã cum licitũ eſt cum audiri licitũ erit ⁊ ſibi confiteri ⁊ ꝑ cõ/ ſequẽs tenet. de ſen. excõi. cum volũtate. et. c. rñſo. xj. q. iij. cum excõicatori. et. c. añceſſor. ſed ſub hac pena non tenet cum confitẽdo penas euadere non poſſit ꝙdiu eſt excõicatus. de ſepul. ſacris. nec poſtea euadet niſi etiam abſoluat a pctis ⁊ cõicet. Adde. ĩ. in. §. qd ſi in paſca. et ſ. in matia cõfeſſionis. §. Sed nunqd pſbyter.

Statutuꝫ. c. oñis obligat ad duo. s. ad confeſſionẽ ⁊ eukariſtie receptionem.

Conſilio. De quo ſi nõ ſanũ fuerit tenet licz regularit ꝯtra dic infra in ꝑticula. v. ſuꝑ vbo Periti.

Ob aliquam rationabilem cauſam. Pone exemplũ. ſ. c. ꝙ quidam ſm Jo. an. qꝛ gerit iuidiam vel odiuꝫ vel habet peccatũ de quo dicit ſe non poſſe abſti/ nere/ ⁊ ſic non eſt penitens neqꝫ mundus.

Conſiliū non in ꝑpetuū ſʒ ad tp̄s abſti- nendi admit tit.

Ad tempus. Nō ḡ i ꝑpetuū q̄zdiu viuit ſʒ debʒ ſibi ꝯſiliū dare vt ſe p̄paret ad remotionē iſti⁹ cauſe ſcilʒ ꝙ ex erceat ſe in opibus caritatis ſiue pietatis/ ꝙ ꝑegrinetur/ miſſam audiat ſingulis dieb⁹/ ⁊ frequēter cōfiteat̄. ⁊ ſa- cerdotꝭ diſcreti monitis ⁊ cōſilijs acq̄eſcat. Et ſic paulatiʒ ad pniam inducet̄ ꝑ dei ⁊ ſacerdotis auxiliū. juxta nō. s. e. ꝙ q̄dam. ꝑ Jo. an. Et hoc verū ꝙ ſolū debet dare cō- ſiliū vt ad tēpus abſtineat niſi forte crimē tale cōmiſiſſet ꝓpt̄ qđ ꝑpetuo uł ſaltē vſq; ad ſup̄me vite exitū abſtinere deberet. xxvij. q. j. cū criſto. vbi de hoc. etiā ꝑ doc.

Ab eius. ſcilʒ eukariſtie ex quo apparet ꝙ nō ē viciū in rethorica relationē ſimplicē fieri ad magnates qđ tn̄ dictatores abhorrēt niſi ipſe magis de ſe vel iferiore lo- quat̄. de Reſcriptꝭ. c. ſi gratia li° vj° ⁊c̄.

Ceſſante cau ſa abſtinendi ſacr̄m tpe pa ſcali ceſſat ef fectus ⁊ quis cōicare debʒ

Perceptione duxerit abſtinendum. Ergo ceſſante iſta cauſa ceſſabit iſte effect⁹ ⁊ cōicare debʒ. l. ad ignem. ß. q̄uis. de jure patro. de appel. cū ceſſante. ⁊ ſic nō eſt hodie queſtio an q̄s ꝓpria auc̄te ab eukariſtie ꝑce- ptione valeat abſtinere/ ceſſāt q̄dam diſtinctio quā circa hoc poſuit Jo. de pe. di. j. q̄ ſanct⁹. Ex hac ꝑticula nō p̄; ꝙ papa īuigilat ſaluti aīaꝝ in eo ꝙ ſtatuit de ſacramēto eukariſtie recipiēdo/ q2 eſt ſacramentū quo ſpūaliter re- ficiūtur ⁊ in bono cōfirmant̄ ſuſcipiētes. Jdeo ſ̄m excel- lentiā eukariſtia dr̄. q̄i bona gratia/ q2 in hoc ſacramēto nō ſolū eſt augmentū virtutis ⁊ gratie ſed ille tot⁹ ſumit̄ q̄ eſt fons ⁊ origo totius gratie ⁊ panis angeloꝝ dictus q2 ea virtute creat⁹ eſt q̄ angelica natura viuit ⁊ ſubſiſtit ſine deo enim nulli vita eſt. Vel dicit̄ panis angeloꝝ id ē xp̄ianoꝝ qui rōne tēporis gr̄e ⁊ reuelationis xp̄i dicti ſūt angeli/ qui manducat hunc panē viuit in eternū Jo. vj. de ꝯſe. di. ij. ⁊ hoc eſt ſacramentū. ¶ Oppono primo ꝙ

Pāis āgeloꝝ cur ſacramē- tum eukari- ſtie dicatur.

nedum ſemel in anno ſed ſingulis menſib⁹ quis debeat cōicare. vt in Clem̄. ne in agro. §. ſane. ð ſtatu mōchoꝝ. Rn̄det ꝙ illud intelligit de mōachis in quib⁹ eſt ſpeciale ꝙ in prima dn̄ica menſis q̄ artant ſingulis menſibus ad id qð fideles artant ſingulis annis vt hic ⁊ hoc infert ibi Gwil. de mon. laud. ꝙ papa pōt circa aliqua ſacramēta de nouo ordinare licȝ non pōt oīa tollere. de hoc de pe. di. v. in ſumma. ¶ Scd̄o oppono ad idem ymo ꝙ ſoluȝ in extremis ſit cōicandū. vt. xxvij. q. j. q̄ xpo. et. c. ipudicas. Solutō in ꝯtrariū/ ꝓhibet q̄s ab eo qð ſibi cōpetit de iure cōi vt hic ⁊ hoc eſt ſpeciale ꝓpter deteſtationē criminis ad verecūdiā ſuā ⁊ ad penā ſm̄ Hug. ⁊ Archid. in p̄dicto. c. ipudicas ſup vltima glo. q̄ etiā ibi dicunt ꝙ cuilibȝ cōmittenti crimen horrendū debet denegari eukariſtie ſacramentū etiā in morte cū quo ad ſalutē nihil ei deperit/ ſȝ ſufficit ꝙ credat. vt de ꝯſe. di. ij. vt q̄d paras. ⁊ hoc de rigore ad ſuandā eccl'ie diſtrictionē ⁊ terrorem vt alij videntes timeāt talia ꝯmittere ad hec facit qð nō de rap. c. ſup eo. vel dic ꝙ hoc ſtatutū intelligit de penitētib⁹ digne. Nam illa ē regula a canone tradita ꝙ nulli penitenti eſt denegandū in morte viaticū. l. di. penitētes de ſen. excōi. c. fi. li. vj. ¶ Sed oppono ad idem 3° ſup. e. q. et. j. ti. primo rn̄ſo. et. c. ti. alma li. vj. §. qr vō. vbi p̄ſbyteri tēpe generalis iterdicti etiam ſani ad pniam admittūt niſi ſint excōicati n̄ tn̄ admitti debēt ad eukariſtiā vt in palle. c. alma. v. de hoc. i glo. ſȝ nunq̄d. Solutio īfirmis nō denegat viaticū ī morte ⁊ in ꝯtrarijs q̄ de ſanis loquūt/ tēpore generalis interdicti q̄bus tūc non eſt ꝑmiſſuȝ hoc ſacramentū. ¶ Nō ſuſcipiens eukariſtiā debet ſe reuerent h̄re. ¶ Scd̄o ꝙ ad min⁹ in āno ſemel recipe diſponat bonū eſt eni ꝙ pluries recipiat ꝓpter multas gr̄as q̄ in hoc ſacramēto conferunt. ⁊ infra tangam

in fine. §. Sed admin⁹ ſemel. ¶ Tertio ꝙ in feſto paſce oēs xpiani pſbyteri ⁊ nō pſbri cōicare debēt. ¶ Quarto ꝙ ob cauſam pōt quis ab eukariſtia abſtinere ſed non a pnia vel cōfeſſione. ¶ Quito ꝙ hoc nō debet facere ꝓpa auctē ſed ex conſilio. ¶ Sexto ꝙ nō ex cōſilio cuiuſcunqꝫ doctori vel religioſi vel ſancti viri ſed ex conſilio ſui ꝓprij ſacerdoti. ¶ Septimo ꝙ illa cauſa debet eſſe rōnabilis ⁊ nō leuis. ¶ Octauo ꝙ illud conſiliū vel abſtinētia debet eſſe ad tēpus ⁊ nō in ꝑpetuū. ☞ Quero pmo qd de ſuſpecto ꝙ nō cōicet in āno ſemel nunqd cogi pōt ad cōicandū. Jo. an. ⁊ Jo. de lig. remittūt ad glo. xxx. di. c. fi. vbi glo. tenet ꝙ nō / qꝛ forte eſt indign⁹ ſed cogēdus eſt vt faciat ſe dignū. de ꝯſe. di. ij. Si qs intrat. ☞ Sed vt dixi ꝓpter reuerentiā feſti inſtanti / qro qd ſi conſtet queꝫ cōicaſſe ſed non conſtet de confeſſione eius videt̃ ꝙ non euitet hanc penam quia ad duo obligat hec decri. Et ad veritatem copulatiue requirit̃ vtriuſqꝫ ꝑtis veritas. inſti de here. iſtitu. §. j° de reſcripti. inter ceteras. Credo cōtrariū qꝛ ſollēnitas intrinſeca ſemꝑ pſumit̃. inſti. de fideiuſſo. §. p°. ☞ Quid ſi in paſca quis ſit impedit⁹ vt non poſſit cōicare vn̄ etiam hoc gaudet qi ꝑ annū ſit liber ab iſta ꝑceptione. Multi enim timent recipe eukariſtiaꝫ timore ſeruili ⁊ eſt malum ſignū ſecus de filiali. iuxta nō ꝑ Jo. an. in. c. euꝫ qui. in fine. de pben. li°. vj°. Nunqd ergo ꝓ hoc anno liberat⁹ ſit. videt̃ ꝙ ſic / qꝛ ſtatutū hoc obligat ſub certa forma ſcilꝫ ꝓ certo tēꝑe ſi ergo nō pōt i illo tēpore expectet quouſqꝫ poſſit alio tēpore. d' tēpo. ordi. de eo. et. c. lr̄as. Sed hoc veꝝ eſſet ſi nō poſſet recipi ſacramentū hoc niſi in feſto paſce. qd' eſt falſuꝫ. de ꝯſe. di. ij cottidie. Et hec opinio deſidioſa vn̄ dico cū pmū poterit ⁊ n̄ recepit ceſſāte ipedimēto tenet̃ ſub hac pēa niſi morā purgauerit. ar. l. celſus. ff. de arbi. de dolo ꝯtumacia. cuꝫ

Cō munione tꝑe paſce nō recepta ſuſpect⁹ vtꝝ poſſit cogi ad cōmunicandum.

Conſtat quē cōicaſſe ſꝫ nō cōſtat ipm cōfeſſuꝫ eſſe an penas huius ca. euitabit.

Si impedit⁹ nō poſſit qs in feſto paſce cōicare ā ſub hac pēa alia tēꝑe teneat̃.

dilecti. de reſti. ſpo. c. fi. de offi. deleg. cū ſup. Ultima enī mora nocet. ff. de picu. ꝛ ꝯmodo rei vendi. l. illud. Adde infra in pticula tꝰtia. §. pone is cui. ☞ Sed quot modis dicit̄ ſumi corp⁹ xpi. G wil. de mon. laud. dicit ꝙ q̄tuor.

Corpus cri-ſti quot mo-dis dr̄ ſumi.

¶ Primo ſacr̄alit̄ tm̄ ꝛ hoc mō ſumūt mali q2 licʒ hn ſu- mant ſacramentū verū ſcilʒ corp⁹ nō tn̄ rem ſpūalē ſcilʒ veram vnionē q2 deſignat vnionē mēbroꝝ ad caput ex qua fit corp⁹. Nos ſum⁹ mēbra criſtus eſt caput. de ꝯſe. di. ij. ꝛ ſancta. ¶ Scd̄o mō realit̄ tm̄ ſpūali realitate tm̄ vt cuʒ credit q̄s ꝛ mādūcauit. de ꝯſe. di. ij. q̄d eſt. et. c. vt q̄d paras. Adde. i. in. §. Sed nunq̄d xpifideles. v̄. Si tn̄ decept⁹. ¶ Tertio mō ſacr̄aliter ꝛ realiter vt q̄libʒ bo- nus xpian⁹. e. di. in xp̄o ¶ Quarto mō nec ſacr̄aliter nec realit̄ ſpūali realitate ſicut ſi mus vel aliud aīal panē illuʒ comederit realit̄ enī recipit corp⁹ ſʒ nō ſpūalit̄ nec ſpūali realitate ad ſalutē ꝛ vnionē. de ꝯſe. di. ij. q̄ bn̄. ¶ Itē nō ꝙ p̄ma manducatio eſt mortifera q2 indigna. Scd̄a eſt ſalutifera q2 ſignificatiua. Tertia eſt p̄electa q2 eſt aug- mētatiua. Ergo primā q̄libet debet fugere ne videlʒ ma- ducet ꝛ bibet ſacr̄alit̄ videlʒ indigne. q̄ enī mādūcat ꝛ bi bit indigne reus erit corpis ꝛ ſanguinis dn̄i. i.ª Chorintl xi. ꝛ iudiciū ſibi mādūcat ꝛ bibit nō diiudicās corp⁹ dn̄i iudiciū iportat dānationē reat⁹ ꝛ deſignat pct̄m mōrle rōne cui⁹ conſequit̄ iudiciū. Et ſic p hoc ſufficient̄ dānata eſt hereſis eoꝝdeʒ dicentiū ꝙ pct̄or mōrlis nō ſumat ſa- cramentū id eſt carnē xp̄i aut ſanguinē ſub ſpēb⁹ ꝯtentā in tm̄ dignitati ei⁹ deferētes ꝙ derogāt veritati. Nā cor pus xp̄i ſub hoſtia ſic̄ p̄us erat ſubſtātia pāis excepto ꝙ corp⁹ xp̄i nō afficit̄ illi accidētib⁹ ſic̄ ſba panis afficiebat̄ Et iō ſic̄ ſba panis tūc māſiſſet ſic ꝛ corp⁹ xp̄i nūc manet ſed ſubſtantia panis manſiſſet ſiue ſumpſiſſet homo iu- ſtus ſiue peccator quouſq3 corrupte fuiſſent ſpecies ergo

Errans pſbr̄ in ꝓlatiōe v̄boꝝ vtꝝ cōſi ciat̄ corp⁹ xp̄i

eodem mō manet corpus xp̄i ſub ſpc̄b⁹ quouſq̄ oīno de erit ſpecies aliq̄. ☞ Sed q̄d ſi lr̄at⁹ ſtans iuxta altare in die paſce audit p̄ſbyteꝝ cōficientē i verbis errare vel ma lam latinitatē dicere. vt q̄dam p̄ſbyter q̄ valde mirabat̄ q̄ corpus eſſet generis neutri eo q̄ terminat̄ in vs dixit hoc eſt corp⁹ meus vel ille eſt corp⁹ me⁹ vel hoc eſt cor/ pum meū. Nunq̄d ille lr̄at⁹ debet ſūmere ⁊ maxime cum reuerētia de qua h̄ dr̄. Hec q̄ſtio depēdet ex alia q̄ſtione cōi. vtꝝ js p̄ſbyt̄ cōficiat ⁊ certe nō videt̄ q: ſic mala lati/ nitas viciat reſcriptū. de Reſcript. ad audientiā. de fide īſtru. int̄ dilectos. Jn hoc dicerē ſic q: ſi ſciēter ⁊ ex ꝓpo[to] faciat nō cōficit cū nō videat̄ h̄re intentionē q̄ req̄rit̄ ſic i ceteris ſacramēt. de ſpō. tua. j. q. j. detrahe. deridere eni videt̄. ff. de act. ⁊ oblig. l. nō ſolū. in fi. ar. ad hoc. ff. de furt. l. q̄ re ſibi ꝯmodata. de ſen. excōi. cū voluntate. Si aūt ex ignorātia facit vel q: balbuciēs vel ex īaduertētia tūc ſi eēt tāta corruptio q̄ auferat vſū loq̄ndi q: nullus ītelligeret q̄d vellet dicere nō ꝯficit. d̄ ꝯſe. di. iij. ſi nō ſcti/ ficat̄. al's ꝯficeret. ar. bo[m]. ff. de māumiſ. teſta. l. q̄ hēbat. in fi. §. diſtat. de fide īſtru. ex pte. de ꝯſe. di. iiij. retulerūt xxxvij. di. ſedulo. De multis alijs caſib⁹ ⁊ dubijs q̄ circa formā verboꝝ ꝯtingere p̄nt in hoc ſacro remitto ad glo. in dicto. c. ſi nō ſctificat̄. Jn caſib⁹ ḡ vbi ſciret hoſtiā non ꝯſecratā nō deb; eā ſumere. Rō q: in ſumptiōe deb; fieri adoratio latrie. vt dixi ſup v̄bo Reuerent̄. Nō tn̄ credo q̄ h̄eat hoc ꝓpallare pplo ſi ſcandalū naſceret̄ quia non adorat id quod eſt ſed id quod credit eſſe. ff. de cōtrah̄e. emp. l. in venditionib⁹. §. fi. xxix. q. j. §. ſ°. v̄. jtē ſi q̄s. ar. de hoc de nōt p Jnnoc. in. c. ſ°. in fine. de reliq̄. ⁊ vene. ſctoꝝ. ſed tūc ipſe ſolus abſtineat/ poteſt tn̄ dicere ſacer/ doti dn̄e erraſtis ⁊ ſic illum inducere vt reſumat canonē ſi fateat̄ ſi dubitet q̄ iteret ſub conditione. de baptiſ. c. ij

☞ Sed an pſbyt' aliquo caſu poſſit dare hoſtiã nõ con/ ſecratã/pone ſcit illũ eẽ in mõrli vel ille eſt infirm⁹ ꝛ patit̃ vomitũ vel deficiũt hoſtie cõſecrate. Dico poſt Inno. h ꝙ nõ. Tũ qꝛ in ſacr̃o nulla debet eſſe fictio. de cele. miſ. de hoĩe. ar. C. de lati. liber. tollẽda. l. vna. §. ꝛ q̃ domũ. xxvij. di. ꝙ ĩterrogaſti. Tũ qꝛ dicit tex. ꝙ falſa remedia veris ſunt ꝑiculis grauiora. de cele. miſ. de hoĩe. Tũ qꝛ ydolatriã ꝯmitteret. Vñ nõt Archid. d' ꝯſe. di. ij. ꝑuenit ꝙ pſbr̃ accedẽs ĩfirmos debet hoſtijs eſſe munit⁹ ne va/ cuus reuertat̃ ꝛ ſi ꝓpter multitudinẽ infirmoꝝ totũ expẽ/ dit in reuertẽdo extinguat̃ lumẽ. d' quo in. c. ſane. d' cele. miſ. ꝛ ceſſet ſonit⁹ campanelle ne xp̃ifideles ĩaniter incli/ nent̃. Sic audiui pariſi⁹ de illo feliciſſimo alemano ſaxo/ ne Hugone d' ſc̃o victoꝛe q̃ cũ in extremis cõtinuũ vo/ mitũ pataret̃ obtulerũt ei fr̃es hoſtiã cõſecratã q̃ oblata non cepit eã ſed adoꝛauit. Et dixit aſcendat filius ad pa trem ꝛ ſpũs me⁹ ad illũ q̃ fecit ipm/ ꝛ ſic illa in celũ cũctl videntib⁹ aſcendit ꝛ ſimul emiſit ſpiritũ venerabilis ille doctoꝛ. Nã ꝛ q̃ credit comedit in. c. vt q̃d ꝑas allegato.

☞ Sed nunq̃d pſbyt' poſſit dare coꝛp⁹ xp̄i ei quẽ ſcit eẽ in pc̃o moꝛtali. Dicetis ſic ꝺm dñm Heinr̄ boeck. Aut talis non petit ꝛ nõ dabit̃. Aut petit ꝛ tunc aut ei⁹ pc̃m eſt occultũ aut manifeſtũ. Si occultũ aut petit in occulto ꝛ tunc ſacerdos ei negare debet ꝛ mouere ne in publico petat. Aut in manifeſto petit ꝛ tunc debet ei dare. d' ꝯſe. di. ij. ne ꝓhibeat. Et ad hoc ꝺm eum ſunt q̃tuoꝛ rõnes.

¶ Prima ꝙ pc̃oꝛi occulto penaꝫ inferens reuelatoꝛ eſt cõfeſſionis. aut pꝛoditoꝛ criminis. de offi. oꝛdi. ſi ſacer/ dos. ☞ Sc̃o ꝙ q̃libꝫ criſtian⁹ hẽt jus petendi coꝛpus xp̄i dñi ſui/ q̃d nõ debet ei denegare ĩ facie eccl'ie/ niſi cõ/ ſtet eum hoc jus amiſiſſe. Ad hãc rationẽ addo ꝙ ep̄us recipit purgationẽ eius quẽ ſcit deierare. xv. q. v. pſbyt.

Hoſtiã nõ cõ ſecratã vtrũ pſbr̃ in aliquo caſu dare poſ ſit.

Nõ exm bo/ num.

Coꝛpuſ criſti an pſbr̃ poſſit dare ei quem ſcit eẽ ĩ pc̃o moꝛtali.

Coꝛp⁹ xp̄i pe tendi jus hẽt q̃libꝫ criſti/ anus.

cū nō. pſertim qꝛ al's dareť occaſio malis ſacerdotibꝰ p-
ueniēdi quos vellent maxima pcā ſic in cedula mihi po-
ſita qſitū fuit an ſacerdos denegare poſſit illis q deberēt
ſibi vnctionales baptiſmales vel decimas. ❡ 3°. ꝓpť ſtatꝰ
petēt ī icertitudinē/ qꝛ neſcit tarda ſpūs ſcti gra molimi-
na. ꝺ pe. di. j. multiplex. ꝛ ſpūs dn̄i vbi vult ſpirat/ ꝺ re/
gula/ licz vn̄ pōt eſſe ſubito ꝯpūctꝰ ꝛ mūdatꝰ ꝛ diuina in
ſpiratione accedere ad ſacrm̄. Ad hoc addo/ qꝛ non pōt
ꝓꝛiꝰ ſacerdos ſcire an js ſit cōfeſſus ꝑuilegiatis de quo
nec fidē facere teneť. vt ſcribā. ī. in ꝑticula q̄rta. §. ſz nū-
q̄d ſacerdos ꝑrochial'. ❡ 4to qꝛ ſcandalū oꝛireť ſi dene-
gareť. Si vͦo pc̄m ſit manifeſtū debz denegare ſiue i pu
blico ſiue in ꝑuato petat/ ſi tn̄ ille pcťoꝛ nō erat ſubditus
illi pſbr̄o tūc indiſtinte poſſet ſibi denegare. de ꝯſe. di. ij.
tribꝰ ſm̄ Heinr̄. jdē Archid'. in dicto. c. ne ꝓhiebat. Jdē
dico de īfamibꝰ nimis hiſtrionibꝰ q̄z diu artē illā exercēt.
ff. de hijs q̄ no. infamia. l. ait. Nō de ꝯſe. di. ij. ꝑ dilectōe
Jdē ſi ob aliquā cāz publice ſit ei īterdictū ne accedat ad
coꝛpꝰ dn̄i. Jdē ſi publice ſit excōicatꝰ licz foꝛte n̄ ſit pcťoꝛ
de excep. c. ij. ꝛ hoc ꝓpť ſignificationē ſacramēti q̄ ē vnio
ecclie cum xp̄o. de cele. miſ. cū marthe. Talis autē ſepať
ab ecclia. Jdem ſi laboꝛat in extremis ꝛ petat eukariſtiā
ſi de eiꝰ īpnīa ꝯſtat cū nō ſit ſpes coꝛrectiōis. Nō Arch.
xiij. q. ij. q̄ſitū. Hoc ē ꝯtra obſuantiā huiꝰ ciuitat̄ Wien̄.
q̄ vt audiui ꝯpellūť dānandi ad moꝛtē recipe coꝛpꝰ xp̄i/
nō eſt tanta margarita dāda poꝛco. de pe. di. j. nōnulli.
q̄bus nō eſt negāda ſi hūiliter peterēt. de pe. ꝛ remiſ. c. jº
jn Clem̄. de toꝛnea. felicis. Adde ī ꝑticula t̄cia. §. cccc g.
in fi. Alios caſus colligere potes ex hijs q̄ ſcribā. ī. in. §.
penl'. ſi nō ſit xp̄ianꝰ. Si diſcretiōe caret/ ſi fateať ſe non
eſſe jeiunū/ ꝛ ſi ꝯtinuū vomitū paciať. ☞ Sed q̄d ſi p-
ſbyť neſciat crimē eiꝰ ſz ſuſpectū euz hēat. R̄ndet Heinr̄

Corpus xp̄i an pſbr̄ dēat dare ei quem ſuſpectuz hēt ꝺ pcťo mōꝛli licz nō ſciat.

q̄ q̄dam eſt p̄ſumptio violēta/vt ſi ſuſpect⁹ videat̄ cū ſu-
ſpecta nudus cū nuda ſoli. de p̄ſūp. lr̄as. ꝛ ſi hoc ſit publi
cū denegabit̄ hoſtia etiā ſi in publico/q꞉ ꝑ facto reputat̄
Quedā eſt ꝓbabil' vt ſi ſolus cū ſola repit̄ loquens loco ꝛ
tp̄e ſuſpectis ꝛ frequēter. Alia eſt leuis vt ſi appeant aliq̄
ſigna nō tñ oīa ꝛ huic nō debꝫ denegari etiā in ꝓuato q꞉
pena n̄ infligit̄ vbi culpa igrat̄. ar. ij. q. j. de⁹ oīpotēs. ſ̄m
eū. Et recipit̄ publicū h/ꝛ etiā in. §. p̄cedēti nō/ꝑ eo q̄d
ꝓbari pōt/puta ſi ſciāt teſtes. Nā ꝓpter hoc nō dbꝫ p̄ſbr̄
petēti publice d̄negare/q꞉ als penā an̄ ꝓbationē iterret
ꝯtra. c. coꝝ q̄. xj. q. iij. ad hoc. de ſen. excōi. ſacro. ſꝫ acci-
pit̄ ꝑ notorio. d̄ eta. ꝛ q̄li. c. fi. d̄ actiōe empti. l. emptorē
in p̄n°. C. de act̄. l. cū cui. ☞ Sꝫ nunq̄d eukariſtia ē re-
cipiēda a p̄ſbr̄o p̄ciſo ab ecclia excōicatiōe ſuſpēſione vel
īterdicto/ꝛ hec q̄ſtio poſſet generalit̄ forari de oīb⁹ ſac-
mēt̄. Rn̄deo addēdo ad Gwil. de mō. laud. q̄ aut ſacr̄a
nō fiūt ſ̄m formā ecclie ꝛ tūc nullaten⁹ ſūt v̄a nec ab eis
recipiēda. j. q. j. ex̄ catholicā. Aut ſ̄m foraȝ ecclie ꝛ tunc
aut q̄r̄ alio tp̄e q̄ȝ nc̄citat̄ liceat ab hys recip̄e ꝛ tūc etiā
licꝫ ſint v̄a nō tñ recipiēda vt in p̄n°. §. ad hoc. xxxij. di.
Aut tp̄e nc̄citat̄ ꝛ tunc dic q̄ baptiſm⁹ pōt recipi. xxxj.
di. lex in fi. Sꝫ ſi q̄ris de alijs ſacmētis. Aut q̄ris vtꝝ ab
illis q̄b⁹ eſt infectio cōicare ſic heretic̄ ꝛ excōicatis ꝛ tūc
nō ymo poti⁹ debꝫ ſuſtinere excōicationē ꝛ mori. xxiij. q
j. cepit. de hoc. de hys q̄ vi me. vt in. c. ſacr̄. Aut d̄ alijs
puta ſuſpēſis ꝛ tūc aut loq̄ris de ſacmētis hn̄tib⁹ execu-
tionē vt de ſacr̄o ordinis ꝛ tūc nullo mō q꞉ nō recipit ex
ecutionē. d̄ ſymo. ꝑ tuas. Aut de alijs ꝛ tūc bn̄ tēp̄e ne-
ceſſitat̄ vt corp̄e xp̄i/pnīa ꝛ ſilib⁹. nōt Archid. de p̄e. di.
ij. nihil. Que āt ſit rō diuerſitat̄ q̄re ab hereticis ꝛ excōi-
catis pōt recipi baptiſm⁹ ſꝫ nō eukariſtia vel pnīe ſacr̄m
bn̄ nō. xxxiij. q. j. §. ſꝫ illud. De pnīa aūt clarum eſt quia

Sacramētū eukariſtie nū q̄d a p̄ſbytēo ab ecclia re-ciſo r̄cipi poſ ſit.

heretici iducerēt ad ſepationē vel eoꝝ errorē cū i ſecreto cōfeſſionis fiant deliberatiões ⁊ ꝯſilia. C. de dona. l. latā ſicut appet de phariſeis ⁊ juda. de pe. di. vj. c. j°. cui conſitenti ei dixerūt. qd ad nos tu videris. Doleat ergo de pcc̄is qꝫ tādiu diſtulit qꝫ alios pſbr̄os hr̄e non pōt ⁊ hoc ſufficit. de pe. di. j. verbū dei. At baptiſm⁹ eſt neceſſari⁹ ⁊ janua alioꝝ ſacr̄oꝝ. nō de tranſac. veniēs. ab alijs autē malis ſacerdotib⁹ nō taliter iterdictis ſeu īfecti recipi pt̄. vt ſcribā. j. in pticula q̄rta. §. ſꝫ nunqd ꝓpt̄ malā vitam.

Sacramētū eukar̄ ā meli⁹ ſit recipere a bono ſacdote q̄ a malo.

☞ Sed nunqd melius eſt recipe a bono ſacerdote q̄ꝫ a malo al's nō interdicto. Dico attento ope opato qꝫ nō. ſed opante/ qꝫ ſic. ſiĺe nōt Jo. de lig. de cele. miſſa. qdam Et adde qđ ſcribā infra in dicto. §. ſꝫ nunqd ꝓpter malā vitā Uide qđ nōt Archid. j. q. j. ſacdotes. vbi ⁊ quondā reſpectu meli⁹ eſt recipe a malo q̄ꝫ a bono ſꝫ ſimpliciter ē ecōtra.

Corpus xp̄i a q̄druplicib⁹ ſacerdotibus recipi nō d̄bꝫ

☞ Jn ſūma ġ ſunt q̄tuor a qbus nō debet recipi corp⁹ xp̄i. Ab hereticis/ qꝛ eſt ſacramentū fidei cui repugnat hereſis. Ab excōicatis ⁊ ſciſmaticis/ qꝛ eſt ſacmentū vnionis. vt ſcripſi ſup verbo eukariſtie. A ſymoniaco in ordine/ qꝛ eſt ꝯtentiuū ipius q eſt fons totius liberalitatis ⁊ bonitatis cui repugnat ſymonia. A publicis fornicarijs/ qꝛ eleuat in ſtatū ſpūalem cui repugnat fornicatio i q hō eſt tot⁹ caro. Nec obſtat qđ. ſ. dixi in. §. ſꝫ nunqd pſbr̄ poſſit dare. qꝛ aliud eſt recipe hoc ſacr̄m ab occulto excōicato vel ſymoco qđ eſt voluntariū. ar. dictoꝝ i. §. ſꝫ qd ſi lr̄a. in fi. Aliud eſt talib⁹ publice petētib⁹ dare/ qđ eſt necc̄iū. vt ibi ar. ff. q ſatiſdare cogūt̄. l. ſi fideiuſſor. §. q necc̄ia

Hoſtiā cōſecratā ab hetico an q̄s ab alio fideli pſbytero recipere poſſit.

☞ Sꝫ nunqd hoſtiā ꝯſecratā ab heretico i foro eccl̄ie cōficiente vel ab aliquo p̄dictoꝝ vel a ſollēniter degradato q ſm cōem opinionē ꝯſecrat. Nō p doc. in. c. đ gradatio. de penis. li°. vj° l. di. accedēs. vel ab eo cui ṗpa iterdixit decretū apponēdo qꝫ nihil ageret conſerando q

nihilomin⁹ conſecrat ſm Gwil. de mon. laud. in Clem. vna. de re⁊ pmuta. Nunqd hoſtiā conſecratam ab iſtis ⁊ reſeruatā recipe q̄s poſſit ab alio p̄ſbytero q̄z ab iſtis. puto q̄ ſic p p̄dicta/ymo magis eſt vt videt meritorium ꝓpter fidem magis integrā quā h3 de ſacr̄o. ar. s̄. in mā ꝯfeſſionis. §. ſ3 ꝓpter q̄d. v̄. q̄rto ꝓpter. Sed ecōtra hoſtiā cōſecratā ab alio nō lic3 recipe ab heretico. ſ. q. ſ. ſup veniēte. Nec obſtat ei q̄ dictū eſt de ꝓhibitiōe pape que ipedit mr̄imoniū inter pſonas al's habiles. Nōt Inno. ⁊ Hoſti. de ſpon. ipube. ad diſſoluendū. q̄ materia huius ſacramenti nō pendet a diſpēſatione papali. ſec⁹ in mr̄imonio ⁊ q̄ papa ſup caractere nihil pōt. nōt Innoc. de ſciſma. c. j°. ſic nec ꝯſecrat js q̄ nō eſt p̄ſbyter cui papa cōſecrare mandauit. vt vlt̄ dixi in. c. j°. xcv. diſt. ⁊ ibi nō.

☞ Sed q̄d ſi in feſto paſce deficiāt hoſtie cōſecrate poterit ne vnā frāgere ⁊ ſic hoīes cōicare. Dico q̄ lic3 p̄ſbr̄ ꝓpter mētes īfirmas hoīm talia deb3 p̄uidere. ar. ff. d̄ jur̄ oīm judi. l. ſi idem. cum eodē. §. fi. cū ibi allegat̄. tn̄ pōt Nā ⁊ p̄pa publice celebrās ſumit dimidiā hoſtiā reliquā diuidit ſbdyacono ⁊ dyacono. nōt Hoſti. de cele. miſſa. ꝯſuluiſti. q̄ tot⁹ eſt xp̄s ſub q̄lib3 pte hoſtie ſicut ſub tota. Hoſtie ſi deficiūt i paſca an p̄ſbr̄ poſſit vnā frangere

☞ Ex^m ſolet dari de ſpeculo fracto in cuius q̄libet pecia appet effigiēs hūana ⁊ in aīalib⁹ ſic in angwillis vel vermib⁹ terre. ſ. lubric̄ q̄ ſi diuidāt ita ſe mouet cauda ſic caput. Nam cū q̄ntitas hoſtie oīno ſit ſepata ſic alia accidentia a ſubſtātia corpis ip̄m nō pōt limitare q̄n tantus ſit ſub q̄libet pte ſic ſub toto. de ꝯſe. di. ij. dum frangitur. Dn̄o Jo. de lig. nō placet exemplū de ſpeculo in quo nō eſt res ſed p reflectionē apparet vt in pſpectiua cōi/ ac i eukariſtia nō apparet ſed eſt. Ponit ḡ ex^m dicens q̄ ſil'e eſt ſicut de fora ſubſtātiali q̄ tota eſt in materia ⁊ in q̄lib3 pte/ quia quelib3 pars ignis eſt ſubſtantia ignis. vt nō Hoſtie ſub q̄libet pte q̄uo xp̄us eſt.

in.c.cũ marthe. de cele. miſſa. Mirũ videt̃ mihi ſi ſentiat ꝙ forã ſubſtãtialis ſit tota in toto qꝛ hoc nunꝙ̃ aliquis phoꝝ poſuit. Eſt enĩ diuiſibilis extenſa ſicut mã q̃ntitatiue ſicut aliud exm ponit ibi de trãſubſtãciatiõe panis in corpꝰ ſicut carnes bouine trãſubſtanciãt̃ in carnes hũanas qḋ ẽ valde iꝓprie locutũ cũ matia panis deſinat eẽ vt ſcribã. ĩ in. §. ſꝫ nunq̃d ꝑ receptionẽ. Nõ ſic de matia carniũ que ſub noua forma manet. Itẽ ſicut nec facies eſt in ſpeculo ita nec corpꝰ in accidẽtibꝰ ſꝫ ſbã nec valeret exm de forã ſubſtãciali hoĩs qḋ ponit in Clem̃. ſi dñm. de reliq̃. ⁊ ve. ſcõꝝ. qꝛ licꝫ tota ſit in toto ⁊ in q̃libꝫ eiꝰ pte. ita ꝙ rõne illiꝰ indiuiſibilitatis q̃libꝫ ps ĩtegralis hoĩs ſit hõ non tñ eſt tõlis hõ. ſꝫ in eukariſtia ſub q̃libꝫ mĩma pte eſt totꝰ xp̃us Nec valet qḋ dicit ḋ igne/ qꝛ licꝫ ſit corpꝰ omogeniũ nõ tñ q̃libꝫ ps ignis ẽ totꝰ ille ignis. Poſſit tñ exm ḋ ſpeculo reꝓbari qꝛ in ita minutas pticulas diuidi poſſꝫ ꝙ nõ apꝑeret in eis facies hũana tõ. ſꝫ certe ſi ad ꝓporcionatã diſtantiã ſm q̃ntitatẽ piramidis ſpecieꝝ faciei ĩ ſe pticule ſpeculi remoueant̃ a facie. ita ꝙ illa ps piramidis vbi fit reflectio ꝓporcionata ſit pticule ſpeculi ſine dubio appet jam tota licꝫ q̃nꝙ̃ ꝓpter puitatẽ tam pticulaꝝ ſpeculi ꝙ̃ faciei apparẽs ñ ſubiaceat diſtincte actualit̃ viſui hũano ſic de ſingulis dicimꝰ/ de alluuione. inſti. ḋ reꝝ diuiſio. § pterea. ⁊ de fruſtratõe. xiij. q. j. itẽ apls. ☞ Nunq̃d ergo tunc ſcilꝫ qñ pͥſbyt̃ frangit hoſtias ⁊ cõicat hoĩes corpꝰ xp̃i frangat̃/ hoſtia fracta/ q̃ſtio ẽ cõis videt̃ ꝙ ſic. ḋ ↄſe. di. ij. ego berengariꝰ. ibi dũ dicit. in veritate frangi ſacerdotũ manibꝰ tractari ⁊ fideliũ dentibꝰ atteri. Dicendũ ẽ ↄtra qꝛ ſbã quecũꝙ ſubeſt accidẽtibꝰ non eſt diuiſibil' niſi ſit quãta ſit. nec viſibilis niſi ſit qualis/ cum g° hoſtie q̃ntitas ſit ibi ſiue ſubſtantia nec corpus vel eius quantitas quantitate hoſtie ↄmenſurat̃ ſꝫ ſacr̃aliter ſibi coexiſtit et

Hoſtia fracta an frãgat̃ corpus xp̃i.

cuilibet eius pti ſequit̃ ꝙ ad fractionẽ q̃ntitatꝭ hoſtie nõ frangit̃ corp⁹/ſequit̃ etiaꝫ ꝙ oculo dimẽſionali hoſtia ſe ipam vel altare ſeu ipm̃ ſuſcipientẽ nõ viderꝭ. Nec obſtat ratio qꝛ ſpecies frangunt̃. nõ. de ꝯſe. di. ij. cum corpus. ☞ Sed pone deficiũt vel nõ ſufficiũt hoſtie vñ occidẽ/talis p̄sbyt̃ vult cõficere in fermentato pane ⁊ ſic cõicare ppl̃m/q̃rit̃ nunq̃d poſſit. Jo. de lig. vbi. s̃. dicit ꝙ nõ. de ꝯſue. c. q̃nto. ſatis tñ credo ꝙ ſi cõſecraret ꝯficeret ſꝫ pec caret. Sil'e. ĩ. in. §. q̃d ƀ xp̄ifideli. qꝛ licꝫ deficiat accidẽ/talis q̃litas adeſt eni eẽntialis panis ſcilꝫ triticeᵘ. ſecus ſi ſiliginc⁹. ar. ff. de ꝯtrahẽ. emp. l. in emptionib⁹. §. fi. cuꝫ lege ſe. xxix. q. j. §. ſ. ☞ Sꝫ nunq̃d ãtequã cõſecret poſ/ſit hoſtias ĩminutas ptes diuidere ſi videat ſibi hoſtias ƀ ficere forte timet ꝙ poſtq̃ꝫ ꝯſecrauit frãgendo pticule de ciderẽt/nunq̃d g̃ ſacerdos põt ꝯſecrare in q̃ntacũqꝫ pte/q̃dã dicũt ꝙ nõ ſꝫ ſolũ in tanta q̃nta poſſit venire ĩ vſus fideliũ. Alij dicũt ⁊ ꝓbabili⁹ ꝙ põt/qꝛ nõ eſt determĩata q̃ntitas p eccliaꝫ/ſic tenet Jo. ƀ lig. i. c. q̃dã. ƀ cele. miſ. nõ tñ ſacerdos põt ꝯſecrare totũ vinũ qƀ eſt in celari vel totũ panẽ q̃ eſt in foro/qꝛ mã ꝯſecrãdi debꝫ eſſe corã ſa/cerdote ſic oñdit̃ p ꝓnomẽ demõſtratiuũ hoc vbi eni lex ñ detminat vel diffinit/nec nos detrmĩare debem⁹. xxxj. q. j. ꝙ ſi dormierit. l. ſi vo. §. de viro. ff. ſolu. mat'. ☞ Sed ſi nõ frãgit põt ne mediã hoſtiã cõficere ſic ſi ad hoc ten/dat/⁊ de q̃ media ĩtelligat̃ q̃ſtio eſt cõis. Et dici ſolet/aut cõficiens referebat ſe ad certã mediã puta dextrã vel ſi/niſtrã ⁊ illã ꝯficit/ſi nõ ad vnã magis q̃ꝫ ad aliã neutraꝫ videt̃ ꝯficere ꝓpt' vagã ĩtentõnẽ quã hꝫ ad hoc. ff. ƀ ꝯdi. inſtitu. l. ſi citi⁹. de elec. vt quis duas. li. vj. ⁊ de poſtu. c. vnico. e. li. vj. Eodẽ mõ põt dici de illo q̃ ĩtendebat cõfi/cere q̃tuor hoſtias ⁊ nõ plures ⁊ ꝯſecratõe facta repit ibi q̃nqꝫ iacẽtes q̃ illaꝝ ſit nõ ꝯſecrata. Nã ſi hũit negatiuã

Preſbyt̃ occidẽtal' an poſ/ſit ꝯficẽ i pãe fermentato ſi eſt defectus i hoſtijs.

Cõficẽ corp⁹ xp̄i vel ꝯſecrẽre an poſſit p̄sbr̃ in q̃ntacunqꝫ parte.

Mãtia cõſe/ſecrãdi dƀt eẽ corã ſacꝭᵉ vñ nõ pt̃ cõſecrẽre totũ vinũ i celari vel totuꝫ panẽ in foro.

Sacerdos ã poſſit mediã hoſtiã ꝯficere vel q̃tuor ⁊ ſic q̃nqꝫ q̃ ps vel hoſtie ⁊ ã oẽſ ſunt ꝯſecrate

intentionē/q: noluit conficere niſi q̄tuor vel non voluit cōficere q̄ntā neutrā conficit vt vitet̄ icertitudo q̄ ex poſt facto certificari nō pōt.inſt.ð lega.§.i certis.ff.de reb⁹ dubijs.l.q̄dam.ff.de lega.j° l.legato.§.j°.de teſta.cum tibi.ꝛ p Dinū in regula in obſcurū. Si vo credebat ibi eſſe ſolū q̄tuor ꝛ ſunt q̄nq3 oēs ſunt cōſecrate/q: tunc qð ante ſe iacet vt corp⁹ ꝛ nō nūeꝝ cōſecrat.ar.ff.de lega.j°. l.talis ſcriptura.§.penl'. Sec⁹ ecōtra ſi nō vellet niſi q̄tuor ꝯſecrare ꝛ eſſent ibi tres ſolu3 oēs eēnt ꝯſecrate. niſi hr̄et hāc negatiuā itentionē/q: nihil vellet cōſecrare niſi eēnt q̄tuor. Nō diuerſitat/q: i nūero maiori ineſt minor nō ecōtra.ff.de arbi.l.diē.§.ſi pluries.ff.de re iudi.l.int ptes in fi.ff.de annu.legat.l.iij.§.ſi q̄s plus.de arbi.c.j° li.° vj° Et in regula plus. ☞ S3 videam⁹ de xp̄ifidelib⁹ in hoc feſto ad altare accedētib⁹ hij debēt p oia eē mūdi ꝛ ornati.vt dictū eſt ſup v̄bo Reuerēter. Quid g° de polluto in nocte paſce.q̄ſtio eſt cōis/Dic ꝙ niſi pcc̄m in ſola volūtate ꝯſiſtat.xv.q.j.§.j°.xxxiij.q.iij.nabuchodonoſor ff.ð offi.p̄ſi.l.diu⁹. ſ3 i ſonno q̄s volūtatē n̄ h3 cū ſenſus ſint ligati tūc nō peccat.vj.di.teſtam.cū ibi nōt.in ſūma maxime igit̄ illa pollutione q̄ ex iſuauitate nature ꝓuenit ſupflua exponēt q: illa magi eſt pena.vj.di. nō eſt pcc̄m Illa vo q̄ ex i gurgitatiōe ꝓuenit ſuppoſita etiā illoꝝ opinione q̄ dicūt talē peccare nō ē tn̄ niſi pcc̄m vēiale. Silit̄ illa q̄ ex cogitatiōe ꝓuenit ſine ꝯſenſu vel illa q̄ ex ꝯſenſu ꝓuenit p⁹ quā ð ꝯſenſu q̄s penituit etiā ſi ille pollutiones cū vigilia terminēt̄ q: p̄ncipiū iſpici ðb3 p iura vulgaria q: excitat⁹ mot⁹ i dormiēdo nō ſubiacet volūtati euigilātis ſic dicim⁹ ð violent̄ opp̄ſſa delectāte.xxxij.q.v.ita ne aliquē polluat.ff.ð admiſtra.reꝝ ad ciui.pti.l.j.§.ſi eo. Tū q: nō reputat̄ euigilaſſe niſi pfectū vſum rōnis recupauerit.ar.ff.ð acq̄.poſſ.l.j.§.ſi furioſus. vbi dormiēti

Pollut⁹ i nocte paſce an poſſit accedē ꝛ cōicari.

cōparẽ q̄ nō hʒ vſuʒ rōnis pōt tñ ꝯtingere ꝙ in ip̄a viola tione pctm̄ oriaẽ ſi pollutio placeat. ar. de rap. c. fi. C. ꝙ met⁹ cā. l. ij. In hijs ḡ oīb⁹ pollutiōib⁹ licʒ nō ſit pctm̄ vł modicū qꝛ tñ talis pollutio ꝯſciam vrget ꝛ ebetationē d̄ uotiōis īducit maxime ſi cū illuſione ꝓueniat ob reuerētiā dn̄ici corpis abſtinendū ē niſi nccitas imineret. Vñ ſi hō tale q̄d timeret ꝯſiliū eſſet ꝙ in vigilia paſce cōicaret vt ſi tūc cōtingeret eū a pollutiōe īpediri ſaltē reſtaret dies ſe⸗ quēs. Sec⁹ aūt ſi pollutio ex mōrli cōſenſu eueniſſet quē nō purgaſſet ꝑ pniaʒ tūc oīmode d̄bʒ abſtinere qꝛ manet pctm̄ mortale. ☞ Sic dico ꝙ licʒ ꝯiugat⁹ q̄ accedat ad eukariſtiā / p̄mo debʒ ab vxore ꝑ aliquot dies abſtinere. ita ꝙ non exigat licʒ ſꝑ reddere teneaẽ ſi ea nocte coguit vxorē etiā ex act⁹ niſi nccitas eēt ſic etiā eodē die q̄ euka riſtiā recipit nō debet exigere debet tñ reddere exactus ſi vxori iportunitatē nō valeat euitare. c. ꝓpoſuiſti. lxxxij. di. v̇. nō. c. oīs hō. d̄ ꝯſe. di. ij. nōt Jo. an. i nouella. in. c. vnico. d̄ ꝯſe. cc. vel alra. li°. vj°. ☞ Quid ḡ d̄ muliere mē⸗ ſtruoſa vel puerpa nō debʒ d̄negari. de ꝯſe. di. v. c. j°. lau dāda tñ ē ſi abſtineat ꝛ ſi accipiat nō iudicāda. c. di. c. fi. ☞ Quid d̄ leproſo nil nocet / ſʒ ꝯtra / qꝛ ſacerdos lepſus ꝓhibeẽ. d̄ cle. egro. tua nos. jgiẽ magiſ ſecularis. Solutio ꝓhibeẽ publice ꝓpẽ honorē ſacm̄eti / ſʒ certe nō / ꝛ maior debet eſſe in celebrāte mūdicia q̄ʒ in ſumēte. ☞ Quid d̄ xp̄ifideli q̄ tō nocte paſce nō dormiuit videẽ q̄ mane nō debet ſumere ſacrm̄. d̄ accuſa. ſi cōſtiterit. Itē qꝛ debʒ eē ſeiun⁹. 7. q. j. nihil. d̄ ꝯſe. di. ij. nōẽ liq̄do. ꝛ di. v. vt jciuni dic ꝯtra dū tñ ſit digeſt⁹ cib⁹. d̄ ꝯſe. di. ij. trib⁹. nōẽ d̄ ꝯſe. di. j. ſacra. Nec obſtat. c. ſi ꝯſūtēit / qꝛ ītelligiẽ d̄ n̄ digeſto ſi tñ cib⁹ nō eēt digeſt⁹ / ymo ſi d̄ māe comediſſet ꝛ poſtea ſuſcipet corp⁹ xp̄i ſatiſfaceret huic ꝯſtitutiōi quo ad pēas eius licʒ grauiẽ peccaret. ar. qꝛ ꝛ p̄lbr̄ nō ieiun⁹ ꝯficit licʒ

Cōiugat⁹ vir q̄t diebus ab vxore ſua dēt abſtinē ꝓpter cōmunionē.

Cōio euka n̄ dʒ d̄negari mltēi mēſtru⸗ oſe vł puerpe

Leproſus ſa cerdos ā poſ ſit celebrare miſſam.

Cōicare itē deus de māe q̄d ſi tō nocte precedēti nō dormiuit an poſſit accedē eukariſtiam.

peccct. nōt Jo. de lig. ď cele. miſ. ꝯſuluiſti. ar. in. v. ſꝫ pōe ďñcuũt. nō. lxxv. di. quos a prib⁹ in fi. v. jn quo ñ peccat vt. j. in. §. penl. v. eſt tñ caſus. ar. ꝯtra q2 nō recipit re‑uerent. juxta ea q̄ ſcripſi ſup ṽbo reuerẽter. Et q2 mōꝛlit̃ peccat trãgreſſoꝛ canonũ p̄dictoꝝ. xv. q. j. violatoꝛes q2 dici pōt in hys q̄ hoc jus ſcire tenenť. ff. de jurl ⁊ facti ig. l. regula. in pupillis ⁊ amẽtib⁹. ſecus in. §. q̄d ď amẽtib⁹ nec ſonat ꝙ ſatiſfaciat cōſtitutioni peccãdo. C. ad legem juliã. de adulterl. l. grac⁹. xxiij. q. iiij. q̄ peccat. Adde. j. in §. penl. v. ſexto. Sed q̄d ſi p̄ nimia ſiti bibat ſicut q̄dam bibuli q̄ ſunt de mane cōſueti potare videť ꝙ excuſeť. ff. ad legem rodiã de jactu. l. ij. §. eodẽ. ď furtis. ſi q̄s ꝓpter neceſſitatẽ/maxime q2 vita conſiſtit in calido ⁊ humido/ ⁊ ſic aĩa in ſicco habitare nō pōt. nō. xxxij. q. ij. moyſes. Jtẽ ꝑ potũ nō frangiť jeiuniũ ſed ꝑ cibũ ſicut ptꝫ in po‑tantib⁹ ſerotine. dic ꝯtra etiam ſi aquã potet ꝓpter dicta q2 nutrit ꝓpter reuerentiã coꝛpis xpi. nōt glo. i. c. ex pte. de cele. miſ. nec eſt ſimile de potantib⁹ poſt meridiẽ quia ille non eſt jeiun⁹. ☞ Quid de abluẽte os multũ ď mane ⁊ ſic aliq̄d ĩtret in ventrẽ vel ſi ĩueniat de ciboꝝ reliquijs ĩter dentes. videť ꝙ oĩno ĩpediat. de cele. miſſa. ex pte. dic ꝯtra q2 hec nō eſt vera potatio/ſicut nec ſaliue ďglu‑titio/nec ex hoc pōt nōꝛi aliqua irreũerẽtia. vñ talia cō‑tempni dicũt. ff. de ventre inſpi. l. j. §. fi. ff. de in ĩtegruꝫ reſti. l. ſcio. in fi. de ꝯſe. di. ij. reuera in p̄n° dũ tñ ex ꝓpo[ro] nō faciat/ q2 al's nimia potatio noceret ꝑ dictũ. c. nihil. vij. q. j. ⁊ in re mĩma nōť irreuerẽtia ⁊ ꝯtẽpt⁹. de appel. memin⁹. C. e. l. cũ ibi maioꝛib⁹. ď re judi. cũ te. q2 affect⁹ ꝯſiderať vt dicim⁹ in furto mĩme rei. jnſtl. de re. diuiſio. §. gallinarum. ⁊ ibi nōť. xiij. q. fi. c. fi. ⁊ in ſymonia ⁊ in vſura q̄ in mĩmo fieri pñt. nō. e. cã. q. iij. plerīqꝫ. in fi. Ex quo ſeq̄ť ꝙ nec electuariũ comedet nec micã. jn nccitate

Ablutio oꝛis ď mane ſicut aliq̄ ꝯſueue‑rũt facere cũ aq̄ an ĩpediat ſacm̄eti ſum‑ptionem.

aūt pōt recipi eukariſtia a nō jeiunis. ar. in regula qđ nō eſt licitū. de regu. jur. li. vj. cum cōcor. ☞ Sed nunqd xpifideles ſtatim poſt eukariſtiā ſuſceptā poſſint comedere vel potare quidam enī anhelant ad noua cibaria. videt q non. de ɔſe. diſt. ij. trib⁹. ne cum cibo eukariſtia miſceri videat ꝛ fortaſſis rōne diſſuetudinis ciboꝝ euomi poſſet/ qđ eſt graue pcēm. e. di. ſi qs p ebrietatem. Et certe hoc eſt ɔueniens ob reuerentiā ſacramēti vt aliquā diu cibo abſtineat cū ad deglutiendū modico vino vtat vt eſt mor. de cele. miſſa. ex pte. ſ; nō eſt neceſſe q multū tardet vel duret/ q2 cito fit illaꝝ rerū cōſumptio. ☞ S; nunqd p receptionē corpis criſti ſoluit jeiuniū. Dico q non/ q2 al's non poſſit eadem die bis vel ter recipi ɔtra c. ex pte allegatū. Ex quo ſequit q lic; in ɔſecratione ſba panis anichilet/ q2 ex ea fit corp⁹ xpi/ ipa tn̄ deſinit eſſe al's ſolueret ꝛ ſic falſa eſſet opinio quā tangit Gwil. de mon. laud. jn Clem̄. de reliq. ꝛ ve. ſctoꝝ. ſi dn̄m. q hēbat q ſubſtātia panis maneret in hoſtia vna cū corpe Dico q eadē materia in nūero reſūmit deſinētib⁹ accidētibus vt ſcripſi. ī. in. §. ſed qſtio eſt cōis. ☞ Sed nunqd criſti fidelis nō pſbyter in die paſce ul' alia poſſit pluries recipe corp⁹ criſti. Dico q nō/ niſi in ncc̄itate ꝛ in die natalis criſti/ q2 miſſe ille tres hn̄t miſticas ſuas repſentationes. vt in dicto. c. ex pte nō. Si tn̄ decept⁹ eſſet recipiēs hoſtiam non conſecratā q̄ quā fidelis ſiue fides ſuffeciſſet. ar. nō. xcv. di. ſed illud. et. š. in. §. ſed qd ſi lrat⁹. đbebit certificatus veram recipe iterato. ar. ff. de pigno. act. l. elegāter. §. q reprobos. ff. de ſolu. l. qui ſibi. §. fi. ꝛ illius q de manu arida dixi in repetitiōe. §. ex nō ſcripto. jnſt de jure natali gen. ꝛ ciui. qđ nōt Cyn⁹ in. l. ſi fugitiui. C. đ ſeruis fugi. Cū q2 hoc eſt neceſſitas Cum quia pluries nō recipit. Adde ſup verbo ſacramentū. Si tn̄ vrget cū

Euka^e p⁹ ſūptionē vtru; xpifidel' ſtati; poſſit ɔmedē vel potare.

Jeiuniū vtrū ſoluat p corporis xpi pceptionem.

Corp⁹ xpi an alius hō q̄ pſbyt vna die poſſit pluries ſumere.

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA POZNAŃ

conſcientia ꝙ non ſit ieiunus ſpectet ad diem ſequentē. Adde. ſ. in. §. q̄d de abluente. nō ſufficit realiter tm̄ ſuſcepiſſe ſi eodē die poſſit cōuenienter ſacramentalit̄ ſumi ceſſante videlȝ īpedimento. ar. eius qđ nōt Archid. lxiij. di. valentinian⁹. de baptiſato ſpū ꝛ contritione qui baptiſandus ē aqua. vide. ſ. in. §. ſed quot modis. non ſic in cōfeſſione de rigore iuris. vt ſcribaȝ in ꝑticula q̄rta in §. ſed pone q̄dam. ꝙ ibi ver⁹ p̄ſbyter p̄tatem h̄ñs ex caractere ꝛ exercitiū ex collatione cum errore/ hic v̄o error in corpe nō ſolum in q̄litate. l. in venditiōib⁹. §. fi. ff. de ꝯtrahen. emp. ff. de iuri. oīm iudi. l. ſi ꝑ errorē. ☞ Quid de amentib⁹ ꝛ pueris nunq̄d accedunt cum alijs cōis eſt queſtio de amentib⁹ a natiuitate planū eſt ꝙ nō/ ex quo nunquā habuerunt vſum rōnis. Idē de pueris rōne carentib⁹. Rō iſta ponit̄ in. §. penl̄. v̄. q̄rto. Sȝ alijs amētib⁹ ꝛ furioſis debet dari q̄ pus habuerūt fidem ꝛ vſum rōnis ꝛ confeſſi ꝛ petētes eukariſtiā effecti ſunt tales. ar. xxvj. q. j. is qui. de baptiſmo. maiores. §. dormiētes. ff. de ꝓba. cum q̄. nec nō ꝛ p̄us h̄ñt vſuȝ rōnis ſi in eis appareāt ſigna deuotionis maxime ſi ſint pubertati ꝓximi ſcilȝ in āno decimo cū dimidio circiter vel p̄⁹ iux̄ n c. inſti. de iuti. ſtipu. §. pupillus. Nā cū delinq̄re p̄ñt ꝛ penitere vt dictū eſt ſuꝑ v̄bo diſcretiōis in p̄ma ꝑticula. Debent etiā recipe hoc ſacr̄m qđ eſt fruct⁹ p̄nie. nō. xj. q. j. q̄ xpo. ꝛ ꝓbat̄ ꝑ tex. nr̄m cū hijs q̄ dicta ſunt ſuꝑ v̄bo diſcretōis Dū tñ in amētib⁹ nō timeat̄ de vomitu vel ꝙ ſpuerent/ qꝛ tūc ſec⁹. xxij. q. ij. ne q̄s arbitret̄. ix. q. iij. iudicas hermannū. cū ſilib⁹. Illi aūt q̄ totalit̄ nō ſunt ſtolidi ſȝ d̄bilē mentē h̄ñt ſi ſunt dociles cor̄ q̄ ad fidem ꝛ deuotionem ꝑtinēt nō debet hoſtia d̄negari. ar. in. §. itē ſurdus. inſti. q̄bus nō eſt ꝑmiſſuȝ fa. teſta. Si aūt eukariſtia euomat̄ vel in terram cadat quid ſit faciendū. vide de ꝯſe. diſt. ij.

Corpus xpi vtꝝ dari d̄eat amentibus ꝛ pueris.

non eſt.in pncipio.ꝛ in.c.ſi p negligentiã.☞ Quid de demoniacis ꝛ obſeſſis/videtꝫ ꝙ nullo mõ deberẽt recipe hoc ſacrm qꝛ ſi pollutio corpis ipedit. vt dictũ eſt in.§. ſꝫ videam⁹.multo mag ei⁹ obſeſſio p pollutiſſimũ. ar.in antꝫ multo mag.C.ď ſacro.ſan.eccle. de elec.cũ i cunct ad hoc vbi eadẽ eſt ratio ꝛ idem jus.l.di.jllud.c.trãſlato de conſti. ſed tanta vel maior irreuerẽtia nõ in corpe ab intra obſeſſio qnto in corpe ab extra ſemine polluto.jgit in hoc dicerẽ ꝙ ſi talis dillucida hꝫ iterualla quib⁹ ſciꝫ a demone non vexat ſed diſcrete cõfiteat ꝛ cum deuotiõe poſtulet nõ denegarẽ ei. C.q teſta.facere pñt.l. furioſuꝫ qꝛ diabolus nõ poſſidet aiam vel corp⁹ſꝫ obſidet hitans i ſtercorib⁹ ꝛ ptib⁹corpis in aiatis.nõt Jo.de ďo.xxxij. di.clerici.Sꝫ qꝛ niſi ſit mag certitudo timẽdũ ẽ/ ne forte diabolus faciat illũ ďuote cõfiteri ꝛ petere vt cũ habeat faciat eũ ſpuere vel illudere.Jdeo in hoc onerarẽ diſcre/tionẽ ſacerdot vt ſingula pſpiciat diligẽter.ar.xxx.q.v. judicantẽ.ff.de jur.oim judi.l.ix.C. de judi.l.judices. ď ver.ſig.forus.ꝛ hic timor locũ hꝫ ſi al's nõ hũit dillucida iterualla mõ aũt hꝫ.Jtẽ nec ꝯmẽdaret ꝙ talis publice cũ alijs xpifidelib⁹ accederet ad altare ne rumor p ciuitatẽ fiat ꝙ diabolus accipiat corp⁹ xpi. Uel dicerẽt ꝙ cogi/tarẽt mẽtes ifirme ſi in ſacro eſſet ver⁹de⁹ vtiqꝫ diabolus fugeret eũ vel de⁹ nõ veniret ad eũ vel ſilia.Ne ſcientes ꝙ diabolus naturã angelicã hꝫ q in ſuis eẽncialib⁹ ẽ no/biliſſima nata ſic ďducit.ď pe.di.ij.puerꝫ/ ꝛnihil ſuorꝫ q fecit de⁹ odit.Uñ talis cõicabit in occulto ꝛ ad hoc.l.ꝙ i occulto recipiat debꝫ eũ ſacerdos iducere i qntũ pt ꝙ ſi nollet acqeſcere idiſcrete caueat pſbr ď illuſiõe. Cõſulerẽ etiã ꝙ pſbr ďmoniacũ iducat ꝙ ꝯtent⁹ ſit fide ꝛ orõnib⁹ ecclie q ei valẽt nec miſcet multũ ꝙ recipiat ſacramẽtalit de conſe. diſt.ij. quid eſt.et.c.vt quid pas. ꝛ humilitas

Corpus xpi vtrꝫ dari dẽat demoniac et obſeſſis.

Dyabolus ñ poſſidet aiaꝫ vel corpus ſꝫ obſidet hitãs in ſtercoribuſ ꝛ ptib⁹corpis inanimatis.

ꝛ obedictia ꝓderūt ſibi ad meritū eiꝰ. Si aūt nō hꝫ dillu
cida īterualla nō dbet ei dari maxime ſi certū ſit ꝙ ꝓ ali
quo crimie a diabolo torqueatˀ. xxx. di. cōitˀ cū ſe. ☞ Sꝫ
pone appet ſacrm̄ in alia ſpecie ꝙꝫ panis puta puer vel
caro ſic in ſmone in die ſcti Gregorij audiuiſtis/ nunq̄d
ſub illa forā debꝫ ſumi a xpifideli vel pſtari. Dicit Gwil.
de mon. laud. ꝙ ſi appet tale q̄d vni ſic ꝙ nō alteri tunc
alter debꝫ recipe. de ꝯſe. di. ij. tribꝰ. Aut oibꝰ appet ꝛ nō
debet ſumi ab aliquo ſꝫ in ſanctuario īter reliq̄as poni qꝛ
deꝰ nō ordinauit hoc ſacrm̄ vt eſſet horror ſumenti/ nec
cōſueuimꝰ comedere crudas carnes. c. di. forte in glo. ꝛ
c. veꝝ. circa fi. Idem nōt Archid. de ꝯſe. diſt. ij. de hoc.
☞ Sed nunq̄d ſi appet tale q̄d debꝫ adorari vt corpus
xpi. Dicit idē Gwil. ꝙ nō. ſꝫ ſub ꝯditiōe pōt/ qꝛ ſepe an
gelus ſathane ſe trāſformat ī angelū luci. ne cle. vel mo.
nō magno. ꝛ ꝑ ſiles modos ſub ſpecie boni illudit hoibꝰ
xxvj. q. iij. epi. xxix. q. j. §. jº Sꝫ tn̄ xpifideles ſumūt cor
pus xpi nunq̄d terent dentibꝰ vtiqꝫ ꝛ eſt glo. de ꝯſe. di. ij
vt q̄d. ☞ Sed cōis eſt q̄ſtio vtꝝ corpꝰ xpi deſcendat in
ſtomachū. videtˀ ꝙ nō/ qꝛ alˀs poſſet in ſeceſſuꝫ emitti vn̄
dētibꝰ accipitˀ ꝛ ad celū arripitˀ. ſic nōt glo. ī v̄bo Effun
dere. c. ꝛ ſi iudeos. de judeis ꝛ ſarra. ꝛ ſi iudeos. de ꝯſe.
di. ij. tribꝰ. c. di. nō ille. Idē Pau. de leazarijs jn Clem̄. ſi
dn̄m. d reliq̄. ꝛ ve. ſcoꝝ. Gwil. de mō. laud. ꝛ Jo. d lig.
ꝯtra idē Archid. de ꝯſe. di. ij. ſi q̄s ꝑ ebrietatē. ꝛ dicto. c.
nō ille. ꝛ ē cōis opi. ꝙ q̄ꝫdiu ſtˀ ſpēs ibi/ tā diu ē ibi corpꝰ
veꝝ. Nec ē abſurdū ꝙ deſcendat in ſtomachū hoīs vel
aīalis vel ſecretiori loco qꝛ manet ſic fecerūt iudei ꝑſius
ꝛ falcauit ī domo iudei ꝛ oēs ꝯbuſti fuerūt Tantū eni eſt
ſacrm̄ de ſe glificatū ꝛ mundū ꝙ ſicut radiꝰ q̄cūqꝫ ſordi
da tangat pollui nō pōt. de cohabi. cle. ꝛ mulie. c. vr̄a. ꝛ
hoc nōt tex. cum dicit/ qui bene non cuſtodierit ꝛ mus

Sacramētuꝫ eukaᵉ quādo appet in alia ſpecie ꝙꝫ panis an dbeat ſummi.

Sacramētuꝫ eukaᵉ ſi appareat in alia ſpecie ā deat adorari vt corpus criſti.

Corpus xpi vtꝝ deſcēdat in ſtomachuꝫ ſumentis.

comederit. de ꝯſe. di. ij. q̄ bn̄. Et alibi ſi q̄s ꝑ ebrietatē ḡ i ſtomacho erat eukariſtia. Et ꝑ hoc rn̄di cedule mihi p̄ſen tate ꝙ reuera etiam nutrit/ qꝛ ceſſantibꝰ ſpeciebꝰ panis ꝛ vini fit p̄ſtine materie reſūptio/ nō ſic vt dic̄ Jo. d̓ lig. ꝙ ſapoꝛ ꝛ odoꝛ nutriāt q̄ ſunt accidētia nō tn̄ ipinguat ventrē ꝓpter materie paucitatē. Item itelligi pōt Clem̄. ſi dn̄m. ſecꝰ ſi ſub ꝯpetēti q̄ntitate ſumeret̄. vel pt̄ itelligi ꝙ nō ipinguat vel nutrit ventrē quādiu ſunt ibi ſpecies. ☞ Sed q̄d ſi xp̄us hō cum alijs xpiſidelibꝰ nunc in feſto accederet ad ſacramentū nunq̄d comederet ſeip̄m videt̄ ꝙ non. ff. de offi. preſi. l. p̄toꝛ. de jnſtl. c. fi. ꝯtrariū cōiter tenet̄ ꝛ nō. de ꝯſe. di. ij. nec moyſes. vn̄ v̓ſus. Rex ſedet i cena cinctꝰ turba duodena. Se tenet in manibꝰ ſe cibat ip̄e cibus. Sicut baptiſatꝰ eſt vt alijs daret exemplū non quia idigeret. d̓ ꝯſe. di. iiij. nunq̄ȝ aqua. et. c. ꝓꝛie. Aliq̄ tn̄ dicunt ꝙ illi verſus intelligūt̄ de cibo materiali quem ſumpſit cuȝ alijs hoc eſt ꝓbabile. ☞ Sed in cena itanti verū coꝛpꝰ ſuū dedit jude vtiq̄ȝ. de offi. oꝛ. ſi ſacerdos. et bn̄ ꝓbat̄. j. q. j. xp̄us. vbi de hoc ꝑ Archid̓. ꝛ nihilominꝰ buccellā panis. de ꝯſe. di. ij. cum om̄e. Et hoc fecit xp̄us ne occultis pctōꝛibus negaret̄. c. di. ne ꝓhibeat. cum ſe. ☞ Sed nunq̄d poſt bn̄dictā hoſtiā xp̄i in paſſione iam ꝓxime futura triduo an̄ refrectionē poterāt ap̄li ꝯficere q̄ſtio eſt. glo. in. c. timoꝛē. de ꝯſe. di. ij. q̄daȝ dicūt ꝙ non qꝛ illa feliciſſima aīa nō fuit cuȝ coꝛꝑe. xp̄us aūt ex aīa ꝛ coꝛꝑe cōſtat ꝓ hijs allego. de here. cū xp̄s. d̓ cele. miſſā. in quadā. de ſum. tri. c. vno. jn Clem̄. ff. ad legē coꝛnel̄. de ſicca. l. ſi mulierē. ff. ad legē acq̄. l. ſi ſuus ſuū. §. ſi mulier. ff. d̓ penis. ſi q̄s aliud. xxij. q. ij. q̄d v̓o. ꝛ i. c. moyſes. Etiā qꝛ ſic videt̄ foꝛ̄a a xp̄o data vt poſt hāc refrectionē hoc facerēt ꝑ id/ hoc facite i meā ꝯmēoꝛationē. Alij ꝯtra ꝛ hoc puto verū qꝛ ſola ſit trāſubſtāciatio in coꝛpꝰ ſȝ aīa

Criſtus an i die cene ꝯmedit ſeipſum.

Coꝛpus ſuuȝ verum dedit xp̄us jude in cena.

Hoſtiā pꝰ bn̄dictam xp̄i in paſſiōe tūc futura t̄duo an̄ refrectionem nunq̄d poterāt ap̄li ꝯficē eukariſtiam.

ibi eſt ↄcomitāter ſic ꝛ alia multa. Ex quo tunc ſequit̄ ꝙ trāſbſtanciatio fieret in corpꝰ mortuū. Sequit̄ vlteriꝰ ꝙ hoſtia ↄſecrata i die cene puta ſi q̄d ex rliquijs ↄſecrataꝝ remāſiſſet vel ſupfuiſſet in menſa aploꝝ illud moreret̄ in die ſequēti in cruce/ qꝛ oīa intrinſice ↄpetūt corpi xp̄i q̄ ꝛ ei ↄpetūt ſub ſpecie ꝓpria ſicut mori dolere pati ꝛ ſimilia nō aūt paſſiones extrinſice vt ꝙ verberaret̄ crucifigeret̄ ꝛ ſiles. qꝛ hee ptinēt ad ſbam corpis mediātibꝰ ꝓprijs dimenſionibꝰ. Hodie aūt in illo triduo non ymolat̄ hoſtia nō quia non poſſit ſed ex ritu ecclie in ſignum ꝙ tūc ip̄a hoſtia ſeip̄am ꝓ nobis voluit in ara crucis dimēſionalit̄ ymolare. de ↄſe. di. j. viſuz. ꝛ di. ij. ſabbatū. vt aduenicte veritate deberet figura ceſſare. ff. d libe. ꝛ poſtu. l. filium quē. infinita dici poſſent de hac bn̄dicta hoſtia ſꝫ q̄ntum ad māz ↄfeſſiōis ꝛ q̄ntuz ad diē cene īſtantē hec ſufficiāt.

Sacramenti huiꝰ eukaꝰ ſuſceptor q̄l' eē d̄eat. ꝛ di ꝙ debꝫ hr̄e. xij. cōditiones.

☞ Sed ex p̄dictis finalit̄ pōt colligi qualis d̄beat eſſe in hoc ſacro tp̄e ꝛ al's ydoneꝰ ſuſceptor huiꝰ ſacmēti ꝛ certe d̄bet hr̄e duodeciz ↄditōnes q̄ debꝫ eē hō/ viator/ fidel'/ adultꝰ/ mēte p̄ditꝰ/ jeiunꝰ/ d̄uotꝰ/ ſine ↄſcia mōrlis pcti/ jn ↄuerſatione de crimine nō nodatꝰ/ mūdus/ hn̄s rectā itentionē/ ꝛ ipiꝰ hoſtie deglutiuꝰ.

p̄º debꝫ eē hō

¶ p̄º debꝫ eē hō p hoc excludūt̄ brutū ꝛ āgelus. s̄. §. quot modis in fi.

2º dꝫ eē viatō

¶ 2º. d̄bꝫ eſſe viator/ hoc eni eſt ſacrm viatoꝝ nō ↄp̄heuſoꝝ. vnde vōt̄ viaticū/ qꝛ i via nos reficit ꝛ ad patriā deduc. ſcripſi ſup v̄bo eukariſtie.

3º dꝫ eē fidel'

¶ 3º. debꝫ eē fidelis. i. p ſacrm baptiſmat' de familia xp̄i effectꝰ. Ex quo appet ꝙ cathecuminꝰ nō debꝫ recipe neqꝫ ei dari q̄ntamcūqꝫ hēat pfectā fidē. xxxv. q. iij. d hijs. cū nōt'. de ↄſe. di. j. ep̄s nullū. Adde ꝙ ſcripſi in pticula p̄ma. ſup v̄bo fidel'.

4to debet eē adultus.

¶ 4to debꝫ eē adultꝰ nā puer' nō d̄bet dari/ qꝛ nō vtunt̄ eukariſtia vt ſacro rei ſigno. Adde. s̄. §. q̄d d amētibꝰ.

5to debet eē mēte p̄ditus.

¶ 5to debꝫ eē mēte p̄ditꝰ nō demoniacꝰ amēs freneticꝰ vel furioſus. vt in dicto. §

cum ſe. ¶ 6to debet eſſe jeiun⁹. vt ſcripſi ſup v̓bo Reuerēt. 6º. debet eſſe jeiunus.
ꝛ.s̄.in. §.q̄d ꝺ̓ xp̄ifidelib⁹. Cui⁹ pōt eē rō triplex. Prima
ꝑpter reuerentiā vt nullū cibū illi cibi p̄ponat. Scd̓a ꝑpt̓
deuotionē recipiētis que ex ſumpto cibo ipedire poſſet.
Tertia ꝑpter p̄iculū vomit⁹. Nec obſtat ꝙ xp̄us p⁹ cenā
dedit ſacr̄m hoc diſcipulis ſuis/ q̄ꝛ hoc fecit ꝑpter ſuam
p̄ſentialē ſubtractionē vt eſſet in mēoꝛia. ꝺ̓ reliq. ꝛ vene.
ſcꝫoꝝ. ſi dn̄m. jn Clem̄. ꝛ ꝑpt̓ veteri ſacrificij terminatōeꝫ
Eſt tn̄ caſus in quo licite recipit̄ a nō jeiuno i moꝛtis etiā
articl̓o mīme ꝯſtituto/ q̄ꝛ p̄ſbr̄ nō jeiun⁹ ꝯplere pt̄ miſſaꝫ
i̇ ceptā p aliū deficientē ſicut ꝛ inceptā cōplere debꝫ ipſe
licꝫ ſibi occurrat mēoꝛia pcti mōꝛlis de quo nō penituit.
vij.q.j.nihil. ¶ 7mo debꝫ eē deuot⁹/ ꝛ ſicꝫ q̄ nō pt̄ digerere 7mo debꝫ eē
ex defectu caloꝛis naťalis nō eſt apt⁹ ad ſuſcipiendū cibū deuotus.
coꝛpalē/ ſic q̄ deuotiōis caret ardore nō ē apt⁹ ad ſuſci-
piēdū cibū ſacr̄alē. ꝺ̓ ꝯſe. di. ij. talē i fi. Adde vt ſcripſi ſup
v̓bo reuerēt. ¶ 8^uo ꝺ̓bꝫ eē ſine ꝯſcia pcti mōꝛlis. vt ſuper 8^uo debꝫ eſſe
dicto v̓bo ſcripſi. Nā ꝛ ſi pcti h̄eat ꝯſciam nō tn̄ h̄eat de ſine ꝯſcia pcti
pcto ꝛ diligentiā debitā adhibuit i diſcuſſiōe ſeu ꝯſciētie moꝛtalis.
cōicans nō peccat/ ſec⁹ aūt ſi ig̃rātia affectata vel craſſa
ig̃raret. ar. de clamdeſti. ꝺ̓ ſpon. cū i̇hibitio. de ꝯſti.c.ij.º
li.º vj.º ꝺ̓ cle. excōi. aplice. ff. ꝺ̓ juri ꝛ facti igno. l. nec ſupina
Adde. s̄. i pticula. j. ſup v̓bo pcta. v̓. jdē ecōtra. ¶ 9no n̄ 9no debꝫ eſſe
debꝫ eē i ꝯuerſatiōe crimie i̇nodat⁹ puta publice ifamis in ꝯuerſatiōe
hyſtrio vag⁹ apoſtata judiciari⁹ aſtrolog⁹. jux̄ ea q̄ ꝺ̓ hijs crimine inno
aſtrologi alio āno dixi i p̄n.º meo. Adde. s̄. in. §. ſꝫ nūq̄d datus.
p̄ſbr̄. ¶ j^mo debꝫ eſſe mūdus. s̄. in. §. ſꝫ q̄d de xp̄ifidelib⁹. j^mo debꝫ eſſe
¶ 11mo debꝫ hr̄e rectā i̇tentionē vt nō ſumat ad maleficia mundus.
exercenda. xxvj.q.v. q̄cunqꝫ. Adde. j. §. ſequenti. v̓. ſi. 11mo ꝺ̓bet hr̄e rectā itentōꝫ
¶ 12mo debet eſſe deglutiu⁹ ſacmēti. s̄. §. ſed an p̄ſbr̄. Jn 12mo debꝫ eē
fine aūt ſciēdū ē ꝙ ex digna ꝛ ꝺ̓uota ſuſceptiōe h⁹ hoſtie deglutiu⁹ ſa-
b̄ndicte q̄ꝫ xp̄ifideles in hoc feſto vel q̄ncunqꝫ faciunt. cramenti.

Suſcipiēs ſacramentū cōſequit᷑ duodecim fruct⁹ ſpirituales.

☞ Suſcipiēs cōſequit᷑ ſimplicit᷑ duodeciʒ fruct⁹ ſpūales ſc̄m Gwil. de mon. laud. q2 ipa reducit ad mēoriā paſſionis xp̄i/ fidem cōſ᷑uat/ ſpem auget/ caritatē inflāmat/ dat vitaʒ grē/ xp̄o vnit/ eterna ꝯſolatiōe reficit ipm. corroborat ad bonā opationē/ ſuſtentat᷑ ꝯtra caſuʒ ꝓuenientem ex ꝓpria īfirmitate/ minuit ꝯtra īpulſuʒ dmonis/ remittit ardorē cōcupiſcētie/ purgat pctm veniale ⁊ qn̄qꝫ mōrle/ vt ſi imineat celebratio nccia ⁊ ſit bn̄ cōtrit⁹ nec īueniat ſacerdotē vel ſi inchoauit miſſam ⁊ ſtatim an̄ canonē occurrat mēoria pcti mōrlis ⁊ ſine ſcādalo dimitter᷑ nō pōt nec hʒ ſacerdotꝭ copiā vel ſi hʒ ſine ſcandalo cōfiteri nō pōt. Adde. s̄. ſ. ꝓximo. v̄. eſt tn̄ caſus. al's ſecus niſi eſſet bn̄ cōfeſſus/ q2 ne dū recōciliatio quo ad deū ſʒ etiam ad eccliaʒ reqrit᷑ ꝓpter reuerentiā tanti ſacramēti vt hic ⁊ in. c. de hoīe. de cele. miſſa. nec hec ſūt nccitates qb⁹ layco cōfiteri teneat᷑/ quia corpalia picula reſpiciunt mortis inſtantꝭ. ar. ei⁹ qd̄ nōt Archid. xxvj. q. vj. ſi aliqs Adde. s̄. in pma pticula in matia ꝯfeſſiōis. ſ. juxta hoc

Laycus mēor pcti i acceſſu ad ſacrm̄ recedat ⁊ ꝯfiteat᷑ niſi ꝓpt᷑ ſcādalū n̄ poſſit poſtquā flexit genua ⁊ diſcoopuit caput coram pſbr̄o

Aliud dicendū de non pſbr̄o q̄ expectare debebit donec cōfiteat᷑ juxta dicta ſup v̄bo Reuerēter. niſi ꝓpt᷑ ſcandalū vt q2 iam genua poſuit capite nudat⁹ corā pſbr̄o dūmō tn̄ poſtea cum poterit cōfiteat᷑/ piculoſe g̃ agunt q̄ recipiunt lniam alibi cōicandi in loco vbi nō pn̄t de peccatꝭ abſolui vt q2 exeūt hoc tpe ad cartuſiēſes. ¶ Ex capite āt quo eſt ſacmentū nō purgat vicia q2 ad hoc nō ordinat᷑ ſicut eſt baptiſm⁹ ſʒ ex capite quo eſt ſacrificiū. Excōicat⁹ aūt ꝓpter nullā neceſſitatē celebrare pōt vel cōicari etiaʒ ſi de crimine ſit emēdat⁹/ niſi pus fuerit abſolut⁹. Nō diuerſitatis eſt/ quia excōicat⁹ abciſus eſt a cōione ecclie p ſupiorem ſuū. ſʒ exiſtēs in pcto mōrli ſeipm pcidit/ vn̄ et ſine abſolutiōe i caſu nccitatꝭ ſeipm reſtituere pōt. Hij āt duodecim caſus ꝯtinent᷑ in hijs v̄ſib⁹. Inflāmat mēorat

ſuſtentat roborat auget. Cõfirmat fidẽ ꝙ vnit vomituꝫ ꝙ remittit ⁊c̃. Et hec dicta ſufficiãt de ſcd'a ꝑticula huiꝰ decreti. ¶ Item ⁊ alius fructꝰ q2 ſicut p morſuꝫ eſce mortifere lapſi ſumꝰ i mortẽ, ita p eſcã a d'o miſericordit' datã reparamur ⁊ refrigimꝰ ad vitã. De pma dr̃ Gen. ij°. Quacũꝙ die ꝯmederi ex ea/ morte morieri. De ſcd'a v'o legit' Joh. vj° Si q̃s mãducauerit ex hoc pane viuet i eternũ. qd' pſ[ta] ꝓphetiſando exclamauit. Miſericors ⁊ miſerator dñs eſcã dedit timẽtibꝰ ſe. Ubi glo. Caſſiodori eſcã d'dit nõ corpalẽ ſꝫ ſpũalẽ quã etiã corpalẽ malis cottidie p̄ſtat ⁊ amĩſtrat/ vñ ſicut ad vitam corpalẽ reqrit' generatio p quaꝫ vita accipit' ⁊ augmentũ quo q̃s ad ꝑfectionẽ vite ꝑducit'. Ita etiã reqrit' alimentũ quo in vita conſuat'. Et ideo ſic ad vitã ſpũalem accipiẽdã oportuit eſſe baptiſmũ qd' eſt ſpũalis regeneratio. d' quo Joh. iij°. Oportet vos naſci denuo/ ⁊ ꝯfirmationẽ q̃ eſt ſpũale augmentũ. vt de ſac̃ vnc. c. vno. ita oꝑtuit ſacrm̃ eukariſtie corporis ⁊ ſanguinis dñi qd' ẽ ſpũale alimentũ quo cõſuat' robur ſpũal' vite vt ſcilꝫ ꝓmpte ⁊ debite poſſit in oꝑatiões ſuas ita ꝓ porcionalit' ps hoĩs ſpũalis ex pc̃o diſcraſiata ⁊ ifirma facta ĩdiget fomẽtis ſpũalibꝰ de q̃bus p̄cipua eſt ſac̃ ſcriptura que v'itate ſua paſcit itellectũ gr̃a v'tutũ q̃ fouet et paſcit affectũ ſacra/ eukariſtia q̃ ideo in ſpc̃bꝰ reꝝ q̃bus potiſſime paſcimur ſcilꝫ panis ⁊ vini ꝯſtituta eſt vt itelligat' ſpũale eſſe alimentũ virtũ ſpũs reſtaurativũ/ morbi excluſiuũ/ ⁊ totiꝰ iterioris hoĩs robur ⁊ ſuſtẽtatiuũ hoĩ/ g̃ q̃ ſe p̄uabat ſpũali alimẽto quia cibo nitido vſus fuit a quo factꝰ eſt carnalis ⁊ aĩalis modicũ vel q̃ſi nihil habẽs deſiderij cibi ſpũalis ſꝫ magis faſtidij ſaluator ipe cui cura eſt de oibꝰ Sapie. vj°. Eſcã dedit oĩ carni pſ[mo]. c. xxxv. ꝓ refectione ⁊ ſpũali alimẽto ĩterioris hoĩs vt in ea eius clareſceret mĩa/ appareret potẽtia/ cognoſceret' ſapientia

⁊ aduerteret̃ bonitas ſiue beniuolẽtia. De hijs nimirum pſ[ra] pſalmo. xlvj. Flumẽ inq̃t dei repletũ eſt aquis paſti cibũ illoꝝ qm̃ ita eſt p̃patio ei⁹. Ubi glo. Caſſiodori hoc totũ de ſacro cõione accipi põt qñ d̾ corpe ei⁹ paſcimur ⁊ ſanguine potamur. Et eſt ſenſus. flumen dei. i. mia dei. repletũ eſt aq̃s. i. potũ ſanguinis plene miſtrat. miſicor dia eni dei plene fluuio ⁊ rapido cõpat̃/ rapit eni ⁊ mo- uet ſecũ quidq̃d attingit ⁊ in ſe capit ſcil; potẽtiã ad actũ ſuũ. iõ ſequit̃/ paſti cibũ illoꝝ. i. eſcam ſalut̃ corp⁹. ſcilic; dñicu; in hoc nõ potentiã/ ⁊ reuera in vtero v̾ginis pa- rauit/ ⁊ hodie cottidie parat in altaris ſacro. additio eſt.

Sacramẽtu; euka[e] vtrum mãducãs q̃l; ſacramẽtalit̃ vitã cõſequat̃ ſpiritualem ⁊ eternam.

☞ Sed dubitat̃ an q̃lib; manducãs ſacr̃m ſacr̃alit̃ vitã cõſeq̃t̃ ſpũalem ⁊ eternã. Pro quo nõ ꝙ eſt q̃dã opinio heretica ⁊ hereticoꝝ ꝙ ſic. Dicũt eni; ꝙ oĩs q̃ mãducat carnẽ xp̃i ſacr̃alit̃ ⁊ bibit ei⁹ ſanguinẽ etia; ſemel viuet in eternũ ꝓbãtes ex euãgelio ⁊ dicẽtes. Dñs ihs p̃ma ve- ritas q̃ falſum dicere nõ põt dixit. Qui manducat meam carnẽ ⁊ bibit meũ ſanguinẽ h; vitã eternã Joh. vj[o] ⁊ ma xime ſi q̃s digne ſemel ſũpſerit aut mãducauerit uł bibe- rit. ¶ Primũ ſatis expreſſe dãnat apł's. j[o]. ad Choꝝ. xij[o]. Qui manducat indigne ⁊c̃. Ex[m] etiã pt; in juda q̃ man ducauit ⁊ bibit corp⁹ ⁊ ſanguinẽ xp̃i. vt pt; Math. xxvj Accipite ⁊ ꝯmedite ex hoc oẽs ſcil; duodeci; apli. qui tñ dãnat⁹ eſt. ¶ Itẽ ſm pt; eſſe falſu; ⁊ hereticũ/ ꝙ q̃ ſemel digne mãducaret nunq̃ȝ dãnaret̃. Nã ex ſcriptura ꝓbat̃ multi fuerũt boni q̃ poſtmodũ fuerũt dãnati. iõ catho[ce] itelligendũ eſt v̾bũ illud. Qui mãducat carnẽ meam ⁊c̃. Digne ſcil; ab effectu manducationis nõ recedit vſq̃ȝ in finẽ vite viuet in eternũ/ q̃ntũ eni eſt ex pte illi⁹ mandu- catiõis digne nõ dãnabit̃ ſ; ſaluabit̃ ſicut in ſili hr̃ j[o]. jo. 3[o]. Oĩs q̃ in eo ſcil; d̾o manet nõ peccat/ ⁊ poſt pauca/ oĩs q̃ nat⁹ẽ ex d̾o pcc̃m nõ facit/ qm̃ ſemen ipi⁹ in eo manet

ꝛ nõ põt peccare qm̃ ex deo natus eſt. Et addit̃ q̃ꝛ generatio dei cõſuat eũ ꝛ malign⁹ nõ tanget illũ/ vbi glo. oĩs q̃ nat⁹ eſt ex dõ ꝑ baptiſmũ non facit pcc̃m ad mortẽ qm̃ ſe. ꝛc̃. i. ꝑ hoc videt pcc̃m/ q̃ꝛ vbũ ꝑ qđ generat̃ ĩ eo manet ꝛ nõ tm̃ nõ facit ſꝫ nec põt peccare q̃ꝫdiu vbũ retinet Seq̃t̃ etiã illaꝫ opinionẽ eſſe hereticã que dicit ꝙ ſacr̃m illud in vitate a pccõrib⁹ non ſumat̃/ qđ ſatis deduxi. ſ. circa. §. ſꝫ quot modis. ĩ margine ibidẽ/ vbi ẽ additio/ ſꝫ ꝛ illud h̃ ẽ additio ꝛ ñ poſitũ ꝑ ꝯpilatorẽ hui⁹ lecture ꝛc̃.

Sequitur tertia pars huius. c q̃ incipit Alioq̃n. ꝛ cõtinet duas ꝑtes. p⁹ addicit penã vt q̃ amore al's amodo huic ſtatuto nõ obtẽꝑat ſaltem penã ꝑtimeſcat. ff. đ iuſtitia ꝛ iure. l. j. C. ad legem juliã. l. ſ. 2⁰. diſponit de publicatiõe h⁹ ſtatuti vt nõ ſit nccẽ ſinguloꝝ aurib⁹ ſpecialit̃ iculcari đ poſtu. p̃la. c. j⁰. ar. ff. de dam. infec. l. iiij. §. totiens.

Penã ꝑtimeſcat q̃ ſtatuto hui⁹. c. oĩs nõ obtẽꝑas.

Publicari debet ſtatutum huius. c. oĩs vtriuſq̃ꝫ.

Alioquin. jd eſt ſi ſaltẽ ſemel in anno nõ cõfiteat̃ vel r̃cipiat ĩ paſca euka͡e ſacr̃m cũ ꝯfeſſus fuc̃it niſi đ ſac̃doťl ſui ꝯſilio abſtineat ſ̃m jo. an. Et ẽ aduertẽdũ ꝙ ñ addit hec gloſella tẽp⁹ detminatũ ꝯfeſſioni ſꝫ eukariſtie qđ fac̃ ad id qđ ſcripſi in mat̃ia ꝯfeſſiõis. §. ſꝫ an ſtatim. v. hec opinio. ꝛ in eadẽ ꝑticula p̃ma ſuꝑ vbo. jn ãno ſemel ꝛc̃.

Et viuus. jd eſt ſan⁹ ſeũ nõ đcumbẽs ſicut dicim⁹ cõtractũ fieri iter viuos. jnſťl. de dona. §. alic.

Ab ingreſſu. Et ſic nõ poterit in ea ecc̃ia orare etiã nõ audiendo diuĩa. v. q. ij. pñti. xxxiij. q. iiij. vir cũ ꝓ͡pa. ꝛ ibi nõt̃ in glo. ij. ꝑtrãſire tñ poterit. ar. bonũ. C. đ edic. p̃. l. ſi q̃s poſt hãc. cũ ibi nõťl. q̃ꝛ tũc nõ videt̃ eẽ in ip̃a. ff. đ cap. ꝛ poſt limi. reuer̃. l. nihil. đ p̃ben. pñti. li⁰. vj⁰.

Eccleſie. Et cuiuſcūq ſacrati oratorij vel capelle. ſec⁹ d̄ puatis ſeu ꝓphanis/ de religioſ domib⁹. ad hec ꝑ doc. de conſe. di. iiij. clericos.

Arceri deb; etiā q̄ntūcū- q̄ qs credat̄ eſſe deuotus

Arceatur. Quātumcūq etiā appeat vel credat̄ eſſe deuot⁹. Adde. s̄. in ꝑticula p̄ma ſup v̄bo Semel in āno v̄. jtē nō pōt. Et in ꝑticula. ij. ſup v̄bo Suſcipiēs. in p̄n. Et q̄ dicit tex. arceat̄/ dic ꝑ ſniam ſm doc. ar. pro ꝯtra ex nōtl. ꝑ glo. ꝯ doc. de jura calum. c. fi. de confeſſis. c. ij. li. vj. de ope ſeu facto/ ymo etiā ſi igrediat̄/ deb; expelli de ſen. excōi. veniens. nō ergo licuit ſacerdoti ſua aucte niſi forte aliud ſibi conſuetudo dediſſet. de arbi. dilecti. d̄ foro ꝯpe. cum cōtingat. C. de emācipa. libero. l. j. vel niſi generalē ſniam ꝓtuliſſet in oēs q̄ in hoc anno cōicati nō fuiſſent/ niſi ſuo vel eoꝝ quoꝝ poterant conſilio abſtinu- iſſent qualē ſniam ipm ferre poſſe non eſt dubiū ꝯ ꝑ con- ſequens ip̄am met exequi. nō ꝑ doc. in. c. ſi ſacerdos. ꝯ i c. cum ab eccleſiaꝝ. de offi. ordi. Cum q2 conſciam hab; vt judex de hoc q̄ non āminiſtrauit ſubdito ſacramenta de facto ſuo certus exiſtat ꝯ ab ip̄o recipi debebat. de Re ſcriptis. ab excōicato. Cum q2 ingreſſus eccleſie ꝯ ſepul- tura conſequēter ſe hn̄t ad ꝑceptionē ſacroꝝ pt; ex nōtl ꝑ Hoſti. de ſepul. ex ꝑte. Vn̄ ꝯ hec p̄tas ꝯſequēter ſe ha bebit ad p̄tatem āminiſtratiōis eoꝝ. ar. ff. de offi. ei⁹ cui mandata jur. l. fi. ☞ Et ex hoc q̄ dicūt doc. ꝑ ſniam in fero/ q̄ ſi cleric⁹ ſit celebrās fiat irregularl. de ſen. excōi. js cui li. vj. nō de offi. delega. c. ij. li. vj. niſi forte p̄ſbyt̄ fuerit ꝯ confeſſus legat miſſam. Cu; q2 ſic legendo pur- gat viciū qd̄ pōt eſſe. vt ſcribā ſup v̄bo criſtiana. Vnde ꝯ ſuſpenſus videt̄ donec purget vicium ergo purgando tollit̄ ſuſpenſio ꝑ nō jn Clem̄. de deci. ſup v̄bo donec. jū- cto ar. legl cum q̄d. ff. ſi certū petat̄. Cum q2 nō vt p̄ſbyt̄ eſt ſuſpenſus/ ſed vt xp̄ifidelis qd̄ pt; in p̄ncipio hui⁹. c.

Interdictus p̄ſbyter ab in greſſu ecc̄ie i ea celebrās an fiat irre- gularis.

oīs vtriuſq3 ſexus fidelis. ḡ ſicut aliter quicūq3 laycus vel mulier poterit viciū ſine relaxatiōe purgare. ar. l. ſi pater familias. §. ſi duos filios. ff. ꝺ adop. C. de admi. tuto. l. cū q̄dā3. Cū q2 hoc nō facit vt celebrās ſ3 vt cōicans/ ꝑ hoc viciū purgās. ar. ff. ꝺ tute. l. q̄ h3. Vn̄ ꝛ ceteri clerici nō fiunt irregulares viciū purgādo qꝺ nō purgāt in ſuo ordine celebrādo. Cū q2 eſt ſimplex ſnīa cuiꝰ effectꝰ tollit ſicut in ceteris debiti ſolutione. inſtī. q̄bꝰ mo. tolli. obli. i pn° cuiꝰ etiā cauſa inſpicit. ff. de hijs q̄ notant infamia. l. ictus. Et ſic erit mirabilis ille caſus in quo dyaconꝰ vel p̄ſbyter legens euangeliū/ ſ3 p̄ſbyter nō legendo miſſam incurrit irregularitatē. Adde. ī. in ꝑticula q̄rta ſuꝑ v̄bo. vel ligare. eſſet tn̄ tutū q̄ ſniam peteret relaxari.

Et moriens. id eſt mortuꝰ al's ſecꝰ. ff. ꝺ mortuo īferē°. l. negat. ff. de penis. pregnātī. Moriēs eni viuit ꝛ viuēs morit q̄s. ff. ꝺ bonis auctē iudi. poſſi. l. hereditariū. inſtī de iuti. ſtipu. §. itē aūt cōcepta. vt ſic ponat h̄ tēpus pro tēpe/ ſic oriūdus. i. ortꝰ. ff. ad municipa. l. aſſūptio. ī pn°. ff. de ver. obli. l. vex erit. l. di. pōderet. liiij. di. fratnitatē ꝛ ibi nō. de hoc de ꝯſe. di. ij. in xpo p̄re. in pn° ꝛ di. iij. ꝑuenit. nō ꝑ glo. ꝛ doc. C. ex qui. cauſ īfamia irrogat. l. ſi poſſidoneū. inſtī. de legatī. in principio.

Moriens q̄s viuit ꝛ viuēs moritur.

Criſtiana. Qualis ſit hec ptz. xxiij. q. v. placuit. ꝛ ſi ſit clericus non ſepeliet in veſtibꝰ ſacris. iuxta nō ꝑ glo. ꝛ Archiꝺ. de conſe. di. i. nemo ꝑ ignorantiā. ſed ſepultura non carebit. e. cauſa. q. viij. quicūq3. ne cadauer in ſepultum aerem inficiat. C. de reli. ꝛ ſump. func. l. mortuoꝝ. hec ſepultura nullo caſu pōt īpediri ꝑ appellationē de xp̄iana ſecꝰ iuxta nō ꝑ Archiꝺ. ij. q. vi. ſi quis auſus. al's eſt verſus ſuꝑ. c. ab executorē. C. de ſepul. viola. l. fi. ꝛ ſunt p̄miſſa vera niſi viciū purgauerit qꝺ pōt ſm doc. ad hoc induco. l. diſt. penitentes. de ſen. excōica. is cui.

Sepult̄a xp̄iana qualis ſit

ij°. & li°. vj°. Quãq₃ eni ſimul ponit̃ jus ꝛ eius interp̃tatio. vt in. c. alle^ris. qñq₃ nõ ꝛ tunc aucte rõne ꝛ alio jure ſup/pleт̃ vt hic. et. ij. q. iij. ſi q̃s epm. cũ ibi nõt. p Archid. ff. de in jus vocã. l. quãuis. vide Archid. ij. q. v. cõſuluiſti. ſup glo. penſt. ꝛ qꝛ ſic ſeruat ꝯſuetudo q̃ eſt optima legũ iterpꝛes. de cõſue. dilect⁹. ff. de legi. ſi de iterp̃tatiõe. Ex quo apparet ꝙ pẽa q̃ viuo fuit ipoſita ꝯtinuat̃ p⁹ mortẽ nec eſt noua ſ₃ eadẽ nõ duplex ſed vna. ſimilit. ff. de libe. ꝛ poſtu. l. in ſuis. de ſepul. ſacris. cum ibi allegatl. in glo. jlla ğ pena infligit̃ cadaueri inaĩato qꝛ eadem ipa ligauit corp⁹ viuũ. xxiiij. q. ij. c. ij°. ꝛ j°. Ad hoc qd̃ ſcripſi in repe/titione. c. Deinr. corꝛelario. ij°. ꝯcluſionis p̃me. vij. ar/ticuli materie magne duellox.

Sepultur̃ ca rentia ſequit̃ ſñia₃ ſuſpẽſio nis ab ĩgreſſu eccleſie.

Careat ſepultura. Jpſo iure al's js text⁹ eſſet ſup/fluus cum ſententiã ſuſpẽſionis ab ingreſſu ſeq̃t̃ carentia ſepulture. de ſen. excõi. js eni. ij°. & li°. vj°. lic₃ ğ viui nõ ſint ſuſpenſi ab ingreſſu ecclie nõ debẽt tñ mortui ſepeliri. Et hoc docet cottidiana pꝛactica. Nam curati vel alij non admittũt vel admittere debẽt eos q̃ ſine ſacramentis de ceſſerũt/niſi conſtet eis de obſeruatione hui⁹. c. Jn iter/dicto igit̃ ab ingreſſu ecclie requirit̃ ſentẽtia nõ vt vitet̃ tumulatio. hoc denõt hoc verbũ arceat̃. ff. de regu. jur. l. nõ eſt ſingulis. ꝛ qꝛ domũ dñi q̃libet ingredi poteſt. de ꝯſe. di. j. epi nullũ. j. q. j. q̃ ſtudet. in ſepultura nõ vt ceterl cedat in exemplũ ꝛ terrorẽ. d rap. ſup eo. cũ nõt. d tor/nea. c. j° hoc denõt v̓bũ careat. i. nõ ſeu nullo mõ hẽat. d elec. ĩ pleriſq₃. jn Clem. cũ nõt ibi in q̃rta glo. Alios ca/ſus in q̃b⁹ ſepultura xpiana negat̃. vide nõtos. de ſepul. ex p̃te. Adde qd̃ dixi. s. in p̃ticula p̃ma ſup v̓bo Fidelis.

Unde. jd eſt igit̃ ſeu ex q̃ cauſa alijs modis exponit̃ vt nõt Archid. ĩ p̃n°. decretox q̃i diceret p̃pa p̃monẽdo vo/lum⁹ publicari ne penas ĩcurrãt. lxxxij. di. ꝓpoſuiſti.

Hoc ſalutare. id eſt iductū ad ſalutē aiaꝝ ſm jo. an. ꝑ quo qđ ſcripſi in matia ꝯfeſſiōis. §. ſꝫ a quo eſt iſta. ꝟ. ꝛ reuera. ꝛ ſupꝛa ꝑticula ꝓxima. §. fi.

Statutum. Gen⁹ eſt qđ logici vocant generaliſſimū multa ſub ſe cōtinēs/genera ſubalterna ad quoꝝ vnuū h̄ reſtringiť qꝛ canon eſt cōcilij videlꝫ generał ꝙ ꝗdam ſub alternū vlteri⁹ h̄ reſtringiť ad ſpeciē ſpecialiſſimā lońcalē qꝛ ſanctio ē cū ſit penalis ꝛ vlteri⁹ ꝑ ꝓnomē đmōſtratiuū ſingulare hoc ī textu poſitū ad ſpeciē legalē ſeu īdiuiduū logicale reſtringiť hoc appꝫ ex nōtł. iiij. di. jn ſumma ꝑ glo. jnſtł. de lega. §. ſi generaliť. ꝑ doc. C. ſi certū petať. l icendiū. ff. ad legē falcidiā. l. jn rōne. §. jncerte. ff. đ ver. obliga. l. ſi ex legati cā. juncta. l. certū. ff. ſi certū petať.

Genus ē qđ logici vocant generaliſſim⁽ᵐ⁾. Genera etiā ſubalterna.

Frequenter. Nō dicit qñ ꝛ quotiēs ſꝫ bñ dicit vbi re linquiť vñ arbitrio curati ſm ꝙ viderit pplm̄ i hoc tēpe/ ſcere vel feruere. ar. ff. de jure delibera. l. j. đ offi. delega. de cauſis. Alibi tñ dř frequēter fieri qđ bis fit. de vita et hone. cle. mōſteria. cū nōtł. ſi tñ nunꝗ vel raro publica⸗ retur nō min⁹ hec cōſtitutio ligaret. xvj. di. qđ dicitis. cū nōtł. de loca. ꝛ ꝯducto. c. j°. in fi. Sic ğ publicatio ad cau telā ne ꝗs ſaltē dicat ſe ignoꝛaſſe. ff. de jnſti. l. ſi pupillus. §. j. et. ij. Adde ſup verbo. velamen excuſationis.

Frequēter fit quod bis fit

Jn eccleſijs. Scilꝫ fideliū. de ꝯſe. di. ij. ecclia. nō de ver. ſigni. cū clerici. ꝛ ſufficit ꝙ ex puta in p̄dicatōne vbi maioꝛ adeſt hoīm młtitudo. ff. đ hijs ꝗ i eccl[illegible]. māumit. l. j. et. ij. jūcto. §. multis aūt. jnſti. đ libertinis. capto plu rali pꝛo ſingulari ſic. ff. de ꝯdi. ꝛ demon. l. falſa. §. fi. de appe. ſigūit. đ p̄bē. cū iā duđ đ p̄ui. vt p̄uilegia. §. fi. vbi đ hoc. ꝑ qđ ſoluiť. q. Spe. ti. đ lōto ꝛ ꝯduc. §. nūc aliq.

Publicetur. Nō opoꝛtet ꝙ in hac foꝛma verboꝛū ſꝫ ſufficit ꝙ in ſniā vel valoꝛe. C. de p̄ci. jmpa. offerē. l. fi.

ff. de eden. l. argētari⁹. ct. C. de app. l. amplioꝛē. ct. l. ne
cauſas. Nec ſufficit dicere ſoluatꝭ decimas. nōnt doc. de
penis cupiētes in fi. Sȝ debēt īfoꝛmari qūo ſub diuino
ꝑcepto teneꝰ. s. ꝓxima ꝑticula ſup ꝟbo ſuſcipiēs. ī pn°. ꝛ
nedū ſub hijs penis ſȝ etiā ſub etna. s. ī mā ꝯfeſſio. §. ſȝ
a quo. ꝟ. xpo. ꝛ alibi vt iam ſup verbo ſalutare remiſi.
Ne quiſquā. Uel queq̄ȝ. ſ. ī ꝑticula q̄rta ſup ꝟbo. ſi
q̄s/ qꝛ nec mulier igr̄ātia jurꝭ hui⁹ ſe poterit excuſare. licȝ
alˀs ſec⁹. ff. de jurꝭ ꝛ fac. igrātia. l. regula. in pn°. C. e. ti. l.
fi. nō. xxxviij. di. jn ſumma. Adde. s. in ꝑticula ꝑma. ſup
ꝟbo pctā. ꝟ. jdē ecōtra. ꝛ qꝺ ſtatiȝ dicā ſup ꝟbo velamē
Ignoꝛātia dꝛ cecitas. Ignoꝛātie cecitate. Comp̄hēdit etiā ſimplicitatē
q̄ alibi addiꝰ in ſili textu. ꝺ ſymo. qm̄ ſymoniaca ī fi. ꝛ bn̄
dr̄ igrātia cecitas. xv. q. j. §. vt itaq̄ȝ. cū nōtꝭ ibi jn ſūma
Uelamen excuſationis aſſumat. Et ſic liga-
bit eos q̄ non tenenꝰ alˀs explicite jura ſcire. ff. de juris et
fac. ꝛ ignoꝛā. l. regula. j. q. iiij. nōndū cū nōtꝭ. hoc denōt
verbū quiſquā. lata enī culpa q̄ in hoc eſt ꝙ non viſitanꝰ
ecclie vel p̄dicatiōes in q̄bus talia dicunꝰ dolo ſimilis eſt
ꝛ generat ignoꝛantiā craſſaȝ ymo affectatā q̄ neminē ex
cuſat. de clam. de ſpon. cū inhibitio. ꝺ dolo ꝛ ꝯtumatia
c. fi. de ꝯſti. vt aīaꝝ. li°. vj°. cū hijs q̄ de lata culpa exempli
ficari ſolēt. de cōmo. c. vno. ꝛ qꝛ min⁹ excuſabit ignoꝛā-
tia juris naꝰalis diuini q̄ȝ juris naꝰalis hūani. C. ꝺ jn ius
vocā. l. ij. xvj. q. j. c. ſi cupis Adde ī ꝑma ꝑticula ſup ꝟbo
pctā. ꝟ. jdē ecōtra. nō obſtat qꝺ ſcripſi ī ꝑticula. ij. §. q̄d
de xp̄ifideli. ꝟ. ꝙ dici. qꝛ in ignoꝛātia q̄litatis vel circū-
ſtantia huius jurꝭ pupillū excuſabat q̄ in hoc leuioꝛ eſt q̄ȝ
ignoꝛātia toti⁹ ꝯtra id qꝺ legiꝰ ꝛ nō. ī Clem̄. ꝯſtitutionē
§. j°. de elec. ¶ Nō ꝑmo caſum in quo viuus ab ingreſſū
ecclie eſt arcēdus. ¶ Scꝺs caſus ī quo moꝛtu⁹ ſeu cada-

uer punit̃. ¶ 3°. nõ ꝯtra r̃gulã cui cõicam⁹ viuo ⁊c̃. ꝺ hoc ĩ glo. ¶ 4to nõ xp̃ianũ q̃n̄qȝ in cãpis ſepeliendũ. ¶ 5to publicatũ in eccleſijs ĩ ꝓbabilit̃ ignorat̃. ¶ 6to caſum in quo certificat̃ q̃ cert⁹ eſt ꝯtra. l. j. §. fi. ff. de actꝭ. empti. ¶ 7mo ignorantiã cecitati cõpari. ¶ 8^{uo} caſum in quo nõ ſufficit ſemel publicari legẽ editã ſȝ frequẽt̃. ¶ 9no frequẽt̃ auditũ turpiter ignorari. ¶ j^{mo} caſuȝ in quo excepte ꝑſone tenẽt̃ jura ſcire. ¶ 11mo nõ. ꝙ igreſſus ecclie ⁊ ſepultura ꝯſeq̃nt̃ ſe hñt ad ꝑceptionẽ ſacroꝝ ptȝ etiã hoc ex nõtꝭ. de ſepul. ex ꝑte. ¶ 12mo ꝙ hic nõ eſt canon late ſnĩe ſȝ iterdũ ferẽde ꝓ⁹ ibi arceat̃ ẜm Hoſti. q̃ verbuȝ arceat̃ ſupplet ꝑ ſniam ꝯcor. ĩ. ti. ꝓxi. ¶ Ecce g̃ metu illaꝝ penaꝝ ꝯditionalit̃ q̃s ꝯpellit̃ pẽitere puta ſi velit igredi ecclia ȝ ⁊ ſepeliri. nũq̃d pciſe ꝯpelli poſſit. videt̃ ꝙ nõ / qꝛ obligat⁹ ad factũ. ff. de re judi. l. ſi q̃s ab aliquo. §. fi. C. ꝺ actꝭemp. l. ſi traditõ / ⁊ qꝛ bñficiũ nõ ꝯuertit̃ in iuitũ nec ipenitenti remiſſio dat̃. xxxiij. q. ij. ligat̃. dic ꝯtra ĩ gui ⁊ mãifeſto al's ſecus / nõt Archid. ij. q. j. ĩ p̃mis. circa fi. ꝺ quo. ꝺ ſpõ. ad audiẽtiaȝ v. q. j. q̃. xxij. q. j. p̃dicãdũ. xxiij. q. j. q̃cũqȝ. ꝺ hoc. ne cle. vel mo. c. j° ꝺ eo q̃ dux. ĩ ma. quã pol. ꝑ adul. ſigſti. ⁊ neꝺ ꝑ cẽſurã. xliij. di. clic⁹. xxiij. q. iij. jtaqȝ. ꝺ ꝯſe. di. ij. ſi q̃s ĩ trat ⁊ jurib⁹ alĩ. s̃. etiã ſi expediẽt iuocato brachio ſeclari xvij. di. nõ licuit. nõ ẽ tñ q̃ntũ ad deũ fructifera hec pnĩa violẽta / qꝛ nõ penitet ad ĩtra. ꝺ pe. di. j. jnde. nõ. j. q. j. ſi q̃s. Adde modũ ꝯpellẽdi ꝺ here. cũ ꝯtũatia li°. vj°. ☞ Cleric⁹ aũt bñficiat⁹ ſi nc̃citas vel vtilitas ip̃m exigat ad ordines ꝓmoueri ⁊ ille recuſat criminis ꝯſciam ꝑtendẽs occulti excepto homicidio ⁊ ſymõ / ꝯpellit̃ ſe facere dignũ / ꝑ pniam ꝑ ſubtractionẽ bñficij ⁊ alijs modis. ꝺ hoc vide ꝺ etã. ⁊ q̃li. q̃ris a nobis. ⁊ qꝺ nõt Archidꝺ. lxxiij. di. ſup ſũma. De ſatiſfactõe ãt ſcripſi ĩ. ĩ. ꝑticl'a ſup v̾bo ſtudeat Ad eukariſtiã v̾o nẽo ꝯpellit̃ pciſe vt ĩ ꝑticl'a. ij. §. p°. q̃ro

Canõ / oĩs / ñ ẽ late ſnĩe ſȝ iterdũ ferẽde

Pẽitere ⁊ cõicare nunq̃d ñ ſolũ metu pene ſȝ pciſe poſſit q̃s cõpelli

Bñficiat⁹ clericus ã poſſit ꝯpelli vt pro moueatur ad ſacros ordines.

Cōfitens vel ꝯmunicās an metu hꝰ pene veniā ꝯſeqᷓt.

☞ Sꝫ an ſolo timore huiꝰ pene vel ne moriatᷓ ꝯfitēs vľ cōicans veniā ꝯſeqᷓt/dic ꝙ nō. qꝛ ſuilis ē timor. ꝺ regu. iurꝭ. qꝺ ex timore. cū notꝭ. ꝓpterea ſi ꝗs nō peccat timēs ne videatᷓ ꝓinde eſt ac ſi peccaret. ꝺ pe. di. j. ſi ꝓpterea. et c. fi. cui ad hoc. ꝺ pe. di. iij. apľs. idē ſi ex ſolo peniteat vľ cōicet timore mortꝭ vel īferni nō ex amore. de pe. di. vij. §. fi. et. c. fi. ꝑ accidēs tū ꝑ aſſuefactionē ꝓderit ad verā pniam ſic cōfiteri. de pe. di. ij. ſic ʒeta. nō vͦo ſic cōicaris ꝓxima ꝑticula ſuꝑ vͦbo Reuerēt. ī fi. ꝙ timore filiali fieri ⁊ obmitti pōt eadē ꝑticula ſuꝑ vͦbo in paſca. v͂. ⁊ in tm̄. ꝑ jo. an. de p̄bē. eū ꝗ li. vj. Archiꝺ. ī dicto. c. ſic ʒeta. nō aūt ꝯfiteri qꝺ eſt nccitatꝭ. s̄. in mā ꝯfeſſio. §. ſꝫ an ſtatim

Purgandum an ſtatim ſit vicium vel an ſufficiat expectare tpus ab ecclia ſtatutū

☞ Pone js cui licꝫ ob hoc īterdictꝰ ē īgreſſus ecclie vēit ad ſacerdotē circa feſtū ſcti johis ⁊ petit vt ad eccliaꝫ admittatᷓ ꝓmittēs ſe viciū velle purgare dicit ſacerdos ꝙ ꝗ ſtatiꝫ ꝯfiteatᷓ ⁊ cōiceᷓ alʼs eū nō admittit/dicit ille ꝙ ꝑatꝰ eſt in illo tēꝑe ab ecclia ꝯſtituto ſcilꝫ in feſto paſce futuro qꝛ p̄ceptū hoc ecclie affirmatiuū obligat ꝓ tꝑe. nōt Archiꝺ. ij. q. j. ſi peccauerit. ī ſcꝺa. q. Sꝫ ꝓ ſacerdote facͭ id qꝺ ſcripſi ī ſcꝺa ꝑticula. in. §. ſꝫ qͩ ſi ī paſca. ⁊ hoc ē vͦitas jūcto ꝙ nō ꝺbꝫ eē meliorꝭ ymo peyoris ꝯditiōis voluntarie ſe ſubtrahēs ꝙ̄ nccio īpeditꝰ ꝯcor. lex finaľ. ff. ꝺ ī offi. teſta. §. ſi tutor. inſtꝭ. c. ti. ⁊ malus ꝙ̄ bonꝰ. de p̄ben. euꝫ ꝗ. li. vj. cū ꝯcor. Et nihilominꝰ adueniēte feſto paſce iteꝝ cōicare debebit. iuxͣ ea ꝗ ſcripſi in ꝑticula. ij. ſuꝑ vͦbo in paſca. Jdēꝫ dico ſi dū excluſionis vel excōicatiōis ſnīa ꝯtra cū ferēda eſt excipiat ꝙ nō ꝺbeat excludi qꝛ ꝑatꝰ eſt

Abrogari vľ derogari poſſit de ꝯſueͭᵉ ſtatutum oīs vtriuſꝗ.

tꝑe ſtatuto purgare cū hoc caſu actio ⁊ exceptō p̄ciſe tendāt ad eūdē effectū. ar. ff. ex ꝗ. cauſ ma. l. necnō. §. penľ ex. ☞ An ſtatutū id ꝺ ꝯſuetudine abrogari vel ei icerta ꝓuincia derogari poſſit īter ꝗ eſt differētia. ff. de ver. ſig. l. derogatᷓ. nō. iiij. di. §. leges. dicit ꝙ nō qꝛ ſaluti aīaruꝫ

ꝑiudicaret ⁊ rō ſubeſſe nō poſſet. ḋ ꝯſue. c. fi. et. c. ſ. xvj. q̄ iiij. poſt q̄ngētos. al's īcipit int̄ cetera. Cū q2 executiuū ē diuini ꝑcepti. s̄. ī ꝑticula. ij. ſup ṽbo ſuſcipiēs. ar. ḋ vſur̄ cū tu. cū nōt̄. ymo ſi ḋ facto alicubi ī diſſuetudinē abijſſꝫ cōpelli deberēt īuiti vt reſumeret̄ ⁊ iteꝝ publicaret̄. xxiij. q. v. de virginib⁹. cū nō. ꝑ Matheū in ꝓhemio Clem̄.

Si quis autem. Hec eſt q̄rta pars ꝑncipal' hui⁹. c. in ordine. vj. ꝑticularū jn q̄ tractat̄ ḋ cōfeſſiōe alieno ſacerdoti ficn̄da/ ⁊ q2 breuis ē ⁊ nō ſubdiuidit̄ niſi q2 ꝑmo modificat ſeu reſtringit ſtatutū 2°. rōnē ponit/ ibi/ cū aliter. Et dicit tex. ſi q̄s/ ſupple/ vel q̄/ q2 maťia ē indifferēs. ff. de ver. ſigni. l. j. xvij. q. iiij. ſi quis ſuadente.

Confeſſio an ⁊ q̄ndo poſſit fieri alicō ſacerdoti.

Alieno. Nō ꝓprio ꝑrochiali. C. vn̄ vi. l. fi. ſaluo eo ꝙ de ꝑuilegiat̄ mēdicantib⁹ dicam ſup ṽbo Licentiam.

Sacerdoti. Sec⁹ ſi layco ī caſu ꝯceſſo. s̄. in ꝑticula. ī ſup ṽbo ſacerdoti. ꝓpt̄ more ꝑiculū. ff. ḋ exerci. actiōe. l. j §. ſ° vbi de hoc in ſimili ꝑ doc. jur̄ ciuilis.

Voluerit. Hoc ṽbū ⁊ nāli ſua ꝓꝑa ſig̃tiōe ꝯnōt lib/ tatē ſeu bn̄placitū. C. ḋ ꝯtrahē. emp. l. j. §. vēdētes. ff. ḋ lega. ſi ita. §. jlli. ſi valet. xv. q. j. §. ſ°. h tn̄ oꝑtunitatē ſeu ꝯditionatā nccītatē īportat vt liq̄bit. ī. §. ſꝫ nūq̄d q̄ iuſta

Volo hoc ṽ/ bū ſua naťali ſig̃tōe ꝯnōt li bertatem ſeu beneplacitū.

Juſta de cauſa. Q2 ꝓpri⁹ forte ſacerdos ē crimis ꝑ ticeps. ḋ ſen. excōi. ſi ꝯcubine. ḋ teſti. veniēs. vel inimic⁹ ul' latēs odiū int̄ ipos ul' ꝑentes coꝝ. jta ꝙ eſſet ꝑiculū ei ꝯfiteri ul' q2 ē nimis ſimplex ḟm jo. ā. vn̄ aliud ē fauore ul' odio ꝓpriū ſacḋotē ꝯtēpnere qḋ ꝓhibet̄ ſacr̄ canonib⁹/ ⁊ aliud ē cecū vitare qḋ q̄ſqꝫ facere mouet̄/ ne ſi cecus ceco ducatū ꝑbeat ambo ī foueā cadāt. de p e. di. vj. c. qḋ q̄ūt

Sacerdos ꝓ pus ſi eſt ꝑti/ ceps crimis ā ſibi ſit confi/ tendum.

Uñ q̄ vult cōfiteri pc̄ta ſua vt inueniat grãm/q̄rat ſacer-
dotē ſciētē ſoluere ⁊ ligare. ꝺ pe. di. vj. c. q̄ vult. Alie cauſe
pn̄t pōi/ſi ſit lunatic⁹ ꝑ dilucida iterualla/ ⁊ qn̄ꝗ repēte
furit/vl' peſtilētic⁹. ar. C. q̄b⁹ nō eſt ꝑmiſſū fa. teſta. l. fu-
rioſuꝫ. ſūcta. l. ff. ꝺ act. emp. ⁊ ven. julian⁹. §. ſ. vel qꝛ ꝺ
liq̄t ꝯtra ſacerdotē nec vult ei ignoſcere. pone furat⁹ eſt ei
aucas. C. ne q̄s in ſua cā jus ſibi dicat ꝑ totū/ nō tn̄ eſſet
iuſt⁹ timoꝛ ſi ſoluꝫ timeret ei⁹ generalē excōicationē. de q̄
ſcribā. j. i ꝑti. fi. §. vltra ꝑmiſſa v̄. ſꝫ in hoc caſu. ar. ff. q̄
met⁹ cā. l. ꝯtinet. et. l. neq̄. Adde qꝺ ſcripſi ſupꝰ v̄bo ſua.

Confeſſio an ꝓpt vnū pc̄tm qꝺ q̄s ꝓpꝛio ſacer^{ti} iuſta de cā ꝯfiteri nō vult alieño ſacer^{ti} de alijs oib⁹ q̄ n̄ timet dicē ſiei poſſit

Sua peccata confiteri. Ex hoc apparꝫ q̄ ꝓpter
vnū pc̄tm qꝺ nō vult dicere ꝓpꝛio ſacerdoti iuſta ꝺ cauſa
pt̄ oia alia q̄ nō timet ſibi dicere alieno ſacerdoti cōfiteri
Nec eſt caſus in quo cōfeſſio diuidi dēat vt ſic ꝓpt' ſepa-
bilitatē vtile ꝑ iutile viciaret̄. de regu. jur. vtile li^{o} vj^{o}. jū-
cto q̄ ꝑticularis locutio ſua cōfiteri pc̄ta rōne ma t̄ie ſub
iecte ⁊ qꝛ vt lex loquit̄ regulā tradēs equalet vli. xix. di. ſi
romanoꝝ. de elec. vt circa. li^{o}. vj^{o}.

Confiteri q̄ poſſit q̄s alieno ſacer^{ti} ſiñ licentia ꝓpꝛij ſacerdotis.

Licentiam. Niſi cōfiteat̄ mēdicātib⁹ pn̄tat q̄ꝛ tunc
jus vl' ꝑuilegiū licenciat jn Clem̄. dudū ſepi⁹ alle^{ta}. Adde
qꝺ ſcribā i. §. ſꝫ nunq̄d/vel epō vel niſi ip̄e ſit ꝑuilegiat⁹
a ſede aplica ſic̄ ꝑ lr̄as pn̄iales fit cottidie vel a jure. j. e.
c. fi. Alios caſus pōit Archiꝺ. ꝺ pe. di. vj. placuit. jn q̄b⁹
q̄s ſine lnīa ꝓpꝛij ſacerdoti pōt q̄s alieno ſacerdoti ꝯfiteri
p̄m⁹ ſi peccauerit in ꝑꝛochia aliena ſꝫ hoc eſt falſuꝫ. vt. j.
dicet̄ in. §. ſꝫ q̄d erit de pc̄tis. Seꝺs ꝺ mutāte domiciliū
Terti⁹ ꝺ vagabūdo/hij etiā ſt̄ falſi vt poſui. ſ. i mā ꝯfeſ.
in. §. ſꝫ q̄s ꝯfeſſiōꝫ vagabūdi. nā q̄libꝫ curat⁹ ē ꝓp⁹ iſtoꝝ
ſac̄dos. 4^{t9} i caſu nc̄citatis ē ver⁹ vt. j. dicā i. §. abſolutō

Prius. Argumentū ꝑ opinione cardinal' vt ꝑſit rati
habitio quā ponā. j. in. §. ſꝫ q̄d ſi q̄s ſpem ponat.

Poſtulet. id eſt magis ſi motu proprio procedat. ar. de pbe. ſi motu proprio li. vj. j. i. §. ſed nunquid ſi procedere. vbi ad de mãz ad h.
Et obtineat. Sic de electiõe cũ i veteri. ar. contra. C. de jure emphiteo. l. fi. de regula. c. licz. vbi de hoc. ſi vero nolit procedere agat corã ſuperiore. de jure patro. nullus. vl' ipetret lniam ab epo ſuo hoc ſuffic. de offi. archid. c. penl. l. di. in capite ſm Inno. per hoc. j. §. ſz nunquid ſi eps. idem ſi ſit excõicatus. s. in pticula. ij. §. ſz nunquid eukariſtia. jo. tñ et Archid. de pe. di. vj. placuit. dicũt quod propter ignorantiam ſeu indiſcretionẽ, proprij ſacerdotis põt alius audire et ſine lnia proprij qui jus licenciet. ar. ff. de condi. inſti. l. q ſub cõditione. §. fi. Sz quod ſupra dictũ eſt magis conſonat huic textui et verius eſt. ar. de elec. ſuffragantis.
A proprio ſacerdote. id eſt ordinario nõ ex ordinario vel accumulato vtpũta mendicãte. ſcripſi in prima pticula ſuper verbo proprio ſacerdoti. §. ex quo infero.
Cum aliter. id eſt lnia ſic vt pmittit nõ obtẽta ſic. ff. de conſti. pecunia. l. j. §. debitũ. xj. di. c. fi. et ibi nõt per doc. juris canonici.
Ipſe. Scilz ſacerdos alienus illũ prochianũ alienũ non poſſit audire de jure. ff. de ver. ſigni. l. nepos proculo. Ad de j. in. §. abſolutio g. nec diceret de facto. vt. j. in. §. ſz nũquid q ex iuſta cã. v. et hoc ſenties. als tam ipe quam cõfiteus eidem vtilitatibus interdictl. vñ vi qd vi aut clam vel vti poſſidetis et actione negatoria et confeſſoria/poterũt convenire q in hijs viribus tam occupãtes prochianos alienos quam contra ipos ſe ſubtrahẽtes poterũt intẽtari. ff. de ſerui. l quoties. per Inno. de poſtu. pla. bone. de ver ſigni. abbate de reſti. ſpo. in lris. Et nihilominus ex officio ſuperiorl pſertiz in plorato. nõt Cõpoſtellanus de offi. judi. c. j. cum contra. nec tñ locũ hz pena Clem. pme de puil. q neci ſecularibus

p̄ſbyteris loquit᷑ nec in pnīe ſacr̄o. vt infra ptꝫ ⁊ nōtur.
Soluere. jdeſt abſoluere a pc̄tis. s̄. in mā ꝯfeſſiōis. §
ſꝫ cū vt ṗus dictū ē. ⁊ in. §. an aūt talis ꝯfeſſio. v̇. appꝫt
s̄. niſi in caſu īfra in. §. abſolutio g̊. nec abſoluere a pena
pc̄ti puta idulgētias cōcedēdo qꝺ̓ poſſunt vt videt᷑ ꝓpꝛij
ſacerdotes ⁊ forti⁹ q̄ꝫ in tēpalē ꝯmutare penā eterna. s. ī
mā ꝯfeſſiōis. §. ſꝫ cū vt p̊⁹ dictū ē. Propterea q̄libꝫ ſacer
dos fungit᷑ ī foro pnīe vice dei. s̄. in ṗma ꝑticla ſup v̇bo
ſolus. Ac ep̄i pn̄t etiā q̄ntaſcūq̄ꝫ. s̄. in mā ſatiſfactꝭ. §. ſꝫ
quā ⁊ q̄ntā. v̇. mag^{m} āt ē. jgit᷑ niſi a jure uľ ab hoīe ſint ꝓ
hibiti. ſic̄ in q̄buſda caſib⁹ ꝓhibiti ſꝛ abſoluere a pc̄tis. s.
ī mā ꝯfeſſiōis. §. ſꝫ nunq̄d ꝓpꝛi⁹. ꝑiter etiā ⁊ ꝓpꝛij ſacer-
dotes. ar. l. ſi v̇o negociū. §. ſi viro. ff. ſolu. mat᷑. xxxj. q. j
ꝙ ſi doꝛmierit. jtē rōne cure ⁊ oꝛdinis ip̄i ſac̄dotes videt᷑
ap̄lis ſucceſſiſſe. xxj. di. jn nouo. xij. q. j. vidētes. ⁊ ibi nōt᷑
q̄ ep̄i exiſtūt nō. lxviij. di. c. fi. Et hoc ſentire videt᷑ jnno. in
c. ꝙ aūt. s̄. e. qm̄ aliud ē lr̄as idulgētiaꝝ ꝯcedere qꝺ̓ n̄ pt̄
cū ſit juriſdictiōis ſꝫ nec excōicare. vt dicā ſup v̇bo ſeq̄nti
veri⁹ tn̄ puto ꝙ ſic̄ alieni jta hoc nō pn̄t ꝓpꝛij ſacerdotes
niſi ꝓpꝛij ſacerdotꝭ ſupioꝛes ꝑ. c. cū ex eo. ⁊ nō. ī. e. jndul-
gētias li.º vſ.º qꝛ ſi ſac̄dotes rōne p̄ſbyterij ſint ap̄loꝝ ſuc-
ceſſoꝛes vt ea poſſint q̄ potuerūt ap̄li p̄ſbyterij rōne ſcilꝫ
ſoluere a pc̄tis ꝺ̓ ſen. excōi. a nob. ij.º n̄ tn̄ ſūt ſucceſſoꝛes
eoꝝ ī p̄eminētia dignitatꝭ vt ea poſſint que ſpectāt ad illā
⁊ hoc itendit. c. accedētib⁹. ꝺ̓ excеſ. p̄la. jtē ꝙ dic̄ tex. ſol-
uere. dic etiā nec a vinculo excōicatōis mioꝛis qꝺ̓ poſſūt
ꝓpꝛij ſac̄dotes/maioꝛꝭ nō. Adꝺ̓ ī mā ſatiſfactꝭ. §. ſꝫ nūq̄d
ex. ī. i. §. ſꝫ q̄d erit ꝺ̓ pc̄tis. v̇. dico tn̄. Jtē ſoluere. i. pniaꝫ
diminuere vel cōmutare ſic exponit Archiꝺ̓. ſoluere. xxiij
q. v. c. fi. ⁊ adde qꝺ̓ nōt ibidem.
Vel ligare. Ad pniāꝫ etiā ſi eā cōfitēs acceptaſſet qꝛ
nec ſic eū īplere tenet᷑ ar. ꝺ̓ judi. At ſi clerici. cū nōtꝭ. Niſi

Indulgentiaſ an ꝓprius ſa-cerdos ī foꝛo pnīe poſſit cō cedere.

Solue᷑. i. pe-nitentiā dimi nuere vel cō-mutare.

ꝓprius ſacerdos ratã hẽat ꝯfeſſionẽ ꝙ põt in ꝑiudiciũ cõ
ſitẽtis etiã ꝯfitẽte iuito cũ ſolus ꝺ̓fuit cõſenſus ꝓprij ſac/
dotis. ar. nõ ꝑ doc. in. §. legiſti. C. ad macedo. ⁊ i. c. niſi
vos. ꝺ̓ hijs q̃ fiũt a pla. Adde. ĩ. i. §. ſꝫ q̃d ſi q̃s ſpẽ põat.
Uel dic ligare ſuſpẽdendo vel ĩterdicẽdo que põt ꝯfeſſoꝛ
nõt Archid. xj. q. iij. ſi q̃s eps dãnat᷒. licꝫ talis ſuſpẽſio ĩ
foꝛo pnĩe irregularitatẽ nõ ꝑiat trãgreſſoꝛi ſm eũ ⁊ Jo.
an. ꝺ cle. excõi. miſ. ſi celebꝛat. nõ ãt pt̃ quelibꝫ excõicare
ꝺ̓ quo nõ. ij. q. j. nouo. ꝺ̓ offi. oꝛꝺ̓. ſi ſacdos. et. c. cũ ab ec
cleſiaꝝ. Adꝺ̓. s̈. ꝑticl̃a. iij. ſuꝑ v̓bo. arceat̃. Nõ q̃s alteri
alico ſac̃ᵘ ꝺ̓ lnĩa ꝓprij iuſta de cã pt̃ ꝯfiteri. jtẽ nõ caſuꝫ in
quo nõ ſufficit lnĩaꝫ petete niſi obtineat̃. jtẽ nõ nõ niſi ſub
ditos ſuos pt̃ q̃s ligare ⁊ ſoluere. Jnno. h̃ q̃rit quẽ ſi nõ ĩ
vẽit aliũ ſacdotẽ q̃ꝫ illũ quẽ ex iuſta cã r̃euſat. dic jnno. ꝙ
etiã ĩ caſu. ſ. moꝛt̃ eũ eligere nõ ꝺ̓bꝫ ſꝫ ſine ꝯfeſſiõe moꝛi ⁊
ſoli ꝺo ꝯfiteri/ ſi iuſta ꝺ̓ cã timet ꝙ ex ſua cõfeſſiõe poſſet
pctm̃ aut ꝑiculũ aut g̃ue ſcãdalũ ꝓucire. ul̓ meli᷒ ĩ gñe cõ
fiteat̃ ſm eũ ſꝫ nõ circũſtantiã ꝺ̓ q̃ pt̃ malũ ꝓuenire. Naꝫ
ita de᷒ oꝛdinate oꝛdinauit oĩa oꝑa ſua ꝙ nõ vult ex eis
aliq̇ꝺ̓ malũ ꝓuenire. ar. ꝺ̓ ꝯſe. di. ij. vtꝝ. circa fi. Adꝺ̓. s̈. i
ꝑti. ĩ. ſuꝑ v̓bo. ſua pcĩa ☞ Sꝫ nunq̃d ꝓpt̓ ſolã ĩdiſcretõꝫ
pt̃ q̃s dimitter̃ ꝓpꝛiũ ſacdotẽ. jnno. dic̃ nõ/ qꝺ̓ credo veꝝ
niſi eẽt nimis ĩdiſcret᷒/ qꝛ tũc carꝫ claue ſciẽ q̃ꝫ ꝺ̓bꝫ hr̃e ſa
cerdos quo caſu nihilomin᷒ hꝫ lnĩaꝫ petere. vt ſcripſi ſuꝑ
v̓bo. obtineat. ⁊ adde qꝺ̓ ſcripſi in ꝑticl̃a. v. ſuꝑ v̓bo. di/
ſcret᷒. Jdẽ ſentit Jo. an. ſuꝑ v̓bo juſta ꝺ̓ cã. Si aũt q̃s ĩ
ecclia ſua plẽs ſacdotes ꝓpꝛios habuerit tenet̃ diſcretioꝛi
ꝯfiteri. ꝺ̓ pe. di. vj. q̃ vult. cũ nõt̓. et. ĩ. i. §. ſꝫ nunq̃d jq̃ ex
iuſta cã. in fi. ☞ Sꝫ nunq̃d ꝓpt̓ malã vitã ſacdoti poſſit
eũ dimittẽ. dico ꝙ ñ. ꝺ̓ ꝯſe. di. ij. q̃ño. ꝺ̓ cohab. cle. ⁊ mu.
c. vr̃a. xxxij. di. ad hec qꝛ loco dei ẽ. de offi. oꝛꝺ̓. ſi ſacdos
ſiue ergo bon᷒ miſter fuerit nõ ĩpe ſed ſolus deus eſt qui

Sacerdotem ꝓpꝛiũ põt q̃s ꝓpter ſolam ĩdiſcretionem dimittere.

Sacerdotem ꝓpꝛiuꝫ põt q̃s ꝓpt̓ malã vitã dimittere.

pcc̄a dimittit. xj. q. iij. jd ſane ꝺ̓ pe. di. j. c. fi. nō. xlix. di. § ſ°. s̄. in mā ꝯfeſſio. §. ſ3 nunq̄d. ad hoc ſaluo eo qꝺ̓ dictuz eſt ꝺ̓ p̄ſbr̄is ab ecclia p̄ciſis. s̄. in ꝑticula. ij. §. ſ3 nunquid euka[a] ꝺ̓ notorio fornicatore vel ſymoniaco. j. q. j. remiſſi onē. xxxij. di. §. vex. nōt Archiꝺ̓. de pe. di. vj. q̄ vult. de quo vide. xv. q. v. ī. c. fi.

Monach⁹ tenetur cōfiteri abbati.

☞ Sz ecce mōch⁹ tenet̄ ꝯfiteri abbati vt legit̄ ⁊ nō. xvj. q. j. placuit. ⁊ p̄ori vt nōt jnno. de exceſ. p̄la. nimis praua. Et doc. in. c. ⁊ ſi p̄ncipalis. de Reſcrip. jn Cleñi. nunq̄d ḡ pōt eē iuſta cā vt recuſat ab/ batē ⁊ lniaz hāc petat videt̄ ꝙ nō. ar. l. in ſuis. ff. ꝺ̓ libe. ⁊ poſtu. Puto ꝯtrariū ꝑ rōnē hui⁹ tex. cū nō. ſup verbo. juſta cā. ar. c. trāſlato. de ꝯſtitu. l. actio. ff. de ver. ſigni. ⁊ qꝛ iſte text⁹ loq̄t̄ gn̄aliter. ar. ff. ꝺ̓ publici. in rē acti. l. p̄cio de ꝯiugio lex. qn̄ ad hoc. c. ex ꝑte. ꝺ̓ accu. nō aūt. qn̄ ab bas dat lniam ip̄i mōcho. ar. l. ꝑtor. ff. de juriſ. oīm judi. qꝛ licitū ē aſſumē adiutorē. ī. §. ſ3 nunq̄d ſac̄dos.

Mōch⁹ vtrū poterit ꝯfitēi p̄ſbr̄o ſeculari cū lnia etiam ſui abbatis.

☞ Sz nunq̄d ſi tūc abbas daret ei lniaz ꝯfitēdi cui vellet nūq̄d poſſit ꝯfiteri alicui p̄ſbr̄o ſeculari curato/puto ꝙ nō/ niſi exp̄ſſe in lnia ꝯtineat̄ ar. c. p̄mi de elec. jn Cleñi. de⁹ q̄. de vita ⁊ ho. cle. cū ibi all̓. jūcta. l. obligatiōe gn̄ali. ff. ꝺ̓ pig̑ ff. mādati. l. creditor. §. luci⁹. ꝺ̓ pe. ⁊ remiſ. ſi ep̄s li° vj°. ꝺ̓ offi. vica. c. fi. e. li°.

An vxor greci ul̓ lati p̄ſbrī cōcubina ſibi ꝯfiteri teneat̄

☞ Sz nunq̄d vxor greci p̄ſbr̄i obedi entis ecclie rōne vel ꝯcubina p̄ſbr̄i latini vel vxor viuēs p̄ſbr̄i latini cōi cōſenſu dimiſſa hāc lniam petere poſſit ul̓ ꝺ̓bebit jo. xxx. q. j. c. oēs/tenet ꝙ ꝺ̓bebit Archiꝺ̓. ibi ꝯtra ꝙ poterit ei ꝯfiteri/nā p̄ſbr̄ ille poterit ei pn̄iam īponere licz honeſti⁹ ⁊ expediēti⁹ ſit ꝙ altēi ꝯfiteat̄ ſc̄m eū

Cōfeſſionē alieno ſacer[ti] faciēdi lniam an dar̄ poſſit plebā⁹ nō dū p̄ſbr̄ puta īfra annū nō dum promotus.

☞ Sz nunq̄d ſuffic̄ ad hoc lnia curati q̄ adhuc nō eſt p̄ſbr̄ puta qꝛ ē īfra annū. de p̄ben. ſi ꝑ clericis li°. vj° vel diſpēſatuz ē cū eo ſc̄m forāz decr̄l. cū ex eo de elec. li°. vj°. videt̄ ꝙ ſic ꝑ c. ſuffraganeis. e. ti. cū nō. ꝑ Jo. an. in Cleñi. ī. de p̄uile. ſup v̓bo p̄ſbr̄o. ꝯtrariū pōt dici ꝑ tex. nr̄m cū dic̄ a ꝓprio

ſacerdote. ar. ḋ hoc in. l. j. §. in re igit̃ dubia. ff. ḋ exerci-
toria act. de deci. ad audientiã / maxime / q2 ſtricte iuris eſt
lnia. ar ad hoc qḋ. i. dicã i. §. ſʒ nunq̇d ſi ꝯcedat̃. ar. tale
q̃le. ḋ elec. nemo. li. vj. ſufficit tñ lnĩa vicarij gerẽtis curaʒ
ꝑ modũ dicti. c. cũ ex eo. q2 ꝓpri9 ſacerdos eſt. vt dixi. s.
in p̃ma ꝑticula ſuꝑ v̓bo. ſacerdoti. ſec9 ſi curat9 ſit p̃sbyt̃
ꝛ nõ reſideat in eccl'ia ſua q2 nõ obſtante ꝙ ipam ꝯceſſe-
rit ad firmaʒ poterit hanc lniam dare. ar. p̃dicte note in
Clem. nõ obſtãte ꝙ vicari9 ipe q̃ ad firmã recepit eccl'iaʒ
ex hoc ledat̃ in burſa. q2 nihil ꝓ ꝯfeſſiõe poterat exigere.
ar. dicẽdoꝝ. i. in ꝑticula. v. ſuꝑ v̓bo. diuerſis exꝑimetis.
ar. ff. de dam. infec. l. ij. ꝛ ita non ſentit ꝓpriũ dãnum ſed
lucro p̃uat̃ / qḋ nõ erat debitũ efficacit̃. C. de codici. l. fi.
☞ Sed nunq̇d ſi eṗs alicui dat lniam alteri ꝯfitendi ex
iuſta cã nihilomin9 ſit nccĩa ꝓprij ſacerdotis lnia. Põe ꝙ
nõ vult rogare ꝓpriũ ſacerdotẽ quẽ tñ ſi rogaret illi forte
lniaʒ nõ denegaret. q̇dã dicũt ꝙ nccĩa ẽ. Alij ꝯtra ꝛ hoc
deciſũ eſt vt dic̃ jo. an. ꝑ extrauagantẽ jo. xxij. q̃ icipit vas
electiõis. ꝛ hec ẽ verioꝛ. Eſt eni eṗs ꝓpri9 ſac̃dos ita p̃pa
Itẽ ſac̃dos ꝓchial' ꝛ oẽs hij ſũt imediati Jo. an. ḋ offi.
oꝛdi. c. penl'. Idẽ de legatis pape ꝛ coꝝ pñiarijs. ar. ḋ offi
deleg. c. j. Idẽ videt̃ de gñali vicario epi. ff. ḋ iudi. l. cum
p̃toꝛ. de offi. oꝛdi. int' cetera. Idẽ ḋ archiepo ſuã ꝓuinciã
viſitante. ḋ cẽſi. c. fi. li. vj. Si g̃ de p̃dicti vel alteri9 p̃di-
ctoꝝ lnĩa cõfiteat̃ tenet ꝯfeſſio ꝛ abſolutio q2 facta a ſuo
iudice. Etiã ſi lnĩa fuerit gñal' dũ eligat̃ clauiũ vſuʒ hñs.
vt dicet̃. i. §. ſʒ nunq̇d ſi ꝯcedat̃. hoc nõ in. c. ſi eṗs. e. ti.
li. vj. ꝛ in Clem. i. ḋ p̃uil. in glo. Ex p̃dictis ifero h ꝯtra
glo. ꝙ q̃ cõfitet̃ p̃uilegiatis mendicãtib9 nõ hʒ p̃us petere
lniam a ꝓprio ſacerdote q2 plus opat̃ lnĩa iuriſcripti iter
uenictẽ foꝛa ẜm quã mendicãtes pñt ꝯfeſſionẽ audire ḋ
q̃ in Clem. dudũ. §. ſtatuim9. ſcpi9 all'. quaʒ ſimplex lnia

Cõfitẽdi alteri p̃sbr̃o ꝙ ꝓprio lniam ſi eṗs alicui dat ex iuſta cã nũ q̇d nõ eo min9 ſit nccĩa ꝓprij ſacerdotis.

epi ꝛ tñ cū lnīa epi pōt igit̃ ꝛc. Et qꝛ videt̃ hoc dicere. §. ſtatuimꝰ. q̄ ꝓpter hoc ꝯtentꝰ eſt de pñtatiōe coꝝ epis fa- cta q̄ etiā nō facit aliquā mentionē d̾ lnīa ꝓpꝛij ſacerdotꝭ quā ſi voluiſſet p̄pa p̄cedere vtiqꝫ dixiſſet. ar. C. d̾ caducꝭ tollen. l. vna. §. fi. de deci. ad audientiā. ꝛ maxime facit in v̾bo libere. vbi hoc nōt glo. dicūt tñ aliq̄ ꝙ āte factuꝫ ꝯſulant lnīaꝫ petere poſt nō/ illud nō placet qꝛ ſi tutus ē ꝯfitēs ꝛ licēciatꝰ ꝑ jus ad q̄d ꝯſulendū eſt in caſu nō du- bio. ar. l. p̄me. in fi. ff. de actꝭ. empti. Et ꝓpterea nam aut ſufficit petere ꝛ petitio eſt īanis cuiꝰ nō expectat̃ ꝯceſſio licꝫ aliud ſit in cōſilio. d̾ arbi. cū olim. de elec. cū in veteri Aut req̄rit̃ obtentio ꝛ hoc ec̄t p̄uilegiū mēdicantiū ſub- ijcere volūtati ꝓpꝛij ſacerdotis qd̾ nō eſt de ītentiōe juris inaniter ſiue vane etiā lnīam iſtā ꝯcederet ꝑrochianꝰ ſa- cerdos ꝛ ita p̄uilegiū eſſet eis q̄ſi iutile/ de ītentōne ergo juris eſt ꝙ in hac p̄tate audiēdi ꝯfeſſiōes accumulent̃ p̄- ſbyteris curatis. ar. de p̄uile. in hijs. ff. ad municipa. l. j. ff. de vſu ꝛ habi. l. diuꝰ. Ex hoc infert̃/ ꝙ nō opoꝛtet fidē fieri p̄ſbr̄o ꝑrochiali d̾ ꝯfeſſione illis facta. Cuiꝰ ꝯtrariū ſenſit hic Hoſti. ꝛ infra tangā pleniꝰ in. §. ſꝫ nunq̄d ſa- cerdos ꝑrochial̃. Itē infero p̄tatem fratrū pñtatoꝝ quo ad quid latioꝛē eſſe p̄tate curatoꝝ quibꝰ nō ſubditꝰ eoꝛū confiteri non pōt ſine lnīa ꝓpꝛij ſacerdotis vt hic in tex. frībus vero ſic cuiꝰ rō qꝛ hij deputāt̃ ꝑ ciuitatē ꝛ dyocꝭ. vt in Clem. dudū. §. ſtatuimꝰ. illi v̾o ꝑ ꝑrochiaꝫ vt hic.

Confeſſionez ſuam an quis ſepius valeat variare.

☞ Pōt g̊ quis cōfiteri ſine lnīa frībꝰ mēdicantibꝰ/ nun- q̄d pōt ſibi diuerſos eligere ꝛ ſepiꝰ variare vt vno anno currat ad frēs p̄dicatoꝛes. alio ad mioꝛes. vel vno anno ad hūc. alio ad illū. Dico ꝙ nō/ ſi in fraudē faciat/ vt qꝛ ſemꝑ recidiuat in eadē pc̄ta ꝛ ita verecundaret̃ redire ad p̄oꝛem. Et adde qd̾ ſcripſi in p̄ma ꝑticula ſuꝑ v̾bo. oīa. ibi patēt rōnes illiꝰ. Nō tñ nego q̄n abſoluat̃ ſꝫ in cōſulte

agit/q̄ꝛ minꝰ ĩtegra ꝯfeſſio ꝛ verecūda/ ꝛ ita mioꝛ ſatiſfa ctio ꝛ ꝑ ꝯñs maioꝛ pena futura. iuꝝ ca q̄ dicta ſūt i matia ſatiſfact. §. ſ3 an vͣ ꝯfeſſio. Etiā js q̄ noſcit p̄terita eius vitā meliꝰ ꝯſulit ſibi q̄3 js cui de nouo ꝯfiteret̃. ar. de elec. oſiꝰ. ꝛ hoc veꝝ. niſi iſti quē d' nouo eligit oīa pcc̄a ſua p̄te terita ꝯfiteat̃ ꝙ pt̃. vt ſcripſi i mā ꝯfeſſio. §. ꝛ generalit̃. S3 ſi iuſta d' cā nouū ſibi eligat vt q̄ꝛ nō h3 copiā p̄oꝝ ul' moꝛtuꝰ eſt vel nō ē pñs nec cito vētur ꝰ vel ſuſpectū eū h3 ꝙ cōfeſſionē eiꝰ reuelauit tūc tute aliū ſibi eligat. ar. C. d' iudi. l. ꝓperādū. §. ſi aūt i medio. de ſecū. nupcijs. c. penl' ꝛ fi. dūmō ſaltē in gñe p̄terita cōfiteat̃. iuꝝ dicta ſuꝑ v̄bo oīa ☞ S3 nunq̄d alij ꝯfitēs d' lnīa epi tenet̃ nihilominꝰ ꝯfiteri ꝓpo ſacdoti. idē fo͡ra. Nunq̄d ꝯfitēs p̄uilegiati mē dicātibꝰ nihilominꝰ ſemel in āno tenet̃ ꝯfiteri ꝓpo ſacerti Multi dicūt ꝙ ſic nam p̄pa ꝑ Clem̄. dudū/ no tollit hāc q̄ſtionē. Pōt enī iſta ſtare cū illa. vt ꝛ ſemel i āno teneat̃ ꝯfiteri ꝓpꝛio ſacerdoti ꝛ nihilominꝰ poſſit ꝯfiteri mēdicā tibꝰ. ḡ vtꝗ3 ſatiſfieri pt̃ ꝛ iſti ſatiſfieri deb3. ar. d' ſpō. du. ꝯmiſſū. iūcta. l. p̄cipimꝰ. C. d' app. vt ſit volūtaria ꝯfeſſio q̄ fit. iſtis nō excludat nccīa3 q̄ fit ꝓpꝛio ſacerdoti. ar. ff. d' ꝯſti. pecu. l. ſi vͦ. d' iur̃ iurā. eā te. d' homi. ſic dig^m. §. coſ ꝛ hoc tenet Archid. d' pe. di. j. c. iudicī3. jo. mōchi i. c. dud' jo. ā. Pau. Bwil. ꝛ Bēze. ibi ꝯtrariū. Idē jo. d' lig. h idē tenet Heinri boeck h q̄ quo ad hoc fiūt ꝓpꝛij ſacdotes ꝛ hoc d' rigoꝛe ſoluēs enī eis q̄ loco dñi hr̃ nō te² iteꝝ ſoluē dño. ff. d' pig. act. l. ſolutū. ꝛ iſti loco ꝓpꝛij ſacdot hñt̃ ad hoc i ar. c. ecc̄a. i. vt lite pēdēn. §. fuerat. inſti. de act. l. ſi eū. §. q̄ iiuriaꝝ. ff. ſi q̄s cautiōibꝰ. itē Clem̄. dic̄ eū abſo^m ꝛ ꝙ libe pt̃ ad illos accedē̃ except caſibꝰ epo reſuat. vñ ſolū r̄ſuat ius epis. ar. l. j. §. fi. ff. ad mūicipa. ar. l. mā^to. cū ꝯcoꝛ. nec ꝓpt hͦ d'cri. iſta cōrecta ē ꝑ illā/ q̄ꝛ illoꝝ p̄ ſas ē accumulāda ad iſtos. qd' eī h dr̃ d' ꝑꝛochialibꝰ ibi addit̃

Cōfitēs ali eno ſacer^ti d' lnīa epi ul' ſiñ lnīa fratribuſ p̄uilegiati da to an teneat̃ nihilominꝰ ſel' i āno ſuo ꝓpo ſacerdoti cō fiteri.

de p̄dicatorib⁹ ⁊ mioꝛib⁹. Itē al's ꝑuilegiū fratꝝ eſſet eis deriſoꝛiū ⁊ nulli eis cōfiterent̄ ſi cū maioꝛi ruboꝛe ⁊ erubeſcētia deberēt iteꝝ cōfiteri ⁊ cuꝫ duplici pnīa pene ⁊ in p̄tate ſacerdotū eſſet tollere eoꝝ ꝑuilegiū. Nā ad ſe venientib⁹ tantā pnīaꝫ eis īponerēt ut eſſent eis ita graues ꝙ nullus vnq̄ꝫ iret ad mēdicātes. Itē js nō eſt vn⁹ ex caſib⁹ in q̇b⁹ ꝯfeſſio debꝫ iterari quos nōui in mā ꝯfeſſiōis §. ⁊ generalit̄. Itē fruſtra fit ꝑ plura ⁊c̄. d' Reſcriptꝭ. auditoꝛ. jn Clem̄. Item ſi hoc poterit ꝯſuetudo antiq̄ potit ⁊ ꝑuilegiū. vide in ꝑticula p̄ma ſup v̇bo. ꝓo. v̇. ⁊, ꝓꝛiū facit. Et ſi dicas poterit ⁊ d'ebebit ſaltē illa cōfiteri que oblitus eſt vel poſtea ꝯmiſit que illis nō eēt ꝯfeſſus ⁊ ſatiſfaciet huic cōſtitutioni. Sed adhuc ſtat rō ꝓxima qꝛ ad ſe veniētib⁹ ⁊c̄. Item obſtat īdiuiſibilitas cōfeſſiōis ⁊ mutatio ꝯfeſſoꝛis. vt. ſ̄. ꝓximo. §. dictū ē/ ⁊ maxime ī p̄ma ꝑticula ſuꝑ v̇bo. oīa. Itē ⁊ deriſoꝛiū eſſet/ qꝛ reliq̄as mo dicas ꝼuarēt hoies ꝓꝛijs ſuis ſacerdotib⁹ leges aūt non debēt eſſe ludibꝛio. de elec. ꝯmiſſa li°. vj° ff. de judi. ſi p̄toꝛ deceres tn̄ ⁊ vtile eſſet vt etiā ꝓꝛio cōfiteant̄ a quo h̄nt recipe eukariſtie ſacr̄m eoꝝ ꝙ eſt verus paſtoꝛ ⁊ ſanguis eoꝛū de ſuis māib⁹ req̄rer̄. de voto ⁊ voti redēpti. c. magne. ☞ Sed q̇d ſi q̇s ſpem ponat in ſacerdotē ꝓꝛiū vt rataꝫ h̄cat alieno ſac̄doti ꝯfeſſionē fiendā videt̄ ꝙ ſuffic̄ ſi poſtea ratam h̄eat. ix. q. ij. lugdiñ. nōt Hoſti. in ſūma. e. ti. §. ꝯfitendū in p̄n°. ſub. §. fallit. Idē Goff. in ſumma Cardinal' ꝯtra. d' regu. jurꝭ. ratihabitio. in glo. fi. et. ſ̄. in v̇bo. ꝑus. hec q̄ſtio pōt extēdi. ſꝫ p̄mū credo ꝑ nōta doctoꝛū in. l. fi. C. ad macedo. maxime fauoꝛe liberatōis. ff de actꝭ. ⁊ oblig. l. arrian⁹. Sec⁹ in ligamine iam ꝯtracto jux̄ nō ꝑ doc. in. c. vno. de hijs q̄ vi met⁹ ve cā fiūt li°. vj°. de ratihabitiōe abſolutiōis metu extoꝛte. Addc. ſ̄. ſuper verbo. ligare ☞ Sed nunq̇d dicēti ſe h̄re lnīam a ꝓꝛio

Sac̄dos ꝓꝛ⁹ an ratam h̄re poſſit ꝯfeſſionē ſiñ lnīa ſui alieno ſacerdoti facta.

ſacerdote ſolo v̄bo credendū ſit. Dic ꝙ ſic. ꝑ nōta in. c. placuit. de pe. di. vj. ꝓ hoc qḋ nō inſtit. de act. §. ſʒ ille. ī magna glo. v̄. ſi duo. ꝑ jo. an. ī. c. ſi v̄o. ḋ jure jurā. ſuꝑ glo. ar. ex hoc. ⁊ q2 nō eſt pſuemndū ꝙ īmemoꝛ ſit ꝓꝓꝛie aīe ſue ſalut. C. ad legē juli. repe. l. fi. j. q. vij. §. ſctiſſim⁹. ad hoc. de homi. ſignificaſti. ij°. Nec obſtat de tēp. oꝛdi. c. j. et. ij. li°. vj° q2 illud ē ſpeciale in ſacro oꝛdinis qḋ dat̄ nō ſolū ꝓpt̄ recipiētē ſʒ etiā ꝓpt̄ alios. ⁊ igit̄ dr̄ ſacr̄m dignitat. nō Jo. an. ſuꝑ v̄bo. habita. ḋ puil. in Clem̄. ſic ꝑ eadē dici pt̄ qḋ credit̄ ſacerdoti dicēti ſe pn̄tatū ⁊ videlʒ adḋ qḋ dicā. j. ī. §. ſʒ pōe q̄dā exn̄s. ar. ꝯtra q2 ſacdotes ꝓpt̄ emolimēta q̄ ex ꝯfeſſiōe hn̄t qn̄qʒ dicerēt ſe poſſe qḋ nō pn̄t. nam ⁊ ꝓpt̄ hoc qn̄qʒ nō credit̄ clericis ꝑegrinis volētib⁹ publice celebꝛare vel eccliās gubernare. ſecus ī oculto vbi nō ꝑcipiūt emolimēta. ḋ cle. ꝑegri. c. j. cū nō. et. c. tue fr̄nitati. ꝓmū credo ī illis q̄ ſūt note ⁊ ꝓbate vite ar. leg non oēs. §. a barbaris remiſſos. ff. de re militari. ☞ Sed nunq̄d ſacerdos debʒ credere ſuo ꝑꝛochiāo dicenti ſe alteri ꝯfeſſuʒ puta mēdicāti vt ſic eū ad eukariſtiā admittat. R̄ in foꝛo ꝯtētioſo credit̄ hoī ꝯtra ſe ⁊ nō ꝓ ſe. C. ḋ ꝓba. l. exemplo. ff. de leg. iij. l. cū q̄d. §. de codicillis ff. ḋ pactis. l. emptoꝛ. §. fi. no in. c. ij°. de fide inſtru. ⁊ jo. an. in Clem̄. vna de vſuris. In iudicio v̄o ꝯſciētie credit̄ hoī ꝓ ſe ꝑ jura ꝓxime all̄. Si g̊ pſbr̄ ſciat īpedimētū ſpectans ad foꝛū ꝯtentioſuʒ puta excōicationē non tenet̄ ei credere ſe abſolutū niſi ꝓbet. ar. C. de ꝓba. l. [illegible]ne poſſi[te]. de Reſcript. cū cōtingat. ar. in regula. ſemel. ḋ cle. excōi. miſ. ꝓpoſuit. vbi ꝑ Inno. ſec⁹ de īpedi[to] ſpectāte ad foꝛū ꝯſcie. ☞ Sed nunq̄d q̄ ex iuſta cā hanc lnīaʒ petit, nccē hʒ cauſaʒ exꝑmere ꝓꝓꝛio ſacerdoti. credo ꝙ nō/ ſi petat eā ab eodē cui nō vult cōfiteri ſec⁹ foꝛte ſi eā petat a ſupeꝛioꝛe ul̄ īferioꝛe jux̄ dicta. s̄. ī. §. ſʒ nunq̄d ſi eps. maxime

Lnīaʒ ꝯfitēdi ſe hr̄e dicēti a ꝓꝓꝛio ſacer[te] vtꝝ ſolo v̄bo ſit credendū.

Cōfiteri volēs mēdicāti an credē poſſit dicēti ſe ꝑ ſentatū vl̄ poteſtatē hr̄e in caſib⁹ reſuat

Confeſſuʒ ſe dicēti alteri nū q̄d ſacerdos debet crdere ſuo ꝑꝛochiāo puta qn̄ dic ſe ꝯfeſſuʒ mēdicāti frati vt[e] eū ad eukariſtiā admittat

Cōfitēdi licētiā nūq̄d q̄ ex iuſta cā petit nccē hʒ cauſam exꝑmere ꝓꝓꝛio ſacer[ti].

ſi hec cauſa afficiat ꝓprium ſacerdotē / ꝯmittat ergo hoc ſacerdos cōſcictie illi⁹. ar. de homi. ſignificaſti. ij. cū jurib⁹. s. primo all'. Et p̄ſertim ſi appeat diſcret⁹ hō. l. nō ois. §. a barbaris. ff. de re mili. ⁊ hoc eſt indubitatū ſi talis ſic cauſam exp̄mendo cōfiteret eidē. jux ea q̄ ſcripſi. s. in prima pticula ſup v̄bo. ſua pctā. Et tūc petēdo lniam ⁊ exprimendo cām eſſet ſibi ꝯtrari⁹ ꝯtra. l. p̄mā. C. de furtis. c. ſollicitudinē. et. c. fi. de appel. c. ſi a ſub delegato. de offi. deleg. li° vj°. caueat tñ ſibi ille qꝛ ſi cā iuſta nō ſit etiam ſi obtineat lniam tanq̄ʒ mēdax p̄catoꝛ caret impetratis. de Reſcript. c. ij°. Et hoc ſentiēs ꝯfeſſoꝛ alien⁹ debʒ cum ad ꝓpriū ſacdotē remittere ⁊ ad hoc īducere peccatorē nec obſtātib⁹ p̄miſſis ſi ꝓpri⁹ ſacdos ſe ꝯtēpni viderʒ vel veriſiliter p̄ſumeret pt lniaʒ hāc denegare q̄ʒdiu ab ecclia tolleraf. de cohabi. cle. vr̄a. de tēpo. oꝛdi. c. q̄ſitū. ⁊ hoc eſt de iſta lnīa. Iſti fr̄es venerabiles mēdicātes de q̄b⁹ ſuperius habit⁹ eſt ſcḋo vt valeāt ꝯfeſſiōes audire ꝓchianoꝝ alienoꝝ p̄ntati debēt eſſe ep̄o dyoceſano ⁊ ei⁹ lniam obtinere vel reici ſcḋm foꝛam q̄ hr̄ in Clem̄. dudū. §. ſtatuim⁹. de ſepul. ⁊ ex inde poterit eis ꝯfiteri ſine lnīa ꝓprij ſacerdotis. vt dictū eſt in. §. ſʒ nunq̄d ſi ep̄s. ☞ Quero ergo an ep̄s reuocare valeat p̄ntatos. videt ꝙ ſic. ff. de judi. l. judiciū ſoluit. Gloſatoꝛ cōtra in dicto. §. ſtatuim⁹. ſup v̄bo cōceſſerit / niſi ex cā ar. de regu. jur. decet. li°. vj°. qḋ credo licʒ nil ī eos trāſtuliſſe cēſeat ꝙ nō retinuerit. Etiā ſi diu vſi ſūt pt̄ate ꝯceſſa qꝛ p ſolā admiſſionē ſunt effecti q̄ſi dn̄i pt̄atis illi⁹. de ꝓcur. c. j° li° vj°. ⁊ qꝛ inuit⁹ teneſ ꝯcedere / ergo nec volēs ꝓ libito poterit reuōꝛe. ar. ei⁹ qḋ ſtatim dicā. p hoc ꝙ nō. ff. de legi. l. nō ambigiſ. in fi. ⁊ in. c. cū ex eo. ſup v̄bo ſeptēniū. de elec. li°. vj° ad hoc qꝛ lniaʒ p̄ſentandi reuōꝛe nō pt ep̄s qḋ eſt min⁹. vt in dicto. §. ſup v̄bo exigit / ergo min⁹ lniaʒ audiēdi ꝯfeſſiōes qḋ ē mai⁹. Et

Confeſſoꝛes mendicantes p̄ſentatos an ep̄us reuocarī valeat.

idē ſi pl̄as eoꝝ poneret ep̄alis delegata q2 nec̄ia d'legatō eēt nō volūtaria. vt ī dicto. §. v̄. ſi vo. ar. bom. C. d' opis liber. l. māumiſſiōis. et. l. mr̄ tua. cū nō. Et ſi dicat̄ nec̄io ep̄s cām ſanguinis ꝯmittit. ne cle. vel mo. ep̄s. li. vj. ꝛ tm̄ ꝑ libitu reuocat vt in. l. judiciū ſoluit̄ alleᵃ. Sꝫ nec̄itas ē ex ꝑte ꝯmittēt̄. illa v̄o ex ꝑte ꝯmiſſarij ibi enī nō te² ſic cō mittē vt ꝯmiſſariꝰ hr̄e valeat ſine ꝯmiſſiōe. ſecꝰ h̄ vt ī dc̄o §. ſi vero. Reuōri tñ pn̄t ꝑ gn̄ales ꝛ ꝓuinciales coꝝ q̄ eſt potiꝰ reuōtio exercitij q̄ꝫ ꝯmiſſiōis pl̄atis/ quā nō hn̄t ex ip̄is/ ſtat̄ ei potiꝰ rōne obedic̄tie q̄ꝫ debēt fr̄es ſuis p̄latis q̄ꝫ auc̄tis. Et iō ſi placet ꝓuinciali vel eiꝰ ſucceſſori vel ſu periori eos reſtituere vel ſi tp̄s elapſuꝫ fuerit quo ꝓhibiti ex titerūt poterūt cōfeſſiones vt p̄us audire nulla de nouo facta pn̄tatione ſicut in ſimili dicimꝰ de ſuſpenſis ymo d' ſolēpniʳ degradatis. nōt Jo. an. ī nouella in. c. deḡdatio in fi. de penis. li. vjᵒ ꝛ ſic ſi fr̄es mortui eſſent ꝑ miraculū ſuſcitati. ar. nō. l. ſi q̄s in fi. ff. de legit. ꝑ Jacobū d' rauen̄ in. l. ſeruitutes. §. ſi ſublatū. ff. de ſeruitu. vrba. pdio. per glo. xxxij. q. vij. licite. Secus ſi ꝑ ep̄m reuocati eſſent ex cauſa/ q2 de nouo pn̄tandi eſſent niſi ep̄us p̄ſentationeꝫ eoꝝ ꝓ reſumpta hr̄et qd̄ pōt cum p̄us eos vidiſſet. ar. in l. j. in fi. ff. de act̄. empti. Adde infra in. §. ſꝫ ecce duo. v̄ jdē ſi eos oēs noſceret ☞ Cauſe aūt ex q̄bus poterit eos reuocare ſic̄ ab initio eis ex cā pōt lnīam denegare/ pn̄t eſſe/ ſi forte īutiles eēnt effecti uł' expoſt facto iutiles pa teant fuiſſe pn̄tatos. ar. q2 ſi in hijs caſibꝰ medicꝰ corpal' ſemel approbatꝰ fauore ſanitatis corpalis poterit repro bari. ff. de excu. tu. l. ſed reprobari. C. de ꝓfeſ. ꝛ medic. l. ij. fortius medicus aīe. C. de epi. ꝛ cle. l. ſanctimꝰ. de pe. ꝛ remiſ. cum infirmitas. vel ſi forte cōſtat eos pl̄ate eorū abuti. xj. q. iij. priuilegiū. ꝛ ar. eius quod iam eſt dictum q2 maius ꝑiculum eſt in malis q̄ꝫ in vtilibus. juncto q̄ ꝛ

Confeſſores hmōi reuocā di cauſas q̄s ep̄us hr̄e poſ ſit.

ſic eſt in medico corꝑali.ff. de varijs ⁊ extordi. cogni.l.ſi
medic⁹.vel ſi ſimul multi audiãt cũ cõſtat tot pñtatos ñ
eſſe vel q̃ ſint hij vel illi tũc eni mixtionis rõne oẽs epus
reuocabit donec diſcreti p̃lati eoꝝ ordinent ⁊ diſponant
ꝙ ſoli audiãt pñtati.ar.ff.ḋ ſolu.l.ſi alieni.ff. fami.her-
ciſcũde.l.pen.lxxxj.di.legit.ar.ꝯtra ḋ ſepul.ſacris.xxiij
q.iiij.q̃ȥ magnũ.xj.q.iij.nolite.vel in caſu que dicã in.§
ſȥ an ſuſpectos i fi. Itẽ reuocari pñt ſi ꝑcario vel vſq; ad
bñplacitũ epi vel ſedis ſue cõſentiẽtib⁹ platis eoꝝ exiſtãt
admiſſi.vt ſtatiȥ dicã in.v̇.hec v̇a. ⁊ ad tps eos qñq; re
uocat vt ſi ad certũ tps eẽnt admiſſi ꝯſentiẽtib⁹ vt dixi p̃
latis eoꝝ.vt dixi de ver.ſigni.tua.nõ eni pt̃ eps illis iuiti
ꝯditionẽ modũ vel diẽ adijcere vt ſatis ꝓbat in dicto.§.
ſtatuim⁹. Et idẽ forte dici pt̃ ſi a tp̃e admiſſiõis eoꝝ p.x.
ãnos ſtent ⁊ p̃tate eoꝝ nõ vtant.ff.ḋ nũdinis.l.j. Cleri⁹
ꝯtra cũ lapſu tp̃is p̃ſumãt vtiliores effecti. Et hoc credo
veꝝ q꜄ ex hijs ⁊ alijs rõnabili⁹ cauſ eps poterit reuocar̃
etiã ſi lniam ab eo nõ hẽrẽt ſȥ ſine admiſſiõe iure ꝓpo au-
diant iux̃ dictũ.v̇.ſi v̇o. q꜄ nõ amplioꝝ vigoris debȥ eẽ
p̃tas eoꝝ ſi nõ admittãt q̃ȥ ſi admittãt/ ſȥ ſi admittãt re-
uõri pñt ex cã q̊ p̃terea ſiue admittãt ſiue nõ iur̃ eoꝝ nõ
ep̃alis ſȥ nudi ſunt miſtri eo ꝙ ſunt coadiutores ⁊ accu di

Cõfeſſoꝝ pñ-ſentatoꝝ poteſtas an per mortẽ ul' ceſſionẽ epi expiret.

☞ Ex p̃dictis ſeq̃t ꝙ ꝑ trãſlatõnẽ ceſſionẽ ul' mõtẽ epi ñ
expirat p̃tas eoꝝ q꜄ qḋ nõ facit reuõtio expſſa min⁹ facit
tacita.l.iiij.ff.locati.iũcta.l.cũ q̇d.ff.ſi certũ petat. Et q꜄
reipublice expedit eẽ p̃les quoꝝ q̇libȥ iſolidũ valeat aĩas
libare.ar.ff.de no.opis nũci.l.nã reipublice.ar.ff.ḋ act
⁊ obli.l.arrian⁹.hec v̇a niſi eẽnt vt p̃dixi admiſſi vſq; ad
bñplacitũ ſedis ſue.de Reſcript.ſi groſe li° vj°. Seq̃t vl-
teri⁹ ꝙ ep̃o mortuo nõ ẽ nccẽ eos ſucceſſori pñtare ḋ no
uo niſi fuiſſȥ admiſſio ꝑſonal' ſic in ſili dicim⁹ in vaſallo ḋ
iure iurã.v̇itat cũ ſilib⁹. Premiſſa oĩa loca hñt i caſibus

epalib⁹ ipis ab epo delegatꝭ in qb⁹ oī tēpe expsse potue-
rūt reuocari cū ipis nō ɔpetāt iure ſuo p legē iudiciū ſol-
uitꝛ.ff. d iudi. ſꝫ nō ſic p mortē epi tacite in pdictis caſib⁹
reuocantꝛ/niſi forte re integra qꝛ fauorabile eſt aīab⁹ vt
dictū eſt. vn̄ moriēs in eadē volūtate pſumitꝛ pmanſiſſe/
qꝛ capitulū ſede vacāte vel ſucceſſor qn̄ placet potuerūt
reuocare. ꝛ tum qꝛ nō incōuenīēter arguitꝛ in hoc caſu de
foro ɔtētioſo ad forꝝ aīe.ff. de iurꝭ. oīm iudi. l. ꝛ qꝛ. d offi
delega. gratū ꝛ relatū. ☞ Sed qd ſi pn̄tat⁹ fiat eps po-
terit ne ɔfeſſiōes audire ſicut pus in dyoceſi ī qua fuerat
pn̄tat⁹ nō videtꝛ/ qꝛ p ſupiorē ſuū reuocari nō poſſet. iuꝛ
nōta. xvj.q.j.de mōchis. liiij. di. dū ꝑuus. Et qꝛ nō poſſꝫ
ibi ſedere ſoluo in re maiorꝭ.ff. d iuſti. ꝛ iure. l. penl. in fi.
Cōtrariū dici pōt p. l. maior dignitas. C. d dig. li. xij. C
de agē. in re. l. fi. e. li. C. de excuſa. mu. l. eos. in fine li. x.
Preſertim cū ꝓpt venientē honorē nō dēat ſi īdigeat cō
grua ſuſtētatiōe puari/ quā forte ex auditione ɔfeſſionis
hrēt. ar. bonū. inſti. p q̄s pſo. nob atq̄. §. hoc quoqꝫ. vt
ſi titularis exiſtat. iux. c. in pleriſqꝫ. d elec. in Clem. Add
in ptīcla. v. ſup vbo ſanādo egrotū. v. ſi vo ſacdos. nō
obſtat rō pma qꝛ ſufficit vt ex cauſa p epm qui eū admiſit
valeat reuōri. vt in. §. s. pxi. Nec obſtat rō ſcda qꝛ illud
ī cōtentioſa iuriſdictiōe/ſic nōtꝛ in Clem. q̄uis. d fo. ɔpe.
circa pnm. ymo ꝓpri⁹ ſubditos abſoluere poſſꝫ ibidē vt. ī
§. dicim⁹ d filio p dignitatē ſue iuris effecto/ pōt g ꝓpri⁹
idē ꝛ forti⁹ ecōtra ſi pn̄tatiōis tēpe fuerit eps ꝛ poſtea ce
dat/ſic dicim⁹ de filio p dignitatē ſui iuris effecto q talis
manet poſt depoſitā āminiſtratōꝫ. in Autētꝭ. ɔſtitutōe. q
de dignitati. §. fi. collatōe. vj. ꝛ qꝛ vt ſic nō vt eps admiſ
ſus ē. idē ſi tpe admiſſiōis fuerit ſic por ɔuētualꝭ pdicatorꝝ
vel cuſtos miorꝝ ꝛ mō nō ſit. ar. de offi. deleg. qm̄ cū ibi
nōtꝭ. ꝛ nō ī Cleñ. ꝛ ſi pncipalꝭ. d Reſcrip. ī. ij. glo. ī. q. fi.

Cōfeſſor prē ſentat⁹ quid ſi fiat eps potit ne ɔfeſſiones audire ſic puſ in dyocē ī quo fuerat pn̄tat⁹

Cōfeſſores ā pñtar᷑ valeāt ſeipos ꝓuinciales ꝑdicatoꝝ ⁊ miniſtri minoꝝ.

Cauere tñ debēt tales epi ne ſe putent in caſib⁹ epalibus ptatem hre in ſubditos alienos ad quos caſus ſe pñtatō nō extendit. ☞ An ꝓuinciales ꝑdicatoꝝ vel miſtri mioꝝ ſeipos valeāt pñtare non puto ꝑ tex. §. ſtatuim⁹. ⁊ q2 ſe ipos eligere vel pñtare nō pñt vt exigit Clem. i. v̄. ac d̄ inde. de inſti. c. fi. cū ꝯcor. de elec. cū i iure. ad hoc ꝙ dixi in pma ꝑticula ſup v̄bo. iniūctaȝ. nō gaudiēt niſi p⁹ quā ad ꝑlaturas ꝓmoti fuerint pñtati fuiſſent. s. §. primo.

Confeſſores mendicantes pñtati ā vale ant abſoluere exemptos.

☞ Sȝ an pñtati valeāt exeptos abſoluere tāgit G wil. in Clem. dicta. videt᷑ ꝙ ſic/ q2 iuriſdictio coꝝ nō ē epalis ſȝ ppalis ꝑ dictū. §. ſtatuim⁹. in v̄bo. ſi v̄o. Ecōtra videt᷑ ꝙ ſit epalis vt ibi in. v̄. ꝗ ſic. ſȝ certe ⁊ ſi ppalis eſſet non poſſent cū ſub certa fora ſit eis ꝯceſſa. vt videlȝ ñ hēant ptatem ampliorē ꝗ curati. ar. de Reſcripti. cū dilecta. cū ꝯcor. Vñ ⁊ in caſu quo ꝯſtat eos nō hre iuriſdictionē ab epo ſȝ a ppa vt in dicto. §. ſi v̄o nō abſoluūt exēptos ſȝ i caſib⁹ in qb⁹ pñt curati ⁊ ipi pñt ⁊ ſi exēpti ſtaret i ſtudio vt ſcribā. i. in. §. penl'. vel ſi eēnt ꝑlati. vt. i. in. c. fi. Etiaȝ ſi eēt eps idem qui eos admiſit quem nō poſſunt abſol= uere ſi ptas coꝝ eſſet epalis delegata/ ſic nec eps ꝯfeſſi= onē ſuaȝ poſſet delegare ſimplici mōcho nō pñtato. vt. i in. §. ſȝ nunqd ſi ꝯcedat᷑. ſic ⁊ quos curati nō poſſunt ab ſoluere nec ipi poterūt. vñ nec abſoluēt religioſos nō ex= emptos/ ymo nec fres ꝓpꝛij ſui mōſterij eis poterūt ꝯfi= teri. vt. s. §. ſȝ ecce mōch⁹. nec poterūt abſoluere via= tores. vt. i. i. §. penl'.

Pñtati poſſē ꝑ ciuitateȝ et dyocē abſoluē qs curati nō poſſunt ſȝ ſo= lū ſuos ſubdi tos.

☞ In alio tñ ē laxior ptas coꝝ ꝗ curatoꝝ cū illi oēs al'hoies dūtaxat ſue ꝑrochie abſoluāt ac iſti ꝑ ciuitates ⁊ dyoceſes deputēt᷑. vt in dicto. §. ſta= tuim⁹. ⁊ ex eodē laxior vt ſcripſi. s. in. §. ſȝ nunqd ſi eps. in fi. ſȝ ex hoc eodē alio reſpectu ē rſtrictior. vt. i. in. §. ſȝ qd. v̄. ⁊ i hoc. iteꝝ ⁊ in alijs caſib⁹ quos ſcripſi. s. i ꝑti. i. ſup v̄bo ꝓpꝛio. i fi. Nūqd dict⁹. §. ſtatuim⁹ tollit oīa ſta=

tuta ſi q̄ i q̄b⁹dā dyocẽ. erāt facta ꝙ ſb certa pēa null⁹ di-
ctis frib⁹ ↄfiteaẽ ul' an ſtent adhuc qđ videẽ ꝑ. c. đ ↄſtl. c.
ij. li. vj. dic ↄtra ꝑ nō. ibiđ qꝛ tale ſtatutū jus cōe ↄtinebat
ꝛ licȝ pēa nō eēt de jure cōi tolliẽ tñ ṗncipali ſblato. C. de
vſur. l. eos. ☞ Sȝ an ſuſpectos ꝙ nō ſint pñtati valeat
ep̄s arcere ꝙ de pñtatiōe ſua fidē faciāt. videẽ ꝙ nō ꝑ. l.
cogi. C. đ peti. heredi. ij. q. v. §. bñ. ꝛ qꝛ ſt' exc̄pti ↄtrariū
puto ar. đcl. ordinarij. đ offi. orđ. li. vj. c. ꝑſōas. đ app.
đ ꝓcur. ex iſinuatōe. ꝛ ꝑ illđ qđ bñ nōt Archiđ. c. diſt. q̄
ↄtra morē. jbi eni v̓tiẽ ꝑiculū aiaꝝ cp̄o ↄmiſſaꝝ vñ ꝛ vi'
ꝙ rōe c⁹dā cōis cure quā obtinēt ſbſint ep̄o quo ad id ar.
nōtoꝝ ꝑ glo. ꝛ doc. đ ſta. mo. qđ đi timorē. Sȝ meli⁹ di-
cem⁹ ꝙ cohcebit eos ꝑ idirectū cohercē. ſbditos ne ipos
accedāt etiā ꝑ cēſurā. đ vſur. p⁹ miꝛabilē. de deci. đ tris
ymo hoc digne potit eē vna cā vt ep̄s ẽtrahat oēȝ pẽatē
ſi quā hñt niſi ſe doceant pñtatos ꝛ ſic pplm ṗmunire. ꝑ
dca. š. i. §. jſti frēs ☞ Sȝ qñō ꝓbabūt an lr̄is epi ꝓbari
dñt qđ videẽ. C. đ māda. ṗnci. l. vna. xcvij. di. nobiliſſi⁹
cū nō. ſȝ ſuffic̄ ꝙ taȝ lniaȝ pñtādi ↄceſſaȝ que nihilomin⁹
p̄ſumiẽ ex pñtatiōe ar. š. in ꝑticla. ij. §. ſȝ vt dixi. q̄ȝ ipaȝ
pñtationē ꝓbēt q̄litcūqȝ. ij. q. j. nos in quēquā. cū nō. ul'
ꝑ diutñū vſuȝ nō clādeſtinū cū iuramēto vel alia ꝓbatōe
ſemiplena ſic ↄcordaẽ lex ↄperit. C. de p̄ſcrip. xxx. vel. xl.
annoꝝ. ad. l. jubem⁹. C. de fundis mat. li. xj. ſuffic̄ aūt p̄
ſentatōȝ ꝓbare lȝ nō ꝓbeẽ admiſſio ul' repulſio niſi i ↄtra
riū allegeẽ ꝛ ꝓbeẽ ẽpulſa iuſta đ cā ꝑ tex. illi⁹. §. ſtatuim⁹
Sȝ pōe p̄lat⁹ obtinuit lniaȝ. xij. pñtandi quos ſibi pñta
tos ep̄s oēs repulit ſine cā/ nunq̄d p̄lat⁹ electos ꝑ cū va
leat variare nūero tñ ſꝑ eoꝝ manēte. videẽ ꝙ ſic ꝑ. l. ꝓ o
nebaẽ. ff. de judi. jnſtl. de reꝝ diuiſi. §. ſi greg. Cōtrariū
eſt veꝝ qꝛ hij ſoli pñtati reiecti ꝛ non alij recipiunt a ca-
none pẽatem. vnde nec in loco mortuoꝝ vel ipeditoꝝ

Confeſſores fratres audientes ↄfeſſiones hoīm an poſſint epi coherere vt ſibi de pñtatio fidem faciant.

Confeſſores fratres q̄liter ꝓbabūt ſe fuiſſe pñtatos ſi requiſiti fuerint ſuꝑ oſtēſiōe admiſſiōi

vel ſibi nō placentiū alios poterit ſubrogare ſine noua p̄ſentatiōe ꝑ dictū. §. ſtatuim⁹. in. v̓. ſi v̓o. ⁊ multominus poterit mutar̄ admiſſos cū oēs tā iſti ꝙ̄ illi ſub certa forā ⁊ nō ſine iſta recipiūt ꝑtatē. ar. ff. ad exhibē. l. iij. ☞ Sꝫ ecce duo reqrit Clem̄. vt p̄lati petāt lnīam p̄ntandi ⁊ poſtea eligāt ⁊ p̄ntent. Nunqd eps ꝯceſſa lnīa p̄ntandi poterit hr̄e ꝓ p̄ntatis quos electur⁹ ē vel elegerit. p̄lat⁹ videt̄ ꝙ nō. ar. ḋ offi. delega. is cui. ij°. lī°. vj°. iūcto ꝙ p̄ntatō ſit vt ep̄s viſis ꝑſonis electis ⁊ eaꝝ moꝛib⁹ ⁊ etate caſuꝫ hēat admiſſiōis vel repulſiōis eoꝛū in quo voluit Clem̄. ep̄oꝝ ſubditis ꝓuidere. Itē icerta ꝑſona nō pōt appꝛobari vel admitti. de Reſcript. c. ad hec. de arbi. innotuit ff. ḋ teſta. tute. l. tutoꝛ incert⁹. ff. ḋ ꝓcur. l. ij. Item ꝙ due copulatiue reqrunt̄ ģ nō ſufficit alterū. inſt. ḋ heredi. iſti. §. penl. nō ḋ Reſcript. c. ij°. Itē ad hoc qḋ nōt Io. an. in dicto. §. ſtatuim⁹. ſuꝑ v̓bo p̄ntari. ꝑ ꝙ̄ notā etiā apparꝫ ꝙ nec in lr̄is nec ꝑ nūciuꝫ poterint p̄ntari. Et hec ꝑs eſt tutioꝛ ſꝫ male ſuat̄ tā ꝑ fratꝝ p̄latos petita lnīa eligunt/ nec p̄ntant. Et ſic electos p̄ntatos appellant ⁊ male ꝙ̄ ꝑ ep̄os ꝗ hn̄t moꝛbos ſicientes cōceſſa/lnīa nō iubēt electos ſibi ꝑſōlit̄ p̄ntari. Saltē puto ꝙ rōnabili de cā poſſit ep̄s electos vel eligēdos ꝓ p̄ntatis hr̄e/ ſi fidē adhibeat p̄lat⁹ ꝙ nō elegerit vel eligat iutiles vel indignos. ar. ff. ḋ offi. p̄fec. p̄to. l. vna. xiiij. di. valde. vt ſi dyoc eſſet magna et electi vel eligēdi: ep̄m accedūt difficult̄. ar. ff. ſi qs cau. l. ij §. ſi qs ad hoc. ff. de rei vēdi. l. eius. cū. l. ſequēti. cū nōt ibi ſuꝑ v̓bo p̄ſens. inſt. de reꝝ diuiſio. §. interdū. Idē ſi omnes noſceret. ar. ff. de caſtrenſi pecu. l. miles filiofamilias. de elec. innotuit. quia nec notus examinat̄. xlviij. diſt. de petro. cum nōtis. ⁊ notus ſine pꝛobatione recipitur. de regu. ad apoſtolicam. Adde ſupꝛa in. §. quero ergo. v̓. ſec⁹ ſi ꝑ ep̄m. inuito tn̄ ep̄o nō p̄nt ꝓ p̄ntatis hr̄i

Cōfeſſiones audituri fratres debēt ꝑſonaliter pꝛeſentari ep̄o.

Notus nō examniatur.

etiaʒ ſi ſub ſit aliq̄ ex iuſtis cauſ licȝ ipo iuito p̄ntati q̄n̄q̧ h̄eant̄ p admiſſis. vt in dicto. §. ſtatuim⁹. v̄. ſi v̄o. cenſet̄ aūt iuitus/ niſi pbet̄ volūtari⁹. ff. de huitu. vrba. p̄dio. l. inuitū. ff. d̄ pcur. l. filius. §. inuit⁹. Et iō caueāt p̄lati eoꝝ de morbo q̄n̄q̧ cōſueto ne ſola cōtenti ſint lnīa p̄ntandi ſʒ etiam electos faciāt pſonalit̄ p̄ſentari. Ecōtra/ interdū ſufficit ſola p̄ſentatio electoꝝ p eos facta q̄ petere habēt lnīaʒ licȝ ipam nō petiuerūt dūmō p̄ſentati p epm admittant̄ vt ſic duo extrema lnīa ꝛ p̄ſentatio ꝯcordāt i pūcto admiſſionis ſic̄ in ſili cōcurrūt citatio ꝛ p̄ſentie exhibitio i eo q̄ ſe ſine citatione p̄ntant. nōt Archid. lxxxij. di. ꝓpo‑ ſuiſti. in glo. ex hoc. circa pn[m]. Sic ꝛ alibi preſentia eſt p traditiōe. ff. de rei vendi. l. hoc ſi p̄ſens. ꝛ q2 admiſſio virtualit̄ ipam lnīaʒ icludit ꝛ p̄ntando p̄lato ipo facto lnīaʒ petit q2 id facit ad qd̄ erat lnīam petitur⁹ qd̄ magl eſt q̄ȝ v̄bo. ff. d̄ hijs q̄ no. ifamia. l. iij. §. ſʒ ſi ex auctorizauerit. de appel. dilecti. ij°. Hec ꝛ alia q̄ de venerabilib⁹ religioſ dixi ſi q̄d in eis/ min⁹ bn̄ ſentio correctioni me ſubmitto q2 non afficior ad diſtricte iterp̄tandū p̄uilegiū corū qd̄ ſcio ecclie ſūme vtile ſʒ poti⁹ ad augendū ſalua ſemp canonica veritate/ ſed cōtinuem⁹ vlterius ſermonē inceptuȝ ptinentem ad textum. ☞ Abſolutio ergo facta ab alio ſacerdote ſine lnīa ꝓprij nō valʒ/ ſʒ nunq̄d i nccītate valet. Inno. videt̄ dicere ꝙ nō/ q2 nō ſuus ſacerdos licȝ ei in nccītate valeat ꝯfiteri. Alij dicūt ꝙ ſic/ p quo. xxvj. q. vj. ſi p̄ſbr̄. ꝛ hoc puto veri⁹ q2 p̄tatē clauiū hȝ ꝛ nō hȝ exercitiū niſi in ſuos qd̄ tūc hȝ in oēs ſic̄ ꝛ q̄libȝ etiam nō curat⁹. de ꝯſe. di. iiij. ſcēm. eſt ipe tn̄ cōfeſſus ꝛ abſolutus ceſſante nccītate debet iterū ꝯfiteri ꝓprio ſacerdoti. ar. d̄ ſen. excōi. d̄ ceto. et. c. ea noſcit̄. Vn̄ ille ſac̄dos debet ei i iūgere vt ceſſāte p̄iculo/ q̄ȝcito poſſit repn̄tet ſe ꝓpo ſac̄[n] p eadē iura hoc nōt Hoſt. in ſūma. §. cui ꝯfitēdū. v̄. vij.

Abſolutō ab alio q̄ ꝓprij ſacerdotis lnīa facta an va‑

Abſolutio in necẽtate ab alieno ſacer^te facta an valeat.

☞ Sed pone q̃dã exiſtens in poſſeſſiõe bñficij curati in quo jus nõ hẽbat audiuit ꝯfeſſiões ⁊ abſoluit d'inde euin cit' ab eo bñficiũ/nunq̃d valet xp̃ifidelib⁹ abſolutõ ab eo bõ fide obtenta/vel nunq̃d debẽt ſucceſſori eadem pctã iterꝝ ꝯfiteri. videt' ꝙ nõ valeat eis ꝑ illud capitulũ ⁊ ꝑ.c. dudũ.ij°.v̓.jn ſuis.d' elec.vbi de hoc.ꝑ hoc.c.placuit.de pe.di.vj.jn ꝯtrariũ.ff. de ſuppellec. lega.l.ij. §.ſ°.l.bar/bar⁹.ff.de offi.p̃to.c.ꝯſultatiõib⁹.de jure pat°. Dicendũ ẜm Jo.an.i dicto.c.dudũ.ꝙ quo ad deũ valꝫ abſolutio ꝓpt' fidẽ quã hñt de ſacr̃o q̃ fides eos abſoluit. de p̃ſbyt'. nõ bap.aplice.cũ ibi nõtl.in glo.vltl. Adde.s̃.in ma tia ꝯfeſſiõis.§.ſꝫ ꝓpter q̃d.v̓.ij.Vñ potuit abſoluere q̃ꝫdiu tollerabat' ab ecclia cum eſſet p̃ſbyter. viiij.q.iiij. nõne. hoc cõfirmo qꝛ abſolut⁹ ab eo q̃ gerit ſe ꝓ delegato libe/rat⁹ eſt.nõt Spe.ti.de legato.§.ſuꝑ eſt.v̓.q̃d ĝ ſi q̃s.ar iij.q.vij. §.tria.ff. ad macedo.l.iij. Jdẽ eſt ſi q̃s ꝯfiteret' mẽdicãti ſe ĩgerẽti ex' dyocl. Nõt jo.an.⁊ Pau.d' leaza. in.c.dudũ.d' ſepul.ſuꝑ v̓bo auditure. Qđ ſatis credo ſi publice tolleret' al's ẽ qđ ĩputari poſſit.ar.de clam.d' ſpõ. cũ inhibitio. Dicũt tñ doc.in dicto.c.dudũ.de elec.tuti⁹ eſſe ꝙ iterũ cõfiteat' ⁊ ideo tenendũ. de cle.nõ bap.c.fi. qđ verꝝ credo ſi remordeat eũ cõſcia al's nõ opoꝛtet. ar. nõtoꝝ ꝑ doc.in.c.vigilãti. de p̃ſcrip.ꝑ jo.xiiij.q.vj.c.ſ°. ſi p̃ſcriptiõe ꝯpleta ſuꝑueniat mala fides ſi vꝛgeat cõſcia reſtituas al's nõ opoꝛtꝫ ẜm cõem opinionẽ canoniſtaꝝ. Adde.s̃.in ꝑticula ſcđa.§.ſꝫ nunq̃d xp̃ifidel'.Si v̓o di/ct⁹ ꝯfeſſoꝛ nõ eſſet p̃ſbr̃ ⁊ crederet' eſſe p̃ſbyt' claꝝ eſt per p̃dicta qꝛ iterꝝ debꝫ cõfiteri ſic dicim⁹ de oꝛdinato a non ep̃o ſuo. d' oꝛ.ab epi.q̃ renũ.epi.c.ſ°. Jdẽ dico ſi crederet ꝓꝑriũ ſacerdotẽ adire ⁊ errãs adeat alienũ pone in eccl'a ſedẽt plures ꝯfeſſoꝛes audiẽtes ⁊ accedit alienũ ꝓ ſuo.ar bonũ.ff.de jurl.oĩm iudi.l.ſi ꝑ erroꝛẽ cõis nec alt' habet

poſſeſſionē.☞ Sed nunq̄d ſi ꝯcedat̄ alicui lr̄ia ſcd̄m or dinationē text⁹ nr̄i vel ꝑuilegiū vt poſſit eligere ſibi ydo- neū ꝯfeſſorē vt ī lr̄is pn̄ialib⁹ rōne curie/an valeat p̄ſbr̄o nō curato confiteri. Doctores dicūt ꝙ nō qꝛ illi⁹ man⁹ ſunt ligate ⁊ qꝛ de duab⁹ ſ̄uitutib⁹ ſublata vna remanet alia.ff.ď ſ̄uitu.vꝛba.ꝑdio.l.ſi dom⁹. Et qꝛ q̄ audire non ꝯſueuit nō p̄ſumi pōt ydone⁹ nec artē ſcire q̄les p̄ſumunt̄ hij q̄ exercitiū hn̄t ⁊ iō dicūt̄ ydonei nō alij. Adde.ī.in ꝑ ticula ſe.ſuꝑ v̄bo ꝑiti. jdē nōt Jo.an.ď ꝑuil.c.j°. ſuꝑ v̄bo ſpeciali. jn Clem̄. ⁊ Archid.xvj.q.j.placuit.ſec⁹ ſi in lr̄ia cert⁹ p̄ſbyter exꝑmat̄.ar.dicendoꝝ.in.§.ſequēti.☞ Sꝫ nunq̄d ſacerdos īfra limites ꝓchie ſue pōt in hoc ꝯmit tere vices ſuas alteri nō hn̄ti exercitiū cure. Petr⁹ tenet ꝙ ſic ad inſtar delegati ad vniuerſitatē cauſaꝝ.ff.ď judi. l.cū p̄toꝛ.ff.ď jurl.oīm judi.l.ſolꝫ.nō.e.ti.c.⁊ qꝛ.ď app. cauſaꝫ. jdē Gwil.ď mō.laud. de offi.vica.c.j° jn Clem̄. etiā ſi ille eſſet mōch⁹ ⁊ nō hr̄et lr̄iam abbatis ad hoc ar. xvj.q.j.ſūt nōnulli. jdem nōt Hoſti.in ſūma.de offi.ar- chid.§.officiū.v̄.ꝯfeſſores.dicens ꝙ ille eſt vn⁹ itellect⁹ c. jdē Jnno.ď cle.ꝑegri.tua.de hereti.excōicam⁹.§.qui v̄o. jdem nōt exp̄ſſi⁹ Gwil.de mō.laud.⁊ Genꝫc.in.c.j°. de ꝑuil.jn Clem̄. Nō nam iſtis nō deficit niſi mat̄ia ſunt eni rite oꝛdinati ſꝫ mā̄ꝫ.i.pplm admiſtrat ſacerdos igit̄ vice alteri⁹ licꝫ nō vice ſua pn̄t audire ꝯfeſſiōes.xvj.q.j. ecce ſufficiēter. Nō eni ſolū certos articlos ſeu certas ꝑ- ſonas pōt curat⁹ ꝯmittere nō curato vt dic̄ Petr⁹. Sed etiā generalit̄ ⁊ īdiſtincte n̄ hita relatōe ad aliq̄s ꝑſonas vel caſus ſeu articulos pōt aſſumere adiutorē ad tempus puta ꝑ q̄dragesimā vel aduentū nō in ꝑpetuū ſic ītelligi pōt qď nōt Archid.de elec.cū ex eo.li.° vj.° ꝙ cura ꝯmitti nō pōt niſi ꝑ ep̄m.facit qď nōt Hoſti.de offi.vica.cleric⁹ Nec obſtat qď.s.in prima q̄ſtione dictū eſt qꝛ ibi nō ſit

Cōfeſſoꝛ ydo ne⁹ qs dicat̄. ⁊ de cōfeſſio nalib⁹ pape.

Sacerdos ā infra limites ꝓchie ſue ꝯ feſſionū audi tiones ꝯmittē poſſit ſimpli ci ſacerḋti mo nacho ul' altēi nō curato.

ꝯmiſſio ſed pctori daṫ lnia. Vn̄ tūc elect⁹ faceret jure ſuo ſcilꝫ ex rogatione juriſdictiōis quā nō hꝫ/ quare nō pōt. C. ꝺ juri. oīm judi. l. ꝓuatoꝝ. ꝺ offi. delega. p. ⁊. g. Tales aūt qb⁹ fit talis ꝯmiſſio nō poſſūt ſibi coadiutores aſſumere. ar. ꝺ offi. deleg. c. fi. ff. de ver. ſigni. ſi qs arbitreṫ. qbus in hoc ꝯpanṫ fr̄es mendicātes. vt. s̄. in pma ꝑticl'a ſuꝑ verbo ſacerdoti. Alij autē pn̄t aſſumere dyaconū adjutorē videṫ ꝙ ſic. xciij. di. dyaconos. cū nōt. ſed loquiṫ illud in eukariſtia quā iuſſu pſbr̄i dyacon⁹ mīſtrare pōt ſi ꝓpter multitudinē pſbyter nō ſufficiat nec ali⁹ pſbr̄ aſſit. e. di. pn̄te. ¶ Sꝫ qd erit de pctis ꝯmiſſis in ꝑtib⁹ nunqd ſcolares mercatores milites vel viatores poſſint de hijs hic abſolui. Dicit Jnno. hic ꝙ ꝑegrinātes ſi ceperint licentiā a ꝓprijs ſacerdotib⁹ ꝑegrinādi videnṫ lniaꝫ obtinuiſſe recipiēdi pniam ⁊ alia ſacr̄a a quo voluerint ſacerdote al's nō pn̄t abſolni ab eo q non eſt judex coꝝ/ niſi in nccītate tūc enī potuerūt ꝯfiteri ⁊ ꝓuia ꝯtritiōe poterunt cōicari eukariſtia/ qꝛ ſola cōtritio delet ꝓm eū. Adde. s̄. i ꝑticula. ij. ſuꝑ ṽbo Reuerēt. in fi. Et ꝑ hāc glo. jnno. al's cōſului cuidā hn̄ti caſuꝫ ep̄alem cōicari in paſca volēti q cōſciaꝫ ſibi fecit ꝙ in loco in quo erat nullus auctē ep̄alē hr̄et ⁊ tn̄ qꝫ cito optunitas ſe offerret faceret ſe abſolui. Dico tn̄ ꝙ hoc ſcilꝫ recipe eukariſtiā/ nō eſt veꝝ ſi eſſent excōicati maiori excōicatiōe qꝛ tūc oportet p̄cedere abſolutionē qm̄ illa excōicatio a ꝑceptiōe ſacr̄oꝝ quem reddit alienū. de excep. c. ijº. ꝺ cle. excōi. miſ. c. fi. quā abſolutōeꝫ nō pōt hr̄e niſi a ſuo judice. jn miori clarū. s̄. in ꝑticula. ij §. fi. ṽ. excōicat⁹. jūcto. s̄. i mā ſatiſfactiōis. §. ſꝫ nunqd pſbr̄. bonū ḡ eēt ꝙ recedētes viatores p⁹ reciperēt lniaꝫ vel ab ep̄o vel eoꝝ pſbr̄o ⁊ hoc cōſciencioſi obſuāt. De ſcolarib⁹ āt ⁊ mercatorib⁹ ⁊ alijs īcolis ānalib⁹ dic jnno. ꝙ debēt recipe ſacr̄a ⁊ cōfiteri ſacerdoti ꝑrochie quaꝫ in

colūt p annū ꝛ ab eo poterūt abſolui. ar. vj. q. j. conqſti. Ubi ꝙ ibi d̄bēt ſoluere decimas pſonales qꝛ ibi recipiūt ſacr̄a eccliaſtica. Alij dicūt ꝙ idē ē ſi admin⁹ tp̄s ꝯducūt domos ſeu ad manendum ſe apponūt. ar. s̄. de deci. ad aplicam. meli⁹ de proch. c. fi. ad hoc. ff. de judi. l. ſi lōgi⁹ §. j°. de cle. nō reſi. relatū. Et hoc ſentire videt̃ Jo. an. jn Clem̄. p̱ma de p̱uile. ſup v̄bo prochialis. ꝛ ptꝫ de ſcolarib⁹ vt ſtatim. j. ſcribā. §. Et licꝫ circa hoc. jn oib⁹ tamen tuti⁹ eſt ꝙ recipiāt lniam cū recedāt a ꝓprijs ſm eū. ꝛ ſic curati q̄ ſunt in ſtudijs jux̄. c. cuꝫ ex eo. de elec. li°. vj° ſunt ſecuri qꝛ ex generali lnia abſentādi peterūt etiaꝫ cōfiteri. ☞ Jdē de mōchis in ſtudijs exiſtētib⁹ d̄ lnia platoꝝ nōt Gwil. de mon. laud̄. ꝛ Genꝫe. in Clem̄. dudū. d̄ ſepul. ar nōtoꝝ. jn ſili. ff. de judi. l. ſi lōgi⁹. ar. de offi. deleg. p̄terea ff. de jur̄. oīm judi. l. ij. al's dixi in. c. ꝓpoſuiſti. de fo. ꝯpe. ꝙ ſiue pcc̄m ſit ꝯmiſſūꝫ in ptib⁹ ſiue in pegrinatiōe vel in ſtudio vel in loco moꝛe nō eſt differētia nec vis qꝛ ꝓprius ſolus ſacerdos abſoluit/ſec⁹ in foro exterioꝛi/ nam ſi q̄s delinquat in territorio alieno judex illi⁹ territoꝛij pōt cuꝫ punire. ff. de offi. p̄ſi. l. iij. C. vbi de crimine agi opoꝛtet. Autent̄. q̄ in ꝓuincia. ꝛ ī dicto. c. ꝓpoſuiſti. Nō nā ī foro ꝯtentioſo offendit̃ iudex territoꝛij vn̄ quis ſoꝛtit̃ ibi foꝝ ꝛ judex eum ibi punire pōt cui⁹ p̄tas eſt in ſuo territoꝛio limitata. ff. de jur̄. oīm iudi. l. fi. Sꝫ in foro cōſciētie non offendit̃ rectoꝛ prochialis ecclie ſꝫ deus cui⁹ vices gerit ꝓpri⁹ ſacerdos nec jura circa ius prochie cōcernūt ꝓpriū locū ſꝫ hoies loci ꝛ intra locū. d̄ proch. ꝛ alie. proch. ſup eo. Jn foro aūt ꝯtētioſo ꝯcernūt locū p̄ncipalit̃. ff. d̄ v er. ſigni. l. pupillus. §. territoꝛiū. nō eſt ergo jus vbicūqꝫ crimina ſūt ꝯmiſſa qꝛ ī foro ꝯſcie nō eſt q̄s judex criminū ſꝫ pſone ꝛ iō ꝓpri⁹ ſacerdos abſoluit vbicūqꝫ fuerint ꝯmiſſa nō ali⁹ ſic ſentit jo. xvj. q. j. c. j° ꝛ Archid̄. d̄ ꝯſti. c. ij°. li°. vj°.

Confitēdi licentiā ſui plati mōch⁹ exiſtēs in ſtudio hēt. Similit̃ ꝛ curat⁹ hn̄s lniaꝫ a ſua eccleſia abeſſendi.

Satis tñ fateor qꝛ ſm ꝯſuetudinē vel ſtatutū loci in quo crimē eſt ꝯmiſſuꝫ ſacerdos eū iudicabit ar. nōtoꝝ ꝑ jnno. ꝺ ꝯſue. i rub° ꝑ ꝺoc. jurꝭ ciuilis in. l. ꝑma. C. ꝺ ſū. tri. ꝑ jo. ꝺ lig. in. c. a nob. ꝺ ſen. excōi. videlꝫ ꝺ ꝯſue^lie^ loci ꝯtract⁹ vel ꝺelicti in ꝺeciſorijs obſuāda ⁊ tractatū ī repetitione §. ex hoc jure. jnſtꝭ. ꝺ jure gentiū na. ⁊ ci. jūcto ꝙ ſatꝭ ar² quo ad hoc ꝺe judicio fori ꝯſciētie ad ꝯtentioſuꝫ. ſcripſi ī mā ꝯfeſſiōis. §. ſꝫ a quo. ſile in. l. ſi aūt. §. ſꝫ is q. ff. ꝺ rei vēdi. ſiue ǵ ꝑegrin⁹ ꝺelinq̄t in via ſiue i ꝑtib⁹ ſiue i ſtudio ꝓꝛi⁹ ſacēdos abſoluit eos niſi morā trahāt i ſtudio rōne cui⁹ cū ibi ꝺcimas ſoluāt/recipiēt etiā ſacra vt ꝺictū eſt. ☞ Et licꝫ circa hoc multi velint eē ſcrupuloſi tñ ex gñalib⁹ ſtudioꝝ ꝑuilegijs ſcolares in ſtudijs reſidētes a ꝑtib⁹ ſe abſentāt ꝺe lnia pape q̄ oim ꝓꝛi⁹ ē ſacerdos. ŝ. in. § ſꝫ nunq̄d eps. q̄ ſola lnia ſufficit in ſcolarib⁹ nō curatꝭ licꝫ in curatis vltra hāc lniaꝫ gñalem etiā lnia epi req̄rat̄. ꝺe ꝑuil. cū ꝺe diuerſis li. vj. cū nōtꝭ. ibi ꝑ ꝺoc. et. ŝ. in. v. et ſic curati ⁊ hec v̄a nedū ſi admin⁹ tps ꝯducūt ꝺom⁹. vt. ŝ v. Alij ꝺicūt ⁊c̄. ſꝫ etiaꝫ ſi in mimo tꝑe in ſtudio ſint mā-ſuri ꝑ iam ꝺicta cū tñ cā ſtudij ſint ibidē. ar. C. ꝺ ſtuꝺ. lib. vꝛ. rō. li. xj. cū nōtꝭ ꝑ Gwil. ꝺe mō. lauꝺ. in ꝓhe. Clem. ꝺe hoc remitto etiā ad jo. an. in. c. j. ſuꝑ v̄bo ꝑrochial. ꝺ ꝑuile. cū remiſ. ibi poſitꝭ. ☞ Dico tñ ꝙ eps loci ſtudij nō pōt nedū a ſnīa hois ſꝫ nec a ſnīa canonis abſoluere ſtu-ꝺentē forenſeꝫ quā icurrit rōne ꝺelicti ꝯmiſſi in ꝑtib⁹ licꝫ vt iam ꝺictū eſt a pcō abſoluere poſſit excōicatiōe tñ p⁹ ſublata. ŝ. in mā ſatiſfactꝭ. §. ſꝫ nunq̄d pſbr̄. nōt Carꝺ. ꝺ tēp. orꝺi. eos. li° vj. Et abbas. ꝺ offi. leg. excōicatꝭ ibi ꝺe hoc ꝑ ꝺoc. qꝺ aꝓbat Gwil. ꝺ mon. lauꝺ. in. c. ꝺuꝺū. §. ſtatuim⁹. ſepi⁹ alle^to^. ⁊ eſt tuti⁹ ſm Heinrꝭ boeck/ pōt ǵ ꝓꝛi⁹ ſacerdos abſoluere ꝺe oib⁹ pctis vbicūqꝫ ꝯmiſſis. ☞ Sꝫ nunq̄d pōt hoc ex̄ territoriū/ videt̄ ꝙ nō. ꝑ. c. fi.

Cōfitendi licentiā habēt ſcolares exiſtētes i ſtudio ꝑuilegiato q̄ lnia ſola ſuffi cit i ſcolarib⁹ nō curatis.

Abſoluer̄ an poſſit eps loci ſtudij ſcolarē a ſnīa excōmunicationis quā incurrit i ꝑtibus.

de ꝯſti.li. vj. cū ꝯco2. dicetis ꝯtra ar. p̄dictoꝝ ⁊ q2 hoc ē iuriſdictiōis volūtarie vide ð offi. delega. c. nouit. et. c. j cū nōt. ff. ð offi. ꝓcōſul ⁊ lega. l. ij. iura ꝯtraria locunt̄ de cōtentioſa iuriſdictiōe ſic nōt Archið. ð pe. di. vj. placuit ⁊ Hoſti. i ſūma. §. cui ꝯfitendū ſit circa p̄n^{m}. v. lꝫ nūq̄d Et iō nōnt in hoc cōcilio nulla fit mētio de loco vbi pc̄tm ſit ꝯmiſſū vel abſolutio fieri debeat. idē nōt Gwil. ð mō. laud. Nā in hijs q̄ ſūt fo2i pn̄ialis q̄ ſub lnīa exercent̄ nul li9 iuriſdictio ul̄ territo2iū ledit̄. ar. ff. ð iuſti. ⁊ iure. l. penl̄ i fi. ☞ Et in hoc iteꝝ p̄tas ꝓuilegiatoꝝ ē reſtrictio2 p̄tate curatoꝝ q2 licꝫ fr̄es ītra trito2iū abſoluere poſſint ð oib9 ꝯmiſſis vbicūqꝫ etiā ex̄ territo2iū hoīes dūtaxat ſui ter-rito2ij nō ex̄neos vel exc̄ptos ꝯfitēdi lnīam nō h̄ntes nō tn̄ pn̄t eos abſoluere ex̄ etiā ð ꝯmiſſis intra/ ymo nec au dire ex̄ ⁊ itra abſoluere niſi fo2te ꝯfeſſionē ex̄ hcant ꝓ re-ſūpta vt in dicto. c. duð. §. ſtatuim9. v. ex̄ ciuitates. vbi mētio fit ð loco/ eoꝝ eni p̄tas tanqꝫ ex̄ o2dinaria reſtrin gitur bona rōne. de fili. pſby. c. j. li. vj. de ꝓuile. abbates e. li. Adde tn̄. s. in. §. ſed an pn̄tati. ⁊. §. in alio tn̄. ⁊ tm̄ de illa tota ꝑticula p2emiſſa.

Abſoluer̄ an poſſit ꝓ2ius ſacerdos ſub ditū extra ter rito2ium.

Abſoluer̄ an poſſint fra-tres mēdicā-tes pn̄tati ex tra territo2iū ⁊ in hoc etiāꝫ differūt a cu ratiſ ⁊ reſtrin git eoꝝ p̄tas.

Sacerdos autem. Hec ē q̄nta ꝑs p̄ncipalis hui9. c. in o2dine ꝑticulaꝝ et ꝯtinet duas ꝑtes in p̄ma inſtruit ſacer-dotē ⁊ in circūſtantijs inq̄rendis ⁊ pe-nitentijs iponēdis. in 2a incitat eum de pc̄tis celādis ſub ītimatiōe ſiue ꝯmina-tiōe ćertaꝝ penaꝝ. 2a ibi. caueat aūt. ⁊ dic ſacerdos aūt ꝯfeſſiōes audiēs q̄cūqꝫ ſit ille ſiue ꝓ2i9 ſiue alien9 io. an. Nā ꝑ oīa puta in nccitate req̄ri in layco cōfeſſo2e cū nec ille tencat̄ ex officio audire ⁊ ꝑ ꝯſequēs nec audiēs inter-rogare nec vinū nec oleum ſuꝑ infundere vel ſanare ſed

Circūſtantie pc̄toꝝ ꝑ con-feſſo2ē inq̄rē de ſūt ⁊ pnie inīūgende.

cōſitentē hēat remittere ad ꝓpriū ſacerdotē neccitate ceſ-ſante. ſ. in matia ꝯfeſſiōis in. §. Tenetur ꝗ qs. Cōfeſſionē tn̄ celare debebit vt. ī. ꝑticula fi. in. §. ſʒ nunq̄d laycus.

Confeſſor ql' eſſe debeat. ſ diſcretus do ctus.

Sit diſcretus. Qualis aūt dēat eē ꝯfeſſor vt ſit di-ſcret⁹ legit̄ ꝛ nō. d' pe. di. vj. q̄ vult. ꝛ ptʒ i Clem̄. dudū. § ſtatuim⁹. hoc ibi nō i. v̄. hoc dr̄ Et adde qđ d' ānis ſcripſi i ꝑma ꝑti. ſuꝑ v̄bo diſcretiōis. nec ꝓdeſt ei abſolutō quo ad deū q̄ q̄rit idiſcretū vt forte ꝑ ipitiā eū abſoluat nō. xj q. iij. quo. Rō eſt qꝛ ſacerdos ꝑ vſuʒ clauiū ſpūalē effectū nō agit niſi vt inſtrumentū a dō. vt dixi in matia ꝯfeſſio. §. ſʒ cū vt dictū eſt. Sed de⁹ nūquā mouet inſtrumentū niſi ſcđm arbitriū diſcretū. ꝛ adde qđ ſcripſi i mā ſatiſfacl i. §. ſʒ quā ꝛ q̄ntā. in fi. et. ſ. ꝑticula ꝓxima. v̄. ſʒ nunq̄d ꝓpter ſolam. ſimile de querētē ſurdū. ſ. in materia ꝯfeſſi-onis. §. ſed ſunt quidam.

Et cautus. Maxime in iterrogatiōib⁹ d' q̄b⁹ in ſūma Hoſti. e. ti. §. que interrogatiōes. ꝛ maxime ſub. §. d' luxu ria. jn quo dic̄ Hoſt. caute aubulandū debʒ etiā eē caut⁹ quo ad ſeipm̄ vt nō ſit i pc̄to mōꝛli. d' hoc vide an ſacer-dos jniūgens pniam dū eſt in mōꝛli pc̄to peccet. de pe. di. vj. c. j°. Et adde ſuꝑ verbo ſequenti. v̄. Jtem.

Et more. jd eſt ad ſilitudinē ſic dicim⁹ hic d' deuoꝛat more canis ſic rapit̄. xiij. q. ij. qꝛ poſteꝝ. ij. q. vij. latoꝛ. ul' dic more. i. ad ſilitudinē ſic. ff. d' jurl. oīm judi. l. moꝛe ma iorl. ff. de ferijs. l. moꝛe rōnoꝝ. ff. de iuſti. ꝛ iure. l. penl'. i fi. jdem mos. et. c. conſuetudo. al's eſt ꝗtūs a moꝛa. ff. de vſuris. l. moꝛe. de comoda. c. vno de depoſito bō fides. ꝛ in pl'ali moꝛes virtutē vel viciū animi deſignat ul' act⁹ ex illis ꝓuenietes. de vita ꝛ hone. cle. vt clericoꝝ moꝛes.

Confeſſoꝛ de bet eſſe pe-ritus.

Periti medici. Jmpiti enī medici tenēt̄ qꝛ ꝑſe red dūt pitos cū nō ſint. l. jllicitos. §. ſic medic⁹. ff. d' offi. ꝑſi.

l.qua actione. §.fi.ff.ad legẽ aqui. C.de ꝓfeſſ.ꝛ medicl.
l.penl.ff. de varijs ꝛ extraor.cogni.l. ſi medic⁹. qꝛ impitia
culpe ãnũeraṫ.inſtl.ad legẽ aqui.. §.impitia.ff.qd̓ qſqꝫ
juris.l.ij.ſicut ꝛ dicimus in impito judice aſſeſſore vel ad
vocato.l.ſi fili⁹.ff.de judi.ff.de varijs ꝛ extraordi.cogni.l.
ſi judex. ꝛ dicta.l.ij.ff. qd̓ quiſqꝫ jurl.inſtl.ex qui. cauſis
mãumittere nõ pñt.§.e.et.§.fi. ibi de hoc p Jo.fabri.
de re judi.c.j°.li°. vj°. p doc.Et rõ eſt qꝛ qs nõ põt apud ſe
deliberare recipiẽs cõſiliũ a medico vel aduocato/ ſꝫ al's
qs nõ teneṫ de ipitia qꝛ apud ſe d̓liberare debebit qꝛ re-
cepit conſiliũ ab eo q ſe nõ reddidit pitũ in officio ſuo vl'
ꝓ cõfeſſione ſua. vt lati⁹ dicere ꝯſueui.inſtl. mãdati.§.j°.
de qbus etiã nõ in.c.j°. de re judi.all'.ꝛ in regula conſiliũ
de regu.jurl.e.li° vj° ¶Habet g̊ cauere ille medic⁹ ſpũalis
vt nec añ factũ nec poſt factũ nec in facto repiaṫ ĩ culpa
ar.d̓ tẽp.ordi.ad aures.d̓ homi.c.tua.Ex quo ſequiṫ ꝙ
optet eũ eẽ doctũ maxime ſcire pietatẽ cũ turpe ſit nobili
patratõ ꝛ cãs tractãti jus ĩ quo v̓ſaṫ igrare.ff. d̓ ori.jurl
l.ij.§.cũqꝫ.Et ars artiũ ẽ regimẽ aiaꝝ.d̓ eta.ꝛ qli. cũ ſit
ars. ꝓpt' qd̓ valde peccãt ſacerdotes q audiũt ꝯfeſſiones
ꝛ neſciũt hoĩes expedire/ſicẽ medici q ĩtromittũt ſe de in
firmo cũ neſciãt artem curãdi.ff. ad legẽ acq.l.q actione
§.fi.d̓ homi.tua nos.cũ ibi nõtl.Itẽ ſicut medic⁹ nõ ſolũ
debet eẽ ĩ cura habito reſpectu ad ĩfirmũ ſꝫ etiã ad ſeipm
ne impite approximãdo ad ĩfirmũ ĩficiaṫ ab eo.ff. d̓ actl
emp.l.julian⁹.j°.R̃.ꝛ idõ vtunṫ medici ꝑſeruatiuis. Sic h
medic⁹ caueat ne inficiaṫ/pſbyteri eni q ꝯfeſſionẽ audiũt
ſciũt ex auditu oĩa mala ſicut dicit lex de hijs q circa lites
verſanṫ. C. mãdati.l.fi.ꝛ ibi nõ. jn Autẽtl. de exhibeñ.
§.ij.☞ Nec eſt malum ſcire ſed ex hoc malum opera-
ri. C. de furtis.l. ſi quis ſeruus.nõ.xxxviij.diſt. quãuis.
de hoc ergo caueat ne audiendo peccare diſcat vel ad

Impitia cul-pe annũeraṫ.

Regimẽ aiaꝝ eſt ars artiũ

Medicus vti debꝫ ꝑſuati-uis ne acce-dẽdo ab īfir-mo inficiaṫ.

Malum ſcire nõ eſt pecca-tũ ſed malum operari.

Igrātia felix malo℞ mltos reddit inocē- tes. et ex͡p͡o vt ibi.

peccādū̄ alliciat̄ qꝛ mltos reddit inocētes felix ignorātia malo℞ ꝛ multos coꝛrūpit ſcia ꝛ expigētia de malis. ff. de ſuo coꝛrup. l. j. ꝛ ꝑ totū. ꝛ multū de hac īfectione caueāt pſbri dū juuēcule eis ꝯfitēt̄. Vn̄ etiā docet Hoſti. i ſūma §. q̄lit̄ ſacdos. v̄. doceat. q̄ pſbr̄ doceat mulierē ꝯfitentē q̄ ſedeat ex tranſuerſo ꝛ lateralit̄ nec faciē ei⁹ inſpiciat ꝓ quo. ff. d̄ poſtu. l. j. §. oꝛigo. qꝛ facies mulierꝭ vēt⁹ vꝛens eſt. nec aūdiat ꝯfeſſionē mulierꝭ i cella vel in domo. ar. C d̄ cuſto. reo. l. qm̄. xxxij. di. hoſpitiolū. lxj. di. cleric⁹ ſolus Cōfeſſio enī eſt act⁹ ſpūal' gn̄atiōis. Magꝭ aūt peccat q̄s cū filia ſpūali q̄ȝ cū alteri⁹ vxoꝛe. xxx. q. j. c. penl'. ꝛ fi.

Facies muli- eris ventus vꝛens eſt.

Vinū i ꝓpo͡ro .i. rigoꝛ iuſti- cie ſiue gūis pnīa. Oleū. i tēꝑantia equi tatis ꝛ leuis penitentia.

Super infundat vinum ꝛ oleum. Vinum. i. rigoꝛē iuſticie ꝛ gūē pniāȝ ꝛ oleū. i. tēꝑantiā eq̄tatꝭ ꝛ leuē pniāȝ ſm exigētiā ccūſtātia℞ pcto℞ ꝛ pcti vt ſc² ſm hoſ͞

Vulneribus ſauciati. jd eſt vulnerati pcto℞ ſicut fecit ille pi⁹ ſamaritan⁹ Luce. x°. ſm doc. vl' poſſȝ ſic expōi q̄ vinū īfundat. i. amaritudinē ꝛ modificatōȝ īcrepatōis ſi videat expedire vt qꝛ pctoꝛ ē coꝛrigibil' ꝛ ꝑ hoc emēda bil' ꝛ mlta bō recepit a do. d̄ teſta. cū in officijs. ff. d̄ peti. heredi. l. ſȝ ꝛ ſi lege ꝯmiſſoꝛia. §. ꝯſuluit. oleum. i. dulce ꝛ ſuaue eloq̄uȝ ſi ille ſit īdurat⁹ qd̄ ꝑ oleū ītelligit̄ vt dixi in feſto nationis nr̄e in ſmone d̄ v̄ginib⁹. Et adde. s̄. d̄ ꝑ- ambul'. §. ſȝ quia dixi. v̄. jn criſmate. vt ſic ſuaui leuitate v̄bo℞ ipm īducat ad ꝯtritionē ꝓponēdo ei bn̄ficia q̄ deus ei ꝯtulit moꝛtē xp̄i gaudiū celi/moꝛtē ſuā ꝛ vite bꝛeuitatē ꝛ moꝛtꝭ īcertitudinē q̄ multū ad hoc valēt. vt nōt Archid̄ d̄ pe. di. ij. valide. mūdi miſeriā doloꝛē īferni ꝑpetuā xp̄i pietatē/q̄ n̄ vēit ꝓpt̄ iuſtos ſȝ ꝓpt̄ pctoꝛes/qꝛ ſi oīa mala ꝯmiſiſſes ꝛ pēiteres/d⁹ tibi miſ͞ibit̄ ſine dubio vt ipe d̄ ſe ait. Viuo ego dic̄ dn̄s nolo moꝛtē pctorꝭ ſȝ vt magꝭ ꝯuer tat̄ ꝛ viuat ꝓut ēt dic̄ ꝯpēdiū illo℞ v̄ ſuū. Moꝛs tua mōs xp̄i fraus mūdi glīa celi. Et doloꝛ īferni ſīt̄ ꝑmeditādi tibi

Diligenter. Sicut in inquiſitione fori cõtẽtioſi. de accu. cũ oporteat. cũ ſi. ſʒ ibi nõ inquirit de occult. e. ti. qliter. i° Et bñ dicit diligẽter qr al's nõ põt plenariũ remediũ adhibere. ar. de teſti. pſentiũ. li. vi. vñ peccator q vt ſanari debet/ debet diligẽter oĩa medico apire. Adde. s. in pma pticula ſup vbo Fideliter. Nam al's quidqd celauerit oportebit eũ cõfiteri in conſpectu toti⁹ curie celeſtis amicoꝝ ꝛ inimicoꝝ qñ oĩa mala cuiqʒ patebũt. Nam cũ ſederit fili⁹ hoĩs in ſede maieſtatis ſue tunc manifeſta erũt abſcondita cordiũ. vt nõ. de pe. di. i. §. Ex hijs.

Cõfiteri oportebit peccatõ oĩa pcta q h i vita corã ſacdote celauerit de p⁹ i cõſpectu toti⁹ curie celeſti amicorũ ꝛ ĩimicoꝝ

Inquirens. Hoc veꝝ niſi pctor ea exp̃mat diligent ff. de act. empt. l. i. §. fi. Sicut ecõuerſo qdam nõ debet hre cõfitens niſi cõfeſſor inqrat. vt ſcripſi. s. in pticula. i ſup vbo pcta. v. ꝓprio motu. nõ tñ ideo inqrat de circũſtanijs qſi circũſtantie de ſui natura aggrauẽt pctm ſed cõtẽptus q arguit ex circũſtantijs. nõ. xl. di. hõ xpianus. dixi al's. de iure iurã. cũ quidã. mutant tñ qñqʒ ſpẽm. vt s. i mã cõfeſſiõis. §. ſʒ põe diuiſit. i fi. Modũ aũt inqrẽdi pulcherrime deducit Hoſti. in. §. q interrogationes. in ſumma huius tituli.

Peccatorum. Põt eſſe gtũs plis nũeri huius noĩs pctor vel hui⁹ noĩs pctm ꝛ vtꝛqʒ bñ. vt infra patebit.

Circumſtantias. Has etiã nõ reqſit⁹ tenet exprimere diligẽter ꝛ clari⁹ quẽ in ſibi tenet appellãs iuxta nõ p glo. ꝛ doc. de elec. cõſtitutionẽ. in Clem. vel ea^{m} ĩutil p̃lati ad ipam. de cle. egro. c. vno. §. ſui aũt. li. vi. Adde. s in pticula pma ſup vbo Fidelit. ꝛ. s. in mã cõfeſſiõis i. §. ſʒ pone diuiſit. v. aliud dici pt. niſi i caſu in quo nõ tenet circũſtantiã exp̃mere ꝛ cõfiteri. vt ſcripſi in pticula qrta. §. Innoc. qrit h. ꝛ in pticula pma ſup vbo ſua. v. ꝛ hoc caſu. Nõnt dicit circũſtantias/ qr nõ debet inquirere de

Circũſtãtias cõfitens etiã nõ requiſitus tenent exp̃mẽ diligenter.

peccati ne ad pctm inducat qd vero de ſpecialib9 peccatis vel in ſpecie de hoc vel illo ſec9 de generalib9 et in genere vt doceat eum cōfiteri ſi neſciat/ ad hoc lex. j. §. qſtionē. ff. d qſtio. v. jn crimiali. jnterrogatio fieri dbet qn in modum inqſitionis pcedit de socijs in genere et nō in ſpecie/ ne ſi in ſpecie qrat ſuggere al' ſuggerē videat non tn pōt certa regula dari ſup hoc ſz diſcret9 et attent9 ſit iterrogādo p vt ei dns mūſtrabit. ar. d offi. cuſto. c. j°. Que aūt ſūt hee circūſtantie vide plene in ſūma Hoſt. in. §. qlis. ſub. §. i tegra. et i reptorio Spe. hoc ti. p Jo. de lig. in. c. cū qdā d jure jurā. p Archid. d pe. di. v. in pn°. in fi. magne glo.

Peccati malicia attendit ex ſtatu pſōe peccātis ex actu ſeu diffor mitate peccati ex mō peccandi.

Et peccati. Peccati malicia attendit ex ſtatu pſone peccātis ex actu ſeu difformitate pcti/ ex mō peccādi. jnſti d jniurijs. §. atrox. ff. e. l. ptor edixit. ſm q ſacerdos dbz pniam mēſurare jmitādo ſūmā iuſticie regulā ipm deū q ſm hoc penā infligit maiorē vel miorē intēſiue Sz extē ſiue in iferno ppt infinita nunq tn ad cōdignū. nam licz oē pctm ſit finite malicie pena tn infligit in infinitū mag ſz mior eſt pena ptracta. de quo nō. xv. q. j. ſz hoc in glo. q in fi. q pōt eſſe pciſe pcto equalis vel maior vel minor. vt dixi in. c. nabuchodonoſor. xiiij. q. iij. vn pctor ſeipm plus punit q deus ipm punire poſſit/ qr de9 culpā facere nō pōt. Adde. s. in pma pticula in pambulis. §. fi.

Conſiliariuz decet eē pru dentem.

Quibus prudenter intelligat. Prudentē eni decet eē pſiliariū. ar. xx. di. d qb9. xv. q. vij. eps. nōt Archid. ij. q. j. ſi peccauerit. circa pnm. Adde. j. i pticula fi. ſup vbo Prudentiori. vbi aliquid etiam tangit.

Remediū ſad hiberi debet pctori circa abſtinentiam vt ampli9 abſtineat et nō recidiuet.

Quale ei debeat conſilium prebere. Qndo nō plene pfitet. s. e. cp qdaz. Et cuiuſmōi remediū adhi here. Remediū ſcilz abſolutionis qn in eo eſt vera pfeſſio s. e. ſignificauit ſm Hoſti. Et remediū circa abſtinentiā

vt amplius abſtineat ⁊ nõ recidiuet jmponẽdo pniam p quã cauſa pcti extinguat luxurioſo. ſcilꝫ jeiuniũ et pegri natio ⁊c. Uel dicatis ecõuerſo cõſiliũ qliter ſcilꝫ ↄ̃beat ſe hr̃e ne recidiuet. de quo i ſũma Hoſti. e. ti. §. que valeãt dicendo kariſſime muta locũ. lxxxj. di. valet. vel amplius nõ vadas ad domũ illius mulierꝭ. nec ſis ſecũ in cõuiuijs qꝛ iter epulas faciliter q̃s decipit̃. ar. xxviij. q. j. oẽs. cum ibi nõtꝭ. xxij. q. iiij. vnꝰ q̃ſqꝫ. caueas fugias tẽtationes qꝛ illiꝰ pugne ſeu belli natura eſt ꝙ nõ eſt dedecꝰ fuger̃ ymo q̃s vincit fugendo ⁊ bellãdo in p̃ſentia abiecti difficilime ⁊ rariſſime victoria obtinet̃. xxxij. di. hoſpitiolũ. vñ. ꝟſus Cede bonꝰ cedit niſi cedas te male cedit. Remediũ. ſcilꝫ ſatiſfactionẽ q̃ eſt vera medicina pcti p̃teriti ⁊ ſequentis. Adde. s̃. in mã ſatiſfactiõis. §. ſꝫ nunq̃d ſatiſfactõꝫ. Nã decrepito debꝫ alleuiari pnĩa in jeiunijs ⁊ g̃uari in orõnibꝰ. de pe. di. v. c. j. al's ſi ſint ſenes nõ ↄ̃crepiti ſꝫ fortes debꝫ pnĩa aggrauari / qꝛ hij cũ peccãt juuenes ad iteritũ trahũt. Uñ nobile ꝟbũ ẽ laq̃us juuenũ oẽs vos ⁊ rurſus maledictꝰ puer centũ ãnoꝝ. ij. q. vij. paulꝰ dic̃ ſeniorẽ ⁊c

Diuerſis experimentis vtendo ad ſanandum egrotũ. Puta expimẽto pbando vires ipius qualẽ pnĩam portare poſſit / q̃le conſiliũ ſeruare poſſit / ⁊ vbi et q̃ñ debeat abſtinere ſm doc. Adde in mã ſatiſfactionis. §. ſed nunq̃d ſac̃dos. ꝟ. ymo poterit. Ex hys oibꝰ ſeq̃t̃ ꝙ valde laborioſuꝫ eſt audire ↄfeſſiões ⁊ certe nõ puto aliq̃d ſpectare ad officiũ ſacerdotꝭ ꝙ ita ſit laboroſum tedioſum ⁊ graue vel ita vires hoĩs exteriores ⁊ iteriores examinet ſicut cũ diligẽtia cõfeſſiones audire ⁊ opus excellent' meritoriũ ſi cũ paciẽtia ⁊ cũ bona itentione fiat nõ ad faſtũ pꝫ de pe. di. iij. cottidianis. in fi. de ſpon. jnter opa. xlv. di. tua. et. c. due. Jnfero vlteriꝰ ꝙ ex debito honeſtatis ↄfitẽs tenet̃ aliq̃d dare cõfeſſori ſuo. j. q. j. judices. ↄ̃ pe.

Expimẽtalit̃ debet ↄfeſſor pbare vires pctoris q̃lem pniãꝫ portar̃ poſſit.

Cõfeſſori an q̃s aliq̃d dar̃ teneat̃ et ipſe recipe poſſit.

di.j. quē penitet. in Antł°. de iudi. §. ne aūt labor. coll. vj cū ꝯcor. ſiue ſit ꝓpri⁹ ſiue alien⁹ ſacerdos in caſu cōceſſo nō tñ ex nccītate cū ad hoc hēat decimas ⁊ ꝑmicias ⁊ ſic intelligit̄. xiij. q. j. §. hijs ita. Si vͦo ſacerdos nō haberꝫ ꝓpriū vt fr̄es mēdicātes tūc tenet̄ ad elemoſinā nō tamē ꝑciſe ad aliq̄d dandū ꝑ pnīa ⁊ niſi det peccat ſc̄m Jo. de deo. xvj. q. j. aplicis. ⁊ in p̄dictł ꝯcor. de p̄ben. extirpāde ſbi cū igit̄ os bouis ⁊c̄. Quidaꝫ tñ dicūt nō peccare non dantes/ꝑmiū hūani⁹ ſꝫ ꝯſcīe relinquo. Cōfeſſor autē nl debet petere ꝑ pnīa iniūgenda vel cōfeſſiōe audiēda ſed gratis oblatū ⁊ ſine pacto recipe pōt. j. q. ij. ſic̄ epm. d̄ ſymo. dilect⁹ fili⁹. in fi. de ſen. excōi. cū volūtate. vbi d̄ hoc nec oblatū debꝫ ſpnere ex cōtēptu ſupbie. ☞ Quia oēs clerici q̄ntūcūq3 magni bn̄ficiati viuūt d̄ elemoſinis. xvj. q. j. c. fi. xxiij. q. vij. qd̄ āt. ij. q. viij. ꝯucior. d̄ hijs in ſūma Poſt. in. §. qūo tenet̄. v̄. penł. ☞ Nō p°. q₉ ſac̄dos audiēs ꝯfeſſiōes d̄bꝫ eē diſcret⁹/d̄bꝫ eni doct⁹ eē vt ſciat diſcernē int̄ leprā ⁊ leprā. xv. di. §. fi. z°. d̄bꝫ eē caut⁹ maxīe ſup int̄rogatōib⁹ ⁊ ꝯſilijs ⁊ pēitētijs īponēdis ne peccar̄ doceat uł d̄ſpatū quē reddat uł nimis ḡuē pnīaꝫ īponat ut ille ea nō īpleat. Nō ſac̄dos dr̄ ſpūał medic⁹ aīe ⁊ ḡ ſic̄ medic⁹ corꝑalis ātidoca ꝯueniētia dare debꝫ ꝯtra morbos corꝑis. ita ille ꝯtra morbos aīe. Nō ꝯueniētes ſilitudines adducēdas ñ iꝓpas q̄r bn̄ ꝯucit medic⁹ corꝑis cuꝫ medico aīe vt. s̄. ptꝫ. iłłe. s̄. ī pambuł. §. ſꝫ q̄r dixi. v̄. nūc ḡ. ☞ Nō ſac̄dos nō ſꝑ debꝫ rigorē iuſticie exercē ſꝫ qn̄q3 tēꝑamētū mīe adhibere hoc d̄nōt vinū ⁊ oleū. ☞ Nō ſacerdotł offi^m ē ñ ſolū audire ſꝫ etiā loq̄ ⁊ inq̄rere diligēt̄ ſꝫ tñ caute ☞ Nō circūſtātie agguāt ymo qn̄q3 ī aliā ſpēm ponūt. nō ſol⁹ ille q̄ d̄ fc̄o cert⁹ ē pt̄ ꝯſiliū bo^m uł remediū adhibē. Nō ſac̄dos d̄ꝫ ñ ſolū vnū expimētū ſcire ſꝫ diuerſa ſic̄ ⁊ medic⁹ ñ d̄ꝫ oīb⁹ vnā medicinā dar̄ ꝓpt̄ ꝯplexio^m

Clerici oēs q̄ntūcūq3 bn̄ficiati viuūt d̄ elemoſinis.

Sac̄dos audiēs ꝯfeſſiōeꝫ debet eſſe diſcretus ⁊ doctus.

Cōfeſſor non ſꝑ iuſticiā ſed etiā miſicordiā d̄ꝫ exercē

Confeſſor nedū audire ſed etiā loq̄ ⁊ inq̄rere debet in confeſſione.

Circumſtantie aggrauāt

dr̃ſitates atꝫ q̃litatū ꝑmaꝝ ꝓportiões ieq̃les nōt Joco. ď rauen̄. in. l. ſiluciras. §. ſi medico. ff. ď offi. pſi. nō. xxix. di. necẽ ☞ Jtē nō pnīe arbitrarie ſīt ⁊ i arbitřo ſacdotꝭ ꝓbat tex. i eo ꝙ dič q̃lc dčat ad id. xvj. q. vij. tꝑa arbitriū tñ ďꝫ eẽ diſcretū. ď pe. di. j. quē pčitꝫ. et. c. m̄ſurā. vbi ď hoc/cō ſiderabit iꝫ ſacdos p̃cipue ꝯtritōꝫ ꝯfitētꝭ ſm quā pnīaꝫ ďꝫ moderare/qꝛ plꝰ valꝫ apď deū mēſura dolorꝭ q̃ꝫ tꝑis. Et mōtificatō vicioꝝ q̃ꝫ abſtinētia ciboꝝ in dčo. c. quē pčitꝫ ī fi. et. c. m̄ſurā. vñ ponūt doc. iꝰ. Cōfeſſoꝛ dulcꝭ affabil' atꝫ ſuauis. Prudēs diſcretꝰ mitꝭ piꝰ atꝫ bēignꝰ. de illo de pe. di. vj. q̇ vlt. pꝰ hoc ꝯſiderabit ċcūſtātias ď q̇bꝰ ponūt v̓ſus. xxvj. q. vij. ī ſūa. Quid q̇s vbi ꝑ quos quotiēs cur q̃uo° qñ. Quilibꝫ obſuet aīe medicamīa dāda. ¶ Dr̃ p̈. q̇s vt. ſ. clicꝰ ul' laycꝰ ſeclarꝭ ul' religioſus ſubditꝰ vel p̃latꝰ. ď hereti. excōicāꝰ. ſ°. §. cdētes. ď homi. ſič digm. xl. di. hō xpiāꝰ. ¶ Quid enorme mediocre vel mīmū ď tēp. orď. c. fi. ¶ Ubi. i. an i eccl'a ul' ex̄ vel ī loco ſacro ul' ꝓphāo. de a dultꝭ. ſigſti. Per quos. ſ. mediatores q̇ plibꝰ dāt occaſiōꝫ peccādi ¶ Quotiēs. vj. q. j. jmitaȓ ¶ Cur. ſ. an ex malicia fragilire ſimplire. de falſa. c. falſarioruꝫ. de ſctꝭ. ſuꝑ lr̃as. ¶ Q̃uo an ꝯtra natꝫ ā ꝑ irā aut tētatōꝫ. ¶ Qñ. ſ. ā tꝑe ſac° ul' ñ ſac°. veꝝ alij ponūt alios v̓ſus ꝯtinētes. xiiij. ċcū ſtātias. ſ. illos. Aguat ordo locꝰ ꝑſōa ſcia tꝑs Etas ꝯditō nūerꝰ mora copia cā. Eſt modꝰ i culpa ſtatꝰ altꝰ loca pu- ſilla. De hijs iꝫ circūſtātijs ⁊ alijs ďꝫ ꝯfeſſoꝛ attēte inq̇reȓ ⁊ mētiōꝫ facere ⁊ etiā niſi ꝓ hmōi aliꝰ ꝓderet. ď quo. s̄. ſa tis dictū ē/debꝫ ſacerdos ſuꝑ īfūdere ⁊c̄ Debꝫ g̊ ſacdos ſuꝑ īfundere vinū. i. gūē pnīaꝫ ⁊ oleū. i. leuē ſm exigētiā ċcūſtātiaꝝ pcc̄oꝝ ⁊ pcc̄i vt expōit Hoſt. ☞ Quero h cui ďꝫ aºꝛ pnīa īponi an ꝯmedēti cū excōicato vel loq̄nti cuꝫ eo Jo. ď lig. i regl'a ďfleat. ď regu. jurꝭ. dič ꝙ ꝯmedēti eo ꝙ magiſtrantee cōicat ꝓ hoc allego. xxviij. q. j. oēs. cū nō

Pnīe ſunt arbitrarie ⁊ i arbitrio ſacˀtis.

Pnīa aºꝛ cui īponēda ſit ā comedēti cuꝫ excōicato vel loquēti cū eo

Pnia a^oꝛ an iurāti ꝑ deuz an ꝑ euāgeliū īponi debeat

☞ Sȝ cui maioꝛ an iurāti ꝑ euangeliū an ꝑ deū dic̄ ip̄e ibidē ꝙ iurāti ꝑ euāgelia qꝛ iplicat deū cū euangelijs ad hoc all'.ff.de jure jurā.l.q̄ ſalutē.et.c.q̄ ꝑiurat.xxij.q.v. ītellige tn̄ hoc.vt nō.xxij.q.j.ſi aliq̄. ☞ Sȝ cui pnia a^oꝛ an ꝑ iurāti ꝑ d'os falſos an ꝑ ver̄. videt̄ ꝙ p̄.^o Naȝ ⁊ qd' plus ē mag peccare videt̄ qꝛ ver̄ iurat ꝑ deos falſos q̄ȝ falſuȝ ꝑ deū ver̄/qꝛ crimē ꝯmittit ydolatrie ꝙ multuȝ eſt mai⁹.de cele.miſ.de hoīe. Archid'.in.c.ſi aliq̄. teṅȝ ꝙ 2.º qꝛ mai⁹ hr̄ reſpect⁹ ad trāſgreſſionē iuramēti q̄ȝ ad forāȝ jurādi. Credo tn̄ ſi ābo iurat vt ver̄ ſȝ deficerent alij duo comites iuramēti.ſ.iudiciū ⁊ iuſticia mag peccaret p̄m⁹. Et ſi iuraſſet ꝑ creaturā attribuēs aliq̄d ſibi aliqd' diuinū ar.xxij.q.j.ſi q̄s ꝑ capillos.jn Autl'^o vt nō luxuriēt̄ hoīes ꝯtra natā̄ȝ.coll'.vj.ſic dico ſi vn⁹ ꝑiurat ꝑ creaturā alt' ꝑ creatoꝛē magis peccat p̄m⁹ q̄ȝ ſcd's q̄ ꝯtēpnit deuȝ in ſe/ p̄m⁹ī creatā̄ licȝ mag peccet ꝑiurās ꝑ m̄bꝛa xp̄i q̄ȝ ꝑ deū ꝓpt' circūſtātiā ingtitudinis/cū de⁹ aſſūpſit ꝓ nob hūa- nitatē.d' ſū.tri.c.j^o nōt Jo.de lig.in.c.⁊ ſi xp̄s.d' jur̄ jurā

Pnia a^oꝛ ā fōnicatoꝛi ſim^ci an mōꝛle mēdaciū dicenti imponatur.

☞ Sȝ cui a^oꝛ an foꝛnicatoꝛi ſimplici an mōꝛle mēdaciū dicēti. Math.in Clem̄.nr̄m.d' hereti.dic̄ ꝙ mēdaci quia ꝯtra natā̄ȝ peccat abutēdo loq̄la ꝓ hoc.xv.q.viij.q̄ ami ſit qꝛ tua ſc̄titas.l.di.nec obſtat.c.nō ſolū.xxij.q.vij. qꝛ ibi ponit̄ foꝛnicatio ꝓ inceſtu. Uel dr̄ foꝛnicatō maximū ſcelus ꝓpt' plēs ſp̄ēs q̄s ſub ſe ꝯtinet ⁊ ita nō ītenſiue ſȝ ex tēſiue.

Pnia a^oꝛ ā cognoſcēti vxoꝛē alienā vel filiā ſp̄ūalē īponi debeat.

☞ Sȝ cui debȝ a^oꝛ pnia īponi an cog̃ſcēti vxoꝛē alienā vel filiā ſp̄ūalē. Jo.d' lig.in.c.defleat.d' regu.jur. dic̄ p̄.^o xxxj.q.j.qūo. Cōtrariū ſcripſi ſup v̀bo. moꝛe ꝑiti medici.in fi.⁊ qꝛ g̃ui⁹ crimen eſt īceſt⁹ q̄ȝ adulteriū.ff.de adulterijs.l.ſi adult'.§.j.^o C.d' īceſtuo.nup.l.q̄ ꝯtra.xxxij q.vij.adulterij.

Cog̃ſcēs carnaliter deceȝ mulieres vel d'cies vnā ī q̄ caſuū q̄s pluſ peccet.

☞ Sȝ cui a^oꝛ an cog̃ſcēti decē mulieres vel d'cies vnā.jo.d' lig.dic̄ ꝙ p̄.^o ꝑ glo.xxx.q.j.c.aū penl' nec illā glo.ꝑ̄pio. Credo tn̄ ꝙ bn̄ dicat qꝛ plib⁹ ē occaſio

mali ꝛ plꝭs corrupit. ar. boᵐ ex ꝯcor. l. ad lethas. §. eũ q̄ alꝭ eſt lex. ff. ꝺ his q̄ notã. infa. l. jmꝑatores. e. ti. cuꝫ ibi nõtꝭ. ꝓ hoc ĩ Autꝭ. vt judi. ſine quoquõ ſuffragio. §. eos de re iudi. c. j. liᵒ. vj. in fi. Et hec circũſtantia quottitatis obmiſſa neccio ꝺbꝫ poſtea ꝯfiteri qꝛ ꝑ ſe ẽ ſingulare pcc̃m vt ſi dixerit ſe ter feciſſe ꝛ poſtea recordet̃ de q̄rta vice. et alijs circũſtãtijs. ſecꝰ qꝺ dic̃. vt. ſ. in mã ꝯfeſſiõis i. §. ſꝫ põe diuiſit. ꝟ. aliud dici. ☞ An aũt ꝯfitẽs dicere teneat̃ quotiẽs cognuit. dic ꝙ ſic/ ſi recordet̃/ alꝭs ſufficit dicere ꝑ ſeuerãt̃. An aᵒʳ pẽa ſiue pnĩa iniũgi dꝫat viro vel mulieri dic ꝙ cetertꝭ paribꝰ viro qꝛ fortior eẽ ꝺbꝫ. xxxij. q. vj. jndi⸗gnãt̃. ☞ Sꝫ cui aᵒʳ ĩponit̃ an cognoſcẽti ſolutã virginẽ vel maritatã corruptã. Credo ꝙ ſcꝺo cũ peccet ĩ plꝭs. ſ. in maritũ cuiꝰ thoꝝ violat. ff. ꝺ adult. l. iter libas. jnſtꝭ. ꝺ publi. judi. §. jtẽ lex julia. jũcto. c. nõ offeramꝰ. in fi. xxiiij q. j. jtẽ illa plus peccat cũ fidẽ q̄ ẽ vnũ ex bõis mr̃ij violat xxvij. q. ij. jtaqꝫ. C. ꝺ adulte. l. j. ḡ ꝛ cõicans ei in crimine plꝰ peccat. ar. ꝺ ſen. excõi. nup. et. c. ſi ꝯcubine. nõ ꝑ Ar⸗chiꝺ. ꝛ Jo. an. in. c. ijᵒ. ne cle. vel mo. liᵒ. vjᵒ circa fi. ꝛ de duxi in repetitõe. c. Heinrꝭ. de cle. pung. iduel. ſuꝑ ꝟbo. laycũ quedã. ꝛ hoc veꝝ niſi ꝓus fuerit ꝯſecrata. xxvij. q. j. ꝟginibꝰ. ☞ Nã corrũpẽs virginẽ ꝺo deſpõſatã ꝛ cõ⸗ſecratã ñ ſolũ adulteriũ ꝯmittit. ſ. thoꝝ xp̄i violãdo ſꝫ et īceſtum cũ affinẽ ſuã cogſcat videlꝫ ſpõſaꝫ xp̄i jh̄u q̄ ẽ oĩm pr̃. ☞ Circa hoc moueo tale duᵐ põe corrũpẽs virginẽ cuiꝰ occaſiõe ip̄a effecta ẽ pubᶜᵃ meretrix nunq̄d reꝰ ẽ oĩm pc̃oꝝ poſtea ꝑ ip̄am in meretricio ꝯmiſſoꝝ. ar. optiᵐ ꝙ nõ. in. l. veraciꝰ. in ꝓnᵒ. ꝛ in. §. ꝓᵒ ff. ꝺ ſuo corrup. ibi dr̃. corrupiſti ſuũ quendã vt cyrog̃phũ ꝺbitorꝭ dñi lacerarꝫ iſte ex ꝯſueᵗᵘᵈⁱⁿᵉ poſtea alios lacerauit cyrog̃phos iſtoꝝ noĩe nõ tenerꝭ. Cõtrariũ puto veriꝰ in foro ꝯſcie ar. ff. ad legẽ aquileã. l. q̄ occidit. §. jn hoc. ꝺ homi. in. c. fi. liᵒ vj. ff. ꝙ

Cõfitẽs an ꝺbeat dicẽ quotiens cognouit mulierem

Pnĩa maiõ ã cognoſcẽs ſolutaꝫ virgineꝫ vel maritataꝫ corruptam.

Corrumpẽs virginẽ ꝺo cõſecratã q̄liter peccet.

Corrumpẽs ꝟginẽ cꝰ occaſiõe ip̄a facta ẽ meretr. x nũq̄d reꝰ erit oĩꝫ pc̃oꝝ q̄ poſtea fornicatura cõmutit

q̄ſcꝫ iurl.l.iiij.§.penl.j.q.j.placuit vt vnꝰ q̄ſcꝫ. Et forte ille eſt caſus vnꝰ in quo q̄s idē peccatū ſepiꝰ cōfiteri tenet̄ ꝓpter circūſtantiā vt ſi illa peccet ꝛ quoties peccet pꝰ confeſſionē corruptoris q2 nec ſacdos pniam ꝯmēſurare pt̄ circūſtantijs futuris q̄ ſibi ſunt icerte.ff.ꝺ iudi.l.ꝛ ſi reſtituat̄.§.fi.ff.ſi certū petat̄.l.inſpiciendū.xxiij.q.iiij.nabuhodonoſor. Aucꝫ igit̄ in poſteꝝ pc̄tis ab illa necē eſt vt pnia augeat̄ qꝺ nō fit niſi in ꝯfeſſione. vt ſcripſi.s̄.in p̄ma pticula ſup v̄bo.iniūctam.ꝛ in mā ꝯfeſſiōis.§.ſed an ſtatim.circa fi. Itē eſt forte caſus in quo exiſtēti ī purgatorio vel in inferno pena auget̄ extenſiue vel inteſiue ſi iſta in meretricio pſeueret poſt mortē corruptorl ſicut ꝺ dyabolo.nōt̄.xxiij.q.j.ep̄s.licꝫ dici poſſet ꝙ deꝰ futuroꝝ cōſciꝰ mortuo penā ſtatuit ſcd̄m ꝙ illā ī meretricio pſeueraturā p̄ſciuit.ff.ꝺ iudi.l.ſꝫ ꝛ ſi reſtituat̄.§.fi. ☞ Sꝫ cui debet maior pnia īponi an cognoſcēti pulchrā vel turpē

Pn̄a ao² ā cognoſcēti pulchrā vel turpem imponi debet.

Hugl.dicit ꝙ p̄ᵒ Bartho.ꝙ ſcd̄o. vt recitat Jo.xiij.q.fi.c. Eadē q̄ſtio forari poſſet de iuuēcula ꝛ antiq̄ ꝛ videt̄ ꝙ plus peccet coḡſcēs pulchrā vel iuuenculaꝫ ꝓpt̄ circūſtantiā laſciuie maiorl.ar.l.ſi v̄o nō remuneradi.§.ſi adoleſcens.ff.mādati.cū nōtl. videt̄ ꝙ turpē vel antiquā q2 natura minꝰ mouet̄ ꝛ ita magis ex malicia peccauit. ff.de penis.l.reſpiciendū.§.fi.Primā v̄o credo habito reſpectu ad voluptatē vel ad ꝺlectationē q̄ attēdit̄ ī pc̄to ar.vj.di.c.j.ꝛ ar.coꝝ q̄ dixi.s̄.in pticula.ij.§.videamꝰ ꝺ xpifidelibꝰ.Scd̄aꝫ v̄o h̄ito reſpectu ad illecētia al'allicentia/q2 vbi ſūt pauciora mouētia ꝯcludit̄ maior culpa xxiij.q.ij.āmouere.in p̄nᵒ ꝛ ꝓ vtroqꝫ bn̄ facit.§.tutor.

Pn̄a ao² an clico ſeclari i ſacrl ꝯſtituto fornicanti vel mōcho non i ſacris.

☞ Sed cui ao² an clerico ſeculari in ſacris ꝯſtituto fornicāti vel mōcho nō in ſacrl.videt̄ ꝙ clerico/ q2 ſic mōchꝰ caſtitatē ꝓmittit exp̄ſſe ita clericꝰ tacite qn̄ ordinat̄.xxxj.di.in cena.cū ſe.ꝺ elc.ꝯiug.cū olim.Et cū hoc eſt ī ſacris

duo igitur vincula magis ligāt. jnſti. de adoptio. §. ſʒ hodie de treu. et pace. c. j. Dic ɔtrariū cū caſtitas ſm cōem opi-nionē ex ɔſtitutōe ecclie ordini eſt annexa ſm doc. ꝗ cle. vel voue. rurſus. At ille venit ɔtra pfeſſionē ſuā et votū de ſtatu mōch. cū ad mōſteriū. vñ et pſbr ſecularis ſimplicē fornicationē ɔmittēs nō eſt mittēdus ad epm. nō. lxxxj. di. maximianꝰ. lxxxij. di. pſbr. ij. q. vij. cū paulꝰ. ☞ Sed cui aoꝛ an cōſtāte mrimonio fornicāte an eo ſoluto quo ad thoꝛ. dic p°. ar. de vita et hone. cle. vt clericoꝛ. i fi. et ita maioꝛ pnia debʒ iponi ɔiugato iuadēti thoꝛ alienuʒ quaʒ clerico ſm Abbatē et Jo. an. ☞ Sed cui maioꝛ an mrimonio ſtāte cognoſcēti alienam an eo ꝑpetuo ſoluto quo ad thoꝛ cogſcēti vxorē ꝓpriā. videt ꝙ p° qꝛ adulte-rat. ſcōs nō. Dic ɔtra cū ſcōs cōmittat inceſtū. lxxxj. di. miſtri. cū nōt. Addc. s. in. §. ſʒ cui aoꝛ pnia. vide ꝙ nōt xxx. q. j. noſce. hoc ſi vxoꝛ fuerit pfeſſa. xxxij. q. v. qd de Et eſt caſus quo filij de legitimo mrimonio geniti ſūt ille-gittimi et iceſtuoſi ſm doc. in. c. lras. de filijs pſby. Inno. et Hoſti. de ɔuer. ɔiuga. dudū. ☞ An ei aūt ꝗ cōmittit ſil' adulteriū et inceſtū qꝛ cogſcit ſoroꝛē maritatā dbʒ duplex pnia iponi/vna p adulterio/alia p iceſtu. Jo. dic ꝙ nō. ſʒ p adulterio inceſtuoſo maioꝛ pnia iponit et ecōtra qꝛ vnū crimē ē ſʒ ꝑ circūſtantiā agguatū vide. xxvj. q. j. vir ginibꝰ ¶ Pone credit ſolutā cogſcere et cogſcit maritatā videt ꝙ imponet pnia p adulterio. ff. de jniurijs. l. cum ꝗ §. jniuria. nō. xv. q. j. jllud in fi. et qꝛ in facto dānato ig-rantia nō excuſat. nō de ſen. excōi. a nobis p°. de ſum. tri. c. j. ꝑ doc. ɔtrariū nō. xxxiiij. q. ij. jn lectū. ar. de ſen. excōi. ſi vo aliqs. ff. locati. ſi ignorās. et hoc verꝰ qꝛ adulterium nō cōmittit ſine dolo. circa ipm. ff. de adulterijs. l. penl'. Nec obſtat ɔtrariū quia ibi oīno jniuriari intēdebat/hic vo nullo mō adulterari/iuncto ꝙ adulteriū et fornicatio

Pnia aoꝛ an ſtāti i mrīmo nio fornicāti an eo ſoluto quo ad thoꝛ.

Pnia aoꝛ an mrimonio ſtā te cogſcēti ali enā ā eo ꝑpe tuo ſoluto ꝗ ad thoꝛ cog-ſcenti vxorem ꝓpꝛiaʒ iponat.

Pnia dur an ei ꝗ ɔmittit ſi mul adulteriuʒ et iceſtū qꝛ co gnoſcit ſoro-rē maritataʒ debeat iponi vna p adulte rio alia p iceſtu.

Jgnorātia ñ excuſat in fa-cto dānato.

Pn̄ia a⁰ ā ſit jniūgēda of- fendēti p̄rem ſuū ſpūalē ul' carnalem vel

ſpecie differūt. s̄. in maria ꝯfeſſiōis. §. pone diuiſit. ſic in fi. de facto dānato. dic vt ꝑ doc. in. c. fi. de cōſtit. li. vj. ☞ Sꝫ cui a⁰ an offendēti p̄rem ſuū ſpūalē. ſcilꝫ p̄latum vel carnalē. videt̄ ꝙ p̄ ij. q. vij. q̄lis. ⁊ hoc ibi tenet glo. Cōtrariū credo tū qꝛ filiꝰ eſt eadē ꝑſona cū carnali/ cuiꝰ etiā effigiē portat nō ſpūalis. C. d' ipube. ⁊ alijs ſubſti. l. fi. ff. de libe. ⁊ poſtu. l. jn ſuis. peccat aūt magis q̇s i ſeipm̄ q̄ꝫ in aliū qꝛ plꝰ videt̄ facere ꝯtra caritatē cū ſe plus alijs diligere teneat̄. ff. d' bonis eoꝝ q̇ mor. ſibi ꝯſci. l. fi. §. videre. ff. de re mili. l. oē delictū. §. q̇ ſe. xxiij. q. v. ſi nō licꝫ.

Paternꝰ amō oēm amorem excludit.

tū qꝛ magis ab illo recipit ⁊ magis ab illo dirigit̄/ ymo et diligit̄ cū etiā p̄rnꝰ amor oēm amorē excludat. C. d' curo furio. l. fi. ff. ꝙ metꝰ cā. l. iſti q̇dā. igit̄ ⁊ magis ſibi te². ff. d' peti. heredi. l. ſꝫ ſi lege ꝯmiſſoria. §. ꝯſuluit. c. cū i officijs d' teſta. vn̄ ⁊ in caſu ꝑplexitatis potiꝰ carnali q̄ꝫ ſpūali ſub venire te²/ qꝛ vnū ē nat̄e qd' eſt maiꝰ. aliud legis qd' ē minꝰ ar. ex ꝯcor. l. ij. v̇. nec eo. C. de in jus vocā. ad. l. ſi q̇s id qd'. §. doli. ff. d' juris. oim judi. huic ꝯſonat dictū ſaluatoris honora p̄rem ⁊ m̄rem vt ſis lōgeuꝰ ſuꝑ terrā. qd' de carnalibꝰ eſt dictū. Et hoc veꝝ ceteris paribꝰ ſic ⁊ oēs iſte q̄ſtiūcule dēnt itelligi. Aliud ſi carnalis ſit imeritꝰ vel al's

Pn̄ia a⁰ ā offendēti p̄rem vel m̄rem vel cui i neceſſitte plus teneat̄.

hereticꝰ ul' malꝰ. ff. de reliq. ⁊ ſūp. fu. l. mime. ad hoc nō xxx. di. c. j⁰ ☞ Sꝫ cui a⁰ an offendēti p̄rem ul' m̄rē. videt̄ ꝙ m̄rem. C. q̇ pigno. oblig. pn̄t. l. aſſiduꝰ. de ꝯuer. in fide. c. j⁰ videt̄ ꝙ p̄rem rōne ordinis/ qꝛ dictū eſt honora p̄rem ⁊ m̄rem. ff. d' vſufruc. l. quotiēs. d' p̄bē. mādato. li⁰ vj⁰. Itē qꝛ filiꝰ eſt in p̄tate p̄ris nō m̄ris. jnſti. d' adoptiō. §. femine. nō de app. ex ꝑte. iij⁰ igit̄ eſt magis inobediēs ⁊ ꝯtempnēs p̄rem offendēdo. Credo ꝙ eq̄lit' peccēt/ tuꝫ qꝛ ipis d'bet̄ eq̄l' pietas ꝑ. l. furioſ. m̄ris. ff. d' cura. furio. tū qꝛ in ꝓcreatiōe filioꝝ ſili nat̄e officio fungūt̄. xij. q. ij. q̇ abſtulerit. xxx. di. c. j⁰ ꝑ hoc decidit̄ q̄ſtio Cyni i. l. p̄ma

C. de alen. libe. Pr̃ ꝛ mr̄ eq̄liter indigēt fili⁹ nō pt̄ ſubue-
nire niſi vni tm̄ cui ſbueniet. videt̄ ꝙ mr̄i tanquā paupi-
ori. C. de epi. ꝛ cle. l. ſi q̄s ad declinandū. p̄ſumit̄ enī mi-
nus hr̄e. ar. ff. d̾ dona. iter virū ꝛ vxo. l. q̄nt⁹. d̾ ſtatu re-
gula. piculoſo. li⁰. vj. i v̾bo penuriā cū nōt̄. ꝛ qꝛ nat̄e d̾-
biliozis eſt ꝛ ita mirabilioꝛ. ff. de reb⁹ dub. l. cuȝ pubere.
xxxij. q. vj. jndignat̄. videt̄ ꝙ pr̄i ad quē ſpectat jus ali-
mētādi. ff. d̾ libe. agnoſcere. l. nō quēadmo^m^. Dico locū
eſſe ḡtificatiōi cū eq̄lis eis pietas debeat̄. jux̄ p̄dicta. ff. d̾
religio. ꝛ ſupti. funer̄. l. j. in fi. de Reſcripti. duob⁹ li. vj.
xiij. q. ij. ebron. ☞ Sȝ cui a^oꝛ^ an occidēti xp̄ianū vel iu-
deū ſeu hereticū. videt̄ ꝙ ſcd̾o / qꝛ corp⁹ ꝛ aīaȝ pimit ar.
bonū. xxiij. q. j. vnū ſolū Cōtrariū eſt verū p. c. q̄ nō odij
palea eſt. jūcto. c. cos v̾o. l. di. Jtē ar. ff. d̾ noxalib⁹. l. nō
ſolū. de p̄ben. eū q̄. li. vj. ꝛ qꝛ magis eſt fratricidiū q̄ȝ ho-
micidiū ſimplex. ff. ad legē pompo. de paricidio. l. j. oēs
aūt xp̄iani ſunt fr̄es quo ad regn̄ationē baptiſmi factam
ex vna mr̄e ſcilȝ eccl'ia. xj. q. iij. ad menſaȝ. xij. q. ij. q̄ ab-
ſtulit. Jtē magis debem⁹ diligere xp̄ianū jgit̄ grau⁹ pec-
cam⁹ i eū. Nec obſtat rō qꝛ nō pimit aīaȝ occidēs ſȝ ꝓp̄a
peccātis volūtas. xxiij. di. iiij. vaſis ire. ꝛ al's eſſet maius
peccatū occidere malū q̄ȝ bonū ꝛ ſcd̄m / ꝯtra. c. ſic dignū
de homi. nō d̾ ꝯſe. ec. vel alta. c. vno. li. vj. Nec obſtat ꝙ
maioꝛ pn̄ia iniūgit̄ mr̄i opp̄mēti infantulū nō baptiſatū
q̄ȝ baptiſatū. nōt Archid̾. d̾ ꝯſe. di. iij. rebaptiſare / qꝛ licȝ
min⁹ ſit pcc̄m mai⁹ tn̄ dānū eſt i morte pagani. jō maioꝛ
pn̄ia iniūgit̄ ad cautelā / nō ſic ſi pagan⁹ fuiſſet adult⁹ qꝛ
de ei⁹ ꝯuerſiōe min⁹ ſpat̄ q̄ȝ infantis ꝛ qꝛ cōteri potuit.
jōq̄ȝ minoꝛ pn̄ia iponet̄ ſm̄ Archid̾. in dicto. c. rebapti-
ſare. ☞ Sȝ cui a^oꝛ^ an occidēti mr̄em vel vxoꝛē Hug^o^. ꝙ
vxoꝛē. Jo. ꝙ mr̄em. vt nō. xxiij. q. ij. admonere. Primū
credo veri⁹ p nō. lxxxix. di. d̾ceter. ꝛ qꝛ vir ꝛ vxoꝛ ſt̄ ſocij

Pn̄ia a^oꝛ^ ā oc cidēti xp̄ianū vel judeū ſeu hereticū iniū gi debeat.

Pn̄ia a^oꝛ^ ā oc cidēti matreȝ vel vxoreȝ in iungatur.

Vir ꝛ vxoꝛ ſc ſocij diuine ꝛ hūane domꝰ.

diuine ꝛ hūane domꝰ. C. ſi certū petat̄. l. ſi aduerſus. ff. ad municipa. l. fi. §. ij°. inť eos eſt ſacr̄m/ipi ſūt vna caro effecti/ſpiꝰ eſt dictū. ꝓpter hoc derelinquet hō pr̄em vel m̄rem ꝛ adherebit vxoꝛi ſue. xxxv. q. iiij. c. j°. de biga. debitū/vn̄ ꝛ in caſu neceſſitatis ſubueniet vxoꝛi. ☞ Sed cui maioꝛ an occidēti veneno vel gladio. dic ꝑ°. C. ꝺ maleſi. l. j. ff. ad legē coꝛne. de ſicca. l. eiuſdē. in pn̄° ☞ Sed cui maioꝛ an ad iram ꝓuocāti an ꝓuocato aut cōſulenti aut faciēti. dic ꝑmis. lxxxvj. di. tanta. xxiiij. q. iij. q̄ alioꝝ de pe. di. ij. noli. Et maioꝛ ꝺnegāti elemoſinā in neceſſitate extrema ꝙ̄ iuadenti bona paupeꝝ. nōt Jo. de lig. ꝺ reſti. ſpo. ſepe. Sed in foꝛo ꝯtentioſo ſecūdo iponit̄ maioꝛ pena. ar. ꝯtra. xij. q. ij. ꝛ ſi illi q̄. vbi cōtrariū nō. Sed primū verꝰ. ar. ff. de liberi cognoſcē. l. necare. lxxxvj. di. paſce. ☞ Sed cui maioꝛ an adulatoꝛi vel litigioſo. Archiꝺ. xlvj. di. clericꝰ q̄. dic̄ ꝙ litigioſo/qꝛ ille ſcilꝫ adulatō tēdit ad delectandū. iſte ad ꝯtriſtandū ☞ Sꝫ cui maioꝛ an peccāti palaꝫ vel clam. Dic aut loq̄mur de ꝑſumptōe doli/ꝛ magis ꝑſumit̄ ꝯtra facientē clam ꝙ̄ palā. l. fi. ff. ꝺ ritu nup. l. nō exiſtimo. ff. de admiſtra. tuto. Aut de alio ꝛ tūc aut eſt talis actꝰ in quo delinquit̄ claꝫ faciēdo ꝛ nō aliter ꝛ claꝝ vt in. l. nō intelligit̄. §. ſi quis. ff. de jure fiſci Aut eſt talis in quo delinquit̄ palam vel clam ꝛ tunc aut ex tali actu pōt ſurgere deceptio multoꝝ ꝛ punit̄ magis palam. vt in. l. iij. C. de ſum. tri. Aut ꝯtingit ſolus cōceptus vt in furto vel rapina ꝛ tūc ſimpliciť punit̄ magis palam agens. jnſtitl. de obliga. ex delic. §. pena. vbi de hoc ꝑ doc. ꝛ cōſueui ibi dicere. Jdē nōt Jo. de lig. in. c. ꝺ hoīe. de cele. miſ. Aut neutꝝ iſtoꝝ ſurgit ꝛ tūc eq̄lit̄ punit̄ vt. l. ſanctimꝰ. C. ꝺ penis. Et hec ſufficiāt ꝓ oꝛnatu huiꝰ q̄nte ꝑticule textus noſtri.

Pn̄a aoꝛ ā occidēti venēo vel gladio iniungi debeat

Pn̄a aoꝛ ā ad irā ꝓuocāti ā ꝓuocato. aut ꝯſulēti aut faciēti.

Pn̄a aoꝛ ā adulatoꝛi vel litigioſo iniūgitur.

Pn̄a aoꝛ an peccāti palaꝫ vel clam iponi debeat diſtingue.

Aueat aũt. Hec eſt ſexta ⁊ vltima ꝑticla hu9.c.jn q̃ icitat̃ ſacdos ꝺ pctis celãdis ſub ĩtimatiõe certaꝝ penaꝝ. Et ꝙ diĉ caueat. Nõ ꝙ hoc verbũ/eſt verbũ pene vel ꝑiculi ꝯminatoriũ ſic ꝺ ſen. excõi.c.j. §.caueãt.cũ nõt. ⁊ all.jn nouella ſup eodẽ v̓bo.et.c.rõna.§.caueãt.libro ſexto.

Saĉdos confeſſor q̃lit celare ꝺbȝ pcta ſibim ꝯfeſſiõe ꝺtecta ſub penis.

Omnino. Denõt diligẽtiã exactiſſimã q: nec leuiſſima culpa ꝓcedẽ debȝ.ſiſe in mã jrregularitat.s.ꝺ humi. tua nos.⁊ ĩ.l.aq̃lio.ff.ad legẽ aquil. al's regularit̓ culpa ⁊ leuiſſima culpa maxi᷑ ad tm̃ nõ artat̃.ff.ad legẽ corne. ꝺ ſicci.l.jn lege. cũ nõ. ꝺ ſen.excõi.c.j°.xvij.q.iiij. ſi quis ſuadẽte.Et de iſti9 verbi oĩno vario ĩtellectu.nõ.ff. ꝺ fiꝺ iuſſo.l.greci.§.jllud.ꝺ jure jurã.c.⁊ ſi xp̃s.ſup v̓bo oĩno ꝑ Hoſti.in.c.dudũ.in glo.j.de cõuer.ꝯiuga.⁊c̃.

Omnino hoc verbũ ꝺnotat diligentiaȝ exactiſſimaȝ q: nec leuiſſima culpa ꝓceder̃ debet. Siſe ĩ materia irregularitatis.

Vle verbo. Jd eſt expreſſa vel determĩata locutione C.de teſta.l.verbo.vbi de hoc ꝑ doc.

Aut ſigno. Demõſtratõe nutu ul' circũlocutiõe.ff.ꝺ leg.iij.l.nutu.ff.ſi certũ pe.l.cũ q̃dam.de teſti.lȝ ex q̃daȝ de conſang.⁊ affini.tua.

Aut aliquo quouiſmodo. Puta ſcriptura cãtu dictamine ul' oda.v.q.j.ſi q̃s libellũ ſm Vinci. q̃ ẽ lex canoniſata. C.ꝺ famoſ libel.l.ſi q̃s libellũ.ff.ꝺ teſti.l.ob carmen canoniſata.iiij.q.iij.ff.de jniurijs.l. lex cornelia §.ſi quis libellum.

Prodat. Quot modis dr̃ q̃s ꝓditor nõ.xlv.di.clic9 q̃.ibi ꝑ Archiꝺ.xj.q.iij.nolite. Jo.an.⁊ quid ſit ꝓditor. nõt Archiꝺ.ij.q.j.ſi peccauerit.ſup v̓bo.proditor.

Proditor q̃t modis q̃s dicatur.

Peccatorem. Ergo hec pc̃a nõ aſtringit reuelãtẽ cõfeſſionẽ puriſſimã.ꝺ q̃ dictũ eſt.s.ſel' in ãno ſup illo v̓bo

Aliquatenus. Etiã ludẽdo.ff.ad legẽ aq̃l.l.nã lud9

d̃ p̄ſūp.c.ſ° Nec etiã ꝓpt̃ horrorẽ pcc̃i ſibi ꝯfeſſi d̓z ꝯfitẽtẽ int̃ ſe pl⁹ vilipẽdẽ ul' odire vel ad ex̃ plus ſolito ſpnere vel vitare.ymo hꝫ eũ diligere cũ ꝑ ꝯfeſſiõꝫ ſit ei⁹ fili⁹ ſpũalis vt dixi in ꝓprima ꝑticl̃a ſuꝑ v̓bo. ꝑiti medici.ĩ fi.ĩūcto ꝙ ñ ẽ amor q̃ vincat patnũ. C.d̓ cura.furio.l.fi.ff. ꝙ met⁹ cã.l.iſti q̃dã.Debꝫ g̊ ꝑ oĩa ꝯfeſſio i ſecreto mãere ⁊ recte qꝛ i ſacr̃is id qd̓ agit̃ exteri⁹ ẽ ſig^m ei⁹ qd̓ agit̃ ĩteri⁹.vt.s̃ ĩ pambul'.§.ſꝫ qꝛ dixi.v̓.nũc g̊.vñ ſic̃ d̓⁹ tetigit pcc̃m ab ĩtra.ĩta d̓ꝫ ꝯfeſſor ab ex̃ al's violat ſacr̃m ⁊ hui⁹ celatiõis magna eſt vtilitas qꝛ ꝑ hoc hoĩes ad cõfeſſionẽ trahunt̃ ⁊ ſua pcc̃a puri⁹ cõfitent̃ ⁊ ꝑ ꝯtrariũ ſacr̃m hoc oĩno vi- leſceret ⁊ ꝑiret. Adde qd̓ dictũ eſt ſuꝑ v̓bo. Solus.

Cõfeſſio d̓bꝫ eſſe in ſecreto ⁊ recte.

Sed ſi prudentiori. Signãt̃ vſus ẽ v̓bo virtutis practice ñ itellectual' ul' ſpecl'atiue. vid̓ Archid̓.lxiij.di.ĩ plebib⁹ ſuꝑ v̓bo prudẽtia/ qꝛ practica mag̃ ⁊ prudentia reqrit̃ in cõfeſſione.xxxiij.di.§.ſ°.xxxvj.di.§.ſ° ĩndigere quid ſit.notatur.lxxiiij.di.c.fi.

Indigeat conſilio. Hoc aũt an ĩdigeat relinquo ſue ꝯſcie.ar.d̓ elc̃l.ſtatutũ.§.aſſeſſorẽ.d̓ renũ.c.niſi cum ꝑdem.in fi.ar.eoꝝ q̃.s̃.ſcripſi in ꝑticula.iiij.§.ſꝫ nunq̃d dicẽti ſe.vñ nõ pt̃ ei q̃ſtio referri a ꝯfitẽte ꝙ nõ indigeat ꝯſilio.ar.nõtoꝝ ꝑ Archid̓.in dicto.§.aſſeſſorẽ.⁊ ĩ.c.mu lieres.d̓ iur̃ iurã Sꝫ ſi ꝯfitẽti videt̃ ꝙ ĩdigeat ꝯfitcat̃ iteꝝ prudẽtiori.vt ſcripſi ĩ mã ꝯfeſſio.§.⁊ gnalit̃.v̓. aut d̓fic̃ ei.ſec⁹ g̊ ſi nõ ĩdiget/qꝛ tũc in gñe publice ul' ſecrete dicẽ pt̃ tale q̃d ad ſe in ꝯfeſſiõe ꝑueniſſe/ etiã in p̄dicatõe ꝑ hũc tex.qd̓ aliq̃ ñ aduertũt/tũ qꝛ lingue lubricũ viciũ.ẽ.ff.ad legẽ iul'.l.famoſi.§.fi.tũ qꝛ ex ꝯiectur] qñqꝫ ad ꝯgnitõeꝫ pſone ul' ad p̄ſũptiões ſiniſtras ꝯtingerꝫ d̓ucire.ff.d̓ offi. p̄ſi.l.ꝯgruũ Et hoc veꝝ niſi forte ĩ caſu vbi ñ ꝓ ꝯſilio ſꝫ ꝓ tutela vel alia iuſta cauſa licꝫ confeſſionẽ reuelare. d̓ quo an ⁊ qualiter verum ſit ſtatim dicemus.

Confeſſor an indigeat con ſilio relinquit̃ ſue conſciẽtie

Lingue lubri cum viciũ eſt

Illud abſqꝫ vlla expreſſione perſone. Per hoc ḡ clare reprobat̃ opinio Hug. quã recitat Archid. d' pe.di.vj. ſacerdos. ꝙ ſacerdos etiã noĩata pſona poſſit peccatũ dicere epõ a quo cõſiliũ petit. ymo ſi habita cõfeſſione nollet deſiſtere a pcõ poſſet dicere illud ĩ ſecreto talib⁹ pſonis q̃ pñt ꝓdeſſe ⁊ non obeſſe qꝛ prĩ mrĩ vxori epõ ſm eum. ſꝫ hoc reprobat̃ p textũ p̃cedentẽ in verbo aliq̃ten⁹ qd' p̃cedit negatio/ ⁊ clarꝫ p tex. s̃. c. ſacdos all'. ⁊ eſt hic ar. ꝙ nec bona ĩtentione debet cõfitens pſonaꝫ cũ qua peccauit noĩare p verba vlĩa q̃ nihil excludũt. ff. de here. inſti. l. hic articulus. d' maio. ⁊ obe. c. ſolite. in fi. ſcripſi in p̃ma pticula ſup v̇bo. ſua pcc̃a. qꝛ ſi ꝯfeſſoꝛ non poterit minus poterit confitens.

Cõfeſſoꝛ cõſulẽdo epm ã poſſit peccatũ dicere pſona noĩata.

Requirat caute. Contra qꝛ viciũ ẽ ab alijs diſcere q̃ ipe ſcire debꝫ. in Aut. de judi. ꝓpe p̃ncipiũ. colla. vj. ar ff. de edendo. l. ſi q̃s ex argẽtarijs. §. p̃toꝛ. qꝛ abſurdũ eſt petere vt ſibi edat̃ cum ipe debeat alijs edere. ad hoc. j. q vij. ꝯueniẽtib⁹. in Aut. de ſanc. epi. §. dam⁹. Solutio ĩ p̃ſbr̃o nõ req̃rit̃ maxima ſcĩa vel prudẽtia ſꝫ ſuffic̃ media de elec. cũ vobis olim. ff. de edili. edic. l. ſciendũ. d' renũ. niſi cum p̃dem. §. ne p defectu. in. c. fi. de eta. ⁊ q̃li. nõt Inno. de elec. cum in cunctis.

Viciũ eſt ab alijs diſcer̃ q̃ quis ipe ſcire debet.

Scĩa nõ maxima vel prudentia ſꝫ media requirat̃ ⁊ ſufficit in p̃ſbytero.

Quoniam qui peccatum. Sec⁹ ſi nõ peccatuꝫ vt infra dicet̃ in. §. ſꝫ q̃d de hijs. ⁊ dic peccatũ ꝓpriũ cõfitentis ſiue alienũ etiã ptinent̃ in cõfeſſione ſibi dictum cũ text⁹ loquat̃ generalit̃. ff. de publica. l. de p̃cio. xix. di. ſi rõnoꝝ. Adde. s̃. in pticula p̃ma ſup v̇bo. Sua.

In penitentiali iudicio. Idem in ſecreto non in penitẽtiali ſed nõ ſub eadem pena. vt infra dicet̃ in. §. ſꝫ pone ꝙ. ⁊ in. §. ſed pone confiteoꝛ.

Sibi. Ergo ſi nõ ſibi ſꝫ alteri in cõfeſſiõe detectũ fuerit

nõ tenet hac pena ſed ex ordinaria. vt. ĩ. ſcribã in. §. ſed pone confiteor.

Detectum. Aliud q̊ ſi p̃us vel poſteri⁹ ſciuerit ex foꝝ penitentie. vt infra dicet in. §. ſed pone quis cõfitet.

Pſumpſerit capit in mala parte.

Preſumpſerit. In mala pte capit pſũpſerit ſic. viij di. ꝯtẽpta. xi. di. c. ij. xvij. di. multi. xvj. q. j. bõ. xij. q. ij. li q̃s q̃lꝫ. De quo nõt Archid. v. di. d ei⁹. ſec⁹ q̊ ſi ñ pſumat vt qꝛ d ꝯſenſũ ꝯfitẽtis ꝛuelat. vt. ĩ. dicet i. §. ſꝫ nũq̃d d lnia

Reuelat pec catũ qñ con feſſor dicat.

Reuelare. Sec⁹ q̊ ſi de eodẽ pcto ex ꝯfeſſionẽ ſecrete cũ ꝯfitẽte loq̃t qd pt. vt nõ d offi. ordi. ſi ſacdos. in vlti glo. s̃. in pticula. ij. §. ſꝫ nunq̃d pſbr. v̇. ſi occultũ. Reue lare eni eſt ad aliud. ff. d p̃uaricato. l. p̃uaricator. ſec⁹ etiã ſi minas faciat ꝯfitẽti de reuelãdo dũmõ nõ reuelat lꝫ ab illis grauit ꝯpeſci debeat ſi facit i apto. ar. C. d igenu. et mãumiſ. l. diffamari. ꝛ ſi hac d cã aliq̃d a ꝯfitẽte recepiſſꝫ ne reuelaret cõpetit ꝙ met⁹ actio ad q̃druplũ. ff. ꝙ met⁹ cauſã. l. j. et. ij. canoniſata. j. q. j. ꝯcuſſionis. cũ ibi nõti Et dr reuelare nõ ſolũ ſi arguat deferat ꝯuiciet vel accuſet. ff de ver. ſigni. l. iudicaſſe. cũ ibi all. ſed etiã ſi vni ſoli dicat in ſecreto. de jure jurã. ego eni. vel ĩ ꝯfeſſiõe pſbytero cui confitet. s̃. in pticula p̊ma ſup verbo. Sua.

Reuelator q̃ liter ꝛ q̃ntum ſuſpenſus eſt ab exẽcitio of ficio ſacerdo talis.

Non ſolũ a ſacerdotali officio. Videt q̊ ꝙ poterit min⁹ vel inferi⁹ exercere qd pt etiã nõ ſacdos. nõ de cle. p ſaltũ ꝓmo. c. j. ꝛ p Inno. d excel. pla. tãta. ar. e. ti. ex lris. de dolo ꝛ ꝯtũa. v̇itati. ꝛ nõ p Jo. an. in. c. ſane ij. d offi. dleg. ſup v̇bo ſacdotale. ꝛ. c. ti. c. ij. li° vj° ad h. de pſũp. nõnc. ff. de libe. ꝛ poſtu. l. cũ q̃dã. ꝛ in eo ꝙ nõt Archid. lxxxv. di. ordinatões de eo q̃ ſuſpẽſus ẽ ab ordi ne ſacerdotij cõfereñ q̃ cõferre poterit dyaconatũ in ne ceſſitatis tñ articulo poterit baptiſare ꝛ ꝯfeſſionẽ audire cũ hec liceant layco. ar. lxxxj. di. ſi dyacon⁹. cũ nõtis.

Reponendū decreuimus. Nō ꝗ eſt ipe jure ↄ̄po ſitus qꝺ̄ videlꝫ pro hys quos non eſt publicum vel no/ torium reuelaſſe.

Verum etiam ad agendam perpetuam. Qñqꝫ eni detrudit̄ quis in monaſteriū ad temp⁹. ij. q. j. jn pmis. nō. lxxxj. di. dictū. ¶ Et dic ppetuā. i. ad vitam. ff. pro ſocio. l. j. de capel. monach. c. vno. li. vj. lv. di. p/ cepta. lxx. di. ſctoꝝ. x. q. j. pcarie. nō. e. cā et. q. ppetua. ¶ Scd̄o ppetuū. i. ſine fine ſicut exceptiōes ſunt ppetue. ff. de excep. l. pure. §. fi. ¶ Tertio. i. xxx. ānoꝝ ſicut acti/ ones. jnſti. de ppetuis ꝛ tpa acti. in pn̄. ¶ Quarto. i. ge nerale. C. de edendo. l. edita. ¶ Quinto. i. generalit̄ veꝝ jnſtitu. de ſatiſdatio tuto. §. fi. ¶ Sexto. i. ſine interuallo C. de ipubc. ꝛ alys ſubſtitutio. l. hūanitatis. ¶ Vltimo. i ꝯtinuo. ff. de ſeruitu. vrba. pdio. l. foramen. nō. j. q. j. re/ periunt̄. cum nōtis. ¶ Jtem ppetuum. i. pemptoꝝ. ff. de appel. recipiedū. l. finali. hec in alys poſſunt valere.

Penitentiam. Scilꝫ interiorē. s. in pambul. §. j v. cōtinuo. qꝛ nō jniūgit̄ exterior ſpecialis. s. in materia ſatiſfactiōis. §. ſed an intrantib⁹. vel dic pniaꝫ generalē ꝙ in ipſo mōſterio agit ꝛ ceteri mōchi. vt ibi dixi plane.

Jn artum monaſterium. Hec eſt ꝯueniens pe/ na quia quis debet puniri in quo deliquit. jn autē. de nō alienan. ꝛc̄. §. ſi aūt pro donatione. de temp. ordi. lr̄as. xij. q. ij. qui ꝛ hūanis ſꝫ ꝛ in monaſterio continuū ſilen/ cium habebit contra qꝺ̄ peccauit in. c. cum ad monaſte/ ſteriuꝫ. §. jn oratorio. de ſtatu regu. Preterea monaſte/ rium eſt locus penitentie/ymo carcer penitentiū. de pe/ nis. tue. nōt Archidia. ij. q. j. jn ſynodo. ſup verbo mo/ naſterium. al's non cogitur quis inuitus ingredi mona/ ſterium niſi ꝓpter delictū. xx. q. j. ſicut. lv. di. ii euāgelica.

Pniam ppe/ tuā pagendū ꝗs intruditur qñqꝫ i mōſte/ rium qñqꝫ ad tps qñqꝫ al's punit̄ p pctis ꝛ exceſſibus.

Pēa arti mo naſtery reue laroꝝ ꝯfeſſiōn delicto qꝛ qs debꝫ puniri i quo deliquit.

Et qꝫ dicit artũ. dic nõ ſpatio ſed regula/ſunt enĩ mõſte-
ria ſecularia. xvj. q. vij. nemini Sũt regularia nõ arta vt
canonicoꝝ regulariũ q̃ ĩ ſola laxitate regule ab alijs mo-
nachis ſeparãt᷑. Nõt Jo. an. i. c. qđ đi timorẽ. đ ſtatu re-
gu. Jdcirco ponit᷑ h hec adiectio reſtrictiua. ar. ff. đ ver.
ſigni. l. qui venenũ. ad hoc qđ nõt Jo. an. in Clem. j. de
elec. ſup verbo monaſterijs.

Detrudendum. Olim ĩponebat᷑ pena de q̃ de pe.
di. vj. ſacerdos. ſ; illud p iſtud corrigit᷑. Uel põt dici ſm
Hoſt. hic ꝛ in ſũma ꝙ oib⁹ dieb⁹ vite ſue pegrinãdo p-
gat vt ibi dr̃ ĩtelligas hoc q̃ꝫ diu eſt in pnĩa tẽpali ſeu limi
tata puta vſqꝫ ad ſeptẽniũ vel decenniũ ul' plus vel min⁹
ſcđm ꝙ eſt pnĩa limitata. xxx. q. v. ſi quis ſacerdotũ. quo
elapſo eſt in mõſteriũ detrudẽdus vt pnĩa; ibi agat ꝛ ſic
vnũ jus ſupplet᷑ p aliud. ar. ff. đ legi. l. nõ nouũ. Et p hoc
qđ dicit detrudendũ/appet ꝙ in electione ꝛ pṫate epi eſt
ꝛ nõ p̃ſbr̃i condẽnati in qđ artũ mõſteriũ detrudat᷑. De-
trudere enĩ eſt ĩuitu; deponere/ in quo deb; ip̃e ep̃s con
ſiderare q̃ntitatẽ exceſſus. C. de penis. l. ſanctimus. Ar.
ꝯtra/qꝛ p̃nceps ꝛ nõ preſes aſſignat inſula; deportato.
ff. đ leg. iij. l. j. §. j°. ff. de jniuſto reſcri. ꝛ irrito teſta. l. ſi q̃s
§. eum q̃. ij. q. vj. ſi q̃da; ĩ inſula. Ex q̃bus etiã jurib⁹ ſig̃t
Archiđ. ibi. ar. ꝙ lic; archiep̃s poſſit ep̃m punire. xij. p-
cept' nõ tñ in mõſteriũ detrudere. S; certe aliud eſt ĩ ca-
ſib⁹ q̃ ñ ſunt ĩ p̃ſidis ſ; p̃ncipis pṫate ac mõſterio ſubſunt
ep̃o. xviij. q. ij. hoc tm̃. et. c. mõſteria. et. c. cog̃uim⁹. xvj.
q. j. jnt'dicim⁹. Et p hoc qđ ſupra dixit pnĩa; appet ꝙ h
detruſus nõ poterit vnq̃ꝫ ad maiora ĩ ipo mõſterio ꝓmo
ueri. l. di. ſi ille. cũ nõt'. Et nec ꝓbationis annũ hẽbit nec
exp̃ſſa ꝓfeſſio req̃rit᷑ in eo ſed mox detruſus tacite eſt pro
feſſus/qꝛ cũ iuitus intrat nõ põt exire. xx. q. j. jn ſumma.
Quid autẽ de bonis ip̃ius fieri debeat ne ſit monaſterio

Detrudere ẽ ĩuitu; depo-nere.

oneroſius.nõt Archid'. ⁊ glo.xxvij.q.j. Si q̃s rapuerit.
Nõ p̃mo ex illo textu ꝙ cõfeſſio debet manere in ſecreto
Item nõ refert vtꝝ v̾bo vel ſigno vel alio quouiſmõ ſa/
cerdos ꝓdat pctõrem. Nõ ar. ꝙ ſi iuret̃ q̃d h̃ri in ſecreto
reuelari nõ põt v̾bo ſigno nutu facto vel al's quouiſmõ.
ff. d' leg.iij.l.nutu. Et eſt ꝯtra modũ quẽ ſcabini ꝓſcripti/
onũ ſuãt in q̃buſdã ꝑtib⁹ almanie nõ eniʒ ꝓferunt ſñias
ſcabinatas al's ſcabinat⁹ v̾bo ſʒ ſigno vel nutu. ☞ Iteʒ
ſacerdos debʒ caute vti cõſilijs nõ d'bʒ eñ ꝑſonã quouis
mõ ꝓdere ſiue exp̃mere. Nõ penã ſacerdotis reuelãtis cõ/
feſſionẽ q̃ deponit̃ a ſac̃dotali officio ⁊ ad agendã ꝑpe/
tuã pñiaʒ ⁊ in artũ mõſteriũ detrudit̃ ⁊ ita punit̃ admo/
dũ ſic puniũt̃ heretici ⁊ ſymoniaci. de hereti.c.penl'. de
ſymo.q̃m. ſm Jo. an. ⁊ admodũ clerici adulteri.lxxxj.di
ſi q̃s cleric⁹. ☞ Querit h Inno. ꝯfiteõr ſacerdoti ꝙ talẽ
oĩno volo ĩterficere ſeu occidere/vel incẽdere ciuitatẽ de
quo tñ doleo nec poſſuʒ reſiſtere tẽtationib⁹ dyaboli pe/
tens vt ſacerdos oret ꝓ me. nunq̃d ſac̃dos hãc ꝯfeſſionẽ
reuerale p̃t. Aliq̃ dicũt ꝙ nullo mõ. d' offi. ordi. ſi ſac̃dos
d' exceſ. pla. dilect⁹. q̃ tanquã miſter dei recipit in genere
g̃ põt dicere illi ꝙ ſibi caueat vel diligẽt⁹ vigilẽt ⁊ al's oẽ
bonũ facere qđ põt dũmõ nullomõ ꝓdat confitentẽ q̃n.
tũcunqʒ malũ ꝯtingere poſſʒ. Etiã ad hãc ꝑtẽ videnẽ d'/
clinare Inno. ⁊ Hoſti. Dicunt alij ꝙ põt reuelare illis q̃
pũt ꝓdeſſe ⁊ nõ obeſſe.ar.xxvj.q.v.aniaduertendũ.ij.q
j.ſi peccauerit. vocãdo amicos illi⁹ vt ſuadeãt illi ꝙ d'ſi/
ſtat. Hãc tenet Goff. de pe.di.vj.ſac̃dos. Et ad hãc vi/
det̃ ibi declinare Archid'. ⁊ glo.q̃d ſi ꝯfiteat̃. Alij dicunt
ꝙ ĩdiſtincte poſſit reuelare q̃ nõ eſt v̾a ꝯfeſſio vbi nõ cõ
fitet̃ pctm ꝯmiſſuʒ ſʒ ꝯmittẽdũ/ymo tenet̃ hoc maleficiũ
ĩpedire ſicq̃libʒ alter.iur̃ nõ de iure iurã. quẽadmodũ. §.
fi. ⁊ ſe.ſi v̾o.et.c.q̃nto.ff. de pactl.l.ſi vn⁹. §.pacta. ⁊ ꝑ

Conſilijs caute vti debʒ cõfeſſor.

Reuelare nũ q̃d debʒ ſacerdos ꝯfeſſiõeʒ alicui⁹ ex q̃ intellexit ꝙ confitens ĩtendit facere homicidium.

ſ

hac opinione facit q̄ d̄ nōt Jo.ij.q.j.ſi q̄s peccauerit. di-
cens q̄ nō eſt ꝓditio reuelatio de futuro. Item q̄ non ſit
ↄtra hūc textū cū nō reuelet peccatū nōdū eni eſt. Add
s̄.ꝑticula.j.ſup v̄bo. pcc̄a. circa fi. Dn̄s Heinri.boeck
h dic̄ ſe credere q̄ ↄfeſſor nō teneẗ celare hoc pcc̄m ↄmit
tendū in vim ↄfeſſiōis ſacr̄alis q̄ iſta nō eſt ſꝫ bn̄ in vim
ſecreti. iſta n̄ placet mihi ꝑ.c.q̄d q̄dā.s̄.c. Itē vt.j̄.diceẗ
in.§.ſꝫ pone.qd̄ talia nō teneẗ q̄s celare in vim ſecreti q̄
ſūt ꝓrimo nocitura. Itē ↄfeſſio vt ſic ē ſacr̄alis licꝫ ex ꝑte
ↄfitētis ſit defect⁹ vt nō opeẗ ſuū effectū.s̄.in p̄ma ꝑticl̄a
in p̄ambul.§.ſꝫ q̄ dixi.v̄. jncriſmate.p̄terea q̄ntum ad
ꝓpoſitū cōfitētꝪ pcc̄m iam hoc eſt ↄmiſſuꝫ.C. d̄ epi.ꝛ cle.
AutꝪ.ſi q̄s.nō dicā cū nōtꝪ.ꝑ Archid̄.xvij.q.j.q̄ bō. ꝑ jo
d̄ lig.in.c.j° d̄ eo q̄ mit.i poſ.cā rei ſer.ꝛ hoc mō ē d̄tectū
in foro ↄſcie ḡ nō debꝫ reuelari. Itē ille cōfeſſus eſt ſuum
ꝓpoſitū ꝛ ↄfeſſio fuit recipiēda.vt in.c.qd̄ q̄dā.ſꝫ actū fu
turū ip̄oſſibile eſt reuelare q̄n etiā reueleẗ ꝓpoſitū ꝛ ſic cō
feſſio jgiẗ ꝛc̄.ar.q̄ ꝓhibito aliquo ꝓhibūẗ oēs ꝑ q̄ d̄ucīẗ
ad illud.ff.d̄ ſpon.l.oīno.s̄.de judi.at ſi clerici. ꝛ i regl̄a
cū q̄d.d̄ regu.jurꝪ.li.° v.° Et ſic denūciās reuelare debꝫ taꝫ
ↄmittendū crimē q̄ꝫ ↄmiſſuꝫ.jta q̄ denūciare nō debꝫ ſcilꝫ
cōfeſſor celare debet tam ↄmittendū crimē q̄ꝫ ↄmiſſū. ar.
de cogna.ſpūa.tua nos.cū nōtꝪ.xciij.di. dyaceni eccl̄ie.
Credo ḡ cū Inno.ꝛ Hoſti.ꝑ hūc textū q̄ loq̄ẗ generaliẗ
ar.l.d̄ p̄cio.ff.de publica.c.q̄m̄.de ↄiugio lep.nec debet
in genere dicere illis q̄ ſibi caueāt vel diligēti⁹ vigilent ſi
ꝑ hoc cōfitens ꝓdereẗ ꝑ hūc textū cū dicit/quouiſmodo
ymo ſi dixerit in genere ꝛ hēaẗ p̄iudicās ſuſpicio d̄ ↄfitēte
debet ſac̄dos dicere ꝛ ſi opteat deierare q̄ nil ab illo au-
diuerit.ar.j̄.dicēdoꝝ in.§.ſꝫ pōe p̄lat⁹. niſi ip̄m cōſciētia
remordeat quā nō debet hr̄e. ymo habitā deponere. de
ſen.excōi.jnq̄ſitioni.cū ↄcor ☞ Sꝫ q̄d d̄ hijs q̄ reuelata

ſunt alicui in cōfeſſione vel extra in ſecreto vel cōſilio q̄ ꝺ ſui naťa ſunt nō pcťa vt qꝛ reuelat ei qꝺ ſibi ꝺebeť uľ ꝺbꝫ vel qꝺ ꝺeponit apuꝺ eū pecuniā ſub ſigillo ꝯfeſſiōis. nū/ q̄ꝺ clerici pn̄t reuelare vel ſi reuelet ꝯfeſſoꝛ uľ ali⁹. nunq̄ꝺ incurrit hanc penā. Heinr. boeck recitat ꝙ ſacerdos n̄ ꝺebet recipe talia ſub cōfeſſionis ſigillo ſi tn̄ iꝺiſcrete re/ cepit nō tamen teneť celare ꝑ moꝺū confeſſionis ſꝫ ſoluꝫ ꝑ moꝺū conſilꝗ vel ſecreti. Jura enī punictia reuelantes confeſſiones non aptanť niſi aꝺ reuelātes peccata vt hic in textu. Vn̄ ſi aucťe epī vel juꝺicis ſuꝑ hoc pťatem ha/ berent cōpellať ſacerdos jurare vel ꝺicere veritateꝫ / te/ netur ꝺicere veritatē vt quia ꝑ iuꝺicē fit jnq̄ſitio vel occu patio ꝺebitoꝝ vel rerum ꝺepoſitaꝝ poſtquā ꝺebitoꝛ vel ille qui ꝺepoſuit ceſſit bonis vel alias bona ſua ſunt con/ fiſcata iuſte. ymo qꝺ plus eſt hoc caſu ſi iuraſſet nō iurare aꝺ hoc cōpulſus ꝑ iuſtuꝫ iuꝺicem reuelabit quia in hmōi caſu illicitum eſſet iuramentū ⁊ ꝑ conſequēs non eſſet ob ligatorium in pꝛeiuꝺicium iuris alieni ſcꝺm Heinr. poſt beatū Tho. ⁊ Johannē in ſumma confeſſoꝝ. ⁊ glo. ſuꝑ Ray. e. ti. q̄bus cōſentio. ar. ff. ꝺe ꝯꝺitiōe obturpē cām. l jꝺē eſt. §. j°. et. §. fi. cū ibi nōt. juncto. c. cū ꝯtingat. ꝺ jure juran. et. c. veniēs. ¶ Si aūt pťas vel tyrannus iniuſte ī quireret talia bona vel ꝺebita conſci⁹ hmōi ꝺebiti vel ꝺe poſiti requiſit⁹ pōt vel ꝺebet rn̄ꝺere ſophiſtice vel ſermo/ nem conuertere aꝺ aliuꝺ vel alios qualitercunqꝫ rn̄ſionem euitare. ꝺe hoc viꝺe qꝺ nō. xxij. q. ij. ne quis arbitretur. ☞ Seꝺ pone aliq̄s reuelat aliq̄ q̄ ꝺe ſui natura nō ſunt peccata cōfeſſoꝛi vel alteri non vt ſacerꝺoti vel ꝺei mi/ niſtro in foꝛo pnīe / ſeꝺ vt juꝺici in ſecreto ⁊ ſub ſigillo cō feſſionis puta ſe habere pecuniā ꝑ furtum vel rapinam. nūquiꝺ celare teneť. Heinr. ꝺicit ꝙ nō. ē. ꝺe cle. ꝑ ſaltū ꝓmo. ca. vnico. allegat Hoſti. ibi ſuꝑ verbo ſecreto. qui

Reuelata in ꝯfeſſiōe vel ex tra alicui i ſe creto uľ ꝯſilio an ſint pena hui⁹ ſtatuti ꝑ cellenda.

Reuelata ali cui ꝺbita vel alia q̄ ꝺ ſui nā nō ſūt pcťa n̄ vt cōfeſſoꝛi ſꝫ al's vt juꝺici i ſecreto uľ ſub ſigillo ꝯfeſſio nis vtputa ſe hr̄e pecunias ꝑ furtū uľ ra/ pinā ſubtra/ ctās nunquiꝺ juꝺex celaꝛ te netur.

ita intelligit illud.c.jn hoc dicerē ſic. Aut illud qđ reuelatum eſt intereſt rei publice ſciri puta qđ eſt delictū ꝯmiſſū vel ꝯmittendū ⁊ tūc reuelare tenet̃.ff.đ nup.l. euȝ q̄ nocentē. C.e.l.ſi nō es. et.l.ſi nō vicij.et.l.penl. C. de offi. rectorꝫ ꝓuincie.l.juſtiſſimos.ad hoc.ij.q.j.ſi peccauerit. ȝ.de judi.nouit.xxij.q.v.hoc videt̃.đ jure jurā.Ego eps n.ſuꝑ v̄bo pandā.Et idem ſi nō eſſet delictū ſȝ al's intereſſet reipublice ſciri vt qꝛ ꝯfeſſus ꝙ eſt leproſus.ar. juriū p̄dictoꝝ.jūcta.l.julia.§.ſ.ff.de actꝫ.emp.⁊ ven.Aut int̃ ē ſoli⁹ p̄uati ſciri ⁊ tūc pōt ⁊ qꝛ judex nō đbȝ ƀm ſuā ſolā cōſciam judicare.l.jllicitas.§.v̄itas.ff.de offi.p̄ſi.đ offi. ordi.c.j. vbi de hoc. Sec⁹ ſi nō itereſt reipublice vt mēdaciū ꝑiuriū ⁊c̄.q̄ in hoc ſeculo nō puniūt̃.ff. de jniurijs l.jtē apud.§.gn̄aliter.nō jn Autꝫ.q̄b⁹ mo.nā.effi.legiti. §.j. in glo.nec gl̃ioſuȝ.l.ij.C.de jure jurā.ſil'e eſt ꝙ dicet̃ cōſueui.jnſtitꝫ.de jniurijs.§.j. in glo. de eo q̄ dicit alteri verbū iniurioſuȝ qđ eſt veꝝ. ☞ Sed pone ꝙ talia ſunt alicui reuelata ſub ſigillo ꝯfeſſiōis vel in ſecreto vel cōſilio nō vt judici ul' ſacerdoti ſeu đo ſȝ p̄uato vt amico ſeu ſocio. Dicūt p̄dicti doc. ꝙ nō eſt reuelādū qꝛ ſecretū ē ſeruandū de jure natali ⁊ frāgeret fidē qđ facere nō debȝ ⁊ hoc veꝝ niſi ſciat al's ex̄ cōſiliū vel ſecretū ul' lnia reuelātꝫ ſibi vel pcc̄m ſit ꝯmittendū in alteri⁹ p̄iudiciū. Un̄ dicūt ꝙ ſunt q̄daȝ hoi in ſecreto reuelata q̄ ſtatiȝ cū ad noticiā ei⁹ ꝑueniāt reuelare tenet̃ vt ſi ꝑtinerēt ad corruptionem multitudinis tpalem vel ſp̄ūalē vel corꝑalē in graue dānū alicui⁹ꝑſone vel q̄d ſil'e ul' queq̄s reuelare tenet̃ đnūciando. Nam ꝯtra hoc debitū nō pōt obligari ꝑ ſecretū ꝯmiſſuȝ/qꝛ in hoc frāgeret fidē quā alteri debȝ. Si autē talia nō eſſent tūc nō tenet̃ ꝓdere etiā ad p̄ceptū ſuꝑioꝝ qꝛ vt dictū eſt.ſecretū ſeruare eſt đ jure natali. Nihil aūt p̄cipi pōt ꝯtra hoc jus ſcđm eos ⁊ hec credo vera all'. ad

Reuelata āt talia ſecreta alicui non vt judici vel ſacerdoti.

hoc.l.ad ea.ff.de regu.iur.xj.q.iij. ſi dñs. nõta de tẽp. ordi.c.ad aures.Un ſicut fidem frangit qui rem apud ſe depoſitã ſeu ſibi ꝯmiſſaꝫ alteri reſtituit.ff.dpoſiti.l. ꝙ ſeruus.ff.mandati.l.ꝗnt⁹.de depoſito.c.fi. ita fidẽ frangit ꝗ ſecretũ ſibi ꝯmiſſuꝫ alteri reuelat. vt aũt fidem quis frãgat iudex ꝑcipe nõ põt ꝑ ꝓdicta.☞ Itẽ ſecreta reuelare eſt ꝯtra cõe bonũ toti⁹ pollicie. qꝛ facit ꝙ nullus de alio põt cõfidere ergo iudex ꝑcipe nõ põt. C.d tranſac.l.ꝑſes cum ſilibus. vñ ꝛ pena capitis eſt cum reuelat hoſtis.ff. de re mili.l.oẽ delictũ.§.iij.Nõ.xxij.q.v.d forma. at cũ quis ꝓdictoꝝ caluũ ſubeſt nõ min⁹ debet ſuare reipublice vel alteri ꝗꝫ ꝯmittenti ymo magis vt pc̃m vel malum euitet vel vt iuſticia ſeruet ad hoc optime lex bona fides ff.depoſiti vbi dr fur rem furtiuã apud me inſcium fidei mee cõmittit dñs rem a me petit ei potero reſtituere ſine fidei fractione vt ibi ꝛ nõ idem ius aũt naturale de reſti. ſpo.in lr̃is.☞ Preterea ꝑ ſecretũ nõ põt quis adiniquũ vel iniuſtum obligari min⁹ ꝗꝫ ꝑ expreſſuꝫ pactuꝫ.ff. mãdati.l.ſi renũciandũ.§.rei turpis.ff.de ver.obliga.l. generaliter.ff.de leg.i.l.turpia.xxij.q.iiij.in mal.de ꝓben. dilect⁹ i. ꝛ in regula in malis li⁰ vi. de regu.iur.ymo nec ꝑ iuramentũ.xiij.di.nerui.de iure iurã.queadmodũ cum iuramentũ nõ ſit ĩuentũ ꝓpter iniqtatis vinculũ. Notat Archid.ij.q.i.ſi peccauerit.ſup magna gloſa. nõ obſtat qd.s.dictũ eſt ꝛ infra dicet ſcilꝫ ꝗntũcunqꝫ ꝑiculũ futuꝝ ſcitur nõ tenet nec debet reuelare cõfeſſione qꝛ ſacr̃alis confeſſio cõtinet ſecretũ qd eſt de iure nat̃ali cõtinet etiaꝫ ſecretũ qd eſt fidei ſacramentũ qd eſt de iure diuino. Uñ nõ miꝝ ſi aſtringat forti⁹ ad celandũ qꝛ duo vincula ꝛc̃. in Aut.de ꝯſangui.ꝛ vteri frib⁹.§.i.colla.vi.de treuga ꝛ pa.c.i.inſtit.de adop.§.ſed hodie.Itẽ lex diuina cõfeſſionẽ ſacr̃alem inducẽs ſupat oẽm legẽ.xxij.di.iferioꝛ.

Reuelare ſecretũ eſt ꝯtra bonũ cõe totius pollicie.

Secreto nl'ꝑ ſecretũ nõ pt ꝗs ad iniquũ vel iniuſtũ obligari min⁹ ꝗꝫ ꝑ expreſſum pactum.

de maio. ꝛ obe. cum inferioꝛ. ff. de arbi. l. naȝ magiſtrat⸗
cũ ꝯcoꝛ.. ☞ Sȝ pone q̃s cõfitet̃ peccatũ ſacerdot i foꝛo pniali qꝺ ipe ſacdos ꝑus biñ ſciuit / qꝛ vidit vel audiuit ex̃ ꝯfeſſionẽ nunq̃d illud celare tenet̃. videt̃ ꝙ ſic ꝑ hũc tex. ꝑdicti doctoꝛes ꝯtra qꝛ ſolum celare tenet̃ confeſſionẽ. i. pcc̃m qꝺ ꝑ cõfeſſionẽ ſcit qꝺ aũt alio modo ſcit nõ tenet̃ celare ſi cõpellunt̃ dicere. Sed tunc nõ debet de ꝯfeſſiõe ſibi facta aliquã facere mentionẽ ſȝ ſimpliciter dicet. ego vidi hoc vel audiui / ſponte tñ nũquã debet de pc̃o hoc loqui niſi neceſſitas ſubſit tũ ex eo vt ſcandalũ euitet̃ tum etiã vt quodãmõ deferat ꝯfeſſioni / tũ etiam vt rõ ꝛ dr̃a hẽat̃ qꝛ ſcit ex̃ ꝛ i ꝯfeſſione ar. ff. ꝺ ſolũ. l. ſi alicui. ꝺ ſepul. ſacris. xxiij. q. iiij. quã magnũ. lxxxj. di. cum oĩbus. xj. q. iij. nolite. ff. familie hirciſcũdc. l. añ penl̃. ꝛ in hoc ꝯcoꝛ. ħ Jnno. ¶ Caueat etiã de pena ex̃oꝛdinaria ſi non poſſit ꝓbare id ſe ex̃ ꝯfeſſionẽ ſcire vt ſcribã. ĩ. i. §. ſȝ pone ꝑro⸗chian⁹ accuſat ꝛ ex hoc appet ꝙ nõ valeret cautela quã q̃dam faciũt q̃ ꝑcipiẽtes ꝙ ep̃s vult ꝯtra eos inq̃rere vel eos punire ꝯfitet̃ ep̃o vt ipe ſic celare tenet̃. Silẽm cau⸗telam ponit Jo. de lig. in. ca. ſnĩam ſanguinis. ne cle. vel mo. vñ dicit Hoſti. ꝙ nõ debet ep̃s tale pcc̃m recipe i ſe⸗creto ſȝ debet ſibi dicere cariſſime hoc eſt peccatũ de quo volo ꝯtra te inq̃rere ꝛ tñ debet eum abſoluere ꝛ pniam i ponere vt de⁹ / ꝛ poſtea ex̃ ꝯfeſſionẽ põt ꝯtra euȝ inq̃rere vt ꝑlat⁹ recte ac ſi nihil dictum in ꝯfeſſione ſibi fuiſſet niſi ſecum diſpẽſaſſet. Sed ſi oĩno occultũ eſſet pcc̃m tũc eſto ꝙ ep̃s ſciret debȝ recipe confeſſionẽ ꝛ in cõfeſſiõe tenere nec ꝯtra eũ inq̃rere ſm Hoſt. Adde. ſ. in ꝑticula ꝓxima ſuꝑ v̓bo diligenter inq̃rens. Jdem Archiꝺ. de pe. di. vj. ſacerdos. ſicut nec ſine ꝯfeſſione inq̃rere debȝ. de accuſa. inq̄ſitionis. et. c. q̃liter ꝛ qñ. Ratio iſtoꝝ qꝛ qꝺ in ꝯfeſſiõe dr̃ nõ dicit̃ hoĩ ſȝ deo nec ſcit vt hõ ſed vt de⁹. Jtẽ q̃litas

Celare an te neat̃ ſacerdoſ pcc̃m ſibi con feſſum in foꝛo pniali qꝺ ipſe ꝑus ſciuit vi⸗dit vl̓ audiuit extra ꝯfeſſiõȝ

ſciendi inſpicit᷑ vt ptꝫ in neceſſitate. C. de act. ꝛ oblig. l. j ꝑ Cynū ꝛ doct. in. c. j° de offi. ordi. qꝛ refert an quis ſcit vt iudex vel ꝓuatus. ☞ Sed nūquid de lnīa confitentis poſſit cōfeſſoꝛ confeſſionē vel id qđ tm̄ ſcit in confeſſiōe reuelare doc. Jo. an. ꝛ alij dicunt ꝙ ſic/ quia ꝓducit eum in teſtem. s̄. de ſymo. c. nemo. ꝛ de adulterijs. ſignificaſti ibi ꝑ Hoſt. ꝛ Jo. an. in. c. vnico. de cle. ꝑ ſaltū ꝓmo. s̄. đ exceſſi. ꝓla. dilectus. vbi de hoc. ꝛ nō. s̄. de teſti. nuꝑ in glo. fi. in fi. Inno. hic ꝛ Jo. an. in ſūma đ teſti. §. j° Item opponit᷑ ꝙ eſt criminoſus ꝛ Archiđ. l. di. in capite. ꝛ idē Archiđ. ꝛ Bar. brix. ij. q. vij. apli ꝛ Archiđ. ij. q. v. q̄nto qđ intelligit Hoſti. hic veꝝ poſt beatū Thomā ſcilicꝫ ꝙ reuelare potuit ex vi lnīe ita ꝙ potius tūc reuelat qđ dictum eſt ſibi ex confeſſionē nō ex vi cōfeſſionis ſibi facte. Vñ dicunt ꝙ ſacerdos nullo mō debet dicere qđ ſcit in confeſſione dando ergo lnīam ꝑ aliū modū q̄ꝫ ſibi ꝑ confeſſionē reuelat ꝛ hoc mō vel ſub hac q̄litate poterit p̄ſbr̄ reuelare ſi tm̄ naſceret᷑ ſcandalū nullo mō debꝫ reuelare ꝛ lnīa iſta vti/ qꝛ ꝯfeſſoꝛ debet ꝯfeſſionē celare ꝓpt᷑ duo. p̄: ꝓpt᷑ ſacr̄m / nā de eēntia ſacri ē vt mācat i ſecreto. vt dictū ē ſuꝑ v̄bo aliq̄teꝛ. 2°. ꝓpter ſcandalum vbi ꝙ primū tollit᷑ ex licentia confitentis ſed nihilominꝰ manet ſcđm non debet licentia illa vti ƀm eos. ☞ Sed q̄d de illo cui ex lnīa ꝯfitenti mō p̄dicto peccatū reuelat᷑ nūquid iſte celare tenet᷑. ipſi tenēt ꝙ ſic. Ad hoc iduco qđ ſcribā ſtatim in. §. ſed pone ſacerdoti. ꝛ hoc veꝝ niſi peccatoꝛ velit ꝙ iſte abſolute ꝛ libere ſciat ſcđm eos ☞ Ultra p̄miſſa q̄ro pone fur cōfitendo furat᷑/ qꝛ abſcindit p̄ſbytero burſam/ nūquid confeſſoꝛ poterit reuelare hoc pcc̄m in cōfeſſione ꝯmiſſuꝫ. Dico aut iſte fur illud idem furtum ꝓtūc cōfitet᷑ aut non. Si nō p̄ſbyter pōt reuelare ſiue in ip̄o actu furem deprehendat ſiue poſtea ꝑcipiat dum vidit burſam

Reuelare an poſſit ꝯfeſſoꝛ ꝯfeſſionēꝫ de lnīa ꝯfitēti id qđ tm̄ ſcit i cō feſſione.

Celare debet ꝯfeſſoꝛ ꝯfeſſionē ꝓpt᷑ duo. ſ ꝓpter ſacr̄m ꝛ ꝓpt᷑ ſcandalū.

Celare nūq̄d teneat᷑ ille cui ex lnīa cō fitentis pcc̄m reuelatū eſt.

Reuelare nū q̄d p̄ſbr̄ poteſt furtū ſibi i cō feſſiōe ꝑ cōſitentē factā qꝛ tūc abſcidit ſibi burſaꝫ ſub confeſſione.

abſciſam/ q₂ nõ reuelat ꝯfeſſionẽ ſed crimen qḋ al's ꝙ̄ ꝑ ꝯfeſſionẽ ſibi cõſtat qḋ põt cũ neceſſitas ſubſit. vt dictũ ẽ s̄.in. §.ſed pone aliq̄s ꝯfiteť. de homi.poſtulaſti.e.ti.c. ij. li. vj. xxiij.q.iij.maximianꝰ.cũ nõtł. Si p̄mo modo q₂ dicit ego furoꝛ.idem eſt dicendũ q₂ nõ reuelaret ꝯfeſſionem/ſed pc̄t̄m ſibi delictũ hoc enĩ ſcit ⁊ ꝑcipit al's ꝙ̄ per ꝯfeſſionẽ etiã ſi neſciuiſſet vel nõ ꝑpẽdiſſet niſi ille hoc cõfeſſus fuiſſet. Uidet enĩ vel ſentit p̄ſbr̄ ⁊ ſtatiꝫ manũ apponit dũ ille dicit ſibi ita ꝙ nõ ſolũ ſcit ꝑ ꝯfeſſionẽ. iux̄ ea q̄ ſtatim dicta ſunt in. §.ſed pone q̄s ꝯfiteť. Idẽ videtur poſſe dici ſi poſtꝙ̄ fur furatꝰ erat eodẽ ꝯtextu anteꝙ̄ abſoluať cõfiteať dicẽs. dñe adhuc ſcio plus q₂ furatꝰ ſum iam vobis iſtã pecuniã ⁊ ad hoc veni q₂ q̄ incõtinẽti fiũt ineſſe videť in.l.lecta. §.dicebã.ff.ſi certũ petať. ad hoc l.p̄ma.C.ḋ calũp.⁊ qḋ nõ.ij.q.iij.nõnḋ ſuꝑ v̄bo ſoluto Sꝫ in hoc forte verꝰ dicẽs ꝙ illud eſt ac ſi p̄us ex̄ ꝯfeſſionẽ furatꝰ eẽt vt q₂ diceret/dñe al's furatꝰ fui voƀ aucas vr̄as/q₂ nullo mõ ꝓdere p̄ſbr̄ põt ſꝫ poterit in genere cõtra tales p̄dicare ⁊ eos poſt gñalez monitionẽ in genere excõicare. ḋ hoc in.c.ſi ſacdos. de offi.oꝛdi.et.v.q.j.ca. q̄daꝫ.et.c.a nobis. ḋ ſen.excõi. de ꝯſtitł.c.ij. li. vj. Nec obſtat. §.caueãt in.c.rõna.ḋ ſen.excõi.li. vj. ☞ Quia verũ eſt ꝙ ſnĩa generaľ ferri nõ põt ꝓ futuris culpis ſꝫ ꝓ p̄teritis ſic. Uel vex̄ eſt niſi ſubſit rõnabiľ cã vt ibi mõ incertitudo eſt rõnabilis cã.ff.de rei ven.l.q̄ de toto. §. in certe.ff.quoꝝ lega.l.j. §.nõnunꝙ̄. Nec obſtat ci qḋ dictũ eſt in monitõne in genere.c.ꝯſtitutionẽ.e.ti.li. vj. q₂ loq̄ť de cõicantibꝰ excõicato q̄ nec in genere moueri nec excõicari poſſunt ſꝫ p̄ncipales ſic vt in.c.rõna. §.poꝛro. e.ti. Poterit etiã in iudicio petere in genere ſi iudex ⁊ ꝑs admittant libellũ generalẽ ꝙ pñt vt nõt Inno. de oꝛdi. cogni.cũ dilectꝰ. Poterit etiam dicere in ſpecie pꝛius ꝙ̄

Excõicatiõis ſnĩa generaľ non põt ferri pꝛo futurł culpis ſꝫ ꝓ p̄teritis ſic.

audiuiſſem ꝯfeſſionē tuā. burſaȝ habui ꝛ anteꝗ̄ a me re-
cederes ſenſi eā me nō hr̄e ſi tu abſcidiſti peto ꝙ reddas
ſi tn̄ libellus ille admiſſus fuerit qḋ fieri pōt. C. locati et
ꝯducti. l. ꝯductiones ſalua etiā ſemꝑ cautela. de homi. c.
ij° li°. vſ° Sȝ caueat ꝙ nō dicat ſe in cōfeſſione hoc audi-
uiſſe iux̄ p̄dicta. ☞ Sed pone cōfiteoꝛ ſacerdoti alte lo-
quēdo q̄daȝ ſtat ꝛ audit nūquid celare tenet̄. Dico ꝙ ſic
de jure eni naſ̄ali vel diuino nō eſt dubiū qꝛ ſecretū. vj. q
j. meritū. et. c. deterioꝛes. C. de poſtula. l. q̄ſquis. cū nōtˡ
ꝑ Inno. de appel. ſollicitudinē ꝛ ibi depoſitio. j. di. ꝯſue-
tudo. Nec obſtat. c. p̄terea. de teſtibꝰ. cū nōtˡ. ꝛ in Spe.
de teſti. §. j° v̇. jtē qḋ nō depoſuit ; qꝛ illud de confeſſione
ſacramentali caſualiter vel fraudulēter audituȝ qui dicit̄
vt celet̄. Aliud ḋ actu nō confeſſibili q̄ nō fit vt celet̄ etiā
ſi talis actus ſit q̄ de ſui natura fieri ſoleat in ſecreto. ar. ī
c. pꝛeterea all'. Ideȝ dico ſi repiat caſu cedulā in qua cō-
feſſionē ſuā quis ſcripſit/ qꝛ nec eam legere nec lectā pu-
blicare vel cui referre debet. ff. quēadmo. teſta. apiā. l. ij.
§. ſi dubitet̄. ff. depoſiti. l. j. §. ſi q̄s tabulas. ff. de penis.
l. ſi q̄s aliq̄d. §. qui vim. ff. ad legē aq̄l'. l. ſi q̄s teſta. Sed
lacerare debebit eandē/ ſic bn̄ dicimꝰ de libello famoſo.
C. de famo. libel. l. vna in p̄n°. canoniſata. vj. q. j. ſi q̄s fa-
moſuȝ. Idem. ☞ Dico ſi p̄lbr̄ incautꝰ nō reuelat ꝯfeſſi-
onē alicuiꝰ in ſpecie ꝛ ego illū p̄lbr̄m credo hoc non ſcire
niſi in cōfeſſione/ nō potero reuelare. Etiā ꝓpter qḋcūꝗ̄
malū euitandū/ vt ꝑ oia. Idē ſic in oibꝰ iſtis caſibꝰ ac ſi ꝑ
ꝯfeſſionē ſacr̄aleȝ mihi factā hoc ſcirem ex quo ex ea ſcio
ar. eoꝝ q̄ dicā de interp̄te. ī. in. §. ſȝ nūquid laycꝰ punit̄.
ar. ff. de dona. l. jd qḋ. C. ad macedo. l. iij. ꝛ ad hoc con-
feſſio maneat in ſecreto. vt dixi ſuꝑ v̇bo. aliq̄tenꝰ. ſecꝰ de
ſecreto qḋ reuelare poſſuȝ ob malū euitandū ꝑ pꝛedicta.
in. §. ſȝ pone talia. nō tn̄ hr̄et locū pena. c. huiꝰ ſi i p̄dictˡ

Celare nun-
quid tenet̄ ille
q̄ ſtat ꝓpe cō-
fitentē ꝛ au-
dit ea que ille
cōfeſſus eſt.

Reuelare nō
potero illud
pct̄m qḋ au-
diui a p̄lbꝛo
quē c̄do pec-
catū ḋ q̄ mihi
dixit aliter ñ
ſcire niſi ex cō
feſſione illius
quē tamē nō
noīauit.

caſibus reuelarē etiam ſi eſſem p̄ſbyter ꝓpter verbū ſibi in textu poſitū ar. de Reſcript. ſtatutū. li. vj. ſʒ debeo extraordinarie punire. de crimie ſtellionat⁹. l. j. cum hijs. q̄ ſcribā in. §. ſʒ nūquid layc⁹ ☞ Sed nunq̄d poſt mortem confitentis poterit ſacerdos cōfeſſionem reuelare ſic pleriqʒ faciūt. Credo ꝙ nō p hūc tex. q̄ loquit̄ indiſtincte vn̄ bn̄ p̄ſumptuoſi ſunt ⁊ detrahūt ſacramēto. Item hoīes poſt mortē eoꝝ nolūt famā eoꝝ d̄nigrari ar. inſtit. ex q̄. cau. manu. licʒ. §. j⁰ ff. de heredi. initi. l. q̄ ſoluēdo. §. d̄ necijs Pōt tn̄ dicere amicis defuncti ꝙ crebri⁹ ⁊ feruēti⁹ orent ⁊ orari faciant ꝓ defuncto qui multū indiget ⁊ hoc in tm̄ credo verū ꝙ etiā ſi noceat alijs ꝙ taceat p̄ſbyt̄ vel ꝓſit alijs ꝙ reuelet confeſſionē defuncti adhuc reuelare non debet qꝛ ſic lex eſt ſcripta q̄ꝗʒ ḡ dura ē ſeruāda. l. ꝓſpexit ff. q̄ ⁊ a qui. māumiſſi liberi fiāt. ☞ Itē confeſſio celāda eſt nō ſolū ꝓpter cōfitentē ne ei p̄iudicet̄ ſʒ etiā ex pte ipi⁹ ſacramēti iux̄ p̄miſſa in. §. ſʒ nūquid de lnia. Licʒ ḡ apli⁹ defuncto nullū p̄iudiciū naſcat̄ ex vi tn̄ ſacramenti ⁊ ex ſe cōfeſſio celari debet ar. l. ſi dom⁹. ff. de ſuitu. vrba. p̄dio. ⁊ etiā ꝓpter alios adhuc veniētes q̄ ſciētes ꝯfeſſionē poſt mortē reuelari poſſe retraherent̄ qn̄qʒ a cōfitendo iuxta p̄dicta. Itē ex quo defunct⁹ celauit ⁊ i ea volūtate mortuus eſt p̄ſumit̄ ſemꝑ ꝯtradicere reuelationi. ar. de bap. maiores. d̄ ſen. excōi. a nob. qd̄ met⁹ cā. platū. ff. d̄ ꝓba. l. eū q̄. ff. d̄ lega. ⁊ fideicō. ij. l. luci⁹. in fi. Ar. ꝯtra ſi expedit aīe defuncti ꝙ reuelet̄ ꝯfeſſio peccati q̄ alijs occulta noceret. ar. d̄ ſepul. c. fi. cū ibi nōt. p inno. ⁊ d̄ vſur. tua nos. xxj. q. vj. ſi epm. ḡ defunct⁹ huic reuelationi ꝯſentire videt̄. ar. ff. ſoluto mr̄io. l. ij. §. voluntatē. de p̄ſūp. nōne ⁊ nōt p Inno. ⁊ Cōpoſt. de elec. ingeniſi. Sʒ ſi ꝯfitēs expſſe cōſenſiſſet ꝯfeſſor reuelare poſſet. vt. ſ. dictū eſt in. § ſʒ nunq̄d d̄ lnia. igit̄ ⁊c. ☞ Sʒ pōe p̄lat⁹ me⁹ p̄cipit mihi

Reuelari nō qd poſſit preſbyter pc̄cm poſt mortem confitentis.

Celāda eſt cōfeſſio nō ſolū ꝓpter ꝯfitentē ſʒ etiaʒ ex pte ipius ſac̄mēti

vt dicā veritate ſup aliquo facto d quo ſuſpicat me ſcire i ꝯfeſſiōe nūquid teneor reuelare. Dic ꝙ nō. ſic pt itelligi c. cū dilect⁹. d exceſ. pla. qꝛ ſic ꝑcipiēdo nō diſpēſat mecū ꝯtra hāc dcretalē. ar. nō p glo. ⁊ doc. in. c. j. d ſciſma. jdē ſi expſſe diſpēſaret/tū qꝛ ꝯtra jus natale/tū qꝛ jus natale poſitiuū ꝯtra qd diſpēſare nō pōt. Nec forte ppa pōt/qꝛ licz diſpēſare poſſit ne ꝯfeſſio fiat. jux dicta. s. i pma pti. i mā ꝯfeſſiōis. §. ſz nunqd ppa. nō tn pōt ei⁹ naturā vel ēentialē qlitatē imutare que eſt vt maneat in ſecreto. Nō p Hoſt. ⁊ doc. in. c. ꝓpoſuit. d ꝯceſ. pbē. duoto. c. ex mlta

¶ Ex hoc ſolet inferri ꝙ excōicatio ꝓpt hoc in me lata nō tenet/qꝛ ꝯtinet itollerabilē errorē. d ſen. excōi. ꝓ tuas. et c. venerabilib⁹. §. penl. li. vj. de re judi. c. j. cū nō tl. ff. d appel. l. fi. Aliā rationē ponit glo. in. c. dilect⁹. de exceſ. pla. qꝛ ſacerdos vice dei fungit in hoc. ⁊ ita maior ē excōicante hoc placet ibi Hoſt. ⁊ Archid. de pe. di. vj. ſacerdos. nec adduct⁹ in teſtē teneor qd dicere. ymo poſſū jurare ꝙ nihil de hoc ſciam qꝛ nō ſcio vt hō ſz vt de⁹ nec ſcire cenſeor ſz de⁹ cui dictū eſt/ſeu reuelatū. d offi. ordi. ſi ſacerdos. de adulte. ſignificaſti. Adde qd de ſcia dixi. s in. §. Querit hic Inno. in fi. Vn̄ cū jurat ſe nihil ſcire intelligit vt hō vel ſubitelligit de hys q reuelare poſſum ar de jure jurā. c. quēadmodū. p nōta in glo. ij. ſicut in euāgelio Mathei. xiiij. De die illa ⁊ hora nemo ſcit neqꝫ angeli in celis neqꝫ filius hominis ſubintelligit filius nihil ſcit ad reuelandum nobis ſm Archidia. in dicto. c. ſacerdos. Si autē quereret expreſſe ſcis aliquid de hoc in cōfeſſione poteſt ei reſiſti in faciem ſicut tyranno vel inducenti ad mortale peccatum. ar. nō de tempo. ordi. ad aures. ar. contra iſta. C. de furtis. l. jn ciuile eſt. ff. de jure fiſci. l. ex quibus. §. diuus. ff. ad legem cor. de falſ. l. majorē. jn quibus juribus tenet quis judicare furem. de hoc

Reuelare an tenear pctm alicui⁹ qn pla t⁹ me⁹ ꝑcepit mihi vt dicaz veritatez ſup aliquo facto de q ſuſpicat me ſcire ex cōfeſſione.

bīt nō. ff. ꝺ ꝯdi. ob tur. cām. l. iiij. §. fi. ꝛ ꝑ doc. in. c. q̄ cū fure reuelāte ſe in ꝯfeſſione. Item nō loquūt̃ de furto ſed de fure ſe abſcōdente/ dic vt ꝑ Hoſt. in ſūma de furti ſub rubrica ꝺ ꝯditione furtā. §. q̄ pena. v̄. ꝛ ſic q̄libꝫ ☞ Sꝫ nūquid layc⁹ cui q̄s confeſſus eſt in nccitate teneť celare cōfeſſionē. Inno. ꝛ Hoſt. dicūt ꝙ ſic. de ꝯſe. di. ij. ſanctū eſt. ꝛ nō ꝺ offi. ordi. paſtoral. §. pterea. Nā talis ꝗuis n̄ hēat claues tn̄ in hoc eſt dei miñer. vn̄ nec ad teſtificādū debet cogi ꝛ oīa iam p̄dicta locū hn̄t in eo qꝛ eadē eſt rō que in ſacerdotib⁹. ꝺ ꝯſtitu. trāſlato. ff. ad legē aq̄. l. illud de exceſ. pla. dilect⁹. ☞ Sed cū ꝯfeſſio in ſecreto fiat q̄liter pōt ꝯſtare ꝙ q̄s ꝯfeſſionē reuelauit. Dic ẜm Jo. an. ꝙ ꝑ cōfeſſionē p̄ſbr̄i ꝯfitētis in iudicio vel ex̄. de ꝯfeſ. c. fi. de exceſ. pla. ꝗꝫ ſit graue. ꝺ accu. ſi cōſtiterit. vel ſi q̄s cōfeſſus eſt in ſecreto ꝛ ipetrauit ab eo diſpēſationē corā aliq̄b⁹ ne poſtea valeat accuſari. de filijs p̄ſbyť. c. ex tua. Si ep̄us neget ꝓbabo ꝑ illos. idē nōt Archid. de pe. di. vj. ſacerdos. Itē ſi pl'es ſimul cōfitenť vt in anno iubileo ẜm Jo. an. ☞ Sed pone ꝙ ꝑrochian⁹ p̄ſbyteꝝ accuſat de reuelata ꝯfeſſione pſbyť dicit ſe hoc nō habuiſſe in cōfeſſione ſꝫ ex̄ videť ꝙ p̄ſbyť ſit abſoluēdus niſi aliter ꝑ teſtes ꝯuinci poſſit qꝛ ſolus ſoli ꝯfiteť. Nec credēdū ē magis ꝑrochiano accuſanti ꝗꝫ p̄ſbr̄o negāti in dubio g̃re⁹ debꝫ abſolui. vj. q. fi. actor. vt eccl'ia bn̄fi. c. vnico. Ecōtra videtur ꝙ ſtandū eſt dicto accuſantis niſi ꝓbare poſſit p̄ſbr̄ ꝙ ad ipſum aliūde ꝑuenit ar. optimū. vj. q. ij. ſi tm̄. et. c. placuit. dic Hoſt. ex quo nō ꝯuinciť hāc penā ordinariā nō patiť vt i p̄mis iurib⁹. Sꝫ ſi nō ꝓbet/ ꝙ ad eū aliūde ꝑuenit patieť penā ex̄ordinariā ad arbitriū iudicis ar. l. eū q̄ nocēte. ff. ꝺ iniurijs. ita loquūť iura ſcd'a. g̊ ſit caut⁹ p̄ſbyter dicēdo crimina alienis qꝛ niſi ſe ꝓbet ſcire ex̄ cōfeſſionem p̄ſumiť ſcire in cōfeſſione ẜm Hoſti. ꝛ Jo. an.

Celare nunquid te' layc⁹ confeſſionem ſibi in neceſſitate factam.

Cōfeſſio cum in ſecreto fiat q̄liter cōſtare poterit ꝙ cōfeſſionē quis reuelauit.

Reuelationē ꝯfeſſionis negāti creditur niſi ꝑ teſtes ꝛ aliter cōuict⁹ fuerit.

☞ Sed pone quis confitetur ꝙ cōdormiuit in aliq̄ eccl'ia mulieri. nunq̄d pſbyter debꝫ hoc reuelare. videtur ꝙ ſic. qꝛ eccleſia indiget recōciliatiōe. de conſe. eccle. vel al. ſi ecc'a e. ti. c. vnico. li. vj. Quidā dicunt ꝙ non ꝓpter p̄dicta et pſbyter q̄ ſcit tanquā de⁹ pōt ibi ſalua cōſciētia celebrare ar. de ſen. excōi. cuꝫ nō ab hoīe. Hoſti. e. ti. in ſumma. §. jn quo ſequitur. dicit ꝙ tuti⁹ eſt ꝙ reuelet in genere epo ſic dicendo ꝙ talis eccl'ia indiget recōciliatione/ nō q̄ratis plus a me. ar. in. c. ſignificaſti. de adulte. de offi. ordi. c. ſi ſacerdos. qꝛ. c. ſi eccleſia loquitur indiſtincte ⁊ ad actū illuꝫ cōcubit⁹ nō cōſueuerūt vocari teſtes. de teſti. p̄terea. cuꝫ nōt. Credo primū verius cum ocultuꝫ ſit/ nec effuſio ſeminis afficit locū quo ad rei veritatē ſed potius hominū opinionē. ar. de cohabi. cle. ⁊ mulie. veſtra. j. q. j. qđ q̄dā xlix. di. c. ſi. q̄ ceſſat i hoc caſu ⁊ hoc maxime ſi p talē recōciliationē cōiecturari poſſet quis crimen cōmiſiſſet. Puta campanari⁹ qui ſolus habet claues eccleſie ⁊ in eccl'ia ſolus dormit maxime qꝛ nec oīs effuſio ſeminis ſed fornicaria vel adulterina ſolum polluit eccleſiam ſm comunē opinionē doct. in allegato. c. vnico. ⁊ nō de conſe. di. j. eccl'ia. p Jo. de lig. in. c. ꝓpoſuiſti. de conſe. eccle. vel alt. Nec obſtat. c. ſignificaſti. de adulte. qꝛ ibi nō fuit ocultū adulteriū qđ ptꝫ qꝛ indicta fuit purgatio. Jlla enī reconciliatio eccleſie eſt ſacramētalis deſignans ablutionē ſordium templi interioris vt ſic layci videntes eccleſiā q̄ nō peccauit lauari cogitēt q̄ntomagis ipſi ſint lauandi. Vn̄ ſequitur ſi ſit oculta nō indiget reconciliatiōe. xxxij. di. erubeſcant. ⁊ voco ocultum qđ ꝓbari non pōt. juxta dicta i pticula q̄nta. §. ſed nunq̄d ſi pſbyter. in fi. ☞ Sed nūquid laycus punitur qui confeſſionē in neceſſitate ſibi factā reuelat ⁊ qua pena certe punitur quia peccat ꝓpter dicta/ ſed non pena hui⁹. c. quia non eſt capax. đ vita ⁊ hone.

Reuelare an pſbyt̄ teneat̄ q̄n qs cōfitet̄ ꝙ cōdormiue rit alicui mulieri in eccl'a qꝛ i diget reconciliatione.

Pollutio ſiue effuſio ſeminis nō affic̄ locuꝫ ſacruꝫ quo ad rei veritatē ſꝫ pot⁹ ad opinionē hoīm.

Occultū vocatur quod ꝓbari non poteſt.

Reuelās laycus cōfeſſionem vtrū debeat puniri.

cle. mõſteria. C. vt ĩfra certũ temp⁹ q̃ſtio termĩa. termĩe. l. ij. cum nõt̃l. punit̃ ergo arbitrarie. de offi. deleg. d̾ cauſ ff. de jure delibe. l. j. ſm Inno. ⁊ Hoſti. jdẽ dico de laycis qui interdũ in neceſſitate ſunt interp̃tes confitentiũ. jux̃ dicta. s̃. p̃ticula p̃ma ſup̃ v̾bo. ꝯfiteat̃. ⁊ in mã ꝯfeſſionis §. An aũt. v̾. Quantũ aũt. qꝛ oĩno tenent̃ celare ſic ſa- cerdos. ar. dictoꝝ iam in. §. ſed pone cõfiteor. ☞ Sed qualit̃ punit̃ q̃ aliqđ ſecretũ extra ꝯfeſſionẽ ſibi reuelatuꝫ ſub ſigillo cõfeſſionis reuelat. Dicit ꝙ ex quo nõ iure cau tum eſt punit̃ arbitrarie ar. dicti. c. d̾ cauſis. de offi. d̾leg. leuius tanq̃ꝫ ſi in cõfeſſione ſibi eſſet reuelatũ quia minus peccat ſed vterq̃ꝫ peccat mortalit̃ cum crimine p̱ditionis ⁊ fracte fidei ĩtrat ſm Heinr̃l. Sed nõ credo ꝙ peccata mortalia ſint in tam bono foro jux̃. §. criminis. xxv. di. hoc ergo. An peccet mortalit̃ vel venialiter menſurat̃ ex intentione reuelant̃l. de ſen. excõi. cum voluntate. ff. de furtis. l. qui in iure. ar. ad hoc. xxij. q. ij. p̃mũ. et. c. ne q̃s arbitret̃. Sed ſi reuelat dicit Hoſt. vt. s̃. in. §. Item ſe- creta reuelare. v̾. vñ ⁊ pena. ☞ De aduocato reuelante p̱tis ſue ſecreta dic. ff. de p̄uaricato. l. j. canoniſata. ij. q. iij. p̄uaricatoꝝ. De teſte eius teſtimoniũ reuelante añ te- ſtium apturã/ dic. ff. de teſti. l. qui falſa. canoniſata. iij. q iij. jtem qui falſa. de eo qui reuelat alijs teſtamentum vel lr̃am alienam. dic vt in. l. allegata. s̃. in. §. ſed pone cõ- fiteor ſacerdoti. v̾. jdem dico. ſi rep̃iat̃ de delatore fiſcali qui non p̱bat/ dic vt nõ. C. d̾ delatori. in R̃. li. vj. et. l. ex varia. ff. de iure fiſci. l. ij. quoꝝ oĩm adinſtar poſſunt iſti puniri ſm arbitriũ p̄ſident̃l ſalua ſemp̱ jniuriaꝝ actõne ⁊ actione famoſi libelli. ff. d̾ jniurijs. l. jtem apud. §. gene- raliter. C. de famo. libell. l. j. §. ſi q̃s tabulas. Et hec ſuffi- ciant de hac vltima p̱ticula hui⁹ capituli ⁊ p̱ conſequens de toto op̱e. In quo ſi aliquid vtiliter eſt geſtũ ad laudeꝫ

Reuelãs ſe- cretũ ſub ſi- gillo confeſſi o͂is qualiter puniatur.

Reuelans ad uocat⁹ ſecre- ta ſue partis

dei ⁊ ꝓfectū aliquoꝝ cedat mihi laboꝛ in remiſſionē. Si vo aliqua ſunt minꝰ bene dicta oīno ea beniuole ⁊ gratioſe coꝛrectioni ſubmitto. Excuſet tñ me ꝙ in oībus bñ dicere ⁊ in nullo p enitus deuiare diuinitatis eſt magiſ ꝙ͂ moꝛtalitatis. C. de veteri iure enucleā. l. ij. §. ſi quid aūt. Et quia hunc laboꝛem aſſumpſi confiſus nō de meis viribus ſed de adiutoꝛio altiſſimi dei eiꝰ ꝙ genitricis virginis īteme rate/ Cui pꝛo fine ſit laus ⁊ honoꝛ ⁊ gratiaꝝ actio in ſecula ſeculoꝛum Amen.

¶ Explicit lectura decretal' Omnis vtriuſqꝫ ſexus de pe. et re. In Alma vniuerſitate Wiennēſi ꝯpilata p Egregiū virū mgr̄m Hainri. de Odendoꝛff d' Colonia artiū vtriuſqꝫ quoqꝫ iuri ꝓfeſſoꝛē eximium. Impꝛeſſa Mēmingen p Albertū Kūne d' Duderſtat. Anno dñi. M. CCCC.LXXXX.

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA POZNAŃ

Ts 7315

Theologie

Liturg

I. 46

BIBLIOTEKA UNIW. W POZNANIU
Inc. 56. Q
INKUNABUŁY